

Gh. Sabău
V. Avram
A. Cojocaru
*

A. Sotir
V. Orbeanu
C. Baronide
R. Nedelcu
**

N. Fildan
A. Alexandrescu
A. Dobrițoiu
D. V. Norea
**

Coordonatori : Gh. Sabău (coord. gen.) și A. Sotir

Practica bazelor de date

Totul despre... SOCRATE și SOCRATE-MINI
pe Felix C, CORAL, Independent

1

- Funcționare
- Dezvoltări
- Exemple

- Teste
- Aplicații complexe

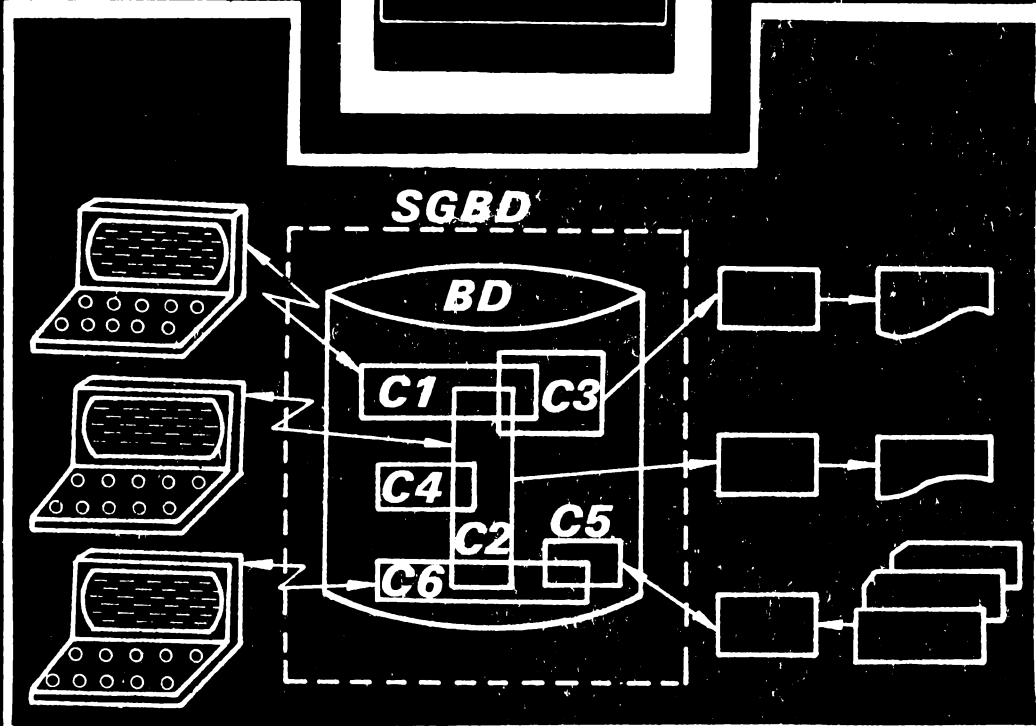
AUTOMATICA

ELECTRONICA

SERIA PRACTICĂ

INFORMATICĂ

MANAGEMENT

AUTOMATICA
E
L
E
C
T
R
O
N
I
C
A
I
N
F
O
R
M
A
T
I
C
A
M
A
N
A
G
E
M
E
N
T

BIBLIOTECA DE AUTOMATICĂ INFORMATICĂ-ELECTRONICĂ- MANAGEMENT

- S. Radu, D. Filotti : Centrale telefonice automate
M. Bodea ș.a. : Tranzistoare cu efect de cimp
D. N. Șapiro : Proiectarea radioreceptoarelor
V. Antonescu, M. Popovici : Ghid pentru controlul statistic al calității
V. Baltac ș.a. : Calculatorul FELIX C-256. Structură și programare
G. Sonea, Silețchi M. : Creșterea planificată a productivității muncii
R. L. Moriss : Proiectarea cu circuite integrate TTL
A. Brilliantov : Calculul și construcția televizoarelor portabile
Kaoru Ishikawa : Controlul de calitate pentru maștrii și șefi de echipe
Magnus Radke : 222 măsuri pentru reducerea costurilor
I. Stăncioiu : Eficiența economică a asimilării de utilaje noi
G. Lajtha : Proiectarea rețelilor de telecomunicații
Vătășescu, A. ș.a. : Dispozitive semiconductoare. Manual practic
Ch. Jones : Design. Metode și aplicații
E. S. Buffa : Conducerea modernă a producției, vol. I și II
D. W. Davies, ș.a. : Rețele de interconectarea calculatoarelor
Gh. Baștiurea ș.a. : Comanda numerică a mașinilor-unelte
L. W. Crum : Analiza valorii
P. Foias : Automatica și informatica în procesele editoriale-poligrafice
P. Vezeanu, Șt. Pătrașcu : Măsurarea temperaturii în tehnică
T. Penescu, V. Petrescu : Măsurarea presiunii în tehnică
P. Popescu, P. Mihordea : Măsurarea debitului de tehnică
P. Vezeanu : Măsurarea nivelului în tehnică
A. Nadolo : Măsurarea volumului și cantității lichidelor în industrii
C. Hidoș, P. Isac (coordonatori) : Studiul muncii, I—VIII
C. Hidoș : Analiza și proiectarea circuitelor informaționale
Gh. I. Pișău : Elaborarea și implementarea sistemelor informatice
P. Constantinescu, ș.a. : Sisteme informatice, modele ale conducătorii
V. Penescu, ș.a. : Fișiere, baze și bănci de date
I. Ceaușu ș.a. : S.D.V. Organizarea concepției, fabricației, gestiunii
S. Brebenel : Practica transferului internațional de tehnologie
P. Constantinescu ș.a. : Analiză, decizie, control
A. Vătășescu ș.a. : Circuite integrate liniare. Manual de utilizare, vol. 1, 2, 3
S. Maican : Sisteme numerice cu circuite integrate
I. Rîstea ș.a. : Manualul muncitorului electronist
M. Florescu ș.a. : Cibernetică, Informatică, automată în industria chimică
E. Stănic, M. Gănescu : Televizoare cu circuite integrate
T. Geber ș.a. : Echipamente periferice
S. Călin ș.a. : Optimizări în automatizări industriale
M. Simonescu : Proiectarea unitară a circuitelor electronice
C. Cruceru : Tehnica măsurărilor în telecomunicații
P. Nițulescu : Electroalimentarea instalațiilor de telecomunicații
R. Răpeanu ș.a. : Circuite integrate analogice. Catalog
T. Rădulescu ș.a. : Centrale telefonice automate
N. Drăgulănescu : Agenda radioelectronistului
V. Baltac, A. Davidoviciu, C. Mașec ș.a. : Sisteme interactive și limbaje conversaționale
Th. Borangtu, R. Dobrescu : Structuri moderne de conducere automată a mașinilor-unelte
A. Petrescu ș.a. : Microcalculatoarele FELIX M18, M18B, M118, vol. I și II
D. Stanomir : Sisteme electroacustice
N. Iosif ș.a. : Tiristoare și module de putere. Catalog
S. Călin, I. Dumitrache ș.a. : Reglarea numerică a proceselor tehnologice
G. Ionescu ș.a. : Traductoare pentru automatizări industriale
D. Boboc ș.a. : Cartea operatorului de la tablourile de automatizare
A. Millea : Cartea metrologului
M. Voicu : Tehnici de analiză a stabilității sistemelor automate
A. Stănescu ș.a. : Sisteme de automatizare pneumatice
H. M. Moșit, A. Ciocirlea-Vasilescu : Debitmetrie industrială
N. Terțișco, P. Stoica, Th. Popescu : Identificarea asistată de calculator a sistemelor
T. Baron ș.a. : Calitate și fiabilitate. Manual practic, vol. 1+vol. 2

Lector univ. dr. ec.

Gheorghe Sabău

Ec. **Vasile Avram**

Ec. **Aurelian Cojocaru**

*

Ing. **Alexandru Sotir**

Ing. **Valeriu Orbeanu**

Ing. **Constantin Baronide**

Ing. **Răzvan Nedelcu**

**

Ing. **Nicolae Fildan**

Ing. **Adrian Alexandrescu**

Mat. **Andrian Dobrițoiu**

Ing. **Dan Viorel Norea**

**

Practica bazelor de date

Totul despre... SOCRATE și SOCRATE-MINI
pe Felx C, CORAL, INDEPENDENT

Coordonatori : **Gh. Sabău** (coord. gen.) și **Al. Sotir**

Vol. 1

- Funcționare SOCRATE
- Dezvoltări SGBD-uri

- Exemple, teste
- Aplicații complexe

EDITURA TEHNICĂ
București, 1989

Recenzii : Dr. mat. **MARGARETA DRĂGHICI**
Dr. ing. **STELIAN GUȚU**

Cuvint înainte : Dr. mat. **MARGARETA DRĂGHICI**

Redactor : ing. **PAUL ZAMFIRESCU**

Tehnoredactor : **MARIA TRĂZNEA**
Desene : Arh. **MIOARA HORTOPAN**
ADRIAN GUGA

B.T. 27.02.1989. C.T. 31
C.Z. : 621.377

ISBN 973-31-0020-X
ISBN 973-31-0021-6

I. P. Oltenia – Craiova
Str. Mihai Viteazul nr. 4
Comanda 150/1989

CUVÎNT ÎNAINTE

Editura Tehnică pune la dispoziția cititorului român, așa cum ne-a obișnuit, o lucrare de deosebit interes.

Lucrarea se remarcă în primul rînd prin problematica abordată.

A ști să proiectezi și să administrezi baza de date a unui sistem nu mai poate fi, la ora actuală, o taină rezervată citorva aleși. Ritmul în care tehnica electronică de calcul pătrunde în toate sferile de activitate – întreprindere economică, proiectare, cercetare, medicină, învățămînt, administrație, servicii – multiplică cerința socială de a avea specialiști pregătiți să construiască baze de date. Avem nevoie de mulți specialiști.

Pe de altă parte, „specialistul” de astăzi are alt bagaj de cunoștințe față de specialistul de acum douăzeci de ani sau de acum zece ani (după cum avem certitudinea că „specialistul” de peste cinci ani va avea altă pregătire decît cel actual). Știința calculatoarelor, și ea într-o continuă evoluție, transferă din ce în ce mai multe activități de sub semnul artei sub cel al tehnicii. Capacitatea unui om de a proiecta bine sisteme – pentru că s-a depășit stadiul experimentelor cu largi toleranțe la risc – este determinată de măsura în care stăpînește metodologiile, tehnologiile, tehnicile, instrumentele existente. Prin problematica abordată volumul de față atrage atenția asupra aspectelor practice ale bazelor de date, ceea ce reprezintă un merit incontestabil al lucrării.

Meritorie este și ideea de a pune la îndemina cititorului un volum axat pe însușirea sistemului SOCRATE – cel mai răspîndit sistem de gestiune a bazelor de date la noi în țară.

Sînt prezentate conceptele SOCRATE, care permit înțelegerea modelului în sine, specificul implementării SOCRATE pe Felix C, cît și toate manualele SOCRATE-MINI pe minisistemele românești.

...Din nou un merit al autorilor care îndeamnă cititorul către stăpînirea esenței lucrurilor și îi sugerează că a trece de la un tip de calculator la altul nu dublează efortul.

Mai menționăm cele două consistente aplicații de proiectare a bazelor de date : cea pentru activitatea de personal pe SOCRATE-Felix C și cea pentru activitatea de exploatare a flotei maritime, pe SOCRATE-MINI.

În sfîrșit, lucrarea este interesantă prin faptul că reprezintă rodul colaborării dintre cadre didactice, realizatori de sisteme de gestiune a bazelor de date și proiectanți de sisteme informatice cu baze de date. Experiențele prețioase dobîndite în cele trei tipuri de activități se conjugă cu experiența editorilor spre profitul cititorului.

NOTELE EDITURII

Despre autori :

Volumul 1

SABĂU GHEORGHE — lect. univ. dr. la Catedra de Cibernetică Economică din A.S.E., București, la disciplina „Sisteme informatice și bănci de date”.

AVRAM VASILE — analist principal III în cadrul Centrului de Calcul al C.S.P., cadru didactic asociat la Facultatea de Planificare și Cibernetică Economică din A.S.E.

COJOCARU AURELIAN — analist principal I-II la ICSIT-TCI, cadru didactic asociat la Facultatea de Planificare și Cibernetică Economică, București.

Volumul 2

Drd. ALEXANDRU SOTIR, absolvent al Facultății de electrotehnică a Institutului Politehnic Iași, coordonează, ca director tehnic, activitatea de exploatare a tehnicii de calcul la C.T.C.E. Constanța.

Ing. NICOLAE FILDAN, absolvent al Facultății de electrotehnică-calculatoare a Institutului Politehnic Traian Vuia Timișoara, șef secție Exploatare în cadrul C.T.C.E. Constanța.

Ing. VALERIU ORBEANU, absolvent al Facultății Electronice și Telemecanice a Institutului Politehnic București, șef secție Exploatare în cadrul C.T.C.E. Constanța.

Ing. ADRIAN ALEXANDRESCU, absolvent al Facultății de automată-calculatoare a Institutului Politehnic București, inginer de sistem pr. III la C.T.C.E. Constanța, în cadrul colectivului de proiectare S.G.B.D. SOCRATE-MINI.

Ing. CONSTANTIN BARONIDE, absolvent al Facultății de automată-calculatoare a Institutului Politehnic București, inginer de sistem pr. III la C.T.C.E. Constanța, în cadrul colectivului de proiectare S.G.B.D. SOCRATE-MINI.

Mat. ANDRIAN DOBRIȚOIU, absolvent al Facultății de matematică-mecanică a Universității Al. I. Cuza din Iași, programator pr. II la C.T.C.E. Constanța în cadrul colectivului de proiectare S.G.B.D. SOCRATE-MINI.

Ing. RĂZVAN NEDELCU, absolvent al Facultății de automată-calculatoare a Institutului Politehnic București, inginer de sistem pr. III la C.T.C.E. Constanța, în cadrul colectivului de proiectare S.G.B.D. SOCRATE-MINI.

Ing. DAN VIOREL NOREA, absolvent al Facultății de automată-calculatoare a Institutului Politehnic București, inginer de sistem pr. II la C.T.C.E. Constanța, în cadrul colectivului de proiectare S.G.B.D. SOCRATE-MINI.

Despre carte

De mult timp Editura Tehnică era datoare cititorilor cu un ciclu de cărți privind bazele de date. A sosit acum momentul să inaugurăm acest ciclu și sintem bucuroși că prilejul ne-a fost oferit de autori români, cadre didactice, proiectanți de software de bază și de software de aplicații, informaticieni (economiști, ingineri, matematicieni) profesioniști.

În această lucrare s-au întâlnit preocupările a două grupuri de specialiști : primul compus din cadre didactice de la Catedra de Cibernetică Economică din Academia de Studii Economice, cu realizări în analiza și proiectarea de aplicații informatice, împreună cu analiști de sistem de la Institutul de Tehnică de Calcul și Informatică și de la Comitetul de Stat al Planificării, care au oferit o lucrare privind SGBD-ul SOCRATE—pe Felix C ; cel de al doilea alcătuit din 8 spe-

cialiști de la Centrul de Calcul Teritorial Constanța, elaboratori ai produsului software SOCRATE-MINI pentru minisistemele CORAL/INDEPENDENT, cărora redacția le-a solicitat scrierea manualelor de lansare-utilizare-operare și a unei aplicații complexe pe SOCRATE-MINI. În mod corespunzător, redacția a solicitat și primului colectiv să elaboreze o aplicație amplă pe SOCRATE Felix-C.

Pentru a atinge obiectivele propuse și anume realizarea unei cărți practice asupra conceptelor bazelor de date, asupra proiectării structurii bazelor de date și a aplicațiilor cu SGBD-uri SOCRATE, s-a încredințat lect. univ. dr. ec. Gheorghe Sabău coordonarea generală a cărții, iar drd. Ing. Alexandru Sotir — director tehnic al CTCE-Constanța participarea la această coordonare, din partea colectivului constănțean.

Redacția a colaborat permanent pentru structurarea și completarea ediției, în așa fel încât cartea rezultată să fie unitară, să se adreseze unui cerc larg de cititori, atât specialiști în proiectarea aplicațiilor cu baze de date cit și cadre didactice, studenți, elevi informaticieni, ciberneticieni, matematicieni, ingineri, economiști care lucrează în aplicații cu baze de date.

Datorită dotării noastre timpurii cu calculatoare Felix, compatibile cu familia franceză IRIS 50 și a adoptării firește a sistemului corespunzător de gestiune a bazelor de date, de tip rețea, SOCRATE, autorii — care împărtășesc părerea că SGBD-urile relaționale sînt cele care vor domina în viitor aplicațiile — au fost nevoiți să prezinte un sistem nerelațional, în mod sigur mult mai complicat, cu operatori și structuri mai complexe și relativ mai puțin funcțional. Acesta este, însă, SGBD-ul cu care se lucrează în întreaga țară, un aspect esențial ce nu putea fi neglijat. Și, mai trebuie arătat că sistemele nerelaționale (ierarhice, rețea) domină încă numeric pe cele relaționale în implementările din întreaga lume, prezentînd, în unele situații, anumite avantaje. Această situație va mai persista, chiar dacă cercetările și dezvoltările curente sînt bazate pe concepte relaționale, iar ritmul instalării de produse relaționale este extrem de ridicat; de fapt toate noulle sisteme sînt relaționale sau „cvasirelaționale”. Pe de altă parte modelul relațional este perfect adaptat cerințelor didactice; datele sînt percepute de utilizator ca tabele (și numai ca tabele) iar operatorii aflați la dispoziție (de exemplu pentru regăsirea datelor) generează noi tabele din cele vechi; utilizatorul unui model nerelațional (ierarhic, rețea) lucrează cu alte structuri de date (de exemplu arborescente), care trebuie manipulate de operatori mai complicați.

Cititorul nu trebuie, însă, să fie speriat: odată ce va învăța SGBD-ul SOCRATE, el va reuși să abordeze cu ușurință și un model relațional. Iar pentru deprinderile practice, SOCRATE și SOCRATE MINI au avantajul a fi implementate pe toate calculatoarele Felix C și, respectiv, pe minicalculatoarele CORAL/INDEPENDENT (ca și pe toate minicalculatoarele compatibile cu PDP 11), pe cînd produsele relaționale cum ar fi d'BASE 2, d'BASE 3, ORACLE ș.a. sînt încă în faza de pătrundere în unitățile noastre de calcul (pornind mai ales de la calculatoarele personal-profesionale, microcalculatoare și minicalculatoare).

Prin organizarea cărții, care admite o redundanță controlată, cititorul are posibilitatea de a începe instruirea, fie de la secțiunea I — dacă dorește o instruire consistentă, mai completă dar mai dificilă, care atinge pînă și probleme complexe — cum sînt cele ale optimizărilor, fie de la secțiunea a V-a, dacă este mai obișnuit cu documentațiile produselor-program specifice firmelor.

Exemple rezolvate sînt „presărate” în ambele volume, dar nu numai atât: cele două aplicații complexe simulează perfect proiectarea schemelor conceptuale ale bazelor de date ca și manipularea datelor, pînă la rezolvarea unor probleme practice. Mai menționăm și testele incluse la începutul și sfîrșitul volumului I, cu care cititorul își poate controla singur stadiul cunoștințelor.

Adăugăm că în timp ce lucrarea se afla în tipografie a apărut versiunea 4.0 a produsului SOCRATE-MINI. Noutățile acestei versiuni sînt incluse în volumul II, la paginile 256—270.

Credem că, pe drept, cărțile se subintitulează „Totul despre...”, dar aceasta rămîne la aprecierea cititorilor, ale căror opinii le așteptăm cu încredere.

CUPRINS GENERAL

Volumul 1

Cuvînt înainte	5
Notele editurii	7
Teste (1—8)	15
Secțiunea I. Baze de date și SGBD-ul SOCRATE	17
1. Baze de date—definire și caracte- ristici	17
2. SGBD SOCRATE. Prezentare sin- tetică	32
Secțiunea II. SGBD SOCRATE — Tratare generală	66
3. Limbajul de descriere a datelor	66
4. Limbajul de manipulare a datelor	115
5. Alte componente ale SGBD-SO- CRATE	193
6. Utilizarea funcțiilor SGBD- SOCRATE	238
7. Integritatea bazelor de date	274
Secțiunea III. Optimizări și dez- voltări de SGBD-uri	286
8. Optimizarea structurilor bazelor de date și a programelor de ex- ploatare	286
9. Dezvoltări SOCRATE și alte SGBD-uri	348
Secțiunea IV. Aplicație complexă cu SGBD SOCRATE pentru ac- tivitatea de personal	375
10. Proiectarea bazei de date pentru activitatea de personal	375
11. Implementarea bazei de date PERSONAL (listing complet ge- nerarea bazei, întreținerea bazei de date, generarea automată a	

programelor... testarea coeren- ței fizice și logice, simularea ru- lării)	393
ANEXE	455
Teste (9—25)	482
Bibliografie	495

Volumul 2

Secțiunea V. Manual de lansare SOCRATE-MINI	11
1. Introducere	11
2. Instalarea produsului	16
3. Noutățile versiunii	17
4. Portabilitatea versiunii	21
5. SOCRATE-MINI în „cifre”	22
6. Anomaliile și restricțiile ridicate în raport cu V.2.1	23
7. Restricțiile versiunii	24
Secțiunea VI. Manual de utilizare SOCRATE-MINI	25
1. Introducere	25
2. Limbajul de descriere a structurii	27
3. Limbajul de manipulare	50
4. Programul bibliotecar	83
5. Interfețe de comunicare cu alte limbaje, exemple de programe SOCRATE, COBOL, PASCAL, FORTRAN, BASIC	92
6. Interfața pentru lucrul într-o rețea de baze de date, exemple de pro- grame SOCRATE, FORTRAN, COBOL	105
7. Interfața SOCRATE-MINI-SO- CRATE-Felix	123
Secțiunea VII. Manual de operare SOCRATE-MINI	148
1. Introducere	148
2. DFS — Procesorul de definire a structurii	151
3. SOC — Procesorul limbajului de manipulare	158
4. MGS — Programul bibliotecar	163
5. Programe utilitare	167
6. Interfețe de comunicare cu alte limbaje	194

7. Interfața pentru lucrul într-o rețea de baze de date	195	2. Proiectarea schemei conceptuale a bazei de date	204
8. Interfața SOCRATE-MINI-SOCRATE Felix	197	3. Elaborarea programelor și a procedurilor	209
<i>Secțiunea VIII. Aplicație complexă cu SGDB SOCRATE-MINI pentru activitatea de exploatare a flotei maritime</i>		4. Rezolvarea pe baza de date implementată, a activității de programare a transportului de mărfuri (Studiu de caz)	209
1. Analiza activității	200	5. Listinguri complete pentru schema conceptuală, manipularea datelor rezolvarea studiului de caz . . .	246
		ANEXĂ. Noutățile versiunii V4.0 a produsului SOCRATE-MINI . .	257

CUPRINS DETALIAT

Volumul 1

Cuvînt înainte	5		
Prezentări	7		
Teste (1—8)	15		
Secțiunea I. Baze de date și SGBD-ul SOCRATE			
1. BAZE DE DATE-DEFINIRE ȘI CARACTERISTICI			
Ce este o bază de date?	17		
De ce baze de date?	18		
Independența datelor	19		
Arhitectura unei baze de date	20		
Nivele de structurare a datelor	20		
Sistemul de gestiune a bazei de date (SGBD)	22		
Utilizatorii bazei de date	23		
Administratorul bazei de date	25		
Modele de date și compararea lor	28		
Concluzii	32		
2. SGBD SOCRATE — PREZENTARE SINTETICĂ			
Definire și componente	32		
Istoric și versiuni	34		
Limbaajul de descriere a datelor	36		
Limbaajul de manipulare a datelor	41		
Alte componente	50		
Macrogeneratorul	50		
Editorul de texte	53		
Interfața cu limbaje evolute	53		
Structuri de date acceptate de SGBD SOCRATE	54		
Ciclul de viață al unei baze de date	57		
Implementări ale dicționarului datelor	62		
Reguli de prezentare a limbajelor	63		
Concluzii	65		
Secțiunea II. SGBD SOCRATE — tratare generală			
3. LIMBAJUL DE DESCRIERE* A DATELOR. LDD-SOCRATE			
Introducere	66		
Caracteristici	69		
Caracteristica de tip < cuvînt > (MOT)	69		
		Caracteristica de tip < listă de valori >	71
		Caracteristica de tip < valoare numerică >	72
		Caracteristica de tip < text > (TEXTE)	74
		Caracteristica de tip < bloc >	75
		Caracteristica de tip < entitate > (ENTITE)	77
		Caracteristica de tip < inel > (ANNEAU)	79
		Caracteristica de tip < referire > (REFERE)	81
		Caracteristica de tip < invers > (INVERSE)	84
		Caracteristica de tip < formal > (FORMAL)	87
		Tipuri de declarații de acces	90
		Compilarea textelor de definiție	94
		Construirea dicționarului	94
		Conținutul dicționarului	95
		Modificări ale LDD-SOCRATE în versiunea VI.6.R-I.T.C.I.	95
		Caracteristica de tip zecimal (DECIMAL)	96
		Modificarea caracteristicilor din formal	96
		Caracteristici de tip < formal pentru sortare > (FORMAL SORT)	98
		Schimbarea modului de acces la dicționar	100
		Definirea dinamică a cheilor de acces	102
		Exemplu complex de definiție a unei baze de date	102
		Concluzii	114
4. LIMBAJUL DE MANIPULARE A DATELOR. LMD-SOCRATE			
		Tipuri de cereri	115
		Citație	118
		Calificare	118
		Valabilitatea calificărilor	119
		Calificator de tip < bloc >	122
		Calificator de tip < entitate > / < inel > / < invers >	122

* Se numește și „limbaaj de definiție“.

Calificator de tip <referire>	123	Definirea temporară a unei caracteristici de tip formal . .	187
Calificator de tip variabilă Xi	124	Sortare	188
Calificator X0	128	Cereri de constituire a punctelor de control	189
Condiții	129	Compilarea condițională a programelor	190
Sintaxa de definire a cererilor condiționale	129	Compilarea textelor programelor de cereri	190
Evaluarea cererilor condiționale	131	Concluzii	192
Noțiunea de filtru	134		
Noțiunea de acces	136	5. ALTE COMPONENTE ALE SGBD-SOCRATE	193
Acces secvențial	136	Macrogeneratorul	193
Acces secvențial ordonat . .	137	Definirea și utilizarea macroinstrucțiunilor	194
Acces prin inel	137	Programe precompilate . . .	200
Acces direct	138	Programe executabile — IMT	204
Comenzile (cererile) limbajului de manipulare	140	Programe de control a drepturilor de acces . .	207
Funcția de creare standard și comanda C (creare)	140	Programe IMT pentru determinarea unei intrări în dicționar (hashing) . . .	208
Comanda G (generare)	143	Programe la dispoziția utilizatorului	209
Comanda S (ștergere)	144	Modificări ale macrogeneratorului în versiunea VI.6.R . .	213
Comanda SE	146	Editorul de texte	215
Comanda M (atribuire)	247	Comenzi la nivel de text (fișier)	218
Utilizarea funcției D (Denombr)	152	Comenzi la nivel de linie . .	220
Utilizarea funcției NUMDE	153	Interfața cu limbaje evaluate . .	226
Utilizarea funcției SUI-VANT DE	153	Semnificația și parametrul punctelor de intrare	227
Expresii	155	Sintaxa de apel și descriere a parametrilor punctelor de intrare în limbajul COBOL . .	232
Conversii	156	Sintaxa de apel și descriere a parametrilor punctelor de intrare în limbajul ASSIRIS . .	233
Manipularea șirurilor de caractere	158	Sintaxa de apel și descrierea parametrilor punctelor de intrare în limbajul FORTRAN .	235
Rezervarea și formatarea bufferelor de lucru	159	Obținerea programelor în format executabil	237
Comanda I (editare)	162		
Editare standard	162	6. UTILIZAREA FUNCȚIUNILOR SGBD-SOCRATE	238
Editare cu format	164	Definirea unei proceduri generale de apel a modulelor SGBD-SOCRATE	239
Comanda SI (dacă)	166	Utilizarea comenzii OPTION . .	240
Comanda POUR	168	Limbajul de comandă	242
Comanda FAIRE	170	Limbajul de comandă în prelucrarea „batch processing” . .	242
Comanda DEPUIS	171	Comanda SOC	243
Comanda D	173	Comanda EVAL	243
Comanda BLOQUER / LIBERER	174	Comanda NOEV	244
Comanda LIRE/ECRIRE articole din fișiere secvențiale pe suport magnetic	174	Comanda ACTI	244
Citirea unui terminal într-un buffer	177	Comanda DACTI	245
Modificări ale LMD-SOCRATE în VI.6.R	178	Comanda SAVE	245
Calificare prin DONT	178		
Variabile de lucru Wi	179		
Accesul direct prin criteriu .	181		
Definirea constantelor alfanumerice	182		
Comanda M	183		
Comanda I	184		
Testarea condițiilor de execuție a instrucțiunilor LMD . .	185		
Citirea/scrierea unui terminal/buffer într-un buffer /pe un terminal	187		

Comenzi necesare descrierii fișierelor secvențiale pe suport magnetic	245	Posibilități de refacere a incoerențelor fizice	272
Comanda RUN	247	Implementarea unei baze pe disc în VI.6.R	272
Comanda LOGOUT	248	Concluzii	274
Limbajul de comandă în prelucrarea conversațională	248	7. INTEGRITATEA BAZELOR DE DATE	274
Comenzi la dispoziția operatorului central	249	Punct de referință	275
Comenzi la dispoziția utilizatorului	250	Punct de control	276
Generarea bazei de baze	255	Înregistrarea punctelor de control	276
Introducerea parolelor de acces sistem	258	Jurnalul A	277
Macroinstrucțiuni sistem pentru acces la datele conținute în baza de date	258	Jurnalul B	278
Modificarea parolelor sistem	259	Cererea de constituire a jurnalelor A și B	280
Editarea datelor tehnice atașate bazelor de date gestionate de o bază de baze și a parolelor sistem	259	Reluări	281
Editarea datelor tehnice atașate unei baze de date	260	Utilitare care funcționează sub controlul modulului XXXREST	281
Adăugarea în conversațional al unui utilizator al unei baze de date	260	Inițializarea unui fișier de securitate	282
Adăugarea în „batch processing” a unui utilizator al bazei de date	261	Restaurare la un punct de reluare	282
Ștergerea unui utilizator al unei baze de date	261	Redefinirea punctelor de referință	284
Modificarea datelor atașate unui utilizator	261	Mesaaje de eroare	284
Scoaterea unei baze de date din evidența unei baze de baze	261	Concluzii	285
Utilitare care funcționează sub controlul modulului XXXGBAS	262	Secțiunea III. Optimizări și dezvoltări de SGBD-uri	
Comanda SYSRUN	262	8. OPTIMIZAREA STRUCTURILOR BAZELOR DE DATE ȘI A PROGRAMELOR DE EXPLOATARE	286
Generarea unei baze de date	263	Optimizarea structurilor și a programelor pentru baza de date gestionate cu SGBD-SOCRATE	290
Comanda VOL	263	Niveluri de organizare și gestiune a memoriei	290
Comanda UTI	264	Organizarea spațiului virtual și a spațiului real	291
Comanda ORG	266	Principiul proiecției spațiului virtual pe spațiul real și invers	296
Comanda EOF	266	Imaginea memoriei virtuale	302
Comanda ALLOC	267	Optimizarea structurilor la nivelul spațiului virtual	307
Generarea bazei de date BDDPERS	267	Optimizarea structurilor la nivelul spațiului real	307
Formatarea parțială sau totală a bazei de date	268	Optimizarea structurii bazei de date utilizând metoda frecvențelor de apariție a datelor asociate caracteristicilor	308
Statistici parțiale sau totale	268	Optimizarea timpilor de acces necesari regăsirii unei informații	310
Dump parțial sau total	269	Optimizarea structurii bazei de date	311
Reorganizarea bazei de date	270		
Salvarea parțială sau totală a spațiilor bazei de date	270		
Restaurarea parțială sau totală a subspațiilor bazei de date	271		

Algoritm de determinare a dimensiunii informației de cadraj	311	Dezvoltările grupului SYSECA —	
Optimizarea programelor de prelucrare	313	Sistemul CLIO	356
Determinarea optimă a spațiului dicționar al unei baze de date	313	Introducere	356
Tehnici de construire a programelor de serviciu	315	Nucleul CLIO	358
Controlul coerenței	315	CLIO-DBN	359
Caracteristici de tip <inel>	317	CLIO-DD	359
Caracteristici declarate chei de acces	321	CLIO-BDA	360
Șiruri de biți	322	Celelalte componente CLIO	361
Suprimarea realizărilor de entitate	323	CLIO-DML4	361
Reprezentarea relațiilor de tip „m—n”	324	CLIO-HLI	361
Definirea unor resurse partajate în contextul păstrării reentrantei programelor utilizatorilor conversaționali	326	CLIO-MGF	361
Utilizarea „semafoarelor” pentru rezolvarea accesului concurrent	327	CLIO-RWF	361
Definirea unor resurse globale pentru o bază de date	328	CLIO-SMF	361
Generarea automată a programelor de întreținere și/sau exploatare a bazei de date	329	CLIO-SMF	361
Considerații preliminare	329	CLIO-QF	362
Metode de generare automată	330	CLIO produs porabil	363
Construirea generatoarelor de programe specializate pe clase de programe	332	Dezvoltări distribuite	363
Formalizarea descrierii structurii conceptuale	332	Noțiuni de baze de date distribuite	363
Formalizarea descrierii identificatorilor	336	Variante de distribuire pentru SGBD SOCRATE	365
Principiul funcționării produsului de generare automată	340	Realizări de SGBD-uri pe minicalculatoare în țara noastră	367
Proiectarea structurii bazelor de date în vederea exploatarei simultane	342	SGBD-ARGUS	368
Integrarea bazelor de date aflate în exploatare	342	SGBD-LEDA	369
Integrarea bazelor de date aflate în proiectare	345	Resurse și performanțe ARGUS, LEDA, SOCRATE-MINI	371
Concluzii	346		
9. DEZVOLTĂRI SOCRATE ȘI ALTE SGBD-URI	348		
Introducere	348	Secțiunea IV. Aplicație complexă cu SGBD-SOCRATE pentru activitatea de personal	
Dezvoltări ECA AUTOMATION	348		
Versiunea VI.6	349	10. PROIECTAREA BAZEI DE DATE PENTRU ACTIVITATEA DE PERSONAL	375
Versiunea VI.7	351	Metodica de proiectare a unei baze de date	375
Versiunea VI.8	354	Obiectivul activității de personal	377
Concluzii	356	Determinarea sferei de cuprindere a activității de personal	378
		Relațiile interne și externe ale compartimentului P.I.R. — Fluxul informațional	378
		Documentele primare folosite în activitatea de personal — Intrările sistemului	381
		Situațiile de informare — rapoartele privind activitatea de personal — ieșirile sistemului	381
		Alegerea sistemului de gestiune — de ce SGBD SOCRATE ?	387
		De ce bază de date pentru activitatea de PERSONAL ?	389
		Proiectarea structurii conceptuale a bazei de date	389
		11. IMPLEMENTAREA BAZEI DE DATE PERSONAL	393
		Generarea bazei de date	393

Întreținerea bazei de baze . . .	400	<i>Anexa 2</i> Procedura LINKCOBO (V.1.5, V.1.6.R)	456
Modificarea parolelor sistem	400	<i>Anexa 3</i> Procedură generalizată pen- tru refacerea legăturilor de tip <referire cu inel>	458
Generarea bazei de date . . .	401	<i>Anexa 4</i> Principiul de funcționare al unui program de tip „CAM”	463
Editarea datelor tehnice . . .	402	<i>Anexa 5</i> Exemplu prototip de gene- rare (Generația 1-a, Versiu- nea 2-a)	464
Catalogarea procedurilor și for- marea bibliotecii de proceduri a aplicației	405	<i>Anexa 6</i> Un exemplu de statistică ob- ținută pe baza de date AD- MITBD (BDDPERS reorga- nizată prin utilitarele de sal- vare-restaurare SOCRATE)	469
Generarea automată a programe- lor de creare și întreținere a rea- lizărilor de tip NOMENCLATOR	415	<i>Anexa 7</i> Un exemplu de incoerență fizică semnalată la execuția unei statistici	471
Compilarea structurii conceptua- le a bazei de date	424	<i>Anexa 8</i> Mesaje de eroare (V.1.5, V.1.6.R)	474
Catalogarea programelor pentru baza de date	433	Teste (9—25)	482
Exploatarea și întreținerea bazei de date	446	Bibliografie	495
Testarea coerenței fizice a bazei de date	452		
Testarea coerenței logice	453		
ANEXE	455		
<i>Anexa 1</i> Imaginea memoriei virtuale a bazei de date BDDPERS (V.1.5)	455		

Teste

Cititorul este invitat ca, pe măsura parcurgerii lucrării, să-și verifice cunoștințele, încercând să rezolve testele propuse, mai întâi fără a se uita la răspunsuri.

1. Se dă structura :

```
ENTITE 5000 LUCRATOR
DEBUT
```

```
---
---
---
```

```
JUD-N (3 15) (ALBA ARAD
CLUJ IASI)
```

FIN ?

Ce greșeală sintactică s-a produs la scrierea caracteristicii listă de valori JUD-N ?
Răspuns :

Sistemul dă eroare ER.D05, adică : numărul de valori dat în lista de valori este mai mare decît numărul specificat.
2. Se dă structura unei baze utilizator în care apare caracteristica DATA-INC, scrisă astfel :

```
DATA-INC 300101 A 99 1231
```

Ce eroare s-a produs ?

Răspuns :

Eroare ER D06 : Lipsește tipul caracteristicii în definirea ei.

Trebuie scrisă astfel :

```
DATA — INC DE 300101 A 991231
```

3. S-a definit structura :

```
DEBUT
ENTITE 5000 LUCRATOR DEBUT
```

```
ENTITE 3 VECHEME DEBUT
```

```
FIN
ENTITE 4 CALIFICATIV DEBUT
```

```
FIN
FIN FIN
```

Unde s-a produs eroarea ?

Răspuns :

Sistemul dă eroare ED.D07, adică lipsește semnul ? de la sfîrșitul definirii structurii.

4. Se dă următoarea structură de FOR. MAL :

```
FORMAL PERSONAL DEBUT
NUME MOT 20
MARCA DILATE 5
GR-SANG MOT 4
```

```
COD-STUD DE 100000
A 999999
```

?

Unde s-a produs eroarea ?

Răspuns :

Caracteristica COD-STUD trebuie să fie de tip DILATE sau MOT, PACHE și trebuie încheiată structura prin FIN.

5. S-a scris un program pentru încărcarea unei entități. Programul nu are nici o eroare de sintaxă, iar din punct de vedere logic este bun.

Ce se va întîmpla după rularea acestui program, în cazul în care nu urmează linii de date, dar urmează un alt program de încărcare, astfel :

```
% RUN FN : R
Program de încărcare a ENTITĂȚII STUDENȚI
```

?

```
% RUN FN:R
Program de încărcare a ENTITĂȚII PROFESII
```

?

Răspuns : Se va obține următorul mesaj :

```
*** ERREUR *** CARTE % LUE PAR
L'UTILISATEUR
```

adică, într-o astfel de situație prima linie citită este luată drept linie de date. Ea are în prima coloană % și este o linie de comandă SOCRATE.

Observație : În acest moment lucrul este abandonat, chiar dacă mai urmează și alte programe de încărcare (în același JOB).

6. Se dă următoarea structură :

```
ENTITE 1000 MUNCITORI
DEBUT
MARCA DE 1111 A 9999 AVEC CLE
UNIQUE FIN
NUME MOT
```

FIN

și formalul corespunzător :

```
FORMAL FMUNCITORI
DEBUT
```

```
MARCA DILATE 4
NUME MOT 30
```

FIN ?

Se scrie un program de încărcare a entității MUNCITORI iar liniile de date vor fi de următoarea formă :

```
1111POPESCU DAN. . . . }
2345VASILESCU PETRE . . . } 1002 linii (a
5621GEORGESCU ILIE . . . } patra nu a
2345NEAGOE DUMITRU. . . } fost memo-
9345POP ȘIMION . . . . } rată)
3167DUMITRU MARCEL. .
```

Întrebare : Ce greșeli vor fi sesizate în urma rulării programului de încărcare.

Răspuns : a) la citirea celei de a patra linii de date sistemul va sesiza o realizare cu o cheie ce a mai fost generată și va imprima mesajul :

COD **** ERREUR:CELE DEJA PRESENTE;

b) Începînd cu linia 9345 POP SIMION ? nu vor mai fi generate realizări întrucît au fost generate.1000 de realizări cite au fost declarate : va apare mesajul :

MUNCITORI **** ERREUR ENTITE SATUREE

7. După un program de încărcare a unei entități, program care nu are erori de sintaxă și din punct de vedere logic este corect, urmează linii de date care nu au structura conform ma-chetei acceptate de program. Toate au erori și deci nu pot fi încărcate.

După acest program urmează alt program de încărcare astfel :

```
JOB                                cartele de date (eronate)
cartele de comandă                % RUN FN:R
program de încărcare              Alt program de încărcare.
?
```

Întrebare : Ce se va întîmpla în acest caz ?

Răspuns : Liniile de date fiind eronate nu vor fi încărcate și sistemul va căuta cel puțin o linie de date corectă. Negăsind el va citi și linia de comandă :

% RUN FN:R

după care urmează mesajul

***ERREUR ***CARTE % LUE PAR L'UTILISATEUR
și va abandona lucrul.

8. Fie următoarea structură :

ENTITE 10000 MUNCITORI

```

┌-DEBUT
  MARCA
  NUME
  ADRESA
    ┌-DEBUT
      COD-LOC
      DEN-LOC
      STRADA
      NUMAR
    └-FIN
  LOC-MUNCA
  .
  .
└-FIN
```

Pentru editarea unei anumite situații se scrie un program în care una din instrucțiuni este de următoarea formă :

I(60) ADRESA DE X2

Întrebare : este corectă această instrucțiune ?

Răspuns : Caracteristica ADRESA este de tip bloc și trebuie scrisă astfel :

I (60) COD-LOC DE ADRESA DE X2

I (65) DEN-LOC DE ADRESA DE X2

I (90) STRADA DE ADRESA DE X2

I (115) NUMAR DE ADRESA DE X2

ECRIRE

unde X2 trebuie definit înainte, de forma

D X2= UN MUNCITORI

O astfel de editare este admisă numai în cazul utilizării instrucțiunii I fără format, astfel :

I ADRESA DE X2.

9. Se scrie următoarea instrucțiune :

I(10)' SITUATIA PLECĂRILOR IN STRĂINATATE' ECRIRE ?

Întrebare : Ce se va întîmpla la execuția ei ?

Răspuns : Fiind un șir de caractere, lungimea lui maximă va trebui să fie de 30 caractere. Deci, se va trunchia ; va apare astfel :

SITUATIA PLECARILOR IN STRAINA

Testele continuă la paginile 482-494

Baze de date și SGBD-ul SOCRATE

1. BAZE DE DATE : DEFINIRE ȘI CARACTERISTICI

Ce este o bază de date ?

Scopul principal al unei baze de date* constă în stocarea datelor în vederea satisfacerii facile a cerințelor conducerii, utilizând tehnica de calcul electronică. Deci, apare ca un sistem de înmagazinare, regăsire, actualizare și întreținere a datelor necesare procesului de fundamentare a deciziei. Figura 1.1 prezintă o viziune simplificată a unei baze de date, unde notațiile au următoarea semnificație :

- P_i -- programe de aplicație,
- C_j -- colecții de date,
- BD -- bază de date propriu-zisă,
- SGBD -- sistem de gestiune a bazei de date.

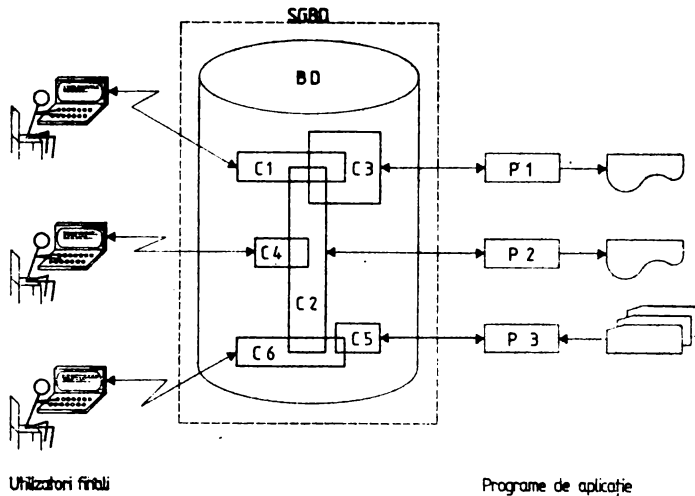

Fig. 1.1. Arhitectura simplificată a sistemului bazei de date.

* Menționăm că se folosește și noțiunea de „sistem de bază de date” în accepțiunea ce urmează.

Privită într-un sens larg baza de date implică patru componente : date, hardware, software și utilizatori.

Datele sînt memorate pe purtători tehnici de informații.

Hardware-ul se compune din volume de memorie externă, pe care rezidă baza de date (discuri magnetice, tamburi magnetici etc.), împreună cu unitățile asociate (unități de discuri, canale etc.).

Software-ul asociat bazei de date, numit și sistem de gestiune a bazei de date. Toate cererile de acces la baza de date sînt tratate de SGBD.

Utilizatorii bazei de date pot fi grupați în trei mari categorii :

- *utilizatorii finali* sînt cei ce interacționează cu baza de date prin intermediul unui limbaj de interogare, sau care apelează programe scrise de programatorii de aplicații ;
- *programatorii de aplicații* sînt cei ce realizează programele de aplicații ale bazei de date, utilizînd limbajul de manipulare a datelor ;
- *administratorul bazei de date* este o persoană sau un grup de persoane responsabil cu controlul general al sistemului de bază de date.

Utilizînd noțiunea de date operaționale se poate da următoarea definiție a bazei de date [DATE 82] :

O bază de date este o colecție de date operaționale memorate, utilizate de sistemele de aplicații ale unei întreprinderi oarecare.

„Întreprindere” este un termen generic, folosit pentru orice organizație economică, comercială, tehnică, științifică sau de altă natură, de sine stătătoare. Orice întreprindere trebuie să mențină o multime de date necesare desfășurării activității sale. Acestea sînt „datele ei operaționale”. Datele operaționale nu trebuie să includă date de intrare sau ieșire sau orice alte date cu caracter tranzitoriu. Datele de intrare sînt datele care intră în sistem din lumea înconjurătoare. Ele pot schimba datele operaționale, dar nu sînt parte a bazei de date. Datele de ieșire se referă la mesajele și rapoartele emaneate din sistem. Ele sînt date „derivate”, obținute de cele mai multe ori pe baza unor algoritmi de prelucrare a datelor operaționale.

De ce baze de date ?

Memorarea datelor operaționale ale unei întreprinderi într-o bază de date oferă posibilitatea instituirii unui control centralizat asupra acestora. Un astfel de control asupra datelor oferă următoarele avantaje :

— poate fi *redușă redundanța datelor*. Nu se sugerează eliminarea întregii redundanțe ; uneori, pentru a realiza performanțe sporite sub aspectul vitezei de regăsire a datelor sau din alte considerente de ordin practic (datorate de cele mai multe ori caracteristicilor de implementare ale SGBD-ului), se acceptă un anumit grad de redundanță. Într-o bază de date redundanța poate fi controlată (spre deosebire de sistemele cu fișiere), SGBD-ului revenindu-i responsabilitatea propagării actualizărilor ; deci, în situația bazelor de date se vorbește de o redundanță minimă și controlată a datelor.

— se poate evita *inconsistența datelor*. Acest avantaj este un corolar al punctului anterior. Cînd redundanța este înlăturată nu pot apărea inconsistențe, iar cînd

redundar a există este controlată și sistemul asigură propagarea actualizării la fiecare copie a aceleiași date.

— datele pot fi *partajate*. Partajarea datelor trebuie înțeleasă nu numai sub aspectul asigurării accesului mai multor utilizatori la aceleași date ci și sub aspectul că pot fi dezvoltate noi aplicații fără să se modifice structura bazei de date.

— se poate forța *standardizarea*. Utilizînd baza de date, administratorul bazei de date poate asigura aplicarea standardelor în reprezentarea datelor. Aceste standarde sînt: standardele întreprinderii, ale echipamentelor de tehnică de calcul, ale ramurii, ale economiei naționale, internaționale etc.

— se pot aplica *restricții de securitate a datelor*. Avînd o jurisdicție completă asupra datelor operaționale, administratorul bazei de date poate asigura că accesul la baza de date se face numai prin canale corespunzătoare. În acest sens se pot defini verificări de autorizare, care să fie executate oricînd se încearcă un acces la anumite date.

— poate fi menținută *integritatea datelor* prin existența unor proceduri de validare sau a unor protocoale de control concurrent precum și a unor proceduri de refacere a bazei de date după incidente.

— pot fi *echilibrate cerințele conflictuale*. Cunoscînd cerințele de ansamblu ale întreprinderii, în opoziție cu cerințele fiecărui utilizator individual, administratorul bazei de date poate structura baza de date în așa fel încît să satisfacă cerințele tuturor utilizatorilor în condiții de redundanță minimă și controlată a datelor, pe de o parte, iar pe de altă parte, pot fi definite o serie de criterii de regăsire care să permită un acces rapid pentru aplicațiile mai importante.

Multe din avantajele de mai sus sînt complet evidente. Un aspect nu este așa de evident, deși este un obiectiv mai degrabă decît un avantaj, și anume asigurarea *independenței datelor*.

Independența datelor

Se spune că o aplicație este dependentă de date dacă este imposibil să schimbi structura de memorare a datelor (cum sînt înregistrate fizic datele) sau strategia de acces la date fără să se afecteze aplicația.

Într-o bază de date nu se dorește ca aplicațiile să fie dependente de date, cel puțin din următoarele motive:

— Diferite aplicații au nevoie de viziuni diferite ale acelorași date. De exemplu, o aplicație utilizează un cîmp de dată drept o dată zecimală în timp ce o altă aplicație utilizează același cîmp de dată ca fiind reprezentat în binar. Sistemul va asigura automat conversia între reprezentarea internă a acelei date și reprezentarea necesară fiecărei aplicații.

— Administratorul bazei de date trebuie să aibă libertatea să schimbe structura de memorare sau strategia de acces, ca răspuns la cerințele de schimbare (întreprinderea trebuie să-și schimbe standardele, prioritățile aplicațiilor, unitățile de memorie etc.), fără să modifice aplicațiile existente.

Independența datelor poate fi definită drept imunitatea programelor de aplicații la schimbarea structurii de memorare și/sau a strategiei de acces.

Arhitectura unei baze de date

O arhitectură detaliată a unei baze de date în sens larg [DATE 82] este prezentată în figura 1.2.

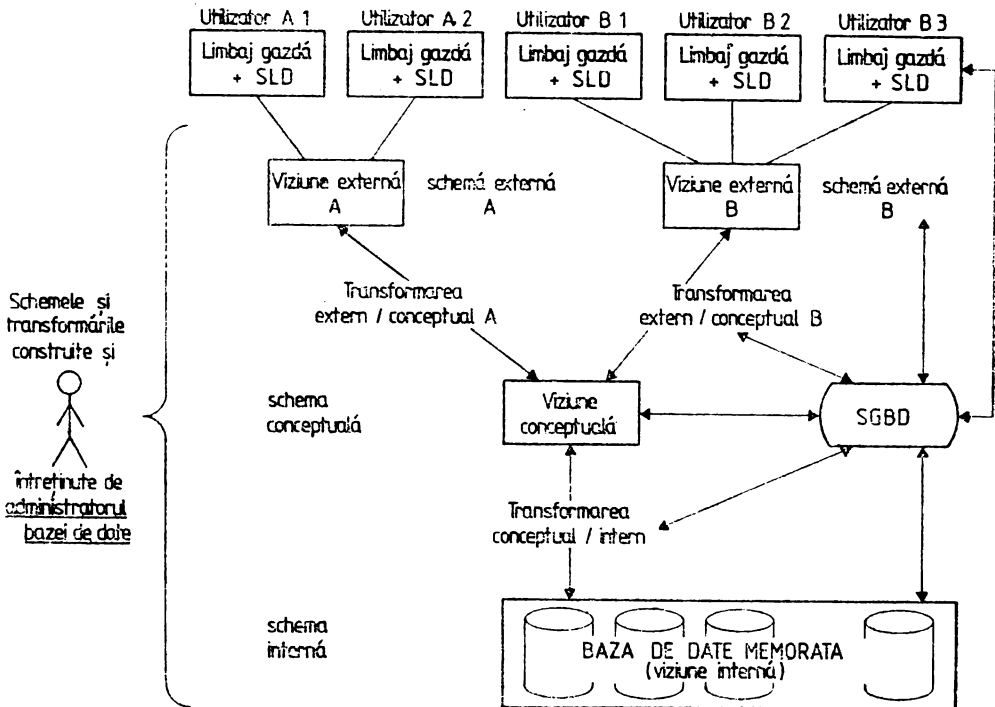

Fig. 1.2. Arhitectura sistemului bazei de date.

În cadrul acesteia se evidențiază o serie de componente cum ar fi: nivelurile de definire cu schema corespunzătoare fiecărui nivel; utilizatorii bazei de date; administratorul bazei de date, ca utilizator special; sistemul de gestiune a bazei de date (SGBD) etc. Aceste componente vor fi prezentate în detaliu în paragrafele următoare.

Nivele de structurare a datelor

Conform figurii 1.2 și standardului ANSI/SPARC [JARDINE] pentru baze de date, datele pot fi definite pe trei niveluri: extern, conceptual și intern (fig. 1.3).

Nivelul extern descrie modul în care utilizatorii individuali văd baza de date.

Nivelul conceptual descrie structura canonică a datelor operaționale ale întreprinderii.

Nivelul intern descrie structura de memorare a datelor din baza de date și strategia de acces la date.

O bază de date are mai multe viziuni externe, o singură viziune conceptuală și o singură viziune internă, corespunzător celor trei niveluri de structurare a datelor.

Viziunea unui utilizator asupra bazei de date reprezintă o *viziune externă*. Fiecare viziune externă este definită prin intermediul *schemei externe*, utilizând limbajul de descriere a datelor – LDD. Pot apărea diferențe între definițiile din schema externă și cele din schema conceptuală (altă reprezentare, alt nume, altă ordine etc.). Este necesară, prin urmare, o transformare extern/conceptual.

Viziunea conceptuală este o reprezentare abstractă a tuturor informațiilor din baza de date. Ea este definită prin intermediul *schemei conceptuale*, utilizând LDD. Pentru a se obține independența datelor schema conceptuală nu trebuie să conțină nici o referință la structura de memorare a datelor sau la strategia de acces. O astfel de definire se poate realiza într-o bază de date pentru personal, prin precizarea :

- tipului datelor elementare care specifică atributele obiectelor (exemple : marcă, nume, prenume, ...);
- tipului datelor compuse care permit regruparea atributelor pentru a descrie entitățile lumii reale (exemple : persoana, data nașterii etc.);
- tipului datelor compuse care permit regruparea atributelor care descriu asocierile (relațiile de agregare) entităților (relații de tip posesor-membru);
- restricțiilor de integritate a datelor (exemplu : anul nașterii să fie mai mare de 1950).

Viziunea internă, definită cu ajutorul schemei interne, descrie structura de memorare a datelor și strategia de acces la ele (formatul intern al datelor, structura înregistrării fizice a datelor, secvența fizică de memorare, cheile, indexii și pointerii etc.).

Transformarea conceptual/intern definește corespondența dintre viziunea conceptuală și baza de date memorată. Dacă se schimbă structura de memorare a bazei

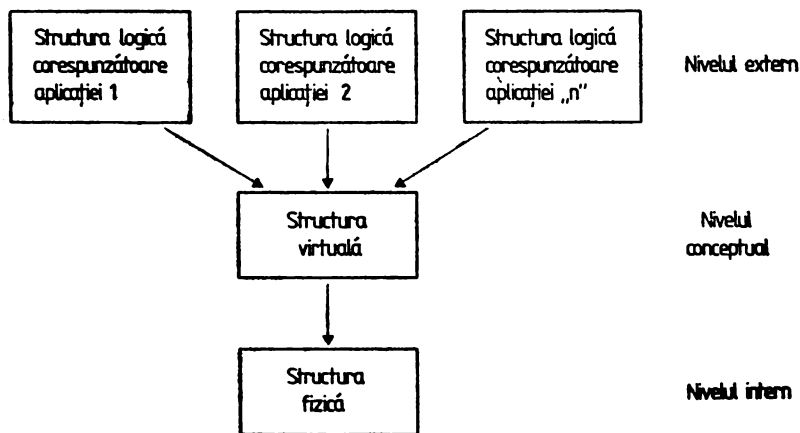

Fig. 1.3. Nivele de descriere a bazei de date

de date se va schimba corespunzător această transformare, astfel încât schema conceptuală și aplicațiile să rămână neschimbate. Această structurare a bazei de date pe trei nivele : extern, conceptual și intern, introdusă de ANSI/SPARC [STEEL, JARDINE], este cea care asigură independența datelor.

Sistemul de Gestionare a Bazei de Date (SGBD)

SGBD reprezintă software-ul care asigură realizarea următoarelor funcții : definirea structurii bazei de date, încărcarea bazei de date, accesul la date (interogare, ștergere, modificare și inversare), întreținerea bazei de date (colectarea și refolosirea spațiilor goale, refacerea bazei de date în caz de incident), reorganizarea bazei de date (restructurarea datelor și modificarea strategiei de acces), securitatea datelor.

În figura 1.4 se prezintă arhitectura unui SGBD în concepția CODASYL.

Din fig. 1.4 se pot deduce cele trei niveluri de organizare a datelor și structurile corespunzătoare, precum și operațiile declanșate de derularea unui program de aplicație.

Sucesiunea operațiilor apare astfel :

1. Programul de aplicație A lansează o cerere de citire a unei date sau grup de date din bază. Cererea este lansată către SGBD.
2. Sistemul de gestiune interpretează cererea consultând SUBSCHEMA referitoare la programul aplicației A.

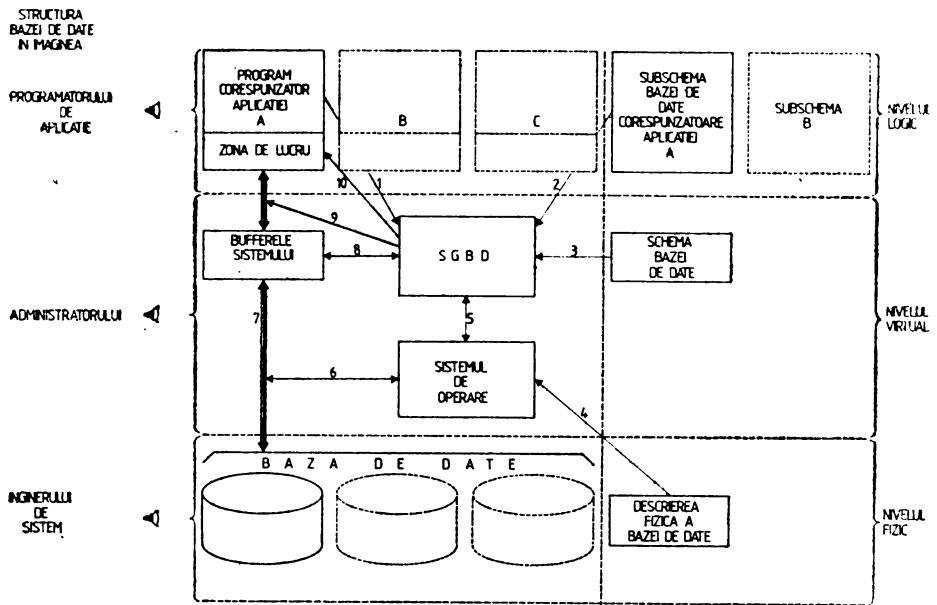

Fig. 1.4. Arhitectura unui SGBD conform propunerii CODASYL

3. Sistemul de gestiune apelează SCHEMA bazei de date și determină la nivel logic datele solicitate.
 4. Sistemul examinează descrierea fizică a bazei în raport cu cererea logică și determină înregistrarea fizică ce prezintă interes.
 5. Sistemul de gestiune lansează o comandă către sistemul de operare sub controlul căruia lucrează pentru căutarea înregistrării fizice de citit.
 6. Sistemul de operare caută înregistrarea fizică.
 7. Înregistrarea fizică găsită este transferată în memoria tampon a sistemului de gestiune.
 8. SGBD procedează la o comparare între SCHEMA bazei de date și SUB-SCHEMA corespunzătoare aplicației A și identifică datele solicitate de programul A.
 9. SGBD transferă datele din memoria tampon în zona de lucru rezervată programului de aplicație A.
 10. Programul de aplicație A preia controlul asupra tratării datelor solicitate iar pe parcursul executării programului se realizează un schimb de informații cu SGBD referitoare la „starea programului” sau eventualele erori constatate.
- Operațiile de scriere în Baza fizică sînt tratate de către un procesor, similar, toate modificările sau adăugirile sînt în general precedate de o operație de citire.

Utilizatorii bazei de date

Utilizatorii bazei de date pot fi programatorii de aplicație, utilizatorii finali, o persoană sau un grup de persoane care are în atenție proiectarea bazei de date și întreținerea acesteia.

*
* *

Grupul de cercetători de la ANSI/SPARC prezintă o altă arhitectură [STEEL, JARDINE] pentru o bază de date privită ca sistem. Această arhitectură pune accentul pe interfețele dintre componentele sistemului și pe interfețele dintre componente și diferitele categorii de utilizatori (roluri umane). Partea importantă a arhitecturii ANSI este prezentată în figura 1.5.

Se remarcă cele trei roluri umane în definirea schemelor. Persoana sau grupul de persoane care definește schema conceptuală a bazei de date. Schema conceptuală reprezintă „cel mai bun model” pentru întreprindere. Ea furnizează o viziune pe termen lung și este baza pentru declarațiile de securitate și integritate, precum și standardele impuse de întreprindere diferiților utilizatori.

O persoană sau un grup care descriu o schemă externă pentru o aplicație particulară. Într-o întreprindere există mai multe roluri de acest fel.

Administratorul bazei de date are responsabilitatea definirii schemei interne a bazei de date. Tot el asigură și întreținerea acesteia.

Schemele astfel definite sînt verificate de procesoarele corespunzătoare și, dacă sînt validate, sînt memorate în dicționarul datelor.

Declararea schemei conceptuale a bazei de date se realizează prin intermediul interfeței 1. După compilare definirea conceptuală este memorată în cadrul dicționarului datelor, prin interfața 2. Administratorul bazei de date și administratorii aplicațiilor iau cunoștință de schema conceptuală prin intermediul interfeței 3.

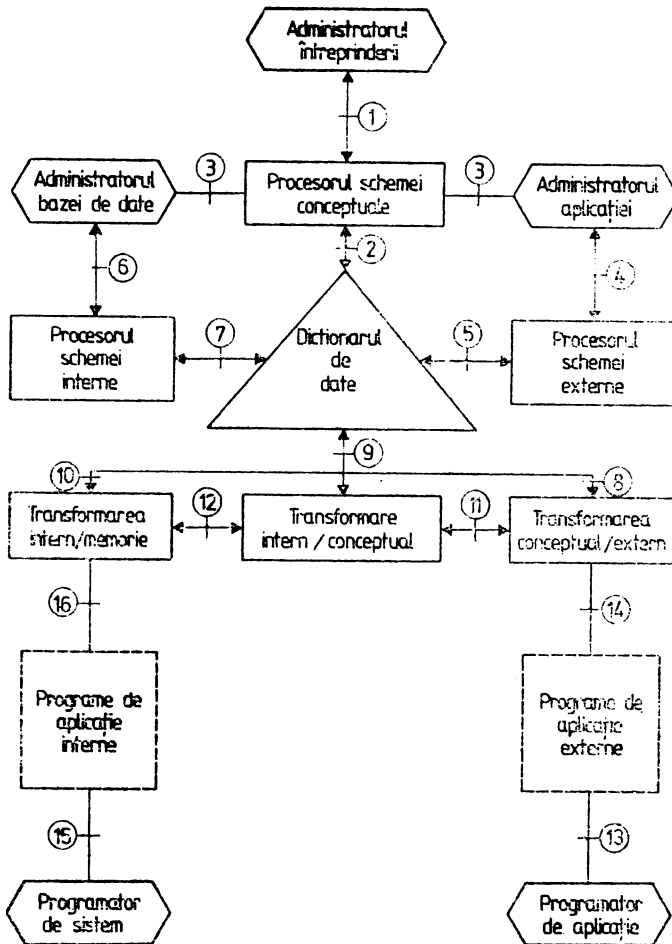

Fig. 1.5. Arhitectura ANSI a sistemului bazei de date.

Prin intermediul interfeței 4 se specifică declarațiile schemelor externe, a căror formă compilată este memorată în dicționarul datelor prin interfața 5.

Declarațiile schemei interne a bazei de date se specifică prin intermediul interfeței 6; schema internă compilată este memorată în dicționarul datelor prin intermediul interfeței 7. Informațiile din dicționarul datelor sînt puse la dispoziția modulelor de transformare prin interfețele 8, 9 și 10. Interfețele 11 și 12 sînt utilizate în timpul execuției pentru transmiterea datelor și comenzilor între nivelele bazei de date (memorie, intern, conceptual și extern).

Programatorii de aplicații și utilizatorii finali comunică cu SGBD-ul prin intermediul limbajului de manipulare sau a limbajului de interogare (interfața 13). Prin intermediul interfeței 14 schema externă este pusă la dispoziția programului de aplicație pentru ca acesta să poată fi compilat/traslatat/interpretat. La execuție toate cererile de acces la date sînt transmise prin interfața 14 la sistemul de gestiune a bazei de date.

Dacă sînt necesare schimbări ale structurii de memorare sau a strategiei de acces (din motive de : performanță, schimbarea suportilor de memorare etc.) la date, programatorii de sistem prin intermediul interfeței 15 specifică programele respective, al căror efect se transmite SGBD-ului prin intermediul interfeței 16, fără a afecta nivelele conceptual și extern.

Arhitectura ANSI pune, în acest fel, în evidență următoarele aspecte : definirea schemei conceptuale, definirea schemelor externe, definirea schemei interne, funcțiile de transformare și independența datelor.

Administratorul bazei de date (ABD)

ABD are următoarele responsabilități mai semnificative :

- decide conținutul informațiilor din baza de date (definește schema conceptuală). Așa cum s-a arătat reprezentarea grafică a schemei conceptuale a bazei de date se poate realiza prin utilizarea a două modele :

1. *Modelul diagramelor de structură*, care utilizează două simboluri de bază pentru reprezentarea relațiilor de tip 1 la n între entitățile de tip posesor-membru, astfel :

- dreptunghiul — prin care se reprezintă tipul datelor compuse, desemnate de același nume de entitate (această entitate este susceptibilă de a avea un număr oarecare de realizări). În interiorul dreptunghiului se trece numele entității ;

- săgeata — prin care se reprezintă relațiile de agregare (asocierile) dintre realizările entității. La această reprezentare administratorul se preocupă de identificarea entităților și a relațiilor dintre ele. Reprezentarea atributelor se realizează într-un mod ales de administrator (figura 1.6).

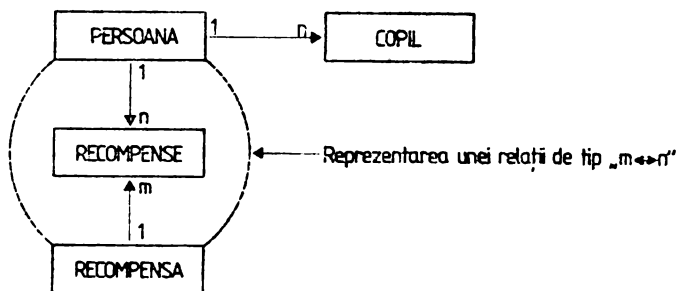

Fig. 1.6. Exemplu de schemă conceptuală reprezentată utilizând modelul diagramelor de structură

Atributelor entităților :

PERSOANA < MARCA, NUME, PRENUME, DATA-NASTERII (AN, LUNA, ZI) >
 PER-COP, PER-REC, DATA-ANGAJARII (AN, LUNA, ZI) >
 COPII < NUMAR, NUME, PRENUME, DATA-NASTERII (AN, LUNA, ZI) >
 COP-PER >
 RECOMPENSA < COD, DENUMIRE, RCM-REC >
 RECOMPENSE < REC-PER, REC-RCM, DATA-ACORDARII (AN, LUNA, ZI) ,
 NUMAR-DOCUMENT, TIP-DOCUMENT >

2. Modelul entitate-asociere care utilizează simbolurile :

- dreptunghiul – ca la modelul anterior ;
- rombul – pentru reprezentarea unui tip de asociere ;
- cercul – pentru reprezentarea unui atribut.

În cadrul acestor simboluri se trec identificatorii elementelor respective. Specificarea legăturilor existente între aceste simboluri se realizează cu ajutorul liniilor de conexiune. Pe aceste linii se poate specifica tipul asocierii. O astfel de reprezentare este prezentată în figura 1.7 ;

• decide structura de memorare și strategia de acces, definind schema internă. Prin definirea structurii de memorare se stabilește modul de descriere a stocării datelor pe suportul extern, care se poate referi la :

- fișierele care compun baza de date (nume, dimensiune, localizare, mod de organizare etc.) ;
- articolele care compun aceste fișiere (lungime, câmpuri componente, mod de plasare etc.) ;
- căile de acces la articole (tabele de indexi, înălțături, fișiere inverse etc..)

De exemplu, schema ilustrată în figura 1.6 poate fi reprezentată, utilizând un tip de organizare dispersată a datelor, ca în figura 1.8 (numai entitățile PERSOANĂ și COPIL). În acest exemplu realizările celor două entități au fost stocate în același fișier – FICH, iar toate tabelele de indexi în fișierul DICO. Indexul secundar utilizează un pointer spre următoarea intrare asociată unui nume de persoană, pentru care există intrări anterioare în dicționar (acest index ar corespunde unei declarații de

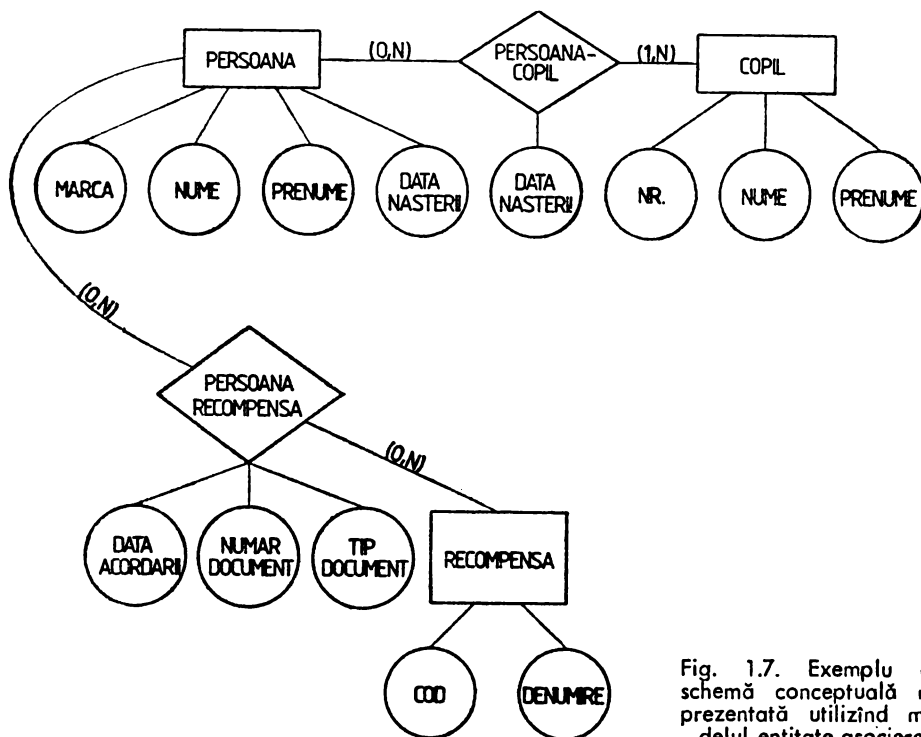

Fig. 1.7. Exemplu de schemă conceptuală reprezentată utilizând modelul entitate-asociere

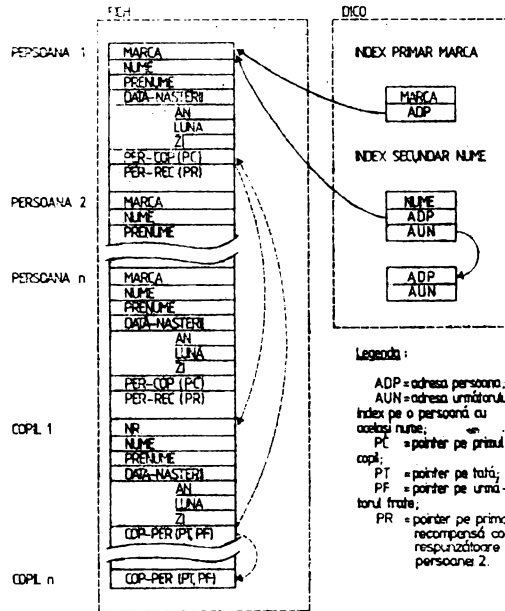

Fig. 1.8. Exemplu de schemă utilizând organizarea dispersată a datelor

cheie care admite duplicate pentru valorile atribuite). Acest mod de organizare permite o regrupare a persoanelor care au același nume. Indexul primar pe MARCA arată faptul că se admit mai multe valori unice pentru acest index. Pentru a materializa relația existentă între cele două entități s-au utilizat pointeri care, de fapt, conțin adresele articolelor implicate. O viziune internă de acest tip, dar mai evoluată și mai complicată realizează SGBD SOCRATE :

- stabilește legăturile cu utilizatorii, definind schemele externe ;
- definește verificările de autorizare și procedurile de validare ;
- definește strategia de refacere a bazei de date după incidente ;
- monitorizează performanțele și realizează schimbările cerute pentru a mări performanța.

Pentru îndeplinirea sarcinilor pe care le are ABD are nevoie de o serie de instrumente și anume :

- *rutine de încărcare*, pentru crearea primei versiuni a bazei de date ;
- *rutine de reorganizare*, prin care se realizează colectarea și eliminarea goluilor, rezultate în urma ștergerilor de înregistrări din baza de date. Tot în cadrul acestor rutine intră și componentele care asigură reorganizarea bazei de date atunci când apar modificări în schema conceptuală ;
- *rutine de jurnalizare*, pentru refacerea bazei de date după incidente hardware sau software. Jurnalurile reprezintă fișiere de memorie nedestructivă în care sînt înregistrate, în timpul lucrului cu baza de date, informații privind tranzațiile de actualizare, operațiile acestor tranzații asupra bazei de date, înregistrările pe care urmează să le modifice și înregistrările modificate. Toate aceste informații sînt utilizate la refacerea bazei de date ;

— *rutine de refacere*, pentru a realiza din cînd în cînd copii ale bazei de date pe bandă magnetică. Dacă apar incidente, de tipul celor menționate mai sus, în perioada dintre două realizări de copii ale bazei de date, atunci utilizînd ultima copie a bazei de date și jurnalul (jurnalele), se poate reface baza de date în starea în care se află la momentul producerii incidentului. Acest tip de refacere se numește refacere înainte (*forward recovery*). Dacă se dorește, în schimb, refacerea bazei de date în starea de acum două săptămîni, de exemplu, și nu există decît copia de acum o săptămîină și jurnalul bazei de date de acum două săptămîni, utilizîndu-le și derulînd activitățile înapoi se obține baza de date dorită. Acest tip de refacere se numește refacere înapoi (*backward recovery*). O tratare elegantă a acestor rutine poate fi găsită în [KING] ;

— *rutine de analiză statistică* pentru înregistrarea datelor statistice privind funcționarea și performanțele sistemului de baze de date.

Un ultim instrument puternic pentru administratorul bazei de date îl reprezintă *dicționarul datelor*. Dicționarul datelor conține informații despre baza de date, cum ar fi: structurile conceptuale, externe și interne ale datelor, restricțiile de integritate a datelor, informații privind securitatea datelor etc.

Modele de date și compararea lor

Pentru a înțelege lumea reală este necesară plasarea unei anumite interpretări asupra obiectelor lumii reale. De exemplu, să decizi dacă anumite obiecte au o existență independentă sau există pentru a caracteriza alte obiecte. Un obiect poate fi sau independent (de exemplu, bloc) sau atribut ce caracterizează un obiect independent (de exemplu, adresa unui bloc). Pentru fiecare obiect atributele sale iau anumite valori. Valorile obiectelor, prin ele însele, nu au nici-o semnificație. Valoarea unei adrese (1 Mai, 742) sau a unei culori (verde) nu spun nimic în afară de faptul că există. Totuși dacă se spune că : „blocul din b-dul 1 Mai nr. 742 este vopsit în verde”, combinația celor două atribute transmite o anumită informație. Această informație este disponibilă datorită *conexiunii* stabilite între valorile celor două atribute ale obiectului independent, „bloc”. O altă legătură, care pune în evidență informații, este *asocierea* dintre obiecte independente („proprietarul blocului din b-dul 1 Mai nr. 742 este întreprinderea IDEB”).

Informațiile dintr-o bază de date sînt reprezentate utilizînd ambele tipuri de legături. Reprezentările datelor din bazele de date se fac conform unor modele de date. În prezent sînt cunoscute trei modele de date :

- modelul relațional ;
- modelul ierarhic ;
- modelul rețea.

(Nu luăm în considerare aici modelele semantice, modelele temporale, modelele bazate pe frame-uri etc., modele specifice inteligenței artificiale, bazelor de date deductive, bazelor de date inteligente care nu fac obiectele acestei lucrări și care nu au depășit încă fazele de experiment de laborator).

Toate cele trei modele realizează în același fel conexiunea, și anume grupînd în aceeași colecție de date (obiect independent) cîmpurile de date (atributele aceluși obiect). La modelul relațional, relația grupează toate atributele care o caracterizează.

La modelele ierarhic și rețea se grupează în aceeași înregistrare câmpurile care o caracterizează.

Cele trei modele de date diferă, în principal, prin modul în care reprezintă asocierile.

Modelul relațional

Modelul relațional realizează asocierea prin intermediul aceleiași structuri de date prin care realizează și conexiunea, și anume prin intermediul relației (unica structură de date a modelului relațional). Asocierea este realizată explicit definind o relație care cuprinde acea asociere, sau construind o relație temporară cu ajutorul operatorului de joncțiune (join).

În ambele moduri se poate reprezenta asocierea cea mai complexă și anume asocierea $n : m$.

Modelul ierarhic

Modelul ierarhic realizează asocierea între tipuri de înregistrări cu ajutorul unui nou tip de structură — ierarhică (arborile). O ierarhie are un tip de înregistrare definit ca rădăcină și mai multe tipuri de înregistrare subordonate legate sub formă de arbore (fig. 1.9).

O bază de date care are la bază modelul ierarhic al datelor poate fi văzută ca o mulțime de arbori. Fiecare realizare a unei ierarhii are un nod rădăcină și mai multe noduri subordonate.

Fiecare nod din arbore care nu este rădăcină sau frunză are un singur nod superior și unul sau mai multe noduri inferioare (fig. 1.10).

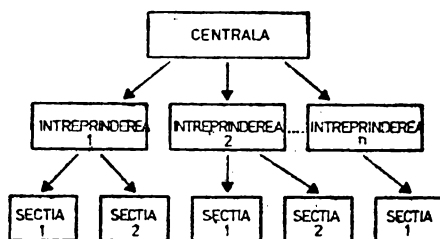

Fig. 1.9. Ierarhie

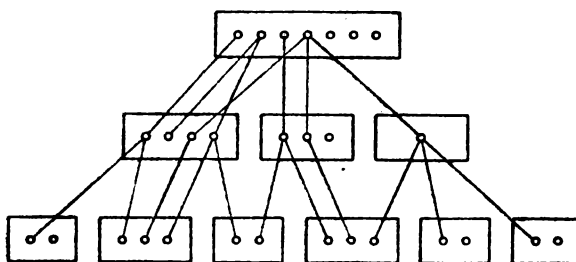

Fig. 1.10. Realizările unei ierarhii

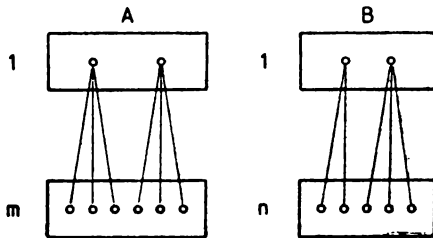

Fig. 1.11. Realizarea asocierilor $n : m$

Legătura de la superior la inferior este de $1 : n$, iar legătura de la inferior la superior este de $1 : 1$. Legătura de la inferior la superior fiind unică nu este numită, rămânând anonimă. Asocierile $n : m$ se pot realiza prin introducerea de redundanțe (prin familii de arbori) figura 1.11 (cele două înregistrări A și B sînt memorate de două ori în baza de date).

Modelul rețea

Modelul rețea este un model mai general decît cel ierarhic. În cadrul acestui model fiecare inferior poate să aibă mai mulți superiori (aici structurile de date de tip rețea sînt descrise direct și fără redundanță ca la modelul ierarhic).

Ca și la modelul ierarhic la cel de tip rețea asocierile sînt realizate printr-o nouă structură — legătura (la modelul CGDASYL — setul).

Un tip de set are un tip de înregistrare „owner” (proprietar) și unul sau mai multe tipuri de înregistrare „member”.

O realizare de set conține o realizare owner și zero, una sau mai multe realizări din fiecare înregistrare member. Un set descrie, deci, o asociere $1 : m$. Pentru a realiza legătura $n : m$ între două tipuri de înregistrări sînt necesare două seturi. În acest caz, legătura nefiind unică are un nume. La modelul rețea orice tip de înregistrare poate fi:

- owner în orice număr de seturi ;
- member în orice număr de seturi ;
- member într-un set și owner în alt set, dar nu poate fi owner și member în cadrul aceluiași set (raportul DBTG din 1978 a încercat să ridice această restricție).

Operatorii de manipulare din cadrul limbajelor de manipulare a datelor poartă amprenta modelului respectiv.

La modelul relațional existînd o singură structură de date atît pentru conexiuni cît și pentru asocieri este suficient cîte un operator pentru fiecare operație a bazei de date : înserare, ștergere, modificare, regăsire. Deci, uniformitatea reprezentării datelor conduce la o uniformitate corespunzătoare în mulțimea operatorilor. Modelul relațional al datelor este, prin urmare, un model simetric.

La modelul ierarhic orice realizare de înregistrare are semnificație deplină numai cînd este văzută în contextul ierarhiei — nici-o realizare de înregistrare dependentă nu poate exista fără superiorii săi. La acest model dispăre simetria operatorilor datorită structurii ierarhice asimetrice. Această asimetrie este principalul dezavantaj al modelului ierarhic, deoarece conduce la complicații pentru utilizatori. Referitor la operațiile de actualizare apar unele anomalii :

— *Inserarea* — nu se pot introduce noi realizări ale unei înregistrări subordonate dacă nu sînt cunoscuți superiorii.

— *Ștergerea* — dacă se ștere o realizare rădăcină a unei înregistrări, atunci se șterg automat toate realizările subordonate, pierzîndu-se astfel informații utile în continuare.

— *Actualizarea* — deoarece aceeași realizare a unui subordonat apare în mai mulți arbori trebuie să decid fie că caut toate copiile unei date pentru a le actualiza, fie actualizez numai una din copii, introducînd în acest fel inconsistențe în baza de date.

La modelul rețea dispar anomaliiile de la modelul ierarhic (nu există redundanțe), dar și aici sînt necesari mai mulți operatori pentru a realiza aceeași operație :

— operatorul STORE pentru înserarea unei realizări de înregistrare și

— operatorul CONNECT pentru stabilirea unei asocieri (legături).

Dezavantajul modelului rețea constă în complexitatea structurilor de date și a limbajului de manipulare.

Analizînd cele trei modele de date se ajunge la următoarele concluzii :

— modelul ierarhic a fost dezvoltat acordîndu-se atenție implementării bazei de date ;

— modelul rețea a fost dezvoltat avîndu-se în vedere acordarea de facilități administratorului bazei de date și utilizatorilor foarte competenți ;

— modelul relațional a fost dezvoltat avîndu-se în vedere utilizatorii neinformaticieni.

Avantajele modelului relațional față de celelalte modele de date

Modelul relațional este un model de date simplu și simetric. Aceste caracteristici au facilitat apariția mai multor tipuri de limbaje relaționale :

— limbaje care au la bază algebra relațională.

— limbaje bazate pe calculul relațional (tuplu și domeniu) (QUEL, DEDUCE),

— limbaje bazate pe mapping (SQL),

— limbaje „fill in the blank“ (QBE),

orientate pe diferite categorii de utilizatori și aplicații, ceea ce nu s-a întîmplat cu celelalte modele de date.

Utilizarea sistemelor relaționale este foarte simplă și pentru nespecialiști prin faptul că :

— baza de date este văzută ca o colecție de tabele (tabela este o structură comună oricărei persoane),

— toate sistemele au o interfață prietenoasă — User Friendly Interface (UFI) — care îl sprijină și îl orientează pe utilizator în utilizarea sistemului,

— simplitatea limbajelor (număr redus de structuri și operatori).

Modelul relațional al datelor are la bază teoria matematică a relațiilor. Aceasta a permis tratarea algoritmică a problemei proiectării bazei de date (problemă lăsată la dispoziția utilizatorilor la celelalte modele) — așa numita problemă a normalizării. Teoria normalizării a permis tratarea asistată de calculator a proiectării bazei de date. Normalizarea pornește de la o mulțime de atribute (cîmpuri de date) și o mulțime de dependențe funcționale între atribute și obține schema conceptuală a bazei de date relaționale, cu relații într-o formă normalizată.

Această formă normalizată garantează faptul că anomaliiile de actualizare nu vor mai apărea mai tîrziu cînd baza de date va fi încărcată, cînd vor exista multe programe

de aplicații pentru această bază de date și deci nu va mai apărea necesitatea reproiectării bazei de date și a modificării programelor de aplicații.

Teoria normalizării și instrumentele care o implementează sînt foarte utile în etapa de proiectare a bazei de date și „banalizează” oarecum sarcina administratorului bazei de date în această fază.

Care din cele trei modele va învinge? Greu de spus. Probabil toate trei la un loc. O bază de date va apărea relațională pentru utilizatorii finali, rețea pentru administrator și utilizatori pretențioși și ierarhică pentru implementatorii ei.

Modelul relațional aduce în plus teoria normalizării (proiectarea schemei conceptuale a bazei de date). Tehnica normalizării poate fi utilizată în proiectarea bazei de date chiar și pentru bazele de date nerelaționale (vezi [DRĂGHICI], [COJCCARU]). Au fost realizate chiar și instrumentele software care utilizează această tehnică (la noi în țară au fost realizate două astfel de instrumente, unul realizat în limbajul Pascal și celălalt în limbajul Prolog — vezi [BARA]).

De ce tip este modelul datelor care fundamentează SGBD SOCRATE?

Pe baza celor enunțate SGBD SOCRATE se încadrează în clasa SGBD-urilor de tip rețea (asocierea dintre colecții — entități — este realizată prin legătura — ANNEAU — REFERE; pentru realizarea structurilor de tip $n:m$ nu introduce redundanța datelor) dar are și caracteristici ale modelului ierarhic (permite definirea de ierarhii prin imbricarea de entități).

Concluzii

Primul capitol al lucrării a realizat o prezentare a principalelor noțiuni din domeniul bazelor de date și al sistemelor de gestiune a bazelor de date. Prezentarea făcută este teoretică — neavînd legătură cu o anumită implementare (în speță cu SGBD SOCRATE). Conceptele prezentate au fost prelucrate din lucrări reprezentative pentru acest domeniu [DATE], [JARDINE], [STEEL], [ULLMAN]. Stăpînirea acestor concepte ușurează lectura și înțelegerea lucrării. În capitolele următoare se va vedea modul în care SGBD SOCRATE respectă sau nu aceste „standarde”.

2. SGBD SOCRATE — PREZENTARE SINTETICĂ

Definire și componente

SOCRATE reprezintă un SGBD generalizat (utilizat pentru gestiunea bazelor de date cu structuri ierarhice sau în rețea, în orice domeniu de activitate) hibrid (are limbaje proprii și interfață cu alte limbaje) [DU 82].

Permite exploatarea paralelă a mai multor baze de date atît în prelucrarea pe loturi cît și în multiacces conversațional (cu terminale sincrone sau asincrone) sau tranzacțional.

Componentele SGBD-SOCRATE sînt :

- limbajul de descriere a datelor (LDD) ;
- limbajul de manipulare a datelor (LMD) ;
- macrogeneratorul pentru gestiunea programelor scrise în LMD și definirea unor limbaje utilizator specifice aplicațiilor ;
- interfața cu limbajele COBOL, FCRTAN, ASSIRIS ;
- editor-corrector de texte ;
- un set de utilitare pentru :
 - definirea dicționarului datelor ;
 - definirea verificărilor de autorizare a accesului ;
 - formatarea spațiilor fizice alocate bazei de date conform specificațiilor din dicționarul datelor ;
 - colectarea unor statistici pe baza cărora se pot determina performanțele ;
 - determinarea eventualelor incoerențe fizice ;
 - reorganizarea bazei de date în cazul schimbării dicționarului datelor (modificare dimensiune spațiu alocat pentru BD, modificare dimensiune subpagină etc.) ;
 - construirea jurnalelor (rutine de jurnalizare) ;
 - refacerea bazei (bazelor) de date în caz de incident ;
 - crearea primei versiuni a bazelor de date.

SGBD-SOCRATE, în funcție de modul de implementare (pe calculatoare Felix sau pe minicalculator), se prezintă astfel :

1) ca un nucleu unic (mcnitor de baze de date) în care funcțiunile sale sînt apelate ca procesoare. În acest caz este admisă utilizarea interactivă a funcțiunilor. Componentele utilizează funcțiunile încorporate în nucleu ca pe o resursă partajată ;

2) ca procesoare independente, îndeplinind în general o singură funcțiune. Utilizarea interactivă este posibilă numai prin intermediul sistemului de operare sub care funcționează.

În acest caz componentele care permit accesul la baza de date sînt încorporate în fiecare funcțiune sau sînt puse la dispoziția utilizatorului ca resursă partajată sub forma unor biblioteci de module reentrante.

O bază de date gestionată cu SGBD-SOCRATE este organizată pe suport magnetic cu acces direct (disc). Caracteristicile suportului extern, dimensiunea (dimensiunile) spațiului (spațiilor) alocate sînt caracteristici definite în dicționarul datelor. Acest spațiu este partajat (logic sau fizic) pentru a permite :

- memorarea dicționarului bazei de date care reprezintă forma internă a structurii conceptuale a bazei de date descrise cu LDD ;
- memorarea datelor efective ;
- memorarea programelor (spațiu gestionat de macrogenerator) ;
- formarea unor zone de lucru externe pentru procesoare.

Dacă spațiul fizic este unic (un singur fișier în accepțiunea acestei noțiuni, pentru sistemul de calcul pe care este implementat) atunci va fi divizat logic în subspații, fiecare subspațiu avînd destinații și utilizări specifice. Dacă spațiul nu este unic atunci fiecare spațiu fizic, sau un ansamblu de spații fizice, este tratat ca diviziune logică.

În cazul utilizării unor spații fizice diferite se obține o creștere importantă a caracteristicilor de exploatare pentru acel tip de implementare.

Spațiul fizic alocat bazei de date poartă denumirea de *spațiu real*. Indiferent care este modul de partajare (logică sau fizică) modul de organizare și gestiune realizat de către SOCRATE este unitar.

Componentele SGBD-SOCRATE permit două moduri de utilizare a acestuia :

— *autonom* — în acest caz sistemul funcționează ca un sistem închis care conține toate elementele necesare utilizării sale (LDD, LMD, macrogenerator, editor-corrector de texte) ;

— *metodă de acces* — în acest caz sistemul devine deschis pentru utilizarea sa din limbaje de nivel înalt.

Pentru ambele moduri de utilizare este admisă prelucrarea în :

— „*batch processing*” în care comenzile exprimate în limbajul de comandă SOCRATE și cele exprimate în limbajul de comandă al uneia din componentele sale (LDD, LMD, macrogenerator, etc.) sînt stocate pe un fișier de comenzi. Structura și modul de construire al acestui fișier de comenzi este dependentă de caracteristicile sistemului de operare gazdă. În general acest fișier de comenzi are structura cerută pentru intrarea standard a sistemului de calcul.

Caracteristic pentru acest gen de prelucrare este faptul că nu necesită intervenția utilizatorului pe parcursul prelucrării. Această intervenție a utilizatorului nu exclude dialogul normal, desfășurat pe parcursul unei astfel de prelucrări, cerut de sistemul de operare gazdă ;

— „*conversațional*” în acest caz utilizatorul poartă un dialog cu sistemul SOCRATE de la un terminal conversațional. Acest mod de prelucrare permite o programare și exploatare interactivă.

Alegerea unui mod de prelucrare sau altul este dictată, în general, de caracteristicile aplicațiilor funcționale. Remarcăm faptul că programele de aplicație conversaționale pot fi puse la punct și în prelucrarea „batch”. În acest caz răspunsurile la dialog sînt preluate din fișierul de intrare al partiției în care se lucrează iar întrebările și răspunsurile sînt afișate în fișierul de ieșire standard al partiției. Suportul fizic al acestor fișiere este dependent de caracteristicile sistemului de operare gazdă și ale configurației de calcul.

Istoric și versiuni

Sistemul SOCRATE a cunoscut o dezvoltare în versiuni succesive și a ajuns la implementarea pe o gamă largă de calculatoare.

Acest sistem este utilizat atît pentru gestiunea bazelor de date de aplicație cît și ca software suport (pentru manipularea și gestiunea datelor) pentru o serie de produse software generalizate (de exemplu SOGER realizat la CSP [S1], PACSIN realizat la ICSIT-ICI [P1]).

Un scurt istoric al dezvoltărilor succesive poate fi prezentat astfel :

— 1973 prima versiune programată în autocod IBM la Universitatea din GRENOBLE, Franța, avînd la bază teza de doctorat a lui J. R. ABRIAL [S2] ;

— 1974 CII în colaborare cu ECA-AUTOMATION dezvoltă produsul pentru gama de calculatoare IRIS 45—80, 10C70 și SIEMENS sub numele SOCRATE V1.4.

Această versiune este prima versiune implementată la noi în țară pe calculatoarele din gama FELIX ;

— 1975 CII și ECA-AUTOMATION dezvoltă versiunea V1.5.

Această versiune este ultima intrată la noi în țară și reprezintă software-ul de baze de date standard care se livrează împreună cu software-ul de bază al calculatoarelor din gama FELIX C-256—1024, FELIX C-5000.

În această versiune au fost cristalizate noțiunile de bază ale SGBD-SOCRATE, fiind element de referință pentru celelalte versiuni ;

– 1976, 1977, 1978 – ECA-UTOMATICN dezvoltă versiunile V.1.6, V.1.7 și V.1.8 care vor fi prezentate în detaliu în capitolul 9.

Aceste versiuni au fost implementate pe calculatoarele din gama IRIS, BULL și IBM.

V.1.6 a fost implementată și pe minicalculatoare de tip SOLAR și reprezintă SGBD-ul local pentru sistemul de gestiune a bazelor de date distribuite PLEXUS.

SOCRATE/II [DU 82] reprezintă un precursor al mașinilor de baze de date prin faptul că unele funcțiuni ale SGBD SOCRATE au fost cablate.

– SYSECA comercializează în prezent SGBD-SOCRATE sub numele de CLIO. Pentru acesta sînt oferite mai multe detalii în capitolul 9. De remarcat că în această formă SOCRATE funcționează pe o varietate de calculatoare (micro, mini și mari).

Dezvoltările efectuate asupra produsului în țara noastră se referă la :

– V.1.6.R produsă de ICSIT-TCI care conține dezvoltări proprii și dezvoltări prevăzute în specificațiile pentru V.1.6 și V.1.7. Asupra modificărilor aduse de această versiune vom reveni ulterior în detaliu ;

– dezvoltările V.1.5, efectuate la C.C. al C.S.P. care se referă în principal la :

- exploatarea în condiții de partajare a bazei de date în regim de multiprogramare ;
- efectuarea de calcule în dublă precizie ;
- utilizarea fișierelor pe disc magnetic ;
- utilizarea bibliotecilor IMT ca suport de introducere a programelor în format executabil ;
- definirea unui mecanism de tranzacționare a operațiilor de scriere în baza de date (inclusiv catalogare programe, adăugări la structură etc.) ;
- definirea rutinelor de reconstruire a bazei de date utilizînd jurnal de tip Q (quik).

V.1.5 și V.1.6.R sînt operaționale sub sistemele de operare gazdă SIRIS și HELIOS.

– C.T.C.E. – CONSTANTA a realizat implementarea produsului pe calculatoarele din gama INDEPENDENT și CORAL. Acest produs este operațional sub sistemele de operare MINOS, MIX sau compatibile cu acestea (RSX 11/M). Este comercializat cu numele SOCRATE-MINI (MIDAS).

În această lucrare vom prezenta în detaliu versiunile existente în țara noastră. V.1.5. va constitui baza acestor prezentări. Pentru această bază vom specifica diferențele apărute în V.1.6 R (însăși producătorul prezintă versiunea V 1.6.R ca diferență față de V 1.5).

Prin acest mod de prezentare am încercat să dăm volumului un caracter de instrument util atît în învățarea principiilor SGBD-SOCRATE cît și în utilizarea acestuia. Vom prezenta de asemenea caracteristicile de implementare pe minicalculatoare.

Atragem atenția că majoritatea exemplelor prezentate (mai puțin programele IMT) conțin diverse „artificii” de programare valabile pe orice implementare deoarece sînt realizate ținînd cont de filozofia generală a sistemului și nu de o anumită implementare.

Mai mult exemplele prezentate pentru V.1.5 și V.1.6.R descrise în LDD sau LMD pot fi testate pe Mini, substituind apelarea de procesor prin comanda „batch” sau \$ GC x (în conversațional) cu apelul procesorului respectiv al SOCRATE-MINI și respectînd regulile de introducere a textului sursă ale acestuia.

Componentele principale

Limbaajul de descriere a datelor.

Schema conceptuală a bazei de date, reprezentată grafic printr-unul din modelele descrise în § 1 este transpusă într-o formă acceptată de calculator (SGBD-SOCRATE) cu ajutorul limbajului de definire a datelor (LDD).

Elementul de descriere a datelor utilizat de LDD Socrate este caracteristică. Sînt permise următoarele tipuri de caracteristici :

- caracteristici elementare ;
- grup de caracteristici (bloc) ;
- grup repetitiv de caracteristici (entitate) ;
- caracteristici de declarare a relațiilor de agregare (inel și referire) ;
- caracteristici inverse.

Fiecărei caracteristici i se acordă un identificator care trebuie să fie unic în ansamblul identificatorilor definiți la același nivel într-un grup. Un nivel este definit printr-o declarație de bloc sau entitate.

De exemplu identificatorul AN poate fi definit și în blocul DATA-NAȘTERII și în blocul DATA-ANGAJĂRII aceste blocuri fiind atribute de tip grup ale aceleiași entități PERSOANA. Semantica acestui tip de obiect AN este dependentă de contextul în care apare an ; pentru exemplul dat, ar fi an naștere și, respectiv an angajare.

Caracteristicile elementare sînt de mai multe tipuri :

– < *cuvînt* >, de exemplu : PRENUME MOT 25 în care PRENUME reprezintă identificatorul zonei, MOT este cuvîntul cheie care precizează tipul caracteristicii, iar 25 fixează lungimea zonei maxime rezervate ;

– < *listă de valori* >, de exemplu : APARTENENTA (4 5) (PCR, UTC, ODUS NM), unde APARTENENTA este identificatorul, 4 numărul de elemente din listă, 5 lungimea maximă a unui element (în caractere), iar PCR, UTC, ODUS și NM sînt elemente din listă ;

– < *valoarea-numerică* >, de exemplu : AN DE 1921 A 2010, unde AN este identificatorul, DE precizează limita inferioară 1921 a intervalului iar A limita superioară a acestuia ;

– < *zecimal* >, de exemplu : VALOARE DECIMAL 15 V2, unde VALOARE este identificatorul, DECIMAL precizează tipul, 15 reprezintă numărul de cifre ale părții întregi, V poziția virgulei iar 2 numărul de cifre ale părții fracționare ;

– < *texte* >, de exemplu : CARACTERISTICI TEXTE 5, unde CARACTERISTICI reprezintă identificatorul, TEXTE precizează tipul iar 5 reprezintă numărul de linii pe care le rezervăm (a 60 caractere fiecare).

Acestor caracteristici, cu excepția caracteristicii de tip text, li se poate asocia o declarație de acces. De exemplu, prin declarația de acces direct AVEC CLE UNIQUE FIN se specifică valori unice pentru realizările acelei caracteristici. Declarația de acces mai poate specifica modul de ordonare a valorilor (crescător/descrescător).

dacă se admit sau nu valori duplicate, dacă se folosesc algoritmi standard. Nu există restricții asupra numărului de chei care se declară.

Caracteristicile descrise în baza de date pot fi grupate sub un identificator unic, printr-o declarație de tip bloc (introducerea unui nivel de calificare pentru un grup nerepetitiv) prin plasarea caracteristicilor între cuvintele cheie DEBUT (început) și FIN (sfârșit).

Exemplu :

```
DATA-NAȘTERII
DEBUT
  AN DE 1980 A 2080 (2100)
  LUNA DE 1 A 12
  ZI   DE 1 A 31
FIN
```

Este admisă definirea unui bloc în interiorul altui bloc. Acest tip de definire poartă denumirea de imbricare.

Entitatea reprezintă un bloc repetitiv, de exemplu ansamblul persoanelor unei întreprinderi se descrie :

Exemplu :

```
ENTITE 10000 PERSOANA
DEBUT
  MARCA MOT 13 AVEC CLE UNIQUE FIN
  NUME MOT 25 AVEC CLE FIN
  PRENUME MOT 25
  DATA-NAȘTERII
  DEBUT
    AN DE 1980 A 2080 (2100)
    LUNA DE 1 A 12
    ZI   DE 1 A 31
  FIN
FIN
```

unde ENTITE precizează tipul caracteristicii, 10000 reprezintă numărul maxim de realizări iar PERSOANA este identificatorul ansamblului.

Este permisă definirea unei entități în interiorul altei entități. Prin acest gen de definire LDD permite descrierea unui model ierarhic. În acest model ierarhic informațiile sînt grupate pe niveluri, un nivel fiind introdus de o declarație de bloc sau entitate.

Deoarece structura unei baze de date este considerată un bloc, pe care convenim că se numește „FICHIER”, atunci despre orice informație definită la acest nivel se spune că este definită la cel mai înalt nivel (numerotat convențional cu 1).

Referindu-ne la exemplul precedent entitatea PERSOANA este la nivel 1 iar blocul DATA-NAȘTERII la nivel 2.

Între entitățile conținute în baza de date se pot defini relații de tip posesor-membru prin intermediul caracteristicilor de agregare (ANNEAU-inel) și (REFERE referire).

Caracteristica de tip inel (ANNEAU) permite introducerea unui potențial posesor („owner”) conform unei relații de tip 1-n iar caracteristica de tip referire (REFERE), asociată cu o declarație de tip inel, permite declararea unui potențial membru („member”).

De exemplu relația dintre PERSOANA și COPIL (fig. 1.4, § 1.6) poate fi materializată prin declarațiile :

— PER-COP ANNEAU caracteristică situată în cadrul entității PERSOANA ;
 — COP-PER REFERE PER-COP DE UN PERSOANA (caracteristică situată în cadrul entității COPIL).

Dacă o persoană are copii atunci caracteristica PER-COP va permite aflarea acestor copii iar COP-PER permite aflarea părintelui (relație 1-1).

Practic aceste caracteristici permit descrierea structurilor de date de tip rețea. O proprietate importantă a acestor declarații este aceea că exploatarea lor permite prelucrarea unor subdomenii disjuncte de date. Parcurgerea realizărilor grupate se face în ordinea secvențială a definițiilor lor ca apartenență, ordinea de stocare putând diferi de această organizare secvențială.

Un alt mod de definire a unor subdomenii de realizări ale unei entități, este permis prin asocierea la o entitate a unor caracteristici de tip <invers> prin declarație, de exemplu :

BARBATI INVERSE TOUT PERSOANA, unde BARBATI este identificatorul, INVERSE precizează tipul (o construcție similară unui fișier invers), TOUT este un cuantificator care spune că BARBATI se referă la toate realizările entității PERSOANA. Gruparea realizărilor entității asociate se va efectua conform unor filtre logice stabilite de administratorul bazei de date.

Important la aceste caracteristici este faptul că realizările grupate se parcurg în acces direct. Prin astfel de declarații baza de date poate fi înzestrată cu puternice mecanisme de acces. Numărul de caracteristici de acest tip asociate unei entități nu este limitat și ceea ce este destul de important, aceste subdomenii nu trebuie să fie disjuncte.

Caracteristicile de tip entitate, referire cu inel și invers definesc (sub)ansambluri de tipuri de obiecte care se vor traduce, prin datele asociate, în (sub)ansambluri de date ale bazei de date.

Caracteristic acestui SGBD este faptul că toate tipurile de obiecte descrise în cadrul schemei conceptuale pot fi parcurse punctual sau grupat în acces secvențial (accesul efectiv de date se realizează în mod direct).

Caracteristicile declarate cheie pot fi parcurse, în funcție de modul de declarare, în acces direct (CLE UNIQUE) sau secvențial ordonat (AVEC CLE FIN) conform unei ordini crescătoare/descrescătoare de aranjare a valorilor.

Accesul direct este permis și prin desemnarea, prin numărul său, a unei realizări de entitate, de exemplu PERSOANA 10. Caracteristica de tip invers asociată unei entități permite un acces direct similar, de exemplu BARBATI 10 va desemna tot PERSOANA 10 numai dacă aceasta satisface criteriile filtrului de grupare.

Toate tipurile de obiecte care deschii schema conceptuală vor fi plasate între cuvintele cheie DEBUT și FIN. În acest mod SOCRATE consideră structura conceptuală ca un grup nerepetitiv de tipuri de obiecte (bloc). Utilizatorul poate atribui un nume acestui bloc sau nu (în acest caz numele va fi atribuit de sistem și este „FICHIER”).

Versiunile mai evoluate ale sistemului admit decuparea schemei conceptuale în subscheme. Această decupare se efectuează conform caracteristicilor deduse din modelul datelor. Important este faptul că baza de date permite atât o viziune integrală asupra acestora, ca și cum ar forma un tot unitar, sau o viziune parțială ca și cum ar fi independente. De exemplu, dacă baza de date reflectă datele operaționale ale unei întreprinderi atunci un mod de descompunere ar fi cel funcțional : producție, comercial, planificare-dezvoltare etc.

La definirea schemei de memorare a datelor administratorul poate alocă acestor elemente un spațiu unic sau spații diferite.

Structura conceptuală, descrisă astfel cu LDD, devine structura logică a bazei de date sau mai simplu structura bazei de date.

Această structură conceptuală este analizată cu ajutorul compilatorului LDD. Dacă pe parcursul acestei analize nu se detectează erori care contravin regulilor de descriere atunci rezultatul compilării devine dicționarul bazei de date. Acest dicționar este conceput ca o *memorie virtuală* de o dimensiune foarte mare ($2^{31}-1$ cuvinte sau $2^{31}-1$ octeți, dacă este organizată pe minicalculator) și va fi utilizat pentru efectuarea transformărilor conceptual-intern sau conceptual-extern. Această memorie virtuală este denumită *spațiul virtual* al bazei de date. Acest dicționar conține elementele necesare procesului de comprimare/decomprimare a datelor, informații referitoare la tabelele de indecși asociate caracteristicilor declarate chei (număr de intrări alocate, algoritmul de gestiune etc.), condițiile standard de validare a datelor etc. Acest spațiu virtual alocat este paginat (divizat în pagini și subpagini).

În acest spațiu virtual fiecărui tip de obiect i se asigură o adresă, utilizând metoda de alocare statică. Această adresă este unică pe parcursul întregii existențe a obiectului respectiv.

Spațiul disc asociat bazei de date este paginat (o pagină corespunzând în general unei înregistrări fizice) și poartă numele de *spațiu real*. Aceste pagini sînt divizate în subpagini. În funcție de implementare spațiul asociat poate reprezenta, în sensul sistemului de operare gazdă, un singur fișier, caz în care este divizat logic în mai multe subspații, sau poate fi reprezentat de mai multe fișiere cu destinație strictă, în sensul divizării logice (Mini).

Dimensiunea unei subpagini (număr întreg de cuvinte) este aleasă de administrator în funcție de proprietățile datelor și va reprezenta un parametru furnizat la definirea dicționarului datelor.

În general spațiul real este de o dimensiune mult inferioară celui virtual de aceea se realizează o proiecție a spațiului virtual pe spațiul real, numai pentru subpaginile care conțin informație, prin intermediul unui mecanism de paginare. Acest mecanism de paginare simulează practic o alocare dinamică a spațiului real.

Spațiul real astfel divizat și înzestrat cu un mecanism de paginare permite autoorganizarea (sînt alocate subpagini la cerere iar subpaginile care devin libere sînt plasate ca disponibile).

Principiul construirii memoriei virtuale, cel al paginării și a modului de proiecție a spațiului virtual pe suportul real formează un tot unitar, pentru SOCRATE, reprezentînd o trăsătură caracteristică conservată de către toate versiunile și implementările sale. De exemplu, dacă structura este decupată în subscheme atunci fiecareia dintre acestea i se alocă o memorie virtuală maximă.

Dacă spațiul disc alocat unei baze de date este unic atunci el va fi partajat prin împărțirea sa în sub-spații, în fiecare sub-spațiu existînd același principiu de organizare și gestiune.

Această viziune unitară a dus la apariția ultimei versiuni SOCRATE (CLIO, cap. 9) care permite descrierea într-o bază de date a structurii conceptuale căreia i se asociază v spații virtuale și care se proiectează pe r spații reale.

Descrierea fișierelor externe bazei de date (secvențiale, pe suport magnetic și cartelă perforată, ecrane video etc.) se realizează cu ajutorul unor declarații speciale FORMAL sau FORMAT.

Aceste descrieri se asociază unor buffere de intrare/ieșire prin placarea descrierii lor ca o redefinire a acestora. Dimensiunea și structura acestor buffere este stabilită de utilizator. Dimensiunea maximă a unui buffer precum și numărul de buffere (minim 5) utilizabile simultan este o caracteristică de implementare. Aceste fișiere pot fi utilizate pentru a încărca și actualiza baza de date, a extrage informații în vederea unor alte genuri de prelucrări (eventuala comunicare a sistemului cu alte sisteme care au o altă tehnică de realizare) și pentru a forma ecranele terminalelor conversaționale. Utilizarea structurată a bufferelor nu este legată strict de execuția operațiilor de intrare-ieșire.

Aceste buffere pot forma un real instrument de lucru pentru diverse restructurări ale informațiilor conform algoritmului utilizatorului bazei de date.

Descrierea structurii din figura 1.6, utilizând LDD SOCRATE, se prezintă astfel :

Exemplu :

DEBUT

ENTITE 10000 PERSOANA

DEBUT

MARCA MOT 13 AVEC CLE UNIQUE FIN

/* MARCA REPREZINTA CHEIE PRIMARA;ACCEPTA VALORI UNICE*/

NUME MOT 25 AVEC CLE ORDONNE FIN

/* NUME CHEIE SECUNDARA: ADMITE VALORI DUPLICATE */

PRENUME MOT 25

DATA-NAȘTERII /* BLOC */

DEBUT

AN DE 1880 A 2080 (2100)

LUNA DE 1 A 12 /* VALIDARE STANDARD:VALOAREA TREBUIE */

ZI DE 1 A 31 /* SA APARTINA INTERVALULUI DEFINIT */

FIN

PER-COP ANNEAU /* COPII PERSOANEI */

PER-REC ANNEAU AVEC CHAINE DOUBLE FIN

/* RECOMPENSELE UNEI PERSOANE INEL CU LANT DUBLU */

/* EXPLOATABIL LIFO SAU FIFO */

SOT REFERE UN PERSOANA

/* DACA DATELE SOT(IE) SINT STOCATE IN ACEASTA BD */

/* ATUNCI VOM DECLARA O LEGATURA 1 — 1 PENTRU A MARCA */

/* ACEST LUCRU */

FIN

ENTITE 100000 COPIL

DEBUT

COP-PER REFERE PER-COP DE UN PERSOANA

NR DE 1 A 15

NUME MOT 25 /* PENTRU CAZUL CIND NUMELE NU COINCIDE CU */

/* AL TATĂLUI */

PRENUME MOT 25

SEX (2 1) (B F)

DATA-NAȘTERII

DEBUT

AN DE 1984 A 2100

LUNA DE 1 A 12

ZI DE 1 A 31

FIN

FIN

ENTITE 100000 RECOMPENSE

DEBUT

REC-PER REFERE PER-REC DE UN PERSOANA
AVEC CHAINE DOUBLE FIN

```

REC-RCM REFERE RCM-REC DE UN RECOMPENSA
      AVEC CHAINE DOUBLE FIN
DATA-ACORDARII
DEBUT
      AN   DE 1944 A 21000
      LUNA DE 1   A 12
      ZI   DE 1   A 31
FIN
FIN
ENTITE 100 RECOMPENSA
DEBUT
      RCM-REC ANNEAU AVEC CHAINE DOUBLE FIN
      COD DE 1 A 999 AVEC CLE UNIQUE FIN
      DENUMIRE
      DEBUT
      DENS MOT
      DENL1 MOT
      DENL2 MOT
      DENL3 MOT
      FIN
      FIN
      BARBATI INVERSE TOUT PERSOANA
      BAIETI INVERSE TOUT COPIL
FIN /* SFIRȘIT bloc structura */
? /* sfirșit text definire și lansare analiză sintactică */

```

Observații

Declararea tipurilor de obiecte care compun structura se efectuează în format lber, de la stînga la dreapta.

Singura restricție impusă este că nu se admite despărțirea cuvintelor chele sau a identificatorilor.

Pentru a face lizibilă descrierea sa administratorul poate utiliza o regulă de stil. Această regulă trebuie să pună în evidență, în principiu, apartenența (incluziunea structurală a atributelor).

Este permisă introducerea de comentarii prin plasarea lor între /* (inceput comentariu) și */ (sfirșit comentariu).

/* și */ asociat trebuie să apară pe aceeași linie sursă. În funcție de implementare aceste comentarii pot apare oriunde între elementele care descriu un atribut, de exemplu, la V 1.5 și V 1.6.R; Mini nu admite despărțirea declarației unui obiect cu comentarii. Declararea poate fi efectuată cu caractere mari, mici sau combinate.

Limbajul de manipulare a datelor

LMD permite utilizatorului să manipuleze datele stocate în baza de date invocînd elemente ale structurii sale descrise cu LDD. Această invocare nu necesită, comparativ cu limbajele clasice de nivel înalt (CCBOL, FORTRAN, PL/I sau asamblare) (re)definirea formatelor logice ale datelor. Structura este pusă în factor pentru fiecare program de cereri sau cerere simplă exprimată în LMD.

LMD este un limbaj de nivel înalt cu sintaxa apropiată de limbajul natural (Franceză), cu o mare capacitate procedurală și care posedă și caracteristici neprocedurale.

Prin intermediul macrogeneratorului acest limbaj poate fi adaptat (prin traducere a cuvintelor rezervate) la un alt limbaj natural (română, de exemplu).

Acest limbaj pune la dispoziția utilizatorului, pentru exprimarea algoritmilor săi, următoarele structuri de bază :

- structura secvențială ;
- structura alternativă ;
- structura repetitivă.

Prin aceste structuri este forțată utilizarea metodei programării structurate la nivelul său cel mai înalt.

Un program scris în LMD (program de cereri) este un ansamblu structurat de cereri, terminat printr-un punct de interogare (?). O cerere simplă sau cerere este formată dintr-o comandă care determină acțiunea cerută și eventual o frază care precizează obiectul (obiectele) asupra cărora se desfășoară acțiunea. Obiectele acțiunii unei comenzi pot fi și elemente externe structurii cum ar fi constantele.

Constantele care se pot utiliza în programele scrise în LMD pot fi de tipul :
– întregi, definite ca un șir de cifre zecimale precedate sau nu de semn (+ sau -);

Exemple :

+103 ; -1024 ; 175256 ;

– alfanumerice, definite ca un șir de caractere cuprinse între apostrofuli.

Exemple :

'ASE' ; 'ICSIT-TCI' ; 'SOCRATE V.1.5', „SOCRATE MINI“ ;

– zecimale, definite cu o parte întregă separată cu '.' de partea fracționară și precedate eventual de semn ;

Exemple :

+3.14 ; 123.75 ; -09.8 ;

Constantele alfanumerice pot conține caractere speciale introduse prin supra-perforare sau prin codul lor în hexa (VI.6.R) conform unei construcții speciale, explicată ulterior.

Acțiunile și obiectele acțiunii unui program pot fi grupate astfel :

a) **Acțiuni asupra bazei de date** : aceste acțiuni sînt subordonate căutării unui element sau al unui (sub)ansamblu al bazei de date.

Desemnarea unui element determinat sau a unei caracteristici se realizează prin *citație*.

Evitarea ambiguității citațiilor se realizează utilizînd :

– *calificarea* (ca în limbajul COBOL, de exemplu) prin care se desemnează filiația caracteristicii în conformitate cu structura arborescentă căreia îi aparține. Această calificare poate fi realizată *postfixat*, utilizînd cuvîntul rezervat **DE**, sau *prefixat*, utilizînd cuvîntul rezervat **POUR**.

De exemplu, tipul de obiect AN definit în blocul DATA-NASTERII poate fi citat astfel :

comandă AN DE DATA-NASTERII, în notația postfixată, sau

POUR DATA-NASTERII *comandă* AN FIN, în notația prefixată.

Cele două forme de scriere sînt echivalente. Diferența constă în faptul că **DE**... este valabil numai la tipul de obiect pe care îl califică iar **POUR**... este valabil pentru toate tipurile de obiecte cuprinse între el și FIN asociat. În acest mod **PCUR**...

realizează o punere în factor a calificatorului și implicit o grupare a cererilor pe care le conține (grupează cererile în ansambluri de cereri). Pentru a realiza calificarea utilizatorul dispune de o varietate de modalități procedurale sau neprocedurale de exprimare a acesteia asupra cărora nu insistăm.

Observație

Declararea calificării prin cuvinte cheie este introdusă pentru a permite exprimarea în limbaj natural. Alte tipuri de SGBD-uri utilizează tehnici împrumutate din limbajele de programare. De exemplu, dacă DATA-MASTERII reprezintă o sub structură a structurii PERSONA forma de calificare a elementului AN poate arăta astfel :
PERSONA.DATA-MASTERII.AN. În această construcție pierderea calității exprimării naturale este evidentă.

Cuantificarea utilizând, înaintea oricărei desemnări de ansamblu (entitate, inel sau invers), unul din cuantificatorii UN/UNE sau TOUT/TOÛTE pentru a preciza dacă interesează unul sau respectiv toți reprezentanții ansamblului.

Exemplu :

1) comanda NUME DE UN PERSONA arată că obiectul acțiunii este NUME care este atribut al entității PERSONA, iar comanda se va efectua numai pentru prima (UN) realizare a entității PERSONA ;

2) comanda NUME DE TOUT PERSONA arată că acțiunea se va desfășura asupra caracteristicii NUME a tuturor realizărilor entității PERSONA ;

– *selecție* cu ajutorul filtrelor (AYANT, TELQUE).

Această selecție permite efectuarea acțiunii comenzii numai asupra acelor elemente care îndeplinesc criteriile specificate în condiția impusă de utilizator cu ajutorul filtrului.

Exemplu :

Dacă dorim să selectăm numai persoanele cu numele 'ION' din baza de date scriem astfel :
POUR TOUT PERSONA AYANT NUME = 'ION' ;

.comenzi

.

FIN

Condițiile definite în cadrul unui filtru pot fi simple (introduse prin operatorii binari de comparare ca egal, diferit, mai mic, ...) sau compuse utilizând operatorii logici ET (și) și OU (sau).

Exemplu :

Dacă dorim să imprimăm (I) MARCA tuturor persoanelor care au NUME egal cu 'ION' și PRENUME diferit de 'CLAUDIA' scriem astfel :

POUR TOUT PERSONA AYANT NUME = 'ION' ET

PRENUME = 'CLAUDIA' ;

I MARCA

FIN

Dacă nu există elemente care satisfac filtrul definit atunci nu se va desfășura nici o acțiune precizată de comandă (comenzi).

b) *Acțiuni asupra variabilelor de lucru* : sistemul pune la dispoziția fiecărui utilizator un set de variabile de lucru destinate, în funcție de tip, unui anumit gen de operații.

Aceste variabile pot fi utilizate ca resurse globale pentru toate cererile pe care le execută un utilizator. Conţinutul lor poate fi transmis de la un program la altul ceea ce permite o înlănţuire parametrică a acestora. Mai mult, reprezintă o resursă globală utilizată de toate subrutinele unui program. Între program şi subrutinele sale există un mecanism mai evoluat de transmitere a parametrilor prin valoare.

Aceste variabile de lucru sînt de tipul :

1) *variabile de adresă* : X_i , $i = 1, 9$ (15 Mini) pentru lucru cu adrese virtuale. Aceste variabile permit marcarea unei realizări de entitate şi utilizarea lor drept calificator pentru a permite o exprimare mai comprimată a algoritmilor. De exemplu dacă citirea unui element al unei entităţi necesită o frază lungă pentru stabilirea filiaţiei sale această frază poate fi înlocuită cu marculator stabil de către programator.

2) *variabile alfanumerice* : Z_i , $i = 1, 7$ (10 Mini) pentru lucrul cu şiruri de caractere ;

3) *variabile numerice* : Y_i , $i = 1, 25$ (30 Mini) pentru lucrul cu numere întregi ;

4) *variabile zecimale* : (V 1.6 şi Mini) : W_i , $i = 1, 5$ (20 Mini) pentru lucrul cu valori zecimale.

Deoarece valorile numerice întregi sau zecimale sînt compactate în spaţiul real execuţia unor calcule cu aceste elemente se realizează prin transferarea lor prealabilă în variabile de lucru corespunzător tipului.

Exemplu :

Dacă vrem să obţinem vîrsta unei persoane (numai în ani) vom scrie :

M Y1 = AN DE DATA-NAȘTERII DE UN PERSOANA

M Y1 = 1987 — Y1 /* vîrsta în ani în Y1 */

Aceste variabile pot fi utilizate pentru operații de conversii (întreg-zecimal, zecimal-întreg, întreg-format extern, format extern-întreg etc.).

De exemplu prin $M Z_1 = Y_1$ valoarea conţinută în Y_1 este transformată într-un şir de caractere. Operația de conversie poate fi combinată cu concatenare/extragere şiruri de caractere.

De exemplu dacă marca conţine codul atribuit persoanei în cadrul „Sistemului de evidenţă a populaţiei” atunci va avea structura SAA. . . . , unde S este secol-sex iar AA anul naşterii. Fără a ţine cont de valoarea lui S putem calcula vîrsta în ani a unei persoane.

Exemple :

M Z1 = MARCA DE UN PERSOANA

M Y1 = Z1 2 2 /* din poziția 2 pe lungime 2*/

M Y1 = 87 — Y1 /* vîrsta în ani în Y1 */

Variabilele alfanumerice permit concatenarea, extragerea (sub)şirurilor de caractere.

c) **Acţiunile asupra programelor se referă la :**

1) *introducerea de cicluri în prelucrări* (inclusiv gruparea de cereri) prin :

FAIRE . . .FIN, un ciclu poate fi reluat de la începutul său sau părăsit prin comenzile REFAIRE (reia), respectiv SORTIE (ieşi). Reluarea şi părăsirea pot fi efectuate în orice moment şi oriunde în program. Dacă nu avem nici un REFAIRE asociat la un FAIRE atunci construcţia va reprezenta numai un bloc de instrucţiuni.

2) *Introducerea unor cicluri de acces grupat* pe un (sub)ansamblu (entitate, inel sau invers) prin construcţii de forma :

POUR . . .FIN în care, în orice moment al prelucrării putem ieşi (SORTIE) sau putem să trecem la următorul reprezentant al (sub)ansamblului (SUIVANT). Dacă nu există o trecere forţată la alt reprezentant (SUIVANT) reluarea se face la întîlnirea comenzii FIN, asociate lui POUR. Citaţia care completează POUR poate

conține unul sau mai multe filtre și/sau poate preciza modul de acces ales prin simpla sa formă de exprimare. POUR își păstrează proprietatea de a califica prefixat tipurile de obiecte care sînt manipulate de comenzile pe care le regroupează.

Exemplu :

POUR TOUT PERSOANA AVEC MARCA > '1';
I NUME

FIN?

Se cere o parcurgere în acces direct a realizărilor și selectarea aceluia care au S (secol-sex) > 1.

Același subansamblu poate fi parcurs secvențial.

Exemplu :

POUR TOUT PERSOANA AYANT MARCA > '1';
I NUME

FIN ?

Dacă se dorește o parcurgere în ordine strict alfabetică a numelor se scrie astfel :

POUR TOUT PERSOANA PAR NUME ;

I MARCA I NUME /* MARCA și NUME sînt calificate implicit */

FIN ? /* prin PERSOANA */

3) *Introducerea de condiții* : SI ...FIN. Aceasta reprezintă structura alternativă IF-THEN-ELSE. Forma de exprimare este SI <condiție> ALORS- -- [SINON ...] FIN

Condiția poate fi simplă, compusă sau test de existență. Prin existență se înțelege existența unei realizări de (sub)ansamblu sau o valoare diferită de zero binar (valoare nedefinită) atribuită unei variabile de lucru sau caracteristici elementare.

Un test de existență se introduce prin cuvintele cheie EXISTE (există) sau PAS (nu există).

De exemplu dacă există persoana 10 vrem să-i imprimăm (I) numele și prenumele :

SI EXISTE UN PERSOANA 10

ALORS
I NUME I PRENUME

FIN ?

De exemplu dacă dorim să găsim persoanele din baza de date născute la data 21-03-1960 putem realiza acest lucru introducînd un filtru sau utilizînd o construcție SI ...FIN, în care putem stabili o ordine de excludere a condițiilor:

POUR TOUT PERSOANA

SI AN DE DATA-NAȘTERII]=1960

ALORS
SUIVANT

SINON

SI LUNA DE DATA-NAȘTERII]=3

ALORS
SUIVANT

SINON

SI ZI DE DATA-NAȘTERII]=21

ALORS
SUIVANT

FIN

FIN

I NUME I PRENUME /* scrie NUME și */

Pentru fiecare persoană din toate persoanele existente dacă are an de naștere diferit de 1960

atunci treci la următoarea persoană altfel

dacă luna nașterii nu este 3

atunci treci la următoarea persoană altfel

dacă ziua de naștere nu este 21

atunci treci la următoarea persoană

sfd; /* sfîrșit dacă */

sfd; /* sfîrșit dacă */

sfd; /* sfîrșit dacă */ scrie NUME scrie PRENUME

FINi /* PRENUME pe terminal în conversațional */ sfđ; /* sfârșit pentru */
 /* sau pe ieșirea standard a sistemului */
 /* în batch processing */

4) Apel de subprograme

Din punct de vedere al portabilității subprogramele pot fi:

— 100% portabile, reprezentate de programe scrise în LMD SOCRATE, care pot fi în format:

- *sursă*, sub formă de macroinstrucțiuni, care se apelează prin simpla citare a numelui atribuit, urmat eventual de o listă de parametrii;
- *executabil*, sub formă de programe precompilate care se apelează cu comanda EXEC <nume>.

Programele sursă sînt compilate în contextul programului apelant iar cele precompilate (compilate anterior utilizării) se execută în contextul programului apelant.

— 0%–100% portabile, reprezentate în general de programe în format direct executabil scrise în alt limbaj. Procentul de portabilitate este dat de procentul de portabilitate al limbajului respectiv.

Pentru V.1.5 și V.1.6.R, aceste programe sînt scrise ASSIRIS iar pentru Mini în MACRO 11, CCBOL, FGTRAN etc.

În versiunile V.1.5 și V.1.6.R aceste programe se apelează ca și cele precompilate prin EXEC <nume>.

La SOCRATE MINI apelul se face prin intermediul interfeței cu limbaje evolute, cu o construcție de forma APPEL <nume> ...

Subprogramele sînt gestionate de o componentă a SGBD-SOCRATE numită macrogenerator. Vom reveni asupra subprogramelor la tratarea acestei componente.

5) Structurare pe niveluri

Un nivel de structurare este definit de:

- un calificator (DE ... sau POUR...FIN);
- un cuantificator (UN/UNE ... sau TOUT/TOUTE ...);
- o condiție (SI ... FIN);
- un grup de cereri ALORS (ALORS...SINON/ALORS...FIN);
- un grup de cereri SINON (SINON...FIN);
- o cerere FAIRE (FAIRE...FIN);
- un filtru: AYANT sau TELQUE...

Principalele comenzi ale LMD

○ remarcă importantă asupra modului de acțiune asupra bazei de date a acestor comenzi este aceea că ele sînt foarte complexe. Deși specializate pe tipuri de acțiuni aceste comenzi au o trăsătură comună: în funcție de sensul acțiunii pot determina citirea și/sau scrierea obiectelor pe care le manipulează. SGBD-SOCRATE nu are comenzi de citire/scriere în baza de date explicite. Accesul la baza de date se realizează prin mecanismul de paginare care are rolul de a optimiza accesul, de a citi datele asociate obiectelor acțiunii comenzilor, de a scrie eventualele pagini virtuale modificate și de a recupera spațiile reale eliberate prin operații de ștergere și a le pune în lista de disponibilități.

Comenzile limbajului de manipulare a datelor SOCRATE sînt:

1) *Comanda de generare G* — permite crearea uneia sau mai multor realizări ale unui (sub)ansamblu.

Dacă acest (sub)ansamblu este entitate atunci rolul său se reduce la a marca faptul că spațiul virtual asociat realizării este ocupat. Comanda poate acționa asupra unei realizări bine precizate sau asupra primei realizări disponibile. Dacă realizarea desemnată există sau nu mai există realizări disponibile atunci semnaleză incidentul produs.

Exemplu :

Dacă vrem să creem o realizare a entității PERSONA atunci vom scrie :
G UN PERSONA.

Dacă dorim să creem toate realizările entității PERSONA vom scrie G TOUT PERSONA, sau dacă vrem să creem numai PERSONA 10 vom scrie G UN PERSONA 10.

Dacă (sub)ansamblul este o caracteristică de tip invers sau inel atunci comanda are o formă sintactică gen atribuire.

Exemplu :

Pentru a crea inversa BAIETI vom scrie
G TOUT BAIETI = TOUT COPIL AYANT SEX='B'.

Pentru a realiza legătura dintre COPIL 100 și PERSONA 10 putem utiliza comanda G astfel :

G UN PER-COP DE UN PERSONA 10 = UN COPIL 100

Pe astfel de caracteristici (inel) comanda G este interesantă cu utilizarea cuantificatorului TOUT. Pentru utilizarea punctuală există o comandă cu o formă mult mai concisă.

2) *omanda de ștergere S* – permite ștergerea unei realizări de entitate cu eliberarea spațiului virtual și real afectat. Dacă entitatea conține entități imbricate atunci vor fi șterse și realizările acestora. Eventualele caracteristici ANNEAU și REFERE vor fi actualizate în mod automat (se păstrează coerența logică a acestora).

Exemplu :

Dacă dorim să ștergem PERSONA 9 vom scrie :
S UN PERSONA 9.

Dacă dorim să ștergem toate persoanele născute înainte de 1900 (inclusiv) scriem :

S TOUT PERSONA AYANT AN DE DATA-NAȘTERII <= 1900 ;

3) *omanda de ștergere (sub)ansamblu (inel sau invers) SE* – permite ștergerea clasării într-un (sub)ansamblu.

Exemplu :

Dacă dorim să ștergăm clasarea efectuată în inversa BARBATI a realizărilor entității PERSONA scriem :
SE TOUT BARBATI.

Exemplu :

Dacă dorim să eliminăm din aceeași clasare numai persoanele care nu au copii scriem :

SE TOUT BARBATI AYANT PAS PER-COP ;

(Cererea SE UN PER-COP DE UN PERSONA 10 va șterge legătura dintre cel mai tânăr copil (în sensul realizării legăturii) și PERSONA 10.

4) *Comanda de atribuire M* — permite efectuarea tuturor operațiilor de atribuire utilizând sintaxa generală

$M \langle \text{stînga} \rangle = \langle \text{dreapta} \rangle$

Modul său de funcționare este specific elementelor pe care le manipulează.

Exemplu :

Prin $M Y1 = Z1$ se realizează conversia conținutului variabilei $Z1$, reprezentat în zecimal extern, în binar.

Comanda $M Y1 = ((Y3/2) * Y7 - 210) * (y5+3) + 1$ atribuie lui $Y1$ valoarea calculată a expresiei aritmetice.

Comanda $M \text{ NUME DE UN PERSOANA } 10 = \text{EXT}$ va antrena un dialog standard de actualizare a caracteristicii NUME la terminal.

Dacă scriem $M \text{ PRENUME DE UN PERSOANA } 10 = \text{'CORINA'}$ atunci constanta alfa numerică va fi atribuită pentru PRENUME .

În membrul drept al formatului de utilizare poate fi utilizată o funcție ca :

— D — numără elementele unui (sub)ansamblu, de exemplu cu $M Y1 = D \text{ TOUT BARBATI}$ vom obține în $Y1$ numărul bărbaților din baza de date ;

— NUMDE — permite aflarea numărului de realizare a unei realizări de entitate. Astfel cererea $M Y5 = \text{NUMDE UN PERSOANA}$ atribuie lui $Y5$ numărul de realizare al primei persoane definite din baza de date.

Tot această comandă permite manipularea variabilelor de adresă X_i și a funcțiilor pe adrese virtuale (SUIVANT).

De exemplu prin $M X1 = \text{UN PERSOANA } 10$

$X1$ va conține adresa virtuală a persoanei 10 și $X1$ va putea fi utilizat pentru a desemna această realizare. Prin $M \text{ NUME DE } X1 = \text{EXT}$ se va antrena un dialog la terminal pentru actualizarea caracteristicii NUME a persoanei 10 .

Această comandă este una din cele mai complexe comenzi a LMD . Am prezentat câteva din acțiunile sale mai ușor de înțeles la acest moment. Acțiunile ei sînt prezentate în detaliu în § 4.

5) *Comanda I* — permite interogarea conținutului caracteristicilor elementare sau a caracteristicilor grupate în (sub)ansambluri. Poate funcționa într-un format standard de editare, format în care pentru fiecare caracteristică se imprimă numele urmat de : și valoarea sa, sau format, în care numele caracteristicilor nu mai sînt imprimate ci numai conținutul lor. În acest ultim caz imprimarea se face conform ordinelor de aranjare date de utilizator. Aceste ordine se specifică simplu prin precizarea poziției de început, a modului de aliniere și eventual a lungimii pe care se face imprimarea. În acest mod utilizatorul poate redacta rapoarte de ieșire structurate conform necesităților sale.

Exemplu :

Dacă dorim să imprimăm datele asociate tuturor realizărilor entității PERSOANA scriem $I \text{ TOUT PERSOANA}$. Dacă vrem să aflăm datele copiilor persoanei 10 scriem :

$I \text{ TOUT PER-COP DE UN PERSOANA } 10$.

Caracteristicile sînt aranjate în pagină printr-un decalaj (idențare) care sugerează incluziunea lor structurală.

Exemplu :

Dacă dorim să obținem un tabel care să aibă forma liniei :

1 14 64 78
 • marca • nume și prenume • data nașterii •
 scriem :

```

POUR TOUT PERSOANA X1
  I (1) '*' I (+0 13) MARCA I(+0) '*'
  I (+0) NUME I (+1) PRENUME
  I (64) '*'
  I (+5 -4) AN DE DATA-NAȘTERII
  I (+3 -2) LUNA DE DATA-NAȘTERII
  I (+3 -2) ZI DE DATA-NAȘTERII
  I (78) '*' ECRIRE
FIN ?

```

Semnul „-“ (minus) permite alinierea la dreapta a datelor de imprimat ; +0 specifică o operație de concatenare ; +5, +3, +1 specifică cu câte caractere în dreapta față de poziția la care s-a ajuns se face scrierea iar ECRIRE lansează scrierea efectivă.

Acest ordin de scriere (ECRIRE) este necesar deoarece formatarea se efectuează pe un buffer de maxim 120 caractere, iar scrierea efectivă trebuie efectuată numai când s-au introdus toate elementele desemnate de utilizator (deci un moment ales de acesta).

6) Comanda C – permite crearea unei realizări de entitate.

Exemplu :

C UN PERSOANA 10 ?

se antrenează un dialog la terminal cu utilizatorul prin care sînt cerute valori pentru caracteristicile entității PERSOANA.

În cazul nostru dialogul va fi (răspunsurile utilizatorului sînt subliniate, <cr> reprezintă apăsarea tastel retur de car) :

```

^ CREATION UN/JUNE PERSOANA 10 ? OUI <cr> /• da •/
MARCA : 1521001030011 <cr>
NUME : CREERE-STANDARD <cr>
PRENUME : <cr> /• PRENUME rămîne nemodificat •/
CREATION DATA-NAȘTERII ? <cr> /• nu doresc creare •/
SOT : OUI <cr> /• doresc realizarea legăturii cu sot(ie) •/
CITATION : UN PERSOANA 5 ? <cr>

```

Această comandă reprezintă o unealtă puternică pentru administratorul bazei de date necesară creării primei versiuni a bazei sale de date pe care poate să efectueze teste privind timpii de răspuns ai sistemului, de exemplu.

Comanda nu este încă disponibilă în implementarea pe Mini.

În afara acestor comenzi sistemul mai pune la dispoziție comenzile : – LIRE/ ECRIRE pentru citirea/scrierea articolelor din/în fișiere pe suport magnetic, citirea/scrierea liniilor de la/la terminal etc. O trecere în revistă a altor tipuri de comenzi a fost efectuată anterior la prezentarea acțiunilor asupra programelor.

Alte componente

Macrogeneratorul

Scopul macrogeneratorului este acela de a furniza o prelungire a limbajului de cereri, care modifică, pentru o aplicație dată, limbajul indus de structură și înțeles efectiv de compilator.

Modul general de funcționare al macrogeneratorului este acela de a înlocui șiruri de caractere în conformitate cu reguli (care pot fi introduse în orice moment) definite de utilizator și de a conserva eventual aceste reguli.

În acest mod este permisă definirea unor limbaje utilizator oricât de specializate, apropiate de limbajul natural și oricât de neprocedurale.

Regulile introduse de utilizator îi permit acestuia să definească o corespondență între un șir de caractere numit <nume macro> și o suită de cereri, o cerere sau o parte bine determinată dintr-o cerere, care formează expansiunea macroinstrucțiunii.

Macrogeneratorul permite definirea de :

1) *Macroinstrucțiuni (macro)*, care sînt scrise în LDD sau LMD. Aceste macroinstrucțiuni sînt stocate în spațiul alocat bazei de date în format sursă. Pot avea un număr variabil de parametri separați prin separatorii acceptați de compilatoarele LDD și LMD sau fraze scrise într-un limbaj natural. Numele de macro împreună cu forma de definire a eventualelor parametri formează modelul de apel al acestora. Parametrii care nu sînt definiți în model se numesc parametri formali. Pentru gestiunea macroinstrucțiunilor dispunem de un set de ordine dintre care mai uzuale ar fi :

:DEFMAC — definire macroinstrucțiune ;
 :SUPMAC — suprimare macroinstrucțiune ;
 :EDIMAC — editarea macroinstrucțiunilor (în vederea prelucrării cu „editorul de texte”) ;
 :FDEF — anunță sfîrșitul definirii.

Prin :DEFMAC se va specifica numele atribuit macroinstrucțiunii, modelul de apel și modelul de expansiune care reprezintă frazele care vor fi substituite citării numelui macro.

Substituirea se realizează înlocuind, acolo unde apar, parametri formali cu valorile acordate la apelul macro.

Exemplu :

Dacă dorim să traducem comanda **SI ... FIN** în echivalentul ei **IF-THEN-ELSE** scriem astfel:

```
:DEFMAC IF :EXP SI :FDEF?
:DEFMAC THEN :EXP ALORS :FDEF?
:DEFMAC ELSE :EXP SINON :FDEF?
:DEFMAC ENDIF; :EXP FIN :FDEF?
```

:EXP definește corpul macroinstrucțiunii (*model de expansiune*).

Utilizarea acestor macroinstrucțiuni se va efectua prin simpla citare a numelui lor.

Pentru cazul nostru, de exemplu, putem avea următoarele citări :

```
IF MARCA > '1'
  THEN
    I NUME
```

```

ELSE
  I '*'
ENDIF;
Un alt exemplu, dacă dorim să Introducem o frază a unui limbaj neprocedural care să
arate astfel :
DORESC LISTA PERSOANELOR NASCUTE IN ANUL ...
ZIUA ... LUNA ... ?
Vom face declarațiile următoare :
:DEFMAC DORESC LISTA PERSOANELOR NASCUTE IN ANUL :
      ZIUA : LUNA :
:EXP
  POUR TOUT PERSOANA X1
    AYANT
      AN DE DATA-NASTERII=:1:
      ET LUNA DE DATA-NASTERII=:3:
      ET ZI DE DATA-NASTERII =:2: ;
      I (1) MARCA I (+1) NUME I (+1) PRENUME
      ECRIRE
  FIN
:FDEF ?

```

Prin :1:, :2:, :3: am citat parametrul formal cu numărul respectiv (numero-
tarea se face în ordinea de definire). Numărul lor poate diferi de la o implementare
la alta (16-FELIX-C ; 30-Mini).

În acest caz se spune că parametrul este de tip „întreg“ ; el va fi substituit,
acolo unde apare, cu valoarea parametrului. Acest parametru poate fi un număr
întreg, un identificator, o variabilă de lucru etc.

Acești parametri pot fi citați și sub forma ':n:', în acest caz fiind tratați ca un
șir de caractere. Într-o macroinstrucțiune este admisă numai o singură formă de ci-
tare unui anumit parametru. De exemplu, dacă cităm parametrul 1 sub forma :1:
nu mai avem voie să-l cităm și sub forma ':1:' un alt parametru poate fi citat sub
această formă, de exemplu ':2:'.

Macroinstrucțiunea definită anterior poate fi apelată astfel :

```

- DORESC LISTA PERSOANELOR NASCUTE ÎN ANUL 1952
  ZIUA 1 LUNA 10 ?
- DORESC LISTA PERSOANELOR NASCUTE IN ANUL 1930
  ZIUA 23 LUNA 1 ?

```

Dacă dorim să apelăm acest program pentru un grup mai mare de date putem să-l
Introducem într-un ciclu, astfel :

```

FAIRE
  I 'ANUL' M Y1=EXT
  SI Y1=999 ALORS SORTIE FIN
  /* condiția de terminare ciclu */
  I 'ZIUA' M Y2=EXT
  I 'LUNA' M Y3=EXT
  DORESC LISTA PERSOANELOR NASCUTE
  ÎN ANUL Y1 ZIUA Y2 LUNA Y3
  REFAIRE /* rela ciclul */
FIN ?

```

Atribuirea valorilor lui Y1, Y2 și Y3 va fi solicitată la terminalul utilizatorului (sau la
Întrarea standard în „batch processing“).

Utilizarea definirii macroinstrucțiunilor este interesantă și la efectuarea im-
portului de programe SOCRATE din alte baze de date în sensul că se poate realiza
o corespondență a identificatorilor utilizați de acestea. De exemplu, dacă un program

tratează un formal identificat cu numele MACHETA și noi avem un formal identic, dar cu numele CARTELA nu mai este necesar și importul definiției formalului MACHETA. Prin simpla declarație :DEFMAC MACHETA :EXP CARTELA :FDEF ? vom avea disponibil un formal „supranumit“ MACHETA.

În modelul de expansiune este admis apelul altor macroinstrucțiuni și a sub-programelor direct executabile.

Dacă dorim să suprimăm expansiunea (ccrpul) macroinstrucțiunii IF scriem astfel : SUPEXP IF ?

Dacă dorim să recuperăm modelul de expansiune asociat unei macroinstrucțiuni, de exemplu THEN scriem :EDIMAC THEN ?

2) Programe precompilate

Un program precompilat reprezintă o unitate direct executabilă și eventual, adaptabilă la un context specific de execuție. Un program precompilat nu are parametri formali. Eventuala transmitere de parametri între un program precompilat și apelantul său se realizează prin intermediul variabilelor de lucru, a zonelor descrise în structura bazei de date sau a bufferelor de lucru structurate conform necesităților utilizatorilor. Poate apela alte programe precompilate, macroinstrucțiuni sau programe direct executabile.

Pentru gestiunea programelor precompilate dispunem de un set de ordine, dintre care cele mai uzuale sînt :

:DEFPRO — pentru definirea programului ;

:CONXT — pentru definirea contextului de execuție al acestuia ;

:SUPPRO — pentru suprimarea unui program ;

:EDIPRO — pentru editarea programului precompilat (obținerea codului sursă corespondent).

Sursa unui program precompilat este analizată de către compilatorul LMD la catalogarea sa, iar codul rezultat este stocat, într-un format intern în spațiul bazei de date.

Sub această formă devine utilizabil numai pentru baza de date respectivă.

Apelul său se realizează prin comanda EXEC <nume>, unde <nume> este cel definit la catalogarea sa (:DEFPRC).

Programul care apelează macroinstrucțiunea DORESC ... în ciclu poate fi definit ca program precompilat.

Exemplu :

```
:DEFPRO PROG : CONXT
:EXP D X1
FAIRE I 'ANUL'
M Y1=EXT /* VARIABILA Y1 VA CONTINE ANUL */
SI Y1=999 ALORS SORTIE FIN /* 999 ESTE CONDITIA DE TERMINARE A CICLULUI */
I 'ZIUA' M Y2=EXT /* VARIABILA Y2 VA CONTINE ZIUA */
I 'LUNA' M Y3=EXT /* VARIABILA Y3 VA CONTINE LUNA */
DORESC LISTA PERSOANELOR NASCUTE IN ANUL Y1
ZIUA Y2 LUNA Y3
REFAIRE
FIN
:FDEF ?
```

Acest program se apelează prin EXEC PROG ?

3) Programele în format executabil sînt reprezentate de programe scrise în limbajul de asamblare al sistemului gazdă. Schimbul de parametri cu apelantul și

forma de apel pot diferi de la o implementare la alta. Formatul general de apel este EXEC <nume>.

Aceste programe nu sînt în general portabile sau au un procent de portabilitate scăzut.

Cu acest gen de programe se poate acționa direct pe formatul intern al bazei de date conform unor cerințe speciale ale utilizatorului.

Editorul de texte

Editorul de texte este un instrument cu ajutorul căruia se pot efectua modificări asupra programelor/macroinstrucțiunilor sau a celor prezente curent în execuție. Oricare program devine, la momentul lansării sale în execuție sau la momentul definirii sale, fișier curent al editorului de texte. Acest fișier curent devine disponibil pentru prelucrarea cu editorul de texte furnizînd, la cererea de introducere a unei noi prelucrări (QUESTION : în conversațional), răspunsul \$. Editorul de texte permite punerea facilă la punct a programelor, textelor de definire și a caracteristicilor de tip <text> definite în baza de date.

Principalele funcțiuni ale editorului permit :

- crearea, listarea, punerea la zi a textelor ;
- inserarea de noi linii ;
- ștergerea sau înlocuirea unor linii ;
- substituirea unor șiruri de caractere la nivel de linie sau la nivelul întregului text ;
- gestionarea fișierelor de test ale definirii structurilor și programelor cu ajutorul unui bibliotecar ;
- accesul la textele sursă ale macroinstrucțiunilor sau ale programelor precompilate.

Acest editor trebuie să funcționeze atît prin apelul său explicit cît și din celelalte componente.

Interacțiunea editor-componente (LMD, LDD, macrogenerator) permite o programare interactivă.

Implementarea pe minicalculatoare a SGBD SOCRATE nu dispune de un editor-corrector de texte propriu. Sînt utilizate editoarele sistemului de operare (EDI, EDT, ...). Interacțiunea între componente și editor devine astfel externă, efectuîndu-se prin fișierele de text.

Interfața cu limbaje evolute

SGBD SOCRATE pune la dispoziția utilizatorilor săi o interfață cu baza de date pentru programele scrise în limbaje evolute (COBCL, FCRTRAN, PL/I, ASSIRIS, ...).

Acest lucru este realizat prin definirea unei metode de acces care constă în aceea că fiecare cerere de acces la baza de date exprimată în acest tip de programe se realizează prin intermediul unui modul de legătură, prevăzut cu un set de puncte de intrare funcționale.

Metoda definită respectă principiul independenței programelor față de date prin :

- definirea unor primitive de acces la baza de date ;
- simplitatea utilizării din limbaje evolute ;

— modificările structurii bazei de date nu necesită recompilarea programelor scrise în limbaj evoluat deoarece modulul de legătură dă controlul unor subprograme scrise în LDD-SGRATE (programe precompilate). În acest caz numai aceste programe trebuie recompilate și/sau eventual, modificate.

Modul de apel al punctelor de intrare respectă un standard indiferent de limbaj iar efectuarea apelului se realizează conform sintaxei de apel a subprogramelor cerută de limbajul respectiv.

Principalele puncte de intrare și funcțiunile îndeplinite sînt :

- **SOPEN** — deschiderea unei baze de date ;
- **SGBD** — efectuarea accesului la baza de date (citire, scriere, interogare, modificare) ;
- **SCLOSE** — închiderea unei baze de date.

Dacă implementarea SGBD admite utilizarea jurnalelor „after” și „before” pentru asigurarea integrității datelor sînt admise și punctele de intrare :

- **SSAVE** — crearea unui punct de control ;
- **STERM** — terminarea sesiunii de lucru și închiderea fișierului jurnal.

Structuri de date acceptate de SGBD Socrate

Schema conceptuală a bazei de date poate reprezenta un anumit tip de structură de date sau o combinație de tipuri de structuri de date.

Pentru fiecare tip de structură de date vom preciza, în cele ce urmează, modul în care este descrisă în baza de date și modul de reprezentare grafică în cazul schemei conceptuale. Vom prezenta în paralel reprezentarea prin modelul diagramelor de structură și modelul entitate-asociere.

Structurile de date care pot fi modelate sînt :

1) *Structură punctuală* : această structură este reprezentată printr-o singură entitate, definită prin caracteristicile ei elementare. Realizările entității stocate în baza de date sînt independente față de celelalte entități din bază. Reprezentarea grafică a acestei structuri punctuale este prezentată în figurile 2.1 și 2.2.

2) *Structură ierarhică lineară* : între entitățile descrise există relații de legătură lineare care pun în evidență relația posesor-membru. Entitatea posesor este numită „entitate tată” iar entitatea membru „entitate fiu”. O „entitate tată” nu are decît o „entitate fiu”.

Pentru exemplificare vom considera legătura existentă între persoană și localitate și legătura dintre localitate și județul de care aparține.

Acest exemplu se reprezintă grafic ca în figurile 2.3 și 2.4.

Arborescenta indusă între realizările entităților JUDETE (J), LOCALITATI (L) și PERSOANA (P) se poate reprezenta, schematic, ca în figura 2.5.

Această structură se interpretează astfel (pentru județul J1) : județul J1 are n localități subordonate notate cu $L_{11}, L_{12}, \dots, L_{1n}$. De localitatea 1 aparțin e persoane, de localitatea 2 aparțin p persoane etc.

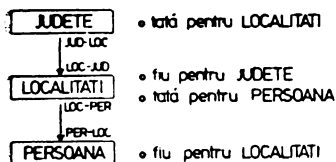
3) *Structura ierarhică arborescentă* : o entitate este în relația $1 \rightarrow n$ cu mai multe entități (o „entitate tată” are mai multe „entități fiu”, iar o „entitate fiu” are o singură „entitate tată”).

De exemplu, dacă dorim să reprezentăm pentru O PERSOANA relația existentă cu COPII săi și calificativele obținute în ultimii 10 ani vom putea reprezenta structura arborescentă ca în figura 2.6.

Entitate 1

Entitate 1: JUDETE
JUDETE <COD, DEN>

Fig. 2.1. Reprezentarea grafică a unei structuri punctuale (Bachman)

JUDETE <COD, DEN, JUD-LOC>
 LOCALITATI <COD, DEN, LOC-JUD, LOC-PER>
 PERSOANA <MARCA, NUME, PREN, PER-LOC>

Fig. 2.3. Reprezentarea grafică a unei structuri ierarhice lineare (Bachman)

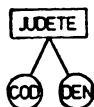

Fig. 2.2. Reprezentarea grafică a unei structuri punctuale (Chen)

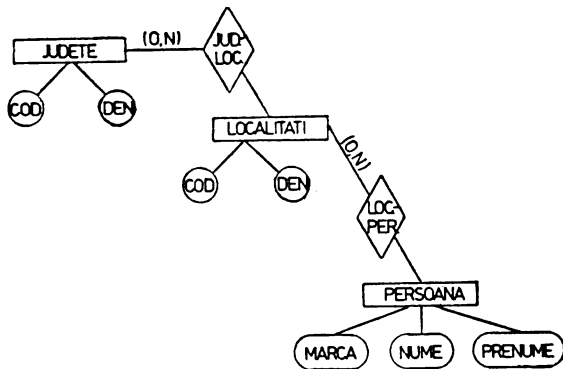

Fig. 2.4. Reprezentarea grafică a unei structuri ierarhice lineare (Chen)

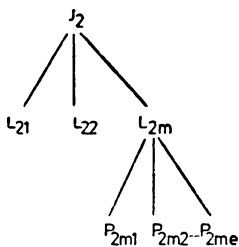
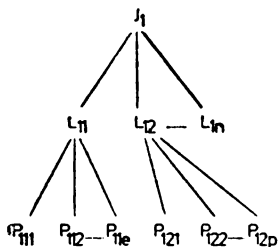
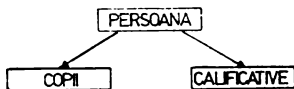

Fig. 2.5. Arboreștența indusă între realizările entităților

Fig. 2.6. Reprezentarea grafică a unei structuri ierarhice arboreștente (Bachman)

PERSOANA <MARCA, NUME, PREN, PER-COP, PER-CAL>
 COPII <NR, PREN, COP-PER>
 CALIFICATIVE <AN, TIP, CAL-PER>

În acest mod de reprezentare numărul de realizări ale entității COPII sau CALIFICATIVE poate fi oarecare.

Entitățile COPII și CALIFICATIVE pot fi definite ca entități imbricate în entitatea PERSOANA, dar în acest caz numărul lor maxim de realizări trebuie limitat (de exemplu 10).

Exemplu :

```

ENTITE --- PERSOANA /* nivel 1 */
DEBUT /* nivel 2 *
.
.
ENTITE 10 COPII /* nivel 2 */
DEBUT /* nivel 3 */
.
.
FIN
ENTITE 10 CALIFICATIVE /* nivel 2 */
DEBUT /* nivel 3 */
.
.
FIN
FIN

```

Structura reprezentată prin modelul diagramelor de structură se reprezintă în acest caz ca în figura 2.7.

Reprezentarea prin modelul entitate-asociere a structurii din fig. 2.6 este prezentată în figura 2.8.

4) *structură rețea* : este o structură de tip multiposesor în sensul că mai multe entități sînt în relația $1 \rightarrow n$ cu o entitate (o entitate este „entitate fiu” a mai multor „entități tată”). De exemplu, dacă pentru entitatea PERSOANA vom ilustra relația: acesteia cu entitățile FUNCTII și STUDII relația acesteia cu entitatea ÎNTREPRINDEREA legată de o localitate vom reprezenta structura ca în figura 2.9.

5) *structură ciclică* : permite exprimarea unei relații de tip $1 \rightarrow n$ între realizările aceleiași entități. De exemplu, dacă dorim să reprezentăm gruparea localităților în sens administrativ teritorial atunci putem reprezenta acest lucru ca în fig. 2.10.

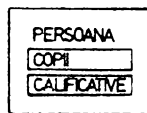
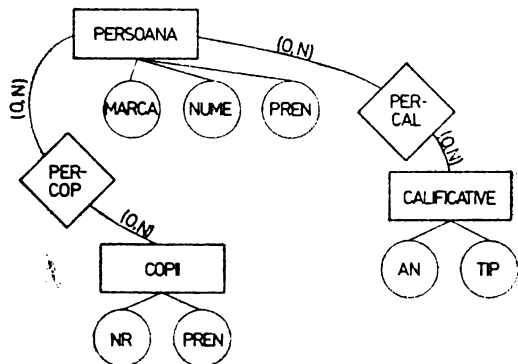

Fig. 2.7. Reprezentarea grafică a unei structuri ierarhice arborescente cu entități imbricate (Bachman)

Fig. 2.8. Reprezentarea grafică a unei structuri ierarhice arborescente (Chen)

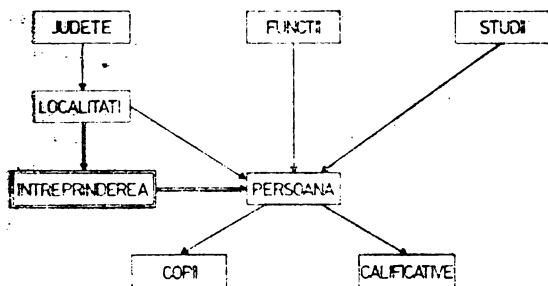

Fig. 2.9. Representarea grafică a unei structuri de date rețea (Bachman)

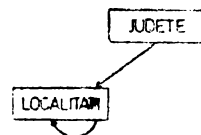

Fig. 2.10. Representarea grafică a unei structuri ciclice (Bachman)

În acest mod între realizările entității LOCALITĂȚI se pot realiza structuri de date din toată gama structurilor arborescente (frunze, ramuri, arbori sau păduri).

Observație

Deși aceste structuri pun în evidență relațiile de tip „1 → n”, este permisă și materializarea relațiilor de tip „m — n” conform unui artificiu de descompunere al acestora în relații elementare „1 — n”.

De exemplu, dacă dorim să surprindem faptul că o persoană are satisfăcute mai multe studii putem înlocui relația „1—1” dintre PERSOANA și STUDIILE (care dă în acest caz, de exemplu, studiul de nivelul cel mai înalt) cu o relație „1 → n”. Schema conceptuală ar arăta, în acest caz, ca în figura 2.11.

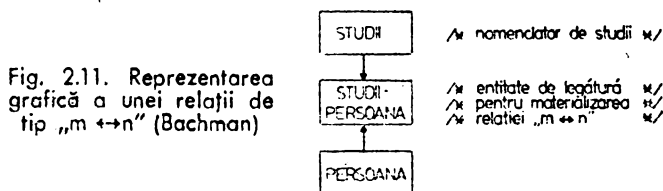

Fig. 2.11. Representarea grafică a unei relații de tip „m ↔ n” (Bachman)

Pentru acest tip de relații oferim mai multe amănunte în capitolul 10.

Ciclul de viață al unei baze de date

Principalele activități desfășurate de-a lungul ciclului de viață al unei baze de date, gestionată cu SGBD SOCRATE sînt :

- 1) restaurarea componentelor software ale SGBD ;
- 2) generarea dicționarului datelor ;
- 3) definirea parolilor sistem de acces la dicționarul datelor ;
- 4) definirea caracteristicilor asociate spațiilor fizice alocate bazei de date ;
- 5) definirea utilizatorilor și a drepturilor de acces ale acestora ;
- 6) formatarea spațiilor alocate bazei de date ;
- 7) compilarea schemei conceptuale a bazei de date ;
- 8) testarea și catalogarea programelor necesare aplicațiilor bazei de date ;
- 9) încărcarea bazei de date ;
- 10) întreținerea, exploatarea și refacerea bazei de date ;
- 11) reorganizarea bazei de date.

Operațiile pe care trebuie să le execute un utilizator în cadrul acestor activități sînt dependente, în general, de caracteristicile sistemului de operare (SO) al calculatorului gazdă.

În cazul lucrului cu componentele SCCRATE sînt necesare, cel puțin, operațiile de instalare și de lansare în execuție a acelei componente. Operația de instalare poate fi comună pentru mai multe apeluri ale unei componente sau pentru apelul unor componente diferite.

Aceste operațiuni sînt efectuate, în general, parametric. Utilizatorul dispune de un set de parametri a căror utilizare combinată îi permit o adaptare dinamică a componentelor la necesitățile sale de prelucrare.

Caracteristic pentru utilizarea acestor componente este faptul că interacțiunea utilizator-sistem se efectuează în sesiuni de lucru. Pentru un utilizator dat o sesiune de lucru este definită ca suma operațiilor efectuate de acesta între momentul conectării la o bază de date și cel al deconectării de la acea bază de date.

Conectarea unui utilizator la o bază de date se face conform unui protocol stabilit în *procedura LOGIN*. Prin acest protocol sînt cerute utilizatorului elementele necesare identificării bazei de date (sau a porțiunii din baza de date) cu care dorește să lucreze și datele sale personale necesare procesului de autentificare (nume, parolă, cont etc.). Dacă aceste elemente sînt corecte, din punct de vedere al verificărilor impuse de procedura de confirmare, utilizatorului i se acordă dreptul de acces la baza de date.

Pe parcursul lucrului se verifică permanent dreptul de acces al utilizatorului la operațiile (comenzile) pe care dorește să le efectueze.

Dacă operația cerută contravine drepturilor sale de acces atunci ea va fi refuzată.

Deconectarea se realizează conform unei *proceduri de LOGOUT*. Dacă se dorește forțarea deconectării aceasta va fi efectuată cu ajutorul unei componente a SGBD SOCRATE. Este interzisă utilizarea comenzilor de terminare forțată a prelucrărilor puse la dispoziție de SO gazdă deoarece se poate aduce baza de date într-o stare de incoerență. Această interdicție este datorată filozofiei de funcționare a mecanismului de paginare.

În cadrul unei sesiuni de lucru un utilizator poate apela diversele componente ale SGBD SCCRATE, în general procesoare, cum ar fi:

- *procesorul LDD* (compilatorul) pentru efectuarea unor adăugiri la schema conceptuală pentru a descrie structura logică a fișierelor externe bazei de date cu care dorește să lucreze sau a formatelor ecranelor etc.;

- *procesorul LMD* (compilatorul) pentru testarea și/sau execuția programelor de cereri;

- macrogeneratorul;

- editorul-corector de texte pentru a descrie și/sau întreține textele sursă ale programelor.

În continuare vom prezenta, pentru fiecare din activitățile enunțate operațiile specifice pe care le implică.

1) Restaurarea componentelor software ale SGBD

Restaurarea se efectuează de obicei în zonele destinate componentelor SO gazdă. Această operație este executată cu un utilitar standard al SO.

Dacă operația de restaurare se efectuează într-un spațiu afectat utilizatorului atunci, în principiu, este necesară alocarea unui spațiu fizic și eventual inițializarea acestuia.

Dacă caracteristicile de implementare ale SGBD SCCRATE permit, atunci operația de restaurare poate fi urmată de o operație de emulare a software-ului acestuia.

la caracteristicile configurației sistemului de calcul gazdă (număr maxim de terminale, discipline de protocol utilizate, tipuri de memorii externe adresabile etc.).

Dacă software-ul rezultat nu este rezident atunci va trebui salvat pentru a constitui varianta operațională (variante care va fi restaurată ori de câte ori este nevoie).

2) *Generarea dicționarului datelor*

Această activitate include operații efectuate de administratorul bazei de date (ABD) cum ar fi :

- atribuirea unui nume și afectarea unui spațiu fizic ;
- generarea efectivă, în acest spațiu, a dicționarului datelor. Această generare se efectuează prin intermediul unei componente speciale a SGBD.

Structura logică a acestui dicționar poate fi definită într-o schemă conceptuală parametrizată sau poate fi inclusă în logica internă a componentei.

3) *Definirea parolelor sistem de acces la dicționarul datelor*

Parolele sistem sînt destinate ABD. Cunoașterea lor permite acestuia să efectueze anumite operații asupra bazei de date cum ar fi :

- formatare parțială sau totală a spațiului bazei de date ;
- reorganizare parțială sau totală ;
- declararea, ștergerea, modificarea datelor asociate utilizatorilor ;
- colectarea de statistici privind performanțele bazei de date etc.

4) *Definirea caracteristicilor asociate spațiilor fizice alocate bazei de date*

Operațiile executate în cadrul acestei activități sînt :

- a) alocarea spațiilor de memorie externă adresabilă ;
- b) descrierea caracteristicilor fiecărui spațiu alocat.

Prin această descriere se va preciza :

- numele spațiului fizic ;
- numele spațiului virtual căruia i se asociază ;
- caracteristicile suportului tehnic (tipul discului, numele proprietarului, volum serial etc.) ;
- dimensiunea spațiului fizic în unități alocabile (cilindru, bloc etc.) ;
- dimensiunea unei pagini ;
- dimensiunea unei sub-pagini.

Dacă implementarea admite asocierea unui spațiu fizic la mai multe spații virtuale atunci acest spațiu fizic va fi divizat în spații logice.

Elementele descriptive vor fi date ca și cum spațiul logic ar reprezenta un spațiu fizic .

5) *Definirea utilizatorilor și a drepturilor de acces ale acestora*

Pentru fiecare utilizator se vor preciza elementele :

- numele, parola, drepturile de acces la operații, contul în care lucrează, spațiul (spațiile) pe care are dreptul să lucreze.

Operațiile de definire a acestor elemente sînt executate de ABD. Acesta poate interveni în orice moment, pe parcursul existenței bazei de date, pentru a modifica datele asociate utilizatorilor, a introduce noi utilizatori sau a elimina utilizatori.

6) *Formatarea spațiilor asociate bazei de date*

Operația de formatare constă în formarea unei memorii externe paginate în cadrul spațiului pe care se execută. Memoria paginată este realizată prin decuparea spațiului în pagini și subpagini cu dimensiunea specificată pentru spațiu în dicționarul datelor. Paginile și sub-paginile sînt inițializate cu valoarea zero binar și sînt înlistate într-o listă. Înălțuirea se realizează cu ajutorul unui dicționar al memoriei

paginate. Acest dicționar al memoriei paginate poate fi realizat fizic utilizând un fișier invers sau asociind fiecărui element implicat un cuvânt de control. Această listă va constitui rezervorul de spațiu din/în care se va face alocarea/recuperarea spațiului la solicitările mecanismului de paginare.

Operația de formatare poate fi efectuată pe toată baza de date, pe un spațiu al acesteia sau pe o porțiune bine determinată din acest spațiu.

În principiu această operație se efectuează o singură dată pentru o bază de date.

Ea este necesară atunci când se adaugă noi spații fizice la o bază de date existentă sau când se realizează reorganizarea unui spațiu sau a bazei de date.

7) *Compilarea schemei conceptuale a bazei de date*

Această activitate constă în lansarea în execuție a compilatorului LDD pentru analizarea schemei conceptuale descrise cu ajutorul LDD. Dacă această schemă este corectă din punct de vedere sintactic și semantic (LDD), ea va fi stocată în spațiul alocat bazei de date pentru a forma dicționarul bazei de date. Deși forma sa de reprezentare internă este dependentă de o anumită implementare, structura sa logică trebuie să permită stabilirea următoarelor elemente, pentru fiecare caracteristică :

— adresa, — identificatorul, — tipul, — lungime, condiții de validare, mod de compactare, număr maxim de apariții — filiația, — numărul intrării în dicționar, dacă este cazul etc.

Adresa sa poate fi absolută sau relativă.

Cele două forme de adresă se pot regăsi în aceeași reprezentare internă. Adresele absolute sînt alocate numai caracteristicilor definite la cel mai înalt nivel (FICHIER). Cunoașterea mecanismului de construire a acestei structuri interne, pentru o anumită implementare, permite o înțelegere aprofundată a filozofiei generale a sistemului. Prin această cunoaștere înțelegerea și aprofundarea altui mod de implementare devine mult mai ușoară.

8) *Testarea și catalogarea programelor necesare aplicațiilor*

Operațiile desfășurate în cadrul acestei activități sînt cele specifice realizării produselor informatice.

Caracteristic pentru SGBD SOCRATE este faptul că programele se cataloghează cu ajutorul componentei sale — macrogeneratorul. Catalogarea se face într-un spațiu al bazei de date.

Această activitate se desfășoară ori de cîte ori este nevoie (definirea de noi aplicații sau modificarea celor existente).

În cadrul acestei activități ABD trebuie să definească programul (programele) necesare operației de testare a coerenței logice a bazei de date. Modul de construire a acestor programe este prezentat în detaliu în capitolul 8.

9) *Încărcarea bazei de date*

Această activitate se poate realiza utilizînd :

- funcția de creare standard a SGBD SOCRATE ;
- programe utilizator construite în acest scop.

Dacă implementarea nu include și funcția de creare standard atunci ABD poate utiliza tehnici de formalizare a descrierii care să-i permită construirea (utilizarea) unor produse de generare automată a programelor [ACS82, IACS83]. Aceste tehnici pot fi utilizate de altfel chiar și în cazul prezentei componentei asociate funcției de creare standard. Asupra acestor tehnici vom reveni ulterior.

10) *Întreținerea, exploatarea și refacerea bazei de date*

Această activitate cuprinde un ansamblu de operații complexe și reprezintă activitatea desfășurată curent asupra bazei de date.

Cîteva operații efectuate sînt reprezentate de :

a) actualizarea datelor (adăugare, ștergere, modificare) ;

b) interogarea bazei de date în scopul deservirii beneficiarilor aplicațiilor funcționale ;

c) colectarea de statistici privind funcționarea bazei de date în scopul monitorizării performanțelor și/sau a detectării eventualelor incoerențe fizice ;

d) construirea „punctelor de referință” și a „punctelor de control”. Un punct de referință este definit ca o stare a bazei de date în care aceasta este coerentă din punct de vedere fizic și logic. O bază de date este coerentă din punct de vedere fizic dacă paginile/sub-paginile alocate sînt înlănțuite corect din punct de vedere semantic și dacă există concordanța între informațiile de control asociate și starea reală a acestora. Coerența logică este specifică ansamblurilor de date definite în schema conceptuală. Practic un punct de referință este reprezentat de o copie a bazei de date pe suport magnetic. Această copie servește la refacerea acestei stări a bazei de date și a eventualelor stări intermediare ale sale. Refacerea stărilor intermediare se realizează utilizînd fișierele jurnal construite în acest scop și procedurile de refacere definite de ABD. Marcarea stărilor intermediare ale bazei de date se realizează prin definirea „punctelor de control”. Un punct de control este o stare a bazei de date considerată coerentă din punct de vedere fizic și logic. Diferența dintre un punct de referință și un punct de control este aceea că unui punct de control nu-i corespunde o copie fizică a bazei de date. Mai mult nu este necesară efectuarea întregii baterii de teste pentru determinarea coerenței logice (această operație este de obicei foarte voluminoasă). Un punct de control reprezintă de fapt un punct de reluare operativă a prelucrărilor în caz de incident.

Momentul construirii unui punct de control poate diferi de la o aplicație funcțională la alta, de la un program la altul etc. Procedura de constituire a unui punct de control va fi definită de ABD iar construirea efectivă este lăsată și la latitudinea utilizatorului.

11) *Reorganizarea bazei de date*

Pentru o bază de date gestionată cu SGBD SOCRATE această activitate se execută foarte rar. Efectuarea ei este necesară în următoarele două cazuri :

a) scăderea performanțelor bazei de date (creșterea timpilor de răspuns, în principal).

Această scădere a performanțelor poate fi datorată :

– saturării spațiilor alocate (sau a unui spațiu) peste limita de optim admisă de SO pentru un fișier ;

– apariției unor lanțuri lungi de sub-pagini (datorate în general volumului mare de operații de ștergere și adăugare efectuate) ;

b) modificarea dimensiunii fizice a unui spațiu și/sau a mărimii sub-paginii.

Pentru cazul a) vom oferi în capitolul 6 un algoritm de determinare a momentului în care este necesară reorganizarea.

Indiferent care este motivul pentru care se declanșează activitatea de reorganizare, aceasta trebuie să cuprindă următoarele operații (pentru un spațiu) :

1°. salvarea datelor stocate în acest spațiu cu ajutorul utilitarului de reorganizare ;

2°. definirea noilor caracteristici ale spațiului (modificarea definiții corespunzătoare din dicționarul datelor);

3°. formatarea spațiului conform specificațiilor din dicționarul datelor;

4°. restaurarea cu ajutorul utilitarului de reorganizare a datelor salvate la pasul 1°.

Pentru aceste operații este impusă respectarea acestei ordini de efectuare a lor. Fiecare operație particulară poate fi efectuată simultan pentru mai multe spații.

Implementări ale dicționarului datelor

Pentru SOCRATE V1.5 și V1.6.R dicționarul datelor este gestionat cu ajutorul „bazei de baze”.

Baza de baze este definită cu LDD ca o schemă conceptuală SOCRATE. Spațiul real alcatuit are aceeași structură logică cu cel al unei baze de date. Pentru generarea acestei baze de baze ABD utilizează utilitarul xxxGBDB (unde xxx este SOC pentru V 1.5 și LINK pentru V 1.6.R). Acest utilitar realizează:

— formatarea spațiilor bazei de date conform specificațiilor furnizate de ABD;

— compilarea schemei conceptuale și obținerea dicționarului bazei de baze.

Numele de bază de baze vine de la faptul că aceasta este capabilă să gestioneze dicționarul datelor pentru un număr foarte mare de baze de date (maxim $2^{24} - 1$).

Efectuarea gestiunii simultane a mai multor dicționare de date este necesară pentru a permite exploatarea simultană a mai multor baze de date. Această utilizare simultană este permisă în cazul exploatării cu ajutorul metodei de acces (maxim 255 baze active) sau în cazul exploatării multibază în regim conversațional (maxim 20 baze active).

Spațiul bazei de baze conține și zone de manevră destinate procesoarelor.

O bază de date gestionată cu ajutorul acestor versiuni are un spațiu fizic unic (un fișier de organizare nedefinită în accepțiunea noțiunii utilizate pentru SO SIRIS/ HELIOS). Acest spațiu fizic este decupat în spații logice.

Numele și destinația acestor spații logice sînt:

a) pentru V 1.5:

- FICH destinat stocării:
 - dicționarului bazei de date;
 - datelor atribuite caracteristicilor care compun structura;
 - codului sursă (în format de reprezentare internă) al macro și programelor precompilate;
- DICO este o resursă partajată pentru diversele dicționare ale datelor (operator de transformare) astfel:
 - dicționarul asociat numelor de programe (macro, precompilate, IMT);
 - dicționarele asociate caracteristicilor declarate chei de acces (tabela de indexi). Pentru fiecare declarație de cheie se rezervă un dicționar. Numărul de intrări al dicționarului alocat se determină în funcție de tipul și dimensiunea caracteristicii;
- PROG destinat stocării codului executabil al programelor precompilate și IMT;

b) pentru V 1.6.R

- **STRU** destinat stocării dicționarului bazei de date ;
- **FICH** destinat stocării datelor atribuite caracteristicilor definite în structură ;
- **DICO** pentru stocarea dicționarelor asociate :
 - numelor de programe ;
 - caracteristicilor declarate chei de acces ;
 - legăturilor de tip inel-referire (ANNEAU-REFERE) ;
- **PROG** pentru stocarea :
 - codului sursă al macro și programelor precompilate ;
 - codului executabil al programelor precompilate și IMT ;
- **TRAV** destinat ca zonă de manevră pentru procesoare ;
- **MSRT** destinat ca zonă de manevră în cazul utilizării sortării.

Reguli de prezentare a limbajelor

Pentru descrierea sintaxei limbajelor prezentate se va utiliza un limbaj formal (BNF – Backus Naur Form), *meta-limbaj*, care utilizează simboluri speciale (*meta-simboluri*). Gramatica acestui limbaj formal, definită ca ansamblul regulilor specifice (*producții*) destinate descrierii, face apel la un set specific de reprezentări (*alfabetul limbajului*) și la reguli care manipulează două tipuri de simboluri :

– *terminale* : șiruri de caractere ale alfabetului limbajului care se utilizează conform definiției lor în toate regulile de producere în care apar ;

– *neterminale* : simboluri definite prin altă regulă de producere. Aceste simboluri sînt noțiuni pe care trebuie să le înlocuim, acolo unde apar, prin efectuarea producerilor asociate tuturor simbolurilor neterminale, pînă la obținerea unui simbol terminal.

Meta-simbolurile utilizate sînt de două tipuri :

- de bază ;
- adiționale.

1. *Meta-simbolurile de bază*, proprii BNF, permit descrierea integrală a tuturor regulilor de producție și sînt următoarele :

< > – delimitează un simbol neterminal ;

::= – caracteristica regulei de producere cu semnificația „produs de” sau „desemnat de”. Simbolul se plasează între noțiunea de descris (stînga) și primul mod de producere [(dreapta) ;

| – separă două moduri de producere posibile („sau”) ;

Exemplu :

<simbol> ::= <terminal> | <neterminal>

Această regulă de producere se interpretează astfel : „un <simbol> este desemnat de un <simbol> <terminal> sau un <simbol> <neterminal>”.

2. *Meta-simbclurile adiționale* sînt utilizate în scopul reducerii volumului descrierii producerilor și sînt următoarele :

[] — arată prezența opțională a unui simbol care apare într-o regulă de producere ;

$\left. \begin{array}{l} \langle \text{simbcl}_1 \rangle \\ \langle \text{simbol}_2 \rangle \\ \vdots \\ \langle \text{simbcl}_n \rangle \end{array} \right\} ::= \langle \text{regula de producere} \rangle$ — simbolurile prezentate în stînga
 acoladei au aceeași regulă de producere ;
 $\{ \text{var}_1 / \text{var}_2 / \dots / \text{var}_n \}$ — c regulă de producere conține un simbol terminal cu mai
 multe variante de realizare ;

sau

$\left. \begin{array}{l} \text{var}_1 \\ \text{var}_2 \\ \vdots \\ \text{var}_n \\ \text{max. } r \end{array} \right\}$ — în cazul regulilor de definire recursive care prezintă o limită
 de recursivitate se va indica această limită, prin *max. r*, în partea
 dreaptă a definiției ;

— pentru a familiariza cititorul cu simbolurile terminale care reprezintă cuvinte cheie ale limbajului acestea vor fi scrise cu majuscule și subliniate. La această regulă vom renunța treptat prezentînd exemplele în forma lor naturală de producere.

În conformitate cu regulile enunțate anterior se va defini alfabetul utilizat de procesoarele și limbajele descrise :

$\langle \text{alfabet} \rangle ::= \langle \text{literă} \rangle / \langle \text{cifră} \rangle / \langle \text{caracter special} \rangle$
 $\langle \text{literă} \rangle ::= \underline{A} / \underline{B} / \underline{C} / \underline{D} / \underline{E} / \underline{F} / \underline{G} / \underline{H} / \underline{I} / \underline{J} / \underline{K} / \underline{L} / \underline{M} / \underline{N} / \underline{O} / \underline{P} / \underline{Q} / \underline{R} / \underline{S} / \underline{T} / \underline{U} / \underline{V} / \underline{W} / \underline{X} / \underline{Y} / \underline{Z}$
 $\langle \text{cifră} \rangle ::= \underline{0} / \underline{1} / \underline{2} / \underline{3} / \underline{4} / \underline{5} / \underline{6} / \underline{7} / \underline{8} / \underline{9}$
 $\langle \text{caracter special} \rangle ::= \underline{.} / \underline{!} / \underline{=} / \underline{+} / \underline{-} / \underline{*} / \underline{/} / \underline{\$} / \underline{<} / \underline{>} / \underline{/} / \underline{\#} / \underline{(} / \underline{)} / \underline{|} / \underline{\&} / \underline{\text{a}} / \underline{\text{p}} / \underline{\text{o}} / \underline{\text{'}} / \underline{\text{b}} / \underline{?}$
 $\underline{\text{ }} ::= \text{spațiu}$

În cadrul prezentării vom mai utiliza notațiile :

- **R** — mulțimea numerelor reale ;
- **N** — mulțimea numerelor naturale ;
- **I** — mulțimea numerelor întregi ;
- **U** — reuniunea a două mulțimi ;
- \cap — intersecția a două mulțimi ;
- \in — apartenența la un interval :
 - (V_1, V_2) — deschis (exclusiv V_1 și V_2) ;
 - $[V_1, V_2)$ — închis la stînga (inclusiv V_1) ;
 - $(V_1, V_2]$ — închis la dreapta (inclusiv V_2) ;
 - $[V_1, V_2]$ — închis (inclusiv V_1 și V_2) ;
- **X'cc'** — valoare în hexazecimal.

Pentru a familiariza cititorul cu limbajele LDD și LMD vom prezenta în continuare o listă a principalelor cuvinte cheie utilizate. Această listă formează, de altfel, un dicționar destinat celor care nu cunosc limba franceză în care sînt exprimate aceste cuvinte cheie. Pentru cuvintele cheie care sînt date ca abrevieri vom prezenta în paranteză cuvîntul (cuvintele) care a stat la baza formării lor.

A	—	la	FORMAL	—	formal
ALORS	—	atunci	FORMAT	—	format
ANNEAU	—	inel	G	—	generează (generer)
ARRIERE	—	înapoi	I	—	imprimă (impression)
AVANT	—	înainte	INVERSE	—	invers
AVEC	—	cu	LIBERER	—	liberează
AYANT	—	avînd	LIRE	—	citește
BINAIRE	—	binar	M	—	modifică (mise a jour)
BLOQUER	—	blochează	MOT	—	cuvînt
C	—	creează (creation)	NON	—	nu/negat
CHAINE	—	lanț	NUMDE	—	numărul lui (NUMero DE)
CLASSE	—	clasează (ordonează)	ORDONNE	—	ordonat
CLE	—	cheie	OU	—	sau
D	—	început/numără/definește(debut,denombr,definition)	PACKE	—	împachetat
DANS	—	în	PAR	—	prin ordinea valorilor
DE	—	de la	PAUSE	—	pauză
DEPUIS	—	după	PAS	—	nu există
DEBUT	—	început	POUR	—	pentru
DECIMAL	—	zecimal	REFAIRE	—	reia
DILATE	—	despachetat	REFERE	—	referire
DONT	—	a cărui	S	—	șterge(supresione)
DOUBLE	—	dublă	SE	—	șterge ansamblu (suppression de l'ensemble)
ECRIRE	—	scrie	SI	—	dacă
EN	—	în	SIMPLE	—	simplicu
ENCOURS	—	în curs, în lucru	SINON	—	în caz contrar/altfel
ENTITE	—	entitate	SORTIE	—	ieși din
ERREUR	—	eroare	SUIVANT	—	următorul
ET	—	și	TELQUE	—	oricare
EXEC	—	execută	TEXTE	—	text
EXISTE	—	există	TOUT,TOUTE	—	toți, toate
EXT	—	extern/exterior (externe)	U	—	nedefinit (undefined)
FAIRE	—	execută	UN,UNE	—	unul, una
FIN	—	sfîrșit	UNIQUE	—	unica.

Concluzii

Capitolul doi face o prezentare generală a noțiunilor SGBD-SOCRATE, noțiuni ce vor fi detaliate în capitolele următoare.

Cititorul face cunoștință cu : istoricul acestui produs, cu versiunile lui, cu componentele lui și noțiunile caracteristice fiecăreia din ele precum și cu activitățile pe care trebuie să le realizeze utilizatorii de-a lungul ciclului de viață al unei baze de date SOCRATE. Atragem atenția cititorului că structura ciclică prezentată în acest capitol este o structură deosebit de puternică. Acest tip de structură nu este acceptat de SGBD-urile de tip CODASYL. Pentru utilizarea ei oferim mai multe informații în capitolul 4. Remarcăm faptul că această structură este structura de bază utilizată la SOGER [S1].

Din acest moment cititorul poate să treacă la studiul în detaliu al uneia sau alteia dintre componentele SGBD-SOCRATE. Capitolele următoare prezintă, fiecare, în detaliu câte o componentă a SGBD-SOCRATE sau câte o problemă a bazei de date SOCRATE.

Pentru a studia componentele cititorul trebuie să se familiarizeze cu notațiile și regulile de prezentare din acest capitol. În scopul familiarizării sale cu limbajele de descriere și manipulare am considerat oportună prezentarea, în acest moment, a principalelor cuvinte cheie utilizate de acestea.

3. LIMBAJUL DE DESCRIERE A DATELOR. LDD-SOCRATE

Introducere

Limbajul de descriere a datelor permite :

- definirea informațiilor elementare, care caracterizează obiectul sau fenomenul supus analizei, prin stabilirea identificatorului și a structurii lor ;
- precizarea tipului de acces dorit ;
- definirea relațiilor de agregare existente între aceste date elementare conform unei structuri arborescente sau în rețea.

Formatul de descriere a datelor apare astfel :

$\langle \text{Informație-elementară} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \langle \text{tip} \rangle$

$\langle \text{Identificator} \rangle$: numele sub care este recunoscută informația respectivă. Se formează prin combinarea a cel mult 30 caractere alfanumerice (litere și cifre), combinare la liberă alegere a utilizatorului, și caracterul special '-' (liniuță) care nu trebuie să fie primul sau ultimul caracter al identificatorului. Identificatorul poartă denumirea de *nume de caracteristică* (nume de dată).

$\langle \text{tip} \rangle$: este elementul care precizează informația desemnată de identificator ;

$\langle \text{tip} \rangle ::= \langle d \rangle \langle v \rangle \langle m \rangle \langle s \rangle \langle c \rangle \langle a \rangle \langle o \rangle$

$\langle d \rangle$: genul de valori pe care le pot lua datele

$\langle v \rangle$: condițiile de validare pe care trebuie să le îndeplinească un anumit gen de valoare pentru a fi acceptat de sistem ;

$\langle m \rangle$: spațiul de memorie ocupat de informația elementară și modul de calcul al acestuia ;

$\langle s \rangle$: structura și semnificația spațiului de memorie ocupat ;

$\langle c \rangle$: cadrulul cerut de tipul de informație ales ;

$\langle a \rangle$: modul de acces permis să se efectueze asupra datelor respective ;

$\langle o \rangle$: genul de operații autorizat să se efectueze cu datele respective.

În continuare se vor preciza câteva specificații în legătură cu fiecare parametru, astfel :

$\langle d \rangle ::= \langle \text{adrese} \rangle | \langle \text{valori numerice} \rangle | \langle \text{șir caractere alfanumerice} \rangle | \langle \text{bit} \rangle$

$\langle v \rangle ::= \langle \text{apartenență la un interval de valcri} \rangle | \langle \text{coincidență de tip} \rangle | \langle \text{apartenență la un dictionar} \rangle$

$\langle m \rangle ::= \langle \text{multiplu de cuvînt} \rangle | \langle \text{cuvînt} \rangle | \langle \text{cctet} \rangle | \langle \text{bit} \rangle$

$\langle s \rangle ::= \langle \text{Informații de sistem} \rangle | \langle \text{Infrmeții utilizator} \rangle$

$\langle c \rangle ::= \langle \text{adresă sub pagină} \rangle / \langle \text{adresă cuvânt} \rangle / \langle \text{adresă octet} \rangle / \langle \text{adresă bit} \rangle$
 $\langle a \rangle ::= \langle \text{secvențial} \rangle / \langle \text{direct} \rangle / \langle \text{secvențial indexat} \rangle$
 $\langle \text{secvențial} \rangle ::= \langle \text{parcursere naturală} \rangle / \langle \text{parcursere inversă} \rangle / \langle \text{parcursere completă} \rangle$
 $\langle \text{direct} \rangle ::= \langle \text{prin număr de ordine} \rangle / \langle \text{prin dicționar} \rangle$
 $\langle o \rangle ::= \langle \text{comparații}^* \rangle / \langle \text{calculare aritmetice} \rangle / \langle \text{funcțiuni speciale} \rangle / \langle \text{desemnare de relație fillală} \rangle / \langle \text{creare} \rangle / \langle \text{ștergere} \rangle / \langle \text{adăugare} \rangle / \langle \text{modificare} \rangle / \langle \text{acces la date} \rangle.$

În descrierea structurii bazei de date, LDD face referire la o serie de noțiuni, cărora li se poate găsi un „echivalent” în limbajele clasice, cum ar fi:

- *caracteristică*: are semnificația de tip de dată (un tip de dată complex);
- *entitate*: poate fi asociată cu noțiunea de descriere a structurii logice a unui fișier din organizarea clasică (acest fișier poate fi secvențial, indexat secvențial, direct multiindexat; poate fi parcurs într-o multitudine de ordini (sau combinații de moduri, de parcursere) iar relațiile structurale incluse între elemente pot fi arborescente sau în rețea);
- *realizare*: similar unei înregistrări dintr-un „fișier” (un caz concret de valori asociat unei descrieri complete de entitate).

Pentru sistemul de calcul, o bază de date descrisă cu ajutorul LDD-SOCRATE reprezintă un fișier, în accepțiunea clasică a noțiunii, de organizare nedefinită (deci sînt admise toate funcțiunile de manipulare a datelor puse la dispoziție de sistem). Odată definită, structura unei baze de date, reprezintă modelul de referință utilizat la orice consultare a datelor pe care le definește și le conține.

Sintaxa de definire a unei structuri, descrisă cu LDD SOCRATE, poate fi exprimată în BNF astfel:

$\langle \text{fișier} \rangle ::= \langle \text{bloc} \rangle$
 $\langle \text{bloc} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ DEBUT } \langle \text{lista de caracteristici} \rangle \text{ FIN.}$ Pentru blocul „fișier” identificatorul este atribuit în mod automat de către sistem și are valoarea FICHIER.

$\langle \text{lista de caracteristici} \rangle ::= \langle \text{caracteristică} \rangle / \langle \text{caracteristică} \rangle \langle \text{lista de caracteristici} \rangle$
 $\langle \text{caracteristică} \rangle ::= \langle \text{caracteristică simplă} \rangle / \langle \text{caracteristică de relație structurală} \rangle$
 $\langle \text{caracteristică simplă} \rangle ::= \langle \text{cuvînt} \rangle / \langle \text{lista-de-valori} \rangle / \langle \text{valoare numerică} \rangle / \langle \text{text} \rangle / \langle \text{zeclmal} \rangle$

$\langle \text{cuvînt} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ MOT } [[(\langle n \rangle)]] [\langle \text{declarație acces}_1 \rangle]$

$\langle n \rangle \in [1,30] \cap \mathbb{N}$

$\langle \text{declarație acces}_1 \rangle ::= \text{AVEC CLE } [\{ \text{UNIQUE}_i / \text{DOUBLE AVANT} / \text{DOUBLE ARRIERE}_j \}]$

$[\{ \text{ORDONNE} / \text{NON ORDONNE} \}] [[(\langle \text{index} \rangle)] [\$ \text{prog}]]] \text{ FIN}$

$\langle \text{lista-de-valori} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle (\langle n_1 \rangle \langle \text{sep} \rangle [\langle n_2 \rangle])$

$(\langle \text{valoare}_1 \rangle [\langle \text{sep} \rangle \langle \text{valoare}_2 \rangle \langle \text{sep} \rangle \dots \langle \text{valoare}_i \rangle \dots)$

$[\langle \text{declarație acces}_2 \rangle]$

$\langle n_1 \rangle \in [1,255] \cap \mathbb{N}, \langle n_2 \rangle \in [1,30] \cap \mathbb{N}$

$\langle \text{declarație acces}_2 \rangle ::= \text{AVEC CLE } [\{ \text{UNIQUE} / \text{DOUBLE AVANT} / \text{DOUBLE ARRIERE} \}] [\{ \text{CHAINE SIMPLE} / \text{CHAINE DOUBLE} \}] \text{ FIN}$

$\langle \text{valoare numerică} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ DE } [\langle \text{semn} \rangle] \langle n_1 \rangle \text{ A } [\langle \text{semn} \rangle] \langle n_2 \rangle$

$[[(\langle n_3 \rangle)]] [\langle \text{declarație acces}_1 \rangle]$

$\langle n_1 \rangle, \langle n_2 \rangle, \langle n_3 \rangle \in [-(2^{31} - 1), + (2^{31} - 1)] \cap \mathbb{I}$ și $n_1 \leq n_2 \leq n_3$

* Operația denumită generic „comparație” este utilizată și pentru a desemna operația de atribuire.

$\langle \text{zecimal} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ DECIMAL } [(\langle n_1 \rangle [V \langle n_2 \rangle])] [\text{declarație. acces}_1]$
 unde: $n_1 \in [0,15] \cap \mathbb{N}$; $\langle n_2 \rangle \in [0,7] \cap \bar{\mathbb{N}}$
 $\text{text} ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ TEXTE } [(\langle n_1 \rangle [n_2] [])]$
 $n_1 \in [1,255] \cap \mathbb{N}$, $n_2 \in [1,60] \cap \mathbb{N}$
 $\langle \text{caracteristică de relație structurală} \rangle ::= \langle \text{im} \rangle \langle \text{llc} \rangle \langle \text{explicită} \rangle$
 $\langle \text{implicită} \rangle ::= \langle \text{bloc} \rangle \langle \text{entitate} \rangle$
 $\langle \text{entitate} \rangle ::= \text{ENTITE } [(\langle n \rangle [])] \langle \text{blc} \rangle$
 $\langle n \rangle \in [1, (2^{24} - 1)] \cap \mathbb{N}$
 $\langle \text{explicită} \rangle ::= \langle \text{inel} \rangle \langle \text{referire} \rangle \langle \text{invers} \rangle$
 $\langle \text{inel} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ ANNEAU } [\text{AVEC } \langle \text{tip-legătură} \rangle \text{ FIN}]$
 $\langle \text{tip-legătură} \rangle ::= \text{CHAINE SIMPLE/CHAINE DOUBLE}$
 $\langle \text{referire} \rangle ::= \langle \text{referire sim. plă} \rangle \langle \text{referire cu inel} \rangle$
 $\langle \text{referire simplă} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ REFERE } \{ \text{UN/JUNE} \} \langle \text{nume entitate} \rangle$
 $[\langle \text{calificarea} \rangle]$
 $\langle \text{referire cu inel} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ REFERE } \langle \text{nume inel} \rangle \text{ DE}$
 $\{ \text{UN/JUNE} \} \langle \text{nume entitate} \rangle [\langle \text{calificare} \rangle]$
 $[\text{AVEC } \langle \text{tip-legătură} \rangle \text{ FIN}]$
 $\langle \text{calificare} \rangle ::= \text{DE } \{ \text{UN/JUNE} \} \langle \text{nume entitate}_1 \rangle [\langle \text{calificare} \rangle] \text{ DE}$
 $\langle \text{nume bloc}_1 \rangle [\langle \text{calificare}_1 \rangle \text{ DE } \{ \text{UN/JUNE} \} \langle \text{nume entitate}_1 \rangle]$
 $\langle \text{invers} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ INVERSE } \{ \text{TOUT/TOUTE} \}$
 $\langle \text{nume entitate} \rangle [\langle \text{calificare}_1 \rangle]$
 $\langle \text{calificare}_1 \rangle ::= \text{DE } \{ \text{TOUT/TOUTE} \} \langle \text{nume entitate}_1 \rangle [\langle \text{calificare}_1 \rangle]$
 $\text{DE } \{ \text{UN/JUNE} \} \langle \text{nume entitate}_1 \rangle$
 $\text{DE } \langle \text{nume bloc}_1 \rangle [\langle \text{calificare}_1 \rangle] \text{ DE UN/JUNE}$
 $\langle \text{nume entitate}_1 \rangle$
 $\langle \text{separatorii de limbaj} \rangle ::= () | = | ; | ' | < | > | \mathfrak{B}$
 $\mathfrak{B} ::= \text{spațiu.}$

În afara acestor elemente, care fac parte integrantă din structura internă a bazei de date, sistemul mai admite utilizarea unor elemente „fictive” (care sînt externe structurii), elemente prin care este posibilă descrierea unor fișiere externe bazei de date (fișiere considerate în accepțiunea clasică a cuvîntului, de tip COBOL, de exemplu, prin care se pot efectua operații asupra structurii interne (încărcarea bazei de date pornind de la fișiere de tip COBCL, extragerea de date, descrierea structurii ecranelor dispozitivelor de afișare etc.).

$\langle \text{caracteristici fictive} \rangle ::= \langle \text{formal logic} \rangle$
 $\langle \text{formal logic} \rangle ::= \text{FORMAL } \langle \text{bloc formal} \rangle$
 $\langle \text{bloc formal} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ DEBUT } \langle \text{lista caracteristicii formal} \rangle \text{ FIN}$
 $\langle \text{lista caracteristicii formal} \rangle ::= \langle \text{cuvînt formal} \rangle \langle \text{zecimal împachetat} \rangle$
 $\langle \text{zecimal despachetat} \rangle \langle \text{formal logic repetitiv} \rangle$
 $\langle \text{zecimal împachetat cu virgulă} \rangle \langle \text{zecimal despachetat cu virgulă} \rangle \langle \text{binar} \rangle$
 $\langle \text{cuvînt formal} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ MOT } [(\langle n_1 \rangle \langle n_2 \rangle [])]$
 $\langle \text{zecimal despachetat} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ DILATE } [(\langle n_1 \rangle \langle n_2 \rangle [])]$
 $\langle \text{zecimal împachetat} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ PACKE } [(\langle n_3 \rangle [])]$
 $\langle \text{formal logic repetitiv} \rangle ::= \text{FORMAL } [(\langle n \rangle [])] \langle \text{bloc formal} \rangle$
 $\langle n \rangle \in [1, (2^{24} - 1)] \cap \mathbb{N}$, $\langle n_2 \rangle \in [1,80] \cap \mathbb{N}$, $n_1 \in [1, \langle l \text{ form} \rangle] \cap \mathbb{N}$
 $\langle \text{zecimal despachetat cu virgulă} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ DILATE}$
 $[(\langle n_1 \rangle \langle n_2 \rangle [V \langle n_3 \rangle] [])]$
 $\langle \text{zeciml împachetat cu virgulă} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{ PACKE}$
 $[(\langle n_1 \rangle \langle n_2 \rangle [V \langle n_3 \rangle] [])]$

unde : $\langle n_1 \rangle \in [1, \langle l \text{ form} \rangle]$, $\langle n_2 \rangle \in [0,15] \cap \mathbb{N}$, $\langle n_3 \rangle \in [0,7] \cap \mathbb{N}$;
 $\langle \text{binar} \rangle ::= \langle \text{Identificator} \rangle \text{ BINAIRE } [() [\langle n_1 \rangle] \langle n_2 \rangle] []$
 $\langle n_3 \rangle ::= 2/4$, $\langle n_1 \rangle \in [1, \langle l \text{ form} \rangle] \cap \mathbb{N}$

În paragrafele următoare vor fi oferite specificații privind utilizarea diverselor elemente prezentate în descrierea obiectelor manipulate de LMD și vor fi detaliate și prezentate regulile de producție ale tuturor simbolurilor neterminale care nu au fost prezentate în această sinteză.

La prezentare facem precizarea că pentru caracteristicile la care apare un * la *cadraj* aceasta înseamnă că adresa de cadraj va fi forțată automat la multiplu de cui înt dacă caracteristica apare imediat după o declarație de $\langle \text{blcc} \rangle$ sau $\langle \text{entitate} \rangle$.

Observațiile prezentate în paragrafele următoare sînt destinate, în principal, celor care au depășit stadiul de inițiere în SGBD-SOCRATE.

Caracteristici

Caracteristica de tip $\langle \text{cuvînt} \rangle$ (MOT)

Rol : descrierea atributelor (cîmpurilor) alfanumerice ;

Sintaxa :

$\langle \text{identificator} \rangle \text{ MOT } [(\langle n \rangle) \langle n \rangle] [\langle \text{declarație acces} \rangle]$

unde $\langle n \rangle \in [1,30] \cap \mathbb{N}$

$\langle n \rangle$: specifică lungimea (în octeți) pe care dorim să o rezervăm pentru informația desemnată de identificator. Deoarece declararea lui $\langle n \rangle$ este opțională, valoarea sa implicită este de 30 octeți ;

MOT : definește un șir de caractere alfanumerice oarecare ;

Date acceptate : orice șir de caractere alfanumerice cu lungimea $\leq n$;

Condiții de validare : nu există restricții asupra caracterelor introduse. Deoarece anumite caractere au o semnificație specială pentru unele funcțiuni puse la dispoziția utilizatorului de către SGBD-SOCRATE, este indicată utilizarea lor cu prudență. Aceste caractere sînt :

– ' (apostrof) : din cauza utilizării valorilor între două ' ;

– / (slash) : datorită semnificației pe care o are în cazul utilizării funcției de „creare standard” (fișier slash) sau a funcțiilor „bibliotecarului editorului de texte” ;

– U și NON : dacă caracteristica este pusă la zi în conversațional ;

– spațiul : este separator de limbaj de declararea modelelor de apel ale macro-instrucțiunilor.

Dacă șirul de caractere introdus este $> n$ atunci va fi trunchiat la dreapta (se iau în considerare doar primele $\langle n \rangle$ caractere din stînga) ;

Spațiul ocupat : $(n + 1)$ octeți.

Structura și semnificația spațiului ocupat :

– octetul 1 : conține numărul $k \leq n$ de caractere introduse (inclusiv spații) ;

– următorii k octeți : conțin șirul de caractere introdus codificat în formatul intern de reprezentare (EBCDIC sau ASCII) ;

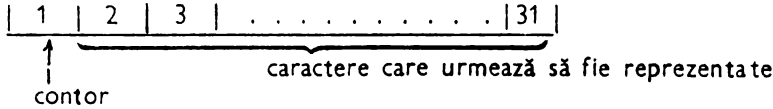
– restul de $(n - k)$ octeți ($n - k \neq 0$) : conțin caracterul binar X'CO' (nedefinit) ;

Exemple :

NUME MOT
NUME MOT 30
NUME MOT (30)

Aceste descrieri sînt identice ca semnificație. Necesarul de memorie pentru caracteristica NUME este de $30+1 = 31$ octeți.

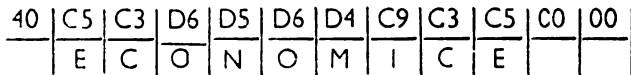
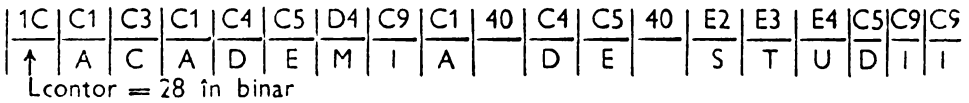
Structura zonei de memorie rezervate este :

Valcarea caracterului <contor> indică numărul efectiv de caractere introduse (k).

De exemplu, după efectuarea atribuirii :

NUME := 'ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE', structura caracteristicii NUME va fi, de exemplu, codificat în EBCDIC.

Observație : spațiul de memorie rezervat în memoria virtuală poate să aibă drept corespondent în spațiul real o structură gestionată de utilizator.

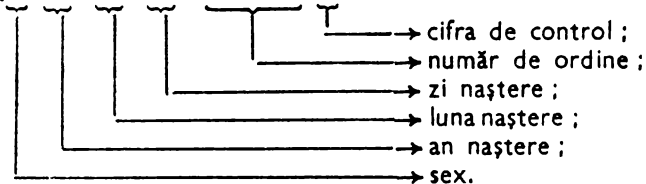
Exemplu :

Dacă dorim să reprezentăm codul acordat persoanelor în cadrul „Sistemului de evidență a populației” vom putea efectua o declarație de forma :

COD-PERSOANA MOT 13 AVEC CLE UNIQUE FIN, declarație care specifică faptul că sînt acceptate valori unice pentru caracteristica <COD-PERSOANA> și că această caracteristică va fi utilizată drept cheie de acces discriminată.

Structura informației reprezentate în această caracteristică este :

COD-PERSOANA <S, AA, LL, ZZ, NNNNN, C>

iar valorile atribuite vor fi numere în format zecimal despachetat.

Gestiunea elementelor componente revine în sarcina utilizatorului și va fi realizată cu ajutorul instrucțiunilor LMD.

Cadraj : octet*.

Operații admise : comparații între șiruri de caractere alfanumerice oarecare și teste de existență.

Caracteristica de tip <listă-de-valori>

Rcl : descrierea atributelor (caracteristicilor) alfanumerice cu valori predefinite;

Sintaxa :

<identificator>(< n_1 > <sep> [< n_2 >])(<valoare₁> <sep> <valoare₂> <sep> ... <valoare_i> ...
...) [<declarație acces₂>]

unde :

< n_1 > $\in [1, 2^{16} - 1] \cap \mathbb{N}$; < n_2 > $\in [1, 30] \cap \mathbb{N}$;

< n_1 > : definește numărul maxim posibil de elemente <valoare_i>, prevăzut pentru listă ($i \in [1, n_1]$) ;

< n_2 > : definește numărul maxim de caractere prevăzut pentru un element <valoare_i> din listă. În cazul în care nu este declarat, ia implicit valoarea 30 ;

<valoare_i> : șir de caractere, exclusiv separatorii de limbaj, ales de utilizator pentru caracterizarea obiectului real ;

<sep> : reprezintă unul din separatorii de limbaj desemnați pentru a delimita elementele <valoare_i> din listă.

Spațiul este considerat ca separator implicit.

Observații :

În funcție de relația de ordine care există între numărul maxim de valori posibile n_1 și numărul efectiv n_e de elemente valoare_i declarate, listele sînt :

- deschise : dacă $n_1 > n_e$. În acest caz este admisă redefinirea formală a acestui element din structură (prin adăugarea unui număr de elemente <valoare_i> mai mic sau egal cu $(n_1 - n_e)$), fără afectarea organizării datelor pe suportul real ;
- închise : dacă $n_1 = n_e$. În acest caz, orice redefinire a acestui element din structură necesită reorganizarea datelor de pe suportul real.

Date acceptate : un șir de caractere alfanumerice care coincide cu unul din le mentele <valoare_i> declarate ; din acest punct de vedere, caracteristica de tip <listă-de-valori> apare ca o restricție a caracteristicii de tip MCT ;

Condiții de validare : sistemul verifică și acceptă numai acele date care aparțin listei de elemente <valoare_i> declarate.

În cazul în care se încearcă introducerea unei date nedeclarate ca element al listei, sistemul nu modifică informația și semnalează, pe suportul de ieșire, incidentu produs. În funcție de modul de lucru ales de utilizator, pentru prelucrare, la semnalarea unui incident de acest gen se încearcă corectarea valorii, prin cererea ei la dispozitivul de intrare (conversațional), sau se ignoră (batch processing) și prelucrarea continuă.

Spațiul ocupat : numărul de biți necesari (NBnec) pentru a codifica în binar numărul de valori declarate n_1 .

(1) NBnec reprezintă cea mai mică valoare întregă pentru care ${}_2\text{NBnec} \geq n_1$;
NBnec $\in [1, 16]$.

Structura și semnificația spațiului ocupat : numărul de ordine, în binar, al valorii din listă ;

Cadrcj : bit*.

Operații admise : comparații între șiruri de caractere alfanumerice oarecare, teste de existență, operand al funcției D (determinarea numărului i al valorii atribuite listei de valori) a LMD.

În zona asociată listei de valori nu se vor reprezenta elementele din listă ci numai pozițiile lor în listă. Elementele se memorează o singură dată iar la interogare cu ajutorul poziției în listă se realizează decodificarea și acestea apar în clar.

Observații :

1. Dacă $2^{N_{Bnec}} > n_1$ (N_{Bnec} luat conform condiției (1)), atunci este permisă modificarea formală a structurii prin înlocuirea lui n_1 cu cel mai mare număr n_{max} care îndeplinește condiția $n_{max} \leq 2^{N_{Bnec}}$ în acest caz, spațiul de memorie afectat caracteristicii rămâne nemodificat iar lista de valori devine deschisă.
2. Orice redefinire a unei liste de valori trebuie să păstreze ordinea de definire a valorilor anterioare.
Dacă se dorește, utilizatorul este obligat să salveze aceste valori pe un fișier (poate fi de tip COBOL sau se pot utiliza eventualele caracteristici de cadraj din structură). După această salvare se efectuează modificarea dorită (respectând numai condiția de spațiu ocupat) și se re Creează valorile reale ale caracteristicii pornind de la fișierul obținut anterior (prin punere la zi).

Exemple :

1. GRUPA-SANGUINA (4 4) OI AII BII ABIV

\downarrow \downarrow
 lungimea maximă a unui element valoare ;
 N_{bnc} ; 3 biți (atenție : cu 2 biți pot reprezenta 4 valori dar cu numerele 0, 1, 2, 3, deci N_{bnc} este 3 pentru a putea reprezenta valoarea 4).

Observație :

Deoarece $2^{N_{Bnec}} > 4$ ($2^3=8$) rezultă că această listă este deschisă și este admisă adăugarea de noi valori. În memoria virtuală elementele listei de valori sunt reprezentate ca perechi $\langle lungime_1 \rangle$, $\langle valoare_1 \rangle$, unde $\langle lungime_1 \rangle \in [1, \langle n_1 \rangle]$, și specifică numărul real de caractere al valorii.

Pentru exemplul precedent, reprezentarea în memoria virtuală (BROU) este :

B	O	I	I	I	I	C	A	I	I	I	I	C	B	I	I	I	I	D	A	B	I	V

2. SEX (2;1) (B;F)

3. APARTENENȚA-POLITICA (15 4) (PCR UTC ODUS FARA)

4. NATIONALITATEA

(32 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9
 A B C D E F G H I X)

Caracteristica de tip <valoare numerică>

Rol : descrierea atributelor (cîmpurilor) numerice întregi ;

Sintaxa :

$\langle \text{identificator} \rangle$ DE [$\langle \text{semn} \rangle$] $\langle n_1 \rangle$ A [$\langle \text{semn} \rangle$] $\langle n_2 \rangle$
 [[$\langle n_3 \rangle$]/ $\langle n_3 \rangle$] [$\langle \text{declarație acces}_1 \rangle$]

unde :

$\langle n_1 \rangle$, $\langle n_2 \rangle$, $\langle n_3 \rangle \in [-(2^{31} - 1), +(2^{31} - 1)] \cap \mathbb{I}$ și satisfac relația de ordine
 $n_1 \leq n_2 \leq n_3$;

$\text{semn} : = + / -$; semnul + este implicit ;

-- DE -- valoarea minimă (De la) ;

- A - valoarea maximă (la) ;

$\langle n_1 \rangle$: marginea inferioară a intervalului de variație a valorii ;

$\langle n_2 \rangle$: marginea superioară a intervalului de variație a valorii ;

$\langle n_3 \rangle$: valoarea maximă, potențială, prevăzută pentru marginea superioară a intervalului de variație.

Date acceptate :

– valori numerice întregi care pot lua valori în intervalul [$\langle n_1 \rangle$, $\langle n_2 \rangle$], declarat. În funcție de prezența sau absența limitei $\langle n_3 \rangle$, intervalul de variație este, respectiv :

– *deschis* : permițînd o redefinire formală a caracteristicii, fără afectarea organizării datelor pe suportul real, dînd lui $\langle n_2 \rangle$ orice valoare din cele cuprinse în intervalul [n_2 , n_3] ;

– *închis* : redefinirea formală implică reorganizarea datelor pe suportul real.

Condiții de validare :

– se autorizează numai acele valori care aparțin intervalului [n_1 , n_2]. Incidențele apărute la prelucrare sînt semnalate pe suportul de ieșire permițînd reluarea dialogului (conversațional), pentru corectarea valorii, sau ignorarea (batch processing).

Spațiul ocupat : numărul de biți necesari (NBnec) pentru a codifica în binar „plaja de variație” (pv) declarată pentru valoare.

$$pv : \begin{cases} |n_2 - n_1|, & \text{dacă } n_3 \text{ nu este declarat ;} \\ |n_3 - n_1|, & \text{dacă } n_3 \text{ este declarat ;} \end{cases}$$

NBnec este cea mai mică valoare întregă pentru care $2^{\text{NBnec}} \geq pv$.

Structura și semnificația spațiului ocupat :

deplasarea, în binar, a valorii introduse față de marginea inferioară n_1 , a intervalului de variație (este întotdeauna o valoare pozitivă).

Cadraj : depinde de relația de ordine care există între numărul de biți necesari (NBnec), pentru codificarea în binar a plajei de variație, și de numărul de biți care rămîn liberi (NB₁) într-un cuvînt de memorie în care s-ar introduce această valoare.

Astfel avem :

– $NB_1 = 32 - \text{NBnec}$ (32 = numărul de biți dintr-un cuvînt de memorie)

– dacă : $\begin{cases} \text{NBnec} \geq NB_1, & \text{cadraj la nivel de cuvînt ;} \\ \text{NBnec} < NB_1, & \text{cadraj la nivel de bit* .} \end{cases}$

Operații admise :

– comparații numerice efectuate cu :

- valori numerice imediate ;
- caracteristici numerice ;
- variabile de lucru numerice ;

– operanzi indirecti în calcule aritmetice (sînt operanzi indirecti deoarece, înainte efectuării oricărui calcule, acest tip de date trebuie transferate în variabile de lucru numerice care constituie operanzii expresiilor aritmetice) ;

– teste de existență.

Observație :

Este evident faptul că orice interval de variație, generator al unei plaje de variație pv, poate fi înlocuit cu un alt interval, care generează aceeași plajă de variație pv (acest lucru nu are repercusiuni asupra dimensiunii spațiului ocupat), cu condiția ca datele reale din fișier să se încadreze în noile limite. Acest lucru este posibil dacă în evoluția în timp a datelor reale se constată apariția unei diferențe importante între datele reale și una din margini, diferență care sugerează o translație a intervalului de variație.

Exemple :

AN DE 1921 A 2100 → 2100 - 1921 = 179 NB_{nec} = 8 biți
 ZILE DE 0 A 31 → 31 - 0 = 31 NB_{nec} = 5 biți
 LUNA DE 1 A 12 → 12 - 1 = 11 NB_{nec} = 4 biți
 TEMPERATURA DE - 80 A + 80 (100)
 | 100 - (-80)| = 100 + 80 = 180 NB_{nec} = 8 biți
 2⁸ - 1 = 255 > 180
 VALORI-NEGATIVE DE -25 A - 20
 | (-50) - (-20)| = 30 NB_{nec} = 5 biți
 BIT DE 0 A 0 → 0 - 0 = 0 NB_{nec} = 1 bit
 pentru a putea face distincție între valoarea nedefinit și valoarea 0.
 AN DE 1921 A 2000 AVEC CLE FIN
 COD-LOCALITATE DE 100011 A 64999999 AVEC CLE UNIQUE FIN

Caracteristica de tip <text> (TEXTE)

Rol : descrierea atributelor (cîmpurilor) alfanumerice de tip text editabil;

Sintaxa :

<identificator> TEXTE [()<n₁>[<n₂>]]()

unde :

<n₁> ∈ [1,255] ∩ N și <n₂> ∈ [1,60] ∩ N

Texte : definește un șir oarecare de caractere care se poate întinde pe mai multe linii ;

<n₁> : definește numărul maxim de linii ale textului ;

<n₂> : definește numărul maxim de caractere admis pentru o linie din text. Acest număr este prefixat pentru FELIX C-256/512/1024/5000 la valoarea 60.

Date acceptate : orice șir de caractere alfanumerice cu lungimea ≤ n₂ ;

Condiții de validare : nu există restricții decât asupra utilizării caracterului '/' și '*' care reprezintă caractere de control ale „editorului de texte”. Textul poate fi compus din orice caractere diferite de cele două, și trebuie să se încadreze în numărul de linii declarate. Orice tentativă de depășire a acestui număr este semnalată ca eroare pe dispozitivul de ieșire.

Spațiul ocupat : (15 * n₁ + 1) cuvinte sau m : = (60 * n₁ + 4) octeți.

Structura și semnificația spațiului ocupat :

– cuvîntul 1 :

a) semicuvîntul din stînga conține numărul <n₁> de linii declarate ;

b) semicuvîntul din dreapta conține numărul de caractere admis pentru o linie (valoare 60) ;

– liniile în care sînt introduse date vor conține codurile interne ale caracterelor care compun aceste date ;

– liniile în care nu s-au introdus date vor conține caracterul X'00' (nedefinit) ;

Adraj : cuvînt.

Operații admise : singurele operații care se pot efectua cu acest gen de caracteristici sînt cele asociate funcțiunilor „editorului de texte” SOCRATE (V 1.5). În V 1.6.R gama operațiilor este mult extinsă și va fi prezentată ulterior în capitolul 4.

Exemple :

COMENTARIU TEXTE (10 60) → 1 + 10 * 15 = 151 cuvinte
 DATE-GENERALE TEXTE 20 → 1 + 20 * 15 = 301 cuvinte

Caracteristica de tip <blcc>

Rol : regruparea sub același identificator a unor caracteristici oarecare.

Sintaxa :

<identificator> DEBUT <lista-de-caracteristici> FIN

unde :

DEBUT : marchează începutul <listei-de-caracteristici> care aparțin blocului ;

FIN : marchează sfârșitul <listei-de-caracteristici> care aparțin blocului ;

<lista-de-caracteristici> ::= <caracteristică>|

<caracteristică><lista-de-caracteristici>

Din modul de producere a <listei-de-caracteristici> rezultă că declarația de <blcc> este recursivă. Pentru recursivitatea declarației de bloc se folosește noțiunea de imbricare (un bloc definit în interiorul altui bloc se numește <blcc imbricat>). Această imbricare a blocurilor permite ierarhizarea informațiilor pe niveluri. În cadrul blocurilor este interzisă utilizarea la același nivel a aceluiași identificator.

Date acceptate și condiții de validare :

sînt asociate și conforme tipului de caracteristici care compun lista de caracteristici.

Spațiul ocupat : declarația de bloc, ca atare, nu ocupă spațiu suplimentar de memorie.

Fie :

n — numărul de caracteristici din listă ;

sp_i — spațiul de memorie ocupat de caracteristica i, i = 1, 2, ..., n ;

sc_i — spațiul de memorie necesar cadrajului informației i, i = 1, 2, ..., n ;

(Spațiul de cadraj reprezintă diferența dintre cadrajul cerut de o informație și cadrajul existent) ;

atunci spațiul de memorie ocupat de caracteristica de tip bloc este :

$$sb = \sum_{i=1}^n (sp_i + sc_i)$$

Pentru determinarea spațiului de cadraj, facem următoarele precizări :

— informațiile elementare, care compun o structură, sînt memorate în ordinea secvențială a definirii lor (adresa la care sînt implantate în memorie depinde de declarațiile anterioare — acesta reprezintă cadrajul existent <ce> ;

— fiecare informație elementară cere un anumit cadraj determinat de tipul său <cc> ;

— incidentele de cadraj apar, în momentul în care tipul de adresă cerut <cc> diferă de tipul de adresă existent <ce>, astfel (tabela 3.1) ;

Tabela 3.1. Incidente de cadraj

cadraj existent <ce>	cadraj cerut <cc>	incident de cadraj
1	2	3
cuvînt	cuvînt	nu
	octet	nu
	bit	nu
octet	cuvînt	adresa este forțată la următoarea valoare multiplu de cuvînt
	octet	nu
	bit	nu

Tablă 3.1. (continuare)

1	2	3
bit	cuvint octet bit	adresa este forțată la următoarea valoare multiplu de cuvint adresa este forțată la următoarea valoare multiplu de octet nu

Prioritatea de stabilire a tipului de adresă este CUVÎNT, OCTET, BIT.

Spațiul de cadraj (sc_1) cerut de o caracteristică, este reprezentat de diferența existentă între tipul de adresă cerut și tipul de adresă existentă :

$$sc_1 = cc_1 - ce_1$$

Deoarece $\langle cc \rangle$ și $\langle ce \rangle$ pot avea unități de măsură diferite, la detectarea unui incident de cadraj, $\langle cc \rangle$ va fi exprimat în unitatea de măsură a lui $\langle ce \rangle$ după care se efectuează calculul (sc_1 are deci unitatea de măsură a lui $\langle ce \rangle$).

Structura și semnificația spațiului ocupat : este asociată, și conformă tipului de caracteristici cuprinse în \langle lista-de-caracteristici \rangle ;

cadraj : prima caracteristică, din \langle lista-de-caracteristici \rangle este aliniată la CUVÎNT indiferent de tipul său ; celelalte caracteristici, din bloc, sînt aliniate în conformitate cu regulile asociate tipului respectiv.

Operații admise : identificatorul unei caracteristici de tip bloc reprezintă un „tată” (în sensul organizării arborescente) pentru toate informațiile din bloc, deci poate fi utilizat drept calificator în stabilirea filiației.

Informațiile care sînt conținute în bloc (aparțin listei de caracteristici) pot fi obiectul operațiilor admise de tipul respectiv.

Exemple :

SITUAȚIA MILITARA

DEBUT

LIVRET

DEBUT

SERIA MOT 3

NR DE 0 A 999999

FIN

SPECIALITATE DE 0 A 999

COMISARIAT DE 0 A 64

GRAD DE 0 A 99

OBLIGAȚII (7 1) (1 2 3 4 5 6 7)

FIN

DOMICILIU

DEBUT

STABIL

DEBUT

STR MOT 14

...

LĂCUINTA

DEBUT

SUPRAFATA DE 1 A 100

FIN

FIN

FLOTANT

DEBUT

STR MOT 14

FIN

FIN

Observație :

Identificatorul STR apare de două ori în blocul DOMICILIU. Acest lucru este admis deoarece el este definit în mod unic în blocurile imbricate STABIL și respectiv FLOTANT. Pentru a desemna STR (strada) una din cele două tipuri de DOMICILIU se specifică, în limbajul de interogare, prin :

STR DE STABIL DE DOMICILIU → strada domiciliului stabil ;

STR DE FLOTANT DE DOMICILIU → strada domiciliului flotant.

Caracteristica de tip <entitate> (ENTITE)

Rcl : descrierea unui <bloc> repetitiv :

Sintaxa :

ENTITE [(]<n>[)]<bloc>

unde : $\langle n \rangle \in [1, (2^{2^1} - 1)] \cap \mathbb{N}$

ENTITE : definește o caracteristică de tip <bloc> despre care se presupune că poate avea maxim <n> realizări. În acest caz identificator se numește „*nume de entitate*”. Caracteristica de tip <entitate> păstrează proprietatea de imbricare a blocului cu mențiunea că numărul maxim de imbricări este limitat la 7.

<n> : numărul maxim de realizări posibile pe care le poate avea caracteristica de tip <bloc> asociată ;

Date acceptate : asociate și conforme tipului de caracteristici care compun entitatea.

Condiții de validare :

— la orice tentativă de creare sau generare a unei realizări a entității se verifică încadrarea acesteia în numărul maxim de realizări declarate <n>.

Orice tentativă de depășire a acestui număr este semnalată ca eroare, pe suportul de ieșire, și inefectivă ;

— pentru caracteristicile care compun entitatea, operațiile de validare sînt conforme tipului respectiv.

Spațiul ocupat :

— pentru caracteristica de tip bloc se calculează în conformitate cu regula dată la paragraful anterior ;

— spațiul total ocupat de o realizare i (st) se calculează, în mod diferit, în funcție de faptul că această realizare a entității este prima realizare a entității ($i=1$) sau diferă de aceasta.

Astfel avem :

1) $i \neq 1$: $st = sb$;

2) $i = 1$: $st = sb + sm$, unde <sm> este spațiul ocupat de două șiruri de biți care preced prima realizare a entității.

<șir de biți entitate> : : = <contor><șir biți suțrimare>
<contor><șir biți prezență>

$\langle \text{contor} \rangle$: reprezintă numărul de biți necesari (NB nec) pentru a codifica în binar numărul maxim de valori posibile n (NBnec cea mai mică valoare întregă, pozitivă, pentru care $2^{\text{NBnec}} \geq n$; spațiul real ocupat de contor se stabilește în funcție de numărul de biți ocupați din cuvânt (ca la valori numerice) ;

$\langle \text{\textit{șir de biți de prezență}} \rangle$ } se rezervă pentru fiecare un număr de biți egali cu $\langle n \rangle$.
 $\langle \text{\textit{șir de biți de șuprimare}} \rangle$ }

Deci, fiecare șir are două părți, partea întâi cu destinația de CONTOR și partea a doua formată dintr-un număr de biți egal cu numărul de realizări declarate în entitate :

CCNTOR	1000100000000001	șirul biților de șuprimare
CCNTCR	C110C001111C0110	șirul biților de prezență

1 bit pentru fiecare realizare

Spațiul ocupat de unul din aceste șiruri (ss) și contorul asociat se calculează astfel :

$$\frac{\text{NBnec} + n}{32} = Q + R \text{ dacă : } \begin{cases} R = 0, \text{ atunci } ss = Q \text{ cuvinte} \\ R \neq 0, \text{ atunci } ss = Q + 1 \text{ cuvinte} \end{cases}$$

Spațiul total ocupat (sm) de cele două șiruri este :

$$sm = 2 * ss \text{ cuvinte}$$

Indiferent de numărul de realizare al entității aceasta trebuie să ocupe întotdeauna un număr întreg de cuvinte (dacă nu ocupă, sistemul adaugă automat informații de cadraj).

Pentru a optimiza accesul la realizările entității este indicat ca aceasta să ocupe un număr întreg de sub-pagini.

Structura și semnificația spațiului ocupat :

- $\langle \text{contor} \rangle$: numărul de biți poziționați la valoarea 1 în șir ;
- $\langle \text{\textit{șir biți prezență/șuprimare}} \rangle$: bitul k este poziționat la valoarea 1 dacă realizarea k a entității este, respectiv generată sau șuprimată (ștearsă) ;
- pentru caracteristicile care compun blocul este asociată și conformă, fiecărui tip.

Cadraj :

- în scopul optimizării timpilor de acces la realizările unei entități, este indicat ca prima realizare a entității să aibă o adresă multiplu de subpagina ;
- prima caracteristică din entitate este aliniată la cuvânt indiferent de tipul ei ;
- cele două șiruri de biți sînt aliniate la cuvânt ;
- celelalte caracteristici sînt aliniate în conformitate cu regulile asociate tipului respectiv.

Operații admise :

- $\langle \text{creare} \rangle / \langle \text{\textit{ștergere}} \rangle / \langle \text{\textit{adăugare}} \rangle / \langle \text{\textit{modificare}} \rangle ;$
- teste de existență.

Exemplu :

```

ENTITE 512000 PERSOANA
DEBUT
  COD MOT 13 AVEC CLE UNIQUE FIN
  NUME MOT 16 AVEC CLE ORDONNE (26 $ ORDALFA) FIN
  PRENUME MOT 14
  DATA NASTERII
  DEBUT
    AN DE 1921 A 2100
    ZI DE 1 A 31
    LUNA DE 1 A 12
  FIN
  SEX (2 1) (B F)
  ENTITE 10 COPII
  DEBUT
    NUME MOT 16 /* 17 octeți */
    PRENUME MOT 14 /* 15 octeți */
    SEX (2 1)(M F) /* 2 biți */
  FIN
  .
  .
  ..
FIN

```

Pentru entitatea PERSOANA, spațiul ocupat de cele două șiruri de biți este :

- contor : 16 biți
- șir de biți : $512\,000 \text{ deci } sm = 2 * (512\,000 + 16) = 1\,024\,032 \text{ biți} =$
 $= 32\,001 \text{ cuvinte}$

Caracteristica de tip <inel> (ANNEAU)

Rcl : descrierea relațiilor de agregare „explicite”. Permite definirea elementelor prezumtiv „posesor” în relațiile de tip “1 – n”.

Sintaxa :

<identificator> ANNEAU [AVEC <tip-legătură> FIN]
 <tip-legătură> ::= CHAINE SIMPLE/CHAINE DOUBLE

ANNEAU : reprezintă un cap de lanț, care leagă, pentru fiecare din realizările entității A în care este declarat, realizările unei entități R (care conține declarația de referire asociată inelului) care fac referire la acestea.

Fie A (cu realizările A_1, A_2, \dots, A_n) entitatea care conține declarația de inel și R (cu realizările R_1, R_2, \dots, R_r) entitatea care conține declarația de referire asociată. Presupunem că realizările R_4, R_3 și R_1 referă realizarea A_1 , iar realizarea R_2 referă realizarea A_2 . La o declarație de <tip-legătură> = CHAINE SIMPLE, relația structurală introdusă în acest caz de inel și referirea asociată se reprezintă ca în figura 3.1. unde :

- $\theta(E_i)$ reprezintă adresa realizării i din entitatea E ;
- X'00' reprezintă caracterul zero binar (nedefinit) ;
- gestiunea realizărilor grupate de același inel (gestiunea „fiilor” aceluiași „tată”) se efectuează conform algoritmului LIFO (ultimul intrat – primul servit). În V 1.5 este materializată pe suportul real (disc) printr-o structură de tip stivă ale cărei proprietăți sînt îmbunătățite prin prezența unui cuvînt care permite reîntoar-

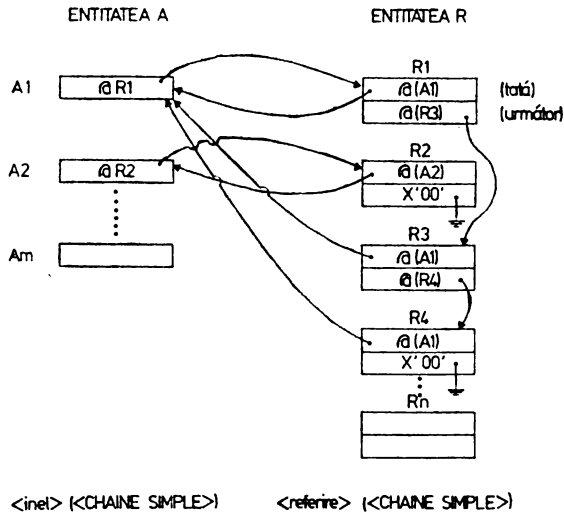

Fig. 3.1. Relația structurală introdusă de declarațiile -< referire > cu lanț simplu

cerea (punctează pe realizarea care conține inelul-„tata”), în orice moment al prelucrării, la capul de lanț („tata”).

În funcție de declarația <tip-legătură> tipul de lanț introdus de caracteristica de tip <inel>, poate fi:

- *simplu* (declarație: **AVEC CHAIINE SIMPLE FIN**) — în care realizările entității care fac referire la inel sînt înlănțuite la genul: *următoarea* (acest <tip-legătură> este implicit și semnifică faptul că „tata” punctează „ultimul său fiu” (cel mai tînăr) iar fiecare „fiu” punctează spre „fratele” său „mai în vîrstă” în afară de „primul” care închide lanțul);

- *dublu* (declarație: **AVEC CHAIINE DOUBLE FIN**) — în care realizările entității care fac referire la inel sînt înlănțuite la genul: *următoarea și precedenta* („tata” punctează spre „primul fiu” (cel mai în vîrstă) iar fiecare fiu punctează spre „fratele” său „mai tînăr” în afară de ultimul (cel mai tînăr) care închide lanțul).

Pentru declarația de tip <inel> se fac următoarele precizări:

- declarația de <inel> trebuie făcută totdeauna la primul nivel al entității (este interzisă introducerea lui într-un <bloc> din cadrul entității) indiferent dacă entitatea este imbricată sau nu;

- este permisă declararea mai multor caracteristici de tip <inel> în aceeași entitate;

- pentru a putea utiliza o caracteristică de tip <inel> este necesar să i se asocieze o caracteristică de tip <referire> și numai una. Dacă declarației de tip <inel> nu i se asociază o declarație de tip <referire> atunci inelul constituie un cap de lanț potențial (inutilizabil fără o eventuală asocieră a unei caracteristici de tip <referire> prin adăugare la structură);

- declarația de tip <inel> și cea de tip <referire> asociată se pot face în aceeași entitate;

- declarația de tip <inel> și declarația de tip <referire> asociată trebuie făcută în același <tip-legătură>;

— declarația de tip $\langle \text{inel} \rangle$, împreună cu declarația de tip $\langle \text{referire} \rangle$ asociată permite „decușarea” mulțimii realizărilor entității care conțin referirea în submulțimi disjuncte (permite definirea unor partiții ale datelor).

Date acceptate : adrese virtuale ale realizărilor entității care conțin declarația de tip $\langle \text{referire} \rangle$ asociată.

Condiții de validare : sînt admise numai adresele realizărilor care conțin declarația de tip $\langle \text{referire} \rangle$ asociată sau valoarea „nedefinit” (zero binar) care semnifică faptul că inelul nu are un lanț asociat.

Spațiul ocupat :

a) un cuvînt pentru $\langle \text{tip-legătură} \rangle$::= CHAINE SIMPLE ;

b) două cuvinte pentru $\langle \text{tip-legătură} \rangle$::= CHAINE DOUBLE.

Structura și semnificația spațiului ocupat :

a) cuvîntul de memorie, rezervat, va conține adresa ultimei realizări care a făcut referire (ultima realizare introdusă în lanț) ;

b) — primul cuvînt : idem a) ;

— al doilea cuvînt va conține adresa primei realizări care a făcut referire (cea mai veche realizare introdusă în lanț).

Cadraj : cuvînt.

Modul de acces : acces direct la realizările entității care fac referire. Accesul se face, pornind de la caracteristica de tip $\langle \text{inel} \rangle$, în conformitate cu ordinea de înlănțuire a realizărilor care fac referire (parcursul inelului se face secvențial iar accesul la realizare este direct).

Operații admise : comparații de adrese.

Exemple :

CANDIDATI ANNEAU AVEC CHAINE DOUBLE FIN .
COPII ANNEAU
FUNCTIE ANNEAU AVEC CHAINE SIMPLE FIN.

Caracteristica de tip $\langle \text{referire} \rangle$ (REFERE)

Rol : descrierea relațiilor de agregare „explicite”. Permite descrierea elementelor prezumtiv „membru” în relațiile de tip „1—n” sau „1—1”.

Sintaxa :

$\langle \text{referire} \rangle$::= $\langle \text{referire simplă} \rangle$ | $\langle \text{referire cu inel} \rangle$

$\langle \text{referire simplă} \rangle$::= $\langle \text{identificator} \rangle$ REFERE {UN/UNE} $\langle \text{nume entitate} \rangle$
[$\langle \text{calificare} \rangle$]

$\langle \text{referire cu inel} \rangle$::= $\langle \text{identificator} \rangle$ REFERE $\langle \text{nume inel} \rangle$
DE {UN/UNE} $\langle \text{nume entitate} \rangle$ [$\langle \text{calificare} \rangle$]
[AVEC $\langle \text{tip-legătură} \rangle$ FIN]

$\langle \text{nume entitate} \rangle$: identificatorul entității la care se face referire ;

$\langle \text{calificare} \rangle$: ::= DE {UN/UNE} $\langle \text{nume entitate}_1 \rangle$ [$\langle \text{calificare} \rangle$]

DE $\langle \text{nume blocaj} \rangle$ [$\langle \text{calificare} \rangle$] DE {UN/UNE} $\langle \text{nume entitate} \rangle$

$\langle \text{tip legătură} \rangle$: ::= CHAINE SIMPLE/CHAINE DOUBLE

REFERE : definește o relație structurală de filiație ;

$\langle \text{nume inel} \rangle$: identificatorul caracteristicii de tip $\langle \text{inel} \rangle$ căreia i se asociază ;

$\left. \begin{matrix} \langle \text{nume entitate}_1 \rangle \\ \langle \text{nume bloc}_j \rangle \end{matrix} \right\}$: identificatorii caracteristicilor de tip $\langle \text{bloc} \rangle$ și/sau $\langle \text{entitate} \rangle$ în care este definită entitatea la care se face referire. Ordinea de declarare a acestor elemente de calificare este dată de modul de definire a filiației la descrierea structurilor imbricate (descrierea structurilor imbricate permite definirea unor relații de agregare „implicite” care modelează structurile arborescente).

UN/UNE : precizează faptul că identificatorul care urmează este un nume de entitate. Cele două forme sînt echivalente și permit efectuarea acordului gramatical între elementele descrise (apropierea limbajului utilizat de limbajele naturale).

Relația structurală, introdusă de caracteristica de tip $\langle \text{referire} \rangle$ depinde de tipul său și de $\langle \text{tip-legătură} \rangle$, astfel :

- pentru caracteristicile de tip $\langle \text{referire cu inel} \rangle$ – lanț simplu – se prezintă conform celor arătate anterior (figura 3.1) ;
- pentru caracteristicile de tip $\langle \text{referire cu inel} \rangle$ – lanț dublu – se prezintă ca în figura 3.2 (luăm cazul R_4, R_3, R_1 referă A_1) ;
- pentru caracteristicile de tip $\langle \text{referire simplă} \rangle$, se prezintă ca în figura 3.3.

Date acceptate : adrese virtuale ale entității referite.

Condiții de validare : sînt admise numai adresele virtuale ale realizărilor entității care conțin declarația de inel ($\langle \text{referire cu inel} \rangle$) sau numai adresele virtuale ale realizărilor entității referite ($\langle \text{referire simplă} \rangle$).

Spațiul ocupat : depinde de tipul declarației astfel :

- 1) $\langle \text{referire simplă} \rangle$: 1 cuvînt ;
- 2) $\langle \text{referire cu inel} \rangle$ – lanț simplu : 2 cuvinte ;
- 3) $\langle \text{referire cu inel} \rangle$ – lanț dublu : 3 cuvinte.

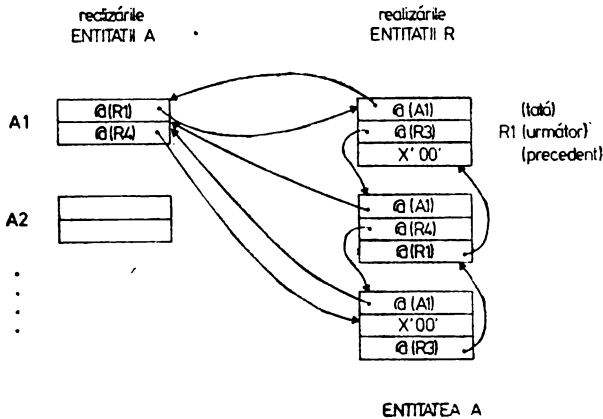
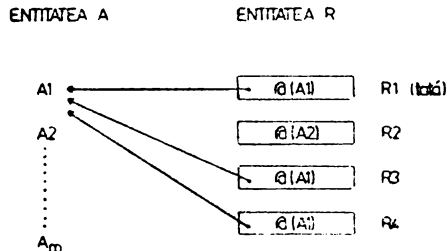

Fig. 3.2. Relația structurală introdusă de declarațiile $\langle \text{inel} \rangle$ – $\langle \text{referire} \rangle$ cu lanț dublu

Fig. 3.3. Relația structurală introdusă de declarația $\langle \text{referire} \rangle$ simplă

Structura și semnificația spațiului de memorie ocupat :

- 1) — cuvîntul de memorie conține adresa virtuală a realizării la care se face referire. Prin această adresă se face asocierea unilaterală entitate care face referire — entitate referită. În acest caz, dacă ne situăm în realizarea care face referire, avem acces direct la toate valorile atributelor entității referite (cuvîntul de memorie reprezintă adresa de bază a realizării iar accesul la caracteristici este făcut adunînd adresa relativă a acestora la adresa de bază).
- 2) — cuvîntul 1 : conține adresa virtuală a realizării entității, care conține declarația de <inel> asociată, la care se face referire — vezi 1) ;
— cuvîntul 2 : conține adresa virtuală a următoarei realizări a entității care face referire la aceeași realizare a entității care conține declarația de <inel> asociată. Acest cuvînt permite înlănțuirea la modul „următorul” frate. Algoritmul de gestiune al acestei stive este de tip LIFO (ultimul intrat — primul servit). Ultima realizare din lanț (prima introdusă în mod cronologic) conține valoarea zero binar (nedefinit) ;
- 3) — cuvîntul 1 și 2 : identic 2) ;
— cuvîntul 3 : conține adresa virtuală a precedentei realizări (a entității care conține declarația <referire cu inel>) care a făcut referire la aceeași realizare a entității care conține declarația de <inel> asociată. Acest cuvînt permite înlănțuirea la modul „precedentul” frate. Algoritmul de gestiune al acestei stive este de tip FIFO (primul intrat — primul servit). Ultima realizare din lanț (ultima introdusă în sens cronologic) conține valoarea nedefinit.
(*adraj* : cuvînt.

Modul de acces : acces direct la realizările entității la care se face referire (inclusiv orice atribut conținut de acestea). Pentru <referire cu inel> este permis, în funcție de declarația <tip legătură> și accesul la „precedentul” sau „următorul” (implicit) frate.

Operații admise : comparații de adrese.

Observații :

Practic, pe suportul real, prin declarația REFERE se va obține un tablou de indecși de dimensiune variabilă. Valorile elementelor din tablou (index) sînt adrese ale unor realizări de entitate și vor fi introduse în acesta în funcție de conținutul datelor reale, obținîndu-se astfel o alocare dinamică a tabelii. Elementele componente ale tabelii sînt dispersate în spațiul real iar recompunerea tabelii se realizează pornind de la capul de lanț (ANNEAU asociat).

Parcursul poate fi completă sau nu în funcție de cerințele utilizatorului specificate în limbajul de interogare. Sistemul mai oferă și posibilitatea de adresare a oricărui element din tabelă și parcursul tabelii din acest punct pînă la oricare punct al său astfel :

- cu REFERE — CHAINE SIMPLE — numai în sensul „următorul” index ;
- cu REFERE — CHAINE DOUBLE — în oricare din sensurile „următorul” sau „precedentul” fiind permisă și trecerea în orice moment dintr-un sens de parcurs în celălalt (pentru sensul „precedentul” utilizatorul trebuie să-și construiască un program IMT care să realizeze accesul la tabelă).

Alegerea între o declarație de <referire cu inel> cu lanț simplu sau lanț dublu se face ținînd cont de spațiul de memorie necesar reprezentării și de numărul elementelor din lanț și frecvența ștergerilor (inserările în lanț au timpi de execuție sensibil apropiați).

Dacă n este numărul elementelor din lanț iar t necesarul de timp pentru o operație elementară (citire sau scriere) atunci timpul mediu de efectuare a unei ștergeri (t_s) se calculează astfel :

- lanț simplu : $t_s = \left(\frac{n}{2} + 2 \right) * t$ (crește proporțional cu n) ;
- lanț dublu : $4 * t$ (nu depinde de n).

Spațiul de memorie ocupat este cu $(n + 1)$ cuvinte mai mare la legătura cu lanț dublu față de cea cu lanț simplu:

Exemple :

Pentru descrierea structurii administrativ-teritoriale a R.S.R. reprezentată în figura 2.5, vom efectua următoarele declarații :

```

/* descriere entitate JUDET                                */
ENTITE 64 JUDET                                           */
  DEBUT
  /* legătura „1—1” spre centrul administrativ          */
  CENTRU-ADMINISTRATIV REFERE UNE LOCALITATE            */
  /* gruparea localităților care aparțin județului       */
  /* legătura de tip „1—n”, lanț dublu                    */
  LOCALITATI ANNEAU AVEC CHAINE DOUBLE FIN               */
  /* denumirea județului 40 caractere                     */
  DEN1 MOT 20                                             */
  DEN2 MOT 20
  FIN
/* descriere entitate LOCALITATE                          */
ENTITE 10240 LOCALITATE                                  */
  DEBUT
  /* județul de care aparține                             */
  JUDET REFERE LOCALITATI DE UN JUDET                    */
  AVEC CHAINE DOUBLE FIN
  /* persoanele născute în localitate — pointer potențial */
  NASCUTI ANNEAU AVEC CHAINE SIMPLE FIN                 */
  /* localități subordonate administrativ                 */
  LOC-SUP REFERE LOC-SUB                                 */
  DE UN LOCALITATE
  /* codul localității ; cheie de acces unică             */
  COD DE 1 A 99999 AVEC CLE UNIQUE FIN                   */
  /* denumirea localității 40 caractere:                 */
  /* primele 20 caractere, declarate cheie de acces,     */
  /* permit parcurgerea în ordine strict alfabetică, dacă */
  /* este nevoie.                                         */
  DEN1 MOT 20 AVEC CLE (26 $ORDALFA) FIN                 */
  DEN2 MOT 20
  FIN
/* ORDALFA : program „hashing” construit de             */
/* utilizator */

```

Caracteristica de tip <invers> (INVERSE)

Rol : definirea unei strategii de acces la realizările unei entități, selecționate conform unui „criteriu de selecție” specificat de utilizator. Criteriul de selecție reprezintă o condiție, simplă sau compusă, aplicată valorilor atribuite caracteristicilor care aparțin entității.

Sintaxa :

<identificator> INVERSE {TOUT/TOUTE} <nume entitate>
 [*<calificare>*]

<calificare> ::= DE {TOUT/TOUTE} <nume entitate₁> [*<calificare>*]
 DE {UN/UNE} <nume entitate₁>/
 DE <nume bloc₁> [*<calificare>*] DE {UN/UNE}
 <nume entitate₁>

<nume entitate> : identificatorul entității căreia îi asociem caracteristica de tip <invers> ;

UN/JUNE : cuantificatori precizînd faptul că citația de calificare se referă la o singură realizare de entitate ;
 TOUT/TOUTE : cuantificatori precizînd faptul că citația de calificare se referă la toate realizările entității.
 INVERSE : definește un <șir de biți> (analog șirului de biți de prezență), a cărui lungime este determinată de imbricarea entității pe care o inversăm. Numărul biților din listă este egal cu produsul numerelor maxime de realizări posibile ale entităților cuantificate prin TOUT/TOUTE, care *califică* entitatea inversată. În cazul entităților imbricate, sfîrșitul citației de inversare se cuantifică prin UN/JUNE și determină realizarea entității (nume entitate_i) pentru care se generează realizările entității inversate ;

{ <nume entitate_i> }
 { <nume bloc_j> } : identificatorii caracteristicilor de tip <bloc> și/sau <entitate> în care este definită entitatea pe care o inversăm. Ordinea de declarare a acestor elemente este dată de modul de definire a filiației la descrierea structurilor imbricate.

Date acceptate : bitul *i* din șir ia valoarea 1 dacă realizarea corespunzătoare a entității este inversată (dacă satisface criteriul stabilit de utilizator) altfel are valoarea 0 (zero).

Condiții de validare : este acceptată numai inversarea realizărilor entității care corespund citației de stabilire a filiației.

Spațiul ocupat : <inel> <contor> <șir de biți>

<inel> : 1 cuvînt ;

<contor> : numărul de biți necesari (NBnec) pentru a codifica în binar numărul maxim de realizări posibile (Nmr) pe care le poate avea entitatea inversată. Dacă n_1, n_2, \dots, n_7 ($i = 1, 7$) sînt numerele maxime de realizări posibile ale entităților imbricate care conțin entitatea inversată *i*, atunci :

$$Nmr = n_1 * n_2 * \dots * n_7 = \prod_{i=1}^7 n_i, \quad 1 \leq i \leq 7, \text{ iar NBnec reprezintă cea mai mică valoare întregă pentru care } 2^{NBnec} > Nmr ;$$

<șir de biți> : se rezervă un șir de Nmr biți.

Spațiul de memorie ocupat (*sm*) de șirul de biți și contor se determină astfel :

$$\frac{Nmr + NBnec}{32} = Q + R \quad (32 \text{ numărul de biți dintr-un cuvînt de memorie),}$$

$$\text{dacă } R = \begin{cases} 0, & \text{atunci } sm = Q \text{ cuvinte ;} \\ 1, & \text{atunci } sm = Q + 1 \text{ cuvinte.} \end{cases}$$

Spațiul total ocupat este de (*sm* + 1) cuvinte (1 cuvînt pentru <inel>).

Structura și semnificația spațiului de memorie ocupat :

<inel> : conține adresa virtuală de origine a primei realizări a entității inversate ;

<contor> : numărul de biți poziționați la valoarea 1 în șir ;

<șir de biți> : bitul *i* are valoarea 1 dacă realizarea *i* a entității a făcut obiectul unei comenzi de inversare (realizarea este considerată în contextul ierarhiei stabilite la declarare).

Cadraj : cuvînt.

Modul de acces : acces direct la realizările entității inversate.

Operații admise : comparații de adrese, teste de existență a unei realizări inversate și criteriu de acces la datele din baza de date.

Observații :

Deși datele acceptate la gruparea pe o caracteristică de tip <invers> sînt reprezentate de adrese virtuale ale entității căreia i se asociază, semantica grupajelor poate fi schimbată de utilizator. Pentru acest mod de utilizare se oferă mai multe informații în capitolul 10.

Exemple :

1) ENTITE 1000 PERSOANA

DEBUT

MARCA DE 1111 A 9999

NUME MOT

SEX (2 1) (B F)

PROFESIE MOT 25

FIN

BARBAȚI INVERSE TOUT PERSOANA

ECONOMISTI INVERSE TOUT PERSOANA

Nmr=1000

NBnec=10 biți ($2^{10} = 1024 > 1000$)

$$\frac{Nmr + NBnec}{32} = \frac{1000 + 10}{32} = 31 \text{ rest, } 18 \text{ deci sm} = 32 \text{ cuvinte}$$

Spațiul total ocupat este 33 cuvinte.

Pentru datele prezentate în tabela următoare se generează în fișierele inverse configurațiile de biți prezentate mai jos (tabela 3.2).

Tabela 3.2 Fișier obiect <PERSOANA>

Număr realizare	MARCA	NUME	SEX	PROFESIE
1	1111	IONESCU	F	ECONOMIST
2	1211	POPESCU	M	INGINER
3	1113	DANILOV	M	ECONOMIST
4	1214	RADUCAN	M	MEDIC
5	1315	VASILE	M	MUNCITOR
6	1126	SANDU	F	MUNCITOR
7	1173	DORU	M	ECONOMIST
.				
1 000				

FIȘIERE INVERSE

Caracteristica de tip <invers>	Condiția de inversare	Număr bit poziționat								
		1	2	3	4	5	6	7	...	1 000
BARBATI	SEX='M'	0	1	1	1	1	0	1		
ECONOMISTI	PROFESIA= ECONOMIST	1	0	1	0	0	0	1		

2) ENTITE 10 MINISTER

DEBUT
 INTREPRINDERI INVERSE TOUT INTREPRINDERE
 DE TOUT CENTRALA
 DE UN MINISTER

ENTITE 100 CENTRALA
 DEBUT

⋮

⋮

ENTITE 1024 INTREPRINDERE
 DEBUT

⋮

⋮

FIN

FIN

FIN

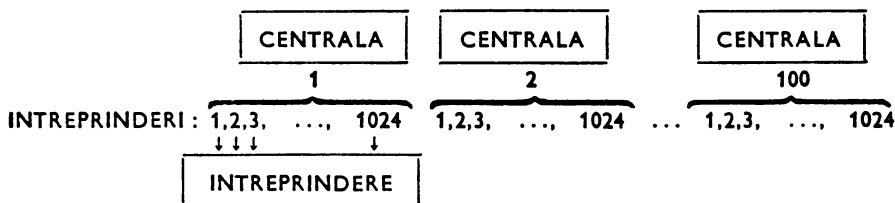
$N_{mr} = 1024 * 100 = 102400$ biți

$N_{Bnec} = 17$ biți ($2^{10} * 2^7 = 1024 * 128$)

$102417 : 32 = 3200$ rest 17, deci $sm = 3201$ cuvinte

Spațiul total ocupat este 3202 cuvinte

Structura semantică a șirului de biți, pentru un minister, se prezintă astfel :

Caracteristică de tip <formal> (FORMAL)

Rol : descrierea structurii fișierelor externe asociate bazei de date. Aceste fișiere conțin datele de intrare/ieșire necesare aplicațiilor funcționale care concură la exploatarea <bazei de date>.

Caracteristicile de tip <formal> reprezintă caracteristici „fictive”, adică, pentru ele, nu se rezervă spațiu apriori în baza de date nici în memoria centrală. Aceste caracteristici permit structurarea unui buffer de intrare/ieșire conform reprezentării arborescente a unei înregistrări de tipul celor utilizate în limbajul COBOL. Această structurare reprezintă de fapt o redefinire, la momentul execuției (prin citații specifice), a acestei zone de memorie.

Identificatorii caracteristicilor definite în <formal> permit adresarea acestor zone redefinite iar tipul asociat lor specifică modul de structurare și natura datelor (deci modul specific de tratare în cazul operațiilor efectuate cu aceste zone).

Sintaxa :

<formal logic> ::= FORMAL <bloc formal>

<bloc formal> ::= <identificator> DEBUT <lista de caracteristici formal> FIN

<lista de caracteristici formal> ::= <caracteristică formal>|

<caracteristică formal> <lista de caracteristici formal>

<caracteristică formal> ::= <cuvînt formal>|<zecimal despachetat>|
 <zecimal împachetat>|<formal logic repetitiv>

$\langle \text{cuvînt formal} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{MOT } [(\langle n_1 \rangle) \langle n_2 \rangle]]$

$\langle \text{zecimal despachetat} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{DILATE } [(\langle n_1 \rangle) n_2]]$

$\langle \text{zecimal împachetat} \rangle ::= \langle \text{identificator} \rangle \text{PACKE } [(\langle n_1 \rangle) \langle n_3 \rangle]]$

$\langle \text{formal logic repetitiv} \rangle ::= \text{FORMAL } [(\langle n \rangle)] \langle \text{bloc formal} \rangle$

unde : $\langle n \rangle \in [1, (2^{24} - 1)] \cap \mathbb{N}$, $\langle n_2 \rangle \in [1, 80] \cap \mathbb{N}$, $n_3 \in [1, \langle l. form \rangle]$

$\langle n \rangle$: indică factorul maxim de repetare al unui formal logic repetitiv în interiorul altui $\langle \text{formal logic} \rangle$ sau $\langle \text{formal logic repetitiv} \rangle$. Un $\langle \text{formal logic repetitiv} \rangle$ permite descrierea unor matrice (numărul de dimensiuni este egal cu numărul de imbricări a caracteristicilor de tip $\langle \text{formal logic repetitiv} \rangle$), permițînd exploatarea structurilor definite în limbajele de nivel înalt (articole definite cu clauza OCCURS în COBOL sau DIMENSION în FORTRAN).

$\langle n_2 \rangle$: indică lungimea zonei de memorie adresată de $\langle \text{identificator} \rangle$ (octeți) ;

$\langle n_1 \rangle$: definește poziția de început a zonei de memorie adresată de identificator. Dacă $\langle n_1 \rangle$ nu este indicat atunci începutul zonei adresate de $\langle \text{identificator} \rangle$ este dat de poziția în care s-a ajuns prin definițiile anterioare +1. Variabila $\langle n_1 \rangle$ servește, în esență, la redefinirea unor caracteristici $\langle \text{formal} \rangle$ (redefinirea nu are sens decît asupra unor caracteristici definite anterior, adică valoarea $(n_1 + n_2 - 1)$ nu trebuie să depășească valoarea poziției la care s-a ajuns prin definițiile anterioare). Prin $\langle l. form \rangle$ s-a notat lungimea în octeți a caracteristicii de tip „formal” definite.

$\langle n_3 \rangle$: numărul de cifre al caracteristicii formal utilizată pentru desemnarea unei valori reprezentate în formatul zecimal împachetat (lungimea zonei nu trebuie să depășească lungimea admisă de sistemul de calcul pentru astfel de valori).

MOT : zona descrisă va fi tratată ca un șir de caractere ;

DILATE : zona descrisă va fi tratată ca un șir de caractere reprezentat în zecimal despachetat (fiecare caracter este de exemplu de forma X'F < cifră >' în afară de ultimul care poate conține în locul lui X'F. < cifră >', X'C < cifră >' pentru numere pozitive sau X'D < cifră >' pentru numere negative cu < cifră > ::= 0/1/2/3/4/5/6/7/8/9).

PACKE : zona descrisă va fi tratată ca un șir de caractere reprezentat în zecimal împachetat (fiecare caracter este de exemplu de forma X' < cifră > < cifră >, în afară de ultimul care poate fi X' < cifră > F' sau X' < cifră > C' pentru numere pozitive sau X' < cifră > D' pentru numere negative).

Observație : utilizarea caracteristicilor de tip $\langle \text{formal} \rangle$ nu impune folosirea unor fișiere externe. Programatorul de aplicație poate utiliza aceste caracteristici pentru a structura un buffer de memorie centrală conform necesităților sale de prelucrare.

[Exemplu :

Dacă dorim să reprezentăm o MATRICE cu 10 LINII și 100 de COLOANE, avînd valori zecimale despachetate se realizează astfel :

```

FORMAL MATRICE
  DEBUT
    FORMAL 10 LINIA
      DEBUT
        FORMAL 100 COLOANA
          DEBUT
            VALOARE DILATE 10
              FIN
            FIN
          FIN
        FIN
      FIN
    FIN
  FIN

```

Utilizarea elementului <VALOARE> solicită specificarea filiației sale în cadrul structurii descrise, la modul (vezi limbajul de manipulare a datelor) :
 VALOARE DE FORMAL COLOANA K DE FORMAL LINIA 1 DE FORMAL MATRICE
 unde K reprezintă numărul coloanei iar l numărul liniei în care se află elementul care interesează. Pentru desemnarea unui element se poate utiliza și forme mult mai concise de exprimare pe care cititorul le va regăsi în capitolul 4.

Exemple :

1) Descrierea structurii unor machete de tip cartelă perforată :

FORMAL CARTELA

```

DEBUT
IDENT MOT 3          /* zonă de 3 caractere alfanumerice */
NR DILATE (2)        /* zonă de 2 caractere zecimal despachetate */
FILLER MOT 75        /* zonă de 75 caractere alfanumerice */
COD DILATE 5 5       /* redefinirea zonei FILLER: */
NUME MOT (10 14)     /* COD-zecimal despachetat, 5 poziții */
PRENUME MOT (24 10) /* NUME, PRENUME-șiruri alfanumerice */
FIN
  
```

Machetele înregistrărilor care corespund descrierii formalului CARTELA sînt :

I D E N T	NR	FILLER			
		X(75)			

1 3 4 5 6

I D E N T	COD	NUME	PRENUME	

1 3 4 5 9 10 23 24 33 34

2) Descrierea structurii unui fișier pe suport magnetic

FORMAL BANDA

```

DEBUT
COD PACKE 5
FORMAL 4 TRIMESTRE
DEBUT
FORMAL 3 LUNI
DEBUT
VALOARE DILATE 6
CANTITATE DILATE
FIN
FIN
FIN
  
```

Înregistrarea corespunzând acestei descrieri are structura (tab. 3.3) :

Tabelo 3.3. Structura Înregistrării

COD P(5)	TRIMESTRUL 1						TRIMESTRUL 2	
	LUNA 1		LUNA 2		LUNA 3		LUNA 1	
	Valoare 9(6)	Cantitate 9(3)	Valoare 9(6)	Cantitate 9(3)	Valoare 9(6)	Cantitate 9(3)	Valoare 9(6)	Cantitate 9(3)
	←————— de 4 ori —————→							

Lungimea înregistrării definite este $RCS = 5 + 4 * 3 * (6 + 3) = 113$ octeți

Tipuri de declarații de acces

$\langle \text{tip acces} \rangle ::= \langle \text{secvențial} \rangle / \langle \text{direct} \rangle / \langle \text{secvențial indexat} \rangle$

$\langle \text{secvențial} \rangle ::= \langle \text{parcursere naturală} \rangle / \langle \text{parcursere inversă} \rangle / \langle \text{parcursere completă} \rangle$

$\langle \text{direct} \rangle ::= \langle \text{prin număr de ordine} \rangle / \langle \text{prin dicționar} \rangle$

$\langle \text{parcursere naturală} \rangle$: în ordinea naturală de prezentare a realizărilor entităților conform metodei de organizare dispersată ;

Metoda de organizare dispersată permite gruparea tuturor realizărilor unei entități într-un spațiu virtual continuu chiar dacă modul de memorare pe suportul extern este discontinuu. Referindu-ne la exemplul 2) din paragraful precedent vom avea o reprezentare de forma :

MINISTER 1

 INTREPRINDERI
 CENTRALA 1

 .

 INTREPRINDERE 1

 .

 INTREPRINDERE 2

 .

 INTREPRINDERE 3

 .

 .

 INTREPRINDERE 1024

 .

CENTRALA 2

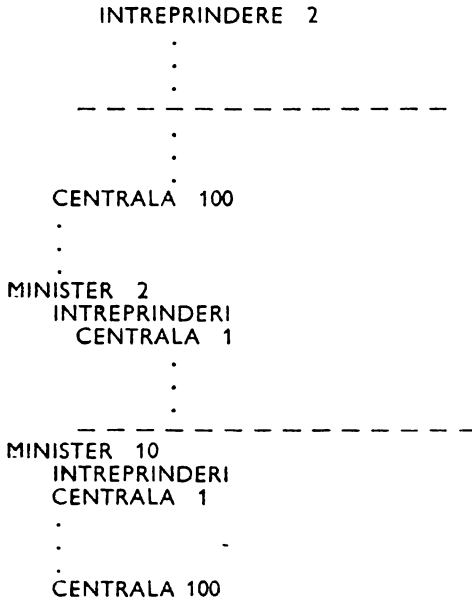
 INTREPRINDERE 1

 .

 .

 .

În această formă de prezentare fiecare realizare a entității MINISTER grupează toate realizările entității CENTRALA care îi aparțin iar fiecare realizare a entității CENTRALA regrupează toate realizările entității INTREPRINDERE.

<parcursere inversă> : în ordinea indicată de un șir de biți de tip „fișier invers”. Accesul la biții din șir este secvențial iar accesul la realizarea desemnată de bitul i , a cărui valoare este 1, este direct ;

<parcursere completă> : parcurserea structurii, prin realizările entităților imbricate, pentru o realizare a entității aflată la cel mai înalt nivel ;

<prin număr de ordine> : este cel mai rapid acces și se realizează prin indicarea numărului realizării căutate (dacă realizarea aparține unei entități imbricate, aflată la un nivel inferior, este necesară specificarea numerelor de ordine a entităților care o includ, conform imbricării) ;

<prin dicționar> : parcurserea punctuală a realizărilor entității după o caracteristică declarată cheie de acces. Parcurserea se efectuează prin aplicarea unei funcții de „hash-cod” (dispersare) valorii de căutare, funcție care găsește o intrare într-un dicționar care conține adresa virtuală a realizării căutate ;

<secvențial indexat> : se efectuează parcursând secvențial o tabelă de indecși. Fiecare intrare din tabela de indecși ne trimite la realizarea asociată prin adresa virtuală a acesteia.

Pentru ca o caracteristică din baza de date să permită modul de acces <direct> sau <Indexat secvențial> este necesar să se specifice acest lucru, la definire, prin <declarație acces>. Specificarea <declarației de acces> transformă caracteristica respectivă în <cheie de acces>. Declararea cheilor de acces trebuie să fie făcută la nivelul 1 al entității (din punct de vedere al structurii arborescente a acesteia). Nu există nici o restricție asupra numărului de caracteristici declarate <chei de acces> în aceeași entitate. Totuși, utilizatorul, trebuie să limiteze numărul de chei, la cele strict necesare, deoarece pentru fiecare realizare a cheii se generează o intrare într-o tabelă de indecși (deci spațiu de memorie externă ocupat în plus).

Declararea cheilor de acces se face în funcție de tipul caracteristicii la care se asociază astfel :

1) pentru $\langle \text{lista de valcri} \rangle$:

$$\langle \text{declarație acces}_2 \rangle ::= \text{AVEC CLE} \left[\left\{ \begin{array}{l} \text{UNIQUE} \\ \text{DOUBLE AVANT} \\ \text{DOUBLE ARRIERE} \end{array} \right\} \right]$$

$$\left[\left\{ \begin{array}{l} \text{CHAINE SIMPLE} \\ \text{CHAINE DOUBLE} \end{array} \right\} \right] \text{FIN}$$

2) pentru $\langle \text{cuvînt} \rangle$ și $\langle \text{valoare numerică} \rangle$:

$$\langle \text{declarație acces}_1 \rangle ::= \text{AVEC CLE} \left[\left\{ \begin{array}{l} \text{UNIQUE} \\ \text{DOUBLE AVANT} \\ \text{DOUBLE ARRIERE} \end{array} \right\} \right]$$

$$\left[\left\{ \begin{array}{l} \text{CHAINE SIMPLE} \\ \text{CHAINE DUBLE} \end{array} \right\} \right] \left[\left\{ \begin{array}{l} \text{CRDONNE} \\ \text{NCN ORDONNE} \end{array} \right\} \right] [([\langle \text{index} \rangle] [\$ \langle \text{prog} \rangle])]$$

FIN

$\langle \text{cheie de acces} \rangle ::= \langle \text{discriminantă} \rangle / \langle \text{rapidă} \rangle$

$\langle \text{discriminantă} \rangle$: în acest caz nu putem să avem valori identice pentru două sau mai multe realizări ale caracteristicii (CLE UNIQUE) ;

$\langle \text{rapidă} \rangle$: în acest caz sînt admise mai multe valori identice pentru caracteristica declarată cheie (CLE DOUBLE AVANT, CLE DOUBLE ARRIERE).

Modul de aranjare a intrărilor din tabela de indecși (deci modul de acces la realizările entității) pentru caracteristicile $\langle \text{chei de acces rapide} \rangle$ depinde de opțiunea de declarare :

– DOUBLE AVANT : ultima realizare este aranjată înaintea celorlalte (se aplică algoritmul LIFO „ultimul intrat – primul servit“);

– DOUBLE ARRIERE (opțiune implicită) : ultima realizare introdusă este aranjată după cele definite anterior (se aplică algoritmul LILO „ultimul intrat – ultimul servit“).

Deoarece declararea unei $\langle \text{chei de acces} \rangle$ $\langle \text{rapidă} \rangle$ admite apariția de sinonime (se obține aceeași valoare prin aplicarea funcției de „hash-cod“), avem următoarele opțiuni de înlănțuire a acestora (vezi caracteristicile de tip $\langle \text{inel} \rangle$ și $\langle \text{referire} \rangle$) :

– CHAINE SIMPLE : sinonimele sînt înlănțuite la modul *următorul index* (implicit) ;

– CHAINE DOUBLE : sinonimele sînt înlănțuite la modul *următorul și precedentul index*. În versiunea SOCRATE V 1.5. această opțiune este admisă de compilatorul LDD dar este inefectivă ;

– CRDONNE : sinonimele sînt aranjate în ordinea crescătoare a cheilor ;

– NON CRDONNE : sinonimele sînt aranjate în ordinea naturală a sosirii lor (opțiune implicită).

Alegerea unei opțiuni diferite de cea implicită va provoca o creștere a timpului de prelucrare al acestui tip de caracteristici (la operațiile de creare/ștergere/modificare), de aceea administratorul bazei de date trebuie să decidă numărul minim de caracteristici necesare cu aceste opțiuni.

$\langle index \rangle$: definește numărul de intrări distincte în dicționarul asociat caracteristicii, $\langle index \rangle \in [1, (2^{16} - 1)] \cap \mathbb{N}$. Funcția de „hash-cod” aplicată valorii caracteristicii trebuie să furnizeze un număr în intervalul $[1, \langle index \rangle]$. Dacă index nu este specificat atunci sistemul îi stabilește valoarea pentru valori numerice în funcție de „plaja de variație a valorii numerice” sau în funcție de imbricarea entității care conține această caracteristică (declarată totdeauna la primul nivel al entității). Pentru caracteristicile de tip $\langle cuvînt \rangle$ programul de „hash-cod”, furnizat de sistem, este nonclasant. În cazul în care utilizatorul dorește aranjarea elementelor din tabela de indecși, pentru aceste caracteristici, într-o anumită ordine este necesară construirea unui program de „hash-cod” propriu.

Pentru caracteristicile de tip $\langle listă\ de\ valori \rangle$ nu este necesară declararea acestui element deoarece lista în sine constituie un dicționar cu un număr prestabilit de intrări.

$\langle prog \rangle$: este numele unui program de „hash-cod”, scris în ASSIRIS, memorat în spațiul PROG al bazei de date. Acest program, analizînd valoarea atribuită caracteristicii în cauză, trebuie să furnizeze o valoare în intervalul $[1, \langle index \rangle]$.

Exemple :

ENTITE 32 PROFESIA

DEBUT

PRO-PER ANNEAU

AVEC CHAINE DOUBLE FIN

/* $\langle lista\ de\ valori \rangle$: cheie unică pentru regăsirea unei realizări PROFESIA */

COD-PRO (32 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9

A B X)

AVEC CLE UNIQUE FIN

NUME MOT

FIN

ENTITE 512000 PERSOANA

DEBUT

PER-PRO REFERE PRO-PER DE UN PROFESIA

AVEC CHAINE DOUBLE FIN

/* COD-PER : cheie unică de regăsire a unei PERSOANA */

/* algoritmul de hash-cod este cel furnizat de sistem */

COD-PER MOT 13 AVEC CLE UNIQUE FIN

/* COD-PER ::= $\langle AS, A, LL, ZZ, NNNNN, C \rangle$ */

/* Pentru gruparea persoanelor în ordine strict crescătoare */

/* a $\langle numelui \rangle$ se folosește programul de hash-cod $\langle ORDALFA \rangle$ */

NUME MOT 30 AVEC CLE ORDONNE (29 \$ORDALFA) FIN

/* caracteristica este cheie de acces discriminantă */

/* sinonimele fiind reprezentate de aceeași rădăcină */

/* pentru $\langle nume \rangle$.

FIN

Compilarea textelor de definire

Faza de compilare a descrierii structurii constă în traducerea textului, scris în limbaj sursă, într-o formă internă codificată. Această formă internă va constitui, dacă este corectă, dicționarul bazei de date.

Acest dicționar este memorat în baza de date, într-un spațiu rezervat (denumit în general STR...), pentru a constitui modelul de referință pentru orice utilizare ulterioară a bazei de date (creare, interogare, actualizare etc.).

Forma internă obținută are următoarele calități:

- este *simplică*, adică poate fi interpretată ușor și rapid ;
- este *densă*, adică conține maximul de informații despre noțiunile care apar în textul sursă precum și legăturile care există între ele ;
- este *completă*, adică poate fi recompusă (plecând de la codul intern se poate obține codul sursă care l-a generat) ;
- este *relativ simplă*, adică, în anumite condiții, poate fi modificată fără a afecta organizarea datelor pe suportul real.

Construirea dicționarului

Obiectele pe care le manipulează compilatorul de structură sînt : entități, blocuri, caracteristici simple. Datorită faptului că scrierea textului sursă se face în format liber, traducerea sa necesită existența unui analizor lexical care să recunoască în text fiecare unitate lexicală (cuvînt). Analiza lexicală se face considerînd întreg textul de definire drept context.

Introducerea textului de definire se poate efectua fie în modul „batch” (un fișier de tipul de reorganizare cerut de intrarea standard a sistemului) fie în „conversațional” de la un terminal conversațional.

Principial modul de funcționare al analizorului lexical este următorul :

- la introducerea fiecărui simbol este apelată o procedură care citește în bufferul de intrare linii de 80 caractere ;
- fiecare linie citită este transferată într-un buffer propriu ;
- se lansează procedura principală a compilatorului care execută analiza lexicală a frazei citite. Această procedură izolează cuvintele din text detectînd separatorii de limbaj. Un cuvînt este definit ca un șir de caractere cuprins între doi separatori ai limbajului.

Compilatorul detectează unitățile sintactice și în funcție de cuvintele cheie rezervate stabilește, pentru fiecare caracteristică, o structură internă.

Analiza sintactică a frazei se realizează conform regulilor de producție asociate fiecărui tip de caracteristică.

Pentru construirea structurii interne convenim faptul că analizatorul LDD utilizează următoarele tabele de memorie :

- DICOBCK, pentru descrierea internă a caracteristicilor ;
- BROU, pentru extensii ale anumitor caracteristici ;
- DICONOM, pentru construirea unui dicționar al identificatorilor.

Construirea structurii interne se face luînd în considerare fiecare caracteristică elementară și legăturile existente între caracteristici, în mod strict paralel cu textul de definire.

Conținutul dicționarului

Pentru fiecare caracteristică elementară detectată în textul de definire se construiesc linii de intrare într-un tabel. Structura logică a liniilor din tabel poate fi, de exemplu, următoarea :

– adresa atribuită caracteristicii de către compilator. Stabilirea adresei se efectuează în conformitate cu poziția secvențială a caracteristicii în textul de definire. Deoarece, structura internă a bazei de date este manipulată prin mecanismul de paginare această adresă este tratată ca adresă virtuală a spațiului virtual destinat structurii interne ;

– identificatorul caracteristicii ;

– punctatori spre celelalte caracteristici definite în structură care permit evidențierea relațiilor de incluziune structurală a unei caracteristici (caracteristica „tată“, caracteristica „frate“, caracteristica „fiu“);

Conținutul câmpurilor destinate acestor pointeri pot avea diverse interpretări, funcție de tipul caracteristicii ;

– tipul intern al caracteristicii (de exemplu 2 – entitate, 3 – invers etc.) ;

– numărul maxim de realizări pentru entități ;

– condițiile de validare standard a valorilor atribuite ;

– adresa virtuală de origine a caracteristicii în spațiul virtual destinat datelor.

Această adresă virtuală poate fi :

a) *absolută*, pentru caracteristicile definite la cel mai înalt nivel ;

b) *relativă*, pentru caracteristicile definite la orice alt nivel.

– dimensiunea spațiului de memorie rezervat caracteristicii ;

– numărul intrării și dimensiunea alocată în dicționar pentru caracteristicile declarate chei de acces.

Pentru formarea unei îndemînări practice de construire a unei structuri interne vom prezenta ulterior interpretarea codului intern pentru SOCRATE VI.5.

Modificări ale LDD-SOCRATE în versiunea V 1.6.R-I.T.C.I.

În această versiune LDD a fost modificat pentru a permite :

– definirea caracteristicilor de tip < *zecimal împachetat cu virgula* > ;

– definirea poziției virgulei la caracteristicile de tip < *zecimal împachetat* > și < *zecimal despachetat* > din formal ;

– definirea caracteristicilor de tip < *binar* > în formal ;

– definirea caracteristicilor de tip < *formal pentru sortare* > ;

– schimbarea modului de acces la dicționar ;

– definirea dinamică a cheilor de acces ;

– stocarea tabelelor de indecși asociate caracteristicilor de tip < *referire cu inel* > în spațiul DICO (dicționar) al bazei de date (în V.15 acestea sînt stocate în spațiul FICH).

Caracteristica de tip <zecimal> (DECIMAL)

Rol : descrierea atributelor (cîmpurilor) de tip zecimal împachetat cu virgulă ;

Sintaxă :

<identificator> DECIMAL [(*i*) < n_1 > [V< n_3 >]](<declarație acces>)

unde :

< n_1 > : numărul maxim de cifre al părții întregi, $\langle n_1 \rangle \in [0,15] \cap \mathbb{N}$;

< n_3 > : numărul maxim de cifre al părții zecimale, $\langle n_3 \rangle \in [0,7] \cap \mathbb{N}$;

DILATE : definește un șir de caractere numerice reprezentate în zecimal împachetat.

Date acceptate : valori numerice reprezentate în zecimal împachetat din intervalul $[-n_1 \vee n_2, +n_1 \vee n_2] \cap \mathbb{R}$;

Condiții de validare : sînt acceptate numai valorile care aparțin intervalului declarat ;

Spațiul ocupat (s) : se calculează cu formula :

$$((\langle n_1 \rangle + \langle n_3 \rangle) / 2 = Q + R, \text{ dacă } R = \begin{cases} 0, & \text{atunci } s = Q \text{ octeți ;} \\ 1, & \text{atunci } s = Q + 1 \text{ octeți} \end{cases}$$

Structura și semnificația spațiului ocupat :

Fiecare caracter, din șirul rezervat, conține două cifre zecimale în afară de ultimul care conține o cifră și semnul în hexa (C sau F pentru numere pozitive și D pentru numere negative).

Adraj : octet.

Operații admise : comparații și operanzi indirecti în calcule aritmetice.

Exemple :

CANTITATE 9 V3 — 9 întregi și 3 zecimale ;
PREȚ-UNITAR 5 V2 — 5 întregi și 2 zecimale

Modificarea caracteristicilor din <formal>

1) Declarația caracteristicilor de tip <zecimal despachetat/împachetat> cu virgulă.

<zecimal despachetat> ::= <identificator> DILATE [(*i*) [n_1] n_2 [V n_3]](<declarație acces>)

<zecimal împachetat> ::= <identificator> PACKE [(*i*) [n_1] n_2 [V n_3]](<declarație acces>)

unde :

< n_1 > : definește poziția de început a zonei de memorie adresată de <identificator>.

În lipsa declarației lui < n_1 > începutul zonei adresate de <identificator> este dat de poziția (pd) în care s-a ajuns prin definițiile anterioare +1. Variabila < n_1 > servește, în esență, la redefinirea unor <caracteristici formale>. Redefinirea nu are sens decît asupra unor caracteristici definite anterior (care au rezervat spațiu de memorie) deoarece ea nu rezervă spațiu de memorie ci oferă o altă viziune asupra zonelor definite. În această accepțiune valorile lui < n_1 >, < n_2 > și < n_3 > trebuie să satisfacă relația :

— pentru DILATE : $(n_1 + n_2 + n_3 - 1) \leq pd$;

— pentru PACKE : $[n_1 + (n_2 + n_3 + 2) / 2] - 1 \leq pd$;

$\langle n_3 \rangle$: numărul maxim de cifre pentru partea întregă ;
 $\langle n_3 \rangle$: numărul maxim de cifre pentru partea zecimală ;
 $\langle n_2 \rangle \in [0,15] \cap \mathbb{N}$; $\langle n_3 \rangle \in [0,7] \cap \mathbb{N}$;

DILATE : zona de memorie, descrisă, va fi tratată ca un șir de caractere, de lungime $(n_2 + n_3)$ octeți, reprezentate în zecimal despachetat ;

PACKE : zona de memorie descrisă va fi tratată ca un șir de caractere, de lungime $(n_2 + n_3 + 2)/2$ octeți, reprezentate în zecimal împachetat.

Exemple :

FORMAL VIRGULĂ

DEBUT

PRET DILATE (5 V2) /* 7 octeți */

CANTITATE PACKE 9 V3 /* 7 octeți */

IDENTN DILATE (1 10) /* 10 octeți */

IDENTA MOT (1 10) /* 10 octeți */

IDENTV DILATE (3 8 V4) /* 12 octeți */

FIN

2) Declararea caracteristicilor de tip $\langle \text{binar} \rangle$

$\langle \text{identificator} \rangle$ **BINAIRE** [($\langle n_1 \rangle$)] $\langle n_2 \rangle$ [D]

unde :

$\langle n_1 \rangle$: definește poziția de început a zonei de memorie adresată de $\langle \text{identificator} \rangle$;

$\langle n_2 \rangle$: ::=2/4

– 2 : caracteristici binare reprezentate pe semicuvânt ;

– 4 : caracteristici binare reprezentate pe cuvânt.

BINAIRE : definește o zonă de memorie al cărei conținut va fi tratat ca număr binar. Pentru a simplifica algoritmi de tratare a acestor zone (și munca de programare) realizatorii modificării au introdus restricția ca adresa la care sînt definite în buffer aceste caracteristici să fie multiplu de 2 (pentru $\langle n_2 \rangle = 2$) sau de 4 (pentru $\langle n_2 \rangle = 4$).

Observație :

Utilizarea acestui tip de caracteristici mărește puterea de reprezentare a tipului de date externe acceptate de sistem (duce la o economisire de timp de execuție U.C. și I/O prin eliminarea conversiilor și, respectiv, micșorarea numărului de octeți manipulați). Pe de altă parte, asocierea acestei declarații cu instrucțiunea **FORMAT**, permite o utilizare eficientă a acesteia prin eliminarea unor artificii pe care utilizatorul este obligat să le facă în **SOCRATE V.1.5** pentru a prelucra, conform necesităților sale, buffere structurate în „format de reprezentare internă” a realizărilor de entitate.

3) Utilizarea redefinirii la declararea unui $\langle \text{formal logic rețetitiv} \rangle$

Rol : specificarea poziției de început a redefinirii în cadrul unui $\langle \text{formal logic} \rangle$, cu un $\langle \text{formal logic rețetitiv} \rangle$.

Sintaxa :

FORMAL[($\langle n_1 \rangle$)] $\langle n_2 \rangle$ [$\langle \text{identificator} \rangle$]

DEBUT

$\langle \text{lista de caracteristici} \rangle$

FIN

$\langle n_1 \rangle$: poziția, din $\langle \text{formalul logic} \rangle$ de care aparține, de unde începe redefinirea ;

$\langle n_2 \rangle$: numărul maxim de realizări ale $\langle \text{formalului logic rețetitiv} \rangle$.

Caracteristici de tip <formal pentru sortare> (FORMAL SORT)

Rol : descrierea articolului de sortare.

Aceste caracteristici reprezintă caracteristici „fictive”, adică, pentru ele, nu se rezervă spațiu a priori în baza de date nici în memoria centrală. Aceste caracteristici permit structurarea unui buffer de intrare/ieșire, desemnat de utilizator la nivelul limbajului de manipulare, conform structurii unor articole care fac obiectul unei operații de sortare realizată conform definiției asociate acestora.

Sintaxa :

FORMAL SORT <identificator> AVEC CLE {UNIQUE/DOUBLE/ADDITION}
DEBUT

CLE

DEBUT

<caracteristici cheie>

FIN

<caracteristici articol>

FIN

<caracteristici cheie> ::= <cuvînt formal>|<zecimal despachetat>|

<cuvînt formal><caracteristici cheie>|

<zecimal despachetat><caracteristici cheie>

<caracteristici articol> ::= <caracteristică articol>|

<caracteristică articl><caracteristici articol>

<caracteristică articol> : în funcție de tipul de cheie declarat avem :

a) CLE ADDITION :

<caracteristică articol> ::= <cuvînt formal>|<binar>|<zecimal împachetat>

b) CLE UNIQUE/DOUBLE} :

<caracteristică articol> ::= <cuvînt formal>|<binar>|

<zecimal împachetat>|<zecimal despachetat>

Specificații de utilizare

Definirea unui formal de sortare se poate realiza sub procesorul :

- D (Definition) : la definirea structurii bazei de date sau prin adăugare la structură ;
- R (Requette) : la compilarea — execuția programelor de interogare ;
- M (Macrogenerateur) : modificat pentru a accepta blocul : DEFORM pentru definirea caracteristicilor de tip <formal>.

Pentru o bază de date oarecare formatele logice de sortare se definesc numai la nivelul exterior structurii acesteia.

Nu este admisă redefinirea caracteristicilor din acest tip de formal : caracteristicile din blocul CLE sînt considerate părți componente ale cheii iar celelalte caracteristici părți componente ale corpului articolului de sortare.

În funcție de modul de selecție a formei cheii formalul de sortare poate fi :

– cu cheie unică (AVEC CLE UNIQUE) : dacă există articole duplicate (cu aceeași cheie) atunci va fi luat în considerare primul articol introdus, celelalte (duplicatele) fiind omise ;

– cu cheie dublă (AVEC CLE DOUBLE) : vor fi sortate toate articolele indiferent dacă sînt duplicate sau nu ;

– cu cheie cu adunare (AVEC CLE ADDITION) : la toate articolele cu aceeași cheie se va executa operația de adunare automată a tuturor cîmpurilor (BINAIRE sau PACKE) care au fost modificate și aparțin corpului articol (articolele duplicate —

din punct de vedere al cheii și conținutului corpului articolului se iau în considerare). Pentru caracteristica de tip MOT se va muta prima valoare definită întâi. Blocul CLE este obligatoriu și trebuie să aibă o lungime mai mare ca 0 (zero).

Exemplu :

Presupunem că avem la intrare veniturile realizate de persoanele unei întreprinderi în ultimele 12 luni și dorim, prin sortare, să obținem venitul total realizat.

Formalul necesar acestei operații este :

```

FORMAL SORT AVEC CLE ADDITION
DEBUT
  CLE /* definire cheie de sortare */
  DEBUT
    MARCA DILATE 13 /* SAALLZZ NNNC */
    FIN /* sfârșit definire cheie de sortare */
    /* definire corp articol */
  NUME MOT 16
  PRENUME MOT 16
  RETRIBUTIA PACKE 15 V2
FIN /* sfârșit definire corp articol și formal */

```

Indiferent de numărul de articole/persoana (MARCA) vom avea o singură realizare pe valoare diferită a „mărcii“ care conține în câmpul :

– NUME — prima valoare întâi;

– PRENUME — prima valoare întâi;

– RETRIBUȚIA : suma tuturor valorilor atribuite acestui câmp pentru toate articolele citite.

Remarca : mărimea bufferului <ds> necesar unei caracteristici de tip <formal pentru sortare> (care trebuie rezervat de utilizator cu comanda. OPTION, parametrul DS) se calculează, în funcție de tipul cheii, astfel :

– CLE {UNIQUE/DOUBLE} :

<ds> := ((LART + L CHEIE) ÷ 2 + L CHEIE) ÷ 4 + 24, octeți ;

– CLE ADDITION :

<ds> := ((LART + L CHEIE) ÷ 2 + 2 * NC + L CHEIE) ÷ 4 + 24, octeți ;

unde :

LART : lungime în octeți a corpului articolului ;

LCHEIE : lungime în octeți a corpului cheii ;

NC : numărul de câmpuri definite în corpul articolului ;

÷ i : valoarea va fi adusă la multiplu superior de i (rotunjire prin adaos). Operația „calculează multiplu de i (M)“ este definită astfel :

$$(n) \div i :: = n/i = Q + R, \text{ dacă } R = \begin{cases} 0, & \text{atunci } M = n ; \\ \neq 0, & \text{atunci } M = n + (i - R) ; \end{cases}$$

Pentru exemplul anterior avem :

L CHEIE : = 13 octeți ;

L ART : = 16 + 16 + (15 + 2 + 2)/2 : = 32 + 9 : = 41 octeți ;

2 * NC : = 2 * 1 : 2 ;

$$\begin{aligned}
 \langle ds \rangle & := ((41 + 13) \div 2 + 2 + 13) \div 4 + 24 : = \\
 & \quad \underbrace{(54 + 2 + 13)}_{(69) \div 4} \div 4 + 24 : = \\
 & \quad \quad \underbrace{72}_{72} + 24 : = 96 \text{ octeți.}
 \end{aligned}$$

Schimbarea modului de acces la dicționar

Această schimbare a fost efectuată pentru a permite sortarea directă a datelor din baza de date.

Sintaxa de definire a caracteristicilor cu cheie ($\langle \text{declarație acces} \rangle$) a fost modificată astfel :

```

{<cuvînt>|<valoare numerică>|<zecimal>} AVEC CLE
[UNIQUE/DOUBLE][AVANT/ARRIERE][CHaine{SIMPLE/DOUBLE}]
[NON]JORDONNE[<factor umplere>] FIN

```

În această declarație numai cuvintele subliniate sînt active celelalte sînt tratate drept comentarii și au fost reținute pentru a păstra compatibilitatea declarației cu $\langle \text{declarație acces} \rangle$ din V.1.5. Valorile atribuite caracteristicii sînt clasate în dicționar fără a mai utiliza funcția de „hash-cod”.

UNIQUE : valorile atribuite caracteristicii sînt unice (cheie discriminată) ;

DOUBLE : sînt admise valori identice (cheie rapidă).

Valorile clasate în dicționarul asociat caracteristicii, prin $\langle \text{declarație acces} \rangle$, sînt parcurse, la interogare (utilizarea opțiunii PAR sau AVEC), în ordine :

AVANT : crescătoare (implicit) ;

ARRIERE : descrescătoare.

$\langle \text{factor umplere} \rangle$: factor de umplere a subpaginilor dicționarului asociat caracteristicii $\langle \text{factor umplere} \rangle \in [0,50] \cap \mathbb{N}$ și reprezintă procentul de neocupare a paginilor de dicționar (cît se lasă liber pentru eventuale adăugiri). Valoarea implicită atribuită este de 50.

La încărcarea inițială a bazei de date, dacă datele sînt sortate după caracteristicile declarate chei de acces, este indicată declararea factorului de umplere pentru a asigura o încărcare optimă a paginilor de dicționar. După încărcarea inițială a bazei de date se va elimina declarația $\langle \text{factor umplere} \rangle$ prin recompilarea structurii (utilizarea procesorului LDD sub controlul nivelului ACTI TB : 49).

Definirea dinamică a cheilor de acces

Modul de organizare și gestiune a direcționarului a permis definirea/suprimarea uneia sau mai multor $\langle \text{declarații acces} \rangle$ la o bază de date încărcată fără să afecteze major structura fizică a acesteia.

În SOCRATE V.1.5 definirea/suprimarea unei $\langle \text{declarații acces} \rangle$ presupunerea, parcurgerea următorilor pași :

1 : salvarea datelor stocate în baza de date sub un format stabilit de utilizator ;

2 : formatarea spațiilor DICO și FICH ;

3 : compilarea structurii bazei de date ;

4 : încărcarea bazei de date utilizînd datele salvate la 1 : și eventual alte date.

În V.1.6.R sînt eliminate aceste operații deoarece alocarea dicționarelor (spațiul dicționar, în ambele versiuni, este o resursă partajată în principal pentru caracteristicile declarate chei de acces) nu se mai face strict paralel cu textul de definire (în ordinea secvențială a apariției caracteristicilor declarate chei de acces) ci strict paralel cu ordinea declarării temporale (indiferent de locul ocupat în structură).

Operațiile pe care trebuie să le execute utilizatorul depind de modificarea efectuată asupra structurii astfel:

a) definirea unei <declarații acces> la o caracteristică care nu este cheie :

a1 : — se modifică definiția caracteristicii adăugînd declarația de acces dorită de utilizator ;

a2 : — se recompilază structura bazei de date sub forma :

```
% ACTI TB : 49/* comanda de activare-adăugare/redefinire structură */
```

```
% RUN FN : D/* comanda de apel procesor (compilator LDD) */
```

```
DEBUT /* noua structură va lua locul celei vechi */
```

```
<structura>
```

```
FIN
```

```
?
```

Dacă noua structură este corectă atunci se editează mesajul :

```
ON A CREE NOUVEAU DICTIONAIRE POUR LES VARIABLES
```

(s-a creat un dicționar nou pentru variabilele)

```
<identificator>1      <n1>
```

```
.
```

```
.
```

```
<identificator>i      <ni>
```

```
.
```

```
.
```

unde :

<identificator_i> : identificatorul caracteristicii i declarată cheie de acces ;

<n_i> : adresa de început a dicționarului asociat caracteristicii

<identificator>₁.

a3 : — se activează dicționarul asociat fiecărei caracteristici declarate chei de acces (cele pentru care sistemul a dat mesaj de creare a unui nou dicționar) prin cereri efectuate în LMD sub forma :

```
% RUN FN : R/* apel procesor LMD în „batch processing“ */
```

```
POUR TOUT <nume entitate1> X1
```

```
  M <identificator>1 ; <identificator>1 DE X1
```

```
FIN ?
```

unde :

<nume entitate₁> : identificatorul caracteristicii de tip entitate care conține caracteristica declarată cheie cu numele <identificator₁>. Evident dacă <nume entitate₁> este o entitate imbricată de un nivel inferior atunci utilizatorul trebuie să completeze citația (citațiile) necesară(e) calificării și cuantificării totale a acestui nivel (pentru lămuriri suplimentare vezi capitolul 4).

Activarea dicționarului reprezintă operația de creare a tebelei de indecși asociată caracteristicii <cheie de acces>, tabelă care conține o intrare asociată fiecărei valori atribuite cheii.

b) suprimarea unei <declarații acces> la o caracteristică <cheie de acces> :

- b1 : — se salvează, printr-un program utilizator, valorile asociate caracteristicii ;
- b2 : — caracteristica se pune la nedefinit, prin cereri exprimate în LMD, pentru a distruge dicționarul. Dacă utilizatorul nu distruge dicționarul atunci spațiul ocupat de acesta devine indisponibil.

Cererile de punere la nedefinit pot fi de forma :

```
% RUN FN : R /* apel procesor LMD */
```

```
POUR TOUT <nume entitate>_i
```

```
  M <identificator>_i = U
```

```
FIN ? (vezi a3:);
```

- b3 : — se modifică definiția caracteristicii (suprimînd <declarație acces>);
- b4 : — se recompilază structura sub controlul lui ACTI TB : 49 ;
- b5 : — se încarcă, în caracteristică, prin program utilizator valorile salvate la b1 :.

Din această procedură de lucru sînt obligatorii numai pașii b3 : și b4 :. Evident omiterea oricăruia din ceilalți pași are consecințe specifice fiecăruia și numai administratorul bazei de date este cel care decide dacă omisiunea este oportună sau nu.

Observații : eliminarea declarației de acces la o caracteristică <cheie de acces> presupune corectarea codului programelor care citează această caracteristică în cereri, sub controlul lui AVEC sau PAR, în sensul eliminării lui PAR și înlocuirii lui AVEC cu AYANT (modificările pot fi făcute cu ajutorul „editorului de texte” al SGBD-SOCRATE).

Dacă codurile de program modificate sînt sub formă de macroinstrucțiune sau program precompilat atunci este necesară recatalogarea acestora.

Exemplu complex de definire a structurii unei baze de date

Pentru a exemplifica modul de utilizare al LDD la descrierea structurii conceptuale am ales domeniul de activitate PERSONAL. Acest domeniu a fost ales din considerentul că cititorul este familiarizat cu datele sale personale și, în acest context, nu mai este necesară o prezentare în detaliu a acestei activități. Vom insista mai mult asupra anumitor relații descrise în schema conceptuală.

Atributele entităților vor fi prezentate în descriere și vor fi comentate, dacă este cazul. Această structură încorporează în general exemplele prezentate anterior în această lucrare.

În această descriere nu vom trata întregul domeniu de activitate PERSONAL și nici legăturile sale cu alte domenii. Descrierea are un rol didactic-aplicativ pentru a evidenția, pe de o parte, posibilitățile LDD iar, pe de altă parte, pentru a oferi un material de referință la exemplificările efectuate în capitolele care urmează.

Vom denumi baza de date care are această structură conceptuală BDDPERS. Ea este reprezentată în DISPLAY-ul 1. Descrierea structurii conceptuale cu ajutorul LDD va fi stocată în fișierul DEFSTR.

Cu aceste precizări structura conceptuală descrisă cu ajutorul diagramelor Bachman se prezintă ca în figura 3.4. Obținerea acestei scheme a fost dictată de genul de întrebări la care trebuie să răspundă baza de date. Printre aceste întrebări se regăsesc și următoarele :

- care este structura personalului pe sexe ?
- care este structura personalului pe profesii și ani de naștere ?

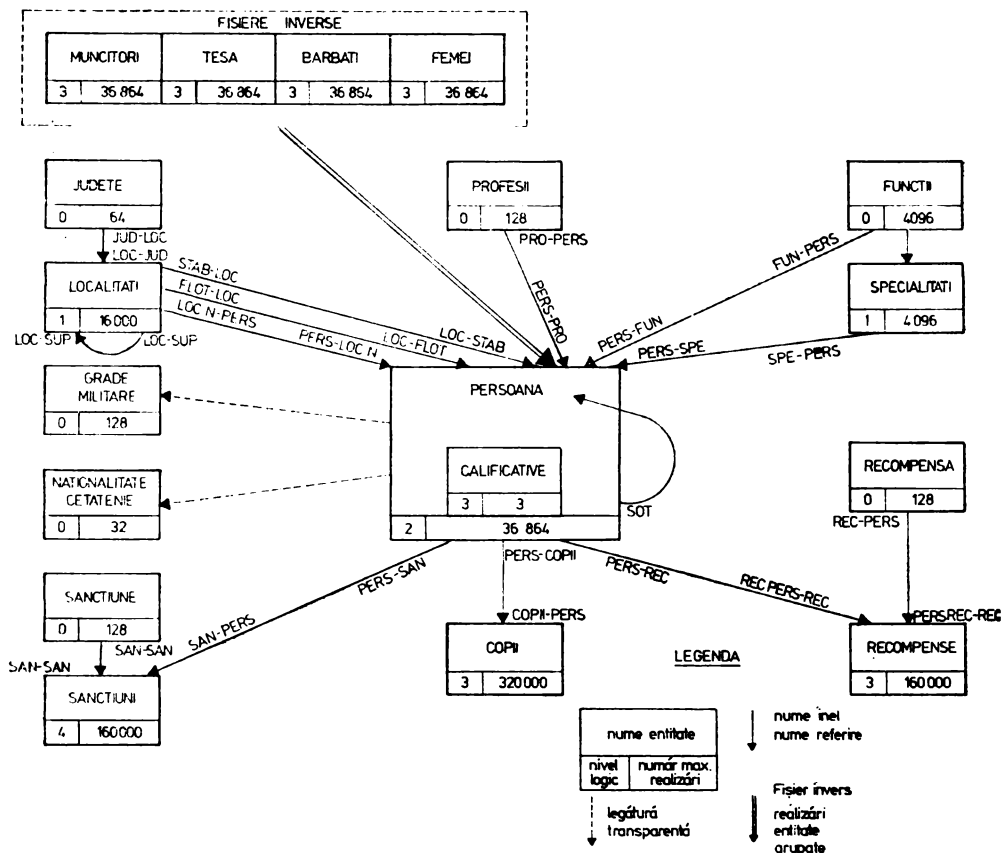

Fig. 3.4. Schema conceptuală a bazei de date BDDPERS (Bachman)

- care este structura personalului pe funcții și specialități?
- ce recompense a primit o persoană etc.

În această schemă entitățile GRADE-MILITARE și NAȚIONALITATE-CETĂȚENIE sînt descrise ca structuri punctuale.

Vor fi folosite numai ca dicționar pentru validare/afișare a informației respective. Elementul de acces la realizări va fi reprezentat de numărul de realizare pentru NAȚIONALITATE-CETĂȚENIE și de cheia unică (atributul COD) pentru GRADE-MILITARE.

Legătura SOȚ reprezintă o referință simplă pe nume de entitate (PERSONA).

Între entitatea RECOMPENSĂ și SANCTIUNE și entitatea PERSONA avem o relație de tip „m ↔ n” materializată prin intermediul entităților de legătură RECOMPENSE și respectiv SANCTIUNI. Aceste legături permit să răspundem la întrebări de genul:

- care sînt recompense/sanctiunile primite de o persoană pe parcursul activității sale;
- care sînt persoanele care au primit aceeași recompensă/sanctiune.

În mod normal întrebările la care trebuie să răspundă o bază de date se determină în faza de analiză a domeniului respectiv.

Pe baza acestora se deduc structurile logice ale entităților și legăturile existente între acestea.

Nu oferim detalii asupra modului în care am ajuns la schema conceptuală, deoarece această activitate nu face obiectul prezentei lucrări. Totuși, atragem atenția celor care doresc să realizeze o schemă conceptuală că simpla transpunere a unui proiect realizat prin tehnici clasice (cu fișiere) în schema conceptuală este dezastruoasă pentru performanțele sistemului.

Structura conceptuală a bazei de date BDDPERS se poate reprezenta în BNF astfel :

$\langle \text{structura conceptuală} \rangle ::= \langle \text{relații de agregare} \rangle (\langle \text{entități nomenclator} \rangle$
 $\langle \text{entității documentare} \rangle$
 $\langle \text{entitate persoana} \rangle$

$\langle \text{relații de agregare} \rangle ::= \langle \text{implicit} \rangle | \langle \text{explicit} \rangle | \langle \text{transparente} \rangle$

— pun în evidență caracteristicile calitative ale datelor de intercondiționare-interdependență ;

$\langle \text{implicite} \rangle$: — decurg din modul de descriere al modelului structural al datelor și sînt reprezentate de entități imbricate, blocuri și caracteristici elementare definite în cadrul entităților (modul de producere a acestui tip de relații este modul natural de descriere a structurilor arborescente) ;

$\langle \text{explicit} \rangle$: — decurg din declarații explicite și pot fi interpretate ca relații de agregare „forțate“. Aceste relații permit realizarea rețelelor de date și gruparea datelor pe diverse caracteristici structurale ;

$\langle \text{transparente} \rangle$: — decurg din descrierea naturală a unor caracteristici identice (ca $\langle \text{tip} \rangle$ și conținut) în entități diferite. În general, valorile primite de aceste caracteristici au un grad de „redondanță“ ridicat în realizările entității $\langle \text{PERSOANA} \rangle$ (ex. GRAD, NAȚIONALITATE etc.) și caracter discriminant — chei de acces unice — în entități — la nomenclator (ex. COD din GRADE-MILITARE etc.).

$\langle \text{entități-nomenclator} \rangle$: reprezintă entități „externe“, „personal“, și cuprind informațiile în clar aferente datelor codificate care caracterizează o „persoană“ și eventual grupări ale „persoanelor“ care prezintă aceeași valoare pentru o anumită caracteristică (ex. : funcție, profesie etc.).

$\langle \text{entități documentare} \rangle$: — reprezintă entități care conțin datele cu anumit grad de repetabilitate temporală aferente unei „persoane“ (ex. : activități-desfășurate). Realizările acestui tip de entități sînt grupate, în număr variabil, și atașate unei anumite „persoane“. Datele conținute de acest tip de entitate (corespunzătoare caracteristicilor definite în entitate) pot avea legături cu entitățile nomenclator (prin relații de agregare explicite și/sau transparente) ;

$\langle \text{entitatea persoana} \rangle$: — conține datele proprii unei persoane (angajat) la un moment dat, iar prin relațiile de agregare stabilite la nivel fizic (prin declarațiile structurale) și la nivel logic (prin combinații realizate în programele de exploatare) cu entități nomenclator care au aceleași valori pentru anumite caracteristici (ex. : aceeași funcție, profesie, specialitate etc.) și respectiv informații istorice asupra modului de evoluție a unor date atașate unui individ (ex. : distincții, activități-desfășurate etc.).

Pentru prelucrarea în „batch-processing“ fiecărei entități nomenclator i s-a atașat o machetă de culegere și prelucrare a datelor, machetă utilizată pentru : creare, adăugare, modificare, ștergere.

Notăm faptul că aceste machete pot fi utilizate și în prelucrarea conversațională formatînd ecranul cu descrierea asociată lor.

Selectarea uneia din operațiile enunțate este determinată de modul de completare al machetei și de conținutul entității nomenclator la acel moment.

Machetele nomenclator au o structură unitară iar modul de producere a unui tip de machetă se poate defini în BNF astfel :

```

<macheta nomenclator> ::=
<ident><cod><den1> |1
<ident><ref1><cod><den1> |2
<ident><ref1><ref2><cod><den1> |3
<ident><cod><den1><den2> |4
<ident><ref1><cod><den1><den2> |5
<ident><ref1><ref2><cod><den1><den2> |6
<ident> : identificatorul machetei de culegere și prelucrare a datelor aferente entității nomenclator pe care o desemnează.
Acest identificator se formează, pornind de la numele entității, astfel :
– dacă numele este format dintr-un singur cuvînt se iau primele trei caractere din nume (ex. : NATIONALITATI <ident> : :-NAT);
– dacă numele entității este compus atunci se vor lua primele două caractere care urmează primei liniuțe de unire (ex. : GRADE-MILITARE <ident> : :-GRM).
<ident> ::= NAC | GRM | JUUD | LOC | FUN | SPE | PRO | REC | SAN |
<cod> ::= codul atribuit informației componente a nomenclatorului definit de <ident>;
<ref1> } : pentru datele subordonate unor informații aflate la un nivel ierarhic
<ref2> } superior va conține codul informației care o subordonează (permite agregarea reală a datelor în relații de tip „posesor” – „membru”);
<den1> } : =denumirea în clar a informației, codificate prin <cod>, destinată realizării entității desemnate de identificatorul <ident>.
<den2> }

```

Fiecare machetă este tratată de un program care realizează operațiile de creare-actualizare-modificare, identificat prin **CAM** – <ident> al cărui principiu de funcționare este următorul :

CAM1. anulare variabile ;

CAM2. declanșare ciclului de prelucrare ;

CAM3. citește o cartelă ;

CAM4. **DACĂ** câmpul <ident> = '\$\$\$' **ATUNCI** ieșire din ciclul (CAM8).

CAM5. **DACĂ** există o realizare cu codul <cod>

ATUNCI

DACĂ câmpul <den₁> este vid

ATUNCI realizarea va fi ștersă ;

ALTFEL se modifică denumirea realizării prin conținutul lui <den₁> și eventual <den₂> ;

ALTFEL

DACĂ câmpul <den₁> este vid

ATUNCI se editează un mesaj de eroare non fatal

ALTFEL se creează o realizare cu codul <cod> și denumirea <den₁> și eventual <den₂> j ;

CAM6. DACĂ câmpul $\langle ref_1 \rangle (\langle ref_2 \rangle)$ este prezent
ATUNCI DACĂ există o realizare a entității referente
ATUNCI se realizează legătura ;
ALTFEL se editează un mesaj non-fatal

CAM7. reluare ciclu (CAM3) ;

CAM8. editare mesaj de sfârșit.

În figura 3.5 oferim structurile machetelor asociate nomenclatoarelor pentru o prelucrare de tip „batch processing” sau conversațională cu ecran formatat. Macheta este formatată pe linii de maxim 80 caractere. Zonele denumite „spațiu” nu sînt necesare, de aceea nu vor fi analizate și tratate de programul care prelucrează macheta respectivă.

Ansamblului machetelor definite le corespunde o descriere de tip $\langle formal \rangle$ denumită MACHETA stocată în fișierul MACNOM. De asemenea, pentru încărcarea datelor asociate unei persoane am definit două machete descrise în formalul PERS.

Structura acestor machete poate fi dedusă, ca exercițiu, din această descriere. Această caracteristică de tip $\langle formal \rangle$ are descrierea stocată în fișierul MACPER.

În continuare vom prezenta modul în care utilizatorul poate compila textele definite în acest paragraf. Prezentarea are rolul de a permite cititorului să facă exerciții de definire pe implementarea de care dispune. Mai mult dacă se studiază LMD atunci avînd o structură definită pot fi scrise programe în LMD pentru testarea diferitelor comenzi ale acestuia.

FUN ::= FUNCții					
ident	cod	den1	den2	spațiu	
FUN	9(4)	X(30)	X(20)	X(23)	

SPE ::= SPEcialități					
ident	ref 1 (FUN)	cod	den 1	den 2	spațiu
SPE	9(4)	9(4)	X(30)	X(30)	X(9)

PRO ::= PROfesii				
ident	cod	den 1	den 2	spațiu
PRO	99	X(30)	X(30)	X(15)

REC ::= RECompense				
ident	cod	den 1	den 2	spațiu
REC	9(3)	X(30)	X(30)	X(9)

SAN ::= SANcțiune					
iden	cod	den1	den2	spațiu	
SAN	9(3)	X(30)	X(30)	X(14)	

NAC = NAționalitate - Cetățenie					
ident	cod	den 1	spațiu		
NAC	X	X(25)	X(51)		

GRM ::= GRade - Militare				
ident	cod	den 1	spațiu	
GRM	999	X(27)	X(47)	

JUD ::= JUDețe					
ident	cod	den 1	spațiu		
JUD	99	X(15)	X(60)		

LOC ::= LOCalități						
ident	ref 1 (JUD)	ref 2 (LOC)	cod	den 1	den 2	spațiu
LOC	99	9(6)	9(6)	X(30)	X(20)	X(13)

Fig. 3.5. Structura formatelor articolelor pentru încărcarea – actualizarea entităților de tip-NOMENCLATOR.

STRUCTURA CONCEPTUALA A BAZEI DE DATE

```

1  debut 9
2  /* variabile de lucru */ 10
3  raspuns mot 11
4  rasp mot 15 12
5  continuati (4 2) (da nu y n ) 13
6  mnemonica mot 4 14
7  codnum de 1 a 99999999 15
8  codalf mot 16
9  caracter (64 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f ) 17
10 /*-----*/ 18
11 /* */ 19
12 muncitori inverse tout persoana 20
13 tesa inverse tout persoana 21
14 invgen inverse tout persoana 22
15 barbati inverse tout persoana 23
16 femei inverse tout persoana. 24
17 /*-----*/ 25
18 /* */ 26
19 /* entitatea : <persoana> */ 27
20 /* << >> */ 28
21 /* -----<< nucleu >> ----- */ 29
22 entite 36864 persoana 30
23 debut 31
24 /* <cod>::= saalljnnnc */ 32
25 /* -s: sex/secol; */ 33
26 /* -aallzz: data nasterii; */ 34
27 /* -jj: judetul; -nnn: numar de ordine; */ 35
28 /* -c: cifra de control. */ 36
29 cod mot 13 avec cle unique fin 37
30 nume mot 16 avec cle ordonne fin 38
31 prenume mot 16 39
32 data-nasterii 40
33 debut 41
34 an de 1900 a 2100 42
35 luna de 1 a 12 43
36 zi de 1 a 31 44
37 pers-locn refere locn-pers de un localitati 45
38 fin 46
39 cetatenie (15 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f ) 47
40 nationalitate (15 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f ) 48
41 stare-civila (4 1) (1 2 3 4 ) 49
42 apartenenta (4 5) (pcr utc odus nm) 50
43 sanct-pol (15 3) (ep vb vba av mus ms ) 51
44 data-pcr 52
45 debut 53
46 an de 1921 a 2100 54
47 luna de 1 a 12 55
48 zi de 1 a 31 56
49 fin 57
50 situatia-militara 58
51 debut 59
52 livret 60
53 debut 61
54 seria mot 3 62
55 nr de 0 a 999999 63
56 fin 64
57 specialitate de 0 a 999 65
58 comisariat de 0 a 99 66
59 /* comisariat := cod judet ; */ 67
60 grad de 0 a 99 68
61 obligarii (7 1) (1 2 3 4 5 6 7 ) 69
62 fin 70
63 grupa-sanguina (4 4) (oi aii biii abiv) 71
64 domiciliu 72

```

```

65      debut                                     73
66      stabil                                   74
67      debut+                                   75
68      loc-stab refere stab-loc de un localitati 76
69      str      mot 25                          77
70      nr       mot 4                            78
71      bl       mot 3                            79
72      sc       mot 2                            80
73      etaj     de 0 a 32 (64)                   81
74      ap       de 0 a 999                       82
75      mediu    (2 1) (1 2)                      83
76      naveta   84
77      debut+   85
78      distanta de 0 a 99                         86
79      an-apr   de 1900 a 2100                   87
80      luna-apr de 1 a 12                         88
81      ziua-apr de 1 a 31                         89
82      fin      90
83      locuinta 91
84      debu     92
85      supr-loc de 1 a 999                         93
86      nr-camere de 1 a 32                         94
87      nr-persoane de 1 a 99                       95
88      proprietate (7 1) (1 2 3 4 5 6 7 )        96
89      fin      97
90      buletin-ident 98
91      debut    99
92      seria     mot 2                             100
93      /* compilatorul <ldd> accepta si linii vide */ 101
94      nr        de 0 a 999999                     102
95      an-emitere de 1950 a 2100                   103
96      fin      104
97      fin      105
98      flotant  106
99      debut    107
100     loc-flot refere flot-loc de un localitati 108
101     str      mot 25                             109
102     nr       mot 4                              110
103     bl       mot 3                              111
104     sc       mot 2                              112
105     etaj     de 0 a 32 (64)                       113
106     ap       de 0 a 99                            114
107     mediu    (2 1) (1 2 )                        115
108     /* 1: urban; 2: rural. */                    116
109     fin      117
110     fin      118
111     /* copii persoanei */                        119
112     pers-copii anneau                             120
113     sot       refere un persoana                  121
114     pers-fun  refere fun-pers de un functii      122
115     pers-pro  refere pro-pers de un profesii     123
116     pers-spe  refere spe-pers de un specialitati 124
117     pers-san  anneau
118     pers-rec  anneau                             126
119     avec chaine double fin                       127
120     entite 3 calificative                         128
121     debut    129
122     an       de 1977 a 2100                       130
123     calific (4 2) (fb b ns st)                   131
124     /* fb: foarte bun; */                        132
125     /* b : bun; */                               133
126     /* ns: nesatisfacator; */                   134
127     /* st: satisfacator. */                     135
128     fin      136
129     fin      137
130     /* entitatea : <judete> */                   138
131     entite (64) judete                            139

```

```

132      debut
133      jud-loc  anneau
134      cod     de 1 a 99  avec cle unique fin
135      den1    mot
136      fin
137      /* entitatea : <localitati>          */
138      entite 16000 localitati
139      debut
140      loc-jud  refere jud-loc de un judete
141      /* localitate de care apartine ierarhic */
142      sup-loc  refere loc-sup de un localitati
143      /* localitati subordonate administrativ */
144      loc-sup  anneau
145      /* persoanele nascute in aceiasi localitate */
146      locn-pers anneau
147      /* persoanele cu domiciliul stabil in localitate */
148      stab-loc anneau
149      /* persoanele cu domiciliul flotant in localitate */
150      flot-loc anneau
151      cod     de 1 a 999999 avec cle unique fin
152      den1    mot
153      den2    mot ( 10 )
154      fin
155      /* entitatea : <grade-militare>      */
156      entite 128 grade-militare
157      debut
158      cod     de 0 a 99 avec cle unique fin
159      den1    mot
160      fin
161      /* entitatea : <nationalitate-cetatenie> */
162      entite ( 32 ) nationalitate-cetatenie
163      debut
164      /* cheia realizarii este <numar de realizare> */
165      den1    mot
166      fin
167      /* entitatea : <functii>              */
168      entite 4096 functii
169      debut
170      fun-spe  anneau
171      fun-pers anneau
172      cod     de 1 a 9999999 avec cle unique fin
173      den1    mot
174      den2    mot
175      fin
176      /* entitatea : <specialitati>        */
177      entite 4096 specialitati
178      debut
179      spe-fun  refere fun-spe de un functii
180      spe-pers anneau
181      cod     de 1 a 9999999 avec cle unique fin
182      den1    mot
183      den2    mot
184      fin
185      entite 320000 copii
186      debut
187      copii-pers refere pers-copii de un persoana
188      nr-copil  de 1 a 32
189      nume      mot 16
190      prenume   mot 14
191      loc-nastere de 1 a 999999
192      data-nasterii
193      debut
194      an       de 1916 a 2100
195      zi       de 1 a 31
196      luna    de 1 a 32
197      fin
198      rang-alocatie de 0 a 99

```


DESCRIERE FORMATE DE INTRARE PENTRU

DATELE ASOCIATE UNEI PERSOANE

(fisierul <MACPER>)

```

1 d 276
2 /* 277
3 /* descriere format date de intrare in sistem */ 278
4 /* <<< adaugare la structura >>> */ 279
5 /* */ 280
6 /* ----- */ 281
7 /* descrierea formatelor pentru incarcare-actualizare */ 282
8 /* entitate : <persoana> */ 283
9 /* ----- */ 284
10 formal pers 285
11 debut 286
12 ident mot 3 287
13 matricol mot (13) 288
14 /* ----- */ 289
15 /* redefinire componente logice */ 290
16 /* ----- */ 291
17 sex mot (4 1) 292
18 an-nastere dilate (5 2) 293
19 luna-nastere dilate (7 2) 294
20 zi-nastere dilate (9 2) 295
21 nume mot (16 ) 296
22 prenume mot 16 297
23 /* < loc nastere > */ 298
24 judet dilate ( 2 ) 299
25 localit dilate 6 300
26 cetatenie mot 1 301
27 nationalitate mot 1 302
28 stare-civila mot 1 303
29 /* <apartenenta politica> */ 304
30 tip-apart mot 4 305
31 an-apart dilate 4 306
32 ll-apart dilate 2 307
33 zz-apart dilate 2 308
34 /* <livret-militar> */ 309
35 seria-livret mot 3 310
36 nr-livret dilate ( 6 ) 311
37 /* <<<<< format p02 redefinire p01 >>>>> */ 312
38 /* situatia militara */ 313
39 specialit dilate (17 3) 314
40 comisariat dilate (20 2) 315
41 grad dilate ( 22 2) 316
42 obligatii mot (24 1) 317
43 grupa-sanguina mot (25 4) 318
44 /* <buletin de identitate> */ 319
45 seria-bi mot 29 2 320
46 nr-bi dilate 31 6 321
47 an-emit-bi dilate 37 4 322
48 den1-circa mot (41 20) 323
49 den2-circa mot (61 20) 324
50 /* ----- */ 325
51 /* exercitiu: descrieti un format de intrare pentru */ 326
52 /* restul atributelor asociate entitati <persoana> */ 327
53 /* ----- */ 328
54 fin 329
55 fin 330
56 ? 331

```

DESCRIERE FORMATE DE INTRARE PENTRU

ENTITATILE DE TIP NOMENCLATOR

(fisierul <MACNOM>)

```

1 d
2 /*
3 /* ----- */
4 /* continutul fisierului : */
5 /* <MACNOM> */
6 /* */
7 /* ----- */
8 /* <<nomencatoare>> */
9 /* ----- */
10 formal macheta
11 debut
12 ident mot 3
13 filler mot 77
14 /* <nationalitate-cetatenie> */
15 cod-nac mot (4 1)
16 den1-nac mot (5 25)
17 /* <grade-militare> */
18 cod-grm dilate (4 2)
19 den1-grm mot (6 27)
20 /* <judete> */
21 cod-jud dilate (4 2)
22 cifk dilate (6 1)
23 den1-jud mot (7 15)
24 /* <localitati> */
25 refl-jud dilate (4 2)
26 cod-loc dilate (6 6)
27 refl-loc dilate (12 6)
28 den1-loc mot (18 30)
29 den2-loc mot (48 10)
30 /* <profesii> */
31 cod-pro dilate (4 2)
32 den1-pro mot (6 30)
33 den2-pro mot (36 30)
34 /* <specialitati> */
35 refl-fun dilate (4 4)
36 cod-spe dilate (8 4)
37 den1-spe mot (12 30)
38 den2-spe mot (42 30)
39 /* <sanctiuni> */
40 cod-san dilate (4 3)
41 den1-san mot (7 30)
42 den2-san mot (37 30)
43 /* <functii> */
44 cod-fun dilate (4 4)
45 den1-fun mot (8 30)
46 den2-fun mot (38 20)
47 fin
48 /* sfirsit <bloc formal> <macheta> */
49 fin
50 /* sfirsit <bloc> definire / adaugare <d> */
51 ?
52

```

341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383

Pentru compilarea acestei structuri și a descrierilor vom trata diferențiat modul de efectuare sub sistemul de operare SIRIS/HELIOS și pe minicalculator.

1) Compilarea textelor exprimate în LDD pentru V 1.5 și V 1.6.R (SIRIS/HELIOS).

a) Presupunem că fișierele DEFSTR, MACNOM și MACPER sînt fișiere membre ale zonei partajate Z %PROC aflată pe perifericul ADO. În acest caz vom efectua o definiție în prelucrarea „batch processing” astfel :

– lansare compilare și analiză pentru DEFSTR :

- 1) ● XPROC DEFSTR,MOD DEFSTR este o procedură de comenzi ;
- 2) ● MOD 1,1 șterge primul articol și înlocuiește-l cu :
- 3) ● XPROC PROCGEN instalează monitorul SOCRATE xxxBTCH
- 4) ● OPTION CS'CF : 50,DS : 4096 cu acești parametri în execuție
- 5) ● RUN TIME : 999, NL : 50000, AD : 0,0 lansează monitorul în execuție
- 6) % SOCBN : BDDPERS,PN : AVRAM, PW : SOC, AN : 1 cerere de conexiune la BDDPERS
- 7) % RUN FN : D apel compilator LMD
- 8) ● ENDMOD sfîrșit procedura de comenzi

– lansare compilare și analiză MACNOM și MACPER :

- se înlocuiește prima comandă 1) din secvența precedentă cu XPROC MACNON,MOD și respectiv
- XPROC MACPER,DEF ;
- se inserează între comenzile 6) și 7) comanda % ACTI TB : 49 (adăugare la structură) ;
- se lansează procedura respectivă obținută în lucru.

PROCGEN este un fișier de comenzi care realizează instalarea unei componente. Structura acestui fișier de comenzi (procedură catalogată) este prezentată ulterior.

Semnificația comenzilor SIRIS/HELIOS prezente în secvență este redată în manualul de prezentare a sistemului de operare respectiv.

Din punctul de vedere al limbajului de comandă al SGBD SOCRATE pentru prelucrarea în „batch processing” am utilizat aici trei comenzi și anume % SOC, % RUN și % ACTI. Acestea vor fi explicate în detaliu la prezentarea limbajului de comandă pentru prelucrarea „batch”.

b) dacă fișierele sînt stocate în spațiul bazei cu ajutorul bibliotecarului de texte atunci după efectuarea procedurii de LOGIN se execută secvența (acțiunile utilizatorului sînt subliniate).

```

$ ACTI TB : 49<cr>      /* activează adăugarea la structură
$ GO D<cr>             /* apel procesor LDD
QUESTION : $<cr>      /* apel interacțiune procesor LDD-editor
- *I/DEFSTR/<cr>      /* recuperare text de definiție DEFSTR
- *<cr>               /* lansare în execuție analiza compilator
QUESTION : $<cr>      /* apel interacțiune compilator LDD-editor
- *I/MACNOM/<cr>.     /* recuperare text de definiție MACNOM
- *<cr>               /* compilare efectivă
QUESTION : $<cr>      /* apel interacțiune compilator LDD-editor
- *I/MACPER/<cr>     /* recuperare text de definiție MACPER
- * <cr>              /* compilare efectivă
QUESTION : NON <cr>   /* renunț la procesorul LDD
$ DACT TB : 49<cr>   /* inhibare adăugare la structură.

```

c) dacă fișierele nu sînt stocate în spațiul bazei de date atunci pot fi introduse direct de la terminal tastînd textul la apariția mesajului QUESTION :. Compilarea efectivă a textului introdus este lansată la detectarea caracterului ? care marchează sfîrșitul logic al unui text SOCRATE.

II) Compilarea textelor de definiție pe minicalculator. Presupunem că dicționarul datelor se numește BDDPER iar partițiile CADRE și SOCLIB (biblioteca de module reentrante SOCRATE) există și sînt instalate.

Operațiile efectuate de utilizator, după efectuarea procedurii LOGIN sistem, sînt următoarele :

- a) instalarea procesor de deschidere a sesiunii de lucru cu >INS \$ LGI ;
- b) instalarea procesor LDD cu >INS \$ DFS ;
- c) deschidere sesiune de lucru cu >LGI DP1 : [1,100] BDDPER
- d) lansare compilator LDD pentru DEFSTR (tipul fișierului este presupus implicit DEF) :

>DFS TI : = DP1 : [1,100] DEFSTR/CVF

e) adăugare la structură a caracteristicilor de tip formal :

>DFS TI : = DP1 : [1,100] MACNON, MACPER/-SA/CVF

Este admisă și introducerea directă de la terminal a textului prin explicarea posibilităților oferite de sistemul de calcul gazdă (dirijarea intrării și ieșirii standard pe același terminal).

Acest mod de introducere conversațională este foarte dificil datorită faptului că „ecoul” apare pe terminal și dublează liniile afișate.

Concluzii

Acest capitol a fost destinat prezentării limbajului de definiție a datelor pentru versiunile V 1.5 și V 1.6 ale SGBD-SOCRATE. La tratarea fiecărei caracteristici sînt date diverse detalii privind spațiul ocupat, cadrulul cerut, structura spațiului de memorie etc. În principal aceste detalii sînt necesare pentru o mai bună înțelegere a unei anumite implementări și a filozofiei generale a sistemului.

Mai mult, ele formează un real ajutor pentru ABD în momentul în care acesta dorește să definească o nouă structură, să optimizeze o structură și să redefiniească o structură.

Forma sintactică generală a caracteristicilor este valabilă pe orice implementare a SGBD-SOCRATE compatibilă cel puțin cu specificațiile acestor versiuni.

În ultimul paragraf este prezentat un exemplu de definiție a unei structuri conceptuale a bazei de date. Structura conceptuală este definită atît prin intermediul reprezentării grafice cît și cu ajutorul LDD. Pentru structura definită sînt evidențiate cîteva din operațiile care se vor efectua asupra bazei de date.

Pentru a putea compila acest text de definiție sau textele sale scrise în LDD și se prezintă cititorului modul de realizare a acestei operații la implementările care funcționează pe calculatoare mari și la implementarea pe minicalculator. Această

prezentare face apel la cunoașterea cel puțin la nivelul „cultură generală informatică” a caracteristicilor limbajelor de comandă ale sistemelor de operare implicate (SIRIS/HELIOS sau MINOS/MIX).

4. LIMBAJUL DE MANIPULARE A DATELOR. LMD-SOCRATE

LMD permite utilizatorului să manipuleze datele stocate în baza de date, invocând elemente ale structurii sale descrise cu LDD, invocare care nu necesită, comparativ cu limbajele clasice, definirea (redefinirea) formatelor logice ale acestora. Structura este pusă în factor pentru fiecare program sau cerere simplă exprimată în LMD, permițând atât citarea oricărui element din această structură cât și alegerea unui mod adecvat de acces la acesta. Mai mult, fără a efectua o declarație în acest sens utilizatorul poate părăsi un mod de parcurgere sau acces în favoarea altuia prin simpla formă de exprimare a citării obiectelor. Practic, aceste facilități îi permit să „navigheze” printre valorile asociate obiectelor conform căilor de parcurgere definite în structură sau conform unor căi stabilite dinamic, prin algoritmi de prelucrare.

Programele scrise în LMD pot fi catalogate în spațiul bazei de date într-o formă sursă, adaptabilă la momentul execuției la structura tratată sau direct executabilă, pentru o anumită structură.

Aceste programe pot fi scrise de o asemenea manieră încât să funcționeze atât în modul de prelucrare „batch processing” cât și conversațional, alegerea unui mod sau altul însemnând de fapt simpla lansare în execuție a programului sub controlul unui modul SOCRATE sau altul.

Tipuri de cereri

O *cerere simplă* sau *cerere* este formată dintr-o comandă care determină acțiunea cerută și eventual, o frază care precizează obiectul (obiectele) pe care se desfășoară acțiunea.

Un *program de cereri* (*program*) este un ansamblu structurat de cereri, terminat printr-un punct de interogare (?).

Programul poate fi structurat pe niveluri, un nivel fiind definit de :

- un calificator : $\begin{cases} \text{DE...} \\ \text{POUR... FIN} \end{cases}$
- un cuantificator : $\begin{cases} \text{UN/UNE...} \\ \text{TOUT/TOUTE...} \end{cases}$
- o condiție : SI... FIN
- un grup de cereri ALORS : $\begin{cases} \text{ALORS... SINON} \\ \text{ALORS... FIN} \end{cases}$

- un grup de cereri **SINON : SINON... FIN**
- o cerere **FAIRE : FAIRE... FIN**
- un filtru : **AYANT** sau **TELQUE...**

Acțiunile și obiectele acțiunii unui program pot fi grupate astfel :

- 1) acțiuni asupra bazei de date ;
- 2) acțiuni asupra variabilelor de lucru ;
- 3) acțiuni asupra programelor ;
- 4) acțiuni legate de intrări/ieșiri ;
- 5) acțiuni privind multiprogramarea.

1) *Acțiuni asupra bazei de date*

Orice acțiune asupra bazei de date este subordonată căutării unui element sau al unui (sub)ansamblu al bazei de date. Căutarea unui (unor) element(e) din baza de date se realizează prin :

- desemnarea de ansamblu ;
- metodă de acces ;
- test de selecție ;
- cerere de generare ;
- actualizare ;
- suprimare ;
- interogare ;
- numărare ;
- clasare sau inversare a realizărilor entităților.

2) *Acțiuni asupra variabilelor de lucru*

SGBD-SOCRATE pune la dispoziția utilizatorilor un set de *<variabile de lucru>* destinate unor acțiuni specifice.

<variabile de lucru> ::= *<variabile alfanumerice>* | *<variabile numerice>* | *<variabile de adresă>*

<variabile alfanumerice> ::= Z_i , $i = 1, 5$ (7), pentru lucrul cu șiruri de caractere ;

<variabile numerice> ::= Y_i , $i = 1, 10$ (25), pentru lucrul cu valori numerice întregi ;

<variabile de adresă> ::= X_i , $i = 1, 9$, pentru lucrul cu adrese virtuale.

În paranteză a fost indicat numărul maxim de variabile, de tipul respectiv, recunoscute de compilatorul LMD. Utilizarea acestor variabile (Z_6 , Z_7 și $Y_{11} \div Y_{25}$) este indicat să se facă cu prudență (mai ales în conversațional) deoarece sînt utilizate ca zone de lucru de către unele procesoare.

Variabilele de lucru pot fi utilizate, în funcție de tipul lor, astfel :

- Z_i și Y_i : punere la zi/interogare/test/conversie ;
- Y_i : calcule numerice ;
- Z_i : concatenare șiruri de caractere/extragere subșiruri de caractere ;
- X_i : definire/actualizare/interogare/test.

Numărul variabilelor de lucru poate diferi de la o implementare la alta. În acest caz a fost prezentat setul minim care trebuie pus la dispoziția utilizatorului. Indiferent de modul de implementare aceste variabile sînt manipulate conform destinației asociate.

3) *Acțiuni asupra programelor*

Acest grup de acțiuni se referă la :

– introducerea de cicluri de prelucrare (prelucrări recursive și/sau recurente) cu ajutorul comenzilor :

- **POUR... FIN (SUIVANT-SORTIE) ;**
- **FAIRE... FIN (REFAIRE-SORTIE) ;**

- introducere de condiții : **SI...FIN** ;
- apel de subprograme : $\langle \text{nume macro} \rangle$, **EXEC** $\langle \text{nume program precompilat} \rangle$, **EXEC** $\langle \text{nume program IMT} \rangle$.

4) Acțiuni legate de intrări/ieșiri :

- rezervarea de buffere în memoria centrală și formatarea lor conform unor formate logice (de înregistrare externă sau de lucru) ;
- citirea de pe un terminal într-un buffer (inclusiv cititor cartele) ;
- citirea înregistrărilor unui fișier pe suport magnetic (banda sau disc) sau pe un terminal conversational ;
- scrierea unui buffer într-un fișier pe suport magnetic (banda sau disc) ;
- citirea unei realizări de entitate într-un buffer formatat conform descrierii entității ;
- scrierea unui buffer formatat conform descrierii entității într-o realizare de entitate.

5) Acțiuni privind multiprogramarea :

- blocarea și deblocarea bazei cu care se lucrează (**BLOQUER... LIBERER**) ;
- blocarea și deblocarea realizărilor entităților cu care se lucrează utilizând tehnica semafoarelor.

Acest mod de grupare a acțiunilor și obiectelor acțiunii este relativ în sensul că anumite acțiuni pot avea mai multe obiecte de acțiune.

Principalele comenzi disponibile și obiectele acțiunii lor sînt specificate în tabela 4.1.

Tabela 4.1. Principalele comenzi LMD

Comanda	Obiect acțiune										Acțiune	
	entitate	inel	invers	bloc	referințe text	cuvînt	lista de valori	valoare numerică	Variabile de lucru			
									X ₁	Y ₁	Z ₁	
C	*											Crearea uneia sau mai multor realizări
G	*	*	*									Generarea uneia sau mai multor realizări
S	*	*	*						*			Suprimarea uneia sau mai multor realizări
I	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	Interogare sau imprimare
M	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	Punere la zi
SE			*									Suprimarea unuia sau mai multor elemente ale unui (sub)ansamblu
D									*			Definire

1) Caracteristicile de tip formal pot fi numai obiectul acțiunii comenzii **M** în versiunea **V 1.5**

Citație

Citația reprezintă desemnarea unui element determinat sau a unei caracteristici (obiectul acțiunii precizate de comandă sau atributul citației). Calitatea esențială pe care trebuie să o îndeplinească această citație este aceea de a nu fi ambiguă. Asigurarea acestei calități se realizează prin :

- *calificare* (ca în limbajul COBOL), desemnând filiația caracteristicii în conformitate cu structura arborescentă căreia îi aparține ;
- *cuantificare* utilizând, înaintea oricărei desemnări de (sub)ansamblu <entitate>, <inel> sau <invers>), unul din cuantificatorii UN/UNE sau TOUT/TCUTE pentru a preciza dacă interesează unul sau respectiv toți reprezentanții ansamblului ;
- *selecție* cu ajutorul filtrelor (AYANT, TELQUE...) care permite alegerea unui (unor) reprezentant (reprezentanți) al unui ansamblu, care îndeplinește (îndeplinesc) anumite condiții impuse de utilizator.

Calificare. Cuantificare. Selecție

Calificarea permite evitarea ambiguității în raport cu descrierea arborescentă a structurii, și poate fi :

- *postfixată* (ascendentă), utilizând cuvântul rezervat **DE** ;
- *prefixată* (descendentă), utilizând cuvântul rezervat **POUR**.

Cuantificarea permite evitarea ambiguității în raport cu baza de date și precizează faptul că se va realiza calificarea :

- unui element al unui ansamblu, prin utilizarea unuia din cuantificatorii UN/UNE ;
- tuturor elementelor unui ansamblu, prin utilizarea unuia din cuantificatorii TCUT/TOUTE ;

Identificatorul care urmează cuvintelor cheie **DE/POUR** se numește *calificator*.

Alegerea uneia sau celeilalte modalități de calificare este la latitudinea utilizatorului. Diferența, între cele două forme este dată de faptul că un calificator desemnat cu **POUR** este pus în factor (califică) pentru toate citațiile aflate în „partea stângă” a comenzilor cuprinse între **POUR** și **FIN** asociat.

Un calificator poate fi :

- o caracteristică (identificatorul caracteristicii) de tip : <bloc>/<entitate>/<inel>/<invers> ;
- o variabilă de adresă X_i ;
- cuvântul cheie **XO**.

Exemplu :

Dacă se dorește să se imprime strada domiciliului stabil al unei persoane definită în structură prin **STR**, se observă că acest identificator este utilizat atât pentru desemnarea străzii domiciliului stabil (în blocul **STABIL**) cât și a celui flotant (în blocul **FLOTANT**). Pentru a desemna, fără ambiguitate, una din cele două informații este necesară calificarea acestora, astfel :

- utilizând notația $\overline{\text{X}}$ postfixată :

I STR DE STABIL DE DOMICILIU DE UN PERSOANA ?
I STR DE FLOTANT DE DOMICILIU DE UN PERSOANA ?

— utilizînd notația prefixată :

```

POUR UN PERSOANA
  POUR DOMICILIU
    POUR STABIL
      I STR
        FIN
          FIN
            FIN
              ?

```

```

POUR UN PERSOANA
  POUR DOMICILIU
    POUR FLOTANT
      I STR
        FIN
          FIN
            FIN
              ?

```

Valabilitatea calificatorilor

Pentru a realiza explicarea acestei noțiuni vom face referire, la exemplificări, la noțiuni care vor fi detaliate ulterior.

Regulile definite în acest paragraf sînt reguli de bază ale utilizării calificatorilor în LMD, de aceea am considerat oportună această grupare a lor.

Un calificator definește contextul caracteristicii pe care o califică. Se numește valabilitate contextuală sau mai simplu valabilitate a unui calificator ansamblul caracteristicilor pentru care este validă utilizarea sa.

Deoarece un program de cereri se prezintă ca un ansamblu structurat de cereri, structurare dată de diversitatea posibilităților de grupare a cererilor pe niveluri, un calificator își extinde nivelul de valabilitate de la un nivel la altul conform regulilor (V) următoare :

V1 : la cel mai înalt nivel al programului este valabil implicit contextul „FICHIER” al bazei de date prelucrate. Singurele cuvinte cheie care pot introduce un nou context sînt DE și POUR ;

Exemplu :

Dacă scriem :

```

POUR UN PERSOANA /* pentru prima persoană definită */
  I NUME /* imprimă numele */
  I STR DE STABIL DE DOMICILIU /* imprimă strada domiciliului stabil */
FIN
?

```

PERSOANA este calificată implicit în contextul „FICHIER”. Comanda POUR introduce drept context PERSOANA care va deveni un calificator pentru NUME și DOMICILIU aflate la primul nivel în PERSOANA.

Caracteristica STR este definită în blocul STABIL care, la rîndul său, este definit în blocul DOMICILIU. Cuvîntul cheie DE permite introducerea contextului globat conform incluziunii definirilor.

V2 : un calificator anunțat prin DE este valabil numai la nivelul caracteristicilor pe care o completează ;

Exemplu :

Dacă pentru PERSOANA dorim să imprimăm numele, strada și numărul domiciliului stabil atunci scriem :

```

POUR UN PERSOANA
  I NUME
  I STR DE STABIL DE DOMICILIU
  I NR DE STABIL DE DOMICILIU
FIN
?

```

Deși STR și NR au același calificator la utilizarea notației postfixate este necesară precizarea lui pentru fiecare în parte.

V3 : un calificator anunțat prin *POUR* este valabil pentru toate citațiile, de cel mai înalt nivel, incluse în grupul *POUR...FIN*. Acest context este valabil, implicit, pentru fiecare caracteristică de bază a citațiilor plasate în stînga cererilor ;

{Exemplu :

Referindu-ne la exemplul prezentat la (V2) se observă că citațiile de cel mai înalt nivel sînt *NUME* și *DOMICILIU* și acestea sînt calificate implicit prin *PERSOANA*.

Dacă în grupul de cereri am fi avut inclusă și cererea :

M GRUPA-SANGUINA = 'OI', care reprezintă o atribuire la o listă de valori a unui șir de caractere, atunci *GRUPA-SANGUINA*, aflată în stînga expresiei de atribuire introduse de comanda *M*, va fi calificată implicit prin *PERSOANA*.

V4 : cuvîntul cheie *AYANT* extinde contextul entității pe care o completează la citațiile plasate în stînga obiectelor criteriilor pe care le introduce :

Exemplu :

Dacă vrem să imprimăm numele tuturor persoanelor născute la data de 01.01.1987 putem realiza acest lucru cu ajutorul unui criteriu de selecție introdus cu *AYANT* astfel :

```

POUR TOUT PERSOANA AYANT
    AN DE DATA-NAȘTERII = 1987 ET
    LUNA DE DATA-NAȘTERII = 1 ET
    ZI DE DATA-NAȘTERII = 1 ;
I NUME
FIN
?
```

DATA-NAȘTERII este implicit, grație cuvîntului cheie *AYANT*, în contextul *PERSOANA*, iar *AN*, *LUNA* și *ZI* sînt în blocul *DATA-NAȘTERII*.

V5 : cuvintele cheie *SI*, *ALORS*, *SINON* mențin contextul nivelului (nivelurilor) de program, care conțin condiția *SI*, și îl introduce la cererile nivelului pe care îl definește ;

Exemplu :

Dacă dorim să actualizăm cîmpul *PRENUME*, pentru toate persoanele care nu au o valoare în acest cîmp, putem realiza un dialog la terminal astfel :

```

POUR TOUT PERSOANA /* pentru toate persoanele */
SI PrenomE = U /* dacă PrenomE este vid */
ALORS
    M PrenomE = EXT /* lansează dialog de atribuire */
                    /* a unei valori pentru PrenomE */
FIN
FIN ?
```

Cîmpul *PRENUME* prezent în condiție (*PRENUME=U*) și cel prezent în cererea de atribuire (*M PrenomE = EXT*) sînt calificate prin *PERSOANA*.

V6 : cuvîntul cheie *FAIRE* menține contextul nivelului care îl conține la toate cererile definite în cadrul nivelului pe care îl introduce ;

Exemplu :

Dacă pentru o persoană dorim să desemnăm realizările entității calificative prin numărul lor vom scrie :

POUR UN PERSOANA

```

M Y1=0 /* anulare variabilă de lucru Y1 */
FAIRE /* ciclu de prelucrare */
M Y1=Y1 + 1 /* incrementare variabilă cu 1 */
SI Y1 > 3 /* condiția de ieșire din ciclu */
    /* este parcurgerea a maxim 3 realizări */
    /* ale entității imbricate CALIFICATIVE */
    ALORS SORTIE FIN /* ieși din ciclul definit */
I UN CALIFICATIVE Y1 /* imprimă conținutul */
/* caracteristicile definite în realizarea Y1 a entității */
/* CALIFICATIVE */
REFAIRE /* reia ciclul de prelucrare */
FIN /* sfârșit ciclu FAIRE */

```

FIN ?

CALIFICATIVE va fi calificat implicit prin contextul PERSOANA introdus de POUR. V7 : se poate realiza o ruptură de context, prin revenire la contextul „FICHIER“ , în următoarele situații :

- la cel mai înalt nivel al programului ;
- la nivelul introdus de TELQUE ;
- în orice citare de atribut (partea dreaptă) a unei condiții, filtru, punere la zi sau generare ;
- la întâlnirea pronumelui de apel XO.

Exemplu :

Dacă pentru PERSOANA dorim să modificăm numele prin dialog cu utilizatorul putem realiza acest lucru astfel :

POUR TOUT PERSOANA

```

I NUME
I 'DORITI SA-L MODIFICATI (DA, NU) ?'
M RASPUNS DE XO=EXT /* preia răspunsul în */
/* variabila globală RASPUNS definită la nivel „FICHIER“ */
SI RASPUNS DE XO='DA' /* DE XO realizează o */
ALORS /* ruptură de context */
M NUME = EXT /* decarece contextul implicit */
FIN /* este PERSOANA */

```

FIN ?

Observație :

Privit prin prisma structurii interne a bazei de date sau făcând o paralelă cu limbajele de asamblare, un calificator reprezintă o adresă de bază la care se adună adresa relativă a caracteristicii calificate pentru a obține adresa sa reală.

Din analiza reprezentării interne a structurii bazei de date rezultă faptul că toate caracteristicile definite la nivelul blocului „FICHIER“ au o adresă care reprezintă o adresă absolută (adresa virtuală de origine). Caracteristicile definite în structuri de tip <bloc> sau <entitate> au o adresă care reprezintă adresa relativă a acestora față de blocul „tată“ (exprimată în cuvinte). În acest context rezultă faptul că, prin calificare, utilizatorul are posibilitatea să „navigheze“ într-un sens sau altul, în structura definită pentru baza sa de date. Mai mult orice caracteristică definită la un alt nivel decât „FICHIER“ (la acest nivel sînt calificate implicit) trebuie să fie calificată pentru a se putea găsi adresa sa reală.

Calificator de tip <bloc>

Sintaxa

{DE/POUR} <nume bloc>

<nume bloc> : identificatorul unei caracteristici de tip <bloc> în care sînt definite caracteristicile care se califică.

Exemple :

```

I STR /* obiectul acțiunii de imprimare este strada (STR)          */
  DE STABIL /* definit în blocul STABIL                             */
    DE DOMICILIU /* definit în blocul DOMICILIU                    */
      DE UN PERSOANA ? /* din entitatea                             */
        PERSOANA aflată la nivel „FICHER” */
sau, în notația prefixată :
  POUR UN PERSOANA ... /* pentru o realizare a entității PERSOANA   */
    POUR DOMICILIU .... /* pentru blocul DOMICILIU din PERSOANA     */
      POUR STABIL ..... /* pentru blocul STABIL din DOMICILIU   */
        I STR ..... /* imprimă conținutul caracteristicii STR      */
          FIN ..... /* terminat valabilitate calificador STABIL      */
            FIN ..... /* terminat valabilitate calificador DOMICILIU   */
              FIN ..... /* terminat valabilitate calificador PERSOANA   */
?

```

Calificator de tip <entitate>/<inel>/<invers>

Sintaxa :

{DE/POUR}{UN/UNE/TOUT/TOUTE}{<nume entitate>/<nume inel>/<nume invers>}

<nume entitate> : identificatorul unei caracteristici de tip <entitate> ;

<nume inel> : identificatorul unei caracteristici de tip <inel> ;

<nume invers> : identificatorul unei caracteristici de tip <invers> ;

Un astfel de calificator este utilizat, pentru a desemna fără ambiguitate, astfel :

- <entitate> : toate caracteristicile definite la primul nivel în cadrul său ;
- <inel> : toate caracteristicile definite la primul nivel în cadrul entității care conține declarația de <referire> asociată ;
- <invers> : toate caracteristicile definite la primul nivel în entitatea căreia îi „inversează” realizările.

Exemple :

1) calificator de tip <nume entitate>

- imprimarea numelui primei persoane definite în baza de date (cuantificator UN/UNE)

```

I NUME DE UNE PERSOANA ?
POUR UN PERSOANA I NUME FIN

```

- imprimarea numelui tuturor persoanelor definite în baza de date (cuantificator TOUT/TOUTE) :

```

I NUME DE TOUT PERSOANA ?
POUR TOUTE PERSOANA I NUME FIN ?

```

- imprimarea numelui și prenumelui tuturor persoanelor definite în baza de date în ordine alfabetică :

```

POUR TOUT PERSOANA X1 PAR NUME;
/* caracteristica <NUME> ::= cheie de acces rapidă *
  I (1) NUME /* imprimă din coloana 1 */
  I (+1) PRENUME /* imprimă cu o poziție la dreapta */
  ECRIRE /* față de ultimul caracter diferit */
FIN ? /* de spațiu sau nedefinit al unui NUME */

```

- imprimarea tuturor calificativelor persoanei cu codul :
'1521001031237' :

```

I CALIFIC DE TOUTE CALIFICATIVE /* entitate imbricată */
DE UN PERSOANA AVEC COD = '1521001031237' ;
?

```

2) calificator de tip <nume inel> :

- imprimarea numelui tuturor copiilor primei persoane definite în baza de date :

```

POUR UN PERSOANA X1 /* pentru o persoană */
POUR TOUT PERS-COPII /* pentru toate realizări'e COPII */
I NUME /* grupate de inel PERS-COPII */
FIN /* imprimă numele */
FIN ?

```

3) calificator de tip <nume invers> :

- imprimarea numelui și prenumelui muncitorilor membrii de partid din anul 1945 :

```

POUR TOUT MUNCITORI /* caracteristica de tip <invers> */
AYANT AN DE DATA-PCR = 1945: /* filtru de selecție */
DE XO /* MUNCITORI este definit la nivel „FICHIER” */
/* iar această declarație este gratuită deoarece */
/* este modul implicit de calificare */
I (1) NUME
I (+1) PRENUME ECRIRE FIN ?

```

Observație :

Pentru acest grup de calificatori prezența unuia din cuantificatorii {UN/UNE} sau {TOUT/TOUTE} este imperios necesară deoarece calificării desemnează un ansamblu sau subansamblu al bazei de date (de la 0 la $n \neq 0$ realizări de entitate).

Calificator de tip <referire>

Sintaxa :

{DE/POUR} <nume referire>

<nume referire> : identificatorul unei caracteristici de tip <referire> ;

Un astfel de calificator este utilizat, pentru a desemna fără ambiguitate, astfel :

- <referire simplă> : caracteristicile definite la primul nivel în entitatea căreia îi este asociată.

Exemplu :

```

POUR UN PERSOANA X1
I PRENUME DE SOT /* caracteristică de tip <referire simplă> */
FIN ? /* pe entitatea PERSOANA */

```

pentru prima persoană definită în baza de date imprimă prenumele soțului (soției), dacă caracteristica SOT conține o adresă a unei realizări PERSOANA ;

- <referire cu inel> : caracteristicile definite la primul nivel în entitatea care conține declarația de <inel> căreia îi este asociată.

Exemplu :

```

POUR UN PERSOANA 10 /* imprimă, dacă există legătura */
  POUR PERS-PRO X1 /* PERS-PRO, numele profesiei */
    I DEN1 /* persoanei 10 din baza de date */
  FIN /*
FIN ?

```

Calificator de tip variabila <X_i>

Variabilele de tip X_i permit „marcarea” unei entități într-o citație. Marcarea se face prin memorarea adresei entității care utilizează variabila, la adresa i a unei tabele de memorie. La momentul detectării (la baza unei citații) unei referiri „C DE X_i” se ia drept tată al lui C adresa memorată în locația i a tabelii.

Pentru a putea utiliza o variabilă X_i drept marcator este necesar :

- să fie definită formal sau adjectiv (*adjectiv de desemnare sau calificator*) adică să fie identificat cu o clasă de entitate);
- să i se desemneze real o adresă (*pronume de apel*) adică să fie identificat cu un reprezentant al entității.

Utilizarea variabilelor de tip X_i presupune respectarea următoarelor reguli (R) :
 R1 : o variabilă de tip X_i nu poate fi utilizată ca adjectiv decât după un identificator de tip <entitate>|<inel>|<invers>|<referire> astfel :

- după <entitate> desemnează realizarea entității curente.

Exemplu :

I NUME DE UN PERSOANA X1 ?

imprimă numele primei persoane din baza de date ;

- după <inel> desemnează realizarea curentă a entității pe <inel>.

Exemplu .

```

M X1 = UN FONCTII AVEC COD = 10100001 ;
I (1) DEN1 DE X1
I (+0) DEN2 DE X1
  ECRIRE
  POUR X1 /* pentru funcția cu adresa în X1 */
    POUR TOUT FUN-PERS X2 /* pune în X2 adresa fiecărei */
      I (5) NUME /* realizări a caracteristicii de */
      I (+1) PRENUME /* tip <referire> asociată și */
      ECRIRE /* pentru această adresă */
      FIN /* imprimă caracteristicile */
      FIN /* solicitate din entitatea PERSOANA */
  ?

```

Pentru funcția cu codul 10100001 imprimă denumirea, iar pentru toate persoanele (FUN-PERS) imprimă numele și prenumele ;

- după <referire> desemnează realizarea entității referire.

Exemplu:

I NUME DE COPII-PERS X1 DE UN COPII X2
 I (10) NUME DE X2 /* X2 conține adresa unei realizări */
 I (+2) PRENUME DE X2 ECRIRE ? și a entității COPII */

Imprimă numele tatălui primului copil generat în baza de date iar pentru acestă scrie, începând cu coloana 10, numele și prenumele pe suportul de ieșire.

– după <invers> desemnează realizarea entității curente pe <invers>.

Exemplu:

M X1=UN MUNCITORI /* va desemna prima realizare */
 I NUME DE X1 ? /* inversată a entității PERSOANA */

imprimă numele primei persoane care este muncitor.

R2 : o variabilă X_1 nu poate fi utilizată drept calificator decât după ce a fost definită logic ca adjectiv, adică la execuție definirea ca adjectiv a lui X_1 trebuie să precedă utilizarea sa cu toate că la compilare ordinea poate să difere.

Exemplu :

I AN DE DATA DE UN CALIFICATIVE AYANT
 CALIFIC=CALIFIC DE SUIVANT DE X1; /* X1 utilizat înainte de definire */
 DE UN PERSOANA X1 ? /* aici X1 va fi definit logic */
 /* ca adjectiv de desemnare */

Pentru prima persoană din bază (UN PERSOANA X1) imprimă anul acordării unui calificativ egal cu calificativul persoanei următoare din bază (SUIVANT).

R3 : o variabilă X_1 poate fi definită integral printr-o cerere de punere la zi (M)

Exemplu :

M X1= UN PERSOANA ?

X1 desemnează formal și real prima persoană definită din baza de date ;

M X2=UN CALIFICATIVE DE UN PERSOANA ?

X2 desemnează formal și real prima realizare a entității CALIFICATIVE imbricată în prima realizare a entității PERSOANA.

R4 : o variabilă X_1 poate fi definită formal, fără punere la zi simultană, prin cererea de definire.

D X1=UN PERSOANA

Prin această cerere variabila X_1 este pusă la valoarea zero binar (deci fără o desemnare reală) și este definită formal prin identificarea cu o entitate.

Acest tip de definire formală este utilă pentru definirea variabilelor de tip X_1 la un nivel superior unei condiții SI.

Punerea la zi a variabilei (desemnarea reală) se poate face pe oricare din ramurile condiției și odată definită poate fi utilizată în toate cererile ramurii respective.

Exemple :

D X1 = UN PERSOANA /* desemnează realizări ale entității */
 M Y1 = EXT /* PERSOANA */
 SI Y1 = 1

ALORS

```
.
.
M X1 = UN PERSOANA AYANT SEX='B' ;
. /* adresa primei persoane definită de sex=B */
.
```

SINON

```
.
.
M X1 = UN PERSOANA AYANT SEX='F';
. /* adresa primei persoane definite de sex=F */
.
```

FIN

```
.
.
?
```

R5 : o variabilă X_1 poate primi, după o definire, o desemnare reală nedefinită (nu și formală) prin cererea $M X_1 = U$

Exemplu :

```
M Y1 = EXT;
M X1 = UN PERSOANA AVEC COD=Y1;
I NUME DE X1
M X1 = U ?
```

R6 : o variabilă X_1 poate primi simultan o desemnare formală și reală nedefinită prin cererea $D X_1$. Această desemnare permite redefinirea formală a variabilelor de tip X_1 .

Exemplu :

```
M X1=UN PERSOANA
. (cereri specifice pentru PERSOANA)
.
D X1 /* anulare variabilă X1 */
FAIRE
M Y1 = EXT
M X1 = UN LOCALITATI AVEC COD Y = 1 ;
.
. (cereri specifice pentru LOCALITATI)
FIN ?
```

R7 : un calificator X_1 nu poate fi urmat de nici un alt calificator. Dacă, în notația prefixată, un calificator înglobează un X_1 acest calificator își pierde valabilitatea la nivelul citației calificate de X_1 .

Exemplu :

```
M X1=UN JUDETE AVEC COD = 1 ;
POUR X1
POUR TOUT JUD-LOC X2 /* JUD-LOC introduce contextul LOCALITATI */
I (1 30) DEN1 /* DENUMIRE LOCALITATE */
I (+5 30) DEN1 DE X1 /* DENUMIRE */
I (+0) DEN DE X1 /* JUDET */
FIN
FIN ?
```


R8 : pentru un utilizator dat toate variabilele X_i sînt formal și real nedefinite la momentul efectuării procedurii de LOGIN (conectare la baza de date).

Utilizatorul le poate aduce la acest stadiu inițial prin comanda D X_i .

Pentru a construi programe independente de prelucrările anterioare este indicat ca fiecare program să pună la nedefinit variabilele X_i atît la începutul programului cît și la terminarea acestuia. Acest lucru permite apelul în lanț al programelor în cadrul aceleiași sesiuni de lucru.

R9 : pentru un utilizator dat valorile atribuite variabilelor X_i , definite la cel mai înalt nivel al unui program rămîn accesibile pînă la efectuarea procedurii de LOGOUT, adică variabilele X_i pot fi conservate de la o cerere la alta (pot fi modificate prin D X_i și utilizate cu o nouă definire formală).

Exemple :

<apel procesor limbaj de cereri> (ex. RUN FN:R), urmat de :

```
M X1=UN PERSOANA 5
I NUME DE X1 ? /* numele persoanei 5 */
<apel procesor LMD>
I PRENUME DE X1 ? /* prenumele persoanei 5 */
D X1 ? /* anulare context variabila X1 */
```

```
<apel procesor LMD>
M X1=UN LOCALITATI /* definirea lui X1 cu un */
. /* alt context
.
```

R10 : o variabilă X_i poate fi redefinită de manieră formală definită numai la același nivel sau la un nivel superior al programului ; în acest caz este valabilă ultima definire.

Exemplu :

```
<apel procesor LMD>
M Y1=EXT /* lui Y1 i se atribuie o valoare în conversațional */
SI EXISTE UN PERSOANA X1 AVEC COD=Y1 ;
ALORS
  I (1 20) NUME DE X1
  I (23 20) PRENUME DE X1
  ECRIRE
SINON
  M X2=SUIVANT DE X1
  M Y1=COD DE X2
  M X1=UN PERSOANA AVEC COD=Y1 ;
  M Y2=NUMDE X1 I (15-10) Y2 ECRIRE
FIN
D X1 M X1=UN LOCALITATI DE X0 ?
```

R11 : o variabilă X_i căreia nu i se modifică definirea formală poate fi utilizată la orice nivel al programului mai mic sau egal cu cel în care a fost definită pentru prima dată.

Exemplu :

```
<apel procesor LMD>
D X1=UN PERSOANA
D X2=UN LOCALITATI
```

```

- SI EXISTE LOC-STAB X2 DE STABIL DE DOMICILIU DE X1
  ALORS
    POUR X1
      I (1 16) NUME
      I (+1 16) PRENUME
      ECRIRE
    FIN
    I (16 24) 'CU DOMICILIUL STABIL IN:'
    I (+1 30) DEN1 DE X2
- SINON
  I (1 12)      '* PERSOANA:'
  I (14 16)    NUME DE X1
  -I (31 16)   PRENUME DE X1
  I (+3)      '...NU ARE DOMICILIUL STABIL ?'
- FIN
D X1 D X2 ?

```

Observatie :

Deoarece redefinirea contextuală a unei variabile de tip Xi este admisă numai la același nivel sau la un nivel superior definirii sale anterioare, utilizatorul poate crea fictiv același nivel introducându-se definirea în cicluri „FAIRE...FIN” imbricate conform necesității r sale.

Exemplu :

```

M Y1=EXT
FAIRE
  POUR UN LOCALITATI X1 AVEC COD=Y1 ; FIN
FIN
- SI EXISTE Y1 ET Y1 >100
  ALORS
    I NUME1 DE X1
  - SINON
    POUR UN JUDETE AVEC COD=Y1 ;
    I NUME1
  FIN
FIN
?
03

```

Calificator XO

Cuvîntul cheie XO desemnează întotdeauna blocul „FICHIER” al bazei de date. Calificarea introdusă de XO este, în general, implicită. Acest calificator este utilizat pentru realizarea unor rupturi de context.

În cazul în care, într-un context introdus prin POUR/AYANT/AVEC/TELEQUE utilizăm caracteristici din alte entități acestea vor fi calificate prin specificarea entității (entităților) de care aparțin calificată(e) (entitatea aflată la nivel „FICHIER”) prin DE XO, realizînd astfel o ruptură de context. Rupturile de context sînt valabile numai la nivelul caracteristicilor pe care le completează ;

De exemplu, pentru persoana 10 din baza de date se va imprima numele dacă este muncitor.

Exemplu :

```

<apel procesor LMD>
- POUR UN PERSOANA X1 10
  SI EXISTE UN MUNCITORI X2 10 DE XO

```

```

ALORS
  I NUME
  SINON
    I 'NU ESTE MUNCITOR'
FIN
FIN ?

```

Condiții

Condițiile permit exprimarea aserțiunilor logice de prelucrare specifică a datelor conform cerințelor algoritmilor stabiliți de utilizator.

Sintaxa de definire a cererilor condiționale

```

<condiție> ::= <condiție simplă> | <condiție de existență> |
              <condiție> {ET/OU} <condiție>
<condiție simplă> ::= <membrul stîng> <operator de relație> <membrul drept>
<membrul stîng/drept> : definesc obiectele comparațiilor (condițiilor)
<membrul stîng/drept> ::= <cuvînt> | <lista de valori> <valoare numerică> |
                          <referire> | <inel> | <invers> | <entitate> |
                          <variabilă X1> | <variabilă Y1> | <variabilă Z1>

```

Membrul drept admite în plus următoarele tipuri de obiecte ale comparației :

- valori numerice imediate ;
- valori alfanumerice imediate ;
- constanta U (nedefinit).

Exemple :

```

- listă de valori comparată cu o valoare alfanumerică :
  SI STARE-CIVILA='1' ALORS ... FIN
- comparare a două liste de valori :
  SI CETATENIE=NATIONALITATE ALORS ... FIN
- condiție compusă :
  SI NUME='POPESCU' ET PRENUME='GHEORGHE' ...
- comparare valoare numerică :
  SI AN DE DATA-PCR <AN DE DATA-NASTERII
  ALORS ... SINON ... FIN
- comparare cu constanta U :
  SI NUME]=U ET PRENUME]=U
  ALORS
    SI SANCT-POL=U OU APARTENENTA = 'NM'
    ALORS
      .
      .
      .
    SINON
      .
      .
      .
  FIN
FIN

```

<operator de relație> ::= = = egal ;
 ≠ = diferit ;
 < = mai mic ;
 ≤ = mai mic sau egal ;
 > = mai mare ;
 ≥ = mai mare sau egal .

Sinoptic comparațiile admise, între tipul obiectelor acțiunii unei condiții, se redau în tabelul 4.2.

Tabelul 4.2. Comparații admise între tipurile de obiecte manipulate cu LMD

membru drept \ membru stâng	cuvînt	listă de valori	constantă alfa-numerică	Z ₁	valoare numerică	constantă numerică întreagă	Y ₁	referire	X ₁	entitate	inel	invers	constantă U
cuvînt	*	*	*	*									*
listă de valori	*	*	*	*									*
Z ₁	*	*	*	*			*						*
valoare numerică					*	*	*						*
Y ₁				*	*	*	*						*
referire								*	*	*	*	*	*
entitate								*	*	*	*	*	*
inel								*	*	*	*	*	*
invers								*	*	*	*	*	*
X ₁								*	*		*	*	*

<condiție de existență> ::= {EXISTE/PAS} <citație caracteristică> /
 {EXISTE/PAS} <variabilă de lucru>

Tipul caracteristicilor acceptate ca obiect al citației sînt :

<cuvînt>, <valoarea numerică>, <listă de valori>, <entitate>, <inel>, <invers>.

EXISTE (există) și PAS (nu există) sînt complementare.

○ cerere condițională poate fi exprimată în una din formele :

$$\left. \begin{array}{l} \text{SI } \langle \text{condiție}_1 \rangle \\ \text{ALORS} \\ \langle \text{cerere } 1 \rangle \\ \text{SINON} \\ \langle \text{cerere } 2 \rangle \\ \text{FIN} \end{array} \right\} \text{ sau } \left\{ \begin{array}{l} \text{SI } \langle \text{condiție } 2 \rangle \\ \text{ALORS} \\ \langle \text{cerere } 2 \rangle \\ \text{SINON} \\ \langle \text{cerere } 1 \rangle \\ \text{FIN} \end{array} \right.$$

unde $\langle \text{condiție } 2 \rangle$ este negația lui $\langle \text{condiție } 1 \rangle$.

Utilizarea operatorilor logici ET (și) și OU (sau) permite descrierea unor expresii condiționale de două sau mai multe condiții.

Evaluarea cererilor condiționale

Orice condiție simplă sau de existență este evaluată la una din valorile ADEVĂRAT (A), FALS (F) sau NEDEFINIT (N).

Deoarece cele două forme de exprimare a unei cereri condiționale dau același rezultat este necesar ca acțiunea lor să fie aceeași în cazul în care condiția este evaluată la nedefinit. Acest lucru implică faptul că prelucrarea unei condiții evaluate la NEDEFINIT nu poate fi asociată nici prelucrării ALORS (condiția evaluată la ADEVĂRAT) nici prelucrării SINON (condiția evaluată la FALS). Valoarea nedefinit a unei condiții duce la non-execuția cererii condiționale (similar cu un salt necondiționat peste o secvență de program).

Evaluarea condițiilor de existență

Modul de evaluare a condițiilor de existență este următorul :

-- pentru caracteristicile de tip $\langle \text{entitate} \rangle$, $\langle \text{inel} \rangle$, $\langle \text{invers} \rangle$ condiția de existență introdusă prin EXISTE are valoarea A dacă există realizarea citată a caracteristicii respective și F în caz contrar ;

-- pentru celelalte caracteristici condiția introdusă prin EXISTE este evaluată la A dacă valoarea asociată caracteristicii este diferită de nedefinit și F în caz contrar. Pentru aceste caracteristici evaluarea condiției de existență este identică cu evaluarea unei comparări a caracteristicii cu constanta U.

Exemplu :

M X1=UN PERSOANA 15
SI EXISTE NUME DE X1 ALORS ... FIN este echivalentă cu :
SI NUME DE X1=U ALORS ... FIN ;

-- existența sau non-existența unei variabile de lucru (Xi, Yi, Zi) este echivalentă unei comparări a acesteia cu constanta U.

Exemplu :

SI EXISTE Zi ALORS ... FIN \equiv SI Zi \neq U ALORS ... FIN
SI PAS Yi ALORS ... FIN \equiv SI Yi \neq U ALORS ... FIN
SI EXISTE Xi ALORS ... FIN \equiv SI Xi \neq U ALORS ... FIN

Evaluarea expresiilor condiționale

- 1) expresii condiționale cu două condiții :
 – intersecție de condiții : **ET** (și)

ET	A	F	N
A	A	F	N
F	F	F	F
N	N	F	N

De exemplu condiția

$\text{NUME} \neq U \text{ ET } \text{PRENUME} \neq U$

se evaluează astfel :

- se compară conținutul lui NUME cu valoarea nedefinit :
 - dacă NUME este nedefinit atunci această condiție este evaluată la A ;
 - dacă NUME este definit atunci este evaluată la F ;
- se compară ca la 1 conținutul lui PRENUME ;
- evaluărilor celor două condiții li se aplică regulile intersecției de condiții.
 – reuniune de condiții : **OU** (sau)

OU	A	F	N
A	A	A	A
F	A	F	N
N	A	N	N

De exemplu condiția compusă

$\text{NUME} \neq U \text{ OU } \text{PRENUME} \neq U$

este evaluată conform exemplului precedent (pașii 1 și 2) după care se aplică regulile reuniunii de condiții.

Operațiile logice introduse sînt comutative și includ logica booleană

2) expresii condiționale oarecare :

sînt evaluate de la stînga la dreapta ținînd cont de prioritatea lui ET față de OU.

În această evaluare, pentru fiecare cuplu de condiții, se utilizează regulile enunțate anterior.

De exemplu dacă dorim ca Y1 să ia valori în intervalul $[1, 10] \cup [30, 40]$ vom scrie astfel :

SI $\overbrace{Y1 >= 1}^{\textcircled{1}} \text{ ET } \overbrace{Y1 <= 10}^{\textcircled{2}} \text{ OU } \overbrace{Y1 >= 30}^{\textcircled{4}} \text{ ET } \overbrace{Y1 <= 40}^{\textcircled{5}}$

$\textcircled{3} \quad \textcircled{7} \quad \textcircled{6}$

Expresia condițională va fi evaluată astfel :

- se evaluează $\textcircled{1}$;
- se evaluează $\textcircled{2}$;
- se aplică operatorul ET evaluînd $\textcircled{3}$;

- se evaluează ④ ;
- se evaluează ⑤ ;
- se aplică operatorul ET evaluînd ⑥ ;
- se aplică operatorul OU evaluînd ⑦.

Condițiile simple sau de existență, legate prin operatorii ET sau OU, sînt independente unele față de altele, adică sînt evaluate pe rînd, fără posibilitatea ca evaluarea uneia să atragă după sine reevaluarea celeilalte.

Rezultatul unei expresii condiționate se încadrează în unul din următoarele cazuri :

- în cazul filtrelor introduse cu AYANT sau TELQUE se selecționează o realizare numai dacă rezultatul condiției este ADEVĂRAT ;
- o clauză SINON se execută numai dacă rezultatul condiției este FALS ;
- o clauză ALORS se execută numai dacă rezultatul condiției este ADEVĂRAT.

O evaluare NEDEFINITĂ a unei condiții, în cazul unei citații condiționale, poate fi evitată prin testarea sa (comparare cu constanta U) înaintea condiției.

Exemplu :

Dacă avem o condiție de forma :
SI AN DE DATA-NAȘTERII > 1987
ALORS

·

·

SINON

·

·

FIN

- atunci : — dacă conținutul lui AN este >1987 se execută ramura ALORS ;
 — dacă conținutul lui AN este <= 1987 atunci se execută ramura SINON ;
 — dacă conținutul lui AN este nedefinit nu se execută nici una din ramuri.

Dacă dorim să controlăm acest caz nedefinit putem scrie astfel :

SI AN DE DATA-NAȘTERII] = U
ALORS
SI AN DE DATA-NAȘTERII > 1987
ALORS

·

·

SINON

·

·

FIN

SINON

·

/* cazul AN nedefinit */

·

FIN

Noțiunea de filtru

Limbajul de cereri permite desemnarea uneia sau mai multor realizări ale unui obiect definit în structură. În cazul obiectelor care au o singură realizare calificarea este suficientă pentru a le desemna fără ambiguitate.

În cazul caracteristicilor care pot avea mai multe realizări ($\langle entitate \rangle \langle inel \rangle$ sau $\langle invers \rangle$) selecția uneia (unora) din aceste realizări care îndeplinesc anumite condiții se realizează cu ajutorul filtrelor.

Un *filtru* definește criteriile de selecție și/sau modul de acces la un (sub)ansamblu de realizări ale unui ansamblu.

Sintaxa :

$\langle filtru \rangle ::= \langle filtru\ lent \rangle | \langle filtru\ rapid \rangle | \langle filtru \rangle \langle filtru\ lent \rangle$
 $\langle filtru\ lent \rangle ::= \{ \langle nume\ entitate \rangle | \langle nume\ inel \rangle | \langle nume\ invers \rangle \} [Xi]$
 $[\langle criteriu\ sortare \rangle] \{ AYANT/TELQUE \} \langle condiție \rangle ; [\langle calificare \rangle]$

Un $\langle filtru\ lent \rangle$ (vezi exemplul 1) definește numai condițiile de selecție ale unui subansamblu (parcurerea realizărilor (sub)ansamblului din care se selectează realizări se face în ordinea secvențială a definirii acestora).

$\langle filtru\ rapid \rangle ::= \{ \langle nume\ entitate \rangle | \langle nume\ invers \rangle \} [Xi]$
 $[\langle criteriu\ sortare \rangle] AVEC \langle condiție\ simplă \rangle ; [\langle calificare \rangle]$

Un filtru rapid (vezi exemplul 2) definește atât condițiile de selecție cât și modul de acces la subansamblul selectat (*acces direct*)

$\langle nume\ entitate \rangle$: identificatorul unei caracteristici de tip $\langle entitate \rangle$;

$\langle nume\ invers \rangle$: identificatorul unei caracteristici de tip $\langle invers \rangle$;

$\langle nume\ inel \rangle$: identificatorul unei caracteristici de tip $\langle inel \rangle$;

Pentru citațiile caracteristicilor care reprezintă operanzi în cadrul condițiilor se definesc noțiunile :

– *baza* unei citații este reprezentată de caracteristica aflată la cel mai înalt nivel al bazei de date (FICHER) la care se ajunge prin calificarea *capului* citației ;

– *capul* unei citații este reprezentat de caracteristica asupra căreia se efectuează citația.

De exemplu, în citația I TOUT PERSONA AYANT APARTENENTA = 'PCR' ;, care imprimă toate persoanele cu apartenența politică PCR, PERSONA este baza citației iar capul citației este reprezentat de caracteristica APARTENENTA.

Pentru utilizarea filtrelor (F) se fac următoarele precizări :

F1 : nu este permisă utilizarea calificatoarelor între numele unei $\langle entități \rangle \langle inel \rangle$ sau $\langle invers \rangle$ filtrate și filtru chiar dacă $\langle entitatea \rangle \langle inel \rangle$ sau $\langle invers \rangle$ filtrată nu este suficient calificată. Calificatorii, dacă există, se plasează după caracterul „;” care încheie filtrul (vezi exemplul 2, 4) ;

F2 : calificatorii care apar după închiderea unui filtru pot fi, la rîndul lor, filtrați. Numărul de filtrări succesive este arbitrar (depinde de numărul de imbricări ale caracteristicii de bază) (vezi exemplul 4) ;

F3 : AYANT poate fi utilizat în cazul în care orice bază a condiției este, structural și logic, inclusă în caracteristica filtrată, adică dacă caracteristica filtrată este un calificator al fiecărei baze (vezi exemplul 3) ;

F4 : TELQUE trebuie să fie utilizat atunci cînd o bază a condiției este, structural și logic, exterioară caracteristicii filtrate (vezi exemplul 5) ;

F5 : atunci cînd *baza condiției* este un pronume de apel Xi alegerea între AYANT și TELQUE este la opțiunea programatorului (un pronume de apel Xi rupe

contextul în care se află definită caracteristica indiferent care ar fi citația care o completează) (vezi exemplul 7);

- F6 : utilizarea lui AYANT și TELQUE nu este cerută de *capul condiției* nu implică aceeași incluziune pentru *capul condiției* (vezi exemplul 5);
- F7 : în general un filtru urmează imediat numelui de <entitate><inel> sau <invers> pe care o filtrează;
- F8 : înaintea unui filtru poate apare numai o variabilă Xi și/sau un criteriu de sortare sau acces (vezi exemplele 1 ÷ 8);
- F9 : un operator UN exterior unui filtru permite desemnarea primei realizări a bazei condiției care răspunde filtrului (vezi exemplul 2);
- F10 : un operator UN interior unui filtru determină analiza tuturor realizărilor bazei condiției pînă la găsirea aceleia care convine (vezi exemplul 6).

Exemple :

- 1 — imprimă toate persoanele cu grupa sanguină 'OI' ;
 I TOUT PERSOANA AYANT GRUPE-SANGUINA = 'OI' ; ?
- 2 — imprimă numele și prenumele persoanelor născute în localitatea cu codul 1563171 care au obligații militare de tip '1' :
 M X1 = UN LOCALITATI AVEC COD = 1563171;
 SI EXISTE X1 ALORS
 POUR TOUT LOCN-PERS X2
 AYANT OBLIGATII DE SITUATIA-MILITARA = '1' ;
 DE X1 /* LOCN-PERS este definit în LOCALITATI */
 I (1) NUME I (+1) PRENUME ECRIRE
 FIN FIN ?
- 3 — numără toți muncitorii (funcția D) membrii P.C.R. cu naționalitatea '1' și starea civilă '2' :
 M Y1 = D TOUT MUNCITORI AYANT APARTENENTA = 'PCR'
 ET
 NATIONALITATEA = '1'
 ET
 STARE-CIVILA = '2' ;
 I Y1 ?
- 4 — imprimă anii în care a obținut calificativul 'FB' persoana cu numele IONESCU și prenumele CONSTANTIN născută în anul 1952 :
 I AN DE TOUT CALIFICATIVE AYANT CALIFIC = 'FB' ;
 DE UN PERSOANA AYANT NUME = 'IONESCU'
 ET PRENUME = 'CONSTANTIN'
 ET AN DE DATA-NASTERII = 1952 ; DE X0 ?
- 5 — pentru toate persoanele imprimă numele atîta timp cit RASPUNS este "DA" :
 POUR TOUT PERSOANA TELQUE RASPUNS DE X0 = 'DA' ;
 I NUME
 M RĂSPUNS DE X0 = EXT
 FIN
- 6 — imprimă numele tuturor persoanelor care au un calificativ în anul 1987 :
 POUR TOUT PERSOANA AYANT AN DE UN CALIFICATIVE = 1987 ;
 I NUME
 FIN
- 7 — exemplul 4 poate fi rescris astfel :
 I AN DE TOUT CALIFICATIVE AYANT CALIFIC = 'FB' ; — —
 DE UN PERSOANA X1 TELQUE
 NUME DE X1 = 'IONESCU' ET
 PRENUME DE X1 = 'CONSTANTIN' ET
 AN DE DATA-NASTERII DE X1 = 1952 ; DE X0 ?

Dacă TELQUE se înlocuiește cu AYANT efectul acestei cereri este același.

8 — dacă dorim să listăm în ordine alfabetică persoanele cu grupa sanguină 'O1' vom scrie :

```
POUR TOUT PERSOANA PAR NUME ; /* criteriu de sortare */
      AYANT GRUPE-SANGUINA = 'O1' ; /* filtru */
I NUME FIN ?
```

Noțiunea de acces

Accesul la datele conținute în baza de date se poate efectua :

- secvențial ;
- secvențial ordonat ;
- prin inel ;
- direct.

Acces secvențial

```
{UN TOUT}{<nume entitate>/<nume invers>}[Xi]
[ {AYANT/TELQUE} <condiție> ] ; <calificare> ]
```

Accesul secvențial este accesul de bază asupra datelor conținute de baza de date. Se realizează prin parcurgerea, în ordinea crescătoare a numerelor de realizare, ale unui ansamblu sau subansamblu de realizări desemnat de un identificator de entitate (inel sau invers). Aceste realizări pot fi selectate eventual, printr-un criteriu. Citația de ansamblu sau subansamblu nu trebuie să conțină nici o indicație de acces direct sau ordonat. Ordinea de parcurgere corespunde ordinii de generare a realizărilor numai în cazul în care nu au avut loc suprimări ale realizărilor de generări (ordinea este dată de prezența biților poziționați la 1 în șirul biților de prezență). Această ordine este o ordine logică în măsura în care ea satisface necesitățile unui utilizator.

Exemple :

- imprimarea numelui și prenumelui tuturor persoanelor născute înainte de 1945 :

```
POUR TOUT PERSOANA X1 AYANT AN DE DATA-NAȘTERII < 1945 ;
      I (1) NUME I (+1) PRENUME ECRIRE FIN ?
```

- imprimarea numelui, prenumelui, datei primirii în partid și a sancțiunii persoanelor din baza de date care au sancțiuni de partid :

```
POUR TOUT PERSOANA AYANT EXISTE SANCT-POL ;
      I (1) NUME I (+1) PRENUME
      I (35) ZI DE DATA-PCR
      I (+1) LUNA DE DATA-PCR
      I (+1) AN DE DATA-PCR
      I (+1) SANCT-POL ECRIRE
```

```
FIN ?
```

- imprimarea numelui, prenumelui și numărului de copii ai persoanelor de sex feminin din baza de date :

```
POUR TOUT FEMEI X1
      M Y1 = D TOUT PERS-COPII DE X1
      I (1) NUME I (+1) PRENUME I (36) Y1 ECRIRE
FIN ?
```

Observație : principal, modul de realizare a accesului este :

- 1 ; se determină adresa virtuală a realizării (∂ar_1) cu formula : $\partial ar_1 = AVORG + i * LGENTI$, unde AVORG este adresa virtuală de origine a primei realizări iar LGENTI lungimea unei realizări ;
- 2 : se citește realizarea cu adresa virtuală calculată și dacă realizarea există atunci :
 - 2.1 : — dacă este definit un <filtru> atunci condițiile conținute de acesta se aplică pe valorile citite : dacă valorile satisfac filtrul atunci salt la 2.3 : altfel salt la 1 ;
 - 2.2 : — dacă nu este definit <filtru> salt la 3 ;
 - 2.3 : — prelucrează realizarea conform cerințelor utilizatorului ;
- 3 ; salt la 1 : până cînd sînt îndeplinite condițiile de ieșire din ciclu ($i =$ număr maxim de realizări, nu mai sînt realizări definite sau o condiție impusă implicit de utilizator).

Acces secvențial ordonat

```
{UN/TOUT} {<nume entitate>/<nume invers>} [Xi] [<criteriu sortare>]
[<filtru>] [<calificare>]
<criteriu sortare> ::= PAR <citație cheie> ;
<citație cheie> ::= <identificator cheie> [<calificare>]
<calificare> ::= DE <nume bloc>/ DE <nume bloc> <calificare>
<identificator cheie> : identificatorul unei caracteristici de tip <cuvînt>. <lista de valori> sau <valoare numerică> declarată cheie rapidă sau discriminantă la definirea structurii bazei de date.
```

Acest tip de acces permite parcurgerea unui ansamblu sau subansamblu conform unei ordini impuse de valorile ordonate ale anumitor caracteristici numite caracteristici de sortare (chei de acces rapide sau discriminante).

Exemplu :

Editarea registrului numerelor matricole (numai linia curentă) :

```
<apel procesor LMD>
POUR TOUT PERSOANA PAR NUME;
I (13 -13) COD
I (14) NUME I (+1) PRENUME
I (51) AN DE DATA-NAȘTERII
I (+0) '/' I (+0) LUNA DE DATA-NAȘTERII
I (+0) '/' I (+0) ZI DE DATA-NAȘTERII
ECRIRE
FIN ?
```

Acces prin inel

```
TOUT <nume inel> [Xi] DE {UN/TOUT} <nume entitate>
[<filtru>] [<calificare>]
```

Permite parcurgerea unui ansamblu/subansamblu de realizări ale unei entități clasat conform unei relații de tip inel-referire definită în raport cu un alt ansamblu de realizări.

Exemple :

— numărarea persoanelor care au aceeași funcție :

```
POUR TOUT FONCTII X1
M Y1 = D TOUT FUN-PERS DE X1 /* numărare realizări grupate */
I (1) DEN1 I (+0) DEN2 /* pe inel */
```

```
I (61) '=' I (70 -6) Y1
  ECRIRE
```

```
FIN ?
```

- imprimarea numelui și prenumelui tuturor copiilor persoanei cu codul '1521001030011' :

```
M Z1 = EXT
POUR TOUT PERS-COPII X1
  DE UN PERSOANA AYANT COD = Z1 ; DE X0
I (1) NUME I (+1) PRENUME
I (+1) RANG-ALOCATIE ECRIRE FIN
?
```

```
1521001030011
```

- imprimarea numelui și prenumelui persoanelor care nu au domiciliul stabil în localitatea de naștere cu codul 030465 :

```
POUR UN LOCALITATI X1 AVEC COD = 30465 ;
/* condiția conține o comparație de adresă */
POUR TOUT LOCN-PERS X2
  AYANT PERS-LOCN DE DATA-NASTERII  $\neg$  =
  LOC-STAB DE STABIL DE DOMICILIUL DE X2
; DE X2
```

```
I (1) NUME I (+1) PRENUME ECRIRE
```

```
FIN
```

```
FIN ?
```

- listarea, în ordine alfabetică, a muncitorilor cu 3 sau mai mulți copii și a numărului de copii :

```
POUR TOUT MUNCITORI X1 PAR NUME ;
  AYANT EXISTE PERS-COPII; DE X1
/* dacă există inelul atunci persoana are copii */
M Y1 = D TOUT PERS-COPII DE X1 /* număr copii */
S Y1 > = 3 /* numărul de copii satisface condiția ? */
ALORS
  I (1) NUME I (+1) PRENUME I (+1) Y1
  ECRIRE
FIN
```

```
FIN ?
```

- imprimarea nomenclatorului de localități în ordinea crescătoare a codurilor: —

```
POUR TOUT LOCALITATI PAR COD ;
I (6 -6) COD I (+1 1) '*'
I (+1 30) DEN1 I (+0 10) DEN2
  ECRIRE
FIN ?
```

Observație :

În acest caz parcurgerea secvențială a realizărilor este abandonată și se efectuează consultind o tabelă de indecși asociată valorilor caracteristicii care constituie *capul* pentru <citație cheie>. Fiecare intrare din tabelă trimite la realizarea de entitate căreia îi este asociată și la următoarea intrare a tabelii, următoarea fiind o realizare ale cărei valori îndeplinește condițiile de ordonare impuse de utilizator la încărcarea caracteristicii declarate cheie.

Acces direct

Accesul direct se poate realiza prin :

- număr de realizare ;
- criterii.

a) Acces direct prin număr de realizare :

UN {<nume entitate>/<nume invers>} [Xi] {<n> Yi} [<calificare>]

<n> : numărul realizării care trebuie să fie selectată ; în cazul utilizării unei variabile Yi aceasta trebuie să fie inițializată, în prealabil, la valoarea <n>.

<n> ∈ [1, Nmre]

Sistemul calculează adresa realizării <n> cu formula :

$\partial a r = AVORG + \langle n \rangle * LGENTI$ și citește realizarea desemnată de această adresă virtuală. Dacă realizarea desemnată există (este generată) atunci ea este pusă la dispoziția utilizatorului pentru prelucrări ulterioare.

Exemple :

- I UN PERSOANA 100 ?
- M Y1 = 100 I UN PERSOANA Y1 ?
- I UN CALIFICATIVE 3 DE UN PERSOANA 15 ?
- I UN MUNCITOR 100 /* deoarece TESA și MUNCITORI sint */
I UN TESA 100 /* disjuncte va imprima PERSOANA 100 */
/* indiferent de categoria căreia îi */
/* aparține */

b) Acces direct prin criteriu

{UN/TOUT} {<nume entitate>/<nume invers>} [Xi]

AVEC <criteriu> [<filtru>] [<calificare>]

Se realizează citind în <criteriu> o caracteristică declarată în entitate cheie de acces discriminată (AVEC CLE UNIQUE).

Ansamblul valorilor pe care le ia o astfel de caracteristică este clasat într-un dicționar (tabelă de indecși), fiecare intrare din dicționar punctînd pe realizarea de entitate asociată în mod unic valorii.

Accesul se efectuează astfel :

- se aplică o funcție de „hash-cod” pe valoarea asociată criteriului și se determină o intrare în dicționar ;
- dacă intrarea există atunci punctează spre realizarea de entitate dorită.

Exemple :

- imprimă persoanele născute între 1965 și 1970 membrii de partid :
- I TOUT PERSOANA X1 AVEC COD >= '1650000000000' ET
COD =< '1700000000000' ; ET AYANT APARTENENTA = 'PCR' ;
DE X1 ?
- imprimă nomenclatorul de localități pentru județele cu codul mai mic decît 10 :

POUR TOUT JUDETE AVEC COD < 10 ;

I DEN1

POUR TOUT JUD-LOC X1

I (6 -6) COD I (+1) DEN1 I (+0) DEN2

I (56 -6) COD DE SUP-LOC /* acces direct la realizarea aflată */

I (+1) DEN1 DE SUP-LOC /* la nivel ierarhic superior, conform */

I (+0) DEN2 DE SUP-LOC /* organizării administrativ-teritoriale */

Ecrire /* accesul este realizat prin referire */

FIN

FIN ?

Comenzile (cererile) limbajului de manipulare

În funcție de interacțiunea sistem-utilizator cererile pot fi grupate în :

- cereri care dau naștere unui dialog între operator (utilizator și sistem) ;
- cereri independente (nu reclamă intervenția operatorului în timpul execuției).

Pentru cererile care dau naștere unui dialog operator-sistem se va descrie modul de desfășurare a acestui dialog. Notăția <cr> utilizată în descrieri semnifică o apăsare pe tasta „RETURN“ (sau tasta terminalului care realizează, prin construcție, această funcție). În principiu, apăsarea pe această tastă este necesară după orice răspuns sau comandă a utilizatorului.

Funcția de creare standard și comanda C (creare)

Deoarece comanda C a fost definită ca o restricție a funcției de creare standard am considerat oportună prezentarea lor împreună. Ambele reclamă un dialog similar cu utilizatorul indiferent de modul de prelucrare ales (batch sau conversațional). Atât funcția cât și comanda C nu au fost încă implementate la Mini.

Funcția de creare standard

Rol : permite crearea parțială sau totală a bazei de date. Crearea se referă la generarea de realizări ale entităților și atribuirea de valori caracteristicilor definite în aceste entități și/sau baza de date. Utilizarea acestei funcții nu este obligatorie în sensul că programatorul de aplicație dispune de suficiente comenzi care îi permit construirea unor programe de creare a realizărilor de entitate prin care poate efectua prelucrări complexe asupra datelor destinate caracteristicilor (validări logice, construirea unor informații derivate, inversare etc.). Această funcție reprezintă o alternativă comodă oferită utilizatorului și utilizarea ei este indicată ori de câte ori satisface necesitățile acestuia. De asemenea, această funcție reprezintă o unealtă puternică în cazul în care dorește realizarea unei schimbări majore a structurii bazei de date (datele pot fi salvate pe un fișier cu structura acceptată de această funcție și încărcate cu această funcție în noua bază de date, cu structura modificată).

Această funcție de creare standard este un procesor al SGBD SOCRATE, procesor apelabil în prelucrarea conversațională sau „batch-processing“.

a) Utilizarea funcției de creare standard în prelucrarea conversațională.

Apelul procesorului de creare standard se realizează cu comanda :

\$GO C <cr>

După recepționarea acestei comenzi sistemul cere utilizatorului să precizeze modul de introducere a răspunsurilor sale (la întrebările sistemului) prin întrebarea :
CREATION CARTE OU CONSOLE ? <răspuns><cr>

La furnizarea răspunsului CONSOLE <cr> sistemul :

- parcurge secvențial structura bazei de date ;
- pentru fiecare caracteristică întâlnită poartă un dialog specific cu utilizatorul.

Pentru caracteristicile de tip < *cuvînt* >, < *listă-de-valori* > și < *valoare numerică* > sistemul anunță :

< *identificator* > : și așteaptă unul din răspunsurile :

- /, **NON**, < *cr* > : conținutul caracteristicii rămîne neschimbat ;
- **U** < *cr* > : caracteristica este pusă la nedefinit ;
- < **valoare** > : sistemul verifică validitatea valorii (conform condițiilor de validare definite în structură) și în funcție de rezultatul acestei verificări modifică conținutul (valoarea corectă) sau reia dialogul (valoare eronată).

Pentru caracteristicile de tip < *text* > sistemul cere modificarea sub forma :

< *identificator* > : **TEXTE** : și așteaptă unul din răspunsurile :

- /, **NON** : nu se dorește modificarea caracteristicii ;
- **OUI** : se dorește generarea liniei următoare a caracteristicii
- < **valoare** > ? : textul < *valoare* > este introdus în linia generată (sau în linia curentă) ;
- **U** : caracteristica este pusă la nedefinit ;
- **§** : apelarea „editorului de texte“ SOCRATE pentru utilizarea funcțiilor acestuia la manipularea liniilor textului (inserare, modificare, ștergere, înlocuire caractere/șiruri de caractere/linii). Sfîrșitul utilizării „editorului de texte“ se anunță tastînd comanda **END**. Editorul de texte este prezentat în detaliu în § 5.

Pentru caracteristica de tip < *referire* > sistemul cere modificarea sub forma :

< *identificator* > : și așteaptă unul din răspunsurile :

- /, **NON**, < *cr* > : referirea nu se actualizează ;
- **U** : referirea este pusă la valoarea nedefinit și se actualizează legăturile din lanțul căreia îi aparține (păstrează coerența inelului căreia îi aparține) ;
- pe orice alt răspuns sistemul continuă dialogul :

CITATION ; < *citație realizare entitate* > ? unde prin < *citație realizare entitate* > utilizatorul trebuie să desemneze, cu ajutorul LMD, o realizare a entității referite. Cu „?” se marchează sfîrșitul descrierii citației și se lansează în execuție compilatorul LMD. Dacă citația realizării de entitate este corectă, sintactic și sematic, atunci se realizează punerea la zi a caracteristicii și a lanțului de care aparține, altfel se semnalează erorile detectate și se reia dialogul.

Pentru caracteristica de tip < *bloc* > dialogul este :

CREATION < *nume bloc* > ? și se așteaptă unul din răspunsurile :

- **OUI** : se dorește crearea blocului. Această creare reprezintă de fapt parcurgerea cu dialog a caracteristicilor definite în cadrul său. Dialogul purtat cu utilizatorul depinde de tipul caracteristicilor ;
- /, **NON**, < *cr* > : nu se dorește crearea. Pe acest răspuns se realizează un salt peste caracteristicile definite în bloc dialogul continuînd cu prima caracteristică definită în structură la același nivel cu blocul.

Pentru caracteristica de tip < *entitate* > sistemul poartă dialogul :

CREATION (UN/UNE) < *nume entitate* > ? și așteaptă unul din răspunsurile :

- /, **NON**, < *cr* > : nu se dorește crearea unei noi realizări ;
- **OUI** : se dorește crearea unei realizări a entității < *nume entitate* > ;
- < *n* > : se dorește crearea realizării cu numărul < *n* >.

În cazul în care, la cererea de creare a unei noi realizări de entitate, entitatea nu are o realizare (sau realizarea desemnată nu este) disponibilă se semnalează eroarea la terminal iar dialogul continuă cu prima caracteristică, definită la același nivel, din structură.

În cazul validării creării unei realizări sistemul efectuează :

- poziționarea la valoarea 1 a bitului corespunzător realizării create în șirul biților de prezență ;
- un dialog specific pentru fiecare caracteristică definită în cadrul său.

La furnizarea răspunsului **CARTE** sistemul realizează o simulare „batch processing” a prelucrării conversaționale în sensul că răspunsurile la dialogul purtat cu utilizatorul sînt preluate din dispozitivul de intrare standard al partiției în care este lansat SOCRATE. Acest mod de lucru cere ca pe intrarea standard să se găsească un „fișier slash” cu răspunsuri. Acest mod de lucru este indicat numai în cazul în care acest fișier a fost obținut în urma efectuării unor prelucrări automate a datelor deoarece orice eroare sau omisiune a unui răspuns duce în mod implicit la o decalare a acestora și deci la un rezultat eronat.

b) utilizarea funcției de creare standard în prelucrarea „batch processing”.

Apelul procesorului de creare standard se realizează cu comanda :

```
% <etic > RUN FN : C
CARTE
{ răspunsurile
  utilizatorului
```

Dialogul se realizează prin simularea sa pe dispozitivul de ieșire standard al partiției răspunsurile fiind preluate prin dispozitivul de intrare standard al partiției (sau un substitut al acestuia).

Comanda C (creare)

Rol : crearea, în sensul funcției de creare standard, a unei realizări de entitate ;

Sintaxă :

C UN < *citație realizare entitate* > ?

Această comandă determină, după verificarea corectitudinii sintactice și semantice a citației realizării de entitate, un dialog operator-sistem similar celui de creare a unei realizări de entitate :

CREATION (UN/UNE) < *nume entitate* > ?...

[*dialogul cu operatorul*]

unde < *nume entitate* > este identificatorul caracteristicii de tip entitate care constituie capul citației.

< *citație realizare entitate* > : : = < *nume entitate* > [< *n* > / *Y_i*] [< *calificare* >]

< *n* > : numărul realizării pe care dorim să o creem ;

Y_i : trebuie să i se atribuie anterior utilizării numărul < *n* > al realizării pe care dorim să o creem.

Dacă numărul realizării nu este specificat atunci se va realiza crearea primei realizări disponibile.

Eventualele erori detectate (realizarea < *n* > a fost creată anterior sau < *n* > este mai mare decât numărul maxim al realizării posibile sau nu mai există realizări libere) duc la abandonarea prelucrării cu semnalarea tipului și naturii lor.

Pentru caracteristicile definite în entitate dialogul se poartă cu utilizatorul, în funcție de tipul lor, identic cu cel prezentat, pentru fiecare caracteristică, la descrierea funcției de creare standard.

Modul de utilizare a comenzii C în

– prelucrarea conversațională :

\$ GO R <cr>

QUESTION : C UN <citație realizare entitate> ? <cr>

CREATION (UN/UNE) <nume entitate> ? QUI

dialog cu utilizatorul purtat în funcție de tipul caracteristicilor incluse în entitate	} ↓	determină

– „batch processing“

% <etic> RUN FN : R

C UN <citație realizare entitate> ?

QUI

-
- răspunsurile utilizatorului furnizate pe linii de 80 caractere
- cu 1 răspuns/1 linie din coloana 1.

Comanda G (generare)

Rol : permite crearea uneia sau mai multor realizări ale unui (sub)ansamblu.

Modul de realizare și sintaxa comenzii depinde de tipul (sub) ansamblului.

1) Entitate

Sintaxa :

G UN <nume entitate> [X_i] [{<număr>/Y_i}] /TOUT

<nume entitate> [X_i] [<calificare>]

Specificații de utilizare :

Această comandă nu antrenează dialog cu utilizatorul (caracteristicile definite intern entității generate sînt lăsate la valoarea nedefinit) ci determină poziționarea bitului corespunzător (numărului de realizare calculat sau desemnat de utilizator prin <număr>/Y_i) din șirul de biți de prezență la valoarea 1. Dacă acest bit era poziționat la valoarea 1 sau șirul de biți este complet se semnalează eroare. Dacă se utilizează X_i în comandă atunci acesta devine pronume de apel și poate fi utilizat ca atare pentru a califica caracteristicile definite în cadrul entității pentru eventuale modificări ale acestora.

{<număr>/Y_i} : desemnează realizarea entității cu acest <număr> (Y_i trebuie poziționat la valoarea <număr> înaintea utilizării sale)

{<număr>/Y_i} ∈ [1, Nmre] ∩ N

Exemple :

– generarea unei realizări a entității PERSOANA urmată de actualizarea cîmpurilor COD, NUME, PRENUME (în conversațional) :

QUESTION : /* procesor LMD*/

/* lansat în execuție */

G UN PERSOANA X1

POUR X1

M COD = EXT

M NUME = EXT

M PRENUME = EXT

FIN ?

```

COD : 1521001110031 <cr>
NUME : POPESCU <cr>
PRENUME : ADRIAN-THEODOR <cr>
QUESTION : /* procesor LMD rămîne */
           /* lansat în execuție */

```

— generarea realizării 501 a entității PERSOANA :

```

G UN PERSOANA 501 ?
  sau utilizînd un Yi :

```

```
M Y1 = 501
```

```
G UN PERSOANA Y1 ?
```

— generarea tuturor calificativelor persoanei 501 :

```

G TOUT CALIFICATIVE DE UN PERSOANA 501 ?
  calificare

```

2) inel sau invers :

Sintaxa :

```

G {UN/TOUT} {<nume inel>|<nume invers>} [<calificare>] =
<deemnare realizare(i) entitate>

```

Specificații de utilizare :

calificare din partea stîngă a relației determină subansamblul <inel> sau <invers> în care trebuie să se facă generarea iar partea dreaptă determină realizarea (realizările) care vor fi regrupate. În cazul în care cererea de generare se efectuează asupra unui (sub) ansamblu saturat (numai pentru <invers>) se semnaleză eroare pe dispozitivul de ieșire.

Exemple :

— completarea inverselor BARBATI și FEMEI :

```
—POUR TOUT PERSOANA X1 /* X1 conține adresa persoanei */
```

```
—SI SEX = 'B' /* conditia de grupare în inversa BARBATI */
```

```
ALORS
```

```
G UN BARBAT DE X0 = X1 /* adresa persoanei */
```

```
SINON
```

```
SI SEX = 'F' /* conditia de grupare în inversa FEMEI */
```

```
ALORS
```

```
G UN FEMEI DE X0 = X1 /* adresa persoanei */
```

```
SINON
```

```
I (1) 'XERP.FF.SEX... PERSOANA1 :'
```

```
I (+1) COD ECRIRE
```

```
FIN
```

```
FIN
```

```
FIN ?
```

— regruparea în inversa INVGEN (INVGEN INVERSE TOUT PERSOANA) a tuturor persoanelor care dețin funcția 12345678 :

```
M X1 = UN FONCTII AVEC COD = 12345678 ;
```

```
G TOUT INVGEN = TOUT FUN-PERS DE X1 ?
```

În acest exemplu FUN-PERS este o caracteristică de tip <inel>.

Comanda S (ștergere)

Rol : permite suprimarea unei realizări de <entitate>.

Suprimarea se realizează punînd la valoarea nedefinit toate caracteristicile care aparțin entității (inclusiv entități imbricate) cu menținerea coerenței (eventualele caracteristici de tip <inel> conținute în entitate sînt puse la nedefinit prin parcurgerea inelului și actualizarea referirilor corespunzătoare).

Bitul corespunzător numărului de realizare, din șirul de biți de prezență este poziționat la 0 iar cel din șirul de biți de suprimare este poziționat la 1 cu modificarea corespunzătoare a contorilor aferenți acestora.

Sintaxa :

$S \{X_i / \langle \text{desemnare de realizare de entitate} \rangle\}$
 $\langle \text{desemnare de realizare de entitate} \rangle ::= \{ \text{UN/TOUT} \} \{ \langle \text{nume entitate} \rangle / \langle \text{nume invers} \rangle / \langle \text{nume inel} \rangle \} [\langle \text{filtru} \rangle] [\langle \text{calificare} \rangle]$

Specificații de utilizare :

$\langle \text{nume entitate} \rangle$: se suprimă realizarea (UN/UNE) sau realizările (TOUT/TOUTE) entității desemnate, eventual și realizările entităților incluse, și se pun la zi caracteristicile de tip $\langle \text{referire} \rangle$, $\langle \text{inel} \rangle$ sau $\langle \text{invers} \rangle$ conținute de realizare.

Exemple : – șterge persoana 25' din baza de date' :

S UN PERSOANA 25 ?

– ștergerea tuturor realizărilor entității COPII care au AN de naștere mai mic sau egal cu 1965 :

S TOUT COPII AYANT AN DE DATA-NASTERII = < 1965; DE X0 ?

$\langle \text{nume invers} \rangle$: se suprimă realizarea entității desemnate și se modifică bitul corespunzător, în șirul de biți al caracteristicii de tip $\langle \text{invers} \rangle$, la valoarea 0.

Exemple :

– șterge toate persoanele grupate în inversa INVGEN născute înainte de anul 1930 :

S TOUT INVGEN AYANT AN DE DATA-NASTERII < 1930 ; ?

– șterge prima persoană „bărbat“ din baza de date :

S UN BARBATI ?

$\langle \text{nume inel} \rangle$: se suprimă realizarea (realizările) entității desemnate și se actualizează înlanțuirea spre această entitate.

Exemple :

– ștergerea tuturor localităților din județul 64 :

**POUR UN JUDETE 64
S TOUT JUD-LOC
FIN ?**

– pentru persoana 100 șterge toți copii cu NR-COPIL > 2 :

**M X1 = UN PERSOANA 100
S TOUT PERS-COPII AYANT NR-COPIL > 2 ;
DE X1
?**

– variabila X_i :

- dacă X_i desemnează o realizare de entitate atunci realizarea va fi ștearsă iar variabila X_i va fi pusă la valoarea nedefinit ;
- dacă X_i desemnează un buffer pe care s-a plăcut un format de înregistrare logică (formal) atunci se va realiza o suprascrisoare a bufferului cu spații pe lungimea dată de mărimea caracteristicii formal. Variabila X_i desemnează în continuare același formal logic.

Exemple :

- M X1 = FORMAL MACHETA DANS BUF 1
S X1 ?
- M X1 = UN PERSOANA AYANT NUME = 'POPESCU' ET
PRENUME = 'ION' ; S X1 ?

Observație :

Deoarece la utilizarea comenzii S, pe desemnare de realizare de entitate, ștergerea bitului din șirul de biți de prezență precede ștergerii caracteristicilor componente, din rațiuni de păstrare a coerenței bazei de date în cazul apariției unor incidente hardware, este de preferat să inversăm ordinea acestor operații.

Inversarea ordinei operațiilor se realizează prin punerea punctuală, a caracteristicilor componente, la valoarea nedefinit (comanda M) după care se dă comanda S.

Deoarece convenția de utilizare a bufferelor la SGDB-SOCRATE este aceea de a transfera din exterior (prin citire) numai valorile diferite de spațiu (păstrind vechiul conținut pentru cele cărora le corespund spațiu) este indicată, atunci când nu dorim să păstrăm anumite valori, ștergerea bufferului cu comanda S Xi înaintea oricărei citiri. Convenția de transferare a valorilor diferite de spațiu a fost introdusă pentru a permite formatarea bufferelor și păstrarea unor cimpuri cu valori constante (punerea în factor, pentru mai multe înregistrări, a unei (unor) valori asociate cimpurilor componente).

Exemplu :

```

POUR UN PERSOANA 100
  POUR TOUT PERS-COPII X1 AYANT NR-COPIIL > 2 ;
    M NR-COPIIL = U /*anulare punctuală caracteristici */
    M NUME = U /* definite în entitate */
    M COPII-PERS = U /* anulare legătură cu păstrare coerentă inel */
  :
  :
  S X1 /* ștergere bit de prezență */
FIN FIN ?

```

Comanda SE (ștergere (sub)ansamblu)

Rol : suprimarea clasării unei (unor) realizări de entitate dintr-un (sub)ansamblu
<inel> sau <invers>.

Sintaxa :

SE <desemnare de (sub)ansamblu>
<desemnare de (sub)ansamblu> : : = {UN/TOUT} {<nume inel>|
<nume invers>} [<filtru>] [<calificare>]

Specificații de utilizare :

<Inel> : se suprimă înlănțuirea spre realizarea desemnată și totodată se pune la zi referirea conținută de această realizare.

Exemple :

- suprimarea clasării (apartenenței) localităților la județul 64 :
SE TOUT JUD-LOC DE UN JUDETE 64 ?
- suprimarea legăturii persoanei 25 cu primul copil din lanțul PERS-COPII :
M X1 = UN PERSOANA 25
SE UN PERS-COPII DE X1 ?

<Invers> : bitul (biții) corespunzător(i) realizări(lor) desemnate este (sînt) puse(i) la valoarea 0.

Exemple :

– ștergerea inversei BARBAȚI :

SE TOUT BARBATI ?

– ștergerea realizării 70 a inversei FEMEI :

SE UN FEMEI 70 ?

Observație :

Față de comanda S care antrenează inclusiv ștergerea fizică a realizării (realizărilor desemnate comanda SE permite o operație logică de anulare a unei clasări oarecare a acestei(or) realizări.

Comanda M (atribuire)

Rol : efectuarea operațiilor de atribuire.

Sintaxa generală :

M <stînga> = <dreapta>

Specificații de utilizare generale :

-- între obiectele acțiunii comenzii trebuie să existe o identitate de tip. În general nerespectarea acestei identități este semnalată încă din faza de compilare a programului (nu este semnalată în această fază pentru atribuiri conversaționale deoarece utilizatorul execută atribuirea la momentul execuției programului său) (conform comparațiilor admise prezentate în tabela 4.2) ;

– principial, ori de câte ori obiectul acțiunii comenzii din <stînga> sau <dreapta> este reprezentat de un atribut al structurii bazei de date, modul de acțiune al comenzii este :

a) se verifică existența acestui (acestor) element(e) în memoria centrală și dacă nu este (sînt) aici se antrenează procesul de citire a acestuia (acestora) ;

b) se efectuează modificarea cerută asupra elementului din stînga utilizînd valoarea conținută de elementul din <dreapta> (modificarea efectuată diferă în funcție de tipul obiectelor acțiunii comenzii) ;

c) dacă procesul de atribuire rezultat aduce caracteristica din <stînga> la valoarea nedefinit este antrenat eventual, procesul de recuperare a spațiului eliberat (în cazul în care prin această anulare de caracteristică subpagina care o conține este vidă ;

d) pagina care conține caracteristica modificată din <stînga> este transferată pe suportul real (scrisă în baza de date) dacă îndeplinește anumite condiții de transfer optimal (timp de staționare fără utilizare în memoria centrală, solicitare de spațiu de memorie de către alt proces concurent etc.).

- ori de câte ori, în prezentare, vom întîlni o construcție de forma <tip> (<cuvînt>, <valoare numerică> etc.) vom înțelege prin aceasta o citație a caracteristicii de acest <tip>, citație a cărei sintaxă generală este <identificator> [<calificare>], unde <calificare> poate lipsi numai dacă este prefixată (prefixarea este valabilă numai pentru <stînga>) ;

<stînga> :: = <cuvînt>|<listă-de-valori>|<valoare numerică>|<referire>|<text>|
<variabile de lucru>|<cuvînt formal>|<zecimal despachetat>|<zecimal împachetat>|<nume macro>

<dreapta> :: = EXT|U|<cuvînt>|<listă-de-valori>|<valoare numerică>|<referire>|
<desemnare realizare de entitate>|<variabile de lucru>|<cuvînt

formal)/<zecimal despachetat>)/<zecimal împachetat>)/<constantă>)/
 <funcție>)/<expresie>)/<citație formare buffer>)/<nume macro>

<nume macro> : este numele unui program de tip macroinstrucțiune care conține, definit în modelul de expansiune, unul din elementele care îl preced în lista producțiilor alternative.

Operația de atribuire este considerată, implicit, ca operație de comparare a identității de tip între obiectele acțiunii comenzii. Deoarece modul de acțiune al comenzii este dependent de tipul obiectelor acțiunii vom face o prezentare al acesteia, tratând fiecare element implicat.

La efectuarea atribuirii se aplică în mod automat, asupra valorii din <dreapta>, condițiile de validare de la tipul de obiect respectiv (pentru caracteristicile din structura bazei de date vezi capitolul 3).

Ca regulă generală, dacă membrul drept este nedefinit sau constanta **U** atunci conținutul obiectului acțiunii din <stînga> va fi șters fizic, ștergerea menținînd coerența logică a eventualelor clasări ale elementului în care este definit.

În continuare vom prezenta regulile de producție pentru constantele de tip numeric și alfanumeric. Aceste reguli și tipuri de constante sînt acceptate ca atare de către versiunile mai vechi sau mai noi ale LMD.

Ulterior vor fi prezentate și alte tipuri de constante acceptate la prezentarea versiunii care le-a introdus.

<constantă> ::= <constantă numerică>|'<constantă alfanumerică>'

<constantă numerică> ::= [**<semn>**] <număr>

<număr> ::= <cifră>|<cifră> <număr>

<cifră> ::= 0|1|2|3|4|5|6|7|8|9

<semn> ::= +|**±**| -

+|**±** : număr pozitiv ;

- **±** : număr negativ ;

Exemple :

-1987, +123, -1, 6 etc.

<constantă alfanumerică> ::= <caracter>|<caracter> <constantă alfanumerică>

<caracter> ::= <cifră>|<literă>|<caracter special>

<literă> ::= A|B|C|D|E|F|G|H|I|J|K|L|M|N|O|P|Q|R|S|T|U V|W|X|Y|Z

<caracter special> ::= #|!|=|<|>|_|/|-%|@|:|.|.|**±**|\$|_|'|+|-|*|

<caracter special> : orice caracter diferit de <literă> și <cifră> din setul de caractere acceptate de sistemul de calcul.

În această producție au fost prezentate caracterele speciale utilizate curent de majoritatea aplicațiilor.

Exemple :

'EXEMPLU', '%S 7 = #', 'V' unde V este obținut, de exemplu, prin supra-perforare (12-9-8-1-0, valoarea zero binar EBCDIC) în cazul utilizării „cartelei”. În cazul în care <constantă alfanumerică> este de forma [**<semn>**] <număr> atunci acest număr va fi reprezentat în formatul zecimal extern (zecimal despachetat) precedat eventual de <semn>. De exemplu constanta '-123' este reprezentată în EBCDIC astfel

C, 0, F, 1, F, 2, F, 3

$\langle \text{funcție} \rangle : := \text{D/NUMDE/SUIVANT DE}$

1) $\text{M} \langle \text{cuvînt} \rangle_s = \text{EXT/U/} \langle \text{cuvînt} \rangle_d \langle \text{cuvînt formal} \rangle / \text{Z}_1 |$
 $' \langle \text{constantă alfanumerică} \rangle ' \langle \text{lista-de-valori} \rangle$

Transferul se efectuează de la stînga la dreapta cu respectarea regulilor :

— dacă lungimea rezervată pentru $\langle \text{cuvînt} \rangle_s$ este mai mică decît a emițătorului se va realiza o trunchiere dreaptă a acestuia ;

— dacă lungimea rezervată pentru $\langle \text{cuvînt} \rangle_s$ este mai mare decît a emițătorului se tranferă integral emițătorul iar receptorul este completat cu valoarea nedefinit, pe caracterele rămase libere, pînă la completarea lungimii sale.

Dacă comanda este de forma $\text{M} \langle \text{cuvînt} \rangle_s = \text{EXT}$

atunci este declanșat un dialog cu operatorul de la terminal astfel (sau simulare în batch) :

$\langle \text{identificator} \rangle : [\langle \text{răspuns} \rangle] \langle \text{cr} \rangle$ unde $\langle \text{răspuns} \rangle$ poate fi :

- /, NON, $\langle \text{cr} \rangle$: nu se dorește modificarea caracteristicii desemnate de $\langle \text{identificator} \rangle$;
- U : caracteristica este pusă la nedefinit ;
- $\langle \text{valoare} \rangle$: caracterele care compun elementul $\langle \text{valoare} \rangle$ sînt transferate, respectînd regulile de transfer ($\langle \text{valoare} \rangle$ este de tip $\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle$).

Exemple :

```

- POUR UN PERSOANA X1 10      /* pentru persoana 10 se      */
  M NUME = EXT                 /* atribuie în conversațional NUME */
  POUR TOUT PERS-COPII        /* și se propagă pentru toți copii săi */
  M NUME = NUME DE X1          /* numele de familie
  FIN
  FIN ?
- M Z1 = 'IONESCU'
  M NUME DE PERSOANA 77 = Z1 ?
  sau, echivalent :
  M NUME DE UN PERSOANA 77 = 'IONESCU' ?

```

2) $\text{M} \langle \text{lista-de-valori} \rangle_b ; \text{EXT/U/} \langle \text{cuvînt} \rangle \langle \text{lista-de-valori} \rangle / \text{Z}_i |$
 $\langle \text{cuvînt formal} \rangle ' \langle \text{constantă alfanumerică} \rangle '$

Dacă comanda este de forma $\text{M} \langle \text{lista-de-valori} \rangle = \text{EXT}$ atunci este declanșat un dialog cu utilizatorul (sau se simulează în batch) astfel :

$\langle \text{identificator} \rangle$: și așteaptă unul din răspunsurile :

- /, NON, $\langle \text{cr} \rangle$: conținutul caracteristicii rămîne neschimbat ;
- U $\langle \text{cr} \rangle$: caracteristica este pusă la nedefinit ;
- $\langle \text{valoare} \rangle$: sistemul verifică validitatea valorii (apartenență la lista) și în funcție de rezultatul acestei verificări modifică conținutul (valoare corectă) sau reia dialogul (valoare eronată).

Exemple :

```

<apel procesor. LMD>
FAIRE /* lansare prelucrare în ciclu */
M Z1 = EXT
SI Z1 = 'GATA' ALORS SORTIE FIN /* condiția de ieșire din ciclu */
M X1 = UN PERSOANA AVEC COD = Z1 ;
POUR X1 /* se atribuie automat valori unor caracteristici */
  /* dacă realizarea identificată de conținutul lui Z1 există */
  SI PAS SEX ALORS M SEX = 'B' FIN
  I SEX M SEX = EXT /* se imprimă conținutul */
  SI EXISTE APARTENENTA-POLITICA /* existent al caracteristicilor. */

```

```

ALORS                               /* și se dă controlul      */
  I APARTENENTA-POLITICA             /* utilizatorului pentru a */
FIN                                   /* efectua modificările    */
M APARTENENTA-POLITICA = EXT
FIN                                   /* dorite asupra acestora  */
REFAIRE /* relansează prelucrarea ciclului */
FIN ?

```

```

Z1 : 1530110123450 <cr>
SEX : B
SEX : <cr>
APARTENENTA-POLITICA : ODUS
APARTENENTA-POLITICA : <cr>
Z1 : GATA

```

} exemplul de dialog la terminal

Observație : dacă realizarea entității desemnate nu există atunci nu se va purta dialog cu utilizatorul pe caracteristicile SEX și APARTENENTA-POLITICA.

3) **M** <valoare numerică> = **EXT/U** <valoare-numerică> **Yij** <zecimal despachetat>/<zecimal împachetat>/<constantă numerică>

Dacă comanda este de forma **M** <valoare numerică> = **EXT** atunci dialogul purtat de utilizator este de forma :

<identificator> : și așteaptă unul din răspunsurile :

- / **NON**, <cr> : nu se modifică conținutul caracteristicii ;
- **U** <cr> : conținutul caracteristicii este poziționat la nedefinit ;
- <constantă numerică> : sistemul verifică validitatea valorii (apartenență la intervalul de variație și test de numericitate) și în funcție de rezultatul acestei evaluări modifică conținutul caracteristicii (valoare corectă) sau reia dialogul (valoare eronată).

Exemple :

La cererea :

M CODNUM DE X0 = **EXT**

- dacă răspunsul este **U** atunci conținutul lui CODNUM va fi șters ;
- dacă valoarea furnizată este -123, de exemplu, atunci va fi refuzată deoarece nu aparține intervalului ;
- dacă valoarea furnizată este 123 atunci va fi acceptată și conținutul lui CODNUM va fi modificat corespunzător acestei valori.

4) **M** <referire> = **EXT/U/X_i**/<desemnare realizare de entitate> <desemnare realizare de entitate> : desemnarea unei realizări de entitate (<inel> sau <invers>), prin citații specifice efectuate cu ajutorul LMD, conformă cu declarația de asociere descrisă în structura bazei de date. Dacă membrul drept este X_i, atunci X_i trebuie să conțină adresa unei realizări de entitate (lui X_i i se poate atribui, în acest caz, chiar și o referire).

Dacă membrul drept este **U** atunci caracteristica de tip <referire> este pusă la nedefinit (dacă caracteristica este de tip <referire cu inel> se modifică, înaintea ștergerii, înlănțuirile de clasare a acesteia în inelul asociat).

Dacă comanda este de forma **M** <referire> = **EXT** atunci dialogul purtat cu utilizatorul este de forma :

<identificator> : și așteaptă unul din răspunsurile :

- / **NON**, <cr> : referirea nu se modifică ;
- **U** <cr> : referirea se pune la valoarea nedefinit ;
- pe orice alt răspuns continuă dialogul astfel :

CITATION : $\langle \text{desemnare realizare de entitate} \rangle ? \langle \text{cr} \rangle$

Dacă $\langle \text{desemnare realizare de entitate} \rangle$ este corectă, din punct de vedere sintactic și semantic, atunci se realizează punerea la zi a caracteristicii, și eventual a lanțului de care aparține, altfel se semnalează erorile detectate și se reia dialogul.

Observație : pentru ca utilizatorul să nu piardă timpul la terminal sau pentru a da posibilitatea unui personal cu pregătire informatică redusă sau nulă să opereze terminalul este indicat ca citațiile pentru $\langle \text{desemnare realizare de entitate} \rangle$ să fie definite ca macroinstrucțiuni, eventual parametrizate.

Exemplu :

Dacă dorim să actualizăm referirea COPII-PERSONA (COPII-PERS) putem construi un program denumit PARINTE : (:reprezintă poziția sau parametru) al cărui corp conține citația :

UN PERSOANA AVEC COD = ':1:' ; DE X0

În acest caz la actualizarea caracteristicii de tip referire

M COPII-PERS DE UN COPII ... = EXT

dialogul poate fi (răspunsurile subliniate) :

COPII-PERS : DA $\langle \text{cr} \rangle$

CITATION : PARINTE 1531001123456 ? $\langle \text{cr} \rangle$, altfel citația ar fi trebuit să fie exprimată explicit astfel :

CITATION : UN PERSOANA AVEC COD = '1531001123456' ; DE X0 ?

ceea ce ar implica atât un volum mai mare de muncă la operare cit și cunoașterea structurilor logice a datelor și a limbajului de manipulare a datelor.

Pentru mai multe detalii privind modul și sintaxa de construire a programelor de tip macroinstrucțiune se va studia capitolul 5.

În cazul schimbării clasării unei realizări a unei entități dintr-un inel în altul este preferabilă o anulare prealabilă a vechii clasări urmată de noua clasare, astfel :

M $\langle \text{referire} \rangle = U$

M $\langle \text{referire} \rangle = \langle \text{desemnare realizare de entitate} \rangle$

Exemple :

M COPII-PERS DE UN COPII 100 = UN PERSOANA 1 ?

M X1 = UN PERSOANA AVEC COD = Z1 ; DE X0

M PERS-FUN DE X1 = UN FUNCTII AVEC COD = Y1 ;

M X2 = UN FUNCTII AVEC COD = Y1 ; /* aceste două operații sînt echivalente */

M PERS-FUN DE X1 = X2 /* ca efect, cu precedenta */

M X3 = PERS-FUN DE X1 /* atribuirea la o variabilă Xi a unei */

M PERS-FUN DE X1 = X3 /* caracteristici de tip referire și atribuirea */
/* variabilei Xi la o referire /*

5) **M** $\langle \text{text} \rangle = \text{EXT}$

În acest caz dialogul purtat cu utilizatorul este identic cu cel prezentat în §4.

6) **M** $X_i ; U/X_i / \langle \text{desemnare realizare de entitate} \rangle$

$\langle \text{desemnare realizare de entitate} \rangle$ citirea cu ajutorul LMD a unei realizări de $\langle \text{entitate} \rangle$ ($\langle \text{inel} \rangle$, $\langle \text{invers} \rangle$ sau $\langle \text{referire} \rangle$).

7) **M** $Z_i = U/EXT$

M $Y_k = U/EXT$

În cazul în care membrul drept este EXT dialogul purtat de utilizator este de forma :

$\{Y_k/Z_i\}$: și așteaptă unul din răspunsurile :

– / **NON**, $\langle \text{cr} \rangle$: valoarea variabilei rămîne neschimbată ;

– **U** $\langle \text{cr} \rangle$: variabilei i se atribuie valoarea nedefinit ;

– $\langle \text{valoare} \rangle$: variabila primește, după validare, parțial sau integral această valoare.

Restul comparațiilor admise la comanda M sînt prezentate ca paragrafe separate, ale comenzii, datorită importanței sau formei lor specifice de producere.

Utilizarea funcției D (Denombrer)

Rol: numărarea elementelor unui (sub)ansamblu.

Sintaxa:

M $Y_1 = D$ TOUT <desemnare de (sub)ansamblu>
 <desemnare de (sub)ansamblu> ::= {<nume entitate>|<nume invers>|
 <nume inel>} [*<filtru>*] [*<calificare>*]

Această comandă este echivalentă cu secvența (1):

M $Y_1 = 0$

POUR TOUT <desemnare de (sub)ansamblu>

M $Y_1 = Y_1 + 1$

FIN

Specificații de utilizare:

Dacă <desemnare de (sub)ansamblu> este nedefinită variabila căreia i se atribuie rezultatul funcției primește valoarea 0.

Pentru (sub)ansamblu <entitate> sau <invers> ale cărei realizări nu fac obiectul unui <filtru> operația de numărare se reduce la simpla transformare a valorii contorului șirului de biți (de prezență pentru entitate) în variabila Y_1 .

Dacă <filtru> este prezent atunci numărarea se realizează parcurgînd secvențial șirul de biți și selectînd, prin aplicarea valorilor fiecărei realizări la <filtru> pentru numărare numai realizările care răspund filtrului.

Secvența (1) realizează o parcurgere secvențială a (sub)ansamblului indiferent dacă există sau nu un <filtru>. În cazul caracteristicilor de tip <inel> funcția de numărare se realizează parcurgînd secvențial toate realizările grupate de acest <inel>. În acest caz secvența (1) este echivalentă ca timp de execuție cu comanda însă oferă avantaje prin posibilitatea controlării ei de către utilizator (inserarea unor secvențe de control între POUR și FIN asociat) în sensul abandonării sau continuării prelucrării sale.

Exemple :

– numărarea personalului muncitor din B.D. ;

M $Y1 = D$ TOUT MUNCITORI I $Y1$

– numărarea persoanelor BĂRBAȚI, căsătoriți cu unul sau mai mulți copii:

M $Y1 = D$ TOUT BARBATI $X1$ AYANT STARE-CIVILA = '1' ET
 EXISTE PERS-COPII DE $X1$; DE $X0$

– numărarea persoanelor din B.D. :

M $Y1 = D$ TOUT PERSOANA

– numărarea copiilor unei persoane oarecare :

M $Y1 = D$ TOUT PERS-COPII DE UN PERSOANA

Utilizarea funcției NUMDE (Numérs de réalisation/Valeur)

Rol : determinarea numărului de realizare al unei realizări de <entitate> (<referire> <inel> sau <invers>) sau a numărului elementului valoare atribuit unei <liste de valori>.

Sintaxa :

1) <lista de valori> :

M Y_i = NUMDE *nume* <lista> [<calificare>]

2) <entitate> sau <invers> :

M Y_i = NUMDE {<nume entitate>|<nume inel>} [<filtru>] [<calificare>]

3) variabilă de adresă :

M Y_i = NUMDE X_i

X_i : trebuie să desemneze o realizare de entitate.

4) pentru caracteristica de tip <inel> :

```
POUR TOUT <nume inel> Xi [<filtru>] [<calificare>]
  M Yi = NUMDE Xi /* numărul de realizare al
                  /* entității care conține declarația
                  /* de referire asociată
FIN
```

5) pentru caracteristica de tip <referire>

M Y_i = NUMDE <nume referire> [<calificare>]

În acest caz numărul de realizare găsit este cel al realizării entității care conține caracteristica de tip <inel> asociată (capul de lanț).

Exemple :

```
POUR TOUT PERSOANA X1
  M Y1 = NUMDE X1 /* <entitate> */
  M Y2 = NUMDE CETATENIE DE X1 I Y1 I Y2 /* <lista> */
  POUR TOUT PERS-COPII X2 /* <inel> */
    M Y3 = NUMDE X2
    I Y3
  FIN
  M Y4 = NUMDE PERS-FUN DE X1 /* <referire> */
  I Y4
FIN ?
M Y1 = NUMDE UN PERSOANA AVEC COD = Z1; ?
M Y1 = NUMDE UN BARBATI AVEC COD = Z1; ?
M X1 = UN BARBATI AVEC COD = Z1;
M Y1 = NUMDE X1?
```

Utilizarea funcției SUIVANT DE

Rol : permite accesul secvențial la ansamblul realizărilor unei entități sau la un subansamblu de realizări definit de un filtru, apartenență la un inel, apartenență la un dicționar etc. ;

Variantele sintactice și modurile corespunzătoare de utilizare sînt următoarele :

- 1) $M X_1 = \text{SUIVANT DE UN } \langle \text{nume entitate} \rangle [\langle \text{calificare} \rangle]$
 - X_1 trebuie definit formal, în prealabil, ca adjectiv pentru $\langle \text{nume entitate} \rangle$. În acest caz X_1 punctează pe o realizare de entitate iar accesul se efectuează pe realizarea care urmează imediat celei desemnate de X_1 (în ordinea crescătoare a numerelor de realizare) ;
 - dacă $X_1 = U$ se efectuează acces la prima realizare ;
 - dacă X_1 nu punctează formal entitatea desemnată se semnalează eroarea de sintaxă ;
 - dacă X_1 punctează pe o realizare de entitate care nu aparține la clasa de entitate determinată de $\langle \text{calificare} \rangle$ X_1 este pus la valoarea U .

Exemplu :

M X1 = UN PERSOANA /* definire ca adjectiv */
M X2 = UN PERSOANA /* (rămîne valabilă pentru toate exemplele) */
M X2 = SUIVANT DE UN PERSOANA X1

X_1 dă adresa primei persoane definite iar X_2 adresa primei realizări definite după aceasta.

- 2) $M X_1 = \text{SUIVANT DE UN } \langle \text{nume entitate} \rangle \text{ AYANT } \langle \text{filtru} \rangle ;$
 $[\langle \text{calificare} \rangle]$
 - X_1 punctează pe o realizare de entitate (care răspunde sau nu filtrului) iar accesul se realizează la următoarea realizare care răspunde filtrului ;
 - dacă $X_1 = U$ se efectuează acces la prima realizare care răspunde filtrului ;
 - dacă X_1 nu punctează formal pe entitatea desemnată se semnalează eroare de sintaxă ;
 - dacă X_1 punctează pe o entitate care nu aparține ansamblului realizărilor determinate de calificare atunci X_1 este pus la nedefinit.

Exemplu :

M X2 = SUIVANT DE UN PERSOANA
AYANT NUME = 'POPESCU' ;

X_2 conține adresa următoarei persoane care are numele POPESCU. Dacă nu există o realizare care îndeplinește condiția impusă atunci va primi valoarea nedefinit.

- 3) $M X_1 = \text{SUIVANT DE UN } \langle \text{nume inel} \rangle [\langle \text{calificare} \rangle]$
 - dacă X_1 punctează pe o realizare de entitate care nu este clasată de inel se va efectua acces la elementul care urmează în inel (în ordinea înlănțuirii) ;
 - dacă $X_1 = U$ se efectuează acces la primul element definit în inel ;
 - dacă X_1 nu punctează pe inel atunci este pus la nedefinit.

Exemplu :

M X3 = UN COPII
M X3 = SUIVANT DE UN PERS-COPII DE X1

X_3 va conține adresa realizării COPII. Dacă, de exemplu, algoritmul de introducere este LIFO și este respectat atunci adresa este a penultimului copil.

- 4) $M X_1 = \text{SUIVANT DE UN } \langle \text{nume entitate} \rangle \text{ AVEC } \langle \text{criteriu} \rangle ;$
 $[\langle \text{calificare} \rangle]$
 - dacă X_1 punctează pe o realizare care răspunde criteriului se efectuează acces la realizarea următoare, care răspunde criteriului, în ordinea sinonimelor în dicționar ;

- dacă $X_1 = U$ se punctează pe primul element care răspunde criteriului în dicționar;
- dacă X_1 nu desemnează o realizare care răspunde criteriului atunci va fi pus la nedefinit.

Exemplu :

**M X2 = SUIVANT DE UN PERSOANA AVEC
COD = '1870202030451';**

5) **M X1 = SUIVANT DE UN <nume entitate> PAR <criteriu>; [<calificare>]**

- dacă X_1 punctează pe o realizare care aparține dicționarului se realizează acces la realizarea următoare conform ordinei în dicționar;
- dacă $X_1 = U$ se punctează pe prima realizare care aparține dicționarului;
- dacă X_1 punctează pe o realizare care nu aparține dicționarului atunci este pus la nedefinit.

Exemplu :

M₁X1 = SUIVANT DE UN PERSOANA PAR NUME;

X1 va desemna adresa următoarei realizări PERSOANA al cărei nume este clasat în dicționar imediat după numele persoanei pe care X1 o punctă inițial.

Expresii aritmetice

Rol : definirea și utilizarea expresiilor de calcul aritmetic;

Sintaxa :

M Y_i = <expresie>

**<expresie> : := <operand><operator><operand>|
<operand><operator><subexpresie>|
<expresie><operator><expresie>**

<subexpresie> : := (<expresie>)

<operand> : := <număr>|Y_i

$\{\text{număr}, Y_i\} \in [(-2^{31} + 1), (+2^{31} - 1)], i = \overline{1, 25}$

<operator> : := | + | - | * | /

<operator> : trebuie încadrat între separatorii de limbaj (spațiu sau parantezele de descriere a subexpresiilor).

Prioritatea de efectuare a operațiilor este cea naturală iar ordinea de efectuare a operațiilor este :

- 1 – la priorități egale de la stînga la dreapta;
- 2 – la grupa pe subexpresii (prin paranteze); se evaluează mai întîi subexpresiile cele mai imbricate, după regula 1, după care evaluarea se efectuează ținînd cont de regula 2 și regula 1.

Tabelul 4.3. Prioritatea operațiilor.

operator	semnificație	prioritate operație
+	adunare	1
-	scădere	1
*	înmulțire	2
/	împărțire	2

Deoarece procesul de evaluare tratează de fapt *expresii de forma* $\langle operand_1 \rangle \langle operator \rangle \langle operand_2 \rangle$ iar operandii implicați pot fi valori imediate sau variabile Y_i , care pot fi poziționate la valoarea U (nedefinit), rezultatul evaluării unei astfel de expresii se prezintă ca în tabela 4.4.

Tabelul 4.4. Rezultatul evaluării unei expresii binare

<Operator>	Valoare <operand ₁ >	Valoare <operand ₂ >	Rezultat evaluare
adunare „+”	V ₁ U U	V ₂ U U	V ₁ + V ₂ U U
scădere „-”	V ₁ U U	V ₁ U U	V ₁ - V ₂ U U
înmulțire „*”	V ₁ U U	V ₂ U U	V ₁ × V ₂ U U
împărțire „/”	V ₁ U U	V ₂ U U	V ₁ : V ₂ U U

Exemple :

$$M \ Y1 = Y1 + (Y2 - Y3) * Y1 + 10$$

$$M \ Y1 = Y1 * Y1$$

$$M \ Y2 = (Y1 * Y1) / (Y3 * Y2)$$

$$M \ Y3 = 100 / Y1 /* aflarea restului */$$

$$M \ Y3 = 100 - Y3 * Y1 /* împărțirii a două numere */$$

Conversii

Rol : efectuarea conversiilor <zecimal despachetat>-<binar> sau <binar>-<zecimal despachetat> combinate eventual cu operațiile de concatenare și/sau extragere subșiruri de caractere.

1) Conversia <zecimal despachetat>-<binar>

Sintaxa :

$$M \ Y_1 = Z_k \text{ unde : } i = \overline{1,25} \text{ și } k = \overline{1,7}$$

Specificații de utilizare :

- valoarea, reprezentată în zecimal despachetat, conținută în variabila Z_k , este convertită în binar și atribuită lui Y_1 ;
- șirul de cifre zecimale, din Z_k , poate fi precedat de semnul „+” (număr pozitiv) sau „-” (număr negativ); în lipsa semnelui numerele sînt considerate pozitive;
- eventualele spații care preced sau urmează semnelui sînt eliminate (numerele din Z_k pot fi alinate sau la stînga sau la dreapta);
- dacă valoarea conținută în $Z_k > (2^{31} - 1)$ sau $Z_k < (-2^{31} + 1)$ variabila Y_1 ia valoarea U;
- dacă valoarea conținută în Z_k este numerică (spații între cifre sau caractere numerice atunci lui Y_1 i se atribuie valoarea U.

Acest tip de conversie poate fi combinat, eventual, cu extragere de subșiruri de caracterare, astfel :

$M Y_1 = Z_k [(j \langle \text{poziție} \rangle [\langle \text{lungime} \rangle])]$

unde :

$(\langle \text{poziție} \rangle + \langle \text{lungime} \rangle) \leq 30$ și $\{ \langle \text{poziție} \rangle \langle \text{lungime} \rangle \} \in [1, 30]$

$\langle \text{poziție} \rangle$: numărul caracterului de la care începe operația de conversație ;

$\langle \text{lungime} \rangle$: lungimea, în caractere, șirului de tratat.

Exemple :

– Z_1 conține valoarea -123 (hexa : $X'COF1F2F3'$),
rezultatul următoarelor operații este :

$M Y_1 = Z_1 \mid Y_1 \Rightarrow Y_1 : -123$;

$M Y_1 = Z_1 \ 1 \ 2 \mid Y_1 \Rightarrow Y_1 : -1$;

$M Y_1 = Z_1 \ (2 \ 3) \mid Y_1 \Rightarrow Y_1 : 123$;

– $Z_1 = 'A121243 + 31'$ iar rezultatul următoarelor operații este :

$M Y_1 = Z_1 \mid Y_1 \Rightarrow Y_1$: nedefinit;

$M Y_1 = Z_1 \ (2 \ 6) \mid Y_1 \Rightarrow Y_1 : 121243$;

$M Y_1 = Z_1 \ (8 \ 3) \mid Y_1 \Rightarrow Y_1 : 31$.

2) Conversia $\langle \text{binar} \rangle$ - $\langle \text{zecimal despachetat} \rangle$

Sintaxa :

$M Z_k = Y_i$, unde : $i = \overline{1, 25}$ și $k = \overline{1, 7}$

Specificații de utilizare :

– variabilei Z_k i se atribuie șirul de caractere reprezentate în zecimal despachetat care corespund valorii binare din variabila Y_i ; atribuirea se face de la stînga la dreapta ;

– dacă șirul de caractere rezultat depășește valoarea 30 (această situație poate apare la concatenări) va fi trunchiat din poziția corespunzătoare celui de al 30-lea caracter al lui Z_k ;

– dacă Y_i conține o valoare pozitivă primul caracter din Z_k va fi spațiu iar dacă valoarea este negativă va fi „-“ ;

– dacă Y_i conține valoarea U atunci lui Z_k i se atribuie valoarea „spații“ ($X'40'$).

Acest tip de conversie poate fi combinat, eventual, cu operația de concatenare șiruri de caractere, astfel :

$M Z_k [(j \langle \text{poziție} \rangle [])] = Y_i$

$\langle \text{poziție} \rangle \in [1, 30]$, indică caracterul din Z_k începînd cu care se depune rezultatul conversiei. Dacă lungimea șirului rezultat din conversie + $\langle \text{poziție} \rangle$ depășește valoarea 30 atunci apare situația de trunchiere. Dacă această sumă este mai mică de 30 caractere atunci după ultima cifră semnificativă se va completa, variabila Z_k , cu spații. Caracterul transferat în poziție este reprezentat de semnul numărului (spațiu sau „-“).

Exemple :

$M Y_1 = 123$

$M Z_1 = Y_1$; $Z_1 \Rightarrow Z_1 : 123$ ($X'40F1F2F340\dots'$)

$M Y_1 = -Y_1 \mid Y_1 \Rightarrow Y_1 : -123$

$M Z_1(4) = Y_1 \mid Z_1 \Rightarrow Z_1 : 123 - 123$ ($X'40F1F2F3COF1F2F3\dots'$).

Manipularea șirurilor de caractere

Operațiile definite pe șiruri de caractere alfanumerice sînt :

- *extragerea* unui (sub)șir dintr-un (sub)șir alfanumeric și afectarea lui unei variabile Z_1 , eventual dintr-o poziție bine determinată ;
 - *concatenarea* unui (sub)șir la un (sub)șir conținut de o variabilă Z_1 pornind, eventual, de la o poziție bine determinată.
- Concatenarea se efectuează de la stînga la dreapta prin eventuala completare cu spații a variabilei receptoare sau trunchiere a (sub)șirului emițător.

Sintaxe :

- 1) $M Z_1 [[([\langle \text{poziție}_1 \rangle])]] = \langle \text{constantă alfanumerică} \rangle /$
 $Y_k / Z_1 / \langle \text{citație caracteristică alfanumerică} \rangle$
 $\langle \text{poziție}_1 \rangle \in [1,30], i = \overline{1,7}$ și $k = \overline{1,25}$
 $\langle \text{citație caracteristică alfanumerică} \rangle$: reprezintă citația unei caracteristici de tip $\langle \text{cuvînt} \rangle$ $\langle \text{listă-de-valori} \rangle$ sau $\langle \text{cuvînt formal} \rangle$;
- dacă $\langle \text{poziție}_1 \rangle$ este absent atunci operația este operație de atribuire, altfel este operație de concatenare ;
- $\langle \text{poziție}_1 \rangle$ indică poziția de început a concatenării (în variabila Z_1) conținutului părții drepte a cererii ;
- dacă lungimea șirului de caractere de transferat din membrul drept este mai mare decît $(30 - \langle \text{poziție}_1 \rangle)$ atunci membrul drept va fi trunchiat la dreapta ;
- variabila Z_1 , din membrul stînga, va fi completată, eventual, cu spații între poziția ultimului caracter semnificativ conținut (diferit de spațiu sau U) și poziția de început a concatenării.
- 2) $M Z_1 [[([\langle \text{poziție}_1 \rangle])]] = Z_j [[([\langle \text{poziție}_2 \rangle [\langle \text{lungime} \rangle])]]]$
 $\{ \langle \text{poziție}_2 \rangle, \langle \text{lungime} \rangle \} \in [1,30]$ și $i, j = \overline{1,7}$

Specificații de utilizare :

- sînt valabile specificațiile formei 1) ;
- $\langle \text{poziție}_2 \rangle$ indică indicele primului caracter al (sub)șirului de extras (primul caracter din șir are indicele 1) ;
- $\langle \text{lungime} \rangle$: indică lungimea în caractere a (sub)șirului de extras (în lipsă se ia în considerare toată lungimea zonei emițătoare cu eventuala trunchiere a emisiei la receptor) ;
- dacă nu se dorește trunchierea atunci trebuie respectată condiția :
 $(30 - \langle \text{poziție}_1 \rangle) \geq (\langle \text{poziție}_2 \rangle + \langle \text{lungime} \rangle)$.

Exemple :

$M Z_2 = '1 2'$ $M Z_3 = '123456789'$
 $M Z_1 1 = Z_2$ $I Z_1 \Rightarrow Z_1 : 12$
 $M Z_1 5 = Z_3 (7 2)$ $I Z_1 \Rightarrow Z_1 : 12 \square \square 78$
 $M Z_1 (8) = Z_1 (1 7)$ $I Z_1 \Rightarrow Z_1 : 12 \square 78 \square \square 12 \square \square 78$

Observație :

Atribuirea $M Z_1 = Z_1$ duce la eliminarea eventualelor spații care preced și/sau urmează șirului de caractere semnificative conținute de variabila Z_1 .

Operația de extragere/concatenare, combinată eventual cu conversii, permite obținerea algoritmică, a unor valori cu semnificație particulară pentru utilizator, valori care pot fi atribuite caracteristicilor definite în baza sa de date (valori numerice atribuite unor caracteristici de tip cuvânt, construirea de chei compuse numerice cu putere de reprezentare mai mare decât $2^{31}-1$ etc.).

Dacă (sub)șirul conținut de membrul drept este nedefinit atunci variabila din membrul stîng va fi pusă la nedefinit.

Dacă utilizatorul nu dorește acest lucru atunci este necesară testarea membrului drept prin comparare cu valoarea U și efectuarea condițională a atribuirii.

Rezervarea și formatarea bufferelor de lucru

SGBD-SOCRATE pune la dispoziția utilizatorilor săi posibilitatea structurării și rezervării unei (unor) zone de memorie (buffer) conform necesităților sale. Această structurare se realizează prin placarea pe zona de memorie a unui :

- 1) — formal logic, definit anterior placării ;
- 2) — format logic de entitate.

Zonele de memorie accesibile utilizatorului sînt identificate de numărul lor ($0 \div 5$).

Prin această placare utilizatorul definește de fapt structura zonei de memorie, adresele de intrare în această zonă (adresarea este realizată prin citirea identificatoarelor caracteristicilor care compun structura logică) și tipul zonelor definite.

După această placare bufferul structurat va fi utilizat ca organ de intrare/ieșire pentru cererile aplicației SOCRATE care îl utilizează.

Regulile de utilizare a bufferelor depind de modul de prelucrare ales și numărul bufferului utilizat astfel :

- a) în prelucrarea conversațională :

— fiecărui terminal îi este asociat, implicit, bufferul cu numărul 0 (zero) cu lungimea de 79 caractere. Orice tentativă de placare, pe acest buffer, a unei structuri logice cu lungimea mai mare provoacă o eroare sistem ;

— bufferele cu numerele $1 \div 5$ pot fi rezervate, cu orice lungime ≤ 32 ko, la cererea explicită a fiecărui utilizator. Aceste buffere se alocă în zona statică a partiției (parametrul DS al comenzii. OPTION a cărei lungime trebuie să acopere suma lungimilor tuturor bufferelor utilizate simultan. Eliberarea acestor buffere nu se efectuează în mod automat la cererea de deconexiune a unui utilizator (LOGOUT) ci numai prin citații specifice efectuate în program (LIBERER) ;

b) în „batch processing“ : toate bufferele utilizate ($0 \div 5$) sînt rezervate în zona statistică. Eliberarea bufferelor se poate efectua explicit prin comanda LIBERER sau automat la închiderea sesiunii de lucru (LOGOUT) ;

c) cu interfața cu limbaje evolute : singurul buffer utilizabil este cel cu numărul 0.(zero) a cărui alocare (mărime) se efectuează în programul scris în limbajul evoluat respectiv (prin acest buffer programul poate comunica cu SOCRATE dar nu există nici-o restricție asupra definirii unor buffere proprii programului respectiv).

Un buffer formatat conform structurii definite de un $\langle \text{formal logic} \rangle$ poate fi utilizat pentru :

— citirea unei înregistrări logice (de tip „COBOL“ de exemplu) de pe o bandă magnetică, disc magnetic, cartelă perforată sau terminal ;

- a reprezenta un organ de intrare/ieșire a datelor pentru cererile SOCRATE ;
- eventuala sa scriere pe o bandă sau disc magnetic ;
- eliberarea sa.

Un buffer formatat conform formatului de descriere a unei realizări de entitate poate fi utilizat pentru :

- citirea unei realizări de entitate din baza de date ;
- a reprezenta un organ de intrare/ieșire a datelor, pentru cererile SOCRATE, diferit de baza de date dar interpretat conform structurii interne a acesteia ;
- eventuala scriere a sa, peste o realizare de entitate, în baza de date ;
- eliberarea sa.

Sintaxa de rezervare și structurare a unui buffer :

1) *Formal logic :*

M $X_1 = \text{FORMAL} \langle \text{identificator} \rangle [\{ \langle \text{întreg} \rangle / Y_1 \}] [\langle \text{calificare} \rangle]$
DANS $\langle \text{identificator buffer} \rangle \langle \text{număr buffer} \rangle$

$\{ \langle \text{întreg} \rangle / Y_1 \}$: valori pozitive întregi care desemnează o realizare a unui $\langle \text{formal logic repetitiv} \rangle$. Placarea unui $\langle \text{formal logic repetitiv} \rangle$ pe un buffer presupune placarea prealabilă a tuturor ascendenților săi (pînă se ajunge la $\langle \text{formal logic} \rangle$) pe același buffer.

$[\langle \text{calificare} \rangle]$: se utilizează în cadrul $\langle \text{formatului logic repetitiv} \rangle$ și permite stabilirea apartenenței acestuia la o anumită structură de un nivel ierarhic superior.

$\langle \text{calificare} \rangle ::= \text{DE} \langle \text{identificator} \rangle [\{ \langle \text{întreg} \rangle / Y_1 \}] [\langle \text{calificare} \rangle]$
 $[\text{DE } X_1]$

$\langle \text{identificator buffer} \rangle$: un identificator ales de utilizator pentru a identifica bufferul în sensul lizibilității utilizărilor sale (ex. BUF, BUFFER, ZONA etc.).

$\langle \text{număr buffer} \rangle \in [0,5]$ (numărul bufferului rezervat).

Variabila X_1 , care desemnează bufferul, indică o structură de formal logic și adresa, în memoria centrală, a zonei, pe care se lucrează, structurată conform celor definite în acest format desemnat de $\langle \text{identificator} \rangle$.

Caracteristicile definite într-un formal logic, desemnat de o variabilă X_1 , pot fi numai obiectul acțiunii comenzii M, astfel :

- **M** $\{ \langle \text{cuvînt} \rangle / \langle \text{listă-de-valori} \rangle \} / Z_1 = \langle \text{cuvînt formal} \rangle \text{DE } X_1$
- **M** $\{ \langle \text{valoare numerică} \rangle / Y_1 \} = \{ \langle \text{zecimal despachetat} \rangle \} \langle \text{zecimal împachetat} \rangle$
 $\text{DE } X_1$
- **M** $\langle \text{cuvînt formal} \rangle \text{DE } X_1 = U / Z_1 / \langle \text{cuvînt} \rangle / \langle \text{lista-de-valori} \rangle$
- **M** $\{ \langle \text{zecimal despachetat} \rangle / \langle \text{zecimal împachetat} \rangle \} \text{DE } X_1 = Y_1 / U /$
 $\langle \text{valoare numerică} \rangle$

2) *Format entitate :*

M $X_1 = \text{FORMAT UN} \langle \text{nume entitate} \rangle [\langle \text{calificare} \rangle] \text{DANS}$
 $\langle \text{identificator buffer} \rangle \langle \text{număr buffer} \rangle$

Caracteristicile definite în $\langle \text{nume entitate} \rangle$ devin disponibile conform tipului și structurii asociate, în zona identificată de $\langle \text{număr buffer} \rangle$. Aceste caracteristici se califică prin X_1 și pot fi obiectul acțiunii comenzilor acceptate de tipul fiecăruia.

La momentul dorit de utilizator, pe acest buffer, se pot placa valorile asociate caracteristicilor definite ale unei realizări particulare a entității identificate de $\langle \text{nume entitate} \rangle$ astfel :

M $X_j = \langle \text{desemnare realizare de entitate} \rangle$
LIRE $X_j \text{DANS } X_1$

După efectuarea prelucrărilor dorite pe X_1 utilizatorul poate să scrie acest buffer pe o realizare de entitate :

ECRIRE X_1 DANS X_2

Mai mult acest buffer poate fi scris ca o înregistrare oarecare pe un fișier magnetic de unde poate fi citit și rescris în baza de date. Evitarea tratării elementelor componente ale formatului de entitate în contextul respectiv poate fi realizată redefinind bufferul prin placarea unor caracteristici de tip $\langle formal\ logic \rangle$, structurate în mod corespunzător, pe același buffer și utilizarea elementelor definite în cadrul acestora. Formatarea bufferului conform unui $\langle formal\ logic \rangle$ poate să preceadă sau să urmeze (în acest caz lungimea caracteristicii) $\langle formal\ logic \rangle$ trebuie să fie cel mult egală cu cea a entității) structurării sale în format entitate.

Această formatare a bufferelor de memorie conform descrierii unui format de entitate dă posibilitatea unor intervenții „manuale“ în reprezentarea internă a caracteristicilor, ceea ce poate duce la consecințe foarte grave privind consistența și corectitudinea datelor.

Utilizarea acestei comenzi este posibilă din V.1.4 SOCRATE dar nu a fost făcută publică din rațiuni de păstrare a integrității și securității bazelor de date. Practic, prin programele sale scrise în LMD, utilizatorul nu poate aduce, în mod necontrolat o legătură de tip $\langle inel \rangle$ – $\langle referire \rangle$ la incoerență fizică, lucru care devine posibil cu utilizarea acestei comenzi. Sintaxa și modul de utilizare au fost prezentate deoarece ITCI în V.1.6.R o anunță ca o noutate a versiunii, de aceea propunem titularilor de software sursă blocarea formei de scriere în baza de date, lăsînd disponibilă numai forma de citire.

Și numai cu această formă utilizatorul poate economisi foarte mult timp de lucru în sensul că transferul punctual în/din buffer/ baza de date se poate efectua fără angrenarea proceselor de conversie din/în formatul de reprezentare internă propriu lui SOCRATE în/din formatul de reprezentare propriu caracteristicilor din $\langle formal\ logic \rangle$.

Specificații privind desemnarea și utilizarea bufferelor :

a) Un buffer poate fi desemnat de mai multe variabile X_i și poate fi placat cu mai multe caracteristici formal :

M X_1 = FORMAL $\langle form_1 \rangle$ DANS BUF 1

M X_2 = FORMAL $\langle form_1 \rangle$ DANS BUF 1

M X_3 = FORMAL $\langle form_2 \rangle$ DANS BUF 1

– X_1 și X_2 desemnează același buffer pentru același formal ;

– dacă lungime $\langle form_2 \rangle$ este mai mică sau egală cu lungime $\langle form_1 \rangle$ variabilele X_1 X_2 și X_3 vor desemna același buffer (echivalează cu o redefinire a bufferului) ;

– dacă lungime $\langle form_2 \rangle$ este mai mare decît lungime $\langle form_1 \rangle$ atunci X_3 va desemna un nou buffer cu numărul 1, izolat în întregime de zona definită de X_1 și X_2 . O citire în bufferul 1 va încărca această zonă accesibilă în mod unic prin X_3 . Variabilele X_1 și X_2 vor desemna prima zonă rezervată ; X_1 și X_2 pot fi redefinite în bufferul adresat de X_3 prin cererile :

M X_1 = FORMAL $\langle form_1 \rangle$ DANS BUF 1

M X_2 = FORMAL $\langle form_1 \rangle$ DANS BUF 2

Acest mod de lucru permite de fapt o asociere dinamică la momentul execuției programului de cereri (se testează, de exemplu, valoarea unui element, după citire, și în funcție de condițiile impuse acestea se poate redefini asocierea).

b) Funcțiile de citire/scriere se efectuează cu ajutorul comenzilor LIRE/ECRIRE care trebuie să citeze numărul bufferului asociat variabilei X_1 ;

c) ștergerea unui buffer (pe care s-a plăcut un format logic) asociat unei variabile X_1 se realizează cu comanda $S X_1$ (nu provoacă „suprimarea“ ci suprascriere cu spații);

d) eliberarea unui buffer în cadrul aceleiași sesiuni de lucru se realizează explicit prin comanda:

LIBERER <identificator buffer> <număr buffer>

Exemplu :

Cererea : M X1 = FORMAL MACHETA DANS BUF 1

provoacă rezervarea, în memoria internă, unei zone care va fi desemnată, la nivelul limbajului de cereri, prin X1.

Mărimea bufferului rezervat este aceea a formatului logic MACHETA, definit în structura bazei de date (80 caractere).

Utilizarea variabilei X1 se face în aceeași manieră cu utilizarea unui X_1 definit ca adjectiv de desemnare.

Eventualele cereri de intrare/ieșire trebuie să utilizeze numărul 1 ca număr al bufferului :

LIRE DANS BUF 1

ECRIRE BUF 1 DANS BANDE 01

Identificatorul bufferului care urmează cuvântului DANS este utilizat numai pentru clarificarea sensului frazei (nu este controlat de sistem).

Variabilele X_1 reprezintă singurii calificatori posibili ai identificatorilor interni unui format logic.

Cererea M X2 = FORMAL CALIFICATIVE 3 DE X1

afectează variabilei X2 adresa, în memorie, a celui de-al 3-lea CALIFICATIV din formatul logic MACHETA. La modul general o cerere de acest tip permite afectarea la o variabilă X_1 a adresei unui format logic, eventual repetitiv, intern unui alt format logic deja asociat unui buffer.

Comanda I (editare)

Rol : interogarea caracteristicilor care constituie structura bazei de date și/sau a variabilelor de lucru X_1 , Y_1 și Z_1 .

Efectul aplicării comenzii asupra obiectelor acțiunii este concretizat în editarea conținutului acestora. Editarea se poate realiza în funcție de opțiunile utilizatorului, în două forme :

1 – editare standard (fără punere în formă) ;

2 – editare cu format (cu punere în formă).

Alegerea uneia sau celeilalte forme de editare este la latitudinea utilizatorului și se realizează prin alegerea variantei sintactice a comenzii I.

Editare standard

Acest tip de editare este propriu SGBD-SOCRATE și se realizează prin punerea automată în pagină a obiectelor acțiunii după un format și într-o formă specifică fiecărui tip de obiect implicat.

Sintaxa :

I <identificator> [<calificare>] / X₁/Z₁/Y₁ 'constantă alfanumerică'

Specificații de utilizare :

Rezultatul execuției comenzii depinde (în sensul formei și formatului de editare) de tipul obiectelor implicate astfel :

– înaintea unui identificator al unei caracteristici de tip < cuvînt > < valoare numerică >, < listă-de-valori > sau variabilă de lucru (X₁, Y₁, Z₁) imprimarea se realizează sub forma :

{ <identificator> / X₁/Y₁/Z₁ } : valoare

Dacă <identificator> sau X₁ desemnează o caracteristică de tip < referire > valoarea imprimată reprezintă numărul de realizare al entității referite cu o eventuală calificare numerotată.

Dacă valoarea atribuită caracteristicii sau variabilei este nedefinit atunci se vor imprima spații :

– înaintea unui identificator al unei caracteristici de tip < entitate >, < inel > < invers >, < bloc > sau X₁ desemnînd o realizare de entitate se editează toate caracteristicile entității sau blocului sau toate caracteristicile entităților înlănțuite sau inversate cu imprimarea numelor și valorilor atribuite tuturor caracteristicilor incluse structural. Pentru o aranjare sugestivă în pagină se folosește tehnica indentării caracteristicilor de nivel superior. Dacă o entitate conține o caracteristică de tip < inel > sau < invers > se imprimă numele entităților înlănțuite sau inversate indicîndu-se numărul lor de realizare și eventuala calificare fără imprimarea caracteristicilor interne și a valorilor asociate acestora.

În concluzie, utilizarea comenzii I în fața unui <identificator> de tip < entitate >, < bloc >, < inel > sau < invers > se comportă ca o punere în factor a acestei comenzi pentru toate caracteristicile incluse structural

– înaintea unei caracteristici de tip < text > :

<identificator> : TEXT :

linie 1

linie 2

.

.

.

.

} valorile atribuite liniilor generate în caracteristică

– comanda I ' <constantă alfanumerică >' provoacă imprimarea constantei astfel :

<constantă alfanumerică >

Dacă șirul de caractere care definesc constanta conține mai mult de 30 caractere atunci acest lucru va fi semnalat la compilarea programului, printr-un mesaj de atenționare, iar la execuție se va realiza trunchierea la 30 de caractere.

Exemple :

– imprimă numele, prenumele și data nașterii al primei persoane definite în baza de date :

POUR UN PERSOANA

I NUME I PRENUME I DATA-NAȘTERII FIN ?

NUME : POPESCU

/* caracteristica de tip cuvînt */

PRENUME : ION

DATA-NAȘTERII

/* imprimarea unui bloc */

AN : 1913

/* caracteristici de tip valoare numerică */

LUNA : 1

ZIUA : 13

PERS-LOCN : REF /* caracteristică de tip *₁
 LOCALITATI 100 /* referire */
 – imprimarea tuturor realizărilor entităţii NATIONALITATE-CETATENIE

I TOUT NATIONALITATE-CETATENIE ?

NATIONALITATE-CETATENIE 1

COD : 1

DEN : ROMANI

NATIONALITATE-CETATENIE 2

·
·
·

Editare cu format

Acest tip de editare permite utilizatorului să aranjeze în pagină valorile asociate obiectelor acţiunii comenzii conform necesităţilor sale.

Sintaxa :

I (<A> []) { <identificator> [<calificare>] | Y₁ / Z₁ | 'constantă alfanumerică' }

<A> ::= <număr> | Y₁ pozitiv | + <număr> | + Y₁ pozitiv

 ::= <număr> | Y₁ pozitiv | - <număr> | Y₁ negativ

<număr> : număr pozitiv aparţinând intervalului [0,120]

Specificaţii de utilizare :

Comanda permite completarea unui buffer de editare (rezervat implicit de sistem) cu valorile obiectelor acţiunii comenzii specificate.

Completarea bufferului se realizează conform unei poziţii de început specificare (<A>), pozitive faţă de care se specifică, eventual, lungimea de editare şi modul de aliniere la poziţie ().

Dacă este absent atunci lungimea transferului şi a zonei rezervate este dată de lungimea, în caractere de editare, a obiectului acţiunii comenzii.

Semnul parametrului determină modul de aliniere a valorii obiectului acţiunii, comenzii, desemnat, faţă de poziţia indicată în <A>, astfel :

– dacă este pozitiv completarea se efectuează de la stînga la dreapta (aliniere stînga) ;

– dacă este negativ completarea se efectuează de la dreapta spre stînga (aliniere dreapta).

Valoarea absolută a lui reprezintă lungimea pe care se imprimă (deci transferă în buffer) valoarea conţinută de obiectul acţiunii comenzii. Eventualele diferenţe de lungime între valoarea lui şi lungimea valorii de imprimat se rezolvă astfel :

– mai mare decît lungimea valorii : se transferă valoarea iar restul caracterelor sînt făcute spaţiu ;

– mai mic decît lungimea valorii : are loc o trunchiere stîngă sau dreaptă a valorii în funcţie de semnul lui (negativ respectiv pozitiv).

Valoarea atribuită parametrului <A> reprezintă :

– { <număr> | Y₁ pozitiv } : coloana de la care începe zona destinată recepţionării pentru imprimare a valorii obiectului acţiunii comenzii ;

– { + număr | + Y₁ pozitiv } : coloana de la care începe zona destinată recepţionării valorii obiectului acţiunii comenzii este dată de poziţia în care s-a ajuns prin precedenta comandă I formatat + <număr> sau + Y₁. Conţinutul zonei dintre poziţia în care s-a ajuns pe lungime + <număr> sau Y₁ este lăsat nemodificat.

Dacă $\langle \text{număr} \rangle$ sau Y_1 este 0 (zero) atunci comanda realizează concatenarea valorii obiectului acțiunii comenzii, concatenare începînd cu poziția la care s-a ajuns cu precedenta comandă l formatat în buffer.

Scierea bufferului pe suportul de ieșire (imprimantă sau terminal) se realizează cu un ordin ECRIRE. Execuția unui ordin ECRIRE păstrează bufferul nemodificat, astfel încît $\langle n \rangle$ ordine ECRIRE succesive (fără l standard între ele) provoacă imprimarea de $\langle n \rangle$ ori a conținutului bufferului.

Prima comandă l formatat, din programul utilizator, provoacă anularea bufferului de ieșire. Această anulare este realizată și în momentul detectării oricărei comenzi l standard (de exemplu l " reprezintă imprimarea unei interlinii).

Asupra modului de funcționare a comenzii se fac precizările :

- numele obiectelor acțiunii comenzii nu este imprimat ;
- valoarea nedefinit este reprezentată cu spații ;
- numerotarea coloanelor din buffer începe cu poziția 1.

Observații :

- deoarece SGBD-SOCRATE este construit în vederea optimizării consumului de resurse, valorile nedefinite sînt reprezentate prin spații și, aceste spații sînt reacoperite în cazul scrierii cu $\langle A \rangle$ de forma + $\langle \text{număr} \rangle l + Y_1$. În acest context dacă utilizatorul dorește o aliniere exactă (în coloane precise) a valorilor editate trebuie să folosească pentru $\langle A \rangle$ forma $\langle \text{număr} \rangle$ sau Y_1 pozitiv ;
- faptul că bufferul de ieșire nu este anulat la fiecare comandă l formatat este determinat de oferirea posibilității menținerii în factor a unei (unor) valori stabilite de utilizator pentru mai multe linii de afișare consecutive ;
- în cazul în care valoarea lui Y_1 utilizat pentru a desemna parametrul $\langle A \rangle$ este negativă sau valoarea atribuită lui Y_1 pentru a desemna parametrul $\langle B \rangle$ depășește granițele intervalului se va abandona prelucrarea sesiunii în curs, poziționînd codul de retur al fazei la o valoare mai mare decît 127. Această proprietate poate fi utilizată cu succes de utilizator pentru a întrerupe forțat prelucrările sale cu marcarea codului de retur al fazei (valoarea codului de retur poate decide prelucrările ulterioare de executat utilizînd de exemplu, proceduri catalogate în care se testează codul de retur și se determină condițional înlănțuirea fazelor de executat) ;
- pentru valorile numerice sau variabile Y_1 se va folosi forma - $\langle \text{număr} \rangle$ sau $-Y_1$ pentru parametrul $\langle B \rangle$ (permite interpretarea corectă a semnalului valorii sau variabilei).

Exemple:

- editarea registrului numerelor matricole al persoanelor din baza de date sub forma :

REGISTRUL NUMERELOR MATRICOLE

PAGINA : * * * * *

NR. CRT.	MATRICOL	NUME ȘI PRENUME	DATA NAȘTERII			OBSERVAȚII
9(5)	X(13)	x(60)	9(4)	99	99	X(23)

Editarea capului de tabel se va face la fiecare pagină nouă.

$\langle \text{apel procesor LMD} \rangle$

M Y3 = 0 /* contor număr curent

M Y1 = 1 /* contor pagini editate

M Y2 = 0 /* contor număr rînduri pe pagină

```

/* parcurgerea realizării entității persoana se face în ordinea
POUR TOUT PERSOANA X1 PAR COD; /* strict crescătoare a codurilor.
M Y3 = Y3 + 1 /* majorare număr curent la noua persoană disponibilă
SI Y2 = 0 /* dacă numărul de rinduri scrise pe pagină este o
ALORS /* atunci
EXEC PAGESKIP /* program IMT realizînd salt la pagina nouă
I (1) 'REGISTRUL NUMERELOR MATRICOLE'
I (100) 'PAGINA':
I (+5 -5) Y1 /* cadrare dreapta număr pagina
  ECRIRE /* scrie linia */
I (1) '* → 30 ← *'
I (+0)* → 30 ← *'
I (+0)* → 30 ← *'
I (+0)* → 30 ← *'
I (+0)* → 30 ← *' } linia de 120 caractere '*'
  ECRIRE
I (1) '* NR. * MATRICOL' I (21) '* NUME I PRENUME'
I (82) '* ' I (95) '* OBSERVAȚII' I (119) '* '
  ECRIRE
I (1) '* CRT. *' I (21) '* ' I (82 15)* DATA NASTERII *'
I (119) '* ' ECRIRE
I (1) '* → 30 ← *' I (+0) '* → 30 ← *'
I (+0) '* → 30 ← *' I (+0) '* → 30 ← *'
  ECRIRE
M Y2 = 5 /* număr linii ocupat de capul de tabel
M Y1 = Y1 + 1 /* contorizare pagini editate
FIN
I 1) '* ' I (6 - 5) Y3 I (7) '* '
I (+0) COD I (21) '* '
I (+0) NUME I (+1) PRENUME I (82) '* '
I (86 -4) AN DE DATA-NASTERII I (87) '* '
I (98 -2) LUNA DE DATA-NASTERII I (90) '* '
I (95 -2) ZI DE DATA-NASTERII I (96) '* ' I (119) '* '
  ECRIRE
M Y2 = Y2 + 1 /* contor număr linii
SI Y2 > 95 /* număr maxim linii/pagină
ALORS
M Y2 = 0 /* dictează saltul la pagină nouă
/* (90 de persoane/pagină)
FIN
FIN ?

```

Comanda SI (dacă)

Rol : execuția condițională a unei suite de cereri (definirea cererilor condiționale) ;

Sintaxa :

Echivalent :

```

SI <condiție>
ALORS
  <suیتă de cereri1>
SINON
  <suیتă de cereri2>
FIN

```

```

IF (C)
THEN /* condiție evaluată A */
  g
ELSE /* condiție evaluată F */
  h
ENDIF;

```

Reprezentarea simbolică a acestei structuri alternative este (fig. 4.1) :

<suیتă de cereri> ::= <cerere>/<cerere><suیتă de cerere>

<cerere> : orice tip de cerere exprimat conform specificațiilor LMD-SOCRATE.

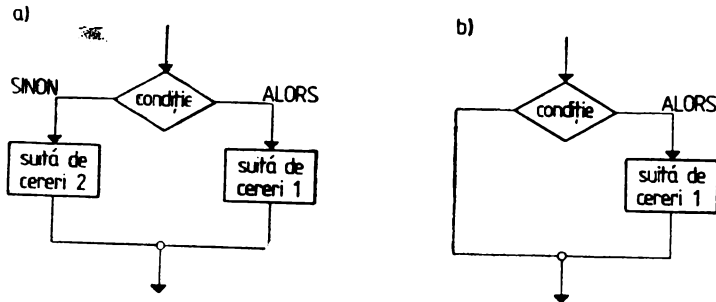

Fig. 4.1. Structuri alternative

Specificații de utilizare :

- clauza SINON poate lipsi ;
- fiecare SINON se asociază celui mai apropiat ALORS liber ;
- fiecare SI se încheie cu un FIN ;
- fiecare SI se asociază celui mai apropiat FIN liber ;
- un ALORS sau FIN este liber atunci când nu este cerut de sintaxa nici-uneia din cererile incluse în <suita de cereri>.

Observații :

1) Atunci când, în programul său, un utilizator parcurge realizările unui (sub)ansamblu selectate conform unui filtru iar expresia condițională a acestuia este complexă (cuprinde mai mult de două condiții) este preferabilă înlocuirea acestei expresii condiționale cu cereri de tip SI aplicate condițiilor simple, care compun expresia, stabilind prin imbricarea lor sau poziția secvențială a lor o ordine de excludere mutuală.

Această transformare duce la o economie de timp în sensul că valorile nu se mai supun evaluării integrale a expresiei condiționale (o expresie condițională se evaluează la A sau F) ci unor evaluări punctuale bazate pe o prioritate de excludere (dacă o condiție nu este îndeplinită nu se mai continuă procesul de testare).

Exemplu :

Se dorește listarea numelui și prenumelui tuturor bărbaiilor născuți înainte de 23 AUGUST 1944.

Această cerere de informare se poate exprima cu ajutorul unui filtru astfel :

```

POUR TOUT BARBATI X1 AYANT
  AN DE DATA-NASTERII <=1944
  ET LUNA DE DATA-NASTERII <=8
  ET ZI DE DATA NASTERII <23 ; DE X0
  I (1) NUME I (+1) PRENUME ECRIRE
FIN ?

```

Echivalentul acestei cereri exprimat prin condiții SI este :

```

POUR TOUT BARBATI X1 DE X0
  SI AN DE DATA-NASTERII >1944
  ALORS
    SUIVANT /* treci la analiza următoarei realizări */
  FIN
  SI LUNA DE DATA-NASTERII >8
  ALORS
    SUIVANT /* treci la analiza următoarei realizări */
  FIN

```

```

SI ZI DE DATA-NASTERII <23
  ALORS
    I (1) NUME I (+1) PRENUME ECRIRE
  FIN
FIN ?
sau utilizând cereri SI imbricate :
POUR TOUT BARBATI X1
  SI AN DE DATA-NASTERII <= 1944
    ALORS
      SI LUNA DE DATA-NASTERII <= 8
        ALORS
          SI ZI DE DATA-NASTERII <23
            ALORS
              I (1) NUME I(+1) PRENUME ECRIRE
            FIN
          FIN
        FIN
      FIN
    FIN
  FIN ?

```

2) Dacă același obiect al acțiunii comenzii SI participă în exprimarea mai multor condiții simple este preferabilă transferarea sa prealabilă aplicării expresiei într-o variabilă de lucru și utilizarea acestei variabile la formarea expresiei.

3) Afirmările privind descompunerea expresiilor condiționale complexe (care utilizează obiecte diferite din baza de date) prin stabilirea unei ierarhii de excluderi mutuală sint valabile și pentru expresiile condiționale utilizate la comanda SI.

4) Utilizatorul trebuie să țină cont, la utilizarea comenzii SI, de modul de evaluare a expresiilor condiționale iar la imbricarea comenzilor de tip SI este indicată utilizarea tehnicilor de simplificare a funcțiilor logice booleene.

Comanda POUR

Rol : gruparea unei suite de cereri ;

Sintaxa :

```

POUR {X0 | Xi | <citație de caracteristică>}
      <suita de cereri>

```

FIN

unde : $i = \overline{1,9}$

X0 : desemnează blocul „FICHIER“ (baza de date) ;

X_i : desemnează adresa unei realizări de entitate ;

<citație de caracteristică> : citarea unei caracteristici de tip <bloc>, <referire>, <entitate>, <inel> sau <invers>.

Specificații de utilizare :

- în cazul în care <citație de caracteristică> se referă la o caracteristică de tip <entitate>, <inel> sau <invers> această citație reprezintă o <desemnare de (sub)ansamblu> care implică modul de acces și, eventual, selecție a realizărilor ;
- o cerere POUR determină :

- a) la citarea unei caracteristici de tip <bloc> și <referire> sau la utilizarea cuantificatorului UN pentru <desemnare de (sub)ansamblu> o simplă punere în factor a calificatorului respectiv ;

- b) la utilizarea cuantificatorului TOUT pentru <desemnare de (sub)ansamblu> o execuție ciclică a <suitei de cereri> pentru fiecare realizare selectată a (sub)ansamblului cu punerea în factor a calificatorului respectiv ;

- fiecare POUR se asociază celui mai apropiat FIN liber ;

- valabilitatea contextuală a calificatorului pus în factor de POUR ține pînă la FIN asociat (calificarea este implicită pentru toate caracteristicile aflate în partea

- stîngă a comenzilor și poate fi schimbată prin calificarea explicită a acestora ; un obiect al acțiunii unei comenzi este considerat în partea stîngă dacă nu apare după un <operator de relație>;
- ieșirea forțată dintr-un ciclu introdus de POUR se realizează prin folosirea cuvîntului comandă :
SORTIE : ieșire definitivă din ciclu ;
SUIVANT (următorul) :
 1) ieșire definitivă dacă cuantificatorul utilizat este UN ;
 2) trecerea la următorul obiect al acțiunii comenzii dacă cuantificatorul utilizat este TOUT ;
 - cererile POUR pot fi imbricate ;
 - dacă imbricarea se realizează pe <desemnare de (sub)ansamblu> atunci este indicată utilizarea <tronumelor de apel> X_i pentru desemnarea (sub)ansamblului care reprezintă obiectul acțiunii. Aceste <tronomie de apel> pot fi utilizate la realizarea eventualelor rupturi de context necesare la execuție ;
 - derularea unui ciclu POUR poate fi oprită, în conversațional, prin tastarea caracterului „atenție“ (C1N) sau apăsare pe tasta BREAK). Un ciclu căruia i s-a oprit derularea poate fi relansat prin comanda RESTART.

Utilizarea cererilor POUR, imbricate, pe <desemnare de (sub)ansamblu> permite programatorului să „navigheze“, conform necesităților sale, în datele stocate în baza sa de date prin parcurgerea lineară sau încrucișată a „căilor de parcurgere“ definite. Prin utilizarea „rupturilor de context“ are posibilitatea să se refere, la un nivel de imbricare inferior, la orice obiect manipulat la un nivel superior și/sau să părăsească și adopte o cale de parcurgere în favoarea/defavoarea alteia.

Vom da, în continuare, un exemplu de parcurgere a unei structuri cu o foarte mare putere de reprezentare a ierarhiei datelor și anume o structură de entitate care conține declarația de <inel> și <referire cu inel> asociată. O astfel de structură poate reprezenta utilizînd termenii proprii teoriei structurilor arborescente, „frunze ramuri, arbori, păduri sau păduri de arbori“. Încadrarea datelor în una din aceste structuri este dependentă de proprietățile intrinseci ale acestora reprezentate de modul de realizare a subordonării. Pentru exemplificare vom utiliza structura, descrisă în cap. 3, administrativ-teritorială a R.S.R. ; scopul programului este de a edita pentru localitățile definite la primul nivel localitățile aflate la un nivel ierarhic inferior. Evidențierea nivelului se va realiza prin decalarea, spre dreapta, cu un număr de 5 caractere a poziției de început a imprimării.

Exemplu :

```
<apel procesor LMD>
POUR TOUT LOCALITATI X1 /* localitățile de nivel 1 nu */
  AYANT PAS LOC-SUP; /* sint subordonate */
  I (5 - 5) COD I(+1) DEN1 I(+0) DEN ECRIRE
  POUR TOUT LOC-SUB X1 /* nivelul 2 */
    I (10 - 5) COD I(+1) DEN1 I(+0) DEN2 ECRIRE
    POUR TOUT LOC-SUB X1 /* nivelul 3 */
      I (15 - 5) COD I(+1) DEN1 I(+0) DEN2 ECRIRE
      POUR TOUT LOC-SUB X1 /* nivel 4 */
        I (20 - 5) COD I(+1) DEN1 I(+0) DEN2 ECRIRE
        POUR TOUT LOC-SUB X1 /* nivel 5 */
          I (25 - 5) I(+1) DEN1 I(+0) DEN2 ECRIRE
          SI EXISTE LOC-SUB
          ALORS
            I(30) 'ERR.FF.EROARE FATALA DE DATE ?'
```

SORTIE

FIN

FIN FIN FIN FIN FIN ?

Notă : localitățile existente la un nivel de subordonare nu sînt de același tip administrativ. Tipul poate fi identificat prin precizarea sa explicită în denumire sau prin introducerea unor niveluri vide care conțin numai legăturile pentru a le plasa la un nivel dependent de tip.

Comanda FAIRE

Rol : repetarea execuției unei <suite de cereri> de un număr nedeterminat de ori. Numărul de execuții, locul, momentul și condițiile de relansare sau abandonare a execuției trebuie să fie stabilite explicit de utilizator prin comenzi specifice.

Sintaxa :

FAIRE

<suita de cereri>

FIN

Specificații de utilizare :

- fiecărei comenzi FAIRE i se asociază cel mai apropiat FIN liber ;
- execuția unui ciclu FAIRE poate fi întreruptă, în conversațional, în orice moment prin tastarea caracterului „atenție” și relansată prin comanda RESTART (între momentul întreruperii și cel al relansării este permisă numai utilizarea comenzilor de primul nivel).

Pentru un ciclu de FAIRE se fac precizările :

- relansarea se realizează prin comanda REFAIRE ;
- ieșirea se realizează prin comanda SORTIE ;

Observații :

Numărul, locul și condițiile de execuție a comenzilor REFAIRE/SORTIE este stabilit de utilizator. Fiecare comanda REFAIRE/SORTIE se asociază nivelului introdus de comanda FAIRE în care este definită. Dacă unei comenzi FAIRE nu i se asociază o comandă REFAIRE atunci <suita de cereri> este executată o singură dată (integral dacă nu există comenzi SORTIE care să o fragmenteze) și permite numai definirea unui nivel inferior în program. Prin utilizarea comenzii SORTIE permite execuția condițională a porțiunilor din <suita de cereri> fără utilizarea regrupării acestuia sub o comandă SI.

Exemplul 1 :

- calculul factorialului unui număr oarecare <N> :

<apel procesor LMD>

M Y1 = 1 /* variabila pentru calculul factorialului */

M Y2 = <N>

FAIRE /* lansare ciclu de execuție */

SI Y2 = U OU Y2 <= 0 /* condiția de ieșire din ciclu */

ALORS

SORTIE /* ieșire din ciclu */

FIN

M Y1 = Y1 * Y2

M Y2 = Y2 - 1

REFAIRE /* relansează ciclul */

FIN

I Y1 ?

Exemplul 2 :

— căutarea unei (unor) persoane din baza de date după cod și imprimarea numelui și prenumelui acestora :

```

<apel procesor LMD>
D X1 /* anulare variabilă Xi pentru asigurare reentantă la nivel sesiune */
FAIRE I 'INTRODUCETI CODUL PERSOANEI'
  M Z1 = U Z1 = EXT
  SI Z1 = 'TERMINAT' /* condiția de ieșire din ciclu */
    ALORS
      SORTIE
    FIN
  M X1 = UN PERSOANA AVEC COD = Z1 ;
  SI PAS X1 /* dacă persoana nu există în B.D. se dă */
    ALORS /* mesaj de eroare
      I (1) 'ERR.01.PERSOANA NU EXISTA ?'
      ECRIRE
      REFAIRE /* reluare ciclu în caz de eroare */
    FIN
  POUR X1 /* în caz de eroare această secvență nu se execută */
    I(16) NUME I (+1) PRENUME ECRIRE
  FIN
  REFAIRE /* reluare ciclu normală */
FIN D X1 /* anulare variabilă Xi pentru asigurarea reentrantei */
/* programelor la apelul în cadrul aceleiași sesiuni */
? /* lansare faza compilare și execuție a programului */

```

Comanda DEPUIS

Rol : lansarea unui ciclu POUR care se desfășoară asupra realizărilor unei caracteristici de tip <entitate> sau <invers>, începînd cu o anumită realizare.

Sintaxa :

```

DEPUIS {<număr> Yi}
  POUR <citație ansamblu>
    <suita de cereri>
  FIN
  {<număr>|Yi} ∈ [0, Nmre] ∩ N
  <citație ansamblu> :: = TOUT {<nume entitate>|<nume invers>}[Xi]
    [<calificare>]

```

Specificații de utilizare :

- parcurgerea realizărilor specificate în <citație ansamblu> se face în ordinea crescătoare a numerelor de realizare începînd cu prima realizare, care există, cu număr de realizare mai mare decît cel furnizat de utilizator prin <număr> sau Y_i ;
- realizarea cu numărul <număr> (sau Y_i) poate să nu existe ;
- deși sintaxa definită pentru <citație ansamblu> arată acest lucru, precizăm că este interzisă parcurgerea cu <criteriu de sortare> sau <filtru> de selecție.

Observație :

Această comandă permite, în cazul parcurgerii secvențiale a unui ansamblu (după <șir de biți>), reluarea prelucrării din locul în care s-a întrerupt în urma unui incident hardware sau la comanda explicită a utilizatorului. Mai mult utilizatorul poate fracționa prelucrările voluminoase prin construirea unor „puncte de reluare” a parcurgerii ansamblului sau poate exploata parțial ansamblul (între anumite limite de variație a numerelor de realizare).

Exemple :

– imprimarea localităților definite după localitatea cu codul 30465 :

```
M Y1 = NUMDE UN LOCALITATI AVEC COD = 30465 ;
DEPUIS Y1
POUR TOUT LOCALITATI
  I (6 - 5) COD I (+1) DEN1 I (+0) DEN2 ECRIRE
FIN ?
```

– imprimarea localităților aparținând unui (unor) județe cu construirea unor „puncte de reluare” la fiecare 90 de localități listate.

Prelucrarea se va efectua conform unui parametru furnizat de utilizator cu structura :

```
<prel><ji><jf><nrloc>
<prel> ::= T|C
```

T – termină prelucrarea ;

C – continuă prelucrarea cu acest parametru.

Dacă valoarea atribuită lui <prel> diferă de T sau C atunci se semnalează eroarea și se solicită din nou parametrul.

<ji> : două caractere numerice precizînd numărul județului de la care începe prelucrarea. Dacă acest parametru este 0 sau 1 prelucrarea va începe cu primul județ definit. Acest parametru este obligatoriu ;

<jf> : două caractere numerice precizînd județul la care se va termina prelucrarea și se va solicita un nou parametru.
Dacă <jf> este absent atunci vor fi prelucrate toate județele care urmează lui <ji>. Dacă valoarea atribuită lui <jf> este mai mică decât a lui <ji> se semnalează eroare și se solicită din nou parametrul.

<nrloc> : numărul localității (5 caractere), din cadrul primului județ <ji> de la care începe listarea. Dacă nu există acest parametru se listează toate localitățile aparținînd județului. Pentru județele care urmează lui <ji> acest parametru este ignorat.

Exemplu :

<apel procesor LMD>

FAIRE.

```
I (1) 'INTRODUCERI PARAMETRII PRELUCRARI'
I (+1) 'SUB FORMA <PJIJFLLLL> UNDE : ' ECRIRE I ''
I (3) ' P ::= T-TERMINARE; C - CONTINUARE; ' ECRIRE I ''
I (3) 'JI : NUMAR JUDET DE INCEPUT; ' ECRIRE I ''
I (3) 'JF : NUMAR JUDET SFIRSIT' I (+1) 'SAU SPATIU;' ECRIRE I ''
I (3) 'LLLL : NUMAR LOCALITATE IN' I (+1) 'JUDETUL JI SAU SPATIU'
  ECRIRE I ''
M Z1 = U M Z1 = EXT
M Z2 = U M Z2 = Z1 1 1
SI Z2 ^= 'C' ET Z2 ^= 'T'
ALORS
  I (1) '** ERR.FF.PARAMETRUL <P> ? ' ECRIRE
  REFAIRE
SINON
  SI Z2 = 'T'
  ALORS
```

```

        I 'LA' REVEDERE I'
        SORTIE
        FIN
FIN
M Y1 = Z1 2 2 /* <JI> */
M Y2 = Z1 4 2 /* <JF> */
M Y3 = Z1 6 5 /* <LLLLL> */
SI Y1 = U OU Y1 <O OU Y2 <O OU Y3 <O
    ALORS
        I (1) '**ERR.FF.PARAMETRUL ... ? ' ECRIRE REFAIRE
    FIN
SI EXISTE Y2 ET Y2 < Y1
    ALORS
        I (1) '**ERR.FF.PARAMETRUL <JF> ? ' ECRIRE REFAIRE
    FIN
SI Y1 > 0 ALORS M Y1 = Y1 - 1 FIN
SI PAS Y3 ALORS M Y3 = 0 FIN
SI PAS Y2 ALORS M Y2 = 0 FIN
DEPUIS Y1
    POUR TOUT JUDETE X1
        M Y4 = NUMDE X1
        SI Y2 > 0
            ALORS
                SI Y4 > Y2 ALORS SORTIE FIN
        FIN
        M Y5 = 0
        I (2 - 2) Y4 I (+1) DEN1 I (+0) DEN2 ECRIRE I'
        POUR TOUT JUD-LOC X2 M Y5 = Y5 + 1
        SI Y5 < Y3 ALORS SUIVANT SINON M Y3 = 0 FIN
        M Y6 = Y5 / 90
        M Y7 = Y6 * 90 - Y6
        SI Y7 = 0
            ALORS I'
                I (1) '* CKP:<LLLLL>= '
                I (+6 -5) Y5 ECRIRE I'' /* ? */
        FIN
        I (6 - 5) COD I (+1) DEN1 I (+0) DEN2 ECRIRE
    FIN
FIN
REFAIRE
FIN ?

```

Comanda D

RoI: desemnarea formală a unei variabile X_i ca adjectiv

Sintaxa:

1) **D** X_i

În acest caz variabila X_i primește valoarea nedefinit. Această comandă este similară cu $M X_i = U$.

2) **D** $X_i = UN$ <nume entitate> [*<calificare>*]

Prin această cerere variabila X_i va desemna formal <nume entitate>.. În acest caz X_i devine adjectiv de desemnare sau calificator. Pentru a putea utiliza această variabilă X_i ca marcator al unei realizări de entitate este necesar să se atribuie o adresă virtuală a acelei realizări.

Această cerere introduce un criteriu de validare contextuală a utilizării variabilei X_i .

Exemplu :

```
D X1 D X2
D X1 = UN PERSOANA
POUR TOUT LOCALITATI X2
  POUR TOUT LOCN-PERS X1 /* X1 utilizat în context */
  I NUME /* PERSOANA */
FIN
FIN ?
```

Comanda BLOQUER ... LIBERER

Rol : blocarea (BLOQUER) și deblocarea (LIBERER) consolelor (utilizatorilor !) active simultan pe aceeași bază de date, pentru a se asigura integritatea și acuratețea datelor introduse la creare/actualizare.

Sintaxa :

BLOQUER

<suita de cereri> /* blocarea se realizează pe întreaga */

LIBERER

/* perioadă de execuție a acesteia */

Specificații de utilizare :

- 1 – cererile BLOQUER ...LIBERER nu pot fi imbricate ;
- 2 – pentru limitarea timpilor de blocare a consolelor active simultan este indicat ca cererile cuprinse între BLOQUER și LIBERER să nu fie de forma M...=EXT (reclamă un dialog cu utilizatorul care poate deveni indisponibil, la un moment dat, sau este lent) sau LIRE DANS... (citirea unui terminal într-un buffer) ;
- 3 – indiferent dacă utilizatorul folosește o tehnică proprie de blocare sau nu este imperios necesar să se blocheze cererile care acționează asupra „resurselor alocabile“ ale bazei de date. Aceste cereri (și „resursele alocabile“ solicitate) sînt :
 - comenzile de generare și/sau suprimare pe șiruri de biți, realizări de entitate (pot conține eventuale „resurse alocabile“) și caracteristici de tip <inel> ;
 - comenzile de actualizare a caracteristicilor de tip <referire>.

Comanda LIRE/ECRIRE articole din fișiele secvențiale pe suport magnetic

Rol : citirea/scrierea unui articol într-un/dintr-un buffer de memorie de pe/pe suport magnetic (bandă sau disc).

Sintaxa :

1. Citire :

LIRE <identificator periferic> <număr periferic>

DANS <identificator buffer> <număr buffer>

2) scriere :

ECRIRE <identificator buffer> <număr buffer>

DANS <identificator periferic> <număr periferic>

<identificator periferic> : nume generic atribuit perifericului de către programator ;

<identificator buffer> : nume generic atribuit bufferului de către programator ;

Aceste nume generice sînt utilizate numai în scopul măririi lizibilității și semnificării comenzilor (nu sînt controlate de sistem).

<număr periferic> : număr întreg care reprezintă numărul logic al perifericului (pentru SOCRATE). Acest număr trebuie să fie identic cu acela declarat în comanda de conectare a unui <număr buffer> : număr întreg din intervalul [0,5] care reprezintă numărul logic al bufferului utilizat.

Specificații de utilizare :

- bufferul utilizat, desemnat prin <număr buffer>, pentru efectuarea operațiilor de citire și/sau scriere trebuie să fie rezervat și asociat unui format logic ;
- utilizarea fișierelor pe suport magnetic impune definirea acestora printr-o cerere de conexiune (ATTACH).

Pentru versiunile V 1.5 și V.1.6.R conexiunea se realizează astfel :

- la utilizarea fișierelor pe bandă magnetică :

% [<eticheta>] ATTACH MT <număr periferic>, unde <număr periferic> aparține intervalului [00,99], și trebuie să fie utilizat, ca atare, în toate cererile de intrare/ieșire pe acest periferic ;

- utilizarea fișierelor pe disc magnetic este posibilă (în versiunea SOCBTCH perfect compatibilă SOCRATE V.1.5 realizată de specialiștii din cadrul C.C.E. al C.S.P.) prin cererea de conexiune exprimată cu ajutorul comenzii :

% [<eticheta>] ATTACH ADF <număr periferic>, unde <număr periferic> \in [0,1] și trebuie utilizat ca atare în toate cererile de intrare/ieșire pe acest periferic ;

aceste comenzi sînt disponibile numai în „batch processing”.

Exemplu :

Încărcarea nomenclatorului LOCALITĂȚI descris în baza de date SOCRATE (capitolul 3).

Programul va fi folosit pentru operațiile de creere/modificare/ștergere.

[comenzi de lansare a modului SOCBTCH și conectare la baza de date dorită]

```
% ACTI TB:49 /* comanda de activare adăugare la structura bazei de date */
% RUN FN:D /* apel procesor : compilatorul LMD */
D /* se efectuează adăugare la structura existentă a unei noi structuri */
FORMAL LOCALIT /* adăugarea se referă la un <formal logic> */
DEBUT
  COD-JUD DILATE 2 /* codul județului de aparține */
  COD-LOC DILATE 6 /* codul localității */
  LOC-SUP DILATE 6 /* codul localității de care aparține ierarhic */
  DEN1-LOC MOT 30 /* denumirea în clar */
  DEN2-LOC MOT 10 /* a localității tratate */
FIN FIN ?
% DACTI TB:49 /* dezactivare nivel adăugare la structura */
% ATTACH MT03 /* conectare banda magnetică cu numărul logic */
/* SOCRATE 3 */
% FILE PRM:INP,RCS:54,BFS:558,RCF:FIX
/* banda va fi utilizată numai în operatorii de citire (PRM:INP) și conține */
/* articole de lungime fixă (RCF:FIX) cu lungimea de 54 octeți (RCS:54) */
/* blocate cite 10 BFS : (RCS+1) * 10 + 8) */
% ASSIGN DV:MT33 /* numărul logic recunoscut de sistemul de operare */
% TABEL FN:'NOMENCL-LOCALIT' /* numele fișierului */
/* în cazul în care este detectată o eroare logică în datele citite */
/* acestea vor fi salvate pe fișierul 'LOCALITATI-ERR' descris astfel :
```

```

% ATTACH MTOS
% FILE PRM:OUT,RCS:54,BFS:558,RCF:FIX
% ASSIGN DV:MT55
% LABEL FN:'LOCALITATI-ERR'
% RUN FN:R /* apel procesor:compilator LMD */
D X1 D X2 D X3 M Z1 = U /* anulare context variabile de adresă și Z1 */
M X1 = FORMAL LOCALIT DANS ARTICOL 1 /* rezervare și formatare buffer 1 */
FAIRE /* ciclu de prelucrare */
S X1 /* inițializare (ștergere) buffer */
LIRE FIS-LOC 03 DANS ARTICOL 1 /* citește un articol în zona ARTICOL */
M Y1 = COD-JUD DE X1
SI Y1 = 99 /* condiția logică de „sfârșit fișier.” */
ALORS
    ECRIRE ARTICOL 1 DANS FIS-ERR 05 /* pune sfârșit logic fișier erori */
    SORTIE /* ieșire din ciclul de prelucrare lansat (FAIRE) */
FIN
M X2 = UN JUDETE Y1
SI PAS X2
ALORS
    ECRIRE ARTICOL 1 DANS FIS-ERR 05
    M Z1 = '* ATENTIE/EXISTA ARTICOLE ERR.?' /* marcare existența erorii */
    REFAIRE /* reluare cu o nouă citire */
FIN
M X3 = U
M Y2 = U
M Y2 = LOC-SUP DE X1
SI EXISTE Y2 /* dacă există indicația ca localitatea curentă */
ALORS /* este subordonat ă ierarhic mă asigur de existența */
FAIRE /* nivelului superior. */
    POUR UN LOCALITATI X3 AVEC COD = Y2; DE X0
    FIN
    SI PAS X3 /* dacă localitatea de nivel ierarhic superior nu există */
    ALORS /* atunci o generez completindu-i informațiile disponibile */
        G UN LOCALITATI X3
        M COD DE X3 = Y2
        M LOC-JUD DE X3 = X2
    FIN
FIN
M Y3 = COD-LOC DE X1
M X4 = U
SI PAS Y3 /* dacă codul localității curente este vid sau nenumeric */
ALORS /* atunci articolul este eronat și marchez existența erorii */
    ECRIRE ARTICOL 1 DANS FIS-ERR 05
    M Z1 = '*ATENTIE I EXISTA ARTICOLE ERR. ?'
    REFAIRE /* reiau cu o nouă citire */
FIN
FAIRE /* localitatea există ? */
    POUR UN LOCALITATI X4 AVEC COD = Y1; DE XO.
FIN
SI PAS X4 /* dacă nu există o generez și îi pun codul */
ALORS
    G UN LOCALITATI X4
M COD-DE X4 = Y3
FIN
POUR X4 /* pentru localitatea curentă */
M Z2 = U M Z2 = DEN1-LOC DE X1
SI Z2 = 'S' /* dacă DEN1-LOC conține numai litera S */
ALORS /* voi angrena procesul de ștergere a acestei realizări */
    M COD = U /* anulez codul din dicționar */
    M LOC-JUD = U /* anulez legătura cu județul */
    M LOC-SUP = U /* anulez, dacă există, legătură cu nivelul superior */
    M DEN1 = U M DEN2 = U /* anulez denumirea */
    S X4 /* șterg bitul corespondent din șirul de biți de prezență */

```

```

    REFAIRE /* trec la tratarea unui nou articol */
    FIN
    M LOC-JUD = U /* dacă operația nu este de ștergere atunci o */
    M LOC-JUD = X2 /* tratez ca operație de modificare, de aceea */
    M LOC-SUP = U /* anulez legătura cu județul, cu localitatea de */
    SI EXISTE X3 /* nivel superior și completez aceste legături */
    ALORS /* cu valorile citite în înregistrarea curentă */
    M LOC-SUP = X3
    FIN
    M DEN1 = DEN1-LOC DE X1
    M DEN2 = DEN2-LOC DE X1
    FIN
    REFAIRE /* treci la tratarea unui nou articol */
    FIN /* sfârșit ciclul de prelucrare */
    SI EXISTE Z1 ALORS I (1) Z1 ECRIRE FIN
    /* dacă a fost marcată eroare de date anunț acest lucru */
    ? /* sfârșit program : angrenează compilarea efectivă a programului
    /* și în cazul corectitudinii sintactice și semantice a cererilor componente
    /* (care formează unități lexicale) lansează execuția efectivă

```

Observație :

- Acest exemplu poate fi rulat pe Mini efectuind următoarele schimbări :
- apelul procesorului de definiție conform specificațiilor acestuia ;
 - înlocuirea comenzilor ATTACH prin comenzile ATTACHE, încorporate în programul de cereri ;
 - apelul compilator LMD pentru acest program.

Citirea unui terminal într-un buffer

Rol : încărcarea unui buffer cu datele citite de pe un terminal conform unei structuri logice (format) definite de utilizator.

Sintaxa :

```

    LIRE DANS <identificator buffer> <număr buffer>
    <identificator buffer> : nume generic atribuit bufferului de către programator
    pentru mărirea lizibilității comenzilor sale ;
    <număr buffer> : număr întreg în intervalul [0,5] care reprezintă numărul logic
    al bufferului ;

```

Specificații de utilizare :

În prelucrarea conversațională :

- fiecărui terminal i se alocă în mod implicit bufferul cu numărul 0 (zero) de 79 caractere și orice citire a acestui număr într-o comandă de citire executată în programul lansat la terminal va provoca citirea unei linii de ecran ;
- bufferele cu numerele [1,5] se rezervă explicit de programator și orice comandă de citire care citează unul din aceste buffere va fi adresată (și executată de) către dispozitivul de intrare standard al partiției în care este lansat modulul SOCRATE conversațional. În „batch processing“ :
- toate bufferele se rezervă explicit de către utilizator iar comenzile de citire, cu această sintaxă, care citează aceste buffere se adresează (și execută de) către dispozitivul de intrare standard al partiției.

Scrierea unei linii la terminal (în conversațional) se realizează cu ajutorul comenzii ECRIRE pe buffer completat cu informații cu ajutorul comenzii I formatat.

Toate cererile de execuție a unei comenzi I, forma de editare standard, se vor executa și adresa implicit la terminal (în „batch processing“, care reprezintă o simulare a conversaționalului, ieșirea standard a partiției este considerată terminal de ieșire iar intrarea standard terminal de intrare simulând astfel, cu două dispozitive, un terminal conversațional).

Modificări ale LMD-SOCRATE în V 1.6.R.

Aceste modificări au fost efectuate pentru a permite tratarea, pe de o parte, noilor tipuri de caracteristici ale LMD și/sau a extensiilor caracteristicilor existente iar, pe de altă parte, pentru a introduce noi facilități de exploatare a tehnicii de calcul și a ușura activitatea de programare.

Calificare prin DONT

A fost introdusă pentru a permite calificarea unei caracteristici aflate la nivel superior unei entități imbricate printr-o caracteristică aflată în entitatea imbricată.

Exemplu :

```

ENTITE      (n1) A1
  DEBUT
    CA1      MOT
  ENTITE    (n2) A2
    DEBUT
      CA2      MOT
  ENTITE    (n3) A3
    DEBUT
      CA3      MOT
    FIN
  FIN
FIN ?

```

Presupunem că în X1 se află adresa unei realizări a entității A3 ; putem califica o caracteristică din entitatea A2 prin X1 astfel :

```
I CA2 DE UN A2 DONT X1 ?
```

Pentru a califica o caracteristică dintr-o entitate la nivel superior nu este necesară specificarea entităților care includ structural entitatea de nivel inferior prin care se face calificarea cu DONT :

```
I CA1 DE UN A1 DONT X1
```

Forma generală a utilizării calificatorului DONT :

```
<caracteristică elementară> [<calificare>] DONT
```

<citație de realizare de entitate imbricată la nivel inferior>.

Exemplu :

```
I CA1 DONT UN A3 AYANT CA3 ⇐ 'CALIFIC'; DE UN A2 DE UN A1
```

Variabile de lucru W_i

W_i ($i=1,14$) reprezintă *variabila de lucru* pentru caracteristicile de tip DECIMAL (zecimal împachetat cu virgulă).

Sintaxa și modul de utilizare a variabilelor W_i sînt date de acțiunea al cărei obiect sînt și de tipul celorlalte obiecte implicate în această acțiune, astfel :

a) *atribuiri* :

1) $M W_i = EXT [(\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle / Z_i)]$

Această comandă angrenează un dialog la terminal, cu utilizatorul, astfel :

– dacă în membrul drept este specificată $(\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle / Z_i)$ atunci la terminal apare (dacă în sintaxă este utilizat Z_i atunci Z_i trebuie poziționat, anterior utilizării sale, la valoarea $\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle$) :

$\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle$:

– dacă membrul drept este numai EXT la terminal apare :

W_i :

– indiferent de modul de inițiere al dialogului se așteaptă unul din răspunsurile :

/, **NON**, $\langle cr \rangle$: conținutul variabilei W_i rămîne neschimbat ;

U : variabila W_i este pusă la nedefinit

$\langle \text{valoare} \rangle$: dacă valoarea este corectă atunci se va atribui variabilei W_i , altfel se repetă dialogul.

$\langle \text{valoare} \rangle$: : = $\langle \text{constantă numerică} \rangle / \langle \text{constantă zecimală} \rangle$

$\langle \text{constantă zecimală} \rangle$: : = $\langle \text{constantă numerică} \rangle$, $\langle \text{număr} \rangle /$
 $[\langle \text{semn} \rangle] \langle \text{număr} \rangle_1$, $\langle \text{număr} \rangle_2$

$\langle \text{semn} \rangle$: : = $\mathbf{B} / + / - /$

$\mathbf{B} / +$: număr zecimal pozitiv

$-$: număr zecimal negativ

$\langle \text{număr} \rangle_1$: partea întregă a numărului zecimal (maxim 15 cifre) ;

$\langle \text{număr} \rangle_2$: partea fracționară a numărului zecimal (maxim 7 cifre).

2) $M W_i = U W_i$ primește valoarea nedefinit ;

3) Conversii

– $\langle \text{zecimal despachetat} \rangle$ - $\langle \text{zecimal împachetat} \rangle$:

$M W_i = Z_i [[(\langle \text{poziție} \rangle \langle \text{lungime} \rangle)]] /$

$\langle \text{constantă numerică} \rangle /$

$\langle \text{constantă zecimală} \rangle$

Dacă Z_i este spațiu, nedefinit sau nu conține o valoare de tip $\langle \text{constantă numerică} \rangle / \langle \text{constantă zecimală} \rangle$ atunci W_i primește valoarea nedefinit altfel valoarea din membrul drept este convertită în zecimal împachetat (cu virgulă).

$M Z_i [(\langle \text{poziție} \rangle)] = W_i$

– $\langle \text{binar} \rangle \leftrightarrow \langle \text{zecimal împachetat} \rangle$

$M W_i = Y_i$

Valoarea binară conținută de Y_i este transformată în zecimal împachetat (partea fracționară este nulă).

$M Y_i = W_i$

Dacă valoarea conținută de W_i este în afara intervalului $[-(2^{31} - 1), +(2^{31} - 1)]$ atunci Y_i este pus la valoarea nedefinit.

4) Expresii

$M W_i [(K)] = \langle \text{expresie aritmetică} \rangle$

$\langle \text{expresie aritmetică} \rangle$: : = $\langle \text{expresie aritmetică} \rangle_w / \langle \text{expresie aritmetică} \rangle_y$

$\langle \text{expresie aritmetică} \rangle_w$: este o $\langle \text{expresie aritmetică} \rangle$ (§ 4.) în care

$\langle \text{operand} \rangle ::= \langle \text{număr} \rangle / \langle \text{număr} \rangle, \langle \text{număr} \rangle / W_1;$

$\langle \text{expresie aritmetică} \rangle_y$: este o $\langle \text{expresie aritmetică} \rangle$ în care

$\langle \text{operand} \rangle ::= \langle \text{număr} \rangle / \langle \text{număr} \rangle, \langle \text{număr} \rangle / Y_1.$

- Dacă în sintaxă este utilizat (k) atunci k specifică numărul zecimal la care să se facă rotunjirea ($k \in [0,6]$). Rotunjirea se face astfel:
- se compară cifra $(k + 1)$ a părții zecimale cu 5;
- dacă cifra $(k + 1)$ este mai mare atunci se adună 1 la cifra din poziția k (eventualul report de cifră semnificativă este propagat corespunzător) și se pun pe o (zero) pozițiile $(k + 1)$ la 7;
- dacă cifra $(k + 1)$ este mai mică sau egală atunci nu se efectuează rotunjirea.

Deși modul de definire a expresiei aritmetice arată acest lucru specificăm că utilizarea variabilelor W_1 și Y_1 în aceeași expresie este interzisă.

5) alte atribuiri

- $M W_1 = W_k$ $i, k = 1,14$
- $M W_1 = \{ \langle \text{valoare numerică} \rangle / \langle \text{zecimal} \rangle / \langle \text{binar} \rangle / \langle \text{zecimal împachetat} \rangle / \langle \text{zecimal despachetat} \rangle \} \langle \text{calificare} \rangle$
- $M \{ \langle \text{valoare numerică} \rangle / \langle \text{zecimal} \rangle / \langle \text{binar} \rangle / \langle \text{zecimal împachetat} \rangle / \langle \text{zecimal despachetat} \rangle \} [\langle \text{calificare} \rangle] = W_1$

Tabela 4.5. Comparații admise la comanda „SI”

dreapta \ stinga	MOT	listă de valori	Z ₁	MOT formal	caracteristică numerică	Y ₁	BINAIRE formal	DECIMAL	W ₁	PACKE DILATE formal	constantă alfanumerică	constantă întreagă	constantă zecimală	U	EXISTE PAS
MOT	*	*	*	*							*			*	*
listă de valori	*	*	*	*							*			*	*
Z ₁	*	*	*	*							*			*	*
MOT formal	*	*	*	*							*	*		*	*
caracteristică numerică					*	*	*					*		*	*
Y ₁					*	*	*					*		*	*
BINAIRE formal					*	*	*					*		*	*
caracteristică DECIMAL								*	*	*		*	*	*	*
W ₁								*	*	*		*	*	*	*
DILATE PACKE formal					*	*		*	*				*	*	

b) *Condiții*

Atunci când W_i se află în *<membrul stîng>* al unei *<condiții simple>* :

<membru drept> ::= W_i / *<valoare numerică>* / *<zecimal>* / *<constantă alfanumerică>* /
<constantă numerică> / *<constantă zecimală>* / U

<constantă alfanumerică> trebuie să fie de forma :

[*<semn>*] *<număr>* [, *<număr>*]

Este admisă utilizarea lui W_i în *<condiții de existență>* :

{EXISTE/PAS} W_i

Pentru V 1.6.R a fost extinsă gama comparațiilor admise între tipurile de obiecte manipulate de LMD în conformitate cu extensiile LDD și LMD. În tabelul 4.5 sînt prezentate comparațiile admise la exprimarea cererilor condiționale iar în tabelul 4.6 comparațiile admise la comanda „M”.

Tabelul 4.6. Comparații admise la comanda „M”

dreapta															
stinga	MOT	listă de valori	Z_i	MOT formal	caracteristică numerică	Y_i	BINAIRE formal	DECIMAL	W_i	PACKE DILATE formal	constantă alfanumerică	constantă întregă	constantă zecimală	U	EXISTE PAS
	MOT	*	*	*	*							*			*
listă de valori	*	*	*	*							*			*	*
Z_i	*	*	*	*		*			*		*			*	*
MOT formal	*	*	*	*							*			*	*
caracteristică numerică					*	*	*	*	*	*		*		*	*
Y_i			*		*	*	*	*	*	*		*		*	*
BINAIRE formal					*	*		*	*			*		*	
caracteristică DECIMAL					*	*	*	*	*	*		*	*	*	*
W_i			*		*	*	*	*	*	*		*	*	*	*
DILATE PACKE formal								*	*	*		*	*	*	*

Acesul direct prin criteriu

Pentru caracteristicile de tip *<cuvînt>* declarate chei de acces discriminante este admisă :

- 1) selectarea realizărilor entității, clasate în dicționar, care conțin valori (atribuite cheii) care încep cu un (sub)șir de caractere stabilit de utilizator.

Sintaxa de utilizare este :

UN/TOUT} {<nume entitate>|<nume invers>} [X₁] AVEC
 <criteriu> [<filtru>] [<calificare>]

unde :

<criteriu> ::= <identificator> [<calificare>] == {Z₁} '<(sub)șir caracter>' -}

<identificator> : identificatorul unei caracteristici de tip < cuvânt > declarată cheie de acces discriminantă ;

== : operatorul care indică faptul că selectarea realizărilor se va efectua comparând doar primele <n> caractere din valoarea atribuită caracteristicii, <n> reprezentând lungimea (sub)șirului (sau Z₁) utilizat în expresie ;

<(sub)șir caractere> : valoarea de selecție a realizărilor. Dacă în sintaxă este utilizat Z₁ atunci Z₁ trebuie poziționat anterior utilizării sale la valoarea <(sub)șir caractere>.

Exemplu :

Imprimarea tuturor bărbaților (nume și prenume) din baza de date născuți în anul 1952 :

```
POUR TOUT PERSOANA AVEC COD == '152' ; DE XO
  I (1) NUME I (+1) PRENUME ECRIRE
  FIN ?
```

2) utilizarea condițiilor compuse pentru definirea criteriului de selecție :

<criteriu> ::= <condiție₁> ET <condiție₂> | <criteriu> ET <condiție_e>
 <condiție_e> ::= <caracteristică rapidă> == <valoarea comparaire>
 <condiție₁> ::= <caracteristică rapidă> { } | <| == > <valoarea comparaire>

Din această sintaxă rezultă :

- este admisă o singură condiție simplă cu operatorul de comparaire '>' (mai mare) sau '<' (mai mic) și aceasta trebuie să fie definită prima în cadrul condiției compuse ;
- între <valoarea comparaire> și <caracteristică rapidă> trebuie să existe o identitate de tip ;
- <caracteristică rapidă> ::= <identificator> [<calificare>], <valoarea comparaire> : poate fi o valoare imediată, o variabilă de lucru sau identificatorul unei caracteristici din baza de date.

Exemplu :

Imprimarea tuturor femeilor născute după 1.12.1965 al căror nume începe cu 'PO' :

```
I TOUT PERSOANA AVEC COD > '2651201010010' ET
  NUME == 'PO' ; DE XO ?
```

Definirea constantelor alfanumerice

Deși SGBD-SOCRATE a fost conceput pentru lucrul în conversațional nu dispune de comenzi care să-i permită utilizatorului gestionarea ecranului unui dispozitiv video conform dorințelor sale (versiunea operațională la noi a SGBD-SOCRATE a fost realizată în anii 1973–1975 când însăși teoria teleprelucrării era în stadiul de definitivare).

Pentru a permite gestiunea unei varietăți mai mari de terminale s-a introdus facilitatea de a defini $\langle \text{constante alfanumerice} \rangle$ care să admită succesiuni de caractere exprimate în hexazecimal. Aceste caractere „speciale” reprezintă instrucțiuni și/sau caractere de control care permit ștergerea ecranului, inversiune video, poziționarea cursorului, protejarea cîmpurilor etc. din setul de caractere și/sau instrucțiuni ale terminalului sau protocolului de comunicație utilizat.

Sintaxa de definire a constantelor alfanumerice este :

$\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle ::= \langle \text{caracter} \rangle | \langle \text{constantă hexa} \rangle |$
 $\langle \text{caracter} \rangle \langle \text{constantă alfanumerică} \rangle$

$\langle \text{constantă hexa} \rangle ::= \langle \langle \text{șir hexa} \rangle \rangle$

$\langle \text{șir hexa} \rangle ::= \langle \text{caracter hexa} \rangle | \langle \text{caracter hexa} \rangle \langle \text{șir hexa} \rangle$

$\langle \text{caracter hexa} \rangle ::= \langle \text{cifră hexa} \rangle \langle \text{cifră hexa} \rangle$

$\langle \text{cifră hexa} \rangle ::= 0/1/2/3/4/5/6/7/8/9/A/B/C/D/E/F$

Sintactic începutul unei $\langle \text{constante hexa} \rangle$ este detectat prin prezența caracterului „<” iar sfârșitul prin prezența caracterului ’>’. Acești delimitatori nu fac parte din $\langle \text{constanta alfanumerică} \rangle$. Numărul de cifre hexa definite în cadrul unei $\langle \text{constante hexa} \rangle$ trebuie să fie par. Orice eroare detectată în cazul definirii unei constante hexa este de tip avertisment (WARNING).

Acest tip de constante pot fi atribuite, în batch sau conversațional, variabilelor de lucru Zi, caracteristicilor de tip $\langle \text{cuvînt} \rangle$ sau $\langle \text{text} \rangle$ și pot fi manipulate cu ajutorul comenzilor „editorului de texte” SOCRATE.

Exemple :

- constantei ’’ $\langle 270i \rangle$ ABCD’ îi corespunde șirul hexazecimal (EBCDIC) ’270FC1C2C3C4’ :
- constantei ’10 $\langle 270F \rangle$ □□□ȘTERGERE ECRAN’ îi corespunde șirul hexazecimal ‘F1F0270F4040E2E3C5D9C7C5D9C540C5C3D9C1D6’ (EBCDIC).

Comanda M

- 1) Posibilitatea substituiri imprimării standard, la cereri de tip
 $M \dots = EXT$, cu un $\langle \text{șir de caractere} \rangle$ desemnat de utilizator :
 $M \{ \langle \text{variabilă de lucru} \rangle | \langle \text{citație caracteristică elementară} \rangle \} =$
 $(Z_i | \langle \text{constantă alfanumerică} \rangle)$

Imprimarea $\{ \langle \text{variabilă de lucru} \rangle | \langle \text{identificator} \rangle \}$: este substituită cu $\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle$: . Dacă este utilizat, în sintaxa cererii, Z_i atunci Z_i trebuie poziționat, anterior utilizării sale, la valoarea ’ $\langle \text{constantă alfanumerică} \rangle$ ’ (poziționarea se poate realiza și atribuindu-i valoarea conținută de un element oarecare al bazei de date respectînd evident corespondența de tip).

Exemplu :

- se dorește introducerea datei, sub forma ZZ LL AA, în variabila Y25 :
 $M Y25 = EXT ('DATA ZILEI SUB FORMA ZZ LL AA')$
 Pe ecran, sau imprimantă (batch) va apare, la execuția comenzii :
 $DATA ZILEI SUB FORMA ZZ LL AA$: iar răspunsul utilizatorului, după validare, va fi atribuit variabilei Y25 ;
- 2) Manipularea caracteristicilor de tip $\langle \text{text} \rangle$:
 a) atribuirea $\langle \text{constantelor alfanumerice} \rangle$:

M <identificator text> [<calificare>] = EXT dau naștere unui dialog cu operatorul de forma :

CREATION UN <identificator text> :

Pe răspunsul OUI apare :

TEXTE : și se poate atribui, ca valoare, o <constantă alfanumerică> care conține un <șir hexa>.

b) compararea cu caracteristici de tip < cuvânt formal > — M <identificator text>

[[{Y_i/*n*}]][<calificare>] = <identificator cuvânt formal><calificare>

{Y_i/*n*} : desemnează numărul liniei din caracteristica de tip <text> la care se face referire. Dacă acest parametru nu este prezent atunci instrucțiunea M va acționa asupra primei linii vide care urmează ultimei linii încărcate cu modificarea corespunzătoare a controlului de linii ;

— M <identificator cuvânt formal> [<calificare>] =
<identificator text> [{Y_i/*n*}] <calificare>

Dacă Y_i/*n* nu desemnează o linie din intervalul [1, număr linii încărcate] se editează un mesaj de eroare :

c) numărarea liniilor nevide (încărcate) ale unei caracteristici de tip <text> :

M Y₁ = D <identificator text> <calificare>

3) atribuirea unei <constante alfanumerice> care conține un <șir hexa> la o variabilă de lucru sau caracteristică elementară de tip <cuvânt>

M Z₁ /<identificator cuvânt> [<calificare>] = ' <constantă alfanumerică> '

Comanda I

În cazul utilizării editării cu format bufferul de ieșire a fost mărit la 132 caractere. Dacă dispozitivul de ieșire (imprimantă sau terminal, funcție de modul de prelucrare ales) admite un număr mai mic de caractere pe linie sistemul asigură „spargerea bufferului” și imprimarea pe linia (liniile) următoare.

1) definirea „șabloanelor de editare” pentru variabilele de lucru numerice (Y₁ și W₁) și caracteristicile de tip <valoare numerică> sau <zecimal>.

Sintaxa :

I [<A>] ' <șablon de editare>' {Y₁/W₁/<citație caracteristică>}

<citație caracteristică> : citația unei caracteristici de tip <valoare numerică> sau <zecimal>.

<șablon editare> : șir de caractere de editare (similar COBOL) care semnifică :

9 : poziția unei cifre care va fi înlocuită cu cifra curentă din număr ;

Z : poziția unei cifre care va fi înlocuită cu spațiu dacă este 0 (zero) ;

* : poziția unei cifre ne semnificative care va fi înlocuită cu '*' dacă este 0 (zero) ;

— : dacă numărul este negativ se pune minus în fața primei cifre semnificative, în caz contrar se lasă spațiu ;

+ : dacă numărul este pozitiv se pune semnul plus (+) iar dacă este negativ se pune semnul minus (—).

Aceste caractere de editare pot fi utilizate cu repetiție

. : poziția sa în șablon specifică poziția virgulei (marca zecimală).

Orice alt caracter, utilizat în expresia șablonului de editare, va reprezenta un caracter de inserție (va apare în textul imprimat între pozițiile definite de caracterele destinate reprezentării cifrelor).

<A> : reprezintă poziția din buffer de unde se efectuează imprimarea.

Dacă <A> nu este utilizat în sintaxă iar comanda nu face parte dintr-o secvență de comenzi I cu format (pentru a aparține unei astfel de secvențe este necesară pre-

zența unei comenzi l în care apare <A>, definite înaintea acesteia, fără un ordin ECRIRE care să le separe) atunci comanda l devine de forma „editare standard” în care numele caracteristicii sau variabilei de lucru, care constituie obiectul acțiunii, nu mai este imprimat (se imprimă numai eventualele caractere de inserție din sablon).

Exemple :

- 1) -- M Y1 = 1101952
l ('DATA NAȘTERII 99/99/9999') Y1 ?
DATA NAȘTERII 01/10/1952 /* rezultatul imprimării */
- 2) imprimarea conținutului unei (unor) linii al unei caracteristici de tip <text> :
l(<A> []) <nume text> {Y₁/<n>} [<calificare>]
Dacă linia {<n>/Y₁} este încărcată (nevidă) atunci se va imprima din poziția (<A>) (pe lungimea și cu alinierea ()) definită de utilizator conținutul său. Dacă linia desemnată este vidă atunci se va semnala acest lucru printr-un mesaj de eroare.
- 3) specificarea unui caracter de umplere a bufferului (sau a unei porțiuni bine determinate a acestuia) de imprimare :
l (<A>[<lg>]) 'X'
<A> : poziția relativă în bufferul de ieșire ;
<lg> ∈ [1,132] – lungimea zonei desemnate pentru a fi umplută cu caracterul 'X'
Dacă <lg> nu este prezent atunci i se atribuie valoarea 30. Bufferul de ieșire este umplut din poziția desemnată de <A> pe lungimea <lg> cu caracterul 'X'.
- 4) specificarea octetului de salt la comanda ECRIRE :
ECRIRE [<n>]
Valorile atribuite lui <n> și semnificația acestora sînt :
0 : imprimarea se realizează după saltul la pagina nouă ;
1–8 : imprimarea se realizează după un salt de 1–8 interlinii ;
9 : se realizează suprascriere.

În cazul utilizării acestei sintaxe în conversațional rezultatul acțiunii comenzii este echivalent unui ECRIRE simplu.

Testarea condițiilor de execuție a instrucțiunilor LMD

La execuția unui program SOCRATE se pot detecta erori în cazul :

- existenței/inexistenței obiectului acțiunii comenzii (realizări de entitate sau chei din dicționar) la specificarea lui explicită ;
- actualizare sau controlul semantic al datelor (valori nenumerice, valori în afara limitelor, valori diferite de cele declarate în lista etc.) ;
- la apelul subprogramelor (program IMT expirat, model de expansiune incoerent (IMT și PRO), lipsă program din bibliotecă etc.).

În funcție de modul de utilizare, la detectarea unei erori, SOCRATE acționează astfel :

- „*batch processing*” : se editează mesajul de eroare iar prelucrarea se desfășoară în secvență (se poate evita imprimarea standard a mesajelor de eroare prin poziționarea nivelului 78 cu comanda % ACTI TB : 78) ;
- *interfața cu programe evaluate* : se suspendă execuția subprogramului SOCRATE în care s-a detectat eroarea cu returnarea numelui sau și a codului de eroare la apelant ;

— *conversațional* : se editează mesajul de eroare iar execuția se derulează în secvență.

Pentru detectarea și eventuala construire a unor secvențe programator de depanare a erorii s-a introdus cuvîntul cheie **ERREUR** (care desemnează un registru special) a cărui valoare (număr întreg) și cauză a poziționării la această valoare poate fi :

- nedefinit (*U*) : nu s-a detectat nici o eroare ;
- 1 : FIN DE FICHER — detectarea sfîrșitului fizic al unui fișier (sens SGF) înainte celui logic (sens SOCRATE) ;
- 3 : REALISATION DEJA PRESENTE — tentativă de creere (generare) a unei realizări de entitate (desemnată prin număr de realizare) care există în baza de date ;
- 6 : ENTITE SATURE — tentativă de creere (generare) a unei realizări de entitate pe o entitate saturată (toți biții din șirul de biți de prezență au valoarea 1) ;
- 7 : RANG ABSOLU'EN DEHORS ENTITE — tentativă de desemnare explicită a unei realizări în afara intervalului [1, Nmre] ;
- 9 : REALISATION ENTITE ABSENTE — tentativă de desemnare explicită a unei realizări de entitate care nu există (nu a fost creată, generată sau a fost ștearsă înainte citirii sale) ;
- 14 : CLE DEJA PRESENTE — tentativă de atribuire la o caracteristică declarată cheie de acces discriminantă (AVEC CLE UNIQUE) a (unei valori atribuite anterior unei realizări a acestei caracteristici realizare în sensul asocierii la o realizare de entitate) ;
- 15 : CLE NON TROUVE — tentativă de citare a unei realizări a unei caracteristici declarate cheie de acces discriminante după o valoare care nu este clasată în dicționarul asociat ;
- 82 : VALEUR NUMERIQUE ERRONEE — tentativă de atribuire (la o caracteristică de tip <valoare numerică> <zecimal> sau variabilă de lucru Y_1/W_1) a unei valori nenumerice sau valoarea numerică este în afara intervalului de variație declarat ;
- 84 : VALEUR DE LISTE ERRONEE — tentativă de atribuire la o caracteristică de tip <lista de valori> a unei valori nedeclarate în listă ;
- 128 : LANCEMENT PROGRAMME IMPOSSIBLE — lansarea programului imposibilă (programe IMT sau precompilate cu erori în modelul de expansiune — distrus de incidente hard sau soft) ;
- 144 : PROGRAMME PERIME — program perimat (pentru programele IMT s-a depășit data de expirare a valabilității).

Notă : desemnarea explicită a unei realizări de entitate se face prin utilizarea numărului de realizare ($\{\text{număr}/Y_{i1}\}$).

Cuvîntul cheie ERREUR poate fi utilizat :

1) în exprimarea condițiilor simple :

<condiție simplă> :: = ERREUR = $\{\langle \text{coderr} \rangle / Y_1 / U\}$

$\langle \text{coderr} \rangle / Y_1$: codul erorii care interesează .

SI ERREUR = $\{\langle \text{coderr} \rangle / Y_1 / U\}$

ALORS

<secvența program>

.

.

.

FIN

- 2) în exprimarea condițiilor de existență :
 {EXISTE/PAS} ERREUR

Exemplu :

```

M Yi == Zi
SI EXISTE ERREUR
ALORS
  I (1) '*ERR.CONVERSIA IN BINAR A NR.'
  I (+1) Zi I (+1) 'IMPOSIBILA ?'
  ECRIRE
FIN
  
```

- 3) anularea registrului ERREUR :

M ERREUR = U

Întâlnirea cuvântului cheie ERREUR, în cadrul unui program, provoacă inhibarea modului standard de editare a mesajelor de eroare și activează un mod propriu de editare a mesajelor de eroare care apar sub forma :

PR. <prog> [NR. <nrrec>] [NL. <nrlin>] [<identificator>] <mesaj de eroare>
 <prog>; numele programului **MAIN** pentru un program principal care nu este sub formă de macroinstrucțiune sau program precompilat) în cadrul căruia s-a detectat eroarea ;

<nrrec> : numărul de recursivitate al programului (numărul de imbricare conform instrucțiunii **ENCOURS**) ;

<nrlin> : numărul liniei la care s-a detectat eroarea ;

<mesaj de eroare> : mesajul de eroare în clar ;

<identificator>.

Citirea/scrierea unui terminal/buffer într-un buffer/pe un terminal

Pentru a extinde posibilitățile de utilizare a terminalelor de teletransmisie sintaxa comenzilor LIRE/ECRIRE a fost modificată astfel :

- 1) **LIRE** [{'<antet mesaj>' / Z_i }] **DANS** <identificator buffer> <număr buffer>

Citirea se efectuează pe întreaga lungime rezervată (prin placarea unui formal logic) pentru <număr buffer> permițând astfel utilizarea terminalelor de tip display în „BLOCK MODE“.

{ '<antet mesaj>' / Z_i } : acest mesaj va fi afișat la terminal înaintea declanșării citirii efective.

- 2) **ECRIRE DE** <identificator buffer> <număr buffer>

Conținutul bufferului este scris fără transmiterea caracterelor de încheiere a transmisiei.

Definirea temporară a unei caracteristici de tip₂<formal>

Compilerul LMD (procesorul de cereri) a fost modificat pentru a accepta structuri de program de forma :

```

DEBUT
  <lista formal>
FIN
  <program de interogare>
?
```

⟨lista formal⟩ : caracteristici de tip ⟨formal logic⟩ ;
 ⟨program de interogare⟩ : secvența de instrucțiuni LMD care constituie corpul programului.

Sortare

Pentru utilizarea sortării programatorul are la dispoziție următoarele acțiuni :

1) rezervarea unui buffer pentru caracteristica ⟨formal pentru sortare⟩ utilizată, astfel :

M X_i = FORMAL SORT DANS ⟨identificator buffer⟩ ⟨număr buffer⟩

Specificații de utilizare :

- dacă bufferul ⟨număr buffer⟩ nu există se alocă ;
- dacă în bufferul ⟨număr buffer⟩ era rezervat de un formal normal (fără sortare) acest buffer va fi refolosit numai dacă lungimea este mai mare sau egală cu lungimea bufferului de sortare. În caz contrar se alocă un nou buffer ⟨număr buffer⟩ ;
- dacă bufferul ⟨număr buffer⟩ era rezervat de un ⟨formal pentru sortare⟩ diferit de cel actual atunci această rezervare va fi anulată ;
- dacă bufferul ⟨număr buffer⟩ se rezervă pentru un formal normal atunci rezervarea pentru ⟨formal pentru sortare⟩ va fi anulată ;
- după rezervarea bufferului caracteristicile definite în ⟨formal pentru sortare⟩ pot fi modificate cu ajutorul comenzii M.

2) scrierea unui articol destinat sortării :

ECRIRE SORT DANS ⟨identificator buffer⟩ ⟨număr buffer⟩

Specificații de utilizare :

- dacă formalul pentru sortare este declarat cu cheie cu adunare (AVEC CLE ADDITION) atunci vor fi adunate toate cîmpurile de tip ⟨binar⟩ și ⟨zecimal împachetat⟩ din corpul articolului pentru toate articolele cu aceeași cheie ;
- variabila **SORT** va fi poziționată la valoarea :
 4 : umplerea zonei de sortare ;
 1 : după execuția fiecărei instrucțiuni de forma :

M... = ⟨caracteristică cheie⟩ DE X_i dacă valoarea atribuită acestei caracteristici din articolul curent este diferită de valoarea din articolul precedent.

⟨caracteristică cheie⟩ : identificatorul unei caracteristici declarate (membră) în corpul cheii.

3) citirea articolelor sortate :

**LIRE SORT [AVEC POSITION] [{AVANT/ARRIERE}] –
 DANS** ⟨identificator buffer⟩ ⟨număr buffer⟩

Specificații de utilizare :

- în funcție de opțiunea utilizatorului citirea articolelor se va efectua în ordinea crescătoare (AVANT) sau descrescătoare (ARRIERE) a valorilor cheii ;
- declarația AVEC POSITION permite citirea articolelor, în ordinea de parcurgere cerută, începînd cu o anumită valoare a cheii. Această valoare de plecare a cheii trebuie atribuită, anterior citirii, corpului cheii (cu instrucțiunea M) ;
- după citirea articolului variabila **SORT** va fi poziționată astfel :
 0 : cheia articolului citit este egală cu cheia articolului aflat anterior în buffer ;
 1 : cheia articolului citit este diferită de cheia articolului aflat anterior în buffer ;
 2 : s-a detectat sfîrșitul fișierului de sortare ;

- la momentul detectării sfârșitului fișierului de sortare toate variabilele X_i folosite de această sortare vor fi puse la nedefinit (X_i care identifică bufferul pe care este placat formalul pentru sortare) ;
- la apelul unor subprograme care utilizează *<formal pentru sortare>* trebuie să se transmită subprogramului toate variabilele X_i care identifică bufferul pentru sortare ;
- variabila **SORT** poate fi utilizată numai în condiții.

Cereri de constituire a punctelor de control

a) Comanda PAUSE

SGBD-SOCRATE permite, la nivelul limbajului de comandă în prelucrarea conversațională, constituirea unui punct de control la cererea expresă a operatorului de la terminal prin comanda **PAUSE** (3). Această cerere de constituire se realizează în mod „manual” și este la dispoziția operatorului (nu face parte din logica programului).

Pentru a permite automatizarea luării deciziei de construire a unui punct de control și a lega această decizie de logica intrinsecă a programului de interogare s-a pus la dispoziția programatorului de aplicație comanda **PAUSE**. Constituirea efectivă a punctului de control se realizează numai dacă este activă o comandă **CHECK-POINT(CKPT)**.

Sintaxa :

PAUSE Y_i

Variabila Y_i este poziționată astfel :

- $Y_i = 0$: nu există nici-o cerere de constituire a unui punct de reluare (Checkpoint) activă ;
- $Y_i = \langle nr \rangle$: $\langle nr \rangle$ reprezintă numărul CKPT activ.

Pentru $Y_i \neq 0$ utilizatorul trebuie să memoreze contextul logic de execuție al programului său într-o realizare de entitate (de exemplu numită LOG) al cărei număr este reprezentat de numărul utilizatorului (numărul realizării entității UTILISATEUR, din baza de baze, în care sînt memorate datele de identificare ale utilizatorului). Acest număr este furnizat de către sistem în variabila Y25 la realizarea conexiunii (LOGIN) cu baza de date și nu este permisă modificarea sa în program.

Exemplu :

Presupunem că la introducerea fiecărei **PERSOANA**, în baza de date, s-a prevăzut constituirea unui punct de control. Pentru a memora contextul logic de execuție s-a utilizat entitatea LOG care conține cîmpul **MATRICOL** în care se va memora codul persoanei. În cadrul prelucrării curente codul persoanei este disponibil în variabila Z1. Secvența de execuție a comenzii **PAUSE** este :

```
PAUSE Y1 SI Y1=0
ALORS
M MATRICOL DE UN LOG Y25 DE X0 = Z1
M ULTIMUL-CKPT DE UN LOG Y25 DE X0 = Y1
PAUSE
FIN
```

Programul de încărcare trebuie :

- să înceapă cu secvența :

```
SI EXISTE UN LOG Y25 DE X0
ALORS
```

```

I (1) 'PRIMA PERSOANA DE INTRODUS:'
I (+1) MATRICOL DE UN LOG Y25 DE X0
I (+2) '(ULTIMUL CKPT DE PERSOANA: ' I (+1) Y1 I(+1) )'
ECRIRE
FIN

```

– să se termine cu secvența :
S UN LOG Y25 DE X0

b) Comanda CKPT

Deoarece constituirea unui punct de control cu comanda PAUSE este efectivă numai dacă este activă o comandă CKPT s-a oferit posibilitatea activării necondiționate a cererii de constituire a unui punct de control prin comanda : CKPT.

Compilarea condițională a programelor (DEBUGGING)

Procesoarele (O(R) și M admit secvențe de program condiționale a căror tratare este realizată la specificarea parametrului DBG pe comanda % RUN FN : $\left\{ \begin{matrix} O \\ M \end{matrix} \right\}$, DBG (în „batch processing”) s-au prin apelarea în conversațional a procesoarelor prin \$ GCDB $\left\{ \begin{matrix} O \\ M \end{matrix} \right\}$ în locul comenzii \$GO.

Secvențele condiționale sînt specificate prin :

/< – început secvență ;

>/ – sfîrșit secvență.

Programele precompilate își păstrează caracteristica de DEBUGGING la apelare în funcție de modul cum au fost compilate (cu DBG sau fără). În cazul execuției unui program precompilat, cu opțiunea DBG, la momentul începerii secvenței condiționale se emite mesajul :

PR. <p>. NR <n> NL <1> **** TRACE DBG unde :

- <p> : numele programului (programului principal i se atribuie numele MAIN) ;
- <n> : numărul de recursivitate (conform instrucțiunii ENCOURS – la macrogenerator) ;
- <1> : numărul liniei din programul principal la care începe secvența DBG. În cazul detectării unei erori la execuție (la utilizarea DBG) mesajul de eroare va conține și numărul liniei din cadrul programului.

Compilarea textelor programelor de cereri

Ca și în limbajul de definire (LDD), în limbajul de manipulare a datelor (LMD) scrierea liniilor sursă se face de manieră naturală iar problema ambiguității între un identificator și un cuvînt cheie este rezolvată rezervînd cuvintele cheie.

Modul de funcționare al compilatorului programelor de cereri este similar cu cel al LDD cu deosebirea că analiza depinzînd de context, în cazul citațiilor, se face nu numai asupra întregii fraze ci și asupra textului de definire la care se raportează. Pentru prezentare vom face apel la tabelele rezervate compilatorului anunțate în capitolul 3.

Principalele verificări făcute de compilatorul LMD, în raport cu structura de referință, sînt :

- verificarea definirii identificatorilor, care apar în textul citației, în textul de definire ;
- verificarea tipului identificatorilor :
- ● verificarea prezenței calificatorului DE/POUR pentru $\langle entitate \rangle$ și $\langle bloc \rangle$;
- verificarea existenței caracteristicilor, indicate în citație, în cadrul caracteristicii de tip $\langle referințe \rangle / \langle inel \rangle$ cînd acest tip de caracteristică este utilizată drept calificator ;
- verificarea ierarhiei indetificatorilor (pentru a cita o caracteristică oarecare din baza de date trebuie să menționăm în citație identificatorii tuturor blocurilor și entităților intermediare) ;
- verificarea prezenței cuantificatorilor $\{\{UN/UNE\}/\{TOUT/TOUTE\}\}$ numai înaintea identificatorilor de $\langle entitate \rangle$;
- verificarea filtrelor și condițiilor :
 - numai identificatorii de entitate pot fi urmați de AYANT/EXISTE/PAS/TELQUE ;
 - în filtrele introduse se verifică dacă identificatorul plasat imediat în stînga operatorului din expresiile booleene reprezentate este o caracteristică care aparține entității căreia i se aplică filtrul (identificatorul care precede lui AYANT/EXISTE/PAS/TELQUE/AVEC) ;
- verificarea conformității de $\langle tip \rangle$ a părții din $\langle stînga \rangle$ și a celei din $\langle dreapta \rangle$ a unui operator :

- o entitate nu poate fi comparată decît cu o altă entitate sau o caracteristică de tip referire ;
- operațiile aritmetice nu sînt permise decît între caracteristici numerice, caracteristici care fac referire la caracteristici numerice sau valori numerice directe ;
- nu sînt permise comparațiile directe între caracteristici de tip $\langle bloc \rangle$ și $\langle text \rangle$;

-- verificarea calificatorilor de tip variabilă X_1 ;

- verificarea dacă numele după care apare adjectivul (X_1) este nume de entitate ;
- realizarea legăturii între adjectivul de desemnare și adjectivul apel ;
- împiedicarea definirilor ambigue ;
- definirea domeniului de portabilitate a fiecărui adjectiv.

Pentru a realiza codul intern al citațiilor compilatorul execută două treceri :

1) *analiza (sens direct)* care constă în :

- suprimarea cuvintelor cheie DE/POUR care apar înaintea entităților și blocurilor ;
- codificarea cu un cod intern a cuvintelor cheie ;
- reprezentarea identificatorilor utilizați în citație printr-un punctator în DICONOM ;
- reprezentarea structurii logice a citației indicînd :
 - lungimea sa ;
 - un punctator spre entitatea filtrată plasat la sfîrșitul filtrului în locul lui ' ; '
- codificarea adjectivelor, după verificare, în funcție de utilizarea lor ;
- codificarea operatorilor (=, +, /, ..) printr-un cod intern.

2) *preinterpretarea (sens structural logic)*:

– căutarea caracteristicilor structurii interne asociate identificatorilor utilizați în citație :

- verificare tip, ierarhie ;
- înlocuirea punctatorilor spre DICONOM cu adresele virtuale ale caracteristicilor identificate în structura internă :

– verificarea conformității sintactice între partea stângă și partea dreaptă a unui operator, în cadrul filtrelor și modificarea codului operatorilor în funcție de tipul părții din dreapta ;

– definirea domeniului de portabilitate a adjectivelor de desemnare și apel.

Codul intern obținut este memorat într-o pilă de lucru (în partea de jos a lui BROU) și este șters după ce sistemul răspunde acțiunii comandate. Pentru exemplificare, în tabelul 4.7 sînt prezentate cîteva din codurile interne utilizate pentru cuvintele cheie și comenzile LMD în implementarea FELIX V 1.5/V 1.6.R.

Tabelul 4.7. Coduri interne utilizate de compilatorul LMD (FELIX C-***)

COD HEXA	CUVÎNT CHEIE/ COMANDA	COD HEXA	CUVÎNT CHEIE/ COMANDA
4A	I	64	SORTIE
4B	S	65	ECRIRE
4C	G	66	REFAIRE
4D	C	67	EXEC
4E	M	6F	SI, PAS, EXISTE
4F	POUR, DEPUIS	75	definire X_i
50	SE	76	definire context
60	FAIRE	77	început expansiune program
61	DEPUIS	78	LIBERER
62	EXT	79	BLOQUER
63	SUIVANT		

Codificarea internă a unei citații trebuie să permită interpretorului să o parcurgă în sens structural logic, adică mergînd de la „baza“ sa spre „capul“ său.

Concluzii

Acest capitol a fost destinat prezentării LMD SOCRATE și conceptelor proprii acestuia.

Recomandăm cititorului să acorde o deosebită importanță noțiunilor de citație, calificare și filtru care dau, în general, complexitatea unui program. Mai mult, prin varietatea de exprimare a acestora, se poate aplica metoda rafinării în pași succesivi a programului pentru a obține o formă concisă de exprimare a acestuia.

Au fost prezentate, de asemenea, modalitățile de realizare a accesului la elementele conținute în baza de date.

Diversitatea tipurilor de acces permise combinată cu posibilitatea părăsirii și/sau combinării acestora prin simpla formă de exprimare a citației elementelor permit acea „navigare“ prin date anunțată la începutul capitolului.

O parte importantă a capitolului a fost destinată prezentării în detaliu a comenzilor LMD.

Pentru exemplele prezentate în acest capitol atragem atenția că sînt valabile pe orice implementare a SGBD-SOCRATE, indiferent dacă conțin sau nu diverse „artificii” de programare. În cazul în care exemplele sînt prezentate împreună cu comenzi „batch processing” V 1.5 aceste comenzi vor fi înlocuite cu echivalentul lor, prezentat drept comentariu asociat liniei de comandă, în implementarea sub care se testează programele.

Au fost prezentate și modificările LMD aduse de versiunea V 1.6.R. Ultimul paragraf oferă o imagine succintă a modului de compilare a textelor programelor de cereri. Scopul său este acela de a atrage atenția utilizatorului asupra complexității verificărilor realizate de compilator și pentru a-l ajuta să înțeleagă mai ușor de ce o frază „aparent corectă” este respinsă de compilator.

5. ALTE COMPONENTE ALE SGBD-SOCRATE

Macrogeneratorul

Scopul macrogeneratorului este acela de a furniza o prelungire a limbajului de cereri, care modifică, pentru o aplicație dată, limbajul indus de structură și înțeles efectiv de compilator.

Macrogeneratorul transformă fiecare frază scrisă în limbajul definit într-o frază în limbajul real.

Acest lucru nu implică nici creșterea nici diminuarea posibilităților limbajului de cereri, ci o modificare a modului său de prezentare externă.

Modul general de funcționare al macrogeneratorului este acela de a înlocui șiruri de caractere în conformitate cu reguli (care pot fi introduse în orice moment) definite de utilizator și de a conserva eventual aceste reguli.

Regulile introduse de utilizator îi permit acestuia să definească o corespondență între un șir de caractere numit <nume macro> și o suită de cereri, o cerere sau o parte bine determinată dintr-o cerere, care formează expansiunea macroinstrucțiunii.

Macrogeneratorul introduce două facilități importante :

- utilizatorul lucrează cu noul limbaj ca și cum acesta ar fi limbajul sistemului, acțiunea macrogeneratorului fiind disimulată utilizatorului ;
- evită accesul neautorizat și eventualele erori de manipulare a datelor din partea utilizatorilor nespecialiști.

Macrogeneratorul permite definirea de macroinstrucțiuni (macro), programe precompilate, ambele tipuri scrise în limbajul de manipulare a datelor, și programe executabile (rezultate din programe scrise în limbaj de asamblare).

În afara cuvintelor cheie ale limbajului de manipulare a datelor, macrogeneratorul are un set de cuvinte cheie proprii :

```

<cuvînt cheie macrogenerator> ::= : DEF {MAC/PRO/IMT}/
                                : SUP {MAC/PRO/IMT/EXP}/
                                : LIS {MAC/PRO/IMT/ALL}
                                : EDI {MAC/PRO}/ : EXP/ : PW/ : FDEF

```

unde componentele implicate la formarea cuvintelor cheie au semnificația :

– DEF :	definește modelul de apel ;	– MAC :	macroinstrucțiune ;
– SUP :	suprîmă ;	– PRO :	program precompilat ;
– LIS :	listează ;	– IMT :	program în format IMT ;
– EDI :	editează ;	– ALL :	toate obiectele gestionate de macrogenerator ;
– EXP :	model de expansiune ;	– FDEF :	sîrîșit model de expansiune.

Definirea și utilizarea macroinstrucțiunilor (macro)

În cazul macro se disting, la utilizarea macrogeneratorului, două acțiuni distincte :

– **definirea** care constă în atribuirea unui nume, stabilirea modelului de apel, eventual stabilirea modalității de validare a accesului și definirea modelului de expansiune ;

– **apelul** macroinstrucțiunii, prin citarea modelului de apel cu valori efective pentru eventualii parametrii, din programe autonome sau subprograme (macro sau precompilate).

Sintaxa de definire a unei macroinstrucțiuni este :

```

: DEFMAC <model de apel>
  [: PW <nume program de control>]]* numai SIRIS-HELIOS */
: EXP
  <model de expansiune>
: FDEF ?

```

<model de apel> ::= <nume macro> [<separator apel>] [<parametrii formali>]

<parametrii formali> ::= [<separator apel>] :/ : <parametrii formali>

<nume macro> ::= este un <identificator> delimitat de separatorii limbajului de manipulare a datelor cu excepția :

- cuvintelor rezervate ale LDD și LMD ;
- valorilor numerice ;
- numelor de macroinstrucțiuni, programe precompilate sau programe IMT existente.

Pentru a evita eventualele incoerențe este indicat ca numele de macroinstrucțiuni să fie diferite de identificatorii caracteristicilor structurii. În cazul în care aceste nume coincid atunci la compilarea structurii, identificatorii vor fi tratați ca apel al macroinstrucțiunii și vor fi substituiți, în locul în care apar, cu modelul de expansiune al acesteia (dacă eventualii parametri sînt corecți). Mai mult, aceste nume de macroinstrucțiune trebuie să fie unice deoarece, la definirea unei macroinstrucțiuni, sînt clasate în spațiul dicționar al bazei de date, iar acțiunea de compilare a programelor și structurii este subordonată unei căutări, pentru fiecare identificator, citat de utilizator, în acest dicționar. Existența identificatorului în dicționar declanșează procesul de substituire a acestuia cu modul său de expansiune cu eventuala propagare a valorilor atribuite parametrilor formali în locurile în care aceștia sînt citați, după care compilarea continuă cu acest text și în acest mod.

<separator de apel> : este reprezentat de unul din separatorii limbajului de manipulare a datelor sau secvențe de identificatori despărțite prin separatorii LMD (maxim 30 caractere) ;

: prezența acestui caracter desemnează poziția unui parametru formal în modelul de apel, parametru utilizabil în modelul de expansiune prin citarea numărului său de ordine în una din următoarele forme :

:n: — parametrul formal va fi înlocuit la apel cu valoarea efectivă a parametrului real (șirul de caractere care formează parametrul real). Acest mod de substituie permite constituirea unor macroinstrucțiuni generalizate, independente de context. Contextul se stabilește la momentul apelului prin citarea, ca valoare a parametrului, unui identificator definit în structura bazei de date ;

':n:' — parametrul formal va fi înlocuit la apel cu constanta alfanumerică care corespunde parametrului real.

La utilizarea parametrilor sînt impuse restricțiile :

- nu este admisă, în cadrul unui program, citarea unui parametru în ambele forme ;
- un parametru nu este pus în factor pentru eventualele macro parametrizate apelate. Dacă macro, pe care o definim, apelează macro parametrizate atunci acestea trebuie să aibă valori reale pentru parametrii ;
- $n \in [1, 16] \cap \mathbb{N}$ pentru SOCRATE FELIX și $n \in [1, 30] \cap \mathbb{N}$ Mini.

La momentul apelului n este înlocuit, acolo unde apare citat în modelul de expansiune, prin valoarea dată parametrului de rang n din modelul de apel.

În cazul în care parametrul este citat ca valoare alfanumerică (':n:') valoarea sa efectivă se determină astfel :

— dacă parametrul nu este urmat de un separator de apel : valoarea este dată de șirul de caractere care începe cu primul caracter diferit de spațiu și ține pînă la detectarea primului separator al limbajului de cereri ;

— dacă parametrul este urmat de un separator de apel valoarea sa este dată de șirul de caractere care apare după primul caracter diferit de spațiu pînă la ultimul caracter diferit de spațiu care precede separatorul de apel.

În ambele cazuri, dacă numărul de caractere din parametru este mai mare decît 30 atunci sistemul realizează în mod automat o trunchiere dreaptă a acestuia.

:PW — desemnează sfîrșitul modelului de apel și prezența unui program de control al apelului macroinstrucțiunii de către utilizatori. Această facilitate nu este conservată de implementarea Mini.

<nume program control> : numele unui program executabil (scris în limbaj de asamblare) care permite o validare suplimentară a parolelor (diferită de cea executată la conexiunea bazei de date) permițînd stabilirea accesului la macroinstrucțiunea respectivă (asigurarea securității datelor).

:EXP — desemnează sfîrșitul programului de control, dacă această facilitate este implementată, sau al modelului de apel și începutul modelului de expansiune ;

:FDEF — desemnează sfîrșitul modelului de expansiune ;

? — lansează în execuție faza de analiză a macroinstrucțiunii și în cazul în care rezultatul acestei analize este corect catalogarea macroinstrucțiunii în spațiul bazei de date (obținerea codului intermediar) ;

<model de expansiune> :

— declarații sau componente ale declarațiilor exprimate cu ajutorul LDD. Aceste macro vor fi apelate numai sub controlul compilatorului LDD ;

- suită de cereri, o cerere, o parte bine determinată dintr-o cerere, apeluri de subprograme (MAC, PRO sau executabile). Aceste macroinstrucțiuni vor fi apelate sub controlul compilatorului LMD ;
- cuvinte cheie ale LDD sau LMD în cazul în care utilizatorul este familiarizat cu o altă formă de prezentare externă a acestora (utilizatorul își definește astfel un dicționar de corespondență singurul efect negativ fiind acela al ocupării unui spațiu suplimentar în baza de date și al unei creșteri ne semnificative, a timpilor necesari compilării programelor).

Compilarea efectivă a modelului de expansiune se realizează :

- la definirea programelor precompilate pentru macroinstrucțiunile apelate ;
- la lansarea în execuție a programelor de cereri ;
- la simpla citare a modelului de apel al macroinstrucțiunii sub controlul

compilatorului adecvat (compilatorul LMD).

Apelul macroinstrucțiunilor se realizează astfel :

```
<apel macro> :: = <model de apel> | <model de apel><apel macro> |
                <suita de cereri><model de apel> |
                <suita de cereri><apel macro>
```

Utilizarea caracterului „?” anunță compilatorului respectiv terminarea efectivă a unității de program destinate analizei și execuției, lansarea efectivă a compilatorului pentru realizarea analizelor sale și producerea codului de program executabil asociat, iar în cazul corectitudinii acestui cod, lansarea efectivă în execuție a programului rezultat.

Sintaxa și semnificația celorlalte ordine ale macrogeneratorului utilizate pentru gestiunea instrucțiunilor este :

- 1) **suprimarea modelului de expansiune :**
:SUEXP <nume macro> ?

Textul sursă al macroinstrucțiunii este șters fizic din spațiul bazei de date, iar la intrarea în dicționar (pentru <nume macro>) se marchează această operație. Intrarea din dicționar devine disponibilă pentru redefinirea acestui macro (asocierea unui alt model de expansiune recunoscut sub același nume).

Din experiența autorilor este indicată utilizarea, pentru catalogarea macroinstrucțiunilor, unor secvențe de forma :

```
<apel generator>
:SUEXP <nume macro> ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC <nume macro> ... :FDEF ?
```

Aceste secvențe pot fi stocate sub formă de fișiere tip „intrare standard” (proceduri catalogate, de exemplu) în biblioteca sursă asociată (sub)sistemului(lor) informatic(e) pentru care se realizează baza de date. Acest mod de utilizare le face disponibile pe de o parte, pentru manipularea lor cu ajutorul programului bibliotecar iar pe de altă parte pentru utilizarea parametrilor formali ai procedurilor catalogate, ceea ce mărește puterea de generalizare a acestora. Mai mult, eventualele incoerențe ale bazei de date (datorate incidentelor hard) detectate pe modelul de expansiune al unei macro pot fi înlăturate utilizând această secvență.

- 2) **suprimarea unei macroinstrucțiuni :**

```
:SUPMAC <nume macro> ?
```

Textul sursă al macroinstrucțiunii este șters fizic din spațiul bazei de date iar intrarea din dicționar se blochează (nu este ștearsă ci rămâne indisponibilă, pînă la o eventuală reorganizare a spațiului dicționar). În cazul în care se detectează incoerențe

ale bazei de date pe modelul de expansiune al unei macro iar prin suprimarea și recatalogarea sa nu dispar (în general nu dispar dacă sînt rupturi de lanț în înlănțuirea subpaginilor alocate codului sursă al macro) acestea pot fi invalidate prin această suprimare (intrarea din dicționar nu mai punctează această zonă) și eventuala recatalogare a programului. Zona din spațiul bazei de date care nu se recuperează prin suprimare rămîne în continuare incoerentă dar nu afectează în mod real prelucrările. Această zonă va fi recuperată la o eventuală reorganizare a spațiului real (vezi cap. 6).

3) editarea unei macroinstrucțiuni :

:EDIMAC <nume macro> ?

După execuția acestei comenzi textul sursă al macroinstrucțiunii desemnate de <nume macro> devine fișier curent și este pus la dispoziția editorului de texte SOCRATE pentru eventualele modificări, lansări, în execuție listări, catalogări etc.

Exemplu :

Realizarea listării codului sursă al unei macroinstrucțiuni se realizează cu secvența :

```
:EDIMAC <nume macro> ?
```

```
1,$L}comenzi la nivel de linie destinate, editorului de texte
```

```
**
```

4) listarea numelui și stării macroinstrucțiunilor stocate în baza de date :

:LISMAC ?

Listarea se realizează cu linii de forma <stare><nume macro> în ordinea definirii temporale a <nume macro>.

```
<stare> ::! %/*
```

B (spațiu) : modelul de expansiune asociat este disponibil ;

* : modelul de expansiune a fost suprimat (:SUPEXP) ;

<nume macro> : numele macroinstrucțiunii.

Observație :

În afara parametrilor formali, definiți în modelul de apel, utilizatorul poate folosi în accepțiunea de parametru variabilele de lucru, poziționate înaintea apelului la valorile dorite sau poate primi valori cu semnificație la execuția returului apelatului. Evident în aceeași accepțiune pot fi utilizate diverse zone de comunicație pe care și le-a rezervat în structura bazei de date sau buffere de memorie structurate conform necesității: r sale (prin placarea unui formal logic).

Exemple de definiri și apeluri de macroinstrucțiuni :

a) batch processing :

```
<apel MACROGENERATOR>
```

```
:SUPEXP FISA ? /* suprimare, expansiune, dacă există */
```

```
<apel macrogenerator>
```

```
:DEFMAC FISA CU CODUL : /* definirea macro */
```

```
:EXP I UN PERSOANA AVEC COD = '1:': :FDEF ?
```

```
<apel procesor LMD>
```

```
FISA CU CODUL 1521001030010 ? /* apelul macro */
```

```
:DEFMAC DDN :EXP DE DATA-NASTERII :FDEF ?
```

```
<apel macrogenerator>
```

```
:SUPEXP CITE ?
```

```
<apel macrogenerator>
```

```
:DEFMAC CITE PERSOANA S-AU NASCUT IN ANUL: LUNA: ZIUA:
```

```
:EXP
```

```

M Y1 = D TOUT PERSOANA AYANT
                                AN DDN = :1;
                                ET LUNA DDN = :2;
                                ET ZI DDN = :3;
I(1) 'NUMARUL PERSOANELOR DIN B.D.'
I(+1) 'NASCUT LA ACEASTA DATA ESTE:' I(+6 -5) Y1 ECRIRE
:FDEF?
<apel procesor LMD>
CITE PERSOANE S-AU NASCUT IN ANUL 1960 LUNA 10 ZIUA 3 ?
<apel macrogenerator>
:SUPEXP FUN ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC FUN;; EXP UN FUNCTII AVEC COD = :1;; :FDEF ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC IF :EXP SI :FDEF ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC THEN :EXP ALORS :FDEF ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC ELSE :EXP SINON :FDEF ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC ENDIF; :EXP FIN :FDEF ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC NEXT SENTENCE :EXP /* SECVENTA VIDA */:FDEF ?
<apel macrogenerator>
:SUPEXP ACTNOM ?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC ACTNOM : UTILIZIND CODUL : :EXP
/* ACEST PROGRAM REALIZEAZA CREEREA, MODIFICAREA SAU STERGAREA
REALIZARILOR
/* ENTITATII NOMENCLATOR :1: UTILIZIND UN COD DE TIPUL :2: (NUMERIC-
CODNUM;
/* ALFANUMERIC - CODALF)
D X1 D X2
FAIRE M :2: DE X0 = U M :2: DE X0 = EXT
IF :2: DE X0 = U /* IF = SI */
THEN /* THEN = ALORS */
I (1) '**ERR.01.COD ... VID ?' ECRIRE
REFAIRE
ENDIF; /* ENDIF; ; FIN */
M X1 = UN :1: AVEC COD = :2;;
SI PAS X1
ALORS
G UN :1: X2
M COD DE X2 = :2: DE X0
SI COD DE X2 = U
ALORS
I (1) '**ERR.02.COD ...VALOARE' I(+1) 'ERONATA ?' ECRIRE
S X2 REFAIRE
ENDIF;
FIN
M X1 = U M Y1 = 0
M X1 = UN :1: AVEC COD = :2: DE X0;
FAIRE
IF Y1 > 3
THEN
I(1) '**ERR.03.<ACTNOM>...' I(+1) 'ABANDONAT I'
I(+1) 'EROARE DE OPERARE ?' ECRIRE
SORTIE
FIN
SI EXISTE DEN1 DE X1 ALORS I DEN1 DE X1 FIN
M DEN1 DE X1 = EXT
M Y1 = Y1 + 1

```



```

IF DEN1 DE X1  $\neq$  U
THEN
  IF DEN1 DE X1 = 'STERS'
  THEN
    I(1) '**EXECUT STERGEREA ? (DA,NU): '
    M RASPUNS DE X0 = U M RASPUNS DE X0 = EXT
    SI RASPUNS DE X0 = 'DA'
    ALORS
      POUR X1
        M COD = U M DEN1 = U M DEN2 = U
      FIN
      S X1
    FIN
    SORTIE
  ELSE
    IF DEN2 DE X1  $\neq$  U THEN I DEN2 DE X1 ENDIF;
    M DEN2 DE X1 = EXT
    SORTIE
  ENDIF;
  ELSE
    I(1) '**ERR.01.DEN1 ... VID?' ECRIRE
    REFAIRE
  ENDIF;
  FIN 'I'
  M CONTINUATI = U M CONTINUATI = EXT
  SI CONTINUATI = 'DA' ALORS REFAIRE FIN
FIN
D X1 D X2
:FDEF ?
<apel procesor LMD>
ACTNOM SANCTIUNE UTILIZIND CODNUM ? /* entitatea SANCTIUNE */
01          } COD
MISTRARE-  } DEN1
SCRISA     } DEN2
NU         } CONTINUATI } simularea dialogului purtat cu aceste obiecte cu ajutorul
                                cartelelor perforate
<apel procesor LMD>
ACTNOM FUNCTII UTILIZIND CODNUM ? /* entitatea FUNCTII */
<apel procesor LMD> —
ACTNOM SPECIALITATI UTILIZIND CODNUM ? /* entitatea SPECIALITATI */
<apel procesor LMD>
ACTNUM LOCALITATI UTILIZIND CODNUM ? /* entitatea LOCALITATI */
<apel procesor LMD>
ACTNOM PROFESII UTILIZIND CODALF ? /* entitatea PROFESII */
<apel macrogenerator>
:DEFMAC ID-PERS :EXP
  POUR X1
    I(1) NUME I (+1) PRENUME
    I(+2) DEN1 DE PERS-PRO ECRIRE
FIN :FDEF ?

```

b) conversațional :

Apelul procesorului macrogenerator se realizează cu comanda GO M.

```

$GO M <cr> /* definire macroinstrucțiune */
QUESTION :DEFMAC IDENTIFICA PERSOANA :EXP <cr>
D X1 FAIRE <cr>
I 'INTRODUCETI CODUL PERSOANEI' <cr>
M CODALF DE X0 = U M CODALF DE X0 = EXT <cr>
SI EXISTE UN PERSOANA X1 AVEC COD = CODALF DE X0; <cr>
  ALORS <cr>
  ID-PERS <cr>

```

```

SINON <cr>
  I '* NU EXISTA ACEASTA PERSOANA ?' <cr>
FIN <cr>
M CONTINUATI = U M CONTINUATI = EXT <cr>
SI CONTINUATI = 'DA' ALORS REFAIRE FIN <cr>
FIN :FDEF ? <cr>
QUESTION : NON <cr>
$ GO <cr>
  IDENTIFICA PERSOANA ? /* apel */
  [dialogul cu utilizatorul]
QUESTION: <cr>
ACTNOM FUNCTII UTILIZIND CODNUM ?
: . . . . .
QUESTION: <cr>
:DEFMAC HELP-NOM :EXP <cr>
I(1) '* ASOCIERILE DINTRE MNEMONICE ' <cr>
I(+1) 'SI NOMENCLATOARELE UTILIZATE IN SISTEM' <cr>
I(+1) 'SINT:' ECRIRE <cr>
I(2) '=SAN : SANCTIUNE;' ECRIRE <cr>
I(2) '=FUN :FUNCTII; ECRIRE <cr>
I(2) '=SPE : SPECIALITATI; ECRIRE <cr>
I(2) '=LOC : LOCALITATI;' ECRIRE <cr>
I(2) '=PRO : PROFESII;' ECRIRE <cr>
:FDEF? <cr>
QUESTION::DEFMAC DORESC SA LUCREZ CU : <cr>
      :EXP EXEC :1: :FDEF?

```

Programe precompilate

Un program precompilat reprezintă o unitate sintactică de program de cereri direct executabilă (la simplul apel) și, eventual, adaptabilă la un context specific de execuție (în cazul în care este construit independent de context).

Față de o macroinstrucțiune un program precompilat nu utilizează nici parametri formali și nici separatorii de apel. Eventualii parametrii de execuție pot fi furnizați la momentul apelului, prin :

- variabilele de adresă X_1 (pentru eventuala stabilire a contextului de execuție) ;

- variabilele de lucru Y_1 , Z_1 și W_1 (care pot conține atât valori destinate unor prelucrări specifice cât și valori care vizează selecția logicii de execuție a modelului de expansiune) ;

- buffere de lucru (rezervate, structurate și completate, eventual, cu valori).

Returul parametrilor către apelant se efectuează în aceeași manieră. Programul poate fi constituit ca un program independent sau ca subrutină. Un program precompilat poate apela programe precompilate, macro și programe executabile și poate fi apelat de alte programe precompilate, de macroinstrucțiuni, de programe de cereri sau de programe scrise într-un limbaj de nivel înalt, prin intermediul „interfeței cu limbaje evoluate”.

Sintaxa de definire a unui program precompilat este :

```

:DEFPRO <nume program>
  [:PW <nume program control>]
[:CONXTT {X0 [<citație formală entitate1>]}

```

[<citație formală_i]
 [D X_i = <citație formală entitate_i>]
 [D X_i = citație formare buffer_i>]]

:EXP

<model de expansiune>

:FDEF ?

<nume program> : numele programului (idem <nume macro>);

:PW — verificarea accesului la acest program se va efectua, la orice tentativă de apel, prin intermediul programului IMT specificat de <nume program control>

<citație formală entitate> ::= UN <nume entitate> [<calificare>].

Toți indicatorii aflați în partea <stîngă> a comenzilor LMD, prezenți în modelul de expansiune, care nu au precizată o calificare explicită sau nu sînt calificați implicit, prin punerea în factor a unui calificator, vor fi considerați ca elemente definite în <nume entitate> (deci calificați implicit prin <nume entitate>)

<citație formală_i> ::= D X0 / D X_i, i = 1, 9

<citație formare buffer_i> ::= FORMAL <nume formal> DANS <nume buffer>
 <număr buffer>

Ordinea de efectuare a declarațiilor de formare a bufferelor trebuie să fie identică cu cea declarată în programul apelant.

Utilizatorul poate solicita rezervarea și formatarea bufferelor în cadrul modelului de expansiune cu ajutorul comenzii M (respectînd regula precedentă).

:EXP — desemnează începutul modelului de expansiune;

<model de expansiune> : unitate de program de cereri executabilă;

:FDEF — sfîrșitul modelului de expansiune;

? — lansează în execuție macrogeneratorul pentru obținerea codului compilat direct executabil. Dacă nu este detectată nici-o eroare, în cadrul acestei faze, atunci :

— codul sursă al programului va fi stocat în spațiul „FICH” al bazei de date (este ținut în această formă pentru a putea fi recuperat și, eventual, modificat cu editorul de texte);

— codul compilat al programului va fi stocat în spațiul PROG al bazei de date (destinat apelurilor în execuție);

:CONXT — stabilește contextul în care este apelat programul, și/sau modul de utilizare a variabilelor de tip X_i drept calificatori, conform regulilor (R) următoare :

R1 : pentru ca un program să poată fi apelat în orice context este necesar :
 — să fie definit cu cîmpul :CONXT urmat în mod unic de eventualele definiții ale variabilelor X_i ;

— să fie independent de contextul care îl înglobează adică toate citațiile externe sau aflate în stînga să fie terminate prin „DE X_i” ;

R2 : pentru ca un program să poată fi apelat în contextul <FICHIER> trebuie să se definească acest lucru :

— în cîmpul :CONXT prin D X0 ;

— în cîmpul :CONXT X0.

R3 : pentru ca un program să poată fi apelat în contextul unei anumite entități trebuie să fie definit astfel :

— fie cu cîmpul :CONXT <citație formală entitate> ;

— fie cu cîmpul :CONXT fără citație formală de context dacă programul este independent de contextul care-l înglobează ;

R4 : deoarece variabilele de tip X_1 sînt statice, utilizarea lor în cadrul programelor precompilate, trebuie să respecte următoarele reguli :

- numai variabilele X_1 care sînt utilizate ca pronume de apel : ...DE X_1 din modelul de expansiune trebuie să fie definite în mod obligatoriu în cîmpul :CONTXT prin D X_1 .

Această definiție formală nu antrenează punerea la nedefinit a desemnării reale ci din contră reprezintă modalitatea de transmitere a valorii variabilei X_1 de la apelant la programul apelat, la execuția apelului : variabilele X_1 , definite în cîmpul :CONTXT, reprezintă deci parametrii de intrare.

Exemplu :

```

<definiere>
:DEPRO FISA
:CONTXT D X1
:EXP POUR X1

I(1) NUME I(+1) PRENUME
Ecrire
FIN
:FDEF?

      <apel>
      M Z1 = '1521001030010'
      M X1=UN PERSONA AVEC COD = Z1;
      EXEC FISA /* apel program */

      stabilire valoare
      parametru de apel
  
```

- toate variabilele X_1 care nu sînt definite cu cîmpul :CONTXT sînt considerate ca disponibile, adică pot fi definite formal, în modelul de expansiune, fără restricție.

Regulile de valabilitate contextuală nu funcționează între apelant și apelat ci numai în interiorul programului apelat ;

– toate variabilele X_1 utilizate într-un program (cu definiție sau nu în cîmpul :CONTXT) sînt retransmise apelantului la sfîrșitul execuției programului apelat deci reprezintă parametrii de ieșire. Acest lucru implică faptul ca desemnările formale să fie identice :

- în apelant ;
- la ieșirea (și numai la ieșirea) programului apelat.

Deoarece regulile de valabilitate contextuală funcționează în interiorul programului este necesar ca definițiile formale ale variabilelor X_1 , la ieșirea din program, să fie făcute la cel mai înalt nivel.

Sintaxa de apel a programelor precompilate este :
EXEC <nume program>

La apel are loc verificarea identității desemnărilor formale ale variabilelor X_1 între apelant și utilizarea lor la execuția programului apelat. Eventualele erori de utilizare a variabilelor X_1 sînt semnalate prin mesaje de eroare.

Sintaxa și semnificația celorlalte ordine ale macrogeneratorului utilizate pentru gestiunea programelor precompilate este :

1) suprimarea modelului de expansiune :

:SUPEXP <nume program> ?

Acțiunea ordinului se desfășoară astfel :

- se șterge codul compilat (asociat) din spațiul „PROG“ ;
- se șterge codul sursă asociat din spațiul bazei de date ;
- se marchează la intrarea din dicționar, asociată pentru <nume program>, starea programului.

Pentru (re)catalogarea unui program precompilat se va utiliza secvența :

<apel macrogenerator>

:SUPEXP <nume program> ?

<apel macrogenerator>

:DEFPRO <nume program> ... :FDEF ?

În cazul redefinirii unui subprogram cu un context de execuție diferit de contextul precedentei definiții este necesară recompilarea tuturor programelor apelante.

2) suprimarea unui program precompilat :

:SUPPRO <nume program> ?

Diferența între :SUPEX și :SUPPRO este aceea că :SUPPRO realizează o blocare a intrării din dicționar asociate numelui programului.

3) editarea unui program precompilat :

:EDIPRO <nume program> ?

Textul sursă asociat lui <nume program> este recuperat din spațiul bazei de date și este pus la dispoziția ordinelor editorului de texte (devine „fișier curent”).

4) listarea numelui și a stării programelor precompilate :

:LISPRO ? (idem <macro>)

Exemplu :

Vom defini un program precompilat care realizează o „monitorizare” a programelor, construite anterior, pentru manipularea realizărilor nomenclatoarelor utilizate de sistem :

<apel macrogenerator>

:DEFPRO NOMENCLATOARELE :CONXT X0

:EXP M Y7 = 0

FAIRE D X1 D X2 FIN

FAIRE

I(1) 'ACEST PROGRAM PERMITE'

I(+1) 'CREEREA,ACTUALIZAREA,STERGEREA'

I(+1) 'SI INTEROGAREA REALIZARILOR'

I(+1) 'NOMENCLATOARELOR, ' ECRIRE I''

I(2) 'SELECTIIND NOMENCLATORUL DORIT'

I(+1) 'CU MNEMONICA ASOCIATA. ' ECRIRE I''

I(2) 'DACA NU CUNOASTETI ASOCIERILE DINTRE'

I(+1) 'MNEMONICELE SI NOMENCLATOARE TASTATI HELP .' ECRIRE I''

I(2) 'DACA DORITI SA TERMINATI PRELUCRAREA'

I(+1) 'TASTATI END .' ECRIRE

I 'SELECTATI NOMENCLATORUL DORIT :'

M MNEMONICA = U M MNEMONICA = EXT

SI MNEMONICA = U

ALORS

M Y7 = Y7 + 1

SI Y7 > 5 ALORS REFAIRE FIN

I (1) '** NU CREDETI CA TREBUIE'

I(+1) 'SA INVATATI SA OPERATI ?' ECRIRE

I(1) 'ABANDON LA 6 ERORI DE OPERARE'

I(+1) 'CONSECUTIVE ?' ECRIRE

SORTIE

FIN M Y7 = 0

SI MNEMONICA = 'END'

ALORS

I '*PRELUCRARE TERMINATA NORMAL *'

I 'LA REVEDERE I'

SORTIE

FIN

SI MNEMONICA = 'HELP'

ALORS

HELP-NOM REFAIRE

FIN

```

M Y8 = 0
SI MNEMONICA = 'SAN'
  ALORS
  ACTNOM SANCTIUNE UTILIZIND CODNUM
M Y8 = 1
FIN
SI MNEMONICA = 'FUN'
  ALORS
  ACTNOM FUNCTII UTILIZIND CODNUM
M Y8 = 1
FIN
SI MNEMONICA = 'SPE'
  ALORS
  ACTNOM SPECIALITATI UTILIZIND CODNUM
M Y8 = 1
FIN
SI MNEMONICA = 'LOC'
  ALORS
  ACTNOM LOCALITATI UTILIZIND CODNUM
M Y8 = 1
FIN
SI MNEMONICA = 'PRO'
  ALORS
  ACTNOM PROFESIA UTILIZIND CODALF
M Y8 = 1
FIN
SI Y8 = 1
  ALORS
  I(1) '*** ÎMI PARE RĂU DAR'
  I(+1) 'NU GESTIONEZ NOMENCLATORUL'
  I(+1) 'CU MNEMONICA' I(+1) MNEMONICA
  ECRIRE
FIN
M CONTINUATI = U M CONTINUATI = EXT
SI CONTINUATI = 'DA' ALORS REFAIRE FIN
FIN
D X1 D X2
:FDEF ?

```

Apelul acestui program se realizează astfel :

- 1) EXEC NOMENCLATOARELE ?
- 2) prin intermediul macro „DORESC“ :
DORESC SA LUCREZ CU NOMENCLATOARELE ?
(o frază lizibilă și înțeleasă de orice tip de utilizator !).

Programe executabile (SIRIS/HELIOS)

Acest tip de programe permit utilizatorului să descrie anumite funcții necesare aplicațiilor sale, imposibil de realizat (sau ineficiente) cu ajutorul comenzilor LMD. Programele sînt scrise în limbaj de asamblare (ASSIRIS), iar schimbul de parametri se realizează respectînd reguli specifice fiecărui tip.

Utilizatorul poate construi trei tipuri de programe, numite IMT, conform sistemului de operare gazdă, astfel :

- 1) — programe de „hashing“ (dispersare) : aceste programe sînt asociate unor caracteristici declarate chei de acces în structura bazei de date și sînt apelate în

mod automat la execuția unei comenzi care solicită acces la dicționarul asociat caracteristicii ;

- 2) — **programe de control a drepturilor de acces** : sînt apelate în mod automat la orice tentativă de lansare în execuție a macroinstrucțiunilor și programelor precompilate, cărora li se asociază (:PW...);
- 3) — **programe la dispoziția utilizatorului** apelabile prin comanda EXEC <nume program IMT>.

Sintaxa de definire

:DEFIMT <nume program IMT> ?

<linii IMT>

:DEFIMT : început definire program IMT ;

<nume program IMT> : nume atribut în antetul fișierului IMT rezultat după link-editarea programului ASSIRIS cu ordinul .LINK FN : <nume program IMT>, PUN.

Acest nume se formează conform regulilor de definire a numelor de programe (max. 8 caractere alfanumerice).

<linii IMT> : linii rezultate la dispozitivul de tip „punch” al sistemului de calcul (fișier tip *3) ca urmare a prezenței argumentului PUN în comanda de lansare a editorului de legături.

Versiunea SOCBTCH V.1.5 a C.Ce. al C.S.P., admite definirea codului IMT al programului dintr-o bibliotecă IMT a utilizatorului astfel :

:DEFIMT <nume program>

DV:ADxx, GN:g,VN:v, FN: '<nume bibliotecă> IMT|<nume program>'UN:u

unde :

- ADxx : suportul bibliotecii ;
- g : numărul de generare al bibliotecii ;
- v : numărul de versiune al bibliotecii ;
- <nume bibliotecă> : numele bibliotecii pe 8 caractere (eventual completat cu spații la dreapta pînă la această lungime) ;
- IMT : biblioteca trebuie să fie de tip IMT ;
- <nume program> : numele programului dorit ;
- u : varianta de program (u = 255 cel mai recent program)

Comunicarea între programele IMT și programele SOCRATE ale utilizatorului se realizează cu ajutorul unei zone de memorie continuă, descrisă în programele scrise în limbajul de asamblare ca secțiune fictivă (DSECT) și accesibilă prin registrul R11, considerat registrul de bază.

Această zonă comună conține valorile variabilelor Y₁ și Z₁ și a parolei de acces a utilizatorului PW.

Structura acestei zone este (V.1.5) :

ZONCOM	DSECT
	ORG X'OEO' (RES,4 56)
Y1	RES,4 1
Y2	RES,4 1
.	.
.	.
Y25	RES,4 1
	ORG X'144' (RES,4 8)
Z1	RES,4 8
Z2	RES,4 8
.	.
.	.

Z7
PW

RES.4 8
EQU 324

și devine accesibilă programului prin declarația :

USD, ZONCOM 11.

Returul, din subprogram la SOCRATE se realizează prin instrucțiunea BRU 0.8.

Un program IMT trebuie să respecte următoarele cerințe :

- să nu fie segmentat ;
- să nu utilizeze comenzi SGF ;
- să fie reentrant ;
- să fie paginat ;
- să ocupe maximum 64 de pagini (1 pagină = 255 cuvinte) ;
- să înceapă cu o instrucțiune executabilă ;
- să nu utilizeze literali ;
- să nu modifice valorile următoarelor registre : R7, R11, R12, R13, R14 și R15 (În cazul în care se dorește modificarea trebuie salvate iar la retur trebuie restabilite conținutul inițial).

Modul de utilizare a acestor registre este următorul :

- R7 : efectuarea cererilor de rezervare și eliberare a zonelor de lucru ;
- R11 : registrul de bază pentru acces la Y_i , Z_i , W_i și PW ;
- R12 : registrul de bază al zonei de lucru ;
- R13 : efectuarea de salturi interpretate ;
- R14 : registrul de bază al programului ;
- R15 : registrul de bază al tabelului de segmente.

Pentru a permite utilizatorului alocarea dinamică a unei zone temporare de lucru s-a definit comanda specială :

EMPI COM, 32, 16, 8,8 X'8639001C', X'2003', AF(1), X'00'

utilizabilă prin :

[*<eticheta>*] **EMPI** *<număr cuvinte>*, unde :

<număr cuvinte> : = numărul de cuvinte rezervate (≤ 512).

○ zonă temporară de lucru este un buffer de lucru temporar alocat în exclusivitate unui utilizator.

Aceste zone se eliberează, după utilizare, cu ajutorul comenzii speciale :

DEPI COM, 32, 16, 8,8, X'8639001C', X'2303', AF(1), X'00'

executabilă prin ordinul :

[*<eticheta>*] **DEPI** *<număr cuvinte>*

Într-un program se pot succeda mai multe cereri de rezervare, ultima cerere, fiind cea accesibilă utilizatorului.

Cererile de eliberare trebuie să se facă în sens invers celor de alocare (*<număr cuvinte>* din cererea de eliberare trebuie să fie egal cu *<număr cuvinte>* din cererea de alocare corespundentă) și trebuie comandate obligatoriu înaintea returnării la SOCRATE.

Zona temporară definită este bazată prin registrul R12.

În cazul în care mărimea unui program depășește 255 cuvinte (1 pagină) este posibilă segmentarea lui prin apel la o instrucțiune specială de salt interpretat :

[*<eticheta>*] **BRIN** *<p>*, *<d>* unde :

<p> : numărul paginilor ($1 \leq p \leq 64$)

<d> : deplasarea relativă (în octeți) în pagină ($0 \leq d \leq 1020$).

Instrucțiunea trebuie să fie definită, înaintea utilizării, prin comanda specială :

BRIN COM,32,16,16, X'D6390000',AF(1),AF(2).

Sintaxa și modul de utilizare a celorlalte ordine ale macrogeneratorului utilizate pentru gestiunea programelor IMT :

1) **suprimarea modelului de expansiune :**

:SUPEXP <nume program> ?

Modelul de expansiune este șters fizic din spațiul „PROG” al bazei de date și se marchează starea programului la intrarea asociată numelui său în dicționar.

La catalogarea programelor IMT este indicată utilizarea unei secvențe de forma :

```
<apel macrogenerator>
:SUPEXP <nume program> ?
<apel macrogenerator>
:DEFIMT <nume program> ?
. . . . .
```

2) **suprimarea unui program IMT :**

:SUPIMT <nume program> ?

Textul programului este șters fizic din spațiul „PROG” al bazei de date iar intrarea din dicționar asociată numelui este blocată.

3) **listarea numelui și a stării programelor IMT stocate în baza de date :**

:LISIMT ?

Programe de control a drepturilor de acces

Administratorul bazei de date declară utilizatorii bazei de date prin specificarea elementelor de identificare (*nume, număr*) și autentificare (*parola*). În afara acestor elemente administratorul asociază utilizatorilor anumite drepturi de acces care se referă la permiterea sau interzicerea efectuării anumitor operații cu obiectele gestionate de baza de date. Aceste drepturi de acces se stochează pe un cuvânt binar (blocul DROIT-UTILISATEUR din entitatea UTILISATEUR) cu structura (pentru mai multe informații vezi cap. 6) :

<acces macro>	<acces llmbaj>	<parola de acces la operații> (1 ÷ 16777215)			(PW)
octetul 0		octetul 1	octetul 2	octetul 3	

Sistemul SOCRATE efectuează un control automat la LOGIN, pe datele de identificare și autentificare și pe primul octet (0) al acestui cuvânt. Rolul principal al programelor de control este acela de a testa <parola de acces la operații> pentru a asigura o discreție suplimentară a datelor din baza de date (această testare poate fi combinată, cu o testare și a octetului 0, pentru selectarea unei anumite combinații a acestuia). Aceste programe se construiesc de către administratorul bazei de date (care, de altfel, acordă sau ridică drepturile de acces ale utilizatorului) și pot fi schimbate (din punct de vedere al conținutului, nu și numele) fără repercusiuni asupra programelor care le apelează.

Acest cuvânt este pus la dispoziția utilizatorului prin instrucțiunea LD4,R 11.PW (R reprezintă unul din registrii generali cu care utilizatorul are dreptul să lucreze). Dacă un utilizator nu îndeplinește condițiile impuse de program atunci

anularea dreptului său de acces la macro sau programul precompilat apelat se realizează prin secvența :

```
LD41,R 0
ST4,R 11.PW
```

Exemplu :

Programul DISCRET asigură accesul la macroinstrucțiunile sau programele precompilate care îl citează în câmpul :PW numai utilizatorilor care îndeplinesc condițiile :

- $\langle \text{acces macro} \rangle :: = \text{IMT} + \text{COMP} + \text{MAC}$ (7) ;
- $\langle \text{acces limbaj} \rangle :: = \text{CREATION}$ (3) ;
- $\langle \text{parola de acces la operații} \rangle$ este 1317215.

Structura programului este :

1.	ZONCOM	DSECT		
2.	PW	EQU	324	
3.	DISCRET	CSECT		
4.		LD4,0	11.PW	
5.		CP11,0	X'73'	$\langle \text{acces macro} \rangle \langle \text{acces limbaj} \rangle = \text{X'73}'$
6.		BNZ	FARAACC	NU → ANULEAZA DREPTURILE
7.		LD11,0	0	DA → IZOLEAZĂ PAROLA (NUMARUL)
8.		LD41,1	1317215	
9.		CP4,0	4	ARE NUMARUL DORIT ?
10.		BZ	RETUR	DA
11.	FARAACC	RES,4	0	
12.		LD41,0	0	
13.		ST4,0	11.PW	ANULEAZA DREPTUL DE ACCES
14.	RETUR	RES,4	0	
15.		BRU	0,8	RETUR LA APELANT (SOCRATE)
16.		END	DISCRET	

Dacă administratorul dorește să schimbe acest program pentru a acorda drept de acces tuturor utilizatorilor care au parola de acces la operații în intervalul [101, 251] atunci trebuie să execute operațiile :

– se înlocuiesc liniile 8, 9 și 10 cu secvența :

```
1. LD41,1 101
2. CP4,0 4
3. BLZ FARAACC < 101
4. LD41,1 251
5. CP4,0 4
6. BGZ FARAACC > 251
```

- se compilează și linkage-editează programul transformat cu același nume DISCRET ;
- se suprimă modelul de expansiune al programului cu ordinul :SUPEXP DISCRET ? ;
- se recataloghează ultima versiune a programului.

Programe IMT pentru determinarea unei intrări în dicționar (hashing):

Programele IMT pentru hashing (randomizare, dispersare), asociază unei caracteristici (valoarea numerică sau cuvânt) un cod care dă adresa de intrare într-un dicționar. Valoarea rezultată în urma aplicării funcției de hash-code trebuie să fie cuprinsă între 0 și mărimea dicționarului (max. 255 ; vezi $\langle \text{index} \rangle$ cap. 3).

Aceste programe sînt apelate în mod automat iar schimbul parametrilor se desfășoară astfel (R_i desemnează registrul general i , al sistemului de calcul) :

1) Parametrii de intrare :

- R_2 : conține mărimea dicționarului ;
- R_3 : conține :
 - adresa șirului alfanumeric, pentru caracteristicile de tip cuvînt ;
 - valoarea numerică, pentru valoare numerică.

Un șir alfanumeric se memorează ca o caracteristică ASSIRIS declarată cu TEXTC :

l	caractere codificate în EBCDIC

l = lungime lanț caractere ($1 \leq l \leq 255$)

2) Parametrii de ieșire :

- R_1 : conține valoarea hash-code ;
- R_2 : conține un reprezentant al valorii sau cuvîntului cărui i s-a calculat codul hashing (valoarea se va reprezenta pe ultimii trei octeți).

Această valoare este destinată ameliorării performanțelor sistemului și funcției de randomizare în sensul rezolvării coliziunilor (numărul de intrări în dicționar este redus comparativ cu numărul valorilor cărora li se aplică funcția de randomizare, deci implicit numărul de sinonime va fi destul de mare).

Programe la dispoziția utilizatorului

Aceste programe sînt apelate de utilizator din programele SOCRATE cu ajutorul ordinului EXEC <nume program IMT>. Schimbul de parametri între apelat și apelant se realizează prin intermediul zonei de comunicație (ZONCOM). Valorile atribuite parametrilor de intrare pot constitui elemente de selecție a funcțiilor realizate de subprogram, alegerea lor fiind la dispoziția utilizatorului (alegerea se execută în limita specificațiilor de utilizare a fiecărui program în parte).

Exemplu :

Dorim să realizăm, în cazul lucrului cu variabilele Z_i – funcția de inserare a unui șir de caractere dintr-o variabilă Z_1 , în altă variabilă fără a distruge restul conținutului acesteia (LMD oferă numai posibilitatea concatenării șirurilor de caractere considerînd drept receptor toate pozițiile disponibile în dreapta celei specificate ca origine a concatenării). Pentru a realiza acest lucru vom defini o macro INSERT care are rolul de a valida parametrul acțiunii și a pregăti parametrul de apel al unor subprograme IMT. Sintaxa de apel a acestor macro respectă sintaxa de utilizare a variabilelor de tip Z_i la concatenare astfel :

```
INSERT <Zr> (<poziție început1> <lungime1>) =
          <Ze> (<poziție început2> <lungime2>)
```

Singura diferență este faptul că atribuirea nu se mai face cu comanda M și toți parametrii sînt obligatorii (indiferent care este valoarea lor).

<Z_r> : variabila de tip Z_1 desemnată ca receptor, $r = 1,6$;

<Z_e> : variabila de tip Z_1 desemnată ca emitor, $e = 1,6$;

<poziție început₁> : număr întreg specificînd poziția din variabila <Z_r> din care începe inserarea ;

$\langle \text{lungime}_1 \rangle$: lungimea pe care se va efectua inserarea ;

$\langle \text{poziție început}_2 \rangle$: număr întreg specificînd poziția din variabila $\langle Z_r \rangle$ de unde începe șirul de inserat ;

$\langle \text{lungime}_2 \rangle$: lungimea șirului de inserat.

Acești parametrii care definesc pozițiile și lungimile trebuie să îndeplinească condițiile :

– $[\langle \text{poziție început}_1 \rangle + \langle \text{lungime}_1 \rangle] \in [1, 30]$;

– $[\langle \text{poziție început}_2 \rangle + \langle \text{lungime}_2 \rangle] \in [1, 30]$.

Convențiile de funcționare a acestei macro sînt :

– dacă $\langle \text{lungime}_2 \rangle$ este mai mare decît $\langle \text{lungime}_1 \rangle$ șirul emițător va fi trunchiat la dreapta cu marcarea unui mesaj de atenționare ;

– dacă $\langle \text{lungime}_2 \rangle$ este mai mică decît $\langle \text{lungime}_1 \rangle$ șirul receptor va fi completat, pe lungimea rămasă, cu spații la dreapta ;

– controlul variabilei $\langle Z_r \rangle$ va fi făcut egal cu numărul de caractere definite (poziția ultimului caracter definit) ;

– variabila Y24 va fi utilizată ca manevră ;

– variabila Z7 va fi utilizată pentru a forma o „mască“ a legii de inserare. La returnul la apelant al programului IMT dacă octetul 1 al acestei variabile este diferit de spațiu atunci operația s-a efectuat eronat.

Dăm în continuare codul sursă al macro INSERT și al programelor IMT apelate :

```

:DEFMAC INSERT : (: :) = (: :)
:EXP
M Z7 = U /* anulare variabilă de lucru */
FAIRE I(1) '**INSERT**ERR.' /* antet mesaj eroare */
M Z7 = ':1:'
SI Z7 <'Z1' OU Z7>'Z6'
  ALORS
    I(+0) '01. <RECEPTOR> # Z1 ?' ECRIRE SORTIE
:FIN
M Z7 = U M Z7 = ':4:'
SI Z7 <'Z1' OU Z7>'Z6'
  ALORS
    I(+0) '02. <EMITOR> # Z1 ? 'ECRIRE SORTIE
:FIN M Z7 = U /* FORMAREA LEGII DE INSERARE */
M Z7 (2) = ':1:' M Y24 = Z7 (3)
EXEC LEXINSRT
M Z7 (3) = ':4:' M Y24 = Z7 (4)
EXEC LEXINSRT
M Y24 = :2:
SI Y24 = U
  ALORS
    I(+0) '03.VALOARE NUNUMERICA ?' ECRIRE SORTIE
:FIN
EXEC LEXINSRT
M Y24 = :3:
SI Y24 = U
  ALORS
    I(+0) '03.VALOARE NENUMERICA ? ECRIRE SORTIE
:FIN
EXEC LEXINSRT
M Y24 = Y24 + :2:
SI Y24 <= 0 OU Y24 > 31
  ALORS
    I(+0) '04.<POZITIE INCEPUT> + <LUNGIME>'
    I(+1) 'IN AFARA INTERVALULUI ?' ECRIRE SORTIE
:FIN

```

```

M Y24 = :5:
SI Y24 = U
  ALORS
    I(+0) '03. VALOARE NUMERICA ?' ECRIRE SORTIE
FIN
EXEC LEXINSRT
M Y24 = :6:
SI Y24 = U
  ALORS
    I(+0) '03.VALOARE NENUMERICA ?' ECRIRE SORTIE
FIN
EXEC LEXINSRT
M Y24 = Y24 + :5:
SI Y24 < = 0 OU Y24 > 31
  ALORS
    I(+0) '04. <POZITIE INCEPUT> + <LUNGIME>'
    I(+1) 'IN AFARA INTERVALULUI ?' ECRIRE
    SORTIE
FIN
EXEC INSRT /* INSERAREA PROPRIU ZISA */
M Z7 = Z7 (1 1)
SI Z7 = '?'
  ALORS
    I(1) '**INSRT**ATT. VALOAREA TRANSMISA'
    I(+1) 'DE <EMITOR> A FOST TRUNCHIATA' I (+1) 'LA DREAPTA ?'
    ECRIRE
FIN
FIN
:FDEF?

```

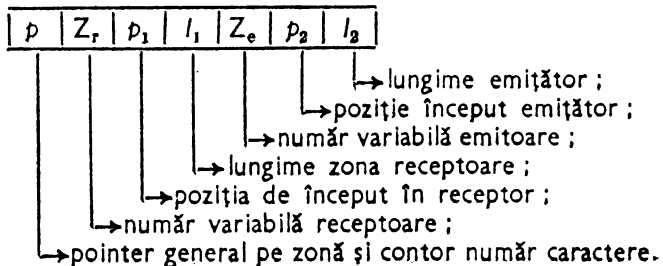
— programul <LERXINSRT> :

```

ZONCOM      DSECT
Y24         ORG          X'13C'
Z7          ORG          X'144'+7 * 32 + 1
LEXINSRT    CSECT
            USD,ZONCOM    11
            LD1,1         Z7
            SRL4,1        24
            LD1,0         Y24+3
            ST1,0         Z7,1
            AD4,1         1
            SLL4,1        24
            ST1,1         Z7
            ST1,1         Z7 - 1
            BRU           *8*4
            END           LEXINSRT

```

Acest program construiește în Z_7 o structură de forma :

Toate valorile sînt stocate în format binar pe un octet.

– programul <INSRT> utilizează valorile poziționate de <LEXINSRT> și realizează efectiv inserarea

Exemplu :

ZONCOM	DSECT	X'144'		
ZI	ORG			
Z7	ORG	X'144' + 7 * 32 + 1		
INSRT	CSECT			
	USD,ZONCOM	11		
	BRU	BEGIN		
MASCL	RES,4	0		
	DATA,4,4	X'JAOAF040'		
BEGIN	RES,4	0		
	LD1,0	Z7 + 4	/* <emitor>	
	SRL4,0	24	/* cadrare dreapta	
	SLL4,0	5	/* aflare număr ZI	
	LD1,1	Z7+5	/* <poziție început ₁ >	
	SRL4,1	24	/* cadrare dreapta	
	AD4,0	1 *4	/* de unde începe transferul	
	LD1,1	Z7 + 6	/* <lungime ₂ >	
	SRL4,1	24	/* lungime de transferat	
	LD1,2	Z7+1	/* <receptor>	
	SRL4,2	24	/* cadrare dreapta	
	SLL4,2	5	/* aflare număr Zi	
	LD1,3	Z7+2	/* <poziție început ₁ >	
	SRL4,3	24	/* cadrare dreapta	
	AD4,2	3*4	/* poziția de inserare efectivă	
	LD1,3	Z7+3	/* <lungime ₁ >	
	SRL4,3	24	/* cadrare dreapta	
	CP4,1	3*4	/* compară <lungime ₁ > cu <lungime ₂ >	
	BLEZ	MOVE	/* <lungime ₁ > mai mică sau egală cu <lungime ₂ >	
			dacă	
	LD4,1	3*4	/* este mai mare atunci o reduc și	
	LD11,4	'?'	/* marchez eroarea de atenționare	
	ST1,4	Z7	/* in primul octet al lui Z7	
MOVE	RES,4	0		
	SB4,3	1*4	/* eventual rest de umplut cu spații	
	MVSR,0	*2*4	/* mută din <emitor> în <receptor>	
	LD4,0	1*4	/* adresa unde a ajuns în <receptor>	
	LD4,1	3*4	/* rest de tratat	
	CYBR,0	X'40'	/* pune spații în acest rest	
	LD1,0	Z7+1	/* receptor	
	SRL4,0	24	/* cadrare dreapta	
	SLL4,0	5	/* aflare număr Zi	
	LD4,2	0	/* conservă adresa de început	
	SB41,2	1	/*	
	LD41,1	30	/* lungime șir de analizat	
	AD4,0	1*4	/* analiza de la stînga la dreapta? —	
	TRTL,0	MASCL	/* determină poziția ultimului caracter introdus	
	SLL4,1	24	/* și o marchează în	
	ST1,1	*2*4	/* receptor	
	BRU	*8*4	/* întoarcere la apelant	
	END	INSRT		

Exemple de utilizare :

M Z1 = 'FUNCTIA LEXINSRT PERMITE' M Z2 = 'INSERT.'
 INSERT Z1 (9 8) = Z2 (1 6)

! Z1 ?
 Z1 : FUNCTIA [] INSERT [] [] [] [] PERMITE
 !INSERT Z1 (16 9) = Z1 (18 7) ! Z1 ?
 Z1 : FUNCTIA [] INSERT [] PERMITE

Modificări ale macrogeneratorului în versiune V 1.6.R.

Macrogeneratorul permite definirea unui formal temporar la execuție prin introducerea blocului :DEFORM.

Sintaxa :

```
:DEFPRO <nume program> [:DEFPW <nume program control>]
[:DEFROM
  DEBUT
    <definire formal logic>
  FIN]
:CONXT [ <citație formală X1> ]
:EXP
  <model expansiune>
:FDEF ?
```

Specificații de utilizare :

- formalul temporar trebuie să fie definit identic în toate subrutinele utilizate de program ;
- formalele temporare trebuie să fie specificate în aceeași ordine în toate subrutinele ;
- în blocurile :DEFORM și :CONXT este admisă utilizarea macroinstrucțiunilor.

Sintaxa de apel a programelor precompilate este :

```
EXEC {ENCOURS/<nume program>}
      [(<parametrii intrare> ; <parametrii ieșire>)]
<parametrii intrare> ::= <V1>[<N1>]/<V1>[<N1>] <parametrii intrare>
<parametrii ieșire> ::= <V1>[<N1>]/<V1>[<N1>] <parametrii ieșire>
<V1> : desemnează una din variabilele (în această ordine) X1, Y1, Z1 sau W1 ;
<N1> : specifică numărul variabilei de același tip care va primi valoarea parametrului ;
<V1> din apelant se transmite în V1N1 din subprogram.
```

- EXEC ENCOURS cheamă recursiv apelantul ;

La această instrucțiune variabilele X₁ trebuie să conțină la sfârșitul programului valorile cu care au intrat în el (din punct de vedere logic). Celelalte variabile X₁, Z₁, W₁ sînt considerate variabile globale și orice modificare asupra conținutului este transmisă la sfârșitul programului apelant. În cazul utilizării unor variabile locale în cadrul subprogramului este necesară salvarea valorilor transmise de apelant și refacerea lor la retur.

Pentru a realiza acest lucru se va indica modul de transmitere a variabilelor subprogramului și modul de întoarcere a lor. În sintaxa de apel variabilele definite între '(? și ?;' sînt variabile transmise de apelant iar cele cuprinse între '?;' și '?)' variabile de retur.

Specificații de utilizare a parametrilor :

- la apel trebuie respectată succesiunea variabilelor de același tip ;

Exemplu :

EXEC PROG (X1 2 X3 5, Y3 1 ; Z1 4 Z2 1 W2 5) are ca efect : (X1 → X2, X3 → X5, Y3 → Y1 ; Z1 → Z4, Z2 → Z1, W2 → W5) ;

— dacă una sau mai multe variabile de tip X_i conțin(e) adresa unui (unor) buffer(e) ordinar(e) sau de sortare atunci aceste variabile vor fi transmise în mod obligatoriu subprogramului și vor fi returnate programului apelant ;

— în cazul succesiunii unor variabile $\langle V_i \rangle$ de același tip variabilele corespunzătoare vor fi specificate în ordinea crescătoare a lui $\langle N_j \rangle$;

— la absența unei valori $\langle N_j \rangle$ valoarea implicită a acestuia este prima valoare neutilizată ;

Exemplu :

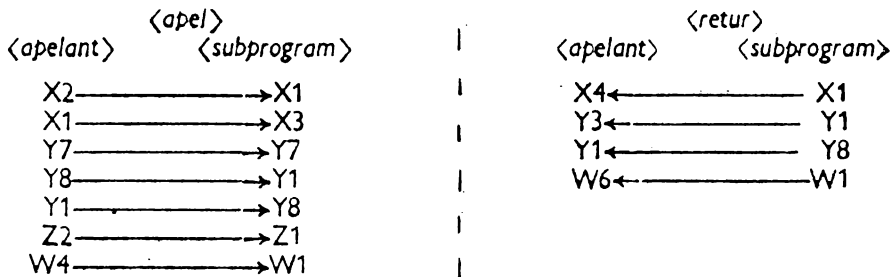
EXEC PROG (X1 2 X5 X6 ; X2) are ca efect :

(X1 → X2, X5 → X1, X 6 → X3 ; X2 → X1)

Schimbul de parametrii pentru apelul :

EXEC PROG (X2 X1 3 Y7 7 Y8 Y1 8 Z2 1 W4 ;
X4 Y3 Y1 8 W6)

poate fi ilustrat astfel :

Pentru construirea programelor IMT zona de comunicație a fost modificată, pentru a permite accesul la variabilele de lucru W_i , astfel :

ZONCOM	DSECT	
Y1	ORG	X'0E0,
Y1	RES,4	1
Y2	RES,4	1
...	...	...
Y25	RES,4	1
PAROLA	ORG	X'144'
PW	RES,4	1
Z1	ORG	X'164'
Z1	RES,4	8
Z2	RES,4	8
...	...	...
Z7	RES,4	8
W1	ORG	X'498'
W1	RES,4	3
W2	RES,4	3
...	...	...
W14	RES,4	3

Programele IMT construite sînt catalogate (definite) în spațiul „PROG“ al bazei de date utilizînd sintaxa :

:DEFIMT <nume program> [<parametrii bibliotecii>] ?
[<cartele IMT>]

Dacă <parametrii bibliotecii> nu sînt specificați atunci programul IMT este sub formă de <cartele IMT>

<parametrii bibliotecii> : sînt parametrii de identificare a bibliotecii și codului IMT al programului. Între parametrii se utilizează ca separator spațiu. Structura acestui element este :

:DV : AD** LN : <nume bibliotecă> FN : <nume program> [GN : g UN : v UN : u]

** — numărul logic al discului pe care se află biblioteca ;

<nume bibliotecă> — numele bibliotecii ;

GN : g — numărul său de generare (implicit 0) ;

VN : v — numărul său de versiune (implicit 1) ;

<nume program> : numele programului IMT ;

UN : u — varianta programului (implicit UN : 255 — cea mai recentă versiune).

Editorul de texte

Editorul de texte SOCRATE asigură gestiunea textelor programelor SOCRATE și a caracteristicilor de tip <text> definite în structura bazei de date.

Funcțiunile editorului de texte permit :

— crearea, listarea, punerea la zi a textelor ;

— inserarea de noi linii ;

— ștergerea unor linii ;

— substituirea unor șiruri de caractere la nivel de linie sau la nivelul întregului text ;

— gestionarea fișierelor de test ale definirii structurilor și programelor cu ajutorul unui bibliotecar ;

— accesul la textele sursă ale macro sau programelor precompilate.

Ediția unui fișier structură, program de test, macroinstrucțiune sau program compilat trebuie să fie precizată explicit, după apelul editorului, printr-o comandă de căutare a fișierului.

Ediția caracteristicilor de tip <text> din baza de date trebuie să fie precizată printr-o cerere de punere la zi (M <text> <calificare> = EXT) pentru care compilatorul de cereri (R, O) generează un apel la editorul de texte care devine efectiv la momentul execuției.

La introducerea unui fișier structură, a unei macroinstrucțiuni a unui program de cereri sau a unui text apelul editorului se realizează prin tastarea caracterului EXT (sau în coloana 1 în „batch processing“). În conversațional editorul de texte anunță așteptarea unei comenzi prin „promptul“ , “ —“, în coloana 1 a liniei curente, urmat de cursor.

Comenzile editorului de texte se împart în două categorii :

— comenzi la nivel de fișier ;

— comenzi la nivel de linie.

Orice text (program de cereri, macroinstrucțiune, program precompilat sau fișier structură) care precede apelul editorului de texte se numește fișier curent.

Fișierul curent este accesibil funcțiilor editorului de texte după apelul acestuia. Acestui text curent i se poate substitui orice fișier, al bibliotecarului editorului de texte sau al macrogeneratorului, prin apelarea explicită.

După execuția unei comenzi la nivel fișier, editorul de texte este pus în așteptarea unei comenzi la nivel de linie. Dacă în cursul așteptării unei comenzi la nivel de linie se detectează o comandă la nivel de fișier, atunci va fi executată această comandă (încărcând fișierul curent citat) și se trece la așteptarea unei comenzi de linie.

Editorul de texte este astfel construit încât este admisă interacțiunea sa cu celelalte componente astfel:

- interacțiunea „Editor-Editor“ (fig. 5.1);
- interacțiunea „Editor-compiler LDD“ (fig. 5.2);

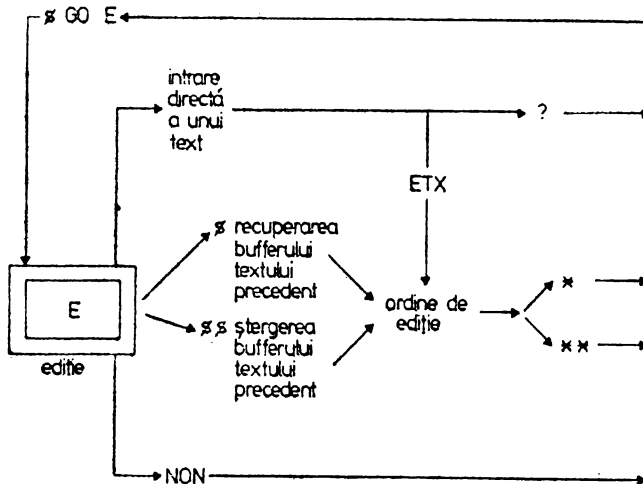

Fig. 5.1. Interacțiunea „Editor-Editor“

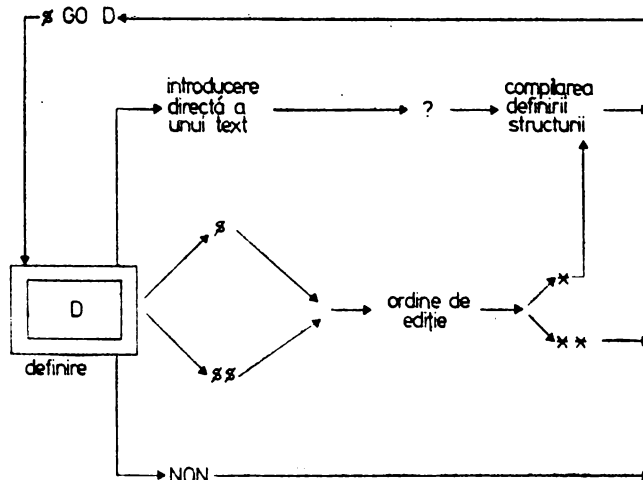

Fig. 5.2. Interacțiunea „Editor-Compiler LDD“

- interacțiunea „Editor-procesor creare” (fig. 5.3);
- interacțiunea „Editor-compiler LMD” (fig. 5.4);
- interacțiunea „Editor-Macrogenerator” (fig. 5.5).

Aceste interacțiuni fac din editor un suport pentru programare interactivă. În conversațional un procesor lansat își anunță prezența prin trimiterea promptului QUESTION :

Dacă răspunsul la acest prompt este unul din caracterele specificate în figurile prezentate atunci va fi lansată acțiunea asociată acestuia. Dacă utilizatorul introduce direct de la terminal un text destinat unui procesor atunci posibilitatea introducerii unei noi linii este marcată prin promptul „*“.

După apelul unui procesor (definire, cereri sau macrogenerator) utilizatorul are posibilitatea introducerii directe a textului corespunzător prin perifericul de intrare. Sfârșitul acestui text sursă este semnalat prin prezența caracterului „?” ca ultim caracter semnificativ diferit de spațiu al unei linii.

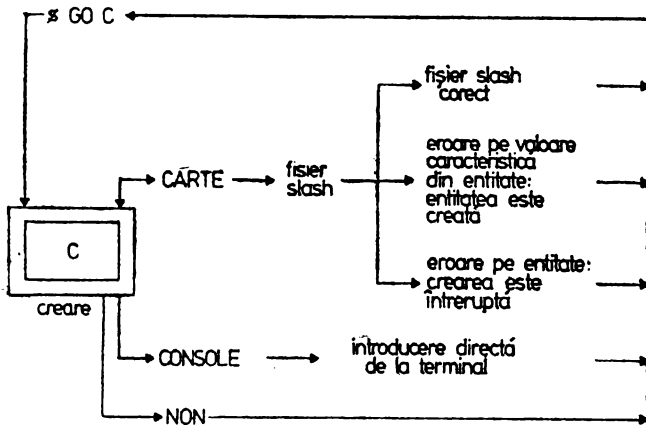

Fig. 5.3. Interacțiunea „Editor-procesor creare”

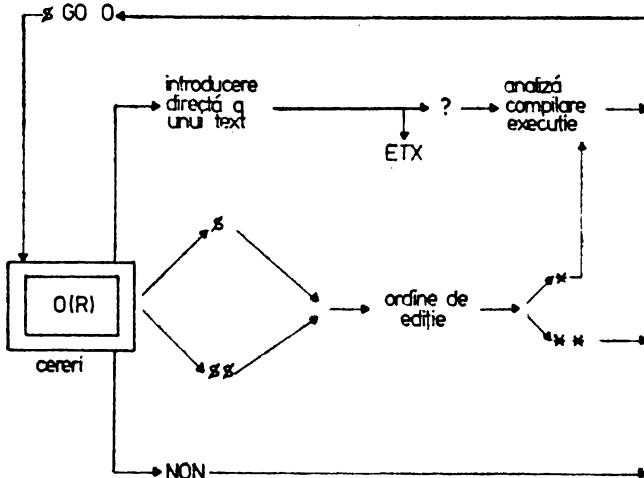

Fig. 5.4. Interacțiunea „Editor-compiler LMD”

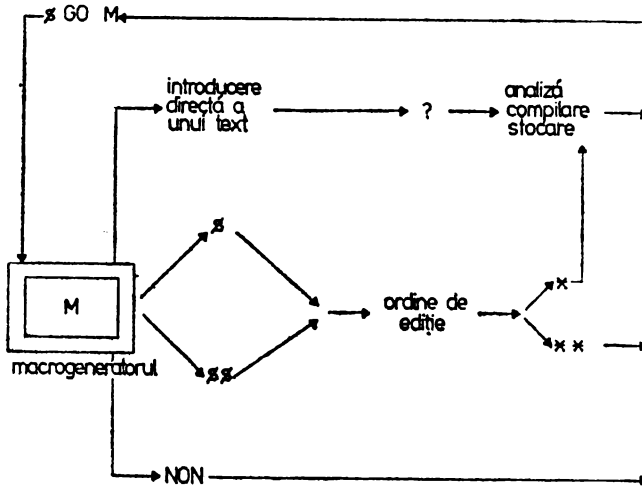

Fig. 5.5. Interacțiunea „Editor-Macrogenerator“

De la prima linie introdusă și pînă la caracterul „?” („?” are rolul de a lansa analiza textului introdus de către procesorul apelant) acest text devine fișier curent ștergînd fișierul curent precedent.

După ce funcția cerută a fost executată (D, R, O, M) utilizatorul poate recupera fișierul curent (textul fișierului) pentru a-l modifica, stoca în bibliotecă etc., apelînd editorul de texte prin caracterul EXT (sau \$ în coloana 1). Mai mult, apelul editorului poate fi realizat în orice moment, după constituirea textului inițial, trimițînd caracterul EXT în coloanele 1, 2 și 3 ale liniei curente.

Acest lucru permite utilizatorului :

- să analizeze textul sursă și să-l corecteze înainte de execuție ;
- să corecteze programele după o compilare sau execuție eronată ;
- să stocheze programele în bibliotecă pînă la punerea lor la punct și să le transforme în macroinstrucțiuni sau programe precompilate.

Fișierul curent rămîne același pînă la una din acțiunile :

- ștergerea lui prin introducerea unui nou text al utilizatorului ;
- ștergerea, sub controlul editorului, prin apelul unui fișier din bibliotecă, a unei macroinstrucțiuni sau program precompilat.

Editorul de texte conservă două fișiere curente, corespunzînd nivelurilor de prelucrare :

- introducerea unei cereri ;
 - Introducerea unui text (punerea la zi a unei caracteristici de tip <text>).
- Fișierul în curs corespunde nivelului de prelucrare la care ne aflăm.

Comenzi la nivel de text (fișier)

Utilizatorul are posibilitatea să stocheze textele sursă (definiri de structuri, programe de testare etc.) cu ajutorul bibliotecarului editorului de texte. Comenzile la nivel fișier sînt următoarele :

- 1) ●L — lista fișierelor stocate în bibliotecă ;

- 2) *R <delimitator> <nume fişier> <delimitator>
 — <delimitator> : un caracter alfanumeric ;
 — <nume fişier> : maxim 11 caractere alfanumerice ;
 — R : catalogarea unui fişier în bibliotecă.

Ultimul caracter din <nume fişier> trebuie să difere de delimitator pentru a nu fi confundat cu acestea.

Exemplu :

- *R/FISEDIT/
 *R <EXEMPLU>

Mesaje de eroare :

ER DELIM : cel de-al doilea delimitator n-a fost găsit ;

FICHER DEJA CREE VOULEZ.VOUS L'ECRASER? : fişierul există, doriţi să-l distrugeţi (OUI — da ; NON — nu)

- 3) *I <delimitator> <nume fişier> <delimitator> — apelul unui fişier prezent în bibliotecă.

Dacă fişierul citat este găsit atunci va deveni fişier curent.

Mesaje de eroare posibile :

ER DELIM

ERREUR FICHER INCONNÜ — fişierul <nume fişier> nu se găseşte în bibliotecă.

- 4) *D <delimitator> <nume fişier> <delimitator> — ştergerea unui fişier din bibliotecă.

Mesaje de eroare posibile :

ER DELIM

ERREUR FICHER INCONNÜ

Pentru ediţia textelor sursă ale macro sau programelor precompilate se transformă în fişier curent, aceste texte cu ajutorul ordinelor :

: EDIMAC <nume macro> ? respectiv,

: EDIPRO <nume program precompilat> ?

executate sub controlul macrongeneratorului (\$GO M sau % RUN.FN : M). După execuţia acestor instrucţiuni fişierul curent general devine disponibil pentru listare şi punere la punct (cu un eventual retur la macrongenerator pentru a modifica codul intermediar — macroinstrucţiuni sau codul compilat — programe precompilate) cu ajutorul comenzilor la nivel de linie ale editorului.

Actualizarea caracteristicilor de tip <text> definite în structura bazei de date se realizează în urma execuţiei instrucţiunilor de forma :

M caracteristici de tip <text> calificare ; = EXT.

Această cerere generează un dialog căruia i se poate da unul din răspunsurile :

a) — NON sau / : textul nu este modificat ;

b) — U : textul este şters ;

c) — introducerea unui text terminat prin „?” ;

d) — ETX (\$ în coloana 1 pentru fişier slash) : apelul funcţiunilor editorului de texte pentru a corecta textul prezent în baza de date.

Deoarece c) şi d) sînt recursive ele se vor termina prin ordinul END.

Această instrucţiune scoate în evidenţă necesitatea existenţei a două fişiere curente, şi anume :

— unul afectat procesoarelor ;

– celălalt, afectat editorului de texte. Necesitatea derivă din aceea că programele de testare, macroinstrucțiunile și programele precompilate pot face apel la editor prin cereri de forma prezentată.

Comenzi la nivel de linie

Comenzile la nivel de linie, ale editorului de texte au următoarea formă sintactică generală :

[<început>] [,<sfîrșit>] <comandă> [<specificator>]
 [<delimitator> <criteriu> <delimitator>]
 [<șir de caractere>]

Liniile textului sînt reperate prin :

- numărul lor de ordine ;
- conținutul lor cu ajutorul unui criteriu de selecție.

Majoritatea comenzilor acționează asupra unui grup de linii delimitate prin <început> și <sfîrșit> ; și mai mult, din acest grup de linii pot fi selectate numai acelea care îndeplinesc un <criteriu>.

Numărul liniei [<început>]/<sfîrșit> exprimă poziția sa în raport cu începutul textului (prima linie are numărul 1). Mai mult, inserarea sau ștergerea unor linii antrenează renumerotarea celor care le urmează în text.

- <început> : : numărul liniei de la care începe să se desfășoare acțiunea definită de <comandă> ;
- <sfîrșit> : : numărul liniei pînă la care (inclusiv) se desfășoară acțiunea definită de <comandă> ;
- <criteriu> : : șir de caractere, cuprins între două caractere identice (<delimitator>), care permit desemnarea unor/unei linii prin conținut ;
- <delimitator> : : un caracter alfanumeric care diferă de orice caracter din șirul care definește <criteriu> ;

După fiecare operație editorul punctează ultima linie tratată care devine astfel linie curentă (dacă <început> și <sfîrșit> nu sînt specificate acțiunea comenzii editorului se desfășoară asupra liniei curente).

<început> : : = număr absolut/±număr 0 (zero)

- număr absolut : numărul liniei dorite ;
- ± număr : distanța liniei dorite față de linia curentă. Noua linie curentă este definită de : număr linie curentă ± număr ;
- 0 : marchează începutul fișierului curent.

<sfîrșit> : : = număr absolut/+ număr/\$

- \$: marchează ultima linie definită în fișierul curent.

Vom prezenta în continuare sintaxa comenzilor la nivel de linie :

1) Comanda de listare cu număr :

– [<început>] [,<sfîrșit>] L [[A] <delimitator> <criteriu> <delimitator>]

Permite listarea, conform criteriului definit, a liniilor cuprinse între <început> și <sfîrșit>. Liniile sînt scrise pe suportul de ieșire și precedate de o linie care conține numărul lor. În cazul în care unele din elementele opționale lipsesc, următoarele variante sintactice ne dau :

- L : lista tuturor liniilor fișierului ;

- L <delimitator> <criteriu> <delimitator> : lista primei linii care conține <criteriu> ;
- LA <delimitator> <criteriu> <delimitator> : lista tuturor liniilor care conțin <criteriu>.

Exemplu :

- 1,§ LA*ASE* : caută și listează toate liniile care conțin cuvântul ASE.

Mesaje :

EOF HIT : a fost atins sfârșitul fișierului cerut ;

NONE : nu a fost găsită nici-o linie care să satisfacă <criteriu> sau poziția definită de <început>, eventual de <sfârșit>).

?*? : nu a fost recunoscut ordinul (eroare de sintaxă).

Aceste mesaje pot să apară la oricare din comenzile la nivel de linie.

2) Comanda —de listare fără număr :

- [<început>] [, <sfârșit>] P [[A] <delimitator> <criteriu> <delimitator>]

Modul de acțiune este similar cu cel al comenzii L numai că linia care conține numărul nu se imprimă.

3) Comanda de căutare a numerelor :

- <început> [, <sfârșit>] N [[A] <delimitator> <criteriu> <delimitator>]

Se imprimă numai linia care conține numărul.

4) Comanda de substituie

- [<început>] [, <sfârșit>] S [[A] <delimitator> <criteriu> <delimitator> <șir caractere> <delimitator>]

Permite substituiea lui <criteriu> cu <șir caractere> în toate liniile cuprinse între <început> și <sfârșit>.

– S <delimitator> <criteriu> <delimitator> <șir caractere> <delimitator> : substituiea se realizează asupra primului criteriu detectat ;

– SA <delimitator> <criteriu> <delimitator> <șir caractere> <delimitator> : substituiea se realizează asupra tuturor <criteriu> întâlnite în textul analizat.

După fiecare substituie linia modificată este imprimată împreună cu numărul său. Dacă o substituie antrenează depășirea liniei atunci se va efectua substituiea și se va imprima conținutul liniei înainte și după substituie.

5) Comanda de ștergere :

- [<început>] [, <sfârșit>] D

Permite ștergerea liniilor cuprinse între <început> și <sfârșit> (inclusiv acestea).

După efectuarea comenzii linia curentă este indicată de <început>.

6) Comanda de inserare.

- [<început>] I

Permite inserarea (după linia desemnată de <început>) între două linii consecutive a fișierului curent a uneia sau mai multor linii introduse prin perifericul de intrare. Inserarea se întrerupe cu ajutorul caracterului ETX (sau § în coloana 1). Pointerul curent al liniilor este mărit cu un număr egal cu acela al liniilor inserate.

7) Comanda de inserare a unei singure linii :

- [<început>] IC <șir de caractere>

Permite inserarea, după linia punctată de <început> a liniei definită prin <șir caractere>.

8) Comanda de înlocuire

- [<început>] [, <sfârșit>] R

Permite înlocuirea liniilor cuprinse între $\langle \text{început} \rangle$ și $\langle \text{sfârșit} \rangle$ cu linii introduse de la perifericul de intrare.

Comanda este echivalentă cu secvența :

- [$\langle \text{început} \rangle$] [, $\langle \text{sfârșit} \rangle$] D
- 11

-
-
-
-

 } linii inserate

– END

Următoarea secvență echivalează cu o ștergere :

- [$\langle \text{început} \rangle$] [, $\langle \text{sfârșit} \rangle$] R
- ETX

9) Comanda de înlocuire a unei linii :

- [$\langle \text{început} \rangle$] D
- 11C $\langle \text{șlr de caractere} \rangle$

Dacă $\langle \text{început} \rangle = \langle \text{sfârșit} \rangle$ atunci comanda se desfășoară numai asupra liniei indicate.

10) Comanda de oprire a editorului :

– END

Comanda oprește ediția și trece controlul procesorului următor.

Exemple :

```

$ GO E
EDITION:
* ACESTA ESTE UN EXEMPLU
* DE UTILIZARE A EDI
* AL SGBD SOCRATE
* ?
$REST
EDITION:$
– 1, SL
  1
  2
ACESTA ESTE UN EXEMPLU
  3
DE UTILIZARE A EDI
  4
AL SGBD SOCRATE
  5
?
EOF HIT
– 1R *****
* ETX
– 1, SL
  1
ACESTA ESTE UN EXEMPLU
  2
DE UTILIZARE A EDI
  3
AL SGBD SOCRATE
  4
EOF HIT

```



```

- 2SA /EDI/EDITORULUI DE TEXTE/
2
DE UTILIZARE A EDITORULUI DE TEXTE
- 4I
* FĂRĂ INTERACIUNE CU CELELALTE COMPONENTE
* ETX
- 1, $P
ACESTA ESTE UN EXEMPLU
DE UTILIZARE A EDITORULUI DE TEXTE
AL SGBD SOCRATE
?
FARA INTERACIUNE CU CELELALTE COMPONENTE
EOF HIT
- 4L
4
?
- 4D
- 4L
/;
FĂRĂ INTERACIUNE CU CELELALTE COMPONENTE
EOF HIT
- *R /EXEMPLU /CATALOGARE TEXT EDI
- 1,$D STERGE FISIER CURENT
- 1,$L (S-A STERS ?)
ERDELIM
- 1,$L
EOF HIT
- *I /EXEMPLU/RECUPERARE TEXT
- 1,$P
ACESTA ESTE UN EXEMPLU
DE UTILIZARE A EDITORULUI DE TEXTE
AL SGBD SOCRATE
FARA INTERACIUNE CU CELELALTE COMPONENTE
EOF HIT
-
LIGNVID
- *1
* ??? *
- *L
ABC
EXEMPLU
EOF TXT
- *I /ABC/
- 1,$P
*
TTTT
RRRR
?
EOF HIT
- *I /EXEMPLU/
- S1
* ale sistemului deoarece este un TEXT oarecare
*
* ETX
- $LA
6
etx
EOF HIT
- - 1P
ale sistemului deoarece este un TEXT oarecare
- 5, -1P
ABS DEC

```

```

- -2,3P
AL SGBD SOCRATE
- 3P
AL SGBD SOCRATE
- -2P
ACESTA ESTE UN EXEMPLU
- -1D
- -1L
- 1P
DE UTILIZARE A EDITORULUI DE TEXTE
- -1R
* acesta este un scurt exemplu
* ETX
- -1P
- 1,$P
acesta este un scurt exemplu
AL SGBD SOCRATE
FARA INTERACTIUNE CU CELELALTE COMPONENTE
ale sistemului deoarece este un TEXT oarecare
etx
EOF HIT
- 1,1SA *exemplu*exemplu de utilizare al EDITORULUI *
ERDELIM
- 1SA (exemplu <EXEMPLU DE UTILIZARE>
1
acesta este un scurt EXEMPLU DE UTILIZARE
- 2SA *AL* a funcțiilor EDITORULUI DE TEXTE AL*
2
a funcțiilor EDITORULUI DE TEXTE ALE SGBD SOCRATE
- 1,$P
acesta este un scurt EXEMPLU DE UTILIZARE
a funcțiilor EDITORULUI DE TEXTE AL SGBD SOCRATE
FARA INTERACTIUNE CU CELELALTE COMPONENTE
ale sistemului deoarece este un TEXT oarecare
etx
EOF HIT
- SD
- *R /EXEMPLU/
ERREUR FICHER DEJA CREE
- *D /EXEMPLU/
- *R /exemplu/
- *L
ABC
exemplu
EOF TXT
- *D /ABC/
- *I exemplu
- *1
* ??? *
- *1
exemplu
EOF TXT
- *R /EXEMPLU/
- *L
EXEMPLU
exemplu
EOF TXT
- *I EXEMPLU
- 1,$PA
acesta este un scurt EXEMPLU DE UTILIZARE
a funcțiilor EDITORULUI DE TEXTE AL SGBD SOCRATE

```

FARA INTERACTIUNE CU CELELALTE COMPONENTE

ale sistemului deoarece este un TEXT oarecare

EOF HIT

-- &

\$GO R

QUESTION:

* M Y1 = EXT M Y2 = EXT M Y1 = Y1 + Y2/Y1 I Y1 I Y2 ?

Y1 :321

Y2 :213

Y1 :321

Y2 :213

QUESTION: \$

-- 1,\$L

1

2

M Y1 = EXT M Y2 = EXT M Y1 = Y1 + Y2/Y1 I Y1 I Y2 ?

EOF HIT

-- *

Y1 : 2

Y2 : 2

Y1 : 3

Y2 : 2

QUESTION: \$

-- *

Y1 : 44

Y2 : 44

Y1 : 45

Y2 : 44

QUESTION: NON

\$GO E

EDITION:\$

-- *L

EXEMPLU

exemplu

EOF TXT

-- *D /exemplu/

-- *1

* ??? *

-- *L

EXEMPLU

EOI TXT

-- 1, \$PA

M Y1 = EXT M Y2 = EXT M Y1 = Y1 + Y2/Y1 I Y1 Y2 ?

EOF HIT

-- *I [EXEMPLU]

-- 1,\$PA

acesta este un scurt EXEMPLU DE UTILIZARE

a funcțiilor EDITORULUI DE TEXTE ALE SGBD SOCRATE

FARA INTERACTIUNE CU CELELALTE COMPONENTE

ale sistemului deoarece este un TEXT oarecare

EOF HIT

\$GO

QUESTION:

* I Y1 I Y2 I Y25 ?

Y1 : 45

Y2 : 44

Y25 : 0

QUESTION: \$

-- *R /PGM1/

-- *

Y1 : 45

Y2 : 44

```

Y25 : 0
QUESTION: $
- 1P
- 2P
I Y1 I Y2 I Y25 ?
EOF HIT
- *
Y1 : 45
Y2 : 44
Y25 : 0
QUESTION:$
- 1,$D
- *
*ER,R21 NL 1 ...? ... AU LIEU DE CODF. D ACTION
ERREUE EN REQUETE
QUESTION:NON
$GO R
QUESTION:$
- *I /PGM1/
- *
Y1 : 45
Y2 : 44
Y25 : 0
QUESTION:$
- ?
* ??? *
- $$
* ??? *
- *D (PGM1(
- *L
EXEMPLU
EOF TXT
- *I <EXEMPLU>
- *
*ER.R21 NL 1 ... acesta ... AU LIEU DE CODE D ACTION
ERREUR EN REQUETE
QUESTION:NON
$CLOCK
18.49.25.62.
$MAIL
RIEN A SIGNALER
$NUMBER
1
$MESSOP SESIUNE NORMALA ?
$GO
QUESTION:$
- *L
EXEMPLU
EOF TXT
- *D /EXEMPLU/
- *L
EOF TXT

```

Interfața cu limbajele evolute

Reprezintă o metodă de acces la datele conținute de baza de date a cărei introducere a fost cerută, în principal de :

- durata mare a unor prelucrări;

— volumul de informații la intrare sau ieșire, proveniența sau destinația informațiilor etc.

Metoda de acces este pusă la dispoziția programelor scrise în diferite limbaje (COBOL, FORTRAN, ASSIRIS etc.) și constă în aceea că fiecare cerere de acces, a unui program, la baza de date se realizează prin intermediul unui modul de legătură standard.

Metoda definită respectă principiul independenței programelor față de date prin :

— definirea unor primitive de acces, analoge celor de gestiune a fișierelor clasice, care permit accesul la toate caracteristicile elementare ale bazei conform oricărei căi de parcurgere definită în structură ;

— simplitatea utilizării în limbaje evolute ;

— modificările structurii bazei de date nu necesită recompilarea programelor batch deoarece modulul dă controlul unor subprograme scrise în limbaj SOCRATE, (programe precompilate) care realizează funcțiunile dorite (se modifică, eventual, numai aceste subprograme).

Vom prezenta în continuare punctele de intrare în modulul de legătură (subprograme apelabile din limbajul evoluat utilizat conform regulilor de apel specifice acestora). Pentru sintaxa de apel a subprogramelor și modul de descriere al argumentelor vom face referire la limbajele COBOL, ASSIRIS și FORTRAN.

Semnificația și parametrii punctelor de intrare

1. Punctul de intrare SOPEN

SOPEN <FISIER, TIP, NPC, NCP, NCD, NBS>

SOPEN : deschiderea unei baze de date ;

FISIER : identificatorul unei zone de memorie care definește complet baza de date la care se va efectua accesul.

Structura acestei zone este următoarea :

FISIER <FIL1, STRU, UTI, AN, PW, ERR <CODER, SUBRER>, FIL2>

— FIL1 : 4 caractere cu valoarea spațiu ;

— STRU : 12 caractere α -n cu valoare <nume-bază> ;

— UTI : 8 caractere α -n cu valoare <nume-uti> ;

— AN : 4 caractere α -n cu valoare <cont-uti> ;

— PW : 8 caractere α -n cu valoare <parola> ;

— CODER : 1 cuvânt binar cu semn ;

— SUBRER : 30 caractere α -n ;

— FIL2 : 58 caractere α -n ;

<nume-bază> : numele bazei de date la care se dorește accesul (parametrul BN din comanda SOC) ;

<nume-uti> : numele unui utilizator al acestei baze de date (parametrul PN din comanda SOC) ;

<cont-uti> : numărul cont al utilizatorului (parametrul AN din comanda SOC) ;

<parola> : parola utilizatorului (parametrul PW din cartela SOC).

Cîmpul ERR va conține, după apel, informații privind execuția subprogramului SOPEN astfel :

— cîmpul CODER (valoare în hexa) :

00 — nici o eroare ;

- 01 – sfârșit de fișier ;
- 03 – realizarea de entitate deja prezentă (tentativă de creare sau generare a unei realizări prezente) ;
- 04 – entitate saturată (tentativa de creare sau generare a unei realizări după crearea sau generarea numărului maxim de realizări posibile) ;
- 07 – rang absolut în afara entității (tentativă de acces la o realizare căreia i se indică expres numărul iar acest număr depășește numărul maxim de realizări posibile) ;
- 09 – realizare de entitate absentă ;
- OE – cheie deja prezentă (tentativă de introducere, într-o caracteristică discriminantă, a unei valori introdusă anterior) ;
- OF – cheie negăsită (valoarea atribuită cheii nu există în dicționar) ;
- 52 – valoare numerică eronată (conține caractere alfanumerice sau nu aparține intervalului de valori declarat pentru caracteristică) ;
- 54 – valoare din lista eronată (valoarea nu este definită în lista de valori).
- **cîmpul SUBRER** : în cazul detectării unei erori cîmpul va conține numele subprogramului SOCRATE care a provocat eroarea. Eventualele subprograme care urmează acestuia, în lista parametrilor de apel al unui punct de intrare, nu vor mai fi executate.

Prin analiza cîmpurilor CODER și SUBRER programatorul poate să-și construiască în programul său secvențe de depanare a erorii semnalate.

● **NBS** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o <valoare> egală cu numărul blocului de structură prezent în memorie. Dacă <valoare> = 0 atunci sistemul atribuie automat lui NBS valoarea 1.

● **TIP** : zonă de memorie de 1 caracter a cărei valoare definește modul de deschidere al bazei de date.

Valorile atribuite zonei pot fi :

I – deschidere de interogare (citire) ;

O – deschidere în creare (scriere) ;

S – deschidere în interogare și actualizare.

● **NPC** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o <valoare> care reprezintă numărul de puncte curente asociate bazei de date (numărul de variabile X_i inițializate cu contextul FICHIER), unde <valoare> $\in [0, 10]$. Dacă <valoare> = 0 atunci sistemul atribuie lui NPC valoarea 10.

● **NCP** : zonă de memorie de tip cuvînt binar care conține o <valoare> reprezentînd numărul de cadre program asociat bazei de date. Numărul de cadre program este reprezentat de numărul de pagini asociat celui mai mare program SOCRATE utilizat la apel, unde <valoare> $\in [0, 255]$. Dacă <valoare> = 0 atunci sistemul atribuie automat lui NCP o valoare egală cu numărul de cadre necesar execuției celui mai mare subprogram din spațiul PROG al bazei de date.

● **NCD** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o <valoare> reprezentînd numărul de cadre de date asociat bazei de date (parametrul CF al comenzii OPTION). Dacă <valoare> = 0 atunci sistemul atribuie automat lui NCD valoarea 10.

2) Punctul de intrare SCLOSE

SCLOSE <FIȘIER>

SCLOSE : închiderea bazei de date desemnată de <FIȘIER> ;

FIȘIER : structura și conținutul sînt identice cu cele reprezentate la punctul 1.

3) Punctul de intrare SSAVE

SSAVE <FIȘIER>

SSAVE : crearea unui punct de control, pe fișierul jurnal, pentru baza de date desemnată de <FIȘIER>

FIȘIER : idem punctul 1.

4) **Punctul de intrare STERM**
STERM

STERM : terminarea sesiunii de lucru și închiderea fișierului jurnal.

5) **Punctul de intrare SGBD**

SGBD <FIȘIER, BUF, LGBUF, NRPGM, PGM1, PGM2, ..., PGM_p, NRX, NRX, PX1, PX2, ..., PX_x, NRY, PY1, PY2, ..., PY_y, NRZ, PZ1, PZ2, ..., PZ_z>

SGBD : acces la baza de date.

• **FISIER** : idem punctul 1 ;

• **BUF** : identificatorul unei zone de memorie de IGBUF octeți, utilizată de subprogramele SOCRATE (definite de conținutul lui PGM1, ..., PGM_p) în operațiile de intrare/ieșire.

Această zonă trebuie să fie structurată conform caracteristicilor FORMAL utilizate de subprogram.

Caracteristicile unei baze de date SOCRATE accesibile printr-un program batch, în interogare sau punere la zi, sînt de tip < cuvînt >, < listă-de-valori > sau < valoare-numerică > (binar). Mărimea în octeți a caracteristicilor este definită de descrierea de tip FORMAL cu care lucrează subprogramul iar corespondența caracteristicilor de tip SOCRATE cu tipurile de date admise de un limbaj evoluat este pentru :

-- < cuvînt > și < listă-de-valori > : date alfanumerice ;

-- < valoare-numerică > : date reprezentate în zecimal împachetat (cu semn) sau zecimal despachetat.

Regulile de cadraj ale conținutului caracteristicilor sînt :

– < cuvînt > și < lista-de-valori > : se cadrează la stînga cu eventuale adăugări de spații EBCDIC ;

– < valoare-numerică > : cadrare la dreapta cu eventuale adăugări de zerouri ne semnificative :

• binare pentru zecimal împachetat ;

• EBCDIC pentru zecimal despachetat.

• **IGBUF** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o valoare egală cu numărul de caractere al zonei BUF. Dacă nu se utilizează zona BUF argumentului LGBUF i se dă valoarea 0 (zero).

• **NRPGM** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o < valoare > egală cu numărul < p > de subprograme apelate. Dacă valoarea atribuită lui NRPGM este 0 atunci argumentele PGM1, PGM2, ..., PGM_p se omit. Dacă valoarea atribuită lui NRPGM este < p > atunci trebuie specificate < p > zone de memorie care conțin numele subprogramului apelat (PGM_i).

• **PGM_i** (1 ≤ i ≤ p) : identificatorul unei zone de memorie de tip alfanumeric cu lungimea de 30 caractere, inițializată cu o valoare egală cu numele subprogramului pe care dorim să-l executăm. Subprogramele se stochează în spațiul PROG al bazei de date cu ajutorul macrogeneratorului astfel :

```
%      RUN FN:M
:DEFPRO <nume-subprogram> [:CONXT ...] :EXP
<model expansiune>
:FDEF ?
```

• **NRX** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o valoare egală cu numărul variabilelor SOCRATE de tip X₁ utilizate ca parametrii (definite în cîmpul : CONXT prin D X₁ = ...) de apel ai programului precompilat.

Dacă subprogramele nu au variabile X_i ($i \neq 0$) ca parametrii atunci lui NRX i se atribuie valoarea 0 iar argumentele PX1, PX2, ..., PX_x se omit.

- **PX_x** : zone de memorie de tip cuvînt binar destinate să definească un punct curent pe baza de date, unde $x \in [1, NPC]$. Aceste variabile au drept corespondent variabilele de tip X_i din SOCRATE.

- **NR_y** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o valoare egală cu numărul variabilelor SOCRATE de tip Y_i utilizate de subprogram ca parametrii (de apel sau rezultate).

Dacă subprogramele utilizează local (nu le folosește ca parametrii) sau nu utilizează variabilele de tip Y_i atunci lui NR_y i se atribuie valoarea 0 iar argumentele PY1, PY2, ..., PY_y se omit.

- **PY_y** : zona de memorie de tip zecimal despachetat (cu semn) de 16 octeți. Aceste variabile au drept corespondent variabilele de tip Y_i din SOCRATE.

- **NR_z** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o valoare egală cu numărul variabilelor de lucru SOCRATE de tip Z_i utilizate de subprogram ca parametrii. Dacă subprogramul utilizează local variabilele Z_i (sau nu utilizează acest tip de variabile) atunci lui NR_z i se atribuie valoarea 0 (zero) iar argumentele PZ1, PZ2, ..., PZ_z se omit la apel.

- **PZ_z** : zona de memorie de tip alfanumeric de 30 octeți. Aceste argumente corespund variabilelor de lucru de tip Z_i ale sistemului SOCRATE.

Pentru utilizarea interfeței cu limbaje evolute se fac precizările :

- în cazul în care se apelează mai multe subprograme SOCRATE în același timp care lucrează cu buffere formatate în diverse moduri aceste buffere trebuie să aibă aceeași lungime (subprogramele apelate în același timp sînt cele date în lista de parametrii ai unui apel la punctul de intrare SGBD) ;

- valorile argumentelor punctelor de intrare pot fi modificate pe parcursul prelucrării, această modificare trebuind să precedă apelul, iar utilizatorul trebuie să prevadă secvențe logice pentru realizarea unui apel în concordanță cu valorile acestora. De exemplu, dacă argumentului NRX_i se atribuie valoarea 1 atunci în sintaxa de apel a punctului de intrare SGBD trebuie să fie trecut un singur nume de zonă de tip PX_x ;

- numărul descrierilor de parametri de același tip și al valorilor asociate acestora este arbitrar, fiind obligatorie numai realizarea concordanței dintre sintaxa de apel și valorile atribuite acestora ;

- cu ajutorul interfeței este permisă utilizarea mai multor baze de date simultan cu condiția specificării acestui număr în parametrul UN al comenzii .OPTION.

Indiferent de limbajul gazdă ales ordinea operațiilor pe care le execută utilizatorul pe o bază de date oarecare este :

- 1) specificarea în zonă FISIER a parametrilor de identificare a bazei de date dorite. Această specificare se realizează sau prin atribuirea unor valori cîmpurilor componente ale acestuia în corpul programului sau prin completarea lor prin dialog cu utilizatorul (de exemplu prin ordine ACCEPT în COBOL). Dacă parametrii sînt obținuți în urma unui dialog atunci utilizatorul trebuie să se asigure că acești parametrii sînt completați corect (dacă parametrul este mai scurt decît zona receptoare atunci pentru valori alfanumerice trebuie completat cu spațiu la dreapta iar pentru valori numerice cu zerouri ne semnificative la stînga). Recepționarea valorilor parametrilor poate fi efectuată în alte zone din memoria de lucru dar este absolut necesar transferul lor corespunzător în zona care constituie parametru pentru un punct oarecare de intrare. Un transfer corezpunzător se referă atît la semnificație cît și la modul de

reprezentare internă (de exemplu valorile numerice se pot introduce de la consolă sub forma de reprezentare externă iar parametrul trebuie să conțină o valoare în binar, deci este necesară efectuarea unei conversii).

2) conectarea la baza de date dorită (LOGIN SOCRATE) prin apelul punctului de intrare **SOPEN** ;

3) efectuarea operațiilor dorite pe baza de date deschisă apelînd programele SOCRATE prin intermediul punctului de intrare **SGBD**. Momentul și modul de desfășurare a acestor operații este stabilit de utilizator pe de o parte prin logica programului său iar pe de altă parte prin valorile atribuite parametrilor la momentul apelului ;

4) eventualele ordine de construire a unui (unor) punct(e) de control pentru baza sa de date prin apelul punctului de intrare **SSAVE**. Utilizarea acestui punct de intrare impune specificarea numelui și suportului jurnalului (prin comenzile **.ASSIGN Z,...** și **.LABEL Z,...**) și alegerea tipului de jurnal dorit prin precizarea argumentului **SF** al comenzii **.OPTION** ;

5) închiderea bazei de date prin apelul punctului de intrare **SCLOSE**. O bază de date închisă devine indisponibilă pentru ordinele **SGBD**, **SSAVE** și **SCLOSE** și disponibilă pentru **SOPEN** și **STERM**. Prin ordinul **SCLOSE** se consideră terminată o (mini) sesiunea pe baza de date implicată ;

6) terminarea sesiunii de lucru și închiderea fișierului jurnal. Indiferent care este numărul de baze de date cu care se lucrează simultan acest ordin se dă o singură dată înaintea opririi definitive a execuției programului.

La execuția lui **STERM** toate bazele de date cu care lucrează programul trebuie să fie închise (cu ordinul **SCLOSE** adecvate).

Concluzionînd rezultă :

– efectuarea unei operații de tipul 2) sau 5) trebuie realizată o singură dată în cadrul unei (mini) sesiuni de lucru ;

– efectuarea unei operații de tipul 3) sau 4) se poate realiza ori de cîte ori dorește utilizatorul ;

– efectuarea unei operații de tipul 6) trebuie realizată o singură dată pentru sesiunea de lucru (în fapt, această operație închide sesiunea de lucru similar unui **LOGOUT**) ;

– toate operațiile enunțate pot fi precedate și/sau urmate de diverse operații exprimate în comenzile limbajului gazdă și conform logicii algoritmului de prelucrare stabilit de utilizator.

În V.1.6.R sintaxa punctului de intrare **SGBD** a fost modificată pentru a permite utilizarea variabilelor de tip W_1 ca parametrii, astfel :

SGBD <**FISIER**, **BUF**, **LGBUF**, **NRPGM**, **PGM1**, **PGM2**, ..., **PGM_p**,
NRX, **PX1**, **PX2**, ..., **PX_x**,
NR_y, **PY1**, **PY2**, ..., **PY_y**,
NRW, **PW1**, **PW2**, ..., **PW_w**,
NRZ, **PZ1**, **PZ2**, ..., **PZ_z**>

• **NRW** : zonă de memorie de tip cuvînt binar inițializată cu o <valoare> egală cu numărul de variabile de tip W_1 utilizate ca parametrii ;

• **PW₁** : zone de memorie de tip zecimal împachetat reprezentate pe 12 octeți.

Aceste variabile au drept corespondent variabilele de tip W_1 din SOCRATE (**S9(15)V9(7)**) (**OMP-1**).

Sintaxa de apel și descriere a parametrilor punctelor de intrare în limbajul COBOL

77	TIP	PIC X	VALUE	'<tip>'
*	<tip>	:: = I/S/0		
77	NPC	PIC S9(8)	COMP	VALUE <valoare ₁ >.
77	NCP	PIC S9(8)	COMP	VALUE <valoare ₂ >.
77	NCD	PIC S9(8)	COMP	VALUE <valoare ₃ >.
77	NBS	PIC S9(8)	COMP	VALUE <valoare ₄ >.
77	LGBUF	PIC S9(8)	COMP	VALUE <valoare ₅ >.
77	NRX	PIC S9(8)	COMP	VALUE <x> .
77	NRV	PIC S9(8)	COMP	VALUE <y> .
77	NRZ	PIC S9(8)	COMP	VALUE <z> .
77	NRPGM	PIC S9(8)	COMP	VALUE <p> .

* Descrierea variabilelor de tip PX_x (X_1)

```
77 PX1      PIC S9(8)    COMP.
...
77 PXx    PIC S9(8)    COMP.
```

* Descriere variabile de tip PZ_z (Z_1)

```
77 PZ1      PIC X(30).
...
77 PZz    PIC X(30)
```

* Descriere variabile de tip PGM_p

```
77 PGM1     PIC X(30)   VALUE '<nume PGM1>'.
...
77 PGMp    PIC X(30)   VALUE '<nume PGMp>'.

```

* Descriere variabile de tip PY_y (Y_1)

```
01 PY1.
  05 FIL    PIC X(6)    VALUE LOW-VALUE.
  05 Y1     PIC S9(18)  COMP-3.
...
01 PYy.
  05 FIL    PIC X(6)    VALUE LOW-VALUE.
  05 Yy    PIC S9(18)  COMP-3.
```

* Descriere zona <FISIER>

```
01 FISIER.
  05 FIL1   PIC X(4)    VALUE SPACES.
  05 STRU   PIC X(12)   '<nume-bază>' .
  05 UTI    PIC X(18)   '<nume-util>' .
  05 AN     PIC X(4)    '<cont-util>' .
  05 PW     PIC X(8)    '<parola>' .
  05 ERR
    10 CODER PIC S9(8) COMP.
    10 SUBRER PIC X(30).
  05 FIL2   PIC X(58).
```

* Descriere buffer(e) de comunicație <BUF₁>

```
01 BUF1.
<descriere conform structurii formalului logic asociat respectînd regulile de reprezentare a caracteristicilor>
```

Sintaxa de apel a punctelor de intrare :

- 1) deschiderea unei baze de date :
CALL **SOPEN** USING FISIER, TIP, NPC, NCD, NBS [●]
- 2) închiderea unei baze de date :
CALL **SCLOSE** USING FISIER [●]
- 3) crearea unui punct de control pe fișierul jurnal :
CALL **SSAVE** USING FISIER [●]
- 4) terminarea sesiunii de lucru și închiderea fișierului jurnal :
CALL **STERM** [●]

Atenție acest punct de intrare trebuie apelat imperativ înaintea execuției instrucțiunii STOP RUN indiferent dacă se lucrează sau nu cu fișier jurnal (altfel se editează mesajul de eroare P203).

- 5) realizarea accesului efectiv la baza de date :

```
CALL SGBD USING FISIER, BUF, LGBUF,
      NRPGM, [PGM1, ..., PGMp]
      NRX, [PX1, ..., PXx]
      NRY, [PY1, ..., PYy]
      NRZ, [PZ1, ..., PZz] [●]
```

La utilizarea variabilelor PY_y utilizatorul introduce și extrage datele din câmpul Y_y al variabilei.

Numărul zonelor de tip BUF sau structurile asociate unei zone BUF depind de numărul și structura caracteristicilor de tip FORMAL utilizate de diversele subprograme. În cazul în care se apelează mai multe subprograme SOCRATE în același timp acestea trebuie să lucreze cu caracteristici FORMAL de aceeași lungime.

Numărul variabilelor de tip PX_x, PY_y și PZ_z descrise în COBOL poate depăși pe cel utilizat de subprograme, dar la apel vor fi furnizate ca argumente atâtea zone câte indică variabila care dă numărul de variabile (NRX, NRZ sau NRY).

Sintaxa de apel și descriere a parametrilor punctelor de intrare în limbajul –ASSIRIS

- * Definirea punctelor de intrare externe

ENTREF SOPEN, SGBD, SSAVE, SCLOSE, STERM

- * Definiere și inițializare parametrii

TIP	TEXT	'<tip>'
* <tip>	:: = I/S/O	
NPC	DATA,4,4	<valoare ₁ >
NCP	DATA,4,4	<valoare ₂ >
NCD	DATA,4,4	<valoare ₃ >
NBS	DATA,4,4	<valoare ₄ >
LGBUF	DATA,4,4	<valoare ₅ >
NRX	DATA,4,4	<x>
NRY	DATA,4,4	<y>
NRZ	DATA,4,4	<z>
* Descriere variabile PX _x	(X ₁)	
PX1	RES,4	1
...		
PX _x	RES,4	1

* Descriere variabile PZ_z (Z₁)

PZ1	RES,4	8

...		
PZ _z	RES,4	8

* Descriere variabile PY_y (Y₁)

		BOUND 8
PY1	RES,1	16

...		
PY _y	RES,1	16

* Descriere buffer de comunicație

		BOUND 8
BUF	RES,1	<valoare _s >

* Descriere variabile PGM_p

NRPGM	DATA,4,4	<p>
PGM1	TEXT	'<nume PGM ₁ >'

...		
PGM _p	TEXT	'<nume PGM _p >'

* <nume PGM₁> se definește pe 30 caractere adăugînd

* eventual spații la dreapta dacă numele său are mai puține

* caractere.

* Adăugarea de spații la dreapta este valabilă pentru orice cîmp care primește

* o valoare alfanumerică (se realizează rezervarea de spațiu și aliniere)

* Descriere zona <FISIER>

FISIER	RES,4	0
FIL1	TEXT	' / * spații
STRU	TEXT	'<nume-baza>' / * 12 caractere
UTI	TEXT	'<nume-uti>' / * 8 caractere
AN	TEXT	'<cont-uti>' / * 4 caractere
PW	TEXT	'<parola>' / * 8 caractere
ERR	RES,4	0
CODER	RES,4	1
SUBRER	RES,1	30
FIL2	RES,1	58

* Descrierea tabelor cu adresele argumentelor punctelor

* de intrare

TABSOPEN	RES,4	0

/* Parametrii punctului de intrare SOPEN

	DATA,4,4	FIȘIER
	DATA,4,4	TIP
	DATA,4,4	NPC
	DATA,4,4	NCD
	DATA,4,4	NBS

- Parametrii punctelor de intrare pentru SCLOSE și SSAVE

```
TABCLSAV RES,4      0
          DATA,4,4  FISIER
```

- Parametrii pentru punctul de intrare <SGBD>

```
TABSGBD RES,4      0
          DATA,4,4  FISIER, BUF, LGBUF
          DATA,4,4  NPRGM
          [DATA,4,4  PGM1, ..., PGMp]
          DATA,4,4  NRX
          [DATA,4,4  PX1, ..., PXx]
          DATA,4,4  NRY
          [DATA,4,4  PY1, ..., PYy]
          DATA,4,4  NRZ
          [DATA,4,4  PZ1, ..., PZz]
```

Pentru punctele de intrare care necesită specificarea unor argumente la apel trebuie efectuate operațiile :

- încărcarea în registrul general 2 (R2) a adresei tabeli din memorie care conține adresele argumentelor ;
- apelul efectiv al punctului de intrare (a funcției dorite).

Sintaxa de apel a punctelor de intrare :

- 1) deschiderea unei baze de date :

```
LD4I,2   TABSOPEN
CALL,L   SOPEN
```

- 2) închiderea unei baze de date :

```
LD4I,2   TABCLSAV
CALL,L   SCLOSE
```

- 3) creerea unui punct de control pe fișierul jurnal :

```
* LD4I,2   TABCLSAV
CALL,L   SSAVE
```

- 4) terminarea sesiunii de lucru și închiderea fișierului jurnal :

```
CALL,L   STERM
```

Acest apel trebuie să preceadă oricărei decizii de terminare sau abandonare a acțiunii programului.

- 5) realizarea accesului efectiv la baza de date :

```
LD4I,2   TABSGBD
CALL,L   SGBD
```

Sintaxa de apel și descriere a parametrilor punctelor de intrare în limbajul FORTRAN

- ⑤ ⑥ ⑦ /* coloanele din linia sursă */

C Rezervarea zonelor de memorie destinate parametrilor
 INTEGER, FISIER, STRU, UTI, PW, AN, CODER, SUBRER, FIL1
 DIMENSION FISIER (32), STRU (3), UTI (2), PW (2), SUBRER (8)

- C Rezervare parametrului de tip PGM_p
 INTEGER PGM_1, \dots, PGM_p
 DIMENSION $PAGM_1(8), \dots, PAGM_p(8)$
- C Rezervare parametrului de tip PY_y (Y_i)
 INTEGER PY_1, \dots, PY_y
 DIMENSION $PY_1(4), \dots, PY_y(4)$
- C Rezervare parametrului de tip PZ_z (Z_i)
 INTEGER PZ_1, \dots, PZ_z
 DIMENSION $PZ_1(8), \dots, PZ_z(8)$
- C Rezervare parametrului de tip PX_x (X_i)
 INTEGER PX_1, \dots, PX_x
- C Structurarea zona FISIER cu componentele sale
 EQUIVALENCE (FIL1, FISIER(1)), (STRU(1), FISIER(2)),
 * (UTI(1), FISIER(5)), (AN, FISIER(7)),
 * (PW(1), FISIER(8)), (CODER, FISIER(10)),
 * (SUBRER(1), FISIER(11))
- C Rezervarea bufferului de comunicație :
- C (Structura eventuală a bufferului va fi realizată în funcție de caracteristica de tip formal asociată)
 DIMENSION BUF (lg) unde $\langle lg \rangle$ se calculează cu

$$\text{formula : } \langle \text{valoare}_5 \rangle / 4 = q + r : \begin{cases} \text{dacă } r = 0 \text{ atunci } \langle lg \rangle = q \\ \text{dacă } r \neq 0 \text{ atunci } \langle lg \rangle = q + 1 \end{cases}$$
 $\langle \text{valoare}_5 \rangle$ reprezintă lungimea bufferului de comunicație
- C Atribuirea valorilor parametrilor de apel
 DATA TIP /' <tip> '/
- C $\langle \text{tip} \rangle :: = I/S/O$
 DATA FIL1/' ' /' /* patru spații între apostrofi
 DATA STRU/' <nume-baza> '/
 DATA UTI/' <nume-uti> '/
 DATA AN/' <cont-uti> '/
 DATA PW/' <parola> '/
 DATA NPC, NCP, NCD, NBS / <valoare₁> <valoare₂>, <valoare₃>, <valoare₄>
 DATA LGBUF, NRX, NRY, NRZ, NRPGM / <valoare₅>, <x>, <y>, <z>, <p> /
- C Programele SOCRATE apelate
 DATA PGM1/' <nume PGM₁> '/
 ...
 DATA PGM_p/' <nume PGM_p> '/

Sintaxa de apel a punctelor de intrare :

- 1) deschiderea unei baze de date :
 CALL SOPEN (FISIER, TIP, NPC, NCP, NCD, NBS)
- 2) închiderea unei baze de date :
 CALL SOPEN (FISIER)
- 3) crearea unui punct de control pe fișierul jurnal :
 CALL SSAVE (FISIER)
- 4) terminarea sesiunii de lucru și închiderea fișierului jurnal :
 CALL STERM

Această subrutină trebuie executată înaintea instrucțiunii STOP.

5) realizarea accesului efectiv la baza de date :

```
CALL SGBD (FISIER, BUF, LGBUF,
           NRPGM, [PGM1, ..., PGMp]
           NRX, [PX1, ..., PXx]
           NRY, [PY1, ..., PYy]
           NRZ [,PZ1, ..., PZz])
```

Obținerea programelor în format executabil

Pentru obținerea programelor, în format executabil, care utilizează interfața cu limbaje evolute se execută o link-editare a codului obiect al acestora cu un ansamblu de module, în format RBN, ale SGBD-SOCRATE. Programul utilizator devine „rădăcină” a programului executabil iar modulele SOCRATE apelate se reacoperă conform unui ordin .TREE (SIRIS 3) standard. Structura generală a modului de apel și reacoperire a segmentelor RBN SOCRATE este prezentată în procedura LINKCOBO (anexa 2).

Această procedură pune la dispoziția utilizatorului următorii parametrii formali :

- D : specifică adresa discului pe care se află montată biblioteca cu modulele RBN SOCRATE (BIBRBSO) și are valoarea implicită ADO ;
- TREE : numele programului obiect al utilizatorului. Deoarece programul devine un segment rădăcină acest nume trebuie să fie format din maxim 6 caractere. Dacă acest nume are mai puțin de 6 caractere va fi completat la dreapta cu un număr corespunzător de caractere % . Acest nume reprezintă pentru programele scrise în limbajul :
- COBOL : numele atribuit în PROGRAM-ID ;
- ASSIRIS : eticheta punctului de intrare în program (argumentul ordinului END) ;
- FORTRAN : argumentul ordinului .SEG care precede ordinul .COMPILE.

Dacă numele programului obiect este specificat în ordinul .COMPILE atunci acesta va fi utilizat în mod obligatoriu.

Numele atribuit programului executabil rezultat în cartela ●LINK poate să nu aibă nici o legătură cu cel al programului în cod obiect.

Structura generală a JOB-ului de obținere a unui program executabil utilizând interfața cu limbaje evolute este :

```
. COMPILE <nume compilator> [<lista argumentee>]_[comentariu]
```

```
{ cartele conținând codul sursă
  al programului
```

```
. XPROC LINKCOBO, MOD
```

```
. MOD &TREE : <nume program obiect> &
```

```
. ENDMOD
```

cartele pentru conectarea la :

<pre>{ – o bază de baze : .ASSIGN S ..., .LABEL S ... ; – fișierul de manevră SOCRATE : .ASSIGN Q, ..., .LABEL Q ; – baza de date : .ASSIGN T ..., ; – fișierul jurnal : .ASSIGN Z, ..., .LABEL Z, ...</pre>	<pre>{ dacă nu se introduc aceste comenzi atunci se vor speci- fica înaintea lansării în exe- cuția programului</pre>

- { – fişierele utilizator : aceste fişiere pot avea ca suport
tipurile acceptate de versiunea utilizată
- LINK [*<lista argumente_e>*] – [*<ccmentariu>*]

Lansarea în execuţie se realizează conform modului de lansare, al oricărui program, sub controlul sistemului de operare SIRIS-3 sau HELIOS.

Pentru sintaxa ordinelor SIRIS-3 sau HELIOS şi a listei de argumente a acestora consultaţi specificaţiile limbajului de comandă al sistemului de operare SIRIS-3 sau HELIOS.

6. UTILIZAREA FUNCȚIUNILOR SGBD-SOCRATE

SGBD-SOCRATE pune la dispoziţia utilizatorilor un set de module tip monitor de baze de date ale căror funcţiuni permit :

- xxxGBDB : – generarea bazei de baze ;
- xxxGBAS : – generarea unei baze de date ;
 - formatarea parţială sau totală a bazei de date ;
 - schimbarea dimensiunii spaţiului real ;
 - statistici parţiale sau totale asupra spaţiului sau spaţiilor bazei de date ;
 - vidaj parţial sau total asupra spaţiilor sau subspaţiilor bazei de date ;
- xxxBTCH : – utilizarea funcţiunilor macrogeneratorului ;
 - definirea structurii bazei de date ;
 - utilizarea programelor de cereri (creare, modificare, exploatare) ;
 - utilizarea funcţiunilor editorului de texte ;
- xxxMULC : – exploatarea în conversaţional – mod caracter – a bazei de date (sînt accesibile toate funcţiunile lui xxxBTCH) ;
- xxxMULM : – exploatarea în conversaţional – mod mesaj – a bazei de date (idem xxxMULC) ;
- xxxREST : – utilizarea funcţiunilor de refacere totală sau parţială a bazei de date în caz de incident ;
 - utilizarea funcţiunilor de creare şi exploatare a fişierelor jurnal ;
- FERME : – permite închiderea, în sens SOCRATE şi SGF a unei benzi jurnal rămase deschisă după un incident hard sau soft. Acest modul este de tip procesor independent.

unde, xxx este :

- SOC pentru V.1.5 ;
- LINK pentru V.1.6.R.

Notă : realizatorii V 1.6.R au monitorizat funcţiunile ***MULC şi ***MULM în acelaşi modul (în sensul acceptării de către acelaşi modul atât a terminalelor conversaţionale „mod caracter“ cit şi „mod mesaj“).

Definirea unei proceduri generale de apel a modulelor SGBD SOCRATE

Pentru a explica și exemplifica modul de apel și execuție a modulelor SGBD SOCRATE vom defini un fișier de comenzi sub formă de „procedură catalogată” cu parametrii formali (cu valori implicite) adaptabilă la diverse situații de execuție. Această procedură va fi definită ca procedură în „stream” (sau va fi stocată în biblioteca Z%PROC a sistemului) pentru a simplifica sintaxa sa de apel.

Structura acestei proceduri este :

```

1      11                                                    72
●     XPROC PROCGEN,DEF
●     FETCH LN:BIBIMTSO,GN:&GN:1&,VN:&VN,&MODUL:SOCBTCH&,          *
      &SUPB:DVT:AD,VS:AD1AD1&
●     ASSIGN S,&SUPS:DVT:AD,VS:AD1AD1&      SUPORT PENTRU BAZA DE BAZE
●     ASSIGN Q,&SUPQ:DVT:AD, VS:AD1AD1&      SUPORTUL PENTRU MANEVRA
      SGBD
●     ASSIGN T,DV:&SUPBD:AD2+AD3&          SUPORTUL BAZEI DE DATE
      (MULTIVOLUM)
●     &JURNAL &ASSIGN Z,&SUPJ:DV:MT**&
●     &JURNAL&LABEL Z, FN:'&FNZ:NUME JURNAL%'
●     LABEL S, FN:'&FNS:BAZA DE BAZE&', AM:OFL
●     LABEL Q, FN:'&FNQ:MANEVRA SGBD&', AM:OFL
●     ENDPROC

```

unde :

<MODUL> : numele modulului SOCRATE apelat ;
 <SUPB> : suportul bibliotecii BIBIMTSO care conține modulele IMT-SOCRATE ;
 <SUPS> : suportul pe care se află <baza de baze> cu numele <FNS> ;
 <SUPQ> : suportul pe care se află fișierul de manevră SOCRATE cu numele <FNQ> ;
 <JURNAL> : atribuirea valorii '*-' permite renunțarea la lucrul cu fișier Jurnal (liniile corespunzătoare sint transformate în linii comentariu ?) ;
 <SUPBD> : suportul/supoții pe care se află baza de date al cărei nume se specifică la conectare (argumentul BN al comenzii %SOC). Dacă se omite din procedură această comandă atunci, după validarea cererii de conexiune la baza de date se va solicita, la consola sistemului, specificarea suportului (supoților) bazel astfel :
 pp <nume-baza> DV : operatorului revenindu-i sarcina specificării suportului (sau supoților) sub forma DK ** (sau DK₁ + DK₂ + ...), DK reprezentând tipul real al suportului (MD, AD, BD, CD ...). După validarea numelui logic al suportului este cerută adresa fizică a acestuia sub forma : pp ADREȘSE DE + DK** : adresa <cr> (în cazul unei liste de supoți se va cere adresa fiecăruia printr-un mesaj de această formă). pp este numărul partiției în care se lansează în execuție modulul.

Rolul acestei proceduri este acela de a instala modulul în memoria operativă din memoria externă pe care se află și de a-i furniza datele specifice fișierelor cu care lucrează acesta.

Pentru lansarea efectivă în execuție, după apelul modulului sub forma :

```

●     XPROC PROCGEN [MOD]
●     MOD & MODUL: <nume-modul> & [, & <parametru> : <valoare>, ...]
●     MOD & <parametru> : <valoare> [,...]
●     ENDMOD

```

(pentru modulul SOCBTCH, dacă ceilalți parametrii convin, argumentele opționale se omit), se vor plasa, în această ordine :

— comanda .OPTION cu valorile dorite pentru parametrii de execuție ai modulului ;

- comanda, monitorului SIRIS 3, .RUN pentru lansarea efectivă în execuție ;
- comanda % SOC pentru conectarea la baza de date dorită ;
- comenzi de apel al componentelor modulului apelat urmate eventual de linii sursă destinate analizei acestora ;
- comanda % LOGOUT pentru terminarea sesiunii de lucru.

Exemplu :

Apelul modulului SOCGBAS, fără fișier jurnal, se execută astfel :

- XPROC PROCGEN,MOD
- MOD &MODUL:SOCGBAS&, &JURNAL: *&
- ENDMOD
- OPTION CS'CF:90,DS:4096'
- RUN TIME:999,NL:5000 AD:0 0
-

Utilizarea comenzii OPTION

Rol : furnizarea unor parametrii de execuție ai modulului SOCRATE apelat.

Această comandă este un ordin al sistemului de operare SIRIS 3 și va fi tratată de către monitorul de înlănțuiri al acestuia (parametrii vor fi plasați în zona de opțiuni a partiției în care este lansat modulul SOCRATE și vor fi tratați de către acesta).

Sintaxa :

- ① ● <eticheta> ② OPTION CS' <lista de opțiuni>' [<comentariu>]
unde prin 1 și 11 am specificat coloana din linia sursă.

Specificații :

<eticheta> : 1 – 8 caractere alfa-numerice (respectă regulile de formare a etichetelor pentru comenzile SIRIS 3) ;

<comentariu> : trebuie să fie precedat de cel puțin un spațiu și este opțional ;

<lista de opțiuni> : := <CF>, <DS> [, <SF>] [, <TM>] [, <UN>] [, <CT>]

<CF> : := CF : n_1 – specifică numărul de cadre fișier necesare prelucrării. Acest număr poate fi superior celui declarat la generarea bazei de date.

Numărul de cadre declarat este limitat de :

- mărimea zonei de memorie liberă în partiția de lansare ;
- numărul de intrări ale memoriei asociative (NBMASS) care este un parametru de generare a sistemului.

Mărimea unui cadru fișier este de 1 068 octeți (1 pagină + informații de gestiune și control) iar mărimea minimă a lui n_1 este de 3 (2 cadre pentru utilizator și 1 cadru pentru sistem). Calculul numărului de cadre reale alocate (N) se face cu formula :

$$N = \inf \left[n_1, \text{NBMASS} - 1, \frac{P}{1068} - 1 \right] \text{ unde :}$$

- n_1 : valoarea lui CF ;
- P : mărimea zonei libere în partiție ;
- inf : valoarea minimă dintre valorile din listă.

Specificarea unui număr de cadre cât mai mare îmbunătățește performanțele de execuție a funcțiilor modulului apelat.

DS : : = DS : n_2 rezervarea unui buffer de n_2 octeți necesar desfășurării operațiilor de intrare-ieșire. Acest buffer este rezervat în memoria liberă (mărimea sa poate limita numărul de cadre fișier). Argumentul <DS> este obligatoriu iar modul de calcul a valorii sale n_2 este :

– cu utilizarea fișierelor jurnal : $n_2 = 2400$ octeți ;

– cu utilizarea unui formal :

1) pentru fișiere de tip „intrare standard“ : $n_2 = 80$ octeți ;

2) pentru fișiere pe suport magnetic : $n_2 = (BFS) + (RCS) + 40$ unde valorile lui (BFS) și (RCS) sînt valorile afectate cuvintelor cheie, corespunzătoare declarate în cartela % FILE ;

– cu utilizarea interfeței cu limbaje evolute : pentru fiecare utilizator se rezervă o zonă a cărei mărime minimă este de $(50 + p * 3)$ cuvinte, unde p este numărul de puncte curente. Dacă u este numărul de utilizatori declarați la utilizarea simultană a sistemului (u baze de date utilizate simultan) atunci valoarea lui DS este : $(50 + p * 3) * u * 4$ octeți. În cazul în care la un apel se utilizează simultan mai multe funcțiuni care necesită rezervare în <DS> atunci valoarea lui n_2 se determină ca sumă a necesarului de memorie cerut de fiecare funcțiune în parte. Pentru o sesiune de lucru, valoarea argumentului DS trebuie să satisfacă cea mai mare cerere de spațiu static.

<TM> : : = TK : $\left\{ \begin{matrix} Y \\ N \end{matrix} \right\}$ – argumentul precizează că se dorește (Y) sau nu (N-implicit) activarea nivelurilor de urmărire a modului de desfășurare a prelucrării ;

<UN> : : = UN : u – argumentul este specific interfeței cu limbaje evolute și precizează numărul maxim de baze de date care pot fi deschise simultan ;

<CT> : : = CT : $\left\{ \begin{matrix} W \\ R \\ U \end{matrix} \right\}, nn$ – argumentul este rezervat modulelor multi și permite precizarea criteriului de declanșare a constituirii unui punct de control (Checkpoint Triggering) ;

– nn – precizează numărul maxim de accesuri la baza de date între două CKPT succesive ;

Calculul numărului de accesuri se face :

– W : în scriere ;

– R : în citire ;

– U : în scriere și citire.

Omiterea argumentului CT invalidează declanșarea constituirii punctelor de control.

<SF> : : = SF : ([JNLA] [, JNLB]) – cererea de constituire a jurnalelor A și B (SF : Security File). Argumentele JNLA și JNLB sînt poziționale iar cererile de constituire pot fi :

– SF : (JNLA) : numai jurnalul A ;

– SF : (,JNLB) : numai jurnalul B ;

– SF : (JNLA, JNLB) : ambele jurnale.

Exemplu :

OPTION CS'CF:10,DS:2400,TM:Y' solicită

– rezervarea a 10 cadre fișier ;

– rezervarea unei zone statice de 2400 octeți ;

– activarea nivelurilor de urmărire a prelucrării.

Limbaajul de comandă

Comunicarea cu sistemul SOCRATE se realizează cu ajutorul unui limbaj de comandă prin care utilizatorul indică :

- funcția de executat ;
- argumentele necesare execuției acestei funcții.

Alfabetul limbajului de comandă este același cu cel descris în capitolul 2.

Structura limbajului de comandă este :

\langle Limbaaj de comandă $\rangle ::= \langle$ etichetă $\rangle \langle$ cod comandă $\rangle \langle$ cuvînt cheie $\rangle \langle$ identificator \rangle

\langle eticheta \rangle : 1–8 caractere alfanumerice ;

\langle cod comandă \rangle : 1–8 caractere alfanumerice ;

\langle cuvînt cheie \rangle : mnemonică, în engleză, formată din două caractere alfanumerice urmată de caracterul „:” care permite atribuirea unei valori la mnemonică. Detectarea valorii se face luînd toate caracterele cuprinse între „:” și primul caracter spațiu sau „,“ ;

\langle identificatori \rangle : șiruri de 1–8 caractere alfanumerice care nu conțin nici spațiu, nici virgulă.

Tipul comenzilor diferă ca structură și mod de introducere în sistem în funcție de timpul de prelucrare ales de utilizator („batch processing” sau conversațional)

Limbaajul de comandă în prelucrarea „batch processing” (SOCBTCH)

Selecția funcțiunii dorite (comenzii) și furnizarea argumentelor necesar execuției acestei funcțiuni se realizează cu ajutorul liniilor de comandă SOCRATE care au următoarea sintaxă generală de descriere :

$\%[\langle$ eticheta $\rangle] - \langle$ comanda $\rangle - \langle$ lista de argumente $\rangle - [\langle$ comentariu $\rangle]$

\langle lista de argumente $\rangle ::= \langle$ argument $\rangle \langle$ argument \rangle, \langle lista de argumente \rangle

\langle argument $\rangle ::= \langle$ mnemonică $\rangle : \langle$ valoare \rangle

În această structură generală există coloane cu destinație strictă, ele fiind prezentate în tabela 6.1.

Tabela 6.1. Structura liniei de comandă SOCRATE

Coloana	Valoare	Explicații
1	%	identificatorul liniei de comandă SOCRATE
2–9	\langle eticheta \rangle	opțional, comanda poate fi etichetată
10	spațiu	
11	\langle comandă \rangle	numărul de coloane ocupat de comandă diferă în funcție de numele acesteia. Indiferent care este lungimea se va lăsa un spațiu liber după care continuă lista de argumente
72	*/B	prezența unul * în această coloană anunță sistemul că lista de argumente se continuă pe linia următoare : B – linie singulară
20	continuare \langle lista de argumente \rangle	linia care urmează unei comenzi care a anunțat continuarea este analizată începînd cu coloana 20

În cazul în care <lista de argumente> nu încapă în linie (ultimul argument urmat de „.” și eventual de spații pînă în col-71) se trece „.” în coloana 72, celelalte argumente continuîndu-se pe linia următoare începînd cu coloana 20 (coloana 1 conține caracterul „%”).

Comanda SOC

Rol : efectuarea conexiunii la o bază de date.

Sintaxa :

```
% [eticheta] SOC BN : <nume-baza>, PN : <nume-uti>, AN : <cont-uti>, PW :
```

```
<parola>
```

BN : Base Name

<nume-baza> : numele bazei de date la care dorim să ne conectăm ;

PN : Programmer Name ;

<nume-uti> : numărul său de cont ;

AN : A count Name

<cont-uti> : numărul său de cont ;

PW : Pass Word

<parola> : parola utilizatorului.

Specificații :

Argumentul PN, AN și PW trebuie să fie introdus, de către administrator, în spațiul asociat bazei de date (din baza de baze care gestionează <nume-baza>) cu ajutorul comenzilor de tip UTI sau a macroinstrucțiunilor sistemului de gestiune a datelor din baza de baze. Dacă în urma verificării identității acestor valori cu cele asociate pentru <nume-bază> în baza de baze se detectează inadvertențe atunci cererea de conexiune va fi respinsă cu editarea unui mesaj de eroare adecvat.

Această comandă este utilizată în același scop și de modulele SOCGBAS și SOCREST.

Exemple :

```
% SOC BN:BDDPERS,PN:ASE,PW:ASE AN:1555
% CONECT SOC BN:BDDPERS,PN:AVRAM,PW:SOC,AN:0001
```

Comanda EVAL

Rol : evaluarea performanțelor de execuție a procesoarelor și programelor apelate sub controlul său.

Sintaxa :

```
% [eticheta] — EVAL —[<comentariu>]
```

Specificații :

Acest ordin permite evaluarea performanțelor de execuție a programelor și procesoarelor, evaluare utilizabilă în principal pentru optimizarea programelor. Rezultatul evaluării este imprimat, pentru fiecare acțiune în parte, sub forma :

T : xx/yy/zz

D : dd/pp

unde :

— xx — timpul UC consumat ;

— yy — timpul aparent (yy = xx + zz) ;

- *zz* – timpul necesar operațiilor de intrare/ieșire ;
- *pp* – numărul de accesuri la paginare ;
- *dd* – numărul de accesuri la spațiul fizic (citiri și scrieri efective de pagini).

Controlul comenzii se extinde asupra tuturor procesoarelor și programelor executate între ea și comanda :

% NOEV sau % LOGOUT

Exemple :

```
%      EVAL
%      EVAL EVALUARE PERFORMANTE
```

Comanda NOEV

Rol : inhibarea procesului de evaluare a performanțelor (anularea efectului comenzii EVAL).

Acest mod de funcționare este implicit.

Sintaxa :

```
% [<eticheta>] NOEV [<comentariu>]
```

Comanda ACTI

Rol : activarea opțiunilor speciale de execuție a modulelor.

Sintaxa :

```
% [<eticheta>] ACTI TB :** [<comentariu>]
```

Specificații :

În funcție de valoarea argumentului TB și procesorul SOCRATE apelat această comandă activează anumite opțiuni de execuție ale procesorului. Este permisă utilizarea în secvență a acestor comenzi (unele opțiuni solicită chiar utilizarea mai multor ordine ACTI). Un ordin ACTI este pus în factor pentru toate procesoarele apelate sub controlul său (poate fi inhibat cu ajutorul unei comenzi % DACTI sau automat la % LOGOUT) iar acțiunea sa este simultană cu a tuturor celorlalte ordine ACTI active. Majoritatea valorilor (nivelurilor) ** sînt rezervate administratorului bazei de date și permit acestuia să obțină vidaje ale registrelor generale și zonelor de memorie tratate de procesoarele modulului apelat, vidaje necesare punerii la punct a modulului în cazul efectuării unor modificări ale acestuia.

Valorile lui ** puse la dispoziția utilizatorului și semnificația acțiunii declanșate de acestea sînt :

1) ** = 49 :

– pentru procesorul D (definire) permite adăugarea la o structură existentă (structura începe cu D în locul lui DEBUT) sau redefinirea integrală a structurii (structura începe cu DEBUT) ;

– pentru procesorul R (compilatorul LMD sau cereri) permite obținerea codului intermediar ;

2) ** = 44 și ** = 64 – (utilizate împreună) permit obținerea unui tablou care conține codul intern al structurii bazei de date.

3) ** = 78 – inhibarea editării mesajelor de eroare pentru erorile detectate la validarea standard aplicată valorilor atribuite caracteristicilor definite în structura bazei de date.

- 4) ** = 43 — inhibarea editării standard a tabloului rezumat editat la definirea structurii sau la adăugarea la structură.

Exemplu :

```
% SOC BN:BDDPERS,PN:ASE PW:ASE,AN:1555
% EVAL EVALUARE PERFORMANTE
% ACTI TB:49 ADAUGARE LA STRUCTURA
% ACTI TB:64 OBTINERE
% ACTI TB:44 COD INTERN
% RUN FN:D APEL COMPILATOR LDD
D /* ADAUGARE LA STRUCTURA ( DEBUT PENTRU ADAUGARE )
FORMAL CARTELA
DEBUT
IDENT MOT 3
BL-1 MOT 1
NUME MOT 15
BL-2 MOT 1
PRENUME MOT 15
BL-3 MOT 1
VIRSTA DILATE 3
FIN
FIN
?
```

Comanda DACTI

Rol : dezactivarea opțiunilor speciale de execuție.

Sintaxa :

```
% [<eticheta>] DACTI TB : ** [<comentariu>]
```

Specificații :

Opțiunea ** specificată este inhibată. La lansarea și terminarea unei sesiuni de lucru toate opțiunile ** sînt inhibate în mod automat.

Comanda SAVE

Rol : specificarea cererii de constituire a unui punct de control.

Sintaxa :

```
% [<eticheta>] SAVE [<comentariu>]
```

Specificații :

Constituirea punctului de control se realizează numai dacă sesiunea de lucru a fost lansată cu „fișier jurnal“ (argumentul SF al comenzii ●OPTION).

Comenzi necesare descrierii fișierelor secvențiale pe suport magnetic

a) Fișiere pe benzi magnetice

Pentru a lucra cu fișiere pe bandă magnetică este necesară următoarea secvență de comenzi, pentru fiecare fișier în parte :

- 1) % [<eticheta>] ATTACH MT**
- 2) % [<eticheta>] ASSIGN DV : MT,y
- 3) % [<eticheta>] LABEL FN : ' <nume-fișier> ' [, <arg_e>]

4) % [*<eticheta>*] FILE PRM : {INP/OUT}, RCS : *r*, BFS : *b*, RCF : {FIX/VAR/UND}{*<arg_t>*}

Comanda 1) este prima comandă care se dă pentru un fișier și permite atașarea fișierului logic ** la SOCRATE. Numărul ** trebuie citat ca atare pentru toate cererile de intrare/ieșire efectuate cu articolele acestui fișier (ordinea LIRE/ECRIRE).

Comanda 2) permite asocierea numărului logic SOCRATE (**) la un dispozitiv logic SIRIS 3 (HELIOS), căruia, la execuție i se va atașa adresa fizică efectivă a perifericului pe care este montată rola care conține fișierul.

Pentru comenzile 3) și 4) am prezentat numai argumentele obligatorii. Pentru aceste comenzi sînt valabile toate argumentele comenzilor SIRIS 3 sau HELIOS corespunzătoare, pentru lucrul cu fișiere pe suport magnetic (de exemplu OFO, CFO, pentru tratarea volumelor mutifișier sau adăugarea la un fișier ; GN, VN pentru *<nume-fișier>* etc.).

Semnificația valorilor parametrilor specificați este :

INP : intrare (fișierul va fi utilizat numai în citire) ;

OUT : ieșire (fișierul va fi utilizat numai în scriere) ;

r : mărimea în octeți a articolului logic ;

b : mărimea în octeți a articolului fizic (blocului).

Relația care există între cei doi parametrii se exprimă cu formula (înregistrări cu format fix) :

$b = (r + 1) * fb + 8$, unde *fb* reprezintă factorul de blocare (număr de înregistrări logice în înregistrarea fizică).

FIX : fișierul conține înregistrări cu format fix ;

VAR : fișierul conține înregistrări cu format variabil ;

UND : fișierul conține înregistrări cu format nedefinit.

<nume-fișier> : numele fișierului.

Ordinea comenzilor 2) – 4) după comanda 1) este aleatoare. Pentru fiecare fișier, tratat de un program, se specifică o secvență de acest gen înaintea lansării în execuție a procesorului (comanda % RUN) sub controlul căruia funcționează programul. Asocierea unui fișier la un program nu este pusă în factor pentru celelalte procesoare apelate, în sesiunea de lucru, după acesta.

Pentru a vă forma o imagine asupra modului de utilizare a acestor comenzi urmăriți exemplul dat în capitolul 4.

Fișierele și volumele acestora pot fi de forma :

– mono-fișier : mono-volum ;

– mono-fișier : multi-volum ;

– multi-fișier : mono-volum ;

– multi-fișier : multi-volum.

Poziționarea la un fișier aflat pe un volum multi-fișier poate fi efectuată sau cu ajutorul utilităților sistemului de operare (exemplu POSFICH) sau cu programele SOCRATE scrise în LMD, utilizînd evident combinații adecvate pentru parametrii OFO și CFO ai comenzii % FILE. Numărul maxim de fișiere tratate simultan de către un program este 5.

b) Fișiere pe disc magnetic

1) versiunea SOCBTCH a C.Ce al C.S.P. admite utilizarea a două fișiere pe disc magnetic. Pentru a atașa la SOCRATE unul din aceste fișiere se utilizează secvența de comenzi descrisă la punctul a) cu următoarele modificări :

-- comanda ATTACH este dată astfel :

% [*eticheta*] ATTACH ADF*, unde * : : = 0/1 ;

-- $\langle arg_e \rangle$ și $\langle arg_r \rangle$ vor fi selecționate din lista de argumente pentru tratarea fișierelor secvențiale pe disc magnetic.

2) V 1.6.R admite ca suport pentru fișiere secvențiale în afara benzii magnetice și discul magnetic. Mai mult, pentru fiecare este posibil lucrul sub controlul AVR și mărirea performanțelor de acces la înregistrări prin posibilitatea utilizării a două buffere pentru operațiile de citire-scriere. Numele simbolic al fișierului pe disc rămîne sintactic același ca la banda magnetică. Pentru lucrul cu fișiere pe disc magnetic se utilizează secvența de comenzi :

% ATTACH MTxx
% LABEL FN : '*nume fișier*' , AM : $\left\{ \begin{array}{l} \text{ANY} \\ \text{OFL} \\ \text{SPC} \end{array} \right\}$, SZ : ...

% FILE DVT : $\left\{ \begin{array}{l} \text{MT} \\ \text{MD} \\ \text{AD} \\ \text{BD} \end{array} \right\}$, PRM : $\left\{ \begin{array}{l} \text{INP} \\ \text{OUT} \\ \text{UND} \end{array} \right\}$, BFS : n_1 , RCS : n_2 , BFN : $\left\{ \begin{array}{l} 1 \\ 2 \end{array} \right\}$

% ASSIGN $\left\{ \begin{array}{l} \text{DV} : \\ \text{DVT} : t, \text{VS} : \text{VVVVVV} \end{array} \right\}$

xx — numărul logic atribuit discului ;

nume fișier — numele fișierului.

Comanda % LABEL admite parametrii comenzii LABEL a monitorului SIRIS 2/3 sau HELIOS.

Parametrii comenzii % FILE au aceeași semnificație ca în versiunea V 1.5, cu deosebire că la specificarea argumentului BFN : 2 calculul zonei necesare, pentru acest fișier, în parametrul DS (comanda OPTION) se face cu formula : $2 * (\text{BFS}) + (\text{RCS}) + 8$, unde (BFS) și (RCS) sînt valorile atribuite argumentelor respective :

$\langle t \rangle$ — tipul suportului ($\langle t \rangle$: : = MT/RD/MD/AD/BD) ;

VVVVVV — volumul serial al discului/benzi.

Atît pentru fișierele pe disc cît și pentru cele pe bandă magnetică s-a introdus posibilitatea închiderii acestora și a eliberării volumelor și bufferelor atașate lor prin comanda :

% [*eticheta*] RELEASE MTxx

Fișierele aflate în citire sînt închise în mod automat, la detectarea unui <FILE MARK>, iar variabilele X_1 , atașate formalului în citire, sînt puse la valoarea U, eveniment detectabil la nivelul programelor SOCRATE prin testarea variabilelor X_1 .

Comanda RUN

Rol : lansarea în execuție a procesoarelor SGBD-SOCRATE.

Sintaxa :

% [*eticheta*] RUN FN : $\langle \text{procesor} \rangle$ [IM : { \square /\$}] [, {LST/NLT}]

Specificații :

-- argumentele subliniate sînt implicite ;

FN : permite specificarea procesorului dorit ;

$\langle \text{procesor} \rangle$: : = E/D/J/M/R/O

E : editorul de texte (cap. 5) ;

D : compilatorul LDD (definirea structurii — cap. 3) ;

C : creere totală a bazei de date (cap. 4) ;

M : macrogeneratorul (cap. 5) ;

R sau O : compilatorul LMD (cap. 4).

Pentru aceste procesoare, care au comenzi specifice, au fost indicate, în paranteză, paragrafele sau capitolele în care sînt descrise aceste comenzi.

IM : definește suportul de pe care se vor introduce comenzile (datele) supuse analizei procesorului ;

– C: datele sînt preluate de pe dispozitivul de intrare standard al partiției (*1);

– \$ datele sînt preluate din spațiul virtual al utilizatorului. Aceste date trebuiesc introduse în prealabil, în acest spațiu, cu ajutorul „editorului de texte” (§ 5 – fișier curent).

LST : liniile sursă vor fi listate pe dispozitivul de ieșire standard al partiției (*2) ;

NLT : nu se listează liniile sursă.

Comanda LOGOUT

Rci : închiderea sesiunii de lucru SOCRATE.

Sintaxa :

% [<eticheta>] LOGOUT [<comentariu>]

Specificații

Comanda provoacă închiderea în sens SOCRATE a bazei de date (eventualele pagini modificate care nu au fost scrise pe disc sînt scrise corect), eliberarea resurselor ocupate, închiderea fișierelor jurnal și a fișierelor utilizator.

Această comandă este utilizată de toate modulele apelabile în „batch processing” (xxxBTCH, xxxGBDB, xxxGBAS, xxxREST).

Limbajul de comandă în prelucrarea conversațională (xxxMULC, xxxMULM)

Lansarea unuia din cele două module conversaționale este semnalată la consolă sistemului de calcul prin mesajul :

MULTITASKING EN SERVICE

În acest moment, operatorul are posibilitatea să activeze toate sau anumite linii de transmisie prin comanda :

OPI INP [<p>] (NL)

<p> SOCRATE xx ACT $\left. \begin{matrix} \text{ALL} \\ \text{TLxx} \\ \text{TTxx} \end{matrix} \right\} \langle cr \rangle$, unde :

- p : numărul partiției în care este lansat modulul SOCRATE ;
- ALL : activarea tuturor liniilor ;
- TLxx : activarea unei linii în mod mesaj (xxMULM) ;
- TTxx : activarea unei linii în mod caracter (xxxMULC) ;
- xx : numărul simbolic al liniei ;
- cr : tasta retur de car ;

Caracterele subliniate se tastează de către operator iar între cuvintele tastate se lasă un singur spațiu. Adresa fizică a liniei pe care dorim să o activăm va fi cerută prin :

$\langle p \rangle$ ADRESSE DE + $\left\{ \begin{matrix} TL \\ TT \end{matrix} \right\} xx :$

După conectarea la linie și activarea acesteia, operatorul are la dispoziție un set de comenzi prin care poate controla liniile și posturile cuplate la acestea.

Comenzi la dispoziția operatorului central

Prin noțiunea de operator central vom înțelege un operator aflat la consola sau una din consolele (HELIOS) sistemului de calcul.

Dialogul între operatorul central și sistemul SOCRATE se desfășoară sub forma :

OPI INP [*p*] K $\langle cr \rangle$

p SOCRATE ** $\langle comanda \rangle \langle cr \rangle$

$\langle comanda \rangle :: =$ TERM/ABOR[T]/ENDSES/MDCT/CKPT/KILL/CLOSE/MAIL/MSG
ALL/ACTI/DACT

TERM : sfârșit SOCRATE ;

ABORT : sfârșit SOCRATE + vidaj ;

ENDSES : sfârșit constituire fișier jurnal pentru o bază ;

MDCT : modificarea perioadei de „time-sharing” ;

CKPT : cerere de constituire punct de control ;

KILL : forțare LOGOUT la terminal (post) ;

CLOSE : închiderea unei linii ;

MAIL : modificarea mesajului zilei (mesaj curent) ;

MSG ALL : transmiterea unui mesaj spre toate posturile ;

ACTI : activarea nivelului de urmărire a prelucrării ;

DACT : dezactivare nivel de urmărire a prelucrării.

Comenzile TERM și ABORT salvează bufferele și închid bazele active înaintea opririi prelucrării.

Sintaxa comenzilor prezentate este :

- MDCT $\left(\left\{ \begin{matrix} W \\ R \\ U \end{matrix} \right\}, nn \right)$ unde :
 - nn : numărul maxim de accese efectuate la bazele active între două puncte de control (CKPT) ;
 - W : contorizarea se face pentru scrieri ;
 - R : contorizarea se face pentru citiri ;
 - U : se contorizează ambele tipuri de acces (citire/scriere).
- ENDSSES $\left\{ \begin{matrix} ALL \\ \langle nume-bază \rangle \end{matrix} \right\}$ unde :
 - ALL : toți utilizatorii activi trebuie să tasteze LOGOUT (se va constitui un singur punct de control pentru toate bazele de date active).
 - $\langle nume-bază \rangle$: utilizatorul (utilizatorii) bazei de date specificate trebuie să execute procedura de LOGOUT.

- $\text{KILL } \left\{ \begin{array}{l} \text{TLxx} \\ \text{TTxx} \end{array} \right\} \langle n \rangle$
 - comanda forțează LOGUT pentru utilizatorul postului iar linia rămîne deschisă ;
 - $\langle n \rangle$: numărul de ordine al postului în lista de selecție (mod mesaj).
 - $\text{CLOSE } \left\{ \begin{array}{l} \text{TLxx} \\ \text{TTxx} \end{array} \right\}$ – provoacă închiderea liniei după forțate LOGOUT a utilizatorului (utilizatorilor) liniei. În cazul în care programul unității de schimb este activ închiderea nu este efectivă decât după apariția mesajului de time-out :
FERME ETAT E/S 04 xxxx
MAIL – permite schimbarea mesajului standard (RIEN A SIGNALER) cu mesajul tastat pe următoarea linie a consolei. Acest mesaj va fi transmis utilizatorilor care efectuează LOGIN sau la cererea expresă a operatorului unui post.
 - $\text{MSG ALL } \langle \text{mesaj} \rangle$ – provoacă transmiterea mesajului la toți utilizatorii activi ;
 - ACTI }
 - DACTI }
- permit activarea/dezactivarea nivelurilor de urmărire a prelucrării. ACTI presupune existența unei imprimante la partiția în care se lansează SOCRATE.

În cazul prelucrării în mod mesaj (SOCMULM), operatorul central mai dispune de următoarele comenzi :

- INIT TLxx yyy – deschiderea postului cu numărul yyy în lista de selecție a liniei xx ;
- $\text{CLR } n$ – poziționarea automată a cursorului pe linia n (liniile care urmează sînt șterse). Dacă N este numărul de linii ale ecranului numerotate $0-N-1$) atunci $0 \leq n \leq (N - 2)$;
- COPY – copierea automată a ecranului, la sfîrșit de ecran, pe imprimantă (imprimantă de recopiere a ecranului – „hard copy“) ;
- NOCOPY – anulează efectul comenzii COPY. Această comandă este implicită la lansare.

Eventualele erori de transmisie sînt semnalate la consola calculatorului prin :

– *mod caracter* :

$\langle \text{mesaj} \rangle \text{ S/R ERR } \langle \text{sir hexa} \rangle$

unde $\langle \text{sir hexa} \rangle$: starea programului și rezultatul operației de intrare/ieșire ;

– *mod mesaj* :

$\langle \text{mesaj} \rangle \text{ LN : TLoi TE : xx}$

unde LN : TLoi : numele simbolic al terminalului ;

TE : xx : numărul terminalului în lista de selecție

$\langle \text{mesaj} \rangle$ poate fi :

ER SGT E/S REG12 = xxxxxxxx : macro SENS/RECEIVE nu este lansat ;

ER SGT TRAD REG12 = xxxxxxxx : erori pe macro TRANSLATE ;

ER SGT ETAT E/S = xxxxxxxx : erori de transmisie semn ;

FERME ETAT E/S = xxxxxxxx : eroare de transmisie la închiderea postului.

Comenzi la dispoziția utilizatorului

Un terminal conversațional (post, terminal) afectat lui SOCRATE poate fi în una din stările :

– *leșire* : SOCRATE trimite un mesaj la terminal, mesaj care va fi afișat la acesta ;

– *intrare* : utilizatorul trimite un mesaj la calculator. Această stare este semnalată printr-un anumit caracter afișat la terminal sau printr-o întrebare explicită a lui SOCRATE ;

– *supraveghere* : terminalul așteaptă tastarea caracterului special „atenție“ (C1N sau tasta BREAK).

Pentru lucru la terminal, operatorul dispune de un set de comenzi ierarhizat astfel :

– comenzi de primul nivel : permit interacțiunea operator-SOCRATE ;

– comenzi specifice unui procesor : permit activarea diverselor funcțiuni ale unui procesor apelat cu ajutorul unei comenzi de primul nivel.

Comenzile de primul nivel se împart în două categorii :

1) comanda inițială :

LOGIN – inițializarea lucrului cu o bază de date ;

2) comenzi curente :

GO – începutul unei tranzacții ;

RESTART – reluarea unei tranzacții întrerupte prin tastarea caracterului „atenție“ ;

LOGOUT – sfârșitul lucrului cu o bază de date ;

NUMBER – obținerea numărului utilizatorilor simultan activi ai unei baze de date ;

CLOCK – obținerea orei sistemului de calcul ;

MAIL – obținerea mesajului zilei ;

MESSOP – transmiterea unui mesaj la consola operatorului central ;

PAUSE – construirea unui punct de control ;

EVAL – activarea procedurilor de evaluare a performanțelor ;

NOEVAL – dezactivare EVAL ;

ACTI – activarea procedurilor de urmărire a prelucrării ;

DACTI – dezactivare ACTI.

Momentul utilizării acestor comenzi este arătat în figura 6.1.

La activarea postului de către operatorul central, sistemul trimite automat, la toate terminalele activate la care s-a tastat caracterul „atenție“, mesajul SOCRATE A VOTRE SERVICE și caracterul (promptul) care permite introducerea unei comenzi de primul nivel.

Prezentăm în continuare sintaxa comenzilor de primul nivel :

1) **Comanda LOG[IN]** : cerere de conectare la o bază de date :

Sintaxa :

\$LO[GIN] <cr>

ACC.NUMBER : <cont-uti> <cr>

NAME : <nume-uti> <cr>

BASE : <nume-bază> <cr>

MOT DE PASSE : <parola> <cr>

Caracterele subliniate se tastează de către operator, celelalte sînt emise de SOCRATE.

<cont-uti> : contul utilizatorului ;

<nume-uti> : numele utilizatorului ;

<nume-bază> : numele bazei de date cu care dorim să ne conectăm ;

<parola> : parola utilizatorului.

Această comandă este simulată în „batch processing“ prin comanda % SOC... .

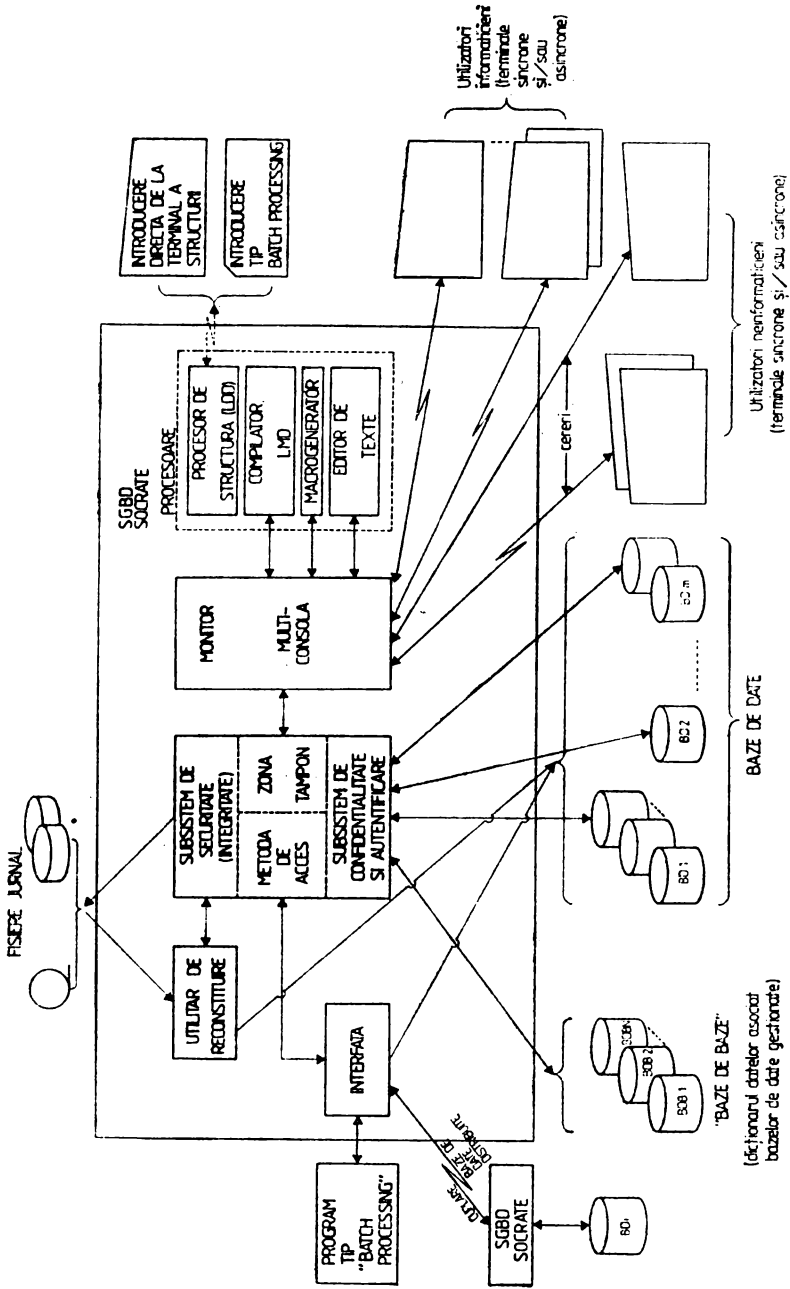

Fig. 6.1. Schema funcțională

Sistemul verifică validitatea parametrilor (prin compararea lor cu cei introduși în baza de baze) și în caz de eroare emite unul din mesajele :

MAX. UTIL : a fost atins numărul maxim de utilizatori simultani (parametru dat la generarea sistemului SOCRATE).

MAX. BASE : indică faptul că s-a depășit numărul de baze simultan active (în SOCRATE V.1.5 pot fi deschise simultan 20 de baze de date, în regim de lucru conversațional) ;

INCORRECT : ansamblul parametrilor nu este omogen (de exemplu utilizatorul indicat de <cont-uti> și <nume-uti> nu are acces la baza <nume-bază>);

ERR COM : parametrul furnizat este vid sau nu respectă formatul prevăzut (număr de caractere tastate mai mare decât cel prevăzut pentru parametru).

BASE INCONNUE : numele bazei de date este eronat. Dacă primii trei parametri sînt corecți atunci sistemul cere tastarea parolei utilizatorului (după ce cere, eventual, adresa dispozitivului pe care se află montată baza de date la operatorul central) căreia îi verifică validitatea.

Dacă cuvîntul <parolă> este eronată se emite mesajul **INCORRECT** și terminalul este adus în starea inițială. Dacă toți parametrii sînt corecți, atunci SOCRATE afișează la terminal mesajul zilei (**RIEN A SIGNALER**) și promptul **\$** care permite tastarea comenzilor de primul nivel din categoria a doua.

2) **Comanda GO** : apelarea unui procesor SOCRATE.

Sintaxa :

\$GO [<procesor>] <cr>

<procesor> :: = E/D/C/M/R/O

– E : editorul de texte ;

– D : compilatorul limbajului de definire ;

– C : procesorul de creare standard ;

– M : macrogeneratorul ;

– R, O : interpretorul limbajului de manipulare (apelul acestui procesor este implicit).

Procesorul apelat ia controlul intrărilor-ieșirilor la terminal și pune la dispoziția utilizatorului setul său propriu de comenzi.

3) **Comanda RESTART** : reluarea unei tranzacții întreruptă prin tastarea caracterului „atenție“.

Sintaxa :

\$REST[ART] <cr>

Tranzacția este reluată de la adresa la care a fost întreruptă.

4) **Comanda LOGOUT** : sfîrșitul unei sesiuni de lucru.

Sintaxa :

\$LOGO[UT] <cr>

În cazul în care sesiunea de lucru se desfășoară cu fișier jurnal, se va constitui un punct de control pentru această bază de date.

Comanda provoacă eliberarea resurselor utilizate și aduce terminalul în starea inițială (înainte de LOGIN) iar dacă, pe aceeași bază, sînt și alte console active, editează mesajul **TRAVAIL TERMINE Pxxx**, unde xxx este numărul afectat de LOGIN.

5) **Comanda NUMBER** : cere afișarea numărului de utilizatori simultani a bazei de date.

Sintaxa :

\$NUMB[ER] <cr>

Comanda este utilă în momentul în care dorim să introducem datele unui nou utilizator al bazei de date.

6) **Comanda CLOCK** : afișarea orei sistemului central.

Sintaxa :

\$CLOCK[K] <cr>

Sistemul comunică ora sub forma : hh.mm.ss.cc unde :

- hh : ora ;
- mm : minutul ;
- ss : secunda ;
- cc : sutimea de secundă.

7) **Comanda MAIL** : obținerea mesajului zilei.

Sintaxa :

\$MAIL <cr>

8) **Comanda MESSOP** : transmiterea unui mesaj la operatorul central.

Sintaxa :

\$MESSOP – <mesaj> <cr>

Mesajul este afișat pe consola operatorului central precedat de coordonatele utilizatorului (numărul terminalului și eventual numărul liniei).

9) **Comanda PAUSE** : cerere de constituire a unui punct de control.

Sintaxa :

\$PAUSE <cr>

Comanda provoacă blocarea tastaturii consolei pînă la declanșarea efectivă a CKPT și transmiterea mesajelor :

- CKPT DUE... — la consola operatorului central ;
- PAUSE EN FIN DE REQUETE — la toate posturile active ;
- CKPT EN COURS — la orice tentativă de LOGIN.

10) **Comanda EVAL** : activarea procedurilor de evaluare a performanțelor.

Sintaxa :

\$EVAL <cr>

După fiecare compilare sau execuție se imprimă mesajele :

T : xx/yy/zz

D : dd/pp

- xx : timp UC consumat ;
- yy : timp aparent ;
- zz : timpi de așteptare a intrărilor/ieșirilor (în afara celor datorate terminalului) ;
- dd : numărul de accesuri la disc ;
- pp : numărul de accesuri la paginare.

Efectul comenzii EVAL se anulează prin comanda :

\$NOEV[AL] (NL)

11) **Comanda ACTI** : editarea conținutului (la dispozitivul de ieșire standard al calculatorului) registrelor și a zonelor de memorie sau activarea unor opțiuni de prelucrare.

Sintaxa :

\$ACTI TB : ** <cr>

Un nivel activat de un ACTI poate fi anulat cu comanda :

\$DACT[I] TB : ** <cr>

Generarea bazei de baze

Se realizează prin rularea, sub controlul SOCGBDB, unui fișier de comenzi, pus la dispoziție de firmă, prin care se introduce structura bazei de baze (descrisă cu LDD-SOCRATE) și un set de macroinstrucțiuni care permit administratorului bazei de baze să creeze și să întrețină datele tehnice atașate bazelor de date, aflate în gestiunea bazei de baze și utilizatorilor acestor baze.

Structura generală a JOB-ului de generare a bazei de baze este :

```

. * RESTAURARE SGBD-SOCRATE
. INIT DVT:AD,VS:AD1AD1
. SYSRUN MAINT
% REST VOL
% OLDFLE DV:MT1, FN: 'SOCRATE'
% NEWVOL DVT:AD, VS:AD1AD1
% END
. * DEFINIRE PROCEDURA GENERALA DE APEL A UNUI MODUL SOCRATE
. LIST
. XPROC PROCGEN,DEF
. FETCH LN:BIBIMTSO GN:&GN:1&,VN:&VN:0&FN:&,MODUL:SOCBTCH&,
&SUPB:DVT:AD,VS:AD1AD1&
. ASSIGN S,&SUPS:DVT:AD,VS:AD1AD1&
. ASSIGN Q,&SUPS:DVT:AD,VS:AD1AD1&
. LABEL S,AM:OFL, FN:'& FANS: BAZA DE BAZE&'
. LABEL Q,AM:OFL, FN:'&FNQ:MANEVRA SGBD&'
. ENDPROC
. *ALOCARE SPATIU PENTRU BAZA DE BAZE
. ALLOC DVT:AD,VS:AD1AD1,AM:ANY,SZ:12, FN:'BAZA DE BAZE'
. * ALOCARE SPATIU PENTRU FISIER DE LUCRU SOCRATE
. ALLOC DVT:AD,VS:AD1AD1,AM:ANY,SZ:12, FN:'MANEVRA SGBD'
. * GENERARE BAZA DE BAZE
. XPROC PROGEN,MOD
. MOD &MODUL:SOCGBDB&
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:20,DS:4096'
. RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0
$
<nr 1> 16 FORMATUL LINIILOR PENTRU DECLARAREA DIMENSIUNII IN
<nr 2> 4 PAGINI A SUBSPATIILOR SI A DIMENSIUNII SUBPAGINII ESTE :
<nr 3> 256 <Nrpag> <lgpag>
DEBUT
ENTITE 100 BASE /* 1 REALIZARE/FIECARE BAZA DE DATE IN PARTE */
DEBUT
NOM MOT 7 /* NUMELE BAZEI DE DATE */
BEB DEBUT
ORG-STRUC DE 0 A 1999999999 /* ADRESA DE ORIGINE A STRUCTURII
INTERNE */
ORG-FICH DE 0 A 1999999999 /* ADRESA DE ORIGINE A SPATIULUI FIȘI */
ORG-MAC DE 0 A 1999999999 /* ADRESA DE ORIGINE A MACROINSTRUC-
TIUNILOR */
ENTITE 10 XBEB /* 1 REALIZARE/SUBSPAȚII AL BAZEI DE DATE */
DEBUT
TYPE (10 4) (FICH DICO PROG STRU) /* TIP SUBSPATIU */
NBPAG DE 0 A 9999999 /* NUMAR DE PAGINI ALOCATE */
TSPAG DE 0 A 256 /* DIMENSIUNE S-PAG UN CUVINTE (L-1) */
LONGSP DE 0 A 9999999 /* DIMENSIUNE SPAG IN OCTETI */

```

```

    LGCHBIT   DE 0 A 9999999 /* IN-                */
    DEP       DE 0 A 9999999 /* FOR-                */
    SLL       DE 0 A 9999999
    SLLPP2    DE 0 A 9999999 /* MA-                */
    SRLPP2    DE 0 A 9999999 /* TII                 */
    SLL32Mk   DE 0 A 9999999 /*
    PP2MASK   DE 0 A 512     /*
    KMASK     DE -199999999 A -13 /* TEH-
    ORGREL    DE 0 A 9999999 /* NICE
NB-CYL      DE 0 A 9999999 /* NUMAR DE CILINDRI ALOCATI */
  FIN
FIN
SUPORT DEBUT /* CARACTERISTICILE SUPORTULUI BAZEI DE DATE */
TYPE ( 9 6 ) (MD17 MD25 MD50 MD100) /* TIPUL SUPORTULUI */
  ENTITE 20 VOLUME /* 1 REALIZARE/FIECARE VOLUM ALOCAT
  DEBUT
    NOM-PROPRIO MOT 14/* NUME PROPRIETAR (ON)
    NB-CYL DE 0 A 2000 /* NUMAR DE CILINDRI ALOCATI
  FIN
  FIN
  ENTITE 50 UTILISATEUR /* UTILIZATORII BAZEI DE DATE */
  DEBUT /* 1 REALIZARE/UTILIZATOR */
    NOM MOT 15 /* NUMELE UTILIZATORULUI */
    NUMERO DE 0 A 9999 /* NUMAR DE CONT */
    MOT-DE-PASSE MOT 7 /* PAROLA UTILIZATORULUI */
DROIT-UTILISATEUR /* DREPTURI DE ACCES */
  DEBUT
    ACCES-MACRO (15 12) /* SUR 1 DEMI-OCTET */ /* LA MACRO */
    (IMT COM IMT+COMP MAC IMT+MAC
    COMP+MAC IMT+COMP+MAC RESTREINT)
    ACCES-LANGAGE ( 15 11) /* 1 DEMI-OCTET */ /* LA LIMBAJ */
    AUTORISE MISE-A-JOUR
    CREATION DEFINITION)
PW-UTILISATEUR DE 1 A 16777215 /* 3 OCTETS */ /* LA OPERATII */
  FIN
  FIN
  FIN
PW1 MOT 20 /* PAROLE */
PW2 MOT 20 /*
PW3 MOT 20 /*
PW4 MOT 20 /* SISTEM */

```

*) Prin $\langle nr_1 \rangle$, $\langle nr_2 \rangle$ și $\langle nr_3 \rangle$ se declară numărul de pagini pe 1 ko alocat sub-spațiului bazei de bazei astfel :

- $\langle nr_1 \rangle$, pentru sub-spațiul „fișier“ (FICH), cu sub-pagini de 16 cuvinte ;
- $\langle nr_2 \rangle$, pentru sub-spațiul „dicționar“ (DICO), cu sub-pagini de 4 cuvinte ;
- $\langle nr_3 \rangle$, pentru sub-spațiul „program“ (PROG), cu sub-pagini de 256 cuvinte.

```

FORMAL CARTE-VOL      DEBUT
                      IDENT MOT (3)
                      BID1 MOT (1)
                      TYPE MOT (5)
                      BID2 MOT (1)
                      NOM-PROPRIO MOT 14
                      BID3 MOT (1)
                      NB-CYL DILATE (3)
                      BID4 MOT (52)
                      FIN

```

Acest formal logic descrie structura cartelelor de tip VOL utilizate pentru declararea caracteristicilor de identificare și tratare a subporțiilor bazei de date ;

FORMAL CARTE-UTI DEBUT BID1 MOT (3) BID2 MOT (1) NOM MOT (15) BID3 MOT (1) NUMERO DILATE (4) BID4 MOT (1) MOT-DE-PASSE MOT (7) BID5 MOT (1) ACCES-MACRO MOT (17) BID6 MOT (1) ACCES-LANGAGE MOT (11) BID7 MOT (1) PW-UTILISATEUR DILATE (8) BID7 MOT (14) FIN FORMAL CARTE-ORG DEBUT IDENT MOT 3 BID1 MOT 3 ORG-STRUC DILATE 10 BID2 MOT 1 ORG-FICH DILATE 10 BID3 MOT 1 ORG-MAC DILATE 10 BID4 MOT 44 FIN FIN ?	Acest formal logic descrie structura cartelelor de tip UTI utilizate pentru introducerea datelor de identificare ; autentificare și acordare a drepturilor de acces ai utilizatorilor bazei de date ; Acest formal logic descrie structura cartelelor de tip ORG care permit modificarea adreselor de origine ale sub-spațiilor. bazei de date ;

Să presupunem că spațiul alocat pentru „BAZA DE BAZE” este divizat astfel :
 FICH : 7 cilindri ;
 DICO : 1 cilindru ;
 PROG : 4 cilindri.

Valorile lui $\langle nr_1 \rangle$, $\langle nr_2 \rangle$, $\langle nr_3 \rangle$ reprezintă cel mai mare număr prim de pagini de 1 ko care se încadrează în numărul de cilindri rezervați corespunzător pentru spațiul respectiv.

Pentru exemplul dat avem :

- FICH : 7 cilindri ($7 * 120 = 840$ pagini de 1 ko) deci $\langle nr_1 \rangle$: 839 pagini cu sub-pagină de 16 cuvinte ;
- DICO : 1 cilindru ($1 * 120 = 120$ pagini de 1 ko) deci $\langle nr_2 \rangle$: 113 pagini cu sub-pagina de 4 cuvinte ;
- PROG : 4 cilindri ($4 * 120 = 480$ pagini de 1 ko) deci $\langle nr_3 \rangle$: 479 pagini cu sub-pagina de 256 cuvinte.

Pentru validarea acestor valori sistemul poartă la consolă, un dialog cu operatorul astfel :

```

nn SOCRATE A VOTRE SERVICE
— LO SOCRATE (NL)
nn TYPE DE DISQUE (MD17,MD25,MD50,MD100) ? MD50 (NL)
nn FICH NBR PAGES:  $\langle nr_1 \rangle$  TAILLE SS PAGES 16 ? OK (NL) --
nn DICO NBR PAGES:  $\langle nr_2 \rangle$  TAILLE SS PAGES 4 ? OK (NL)
nn PROG NBR PAGES:  $\langle nr_3 \rangle$  TAILLE SS PAGES 256 ? OK (NL)
nn FIN FORMAT SYSTEM OK
nn FIN DEF+QEST
nn CREATION BTCH ? NON (NL)
unde :
nn — numărul partiției în care se lansează ;
LO SOCRATE — este obligatoriu și semnifică realizarea conectării (LOGIN) cu sistemul SOCRATE ;

```

(NL) — tasta NEW-LINE ;

TYPE DE DISQUE — tipul discului pe care se face generarea bazei de baze (tipul va da dimensiunea paginii din spațiul real — numărul de sectoare disc pe o pagină) ; valoarea furnizată trebuie să aparțină listei ;

FICH — numărul de pagini ale spațiului fișier ;

DICO — numărul de pagini ale spațiului dicționar ;

PROG — numărul de pagini ale spațiului program ;

CREATION BTCH ? — este impus răspunsul NON.

Orice alt răspuns decât OK respectiv NON provoacă abandonarea prelucrării iar utilizatorul trebuie să reia integral prelucrarea.

Introducerea parolelor de acces sistem

Pentru a se asigura discreția datelor conținute în baza de baze și a bazelor de date aflate în gestiune, administratorul bazei de baze are la dispoziție 4 parole sistem (PW1—PW4) prin care permite accesul total sau parțial la datele din baza de baze și la anumite funcțiuni ale unor module (de exemplu, formatarea care înseamnă inițializarea cu 0 — nu este permisă decât dacă se cunoaște valoarea lui PW3).

Introducerea acestor parole se face apelînd sub controlul SGBD-SOCRATE (LO SOCRATE sau % SOC BN : SOCRATE) o macroinstrucțiune sistem al cărui apel în „batch processing“ se face astfel :

```
.      XPROC PROCGEN,MOD
.      MOD& MODUL:SOCBTCH&
.      ENDMOD
.      OPTION CS'CF:10,DS:1024'
.      RUN TIME:999,NL:500,AD:0,0
%     SOC BN:SOCRATE
%     RUN FN:O
%     MODIF-PW SOCRATE ?
CURS
SOCRATE  PAROLE INTRODUSE CITE UNA PE LINIE
ABSOLVIT LA      (maxim 20 caractere/parola)
ASE-BUCURESTI
%     LOGOUT
```

Macroinstrucțiuni sistem pentru acces la datele conținute în baza de baze

Orice acțiune asupra datelor conținute în <BAZA DE BAZE> se face sub controlul direct al SGBD-SOCRATE (prin LOGIN SOCRATE, în conversațional, sau %SOC BN : SOCRATE, în „batch processing“) cu ajutorul unor macroinstrucțiuni ale sistemului puse la dispoziția utilizatorilor.

Structura generală a unui macro sistem este :

```
<macro-sistem> :: = <model de apel> <model de expansiune>
<model de expansiune> :: = este scris în limbajul de manipulare a datelor și respectă
regulile de formare a modelului de expansiune de macrogenerator ;
<model de apel> :: = <nume macro sistem> <lista de parametri> {<nume macro
sistem> <lista de parametri>} . . . . ?
<lista de parametri> :: = <param 4>|<param 1> <param 2> <param 3> <param 4>
|<param 5> <param 1> <param 2> <param 3> <param 4>
```

În această listă de parametri, valoarea parametrului <param 4> este reprezentată de valoarea uneia din parolele sistem (PW_i, i = 1, 2, 3, 4). Pentru utilizarea parolelor sistem, ca valori ale parametrilor, se face precizarea că utilizatorii care cunosc valoarea PW_i, a unei parole, au acces la orice macro care are ca parametru valoarea parolei PW_j dacă și numai dacă $i > j$. Administratorul bazei de baze care cunoaște valoarea lui PW4 are acces la toate macroinstrucțiunile sistemului. Dacă valoarea parolei cerute este a unei parole mai puternice, atunci sistemul editează mesajul :

MOT DE PASSE INCORRECT REQUETE INTERDITE...

iar acțiunea macro apelate este inefectivă.

Dacă valoarea unuia din parametrii <param i> ($i \neq 4$) este eronată, atunci se editează mesajul :

BASE UTILISATEUR MOT-DE-PASSE INCONNU... și acțiunea macro apelate este inefectivă.

Modificarea parolelor sistem

Poate fi realizată în orice moment apelînd sub LOGIN SOCRATE macroinstrucțiunea MODIF-PW avînd ca parametru parola sistem de cel mai înalt nive ((<PW4>)). Este indicat ca această macroinstrucțiune să nu fie catalogată într-o procedură deoarece valorile atribuite parolelor sistem pot fi alterate datorită modului de tratare a șirurilor de caractere la obținerea expansiunii procedurii (transferul în fișierul SYSFTxx poate crea caractere parazite).

```
.      XPROC PROCGEN,MOD
.      MOD &MODUL:SOCBTCH&
.      ENDMOD
.      OPTION CS'CF:10 DS:1024'
.      RUN TIME:999,LN:500,AD:0,0
$
%      SOC BN:SOCRATE      (LOGIN SOCRATE)
MODIF-PW PW4 ?
  valoare nouă PW 1
  valoare nouă PW 2
  valoare nouă PW 3
  valoare nouă PW 4
%      LOGOUT
```

Editarea datelor tehnice atașate bazelor de date gestionate de o bază de date și a parolelor sistem

FICHER BDB <param 4> [<macro sistem>] ?

<param 4> :: = valoarea parolei sistem PW4

Macroinstrucțiunea editează (în sens <entitate> SOCRATE) :

– caracteristicile tehnice atașate bazelor de date gestionate pentru fiecare bază de date în parte :

- numele bazei de date ;
- caracteristicile spațiilor bazei de date (dimensiune subpagină, număr de pagini rezervate, număr de cilindri alocați etc.) ;
- datele caracteristice ale suportului (suportilor) bazei (tipul suportului, numele proprietarului, numărul de cilindri alocați bazei de date) ;

- datele asociate utilizatorilor bazei de date (numele utilizatorului, numărul de cont, parola, drepturile de acces la baza de date);
- valorile atașate parolelor sistem (PW1, PW2, PW3 și PW4).

Exemplu :

```
% RUN FN:R
FICHER BDB ASE-BUCURESTI ?
```

Editarea datelor tehnice atașate unei baze de date

```
EDIBASE <param 1> <param 2> <param 3> <param 4> [?]
```

Editează (în sens <entitate>) caracteristicile tehnice ale bazei de date citate în valoarea <param 1>.

<param 1> ::= numele bazei de date căreia dorim să-i edităm caracteristicile tehnice;

<param 2> ::= numele utilizatorului;

<param 3> ::= parola utilizatorului;

<param 4> ::= cel puțin valoarea parolei sistem PW1.

Exemplu :

```
EDIBASE BDDPERS ASE ASE CURS ?
```

**Adăugarea în conversațional (sau simulare „batch processing“)
a unui utilizator al unei baze de date**

```
CREATION-UTIL DE LA BASE <param 1> <param 2> <param 3> <param 4>
[<macro-sistem>] ?
```

<param 1> ::= numele bazei de date pentru care se adaugă un utilizator;

<param 2> ::= numele utilizatorului care crează;

<param 3> ::= parola sa;

<param 4> ::= cel puțin valoarea parolei sistem <PW 2>.

Crează (în sensul funcției de <CREARE> a SGBD-SOCRATE) o realizare a entității <UTILISATEUR>, din structura bazei de baze, și cere prin dialog la consolă (sau prin simulare a dialogului, pe linii tip intrare standard în „batch processing“) valorile caracteristicilor declarate în această entitate (sînt cerute și răspunsurile la întrebările procesului de creare iar pentru valorile furnizate de utilizator efectuează și validarea în sens SOCRATE).

Exemplu :

```
QUESTION:CREATION-UTIL DE LA BASE BDDPERS AVRAM SOC ASE-BUCURESTI ?
CREATION UN UTILISATEUR ? OUI <cr>
NOM:COJOCARU <cr>
NUMERO:21 <cr>
MOT-DE-PASSE:#1#XY3Z <cr> (parola)
CREATION DROIT-UTILISATEUR ? OUI <cr>
ACCES-MACRO : IMT+COMP+MAC <cr>
ACCES-LANGAGE : DEFINITION <cr>
PW-UTILISATEUR : 1013377 <cr>
(parola de acces la limbaj).
```

Adăugarea în „batch processing” a unui utilizator al bazei de date

CREABTCH-UTIL DE LA BASE <param 1> <param 2> <param 3> <param 4>
[<macro-sistem>] ?

<param 1> ::= numele bazei de date ;

<param 2> ::= numele utilizatorului care crează ;

<param 3> ::= parola utilizatorului care crează ;

<param 4> ::= cel puțin valoarea lui <PW2>.

Citește linii de tip UTI și crează, pentru fiecare din ele, un nou utilizator al bazei de date, pînă la întâlnirea liniei de tip EOF.

Ștergerea unui utilizator al unei baze de date

SUPUTIL <param 5> DE LA BASE <param 1> <param 2> <param 3> <param 4>
[<macro-sistem>] ?

<param 1> ::= numele bazei de date ;

<param 2> ::= numele utilizatorului care efectuează ștergerea ;

<param 3> ::= parola utilizatorului care efectuează ștergerea ;

<param 4> ::= cel puțin valoarea parolei sistem PW3 ;

<param 5> ::= numele utilizatorului care este șters.

Realizează ștergerea (suprimare în sensul LMD) primului utilizator care are numele <param 5> și are acces la baza de date <param 1>.

Exemplu :

```
SUPUTIL ASE DE LA BASE ADMITBD
SABAU SOC ASE-BUCURESTI
FICHER BDB ASE-BUCURESTI ?
```

Modificarea datelor atașate unui utilizator

MODIF-UTIL <param 5> DE LA BASE <param 1> <param 2> <param 3> <param 4>
[<macro-sistem>] ?

<param 1> ::= numele bazei de date ;

<param 2> ::= numele utilizatorului care efectuează modificarea ;

<param 3> ::= parola celui care efectuează modificarea ;

<param 4> ::= cel puțin valoarea parolei sistem PW3 ;

<param 5> ::= numele utilizatorului căruia i se modifică datele.

Realizează modificarea prin dialog la terminal sau simulare „batch processing”, a datelor aferente primului utilizator al bazei de date <param 1> cu numele <param 5>.

Exemplu :

```
QUESTION:MODIF-UTIL SABAU DE LA BASE ADMITBD COJOCARU <cr>
#1#XYZ ASE-BUCURESTI ? <cr>
```

Scoaterea unei baze de date din evidența unei baze de baze

SUPBASE <param 1> <param 2> <param 3> <param 4> [<macro sistem>] ?

<param 1> ::= numele bazei de date care se șterge ;

<param 2> ::= numele utilizatorului care efectuează operația.

⟨param 3⟩ ::= parola utilizatorului ;

⟨param 4⟩ ::= cel puțin valoarea parolei sistem PW3.

Baza de date cu numele ⟨param 1⟩ va fi scoasă din gestiunea bazei de date (ștergerea în baza de baze este făcută în sensul suprimării).

Utilitare care funcționează sub controlul modului XXXGBAS

Acest modul pune la dispoziția utilizatorului următoarele funcțiuni :

- 1) generarea bazei de date ;
- 2) formatarea parțială sau totală a bazei de date/subspațiilor ;
- 3) statistici parțiale sau totale, pe o bază de date și determinarea coerenței fizice ;
- 4) dump parțial sau total al conținutului paginilor unei baze de date/subspațiu ;
- 5) reorganizarea parțială sau totală a bazei de date prin intermediul operațiilor de salvare-restaurare.

Fiecare funcțiune are asociat un procesor care poate fi adaptat necesităților de execuție ale utilizatorului prin poziționarea unor parametrii de execuție. Lansarea în execuție a unui procesor se realizează cu ajutorul comenzii % SYSRUN.

Comanda SYSRUN

Rol : lansarea în execuție a procesoarelor modului XXXGBAS.

Sintaxa :

% [⟨eticheta⟩] SYSRUN FN : ⟨procesor⟩ [,ST : ⟨sub-spațiu⟩ [,BS : (n, m)]]

⟨procesor⟩ ::= F/S/D/V/R

F : formatare ;

S : statistică (coerență fizică) ;

D : dump ;

V : salvare ;

R : restaurare.

⟨sub-spațiu⟩ ::= FICH/DICO/PROG/ALL

FICH : subspațiul „fișier“ ;

DICO : subspațiul dicționar ;

PROG : subspațiul program ;

ALL : toate sub-spațiile bazei de date.

Dacă argumentul ST nu este specificat atunci acțiunea funcțiunii solicitate se va desfășura asupra întregului spațiu alocat bazei de date, tratând specific fiecare subspațiu al acesteia.

BS : precizează care subpagini, din sub-spațiul specificat, reprezintă obiectul acțiunii comenzii.

Acțiunea se va desfășura asupra tuturor paginilor din intervalul $[n, m]$ cu $n \leq m$. Dacă $n = m$ atunci va fi tratată o singură pagină. Modul de acțiune al procesoarelor va fi prezentat, pentru fiecare în parte, în paragrafele următoare.

Generarea unei baze de date

Realizarea acestei operații este sarcina administratorului bazei de date (cunoscător al parolei PW4) care primește, de la administratorul bazei de date, următoarele informații necesare la momentul apelului modulului de generare :

- numărul de cilindri alocați bazei de date (eventual chiar comanda ALLOC) ;
- numele afectat bazei de date ;
- comenzile VOL și UTI, EOF și % ALLOC.

După generarea și formatarea noii baze, responsabilul bazei de date furnizează responsabilului bazei de date valorile parolelor sistem <PW1>, <PW2> și eventual <PW4> pentru a-i permite acestuia să aibă accesul la macroinstrucțiunile de modificare a conținutului baze de date pentru a introduce noi utilizatori ai bazei de date, a modifica datele afectate celor definiți deja etc.

Din punct de vedere al SGF, o bază de date este un fișier nedefinit pentru care mărimea înregistrării fizice și logice este de 1 024 octeți. Din punct de vedere al sistemului SOCRATE, spațiul alocat unei baze de date este divizat logic și fizic (prin datele tehnice asociate bazei de date în baza de baze) în trei subspații FICH (fișier), DICO (dicționar) și PROG (program). Dimensiunea fizică în unități elementare (subpagini) logice, este furnizată pentru fiecare subspațiu în comanda % ALLOC. În funcție de numărul de cilindri și de dimensiunea aleasă pentru subpagină, sistemul calculează în mod automat numărul de subpagini disponibile în fiecare spațiu în parte. Dimensiunea subpaginii este prefixată în cazul subspațiilor DICO (16 octeți) și PROG (256 octeți) și la dispoziția opțiunii utilizatorului în cazul subspațiului FICH. Modul de utilizare a subspațiilor (dat de datele pe care le gestionează) este :

- FICH : codul intern al structurii bazei de date, codul sursă al macro-instrucțiilor și programelor precompilate definite de utilizator, datele asociate structurii bazei de date (informațiile stocate de utilizator) ;
- DICO : dicționare de acces pentru caracteristicile declarate în structură chei de acces, dicționare de acces pentru macroinstrucțiuni, programe precompilate, programe IMT ;
- PROG : programe precompilate și programe IMT.

Comanda VOL

Permite introducerea datelor de identificare a suportului/suporturilor bazei de date. Dacă baza de date ocupă mai multe volume atunci fiecărui volum i se va asocia comanda VOL corespunzătoare.

Structura și semnificația valorilor furnizate cu ajutorul comenzii VOL este redată în tabela 6.2.

Tabela 6.2. Parametrii comenzii VOL

Coloanele	Semnificație
1	2
1– 3 4 5– 9	VOL (identificator comanda) spațiu. tipul discului : MD17, MD25, MD50, MD100

Tabelul 6.2 (continuare)

1	2
10	spațiu
11–24	numele proprietarului volumului (argumentul ON din comanda INIT)
25	spațiu
26–28	Numărul de cilindri, alocați bazei pe suportul respectiv (maxim 3 cifre zecimale, aliniat la dreapta și completat eventual cu zerouri ne semnificative)
29–80	spațiu

Comanda UTI

Pentru a proteja informațiile conținute într-o bază de date, sistemul SOCRATE pune la dispoziția administratorului bazei de date următoarele utilități :

- descrierea drepturilor de acces atașate utilizatorilor bazei de date ;
- posibilitatea testării drepturilor de acces la o cerere de consultare a informațiilor bazei de date sau la apelul macro-instrucțiunilor și programelor precompilate .

Introducerea utilizatorilor și a drepturilor lor de acces se realizează prin apelarea funcțiilor corespunzătoare (la generarea bazei de date sau prin apelul macro de acces la informațiile din baza de baze) ale sistemului care tratează comenzile de tip UTI. Structura și semnificația câmpurilor comenzii UTI este redată în tabelul 6.3.

Tabelul 6.3. Semnificația câmpurilor comenzii UTI

Coloane	Semnificație
1– 3	UTI (identificator comanda)
4	Spațiu
5–19	Nume utilizator
20	spațiu
21–24	cont utilizator
25	spațiu
26–32	parola
33	spațiu
34–45	acces macro
46	spațiu
47–57	acces limbaj
58	spațiu
59–66	PW – utilizator (valoare zecimală : 1 – (2 ²⁴ – 1)
67–80	spațiu

Acces macro (1 semi-octet) : în funcție de valoarea parametrilor furnizați în coloanele 34–45 ale comenzii UTI, sistemul completează semiocetelul ACCES-MACRO, din structura bazei de baze, cu o valoare binară, conform tabelului 6.4.

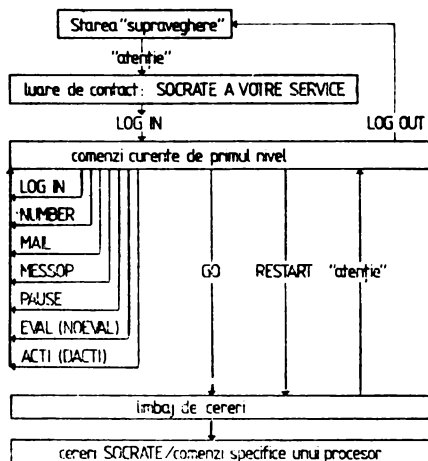

Fig. 6.2. Utilizarea comenzilor SOCRATE în conversațional

Tabelul 6.4. Valoarea binară a semiocetelului ACCES-MACRO

Valoare binară	Valoare argument	Semnificație
0	spațiu	apel macrogenerator interzis
8	RESTREINT	acces la ordinele de listare și editare (LISMAC, LISPRO, LISMIT, LISALL, EDIMAC, EDIPRO)
1	IMT	acces la ordinele RESTREINT și DEFIMT, SUPIMT, SUPEXP pentru programe IMT
2	COMP	acces la ordinele RESTREINT și DEFPRO, SUPPRO, SUPEXP pentru programe precompilate
3	IMT + COMP	acces la ordinele IMT și COMP
4	MAC	acces la ordinele RESTREINT și DEFMAC, SUPMAC, SUPEXP pentru macro
5	IMT + MAC	acces la ordinele IMT și MAC
6	COMP + MAC	acces la ordinele COMP și MAC
7	IMT + COMP + MAC	nici o restricție

Acces limbaj (1 semi-octet): în funcție de valoarea parametrului furnizat în coloanele 47–57 ale comenzii UTI, sistemul completează semiocetelul conform tabelii 6.5.

Tabelul 6.5. Valoarea binară și semnificația acestuia pentru drepturile de acces

Valoare binară	Valoare argument	Semnificație
0	spațiu	nici un drept
1	AUTORISE	drept de acces la limbajul de căutare
2	MIS-A-JOUR	drept de acces la actualizare
3	CREATION	drept de acces la funcția de creare
4	DEFINITION	drept de acces la funcția de definire a structurii

Convenția de acordare a drepturilor de acces la limbaj este următoarea :

- utilizatorul care are dreptul de acces la funcția de definire, are implicit drept de acces la funcția de creare și la limbaj ;
- utilizatorul care are drept de acces la funcția de creare (CREATION), are drept de acces la limbaj dar nu are la definire ;
- dacă accesul limbaj este interzis (0), utilizatorul nu poate utiliza decât macro-instrucțiuni.

Ansamblul format din valorile acordate pentru acces macro, acces limbaj și PW utilizator, este memorat pe un cuvânt binar cu structura :

acces macro	acces limbaj	PW utilizator		
octet 0		octet 1	octet 2	octet 3

Sistemul SOCRATE efectuează, în mod automat control pe valorile acces macro și acces limbaj. Responsabilul bazei de date poate verifica cu ajutorul unui program IMT valoarea elementului PW utilizator (ultimii 3 octeți) care constituie elementul de asigurare a discreției asupra datelor din bază.

Comanda ORG

Permite modificarea adreselor de origine implicite ale elementelor din sub-spațiul FICH. Structura și semnificația câmpurilor comenzii ORG este redată în tabela 6.6.

Tabela 6.6. Structura și semnificația câmpurilor comenzii ORG

COLOANE	SEMNIFICAȚIE
1– 3	ORG (identificatorul machetei)
4	spațiu
5–14	adresa de origine a spațiului alocat stocării structurii interne (<i>as</i>)
15	spațiu
16–25	adresa de origine a spațiului alocat stocării datelor (<i>ad</i>)
26	spațiu
27–36	adresa de origine a spațiului alocat stocării surselor macro și programelor precompilate (<i>am</i>)
37–90	spațiu

Relația de ordine care trebuie să existe între aceste valori este : $as < ad < am$.

Comanda EOF

Comenzile ORG, VOL și/sau UTI trebuie să se termine cu o comandă EOF, care anunță terminarea operației de introducere a datelor despre volumele și/sau utilizatorii bazei.

Structura liniei de comandă este :

Coloanele : 1—3 caracterele EOF
4—80 spațiu.

Comanda ALLOC

Permite specificarea, la generarea bazei de date, modului de împărțire a spațiului alocat bazei de date în subspații.

Sintaxa :

% [<eticheta>] ALLOC FA : (n_1 , L), DA : n_2 , PA : n_3 [<comentariu>]

Unde :

- n_1 : numărul de cilindri alocați spațiului fișier ;
- L : mărimea sub-paginii fișier (în cuvinte) ;
- n_2 : numărul de cilindri alocați spațiului dicționar ;
- n_3 : numărul de cilindri alocați spațiului program.

Dacă sz este mărimea spațiului total alocat bazei de date (valoarea parametru-lui SZ : din comanda monitor ●ALLOC), atunci trebuie să fie îndeplinită următoarea condiție :

$$(n_1 + n_2 + n_3) \leq sz.$$

Generarea bazei de date BDDPERS

Să presupunem că trebuie să generăm baza de date BDDPERS de 50 cilindri. Modul de împărțire a acestui spațiu în subspații (FICH, DICO, PROG) este specificat în comanda ALLOC iar generarea bazei se va face pe discul AD1. Liniile de comandă necesare generării sînt :

```
.      ALLOC DV:AD1, FN:'BDDPERS', AM:ANY, SZ:50
.      XPROC PROC GEN, MOD <APEL SOCGBAS>
.      MOD &MODUL: SOCGBAS&
.      ENDMOD
.      OPTION CS'CF:20, DS:4096'
.      RUN TIME:999, NL:500000, AD:0,0
%      SOC. BN: BDDPERS
VOL    MD50    050
UTI SABAU 0010 SGBD IMT+COMP+MAC DEFINITION 00000099
UTI AVRAM 0001 SOC  IMT+COMP+MAC DEFINITION 00000001
UTI ASE   1555 ASE  RESTREINT   DEFINITION 1555
EOF
%      ALLOC FA:(30,16), DA:10, PA:10
%      SYSRUN FN:F
%      LOGOUT
```

La întâlnirea comenzii % SOC, care anunță o cerere de conectare la o bază de date, SGBD-SOCRATE verifică dacă această bază există în gestiunea bazei de baze. Dacă baza nu există, atunci sistemul generează o realizare a entității BASE, din baza de baze, căreia îi completează datele tehnice asociate în conformitate cu valorile argumentelor furnizate pe liniile de comandă VOL, UTI, ORG și % ALLOC. Generarea bazei de date este validată numai la o furnizare corectă a parolei sistem PW4 cerută la consola sistemului prin mesajul MOT DE PASSE, (valoarea lui PW4 se dă în continuarea mesajului — fără spațiu). După generarea bazei de date, este necesară efectuarea unei formătări a acesteia, formatare care reprezintă operația de constituire a

unor liste libere, corespunzătoare subspațiilor bazei de date, inițializate la valoarea 0 binar (nedefinit). Pentru fiecare pagină formatată se rezervă, la începutul său, un număr de cuvinte egal cu numărul de subpagini din pagină reprezentând cuvintele de control. Rezervarea acestor cuvinte permite pe de o parte gestiunea înlănțuirii sub-paginilor iar pe de altă parte recuperarea automată a lor la ștergerea conținutului (sistem cu autoorganizare).

Formatare parțială sau totală a bazei de date

Am arătat în paragraful precedent în ce constă operația de formatare. Declanșarea acestei operații este necesară la :

- definirea inițială a bazei de date ;
- definirea unei structuri diferite, față de cea existentă în baza de date, care nu mai concordă cu datele reale stocate (modificare a lungimii diverselor elemente din structură) ;
- renunțarea la informațiile stocate în unul din subspațiile bazei de date sau într-o porțiune a unui subspațiu.

De exemplu, structura liniilor de comandă necesare pentru formatarea bazei de date BDDPERS este următoarea :

```
. XPROC PROCGEN,MOD
. MOD &MODUL:SOCGBAS&
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:10 DS:4096'
. RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0
% SOC BN:BDDPERS,AN:1,PW:SOC,PN:AVRAM
% SYSRUN FN:F [,ST: <subspațiu>][,BS:(n,m)]
% LOGOUT
```

<subspațiu> ::= FICH/DICO/PROG

În cazul în care argumentul ST este omis acțiunea procesorului de formatare se desfășoară asupra întregului spațiu real al bazei de date ; în caz contrar (argumentul ST prezent) acțiunea procesorului se desfășoară numai pe subspațiul specificat.

Dacă este prezent argumentul BS (numai în combinație cu ST) atunci acțiunea se va desfășura numai asupra paginilor din intervalul $[n, m] \cap N$ din subspațiul respectiv.

Statistici parțiale sau totale

Utilitarul își desfășoară acțiunea asupra unui subspațiu, asupra întregului spațiu alocat al bazei de date sau asupra unei fracțiuni și furnizează informații tehnice privind (anexa 6) :

- numărul de subpagini ocupate ;
- numărul de subpagini de tip squatter ;
- numărul de subpagini al căror început este vid (din cele ocupate) ;
- numărul de subpagini al căror sfârșit este vid.

Pentru aceste informații, furnizează și procentul pe care îl reprezintă față de total. Sistemul semnalează lanțul cu cele mai multe elemente iar pentru lanțuri furnizează, pe număr de înlănțuiri, numărul lor, numărul de schimbări de pagină și numărul de schimbări pe cilindru care trebuie efectuate în vederea parcurgerii lanțului.

Utilizatorul furnizează datele necesare :

- analizei coerenței fizice a bazei de date ;
- analizei oportunității construirii unor noi metode de acces (definirea unor noi căi de acces) ;
- analizei ocupării subspațiilor bazei de date.

Structura generală a liniilor de comandă necesare lansării procesorului de statistici pentru baza de date ADMITBD, de exemplu, este :

```
. NLIST
. XPROC PROCGEN,MOD
. MOD &MODUL:SOCGBAS&
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:10,DS:4096'
% SOC BN:ADMITBD,AN:2499,PN:AVRAM,PW:SOC
% SYSRUN FN:S [,ST: <subspațiu>] [,BS: n,m]
% LOGOUT
```

— FN:S — apel procesor statistică
 — ST — subspațiul analizat
 — BS:(n,m) — $m \geq n$, precizează pentru spațiul/subspațiul, numărul de pagini care constituie fracțiunea pe care se desfășoară acțiunea programului. Analiza procesorului se desfășoară inclusiv asupra paginii m (numerotarea paginilor începe de la 0).

Rezultatul acțiunii acestui procesor, în cazul analizei tuturor subpaginilor bazei de date ADMITBD se prezintă ca în anexa 6.

Dump parțial sau total

Utilizatorul furnizează pentru fiecare pagină, din spațiul acțiunii, numărul său iar pentru subpaginile conținute de pagină (numai pentru cele ocupate) editează :

- numărul subpaginii ;
- adresa virtuală asociată ;
- numărul paginii următoare ;
- numărul subpaginii următoare ;
- dacă subpagina este squatter sau nu ;
- conținutul subpaginii în hexa și clar.

Dacă subpagina nu este „squatter“ și este singura din lanț, valoarea înregistrată în câmpul <numărul paginii> este numărul paginii curente iar numărul subpaginii următoare este chiar numărul subpaginii.

Structura liniilor de comandă necesare lansării procesorului de efectuare a dump-ului este :

```
. XPROC PROCGEN,MOD
. MOD &MODUL:SOCGBASE&
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:10,DS:4096'
. RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0
% SOC BN:BDDPERS,AN:1,PN:AVRAM,PW:SOC
% SYSRUN FN:D [,ST: <subspațiu>] [,BS: n,m]
% LOGOUT
```

- FN:D — apel procesor realizare dump ;
- celelalte argumente au semnificație dată în paragraful anterior.

În anexa .7 este prezentat un exemplu de dump obținut în mod automat în urma detectării unor incoerențe fizice.

Reorganizarea bazei de date

Această acțiune este realizată, de obicei, foarte rar și poate fi declanșată de :

- diminuarea performanțelor de răspuns a bazei de date ;
- luarea deciziei de modificare a dimensiunii subpaginii pentru un subspațiu ;
- luarea deciziei de modificare a dimensiunii fizice a spațiului real sau a unui

subspațiu al bazei de date ;

– existența unor inconsistențe a căror refacere n-a fost realizată, din diverse motive, la momentul apariției lor, cu ajutorul fișierelor jurnal.

Indiferent care este motivul pentru care se decide reorganizarea acțiunile efectuate de administrator sînt următoarele :

-- se salvează datele conținute de baza de date, subspațiu cu subspațiu, cu ajutorul utilitarului de salvare ;

– se efectuează eventual, modificările dorite în dicționarul datelor în sensul introducerii noilor caracteristici ale subspațiilor bazei de date ;

-- se formatează subspațiile în cauză ;

-- se restaurează datele salvate, subspațiu ca subspațiu, cu ajutorul utilitarului de restaurare.

○ facilitate importantă oferită este aceea de a decupa subspațiul în zone disjuncte adiacente și a salva/restaura aceste zone în întreg subspațiul (utilizarea argumentului **BS** la salvare).

Ordinea de salvare/restaurare a acestor zone nu este importantă. Important este faptul de a nu preciza argumentul **BS** la restaurare, mod în care restaurarea ia în considerare și reorganizează datele în întreg spațiul receptor. Dacă argumentul **BS** este menținut la restaurare atunci este posibil ca rezultatul acțiunii să nu ofere performanțele așteptate.

Salvarea parțială sau totală a spațiilor bazei de date

Pentru exemplificare considerăm că dorim să salvăm datele bazei de date **BDDPERS** în vederea transferării lor în baza de date **ADMIBD** ale cărei caracteristici tehnice atașate diferă de cele atașate lui **BDDPERS**.

Salvarea datelor din subspațiile bazei de date **BDDPERS** se va efectua utilizînd o secvență de linii de comandă cu următoarea structură :

```
. XPROC PROCGEN,MOD
. MOD &MODUL:SOCGBAS&
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:10,DS:2100'
. RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0
% SOC BN:BDDPERS,AN:1,PN:AVRAM,PW:SOC
% ATTACH VBAS
% FILE PRM:OUT,RCS:n,BFS:2048,RCF:FIX
% ASSIGN DV:MTXX
% LABEL FN: '<nume>'
% SYSRUN FN:V,ST: <subspațiu> [, BS:(n,m)]
% LOGOUT
```

- **RCS** : dimensiunea în octeți a subpaginii din subspațiul considerat **RCS** pentru subspațiile din **BDDPERS** sînt respectiv :
FICH : n = 64 (**LONGSP** = 60)
DICO : n = 16
PROG : n = 1024

— MT** : adresa logică a unității de bandă magnetică pe care se realizează salvarea subspațiului considerat ;
 <nume> : numele acordat fișierului receptor al vidajului subspațiului ;
 <subspațiu> ::= FICH/DICO/PROG
 FN:V — apel procesor de vidare a conținutului subspațiului.

Deci, pentru o bază de date, vom avea minim trei apeluri ale procesorului și vor rezulta minim trei fișiere corespunzătoare celor trei subspații ale bazei de date.

Numărul de apeluri și fișiere obținute crește direct proporțional cu numărul diviziunilor în zone a subspațiilor.

Observați.

Dimensiunea în octeți a subpaginii unuia din subspațiile tratate poate fi obținută rulind, pentru baza de date, macroinstrucțiunea sistem EDIBASE sau pentru toate bazele conținute în baza de baze macroinstrucțiunea sistem FICHIER BDB.

Pentru fiecare subspațiu valoarea lui RCS va fi luată egală cu cea a caracteristicii LONGSP asociate, plus 4.

Mai mult dacă utilizatorul dorește să decupeze subspațiul în zone disjuncte atunci pentru fiecare subspațiu marginile zonelor trebuie să fie cuprinse în intervalul [0, <NBPAG>], unde <NBPAG> este valoarea asociată caracteristicii NBPAG, din baza de baze, minus 1.

Pentru exemplul nostru spațiul FICH are dimensiunea de 839 pagini cu numere în intervalul [0, 838]. Acest interval dorim să-l divizăm în două zone :

— o primă zonă de 300 de pagini ;

— o a doua zonă cu 539 pagini.

În acest caz argumentul BS va fi BS : (0,299) și respectiv BS : (300,838). În cazul salvării pe zone va fi editat sistematic mesajul de atenționare "IL EXISTE DE SQUATTER NON CHAINE" care nu trebuie să fie luat în considerare.

Indiferent care este modul de realizare a procesului de salvare se va edita automat rezultatul efectuării statisticii subspațiului/zonei.

Restaurare parțială sau totală a subspațiilor bazei de date

Această acțiune are rolul de a restaura datele salvate cu ajutorul utilitarului de salvare în zona destinată recepționării lor.

Pentru exemplul nostru considerăm că datele salvate se încarcă în baza de date ADMITBD, subspațiu cu subspațiu. Pentru baza de date ADMITBD vom considera următoarele lungimi (în octeți) asociate dimensiunii subpaginii pe subspații, astfel:

FICH : $n = 32$

DICO : $n = 16$

PROG : $n = 1\ 024$

Structura cartelelor de comandă necesare reconstituirii bazei de date este

```
. XPROG PROCGEN,MOD
. MOD &MODUL:SOCPBAS &
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:10,DS:2100'
. RUN TIME:999,LN:500000,AD:0,0
% SOC BN:ADMITBD
% ATTACH VBAS
% FILE PRM:INP,BFS:2048,RCF:FIX,RCS:n
% ASSIGN DV:MT**
% LABEL FN: '<nume>'
% SYSRUN FN:R,ST: <subspațiu> [,BS:(n,m)]
% LOGOUT
```

- RCS : n — dimensiunea în octeți a subpaginii din subspațiul tratat. Această dimensiune este cea a subpaginii din noua bază de date (poate fi diferită de cea pe care o avea la realizarea salvării numai pentru subspațiul FICH).
- MT** : unitatea logică de bandă magnetică pe care se află montat fișierul <nume> corespunzător subspațiului din baza de date <subspațiu>.
- FN:R — apel procesor de reconstituire (restaurare) a unui subspațiu dintr-un vidaj efectuat anterior.

Observație

Deși operația este de tip „restaurare” considerăm termenul „reconstituire” mult mai sugestiv în sensul că procesorul de restaurare execută plasarea „squatterilor” la locul lor, ori de câte ori acest lucru este posibil, rezultând astfel o reorganizare a spațiului real.

Operațiile de salvare/restaurare pe zone sînt indicate pentru orice operație de reorganizare a unor baze de date cu spațiu real voluminos.

O dimensiune optimă a unei zone este de circa 10 000—15 000 de pagini pentru o durată de prelucrare în jur de o oră. În acest mod prelucrările voluminoase pot fi divizate în „mini sesiuni”, reluarea în caz de incident fiind la nivel de „mini sesiune”.

Durata de execuție poate diferi de la o „mini sesiune” la alta în funcție de procentul de ocupare al subpaginilor din zona prelucrată.

Posibilități de refacere a incoerențelor fizice

Semnalarea existenței incoerențelor fizice precum și a locului fizic al producerii lor (numărul paginii și al subpaginii) este realizată de către utilitarul de statistici (anexa 7). Administratorul bazei de date analizează aceste incoerențe iar în cazul în care consideră că nu sînt deosebit de importante sau nu mai are altă soluție poate realiza o reorganizare totală sau parțială a subspațiului considerat. Zona din subspațiul și mărimea sa este determinată de modul de plasare a numerelor paginilor eronate. Dacă reorganizarea se efectuează pe zone atunci operațiile pe care trebuie să le execute sînt :

- se salvează cu ajutorul utilitarului de salvare datele din fiecare zonă ;
- se formatează cu ajutorul utilitarului de formatare fiecare zonă ;
- se restaurează cu ajutorul utilitarului de restaurare datele salvate.

Cu toate că este posibilă această tratare pe zone nu este indicată decît în cazuri extreme. Este preferabilă reorganizarea întregului subspațiu care conține incoerențe fizice.

Indiferent care este metoda de refacere după realizarea operațiilor cerute se va executa testul de coerență fizică, pe întreg subspațiul asupra căruia s-a acționat, cu ajutorul utilitarului de statistică.

Dacă rezultatul afișat de acesta este corect atunci este imperios necesară rulara bateriei complete de teste logice pentru subspațiul reorganizat. Modul de construire a programelor „speciale” de testare a coerenței logice este prezentat în capitolul 8.

Implementarea unei baze pe disc în V 1.6.R

Față de V 1.5 spațiul alocat unei baze de date este structurat logic în V 1.6.R în următoarele subspații :

a) spațiul fișier (FICH) : spațiul real atașat spațiului virtual ce conține datele bazei respective ;

b) spațiul dicționar (DICO) : conține dicționarele SOCRATE atașate caracteristicilor declarate chei de acces, dicționar pentru denumirile acestor caracteristici,

un dicționar pentru numele programelor și dicționarele asociate caracteristicilor de tip <referire>. Mărimea subpaginii acestui spațiu este de 265 cuvinte ;

c) spațiul program (PROG) : rezervat stocării codului obiect direct executabil al programelor precompilate și IMT. Programele sînt paginate în pagini de 1 ko iar dimensiunea subpaginii este de 256 cuvinte ;

d) spațiul structură (STRU) : conține codul intern al structurii bazei de date, codul sursă al programelor precompilate, IMT și al macroinstrucțiunilor. Mărimea subpaginii este de 16 cuvinte ;

e) spațiul de lucru (TRAV) : manevră pentru procesoarele SOCRATE cu subpagina de 526 cuvinte. Spațiul TRAV poate fi reformatat în orice moment.

Dimensiunea fiecărui subspațiu se specifică, ca și în V 1.5 cu ajutorul comenzii % ALLOC, a cărei structură este :

```
% [<etichetă>] ALLOC FA : (<n1>, <l>), DA : <n2>, PA : <n3>, *
% SA : <n4>, WA : <n5> : MA : <n6>
```

unde :

- <l> : dimensiunea subpaginii în spațiul FICH ;
- <n₁>, <n₂>, <n₃>, <n₄>, <n₅>, <n₆> specifică numărul de cilindri rezervați pentru :
- FA – FICH ; – DA – DICO ; – PA – PROG ;
- SA – STRU ; – WA – TRAV ; – MA – MSRT.

f) spațiul de manevră la sortare (MSRT) : dimensiunea, subpaginii 256 cuvinte.

Ca și în V 1.5. dacă n este numărul total de cilindri alocați acestor subspații atunci $(n_1 + n_2 + n_3 + n_4 + n_5 + n_6) \leq n$. A fost modificată structura comenzii %SYSRUN (ca parametrii acceptați) astfel :

$$\% [<eticheta>] \text{SYSRUN FN : } \left[\begin{array}{c} \text{F} \\ \text{D} \\ \text{R} \\ \text{V} \\ \text{S} \\ \text{M} \end{array} \right], \text{ST : } \left[\begin{array}{c} \text{ALL} \\ \text{DICO} \\ \text{FICH} \\ \text{STRU} \\ \text{PROG} \\ \text{TRAV} \\ \text{MSRT} \end{array} \right], \text{BS : } \left\{ \left\{ \langle n \rangle, \langle m \rangle \right\} \right\} \left[\begin{array}{c} (0, \text{MAX}) \end{array} \right]$$

unde :

- F : formatare ;
- D : dump ;
- V : videază subpaginile bazei (sau a unui subspațiu) pe bandă magnetică ;
- R : restaurarea unei baze (sau subspațiu) pornind de la un vidaj pe bandă ;
- S : statistici parțiale sau totale ;
- M : statistica și demarcarea paginilor marcate la utilizarea JNIB.

Spațiul (subspațiul) bazei de date care interesează este indicat prin argumentul ST :

- ALL : toate cele (6) subspații (BS interzis) ;
- unul din cele (5) subspații (BS admis).

BS : idem V.1.5 (§ 7.5.1).

Concluzii

Acest capitol a fost destinat prezentării limbajului de comandă SOCRATE. Prezentarea a fost efectuată, pe de o parte, pentru limbajul de comandă în prelucrarea conversațională, iar pe de altă parte, pentru limbajul de comandă în „batch processing“.

Pentru versiunile sale de implementare sub sistemele de operare SIRIS și HELIOS limbajul de comandă pentru prelucrarea „batch processing“ reprezintă o simulare a limbajului de comandă conversațional. Modul de implementare al acestei simulări este strit dependent de caracteristicile sistemului de operare gazdă. Limbajul de comandă conversațional este o caracteristică independentă de implementare, dar care, n-a fost reținută de unele implementări (Mini inclusiv). Referindu-ne la implementarea Mini aceasta nu are propriu-zis un limbaj de comandă conversațional intrinsec. Caracteristica de limbaj de comandă conversațională este imprimată de caracteristicile sistemului de operare gazdă. Mai mult majoritatea prelucrărilor au o derulare tip „batch processing“, evident, în accepțiunea acestei noțiuni la sistemul de operare gazdă.

Studierea acestui capitol poate fi utilă indiferent de tipul de implementare care va fi adoptat.

Dacă ne referim la Mini, de exemplu, fișierele de comenzi prezentate la exemplificări au un echivalent în această implementare. Utilizatorul poate să-și construiască „fișiere de comenzi indirecte“ specifice acestei implementări conservând evident principiile prezentate.

7. INTEGRITATEA BAZELOR DE DATE

Generalități

Sistemul de gestiune a bazelor de date — SOCRATE — permite în mod esențial două tipuri de utilizări :

— o utilizare în mod de funcționare „batch processing“ eventual prin intermediul interfeței cu limbaje evaluate ;

— o utilizare conversațională care permite utilizarea simultană a mai multor posturi de lucru (console-utilizare multiconsolă) care se adresează la aceeași bază de date sau la diferite baze de date independente (utilizare multibază). În utilizarea multibază, fiecare consolă (terminal, post) este legată, la un moment dat, numai de o singură bază de date (cea pentru care a executat procedura de conexiune LOGIN).

Deoarece sistemul admite accesul simultan al mai multor console (posturi de lucru) la aceeași bază de date iar limbajul de interogare, pus la dispoziție de sistemul SOCRATE, permite atât extragerea cât și modificarea datelor conținute de o bază de

date, există posibilitatea, indiferent de gradul de automatizare și sofisticare al procedurilor puse în lucru, alterării sau distrugerii accidentale a informațiilor. Mai mult, chiar dacă nu există nici un pericol real de distrugere sau alterare a informațiilor prin funcțiunile specifice ale sistemului sau cele programate de utilizator, există, totuși, factorii externi sistemului (căderi ale sistemului datorate defecțiunilor hard, întrerupere sursa de alimentare electrică etc.) care pot distruge baza de date, sau datele din baza de date, fizic sau logic (din punct de vedere al semnificației logice a datelor conținute în bază).

Soluția conservării informației, ca măsură de prevedere contra distrugerii, se alege în funcție de criteriile de eficiență și de felul distrugerii :

1. prevederea distrugerii fizice a suportului bazei de date se face prin dublarea suportului pe un suport identic sau diferit. Această dublare este obligatorie ;

2. prevederea distrugerii logice a informațiilor se poate realiza prin :

— salvarea conținutului bazei de date, după un punct de referință ales de utilizator conform unor criterii care se referă la timp de prelucrare, număr de actualizări efectuate etc. Conținutul bazei de date este considerat coerent la acest punct de referință (și trebuie să fie coerent). Soluția este eficientă în cazul bazelor de date de volum mic ;

— salvarea conținutului bazei de date la un moment dat, considerat moment de referință, iar din acest moment se construiește un jurnal (fișier în care se conservă informațiile care suferă modificări în timp) care să permită aducerea la zi a bazei de date salvate anterior.

Sistemul SOCRATE constituie, la cerere, două fișiere jurnal care ne permit să conservăm informațiile unei (unor) baze de date începând cu un punct de control, ales de utilizator în stadiul în care baza de date se prezintă într-o stare coerentă, astfel :

— diferențialul sau jurnalul „after” (JNLA) care înregistrează modificările aduse conținutului bazei de date (puneri la zi, suprimări, adăugări etc.) ;

— diferențialul invers sau jurnalul „before” (JNLB) care înregistrează datele conținute într-un quantum de informație (pagina) înainte de a o modifica pentru prima dată după un punct de referință ales de utilizator.

Opțiunea de utilizare, sau nu, a procedurilor de securitate a fost lăsată la latitudinea utilizatorului deoarece nu toate sesiunile de lucru necesită utilizarea fișierelor jurnal (ex. extrageri de date), utilizare care presupune un surplus de spațiu de memorie și timp de prelucrare.

Punct de referință

Este punctul de plecare ales de utilizator pentru a înregistra în JNLB paginile din baza (bazele) de date, activă(e) în acel moment înainte de prima modificare și de a le marca în baza (bazele) de date de proveniență. Marcarea se realizează prin poziționarea unui indicator de recopiere, reprezentat de obicei la nivel de bit (atribuirea valorii 1 bitului asociat).

Pentru construirea unui punct de referință se fac precizările :

— baza (bazele) trebuie să fie într-o stare coerentă din punct de vedere fizic (înlanțuire corectă) și din punct de vedere logic (informații corecte din punct de vedere al utilizatorului) ;

— construirea efectivă se face la inițiativa utilizatorului la un moment care poate fi :

- sfârșit corect de sesiune de lucru ;
- după o restaurare a bazei de date.

Stabilirea stării de coerență în care se află o bază de date se face prin :

- rularea utilizatorului de statistici (verificare coerență fizică) ;
- rularea programelor de test pentru determinarea coerenței logice.

După construirea punctului de referință sînt obligatorii următoarele operații :

- conservarea și numerotarea cronologică a benzilor de securitate ;
- conservarea, pentru fiecare tip de restaurare posibilă, a numărului CKPT „sfârșit de sesiune“.

Punct de control (CKPT-CheckPoint Triggering)

Este un punct în care baza de date trebuie să fie coerentă (fizic și/sau logic) a cărei înregistrare pe suportul extern se face la momentul îndeplinirii condițiilor specificate de utilizator. Revenirea la un punct de control definit anterior, se face prin readucerea bazei în starea prezentată în punctul de referință (prin utilizarea JNLB) apoi se adaugă modificările pînă la punctul de control (utilizarea JNLA). Declanșarea înregistrării unui punct de control presupune o oprire a programelor aflate în execuție, oprire care cere acordul tuturor utilizatorilor simultani ai bazei (bazelor) de date (acordul se dă într-o stare semantică coerentă a bazei de date).

Numerotarea punctelor de control începe cu 0, iar declanșarea CKPT se face automat la lansarea sesiunii de lucru.

Declanșarea următoarelor puncte de control, din cadrul sesiunii de lucru, depinde de tipul de sesiune, astfel :

- „batch processing“ : validarea declanșării punctelor de control se realizează prin prezența comenzii % SAVE. La acest tip de sesiune nu are loc declanșarea unui punct de control la LOGOUT iar închiderea benzii de securitate are loc prin comanda CALL SSAVE ;
- interfața COBOL : declanșarea are loc la comanda CALL SSAVE. În cadrul acestui tip de sesiune, se declanșează automat CKPT la fiecare LOGOUT executat pe oricare din bazele active. Închiderea în sens SOCRATE a benzii la sfârșit de sesiune se realizează o singură dată pentru toate bazele închise sau care au fost obiectul unei comenzi CALL STERM ;
- conversațional : declanșarea are loc la :
 - comanda operatorului central ;
 - trecerea la 0 a unui contor de citire și/sau scriere pe baza de date (valoarea contorului este stabilită de utilizator și poate fi modificată dinamic) ;
 - comanda LOGOUT emisă de un utilizator.

Înregistrarea punctelor de control

Declanșarea operației de constituire a punctului de control echivalează cu o întrerupere a sistemului, întrerupere care trebuie să fie tratată atunci cînd baza (bazele de date) activă a atins o stare coerentă în sens :

- fizic (înlănțuire corectă a subpaginilor) ;

— semantic (punerea la zi a unei caracteristici elementare terminată) ;
 — logic (atingerea (terminarea) unui ansamblu de puneri la zi cuprins între BLOQUER și LIBERER).

Evenimentele care pot să declanșeze înregistrarea punctelor de control sînt :
 — comanda operatorului central ;
 — trecerea la 0 a unui contor de punere la zi specificat de utilizator (sau operator central) la momentul lansării sesiunii de lucru (sau a lucrului său) sau pe parcursul desfășurării acesteia.

La atingerea unui eveniment de declanșare a unui punct de control se transmit următoarele mesaje :

- CKPT DUE... — la consola operatorului central ;
- PAUSE EN FIN DE REQUET — la toate posturile active ;
- CKPT EN COURS — ca răspuns la orice tentativă de LOGIN.

În acest moment, operatorii de la terminale, tastează la inițiativa lor comanda PAUSE care provoacă blocarea tastaturii terminalului pînă la declanșarea efectivă a CKPT. Fiecare comandă PAUSE este indicată la consola operatorului central prin mesajul :

LN : TLxx TE ; YY PAUSE este : .

- xx identifică linia ;
- yy identifică terminalul și rangul său în lista de selecție.

După efectuarea comenzii PAUSE, pe toate consolele active, are loc declanșarea efectivă a CKPT cerut. Acest CKPT este anunțat (numărul său) atît la consola operatorului central cît și la posturile active.

În cursul efectuării operației de constituire a CKPT SOCRATE asigură, în mod automat, coerența fizică a bazei de date ; coerența logică a bazei de date va fi asigurată de către utilizator (prin alegerea momentului de emisie a comenzii PAUSE).

Deoarece comanda PAUSE provoacă o blocare a oricărei acțiuni asupra bazei de date, la care era conectată, operatorul de la terminal poate verifica starea liniei de transmisie prin trimiterea unor „mesaje“ la care sistemul răspunde cu ? (de exemplu, comenzi eronate).

Deoarece sistemul funcționează la modul „multi-bază“-„multi-consolă“, este posibilă producerea unui incident după cererea de deconexiune a unui utilizator, incident care poate cere o reluare de la un punct de control anterior momentului terminării lucrului său. Pentru a conserva lucrul efectuat de operatorii de la terminale, poate fi prevăzută următoarea disciplină de lucru :

- înainte de efectuarea cererii de deconexiune (LOGOUT) utilizatorul semnalează acest lucru operatorului central prin comanda **MESSOP** ;
- operatorul central cere, în acest moment, construirea unui punct de control (prin CKPT) ;
- după constituirea CKPT cerut, utilizatorul poate efectua cererea sa de deconexiune.

Jurnalul A

Jurnalul A reprezintă un „diferențial“ între starea bazei de date la începutul sesiunii de lucru (care poate fi, dar nu neapărat, punct de referință) și starea sa la sfîrșitul sesiunii. Construirea bazelor identice, în momentul în care volumul diferențialului este destul de mare, este lăsată la latitudinea utilizatorului.

Pentru a explica modul de constituire a fișierului jurnal A considerăm o bază de date, B_0 și copia sa B'_0 . Modul de constituire a fișierului jurnal și de aducere a unei baze de date, pe baza lui, la zi este următorul :

- B_0 este utilizată în timpul sesiunii de lucru 1 și suferă modificări care o aduc în starea B_1 . SGBD-SOCRATE a construit, în acest caz, fișierul jurnal A (ΔB_1) astfel încât realizînd „intersecția” între B'_0 și ΔB_1 obținem o bază B'_1 care este identică cu B_1 ;

- la o nouă utilizare a lui B_1 , pentru a deveni B_2 obținem fișierul jurnal cu ΔB_2 astfel încît :

$$(B'_1 \wedge \Delta B_2) \rightarrow B_2 ;$$

— generalizînd, se poate constata că dacă utilizăm baza B_0 în sesiunile 1, 2, 3...n pentru fiecare sesiune obținem diferențialele $\Delta B_1, \Delta B_2, \Delta B_3 \dots, \Delta B_n$, astfel încît realizînd intersecțiile, între aceste diferențiale și baza B'_0 , în ordinea definită de ordinea temporală a producerii lor, putem obține o imagine a bazei de date în oricare din stările anterioare sau o bază identică cu cea din starea curentă, la care am ajuns.

În condițiile expuse intersecția poate fi generalizată astfel :

$$\Delta B_n \wedge (\dots \wedge (\Delta B_3 \wedge (\Delta B_2 \wedge (\Delta B_1 \wedge B'_0)))) \dots \rightarrow B_n$$

Operația de intersecție (\wedge) între o bază de date B și un diferențial asociat ΔB reprezintă înlocuirea informațiilor din baza de date B cu informațiile corespunzătoare (care au aceeași adresă) din diferențialul ΔB .

Acest mod de lucru permite, deci, ca plecînd de la o bază de date, considerată într-o stare inițială luată ca nivel de referință (punct), să obținem o bază de date identică cu cea cu care lucrăm, sau să obținem orice stare anterioară a bazei de date, stare anterioară definită între nivelul de referință considerat și nivelul actual al bazei de date.

Jurnalul B

Vom trata acum modul de conservare a informației în cazul în care pe parcursul desfășurării unei sesiuni de lucru avem un incident care aduce datele din baza de date într-o stare incoerentă. În acest caz, soluția aplicării operației de constituire a stării anterioare a bazei de date (stare considerată coerentă) prin intersecția diferențialelor cu baza de date de referință poate fi costisitoare. Acest lucru a dus la definirea unei proceduri de lucru care să permită aducerea unei baze în starea anterioară producerii incidentului pornind de la stare curentă. Pentru realizarea acestei operații, SGBD-SOCRATE construiește la cerere „diferențialul invers” care permite, prin realizarea unei operații de intersecție, similară cu cea descrisă la JNLA, să obținem, pe același suport, o imagine anterioară (deci o stare anterioară) a bazei de date.

Considerăm o bază B_0 și copia sa B'_0 ; baza B_0 este utilizată în cursul sesiunii de lucru și devine B_1 . În acest caz SGBD-SOCRATE constituie :

- JNLA care conține ΔB_1 astfel încît $\Delta B_1 \wedge B'_0 \rightarrow B_1$

- JNLB care conține ΔB_{11} astfel încît $B_1 \wedge \Delta B_{11} \rightarrow B_0 = B'_0$ unde prin ΔB_{11} am notat diferențialul invers din momentul j.

Din modul de definire a intersecțiilor rezultă că aplicînd succesiv intersecțiile lui B_1 cu cele două fișiere jurnal obținem tot B_1 , adică: $(B_1 \wedge \Delta B_{11}) \wedge \Delta B_{11} \rightarrow B_1$.

Aparent, utilizarea celor două tipuri de jurnal pare redundanță.

Jurnalul A presupune efectuarea unor prelucrări de volum mare în timp, prelucrări care determină o creștere considerabilă a volumului acestui fișier. Aducerea la zi a copiei bazei de date se face la momente de timp distanțate (ca timp calendaristic efectiv sau ca volum de prelucrări) și numai dacă este necesar. Intersecția acestui jurnal A cu baza inițială pentru a o aduce în starea anterioară producerii incoerenței este ineficientă (datorită timpilor de prelucrare). Acest sistem ar fi foarte greu mai ales în cazul în care volumul prelucrărilor este foarte mare și necesită puncte de reluare. Din acest motiv sistemul pune la dispoziție procedura definită pentru jurnalul B. În cazul în care volumul prelucrărilor unei sesiuni de lucru este important, devine indispensabil modul de lucru cu puncte de reluare. Definirea punctelor de reluare se face împărțind sesiunea în „mini-sesiuni“, o „mini-sesiune“ reprezentînd în acest caz un punct de reluare. Dacă dorim, la acest mod de lucru, să utilizăm, pentru reluare în caz de incident, fișierul jurnal A, atunci acest lucru presupune să avem două baze de date identice la începutul sesiunii și organizate pe același tip de suport, ceea ce poate fi o penalizare foarte mare a resurselor externe ale calculatorului iar riscul de a distruge baza de date (și copia) crește. Utilizarea jurnalului B ne dă posibilitatea în acest caz, să reconstruim baza de date, aflată pe suportul de lucru activ, în orice stare din cadrul sesiunii (stare corespunzătoare unui punct de reluare definit la nivel de minisesiune). Timpul de reluare devine incompatibil mai mic decît cel necesar la reluare cu utilizarea jurnalului A.

Vom detalia modul de lucru în cazul în care sesiunea este divizată în „mini-sesiuni“. Presupunem că avem o bază de date aflată în starea B_0 care în decursul sesiunii ia diverse stări de $b_1, b_2, \dots, b_n = B_1$, fiecare stare corespunzînd unei mini-sesiuni.

Diferențialele realizate în acest caz sînt $\Delta b_1, \Delta b_2, \dots, \Delta b_n$ unde Δb_1 reprezintă modificările care permit trecerea de la o stare b_{i-1} la starea b_i . În acest caz, diferențialele pot conține mai multe înregistrări care reprezintă modificarea succesivă a aceleiași informații deoarece nu se știe la momentul t (corespunzător mini-sesiunii de la momentul t) că informația va mai fi modificată la momentul $t + p$ (mini-sesiunea de la momentul $t + p$).

Diferențialele inverse realizate sînt $\Delta b_{11}, \Delta b_{12}, \dots, \Delta b_{1n}$, iar intersecția lor cu baza curentă pot da baza de plecare B_0 . Realizarea acestui diferențial constă în protejarea informației înainte de prima modificare în cazul sesiunii. Orice modificare ulterioară a informației în cazul aceleiași sesiuni, nu este înregistrată în jurnal. Rezultă deci că la sfîrșitul fiecărei sesiuni putem aduce baza, prin intersecție cu JNLB, în starea în care se află la începutul sesiunii.

Schematic, modul de construire a fișierelor jurnal în condițiile expuse anterior, se prezintă ca în figura 7.1.

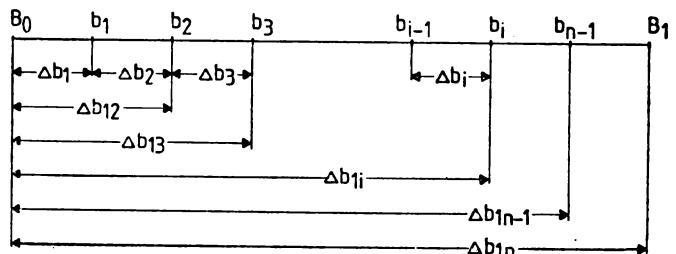

Fig. 7.1. Construirea fișierelor jurnal în cazul utilizării mini-sesiunilor.

Dacă avem, de exemplu, un incident între starea b_2 și starea b_3 se va realiza intersecția $(\Delta b_{13} \wedge b_3) \rightarrow b_2$ și se reia de la starea b_2 .

În implementarea Mini și V 1.6.R. există posibilitatea întoarcerii la ultimul „punct de control” definit prin intermediul unui jurnal rapid (JNLQ) construit pe disc. Modul de funcționare al acestui jurnal este de tipul jurnalului B, putând fi definit ca o restricție a acestuia.

De altfel, acest tip de jurnal „quick” este singurul implementat pe Mini, cu avantajele și dezavantajele sale.

O implementare eficientă a jurnalelor este cea realizată pentru V 1.5 la C.S.P. în sensul că suportul jurnalului poate fi discul magnetic ceea ce face ca utilizarea de tip jurnal „quick” să fie combinată cu avantajele oferite de utilizarea lui JNLA și JNLB.

Cererea de constituire a jurnalelor A și B

Pentru a putea utiliza o bandă de securitate (inițializată apriori cu SOCREST), este necesar ca la cererea de apel a unui modul de prelucrare (batch, caracter, mesaj sau interfață) să se definească în sens S.G.F. fișierul jurnal (cu ajutorul comenzilor .LABEL și .ASSIGN) pentru care se impune utilizarea indexului de exploatare Z. În afara acestei definiții, este necesar să se rezerve, în comanda .OPTION, o zonă statică de cel puțin 2 400 octeți și să se specifice tipul/tipurile de jurnal care se va/vor constitui (parametrul SF, vezi comanda .OPTION).

Structura minimală a comenzilor de lansare a unei sesiuni utilizând fișierul de securitate este :

```

. XPROC PROGEN,MOD
. MOD &MODUL: <modul>&
. * <modul> ::=SOCBTCH/SOCMULC/SOCMULM
. ENDMOD
1 > . ASSIGN Z, DV:MT**
2 > . LABEL Z,FN: '<nume-jurnal>'
3 > . OPTION CS,CF:10, DS:2400, SF: ([JNLA] [,JNLB])'
. RUN TIME:999,NL:50000,AD:0,0
[% SOC BN:BDDPERS,AN:1,PN:AVRAM.PW:SOC ]
[ <apel procesor/procesare prelucrare> ]
[% LOGOUT ]

```

MT** : adresa logică a unității de „bandă magnetică” pe care este montat fișierul jurnal ;
<nume-jurnal> : numele dat fișierului jurnal la inițializarea „benzii” jurnal ;
SF : cererea de constituire a fișierului jurnal.

La utilizarea interfeței este suficientă plasarea comenzilor 1>, 2> și 3> înaintea comenzii .RUN.

Deoarece indiferent de timpul de prelucrare cerut de utilizator, înregistrările înscrise în fișierul jurnal sînt omogene, se poate utiliza aceeași „bandă” de securitate în toate tipurile de sesiune. Singura condiție pe care trebuie să o îndeplinească această „bandă” este aceea de a fi inițializată, înainte de prima utilizare, cu ajutorul funcției %MAINT FN : INIT a lui xxxREST.

* În cazul utilizării discului se dă adresa logică a unității de disc

Reluări

Modurile de reluare diferă în funcție de starea în care este adusă baza de date și se pot realiza prin :

- 1) retur de sfârșit de sesiune ;
- 2) retur la un punct de referință de plecare ;
- 3) retur la un punct de control explicit ;
- 4) retur la început de sesiune.

1) **Retur la sfârșit de sesiune** : presupune utilizarea unei copii a bazei de date care va fi adusă în starea curentă. Acest tip de reluare este indicat în cazul în care sesiunea (sesiunile) derulată(e) anterior s-a(u) terminat normal după care, s-a produs o alterare fizică a suportului. Reluarea se face exploatând JNLA, constituit după punctul de referință definit de utilizator, exploatare care realizează includerea modificărilor, ulterioare acestui punct în copia bazei de date. Prin această operație de „aducere la zi” a unei copii anterioare nu se modifică nici indicatorul de recopiere a paginilor marcate și nici punctul de referință.

2) **Retur la un punct de referință de plecare** : se realizează prin exploatarea JNLB, obținut după acest punct de referință, exploatare care realizează ștergerea indicatorilor de recopiere aferenți paginilor restaurate (paginile prezentate în JNLB, aferente bazei de date prelucrate). Dacă se dorește aducerea la zi a acestei baze (din starea în care se afla la momentul definirii punctului de referință) atunci este necesar să se refacă toate punerile la zi derulate între momentul definirii punctului de referință și momentul în care ne aflăm.

3) **Retur la un punct de control explicit** : se realizează prin exploatarea JNLA și JNLB obținute după punctul de referință definit pînă la punctul de control după care se va exploata numai JNLB obținut după punctul de control ales. Operațiile efectuate de utilitarul de restaurare, la acest tip de restaurare, sînt :

- a) între începutul „benzii” (benzilor) de securitate și punctul de control :
 - restaurarea paginilor JNLB (indicatorul de recopiere este lăsat la valoarea 1) ;
 - copierea modificărilor JNLA ;

b) după punctul de control : recopierea paginilor JNLB cu punerea la 0 a indicatorului de recopiere ; această recopiere antrenează o anulare a punerilor la zi efectuate după acest punct.

Executarea acestui tip de reluare presupune utilizarea bazei de date aflate în lucru și „banda” (benzile) de securitate (în ordinea constituirii lor) constituită(e), anterior sesiunii în care s-a definit punctul de control.

4) **Retur la început de sesiune** : se utilizează atunci cînd în cursul unei sesiuni, avem un incident fatal înainte de crearea primului punct de referință.

Se utilizează baza de date aflată în starea curentă și fișierul jurnal constituit în decursul sesiunii cu incidentul.

Utilitare care funcționează sub controlul modului xxxREST

Aceste utilitare permit :

- inițializarea, în sens SOCRATE, a „benzii” de securitate (destinată constituirii jurnalelor cerute de utilizator) ;
- restaurarea bazei/bazelor de date la un punct de control ales ;
- redefinirea punctelor de referință.

Inițializarea unui fișier de securitate

Structura generală a liniilor de comandă necesare inițializării (SIRIS/HELIOS) este următoarea :

```
. XPROC PROGEN,MOD
. MOD &PROC:SOCREST &
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:10,DS:2500'
. RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0
$
% SOC BN:SOCRATE
% ATTACH JRNL
% LABEL FN: '<nume-jurnal>'
% ASSIGN DV:MT**
% FILE PRM:OUT,RCS:1100,BFS:1100,RCF:VAR
% MAINT [FN:INIT]
% LOGOUT
```

<nume-jurnal> : = numele acordat fișierului jurnal ;

MT**::= unitatea logică de „bandă magnetică” pe care se află „banda” cu fișierul jurnal.

Parametrul FN : INIT cere inițializarea „benzii” de securitate ; în cazul în care argumentul lipsește va fi cerut la consola sistemului de calcul sub forma :

pp SOCRATE**MAINT

La această cerere operatorul răspunde :

FN : INIT <cr>, validând inițializarea.

[Restaurarea la un punct de reluare

Secvența liniilor de comandă necesare restaurării (SIRIS/HELIOS) este următoarea :

```
. XPROC PROCGEN,MOD
. MOD &PROC:SOCREST &
. ENDMOD
. OPTION CS'CF:10,DS:2500'
. RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0
$
% SOC BN:SOCRATE
% ATTACH JRNL
% LABEL FN: '<nume-jurnal>'
% ASSIGN DV:MT**
% FILE PRM:INP, RCS:1100,BFS:1100,RCF:VAR
% MAINT [ FN: {RES}, LC:(n,m) [,ALL] ]
[[linii cu numele bazelor pe care le tratăm (1 linie/1 nume bază)]
% LOGOUT
```

Semnificația parametrilor comenzii MAINT este :

- RES : restaurare cu demarcare pînă la punctul definit de parametrul LC. Procesorul realizează o marcare a paginilor înregistrate în JNLB pînă la punctul de reluare definit care devine în acest caz punct de referință ;
- NCL : restaurare fără demarcare ;
- LC : permite definirea punctului de reluare ales prin :
 - n : numărul CKPT (checkpoint triggering) ales ;
 - m : numărul blocului ales după CKPT ;

- ALL : specifică faptul că se efectuează restaurarea tuturor bazelor care au utilizat fișierul jurnal considerat. Dacă acest argument este absent atunci comanda %MAINT trebuie să fie urmată de linii cu numele tuturor bazelor tratate, astfel :

```

% MAINT
BAZA 1
BAZA 2
.
.
.
BAZA 20
EOF

```

} Lista bazelor de date trebuie să se termine printr-o comandă EOF, iar numărul maxim de baze admise este de 20.

Dacă utilizatorul nu specifică parametrii comenzii % MAINT, atunci sistemul cere lista argumentelor la consola sistemului prin :

pp SOCRATE** MAINT iar operatorul poate răspunde :

FN : -,LC: (-,-) [, ALL] (NL)

Dacă argumentul ALL nu este prezent sistemul cere lista bazelor de date :

* <nume bază> <cr>

.

. (max. 20 baze)

.

* EOF <cr>

unde :

- * este promptul prin care sistemul anunță că așteaptă introducerea unei linii cu numele unei baze de date sau terminatorului. EOF care anunță că lista s-a încheiat.

Modul de funcționare a utilitarului de restaurare la o furnizare corectă a argumentelor, este următorul :

- „banda“, care conține fișierul jurnal, este citită pînă la sfîrșitul fișierului jurnal, indiferent de numărul de CKPT cerut, pentru a recopia, eventual, paginile din JNLB a bazei (bazelor) în curs de restaurare ;

- dacă fișierul jurnal nu a fost închis, în sens SOCRATE, utilitarul editează un mesaj de atenționare la consola sistemului ;

- dacă este găsit CKPT cerut, sistemul înscrie după el două înregistrări : „sfîrșit de sesiune“ și „sfîrșit fișier SOCRATE“ iar fișierul este închis în sens SGF. Înregistrările posterioare CKPT cerute vor fi pierdute. Scrierea acestor înregistrări speciale asigură o închidere a „benzii“, închidere care ne va permite să o reutilizăm într-o sesiune următoare ;

- dacă nu este cerută restaurarea tuturor bazelor active la momentul CKPT cerut sau dacă există înregistrări care se referă la baze care n-au fost cerute, posterioare CKPT cerut, utilitarul de restaurare va efectua, în mod automat, restaurarea bazelor „unitate“ și le va semna la consola sistemului.

Dacă, la începutul primei sesiuni, toate bazele sînt într-o stare de referință (nici-o pagină marcată) atunci primul CKPT al primei sesiuni va fi considerat punct de referință. În cazul în care dorim să ne întoarcem la primul punct de referință, parametrul LC al comenzii MAINT are valoarea LC: (0,2) iar RES și NCL sînt echivalente.

Pentru punerea la zi a unei copii a bazei de date (utilizare JNLA), structura comenzii MAINT este :

```
% MAINT FN: {RES }
                {NCL }
```

Redefinirea punctelor de referință

Marcarea paginilor bazei (bazelor) de date, înregistrate în JNLB, se face în scopul evitării recopierilor multiple ale acestor pagini. Sistemul SOCRATE permite construirea dinamică a punctelor de referință ale bazei de date prin demarcarea paginilor acestora, memorate în JNLB, completînd comanda MAINT astfel :

```
% MAINT FN:CLR [,ALL]
  [ <nume bază> ]
  EOF
```

Decizia de demarcare a paginilor bazei (bazelor) de date se ia în momentul în care baza (bazele) este considerată într-o stare fizică coerentă. După realizarea demarcării, „banda“ care conține fișierul jurnal, construit pînă în momentul demarcării, poate fi inițializată (sau se inițializează o altă „bandă“ de securitate) pentru a construi un nou fișier jurnal.

Mesaje de eroare

La furnizarea incorectă a unor parametri ceruți de utilitar sau la detectarea unor erori de coerență a datelor tratate se emite un mesaj de eroare. Mesajele care pot apărea sînt :

DISQUE ABSENT : răspuns <cr> pe cererea de afectare a unei unități de disc ;

BASE INCONUE : eroare în curs de LOGIN ;

*** CKPT POSTERIEUR A CELUI DEFINI PAR LC : întîlnirea unui 'CKPT' posterior celui cerut ;

CKPT DEFINI PAR LC NON TRUVE : CKPT specificat eronat ;

ERREUR LECTURE T.M. : fișierul jurnal a fost închis în sens SGF dar nu și în sens SOCRATE (se tratează banda cu modulul FERME, după care se reia prelucrarea) ;

ERREUR COMPARAISON INFOS DE CTRL : a fost atins sfîrșitul fizic al benzii jurnal și nu au fost detectate informațiile de închidere logică (banda este neînchisă în sens SOCRATE și SGF) ;

TYPE D'ENREG ERRONE : înregistrare eronată

ERREUR E / S n₀-BLOC-n₀ : idem precedent ;

ERREUR SUR SEQUENCE DE CKPT : banda jurnal incoerentă ;

TROP DE BASES : au fost definite mai mult de 20 de baze ;

BASES A RESTAURER :

<nume bază> *

. mai sînt baze de restaurat deoarece n-au fost toate cerute la acti-
varea CKPT ;

FIN DE RESTAURATION : sfîrșit normal de restaurare.

Indiferent de modul de terminare a sesiunilor precedente restaurării, utilizatorul realizează închiderea benzii jurnal în sens SOCRATE și SGF făcînd-o aptă pentru utilizarea într-o sesiune viitoare.

În V 1.6.R. tentativa de lansare în execuție a unei prelucrări pe o bază de date care n-a fost refăcută, după producerea unui incident în cazul unei sesiuni care utilizează securitatea, provoacă mesajul:

ESPACE $\left\{ \begin{array}{l} \text{FICH} \\ \text{DICO} \\ \text{PROG} \\ \text{STRU} \end{array} \right\}$ INCOERENT – ABANDON DE LA SESION

Dacă spațiul TRAV sau MSRT este marcat ca eronat atunci se antrenează, în mod automat, procesul de formatare al acestuia.

Concluzii

Acest capitol este destinat tratării modului de refacere a consistenței bazei (bazelor) de date aflată(e) în exploatare la momentul producerii unui incident grav pe calculatorul care le gestionează. Metoda de refacere este utilă în egală măsură și în momentul în care un utilizator oarecare produce o alterare (in)voluntară, prin algoritmi incluși în programele sale, a bazei de date. Metoda propusă se bazează pe utilizarea unor rutine de jurnalizare încorporate în software-ul suport și apelabile parametric.

Aceste paragrafe au fost incluse în cadrul prezentării generale deoarece această implementare este singura de la noi care se încadrează în teoria generală. La implementarea Mini reluarea prelucrărilor este bazată numai pe jurnal de tip rapid („quick“), evident cu dezavantajele și avantajele acestei utilizări.

Tehnicile generale de jurnalizare și refacere pot fi adaptate și la alte sisteme informatice, care nu utilizează SGBD-SOCRATE, dar în acest caz implementarea lor revine utilizatorului. În acest context remarcăm faptul că deși problema alterării informațiilor nu este specifică bazelor de date ci aparține prelucrării automate cu „fișiere“, SGBD-ul prezentat de noi încorporează tehnici de refacere și jurnalizare foarte eficiente și foarte ușor de folosit de către utilizatori.

8. OPTIMIZAREA STRUCTURILOR BAZELOR DE DATE ȘI A PROGRAMELOR DE EXPLOATARE

Problema optimizării structurilor bazelor de date este foarte complexă implicând aplicarea unor tehnici speciale în toate etapele de construire a unei baze de date.

Etapele construirii unei baze de date pot fi privite ca în figura 8.1.

Etapele automatizate presupun existența unui SGBD a cărui alegere se efectuează, de obicei, analizând următoarele criterii:

- modul de descriere a informațiilor și relațiilor dintre ele;
- mijloacele de acces la informații (căutarea în structură);
- structura datelor pe suportul fizic.

Dacă la analiza SGBD-ului acordăm o importanță mai mare unuia sau altuia din aceste criterii putem obține, pentru aceeași aplicație, baze de date care pot avea structuri diferite.

Majoritatea modelelor de SGBD-uri (ierarhice și derivatele acestora-rețea) îl fac pe utilizator să insiste mai mult asupra ultimelor două criterii neglijându-l pe primul. Modelul relațional îl degrevează pe utilizator de aceste două aspecte făcându-l să insiste mai mult asupra primului (a).

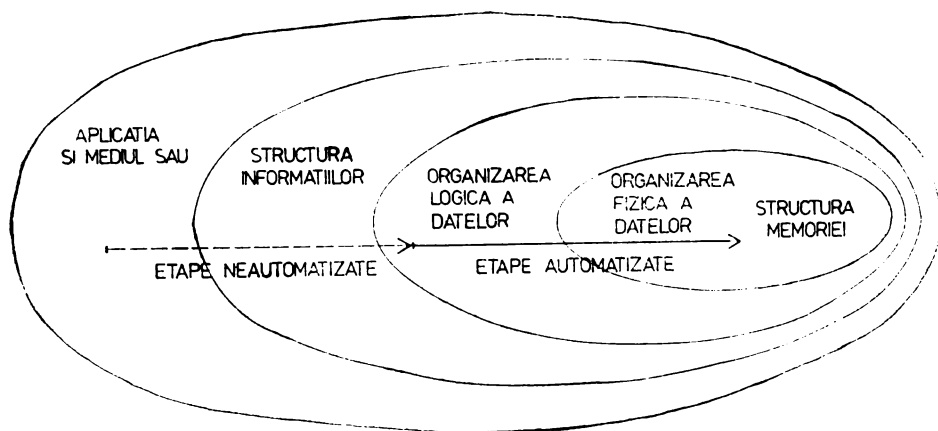

Fig. 8.1. Etapele construirii unei baze de date

Problema de optimizare pe care o propunem este de a analiza aceste criterii în ansamblu realizând pentru fiecare optimizările posibile.

Obiectivele acestei optimizări sînt următoarele :

– asigurarea unei independențe sporite a structurii logice a datelor față de structura fizică ;

– eliminarea anomaliilor de actualizare, modificare, inserare, ștergere a datelor ;

– reducerea timpilor de răspuns la întrebările adresate bazei de date ;

– reducerea spațiului fizic ocupat pe suportul extern.

Pentru realizarea acestor obiective propunem parcurgerea următorilor pași :

1) analiza domeniului real pentru investigarea entităților, relațiilor și atributelor ; obținerea schemei externe și conceptuale. Se obține structura bazei de date într-o formă inițială ;

2) utilizarea teoriei normalizării pentru a transpune schema obținută la pasul 1 într-o schemă relațională ;

3) transpunerea schemei relaționale obținută la pasul 2 într-o schemă conceptuală de un alt tip de SGBD ;

4) optimizarea structurii astfel obținute din punct de vedere al timpului de acces și al spațiului fizic ocupat.

1) În acest pas analistul investighează domeniul real și determină un model al datelor, model care trebuie să asigure necesarul de informații pentru toate aplicațiile funcționale pe care trebuie să le satisfacă sistemul informatic.

Parcurgerea acestui pas presupune utilizarea unor tehnici manuale, semiautomate sau automate prin care se determină informațiile care vor constitui structura bazei de date.

În această structură relațiile stabilite între cîmpurile elementare („Numim cîmp elementar X o caracteristică a unui fapt sau obiect despre care dorim să înregistrăm informații. Un cîmp elementar este un ansamblu de valori asociate cîmpului numite date $[D1]$) pot fi de tipul semantic sau logic.

Dacă A și B sînt două cîmpuri elementare $[S3]$ atunci :

– spunînd că A și B verifică **relația semantică** \bar{R} indicăm numai faptul că asocierea acestor cîmpuri are sens din punct de vedere al aplicației considerate. \circ astfel de relație este simetrică : $\forall A, B \rightarrow \bar{A}\bar{R}B \Rightarrow \bar{B}\bar{R}A$;

– spunînd A și B (în această ordine) verifică **relația logică** \bar{R} înseamnă că B este un cîmp descendent al lui A . \circ astfel de relație nu este simetrică : $\forall A, B \rightarrow \bar{A}\bar{R}B \Rightarrow \text{non}[\bar{B}\bar{R}A]$.

În această structură alegerea unui model de parcurgere (căi de acces) ne arată că prin definirea relațiilor la nivel logic sîntem implicați într-o structură iar prin definirea relațiilor semantice obținem o reprezentare ideală cu toate gradele de libertate posibile structură în care va trebui să alegem întotdeauna între $[A \rightarrow B]$ și $[B \rightarrow A]$. Entitățile identificate, împreună cu atributele lor se vor reprezenta sub forma de **relații** specifice bazelor de date relaționale.

2) În acest pas se va aplica teoria normalizării, specifică bazelor de date relaționale, pentru a elimina anomaliile de actualizare, inserare, modificare sau ștergere a datelor.

Aplicarea normalizării duce la obținerea unei scheme relaționale a bazei de date, schemă care poate fi descrisă cu ajutorul LDD al altui tip de SGBD, optimă din punct de vedere al rezultatului corect al operațiilor care se vor efectua asupra bazei de date.

Modul de realizare a normalizării [CODD] este :

FN1 :: transpunerea schemei relaționale în FN1 :

0. se descompune schema în scheme arborescente ;
1. se ia prima relație de la rădăcina arborelui iar cheia sa primară se inserează înaintea cheii primare a relațiilor subordonate ;
2. se suprimă în relația rădăcină câmpurile agregate care acceptă descompunerea pînă la nivel elementar ; relația este proiectată în atîtea relații suplimentare cîte câmpuri repetitive există ;
3. se elimină această relație din arbore rezultînd sub-arbori ;
4. se repetă pașii 1—3 pentru fiecare sub-arbore al structurii.

Definiție :

„O relație R este în FN1 dacă și numai dacă toate atributele conțin numai valori atomice”.

FN2 :: transpunerea schemei relaționale în FN2 :

1. se ia o relație și se determină dependențele funcționale dintre atribute (dependențe funcționale complete și parțiale) ;
2. **dacă** relația posedă dependențe funcționale parțiale **atunci** se descompune (prin proiecție) relația în relații cu dependențe funcționale complete ; **altfel** relația este în FN2 ;
3. se repetă pașii 1—2 pentru fiecare relație a structurii ;

Definiție :

„O relație R este în FN2 dacă este în FN1 și dacă fiecare atribut din relație este dependent funcțional complet de fiecare cheie posibilă a relației”.

FN3 :: transpunerea schemei relaționale în FN3 :

1. se ia o relație și se determină dependențele tranzitive ale atributelor față de cheia relației ;
2. **dacă** relația posedă dependențe tranzitive **atunci** se descompune (prin proiecție) relația în relații care nu conțin dependențe tranzitive ; **altfel** relația este în FN3 ;
3. se repetă 1—2 pentru fiecare relație a structurii ;

Definiție :

„O relație este în FN3 dacă ea este în FN2 și dacă fiecare atribut neprim al relației depinde în mod netranzitiv de fiecare cheie posibilă a relației”.

FN4 :: transpunerea schemei în FN4 :

1. se ia o relație și se determină dependențele multivaloare ;
2. **dacă** relația posedă dependențe multivaloare **atunci** se descompune (prin proiecție) în relații care nu au dependențe multivaloare ; **altfel** relația este în FN4 ;
3. se repetă 1—2 pentru fiecare relație a structurii ;

Definiție :

„O relație R(A,B,C) menține o dependență multivaloare $A \rightarrow\rightarrow B$ dacă și numai dacă mulțimea valorilor lui B care corespund unei perechi date \langle valoare A, valoare C \rangle din R depinde numai de \langle valoare A \rangle și este independentă de valorile lui C ($A \rightarrow\rightarrow B/C$)”.

FNS :: transpunerea schemei relaționale în FNS :

1. se ia o relație și se determină dependențele joncțiune ;
2. dacă relația posedă dependențe joncțiune atunci relația se proiectează în relații care nu posedă dependențe joncțiune ;
altfel relația este în FNS ;
3. se repetă 1 --2 pentru fiecare relație a structurii ;

Definiție :

„O relație R este în FNS dacă și numai dacă fiecare dependență joncțiune este implicată printr-un candidat cheie al lui R”.

Notă :

Pentru aprofundarea noțiunilor și a modului de determinare practică a acestora se poate consulta, de către cei care doresc acest lucru, cursul „Baze de date relaționale”, litografiat A.S.E. București, 1985.

3) Transpunerea schemei relaționale obținută la pasul 2 într-o schemă conceptuală, reprezentată grafic, acceptată de un alt tip de SGBD și descrierea schemei cu ajutorul LDD.

Acest pas este legat strict de un anumit SGBD. Transpunerea schemei se va realiza ținând cont de specificațiile de descriere a structurilor bazelor de date gestionate de acest tip de SGBD. Această transpunere trebuie să conserve optimizările obținute prin normalizare. Pentru structurile gestionate cu SGBD-SOCRATE trebuie să se țină cont, la realizarea proiecțiilor, de faptul că fiecare entitate de tip SOCRATE posedă un număr maxim de realizări care trebuie recalculat la executarea proiecției. Acest număr maxim de realizări nu trebuie, neapărat, să fie conservat ca valoare, în toate proiecțiile deoarece prin proiecție se asigură conservarea informațiilor necesare aplicațiilor funcționale și o reducere a redundanței datelor la nivel de tuplu (realizare). La transpunerea schemei se va analiza dacă o cheie compusă trebuie conservată prin structurile inițiale ale atributelor (care o compun) sau se va transforma în câmpuri în care se vor stoca numere de realizări. Cheile, în întregime sau numai pe porțiuni, pot fi întocmite sau dublate cu relații de tip <inel> <referire> sau cu caracteristici <inverse>.

La alegerea între o legătură de tip <inel>-<referire> și o caracteristică de tip <invers> se va ține cont de spațiul de memorie ocupat de acestea, de modul de acces la realizările la care se referă (<invers>-acces direct ; <inel> acces secvențial) și de faptul că o caracteristică de tip <inel>-<referire> este gestionată în mod automat de SGBD iar una de tip <invers> trebuie gestionată de programele utilizatorului. Această gestiune a utilizatorului poate fi ușurată prin scrierea unor primitive de acces la caracteristicile de tip <invers> (sub formă de macroinstrucțiuni), primitive utilizate în toate programele care execută operații asupra acestora. Mai mult, definirea identificatoarelor caracteristicilor poate fi subordonată unor reguli formale care permit construirea prin investiții minime de programare, unor generatoare automate capabile să realizeze codul sursă al tuturor primitivelor de acces la acest tip de caracteristici. Utilizarea unor tehnici care să permită generarea automată a codului sursă al unor programe, care realizează diverse operații cu entitățile din baza de date (creare, actualizare, modificare, ștergere, listare, testare a coerenței logice, citare parțială sau totală etc.) aduce un plus de optimizare a realizării bazei de date. O bază de date este realizată în momentul în care este înzestrată cu pro-

gramele de întreținere a datelor pe care le gestionează. Modul de formalizare a identificatorilor în vederea generării automate a programelor a fost definit în [ACS82] și [IACS83].

La realizarea descrierii structurii cu ajutorul LDD-SOCRATE se va alege între construirea unei singure baze de date sau construirea mai multor baze de date, divizate funcțional, care să permită montarea singulară și montarea în paralel în vederea exploatării simultane cu ajutorul interfeței cu limbaje evolute [AS84].

4) Optimizarea structurii din punct de vedere al spațiului fizic ocupat și al timpului de acces la informații.

Ca și precedentul pas, acest pas, este legat în mod strict de un anumit SGBD. Deși o bază de date presupune o detașare totală a programatorilor de aplicație, și în general a utilizatorilor (în afara programatorilor de sistem) de modul de stocare a datelor și modul de acces pe suportul extern, cunoașterea reprezentării fizice și a modului de acces permite optimizarea structurii bazei de date.

Este evident faptul că această cunoaștere nu se referă la întreaga gamă a utilizatorilor ci la un utilizator particular al bazei de date — administratorul — al cărui rol este de a defini structura bazei de date, modul de acces la date, drepturile de acces ale utilizatorilor etc.

În continuare vom prezenta modul de optimizare a structurii pentru SGBD SOCRATE, insistând asupra aspectelor optimizării specifice acestuia.

Optimizarea structurilor și a programelor pentru baze de date gestionate cu SGBD-SOCRATE

Un obiectiv major urmărit în maximizarea eficienței exploatării unui sistem informatic (implicit, deci, în maximizarea eficienței globale a sistemului informatic) este acela al realizării unui „compromis optim” între resursele de memorie (internă și externă) utilizate și timpul mediu de acces necesar regăsirii unei informații stocate pe suportul extern. În conformitate cu cerințele acestui obiectiv este necesar să se acorde o atenție deosebită optimizării structurii bazei de date, optimizare care să urmărească minimizarea resurselor de memorie (internă și externă) utilizate și a timpului mediu de acces la informațiile stocate în memoria externă.

Realizarea acestui obiectiv — privit din punct de vedere al descrierii datelor — presupune o dublă optimizare a structurilor descrise cu LDD, și anume :

- optimizarea structurilor la nivelul spațiului virtual ;
- optimizarea structurilor la nivelul spațiului real.

Pentru a trata această problemă vom face mai întâi o scurtă prezentare a celor două spații de memorie care ne interesează.

Niveluri de organizare și gestiune a memoriei

Așa cum am arătat în capitolele anterioare realizarea unei baze de date presupune evidențierea a trei niveluri :

- nivelul extern ;
- nivelul conceptual ;
- nivelul intern.

Vom face o analiză mai aprofundată a modului de tratare, în cazul nostru, a nivelului conceptual și a nivelului intern.

Nivelul conceptual este reprezentat, de obicei :

- sub formă de schemă conceptuală descrisă cu ajutorul unui model de reprezentare grafică. Această formă este utilizată pentru a oferi o imagine sintetică, de ansamblu, a schemei conceptuale a bazei de date ;

- sub formă de declarații efectuate în LDD al SGBD ales. Această formă este aceea care va fi acceptată și gestionată efectiv de către calculator.

Considerînd baza de date un „fișier“ această formă se comportă ca o „structură logică“ a datelor pe care le va gestiona. Extrapolînd, putem considera acest nivel conceptual, descris în LDD, ca „nivel logic“ al bazei de date. Orice program de manipulare a datelor din baza de date, scris în LMD, se va raporta în mod automat la acest nivel.

După compilare acest „nivel-logic“, care reprezintă elementul de referință în realizarea operațiilor cu datele stocate în baza de date, va forma *memoria virtuală* a bazei de date. Imaginea acestei memorii virtuale este asociată fiecărei baze definite și este stocată în spațiul disc asociat acesteia. Această memorie virtuală reprezintă spațiul virtual al bazei de date.

Nivelul fizic : reprezintă spațiul fizic ocupat efectiv de datele asociate unei structuri logice sau unei părți a unei structuri logice. Pentru o bază de date, spațiul fizic, asociat, poartă denumirea de spațiu real.

Problema principală a gestiunii memoriei, în spațiul virtual sau real, este aceea a alegerii modului de alocare a spațiilor de memorie :

- *dinamic* — fiecărei informații i se alocă spațiul cerut la momentul introducerii în sistem la o adresă oarecare (cu pierderea unui spațiu important de memorie necesar gestiunii). Această metodă se impune în toate cazurile în care prevederea dimensiunii memoriei maxime pe care o alocăm unei informații nu poate fi făcută înaintea execuției ;

- *static* — fiecare informație care poate să apară ocupă un spațiu de mărime prestabilită la o adresă determinată. Această metodă este aplicabilă dacă și numai dacă se poate prevedea înaintea execuției mărimea maximă a informației supuse preluării.

SOCRATE utilizează pentru gestiunea spațiilor de memorie tehnica statică căreia îi îmbunătățește performanțele de utilizare prin definirea unei funcții de transfer realizată logic, între spațiile cu care lucrează : virtual și real. În SOCRATE/II această funcție este cablată reprezentînd astfel un precursor al unei „mașini de baze de date“ SOCRATE.

Organizarea spațiului virtual și a spațiului real

Principiul care stă la baza tehnicii statice este acela al minimizării numărului de accese, pe suportul extern, necesar regăsirii unei informații. Pentru realizarea acestui deziderat este necesar să existe posibilitatea determinării adresei (pe suportul extern) fiecărei informații stocate în baza de date.

Pentru aceasta se definește o memorie virtuală, suficient de mare, în care fiecare informație poate exista inițial la o adresă bine determinată. Această adresă va reprezenta elementul de bază utilizat pentru memorarea și regăsirea informației pe suportul extern.

Unitatea elementară adresabilă pentru spațiul virtual sau spațiul real este bitul. Biții vor fi regrupați în cuvinte, dimensiunea unui cuvânt fiind dependentă de implementare (caracteristică a calculatorului gazdă).

Adresa virtuală, a oricărei informații, va fi codificată pe un cuvânt.

Pentru explicațiile ulterioare vom considera dimensiunea cuvântului de memorie de 32 biți.

În acest caz mărimea memoriei virtuale nu trebuie să depășească $2^{31} - 1$ cuvinte.

În această memorie virtuală fiecărei informații i se asociază o adresă formală ∂f_i , definită la momentul compilării :

$\langle \partial f \rangle ::= (\langle Q \rangle \langle M \rangle)$

$\langle Q \rangle$: adresa primei apariții a informației ;

$\langle M \rangle$: distanța între două apariții succesive a aceleiași informații (distanța luată în sensul definiției formale) iar fiecărei clase de entitate i se asociază numărul maxim de realizări posibile (Nmre). Exemplu :

Considerăm entitatea JUDEȚE cu maxim 64 de realizări care are structura prezentată în fig. 8.2.

Dacă analizăm două realizări ale entității și considerăm :

— Q_1 : adresa virtuală de origine a primei realizări a atributului JUD-LOC ;

— M : dimensiunea unei realizări de entitate ;

— Q_2 : adresa virtuală de origine a primei realizări a atributului DEN ;

atunci, adresa atributelor JUD-LOC și DEN din cea de-a doua realizare va fi (Q_1, M) și respectiv (Q_2, M) .

Realizarea corespondenței între memoria virtuală (M_v) și memoria reală (M_r) presupune o translație a M_v în M_r (sau M_r în M_v).

Memoria virtuală definită este de fapt o memorie foarte mare în care pot exista toate informațiile definite în structura BD. În realitate nu toate obiectele sau fenomenele reale, din clasa celor supuse analizei, sînt caracterizate de aceste informații considerate în totalitate. Apare necesar deci ca memorarea informațiilor, pe suportul extern, să se facă numai pentru acelea care există în realitate.

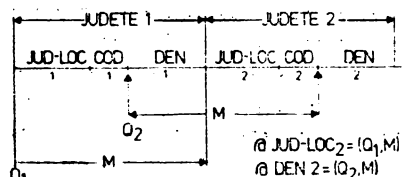
De exemplu, dacă domeniul pe care îl modelăm este activitatea de personal vom defini un atribut care să specifice dacă persoanele căsătorite lucrează în aceeași unitate. Acest atribut caracterizează domeniul dar pentru majoritatea cazurilor este posibil să fie vid (cel puțin pentru persoanele necăsătorite).

Realizarea corespondenței între cele două tipuri de memorie (corespondența biunivocă) presupune existența unui mod unic de organizare a lor. Modul de organizare ales este următorul :

— spațiul virtual și cel real este paginat (dimensiunea unei pagini este un număr întreg de cuvinte, de exemplu 1 ko, pentru V 1.5 și V 1.6.R) ;

$\langle \text{JUDEȚE} \rangle ::= \langle \text{JUD-LOC} \rangle \langle \text{COD} \rangle \langle \text{DEN} \rangle \quad \text{max } 64 \text{ (Nmre)}$

Fig. 8.2. Principiul asocierii adreselor caracteristicilor care aparțin unei realizări de entitate.

– fiecare pagină este împărțită în subpagini ;
 – fiecare subpagina conține un număr întreg de cuvinte, dimensiunea ei reprezentând un parametru ales de utilizator, la definirea bazei de date, în funcție de proprietățile datelor supuse analizei ;

– numărul de subpagini conținute de o pagină se determină în funcție de dimensiunea subpaginii. În V 1.5 și V 1.6.R este necesar ca dimensiunea aleasă pentru subpagina să permită divizarea completă a paginii, adică să fie un submultiplu al lui 256.

Pentru înscrierea unei informații, în baza de date, facem următoarele precizări asupra modului de utilizare a subpaginilor :

– orice caracteristică poate să ocupe mai multe subpagini ;
 – o subpagina poate conține mai multe caracteristici ;
 – ocuparea subpaginii se face în bloc : atunci când o dată elementară există se înregistrează subpagina virtuală corespunzătoare, în memoria reală (suportul extern), iar locul ocupat, de această subpagina, este rezervat acestei date și eventual celorlalte date elementare conținute în subpagina virtuală. Condiția ca o subpagina din spațiul virtual să fie proiectată în spațiul real este ca subpagina virtuală să conțină cel puțin un bit de informație.

Correspondența dintre adresa virtuală a unei informații și adresa sa reală se realizează prin aplicarea unei funcții de dispersie a („hashing“) adresei virtuale.

Această funcție trebuie să aibă două calități :

– să fie rapidă (în execuție) ;
 – să minimizeze coliziunile (o coliziune apare în momentul în care prin aplicarea funcției de dispersare se obține aceeași adresă de pagină pentru valori diferite ale adresei virtuale iar pagina determinată este ocupată).

Pentru explicarea modului de funcționare a acestei funcții de dispersie, convenim următoarele :

- volumul memoriei reale este V_r ;
- volumul memoriei virtuale este V_v ;
- mărimea unei pagini este de 2^p biți ;
- numărul paginilor reale este 2^r ;
- numărul paginilor virtuale este 2^v ;
- adresa reală a informației i este ∂r_i .

În aceste condiții funcția de dispersare face să corespundă adresei reale a unei informații adresa sa virtuală luată (modulo V_r) :

$$\partial r_2 = \partial v_2 \text{ (modulo } V_r)$$

Această funcție permite, plecând de la adresa virtuală, să se determine :

- adresa paginii (ap) ;
- adresa subpaginii în pagină (asp) ;
- adresa octetului în subpagina (k).

Fie x o adresă virtuală de $(v + p)$ cifre binare. Structura formală a acestei adrese și modul de descompunere în componente este :

$$\begin{aligned} \langle x \rangle &::= \langle avp \rangle \langle al \rangle \\ \langle avp \rangle &::= \langle ind \rangle \langle ap \rangle \\ \langle al \rangle &::= \langle asp \rangle \langle k \rangle \end{aligned}$$

$\langle avp \rangle$: adresa virtuală a paginii ;

$\langle al \rangle$: adresa liniei în pagină.

$\langle ind \rangle$: partea de adresă virtuală care se conservă în vederea recompunerii adresei virtuale (pentru găsirea informației din structură, corespunzătoare unei informații reale $M_r \rightarrow M_v$).

Acest element precizează indicativul subpaginii virtuale a cărei lungime este :

$\langle ap \rangle$: adresa paginii ;

$\langle asp \rangle$: adresa subpaginii în pagină ;

$\langle k \rangle$: adresa octetului în subpagină ;

$\langle x \rangle ::= \langle ind \rangle \langle ap \rangle \langle asp \rangle \langle k \rangle / \langle ind \rangle \langle ap \rangle \langle al \rangle$

Pentru fiecare subpagină reală se rezervă, în cadrul paginii din care aparține, un cuvânt de control (cc) conform modului ilustrat în figura 8.3.

Cuvintele de control asociate subpaginilor din cadrul unei pagini sînt grupate la începutul paginii și au rolul de a permite :

- regăsirea adresei subpaginii virtuale corespondente ;
- evitarea coliziunilor, pentru a optimiza căutarea pe suportul extern ;
- recuperarea subpaginilor devenite libere.

Structura cuvîntului de control $\langle cc \rangle$ este :

$\langle cc \rangle ::= \langle ind \rangle \langle ptr \rangle \langle S \rangle \langle SQ \rangle \langle NI \rangle$

$\langle ind \rangle$: partea de adresă virtuală care este conservată pentru a putea distinge, în cazul coliziunilor, cărei adrese virtuale i se asociază ;

$\langle ptr \rangle$: punctator care înlănțuie subpaginile virtuale care fac coliziune (două subpagini fac coliziune atunci cînd adresa lor virtuală nu diferă decît prin $\langle ind \rangle$) ;

$\langle S \rangle$: semnul lui $\langle ptr \rangle$ ($\langle ptr \rangle$ este algebric și relativ) ;

$\langle SQ \rangle$: bit care reprezintă dacă subpagina este un „squatter” ($SQ = 1$) sau nu ($SQ = 0$).

Definiție :

O subpagină reprezintă un „squatter” dacă locul său în spațiul real a fost obținut prin rezolvarea a cel puțin o coliziune ;

$\langle NI \rangle$: numărul de octeți ocupați în subpagină.

Cu ajutorul acestor cuvinte de control se asigură înlănțuirea în inel a subpaginilor a căror adresă virtuală nu diferă decît prin $\langle ind \rangle$. Această înlănțuire facilitează procesul de regăsire a unei subpagini din spațiul real (plecînd de la subpagina virtuală) sau a unei subpagini din spațiul virtual (plecînd de la subpagina reală).

Practic, cele două sensuri de regăsire, permit să se asocieze :

- datele reale unei structuri (real \rightarrow virtual) ;
- o structură unei date reale (virtual \rightarrow real).

Asupra modului de înlănțuire a subpaginilor facem următoarele precizări :

- primul element din lanț nu este „squatter” (dacă este, i se schimbă, eventual, locul pînă ce îndeplinește această condiție) ;
- ultimul element din lanț punctează pe primul (realizarea înlănțuirii în inel).

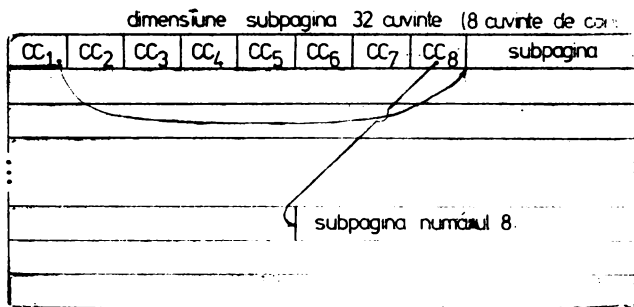

Fig. 8.3. Structura unei pagini din spațiul real

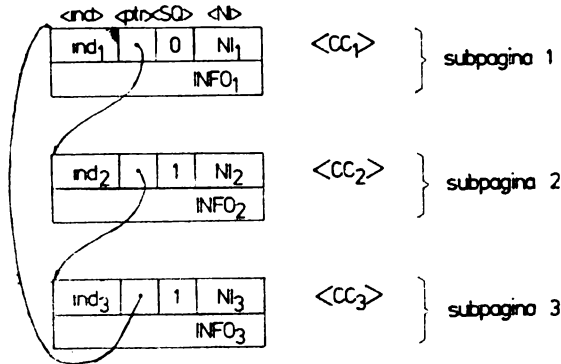

Fig. 8.4. Principiul realizării înlănțuirilor subpaginilor din spațiul real

Schematic, modul de înlănțuire a subpaginilor, poate fi reprezentat ca în figura 8.4.

<CC_i> : cuvîntul de control al subpaginii i ;

<INFO_i> : datele conținute de subpagina i.

Correspondența dintre spațiul real (R) și spațiul virtual (V) se realizează astfel :

RV1 :: se stabilește subpagina reală, caracterizată de <ind_i> căreia dorim să-i găsim corespondența virtuală ;

RV2 :: **DACA** subpagina reală este prima subpagină din lanț

ATUNCI sări la RV3

ÎN CAZ CONTRAR se parcurge inelul (prin <ptr>) pînă se găsește prima subpagină (SQ = 0) ;

RV3 :: numărul paginii, care conține această subpagină, ne dă variabila <ap> iar numărul subpaginii în pagină ne dă <asp>, deci <avp> :: = <ind_i> <ap>, iar <x> :: = <ind_i> <af> <asp> <k> (k în acest caz nu este utilizat deoarece dorim să găsim adresa unei subpagini).

Din modul de realizare a corespondenței spațiu virtual-spațiu real rezultă că înlănțuirea precedentelor este independentă de pagini. Această independență presupune crearea unei liste libere, de subpagini vide, care să faciliteze căutarea subpaginii corespondente. Crearea listei libere presupune o **formatare** prealabilă a bazei de date (a spațiului rezervat în memoria externă) care să realizeze :

-- rezervarea unui cuvînt de control, la nivel de pagină, care va constitui <capul-de-lanț> al listei libere ;

-- rezervarea unui cuvînt de control, pentru fiecare subpagină liberă, care să conțină un punctator către următoarea, și un punctator către precedenta subpagină.

Aceste informații sînt suficiente pentru a facilita căutarea unei subpagini și punerile la zi în lista liberă. Cu acest mod de organizare rezolvarea coliziunilor se reduce la căutarea primei subpagini din lista liberă. În cazul în care pagina este plină (lista liberă este vidă) căutarea se poate extinde în pagina următoare. Modul schematic de organizare și înlănțuire a subpaginilor din lista liberă este ilustrat în figura 8.5.

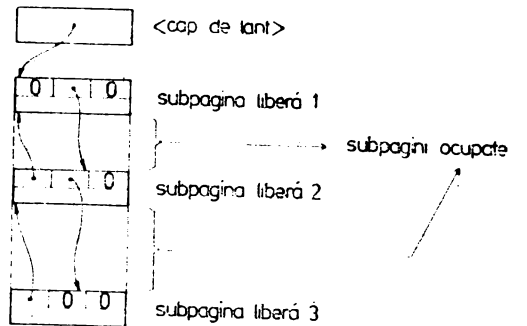

Fig. 8.5. Principiul de organizare a listei libere

Principiul proiecției spațiului virtual (M_v) pe spațiul real (M_r) și invers

○ condiție esențială pe care trebuie să o îndeplinească un sistem de gestiune a bazelor de date este aceea de a oferi posibilitatea exploatareii, unei/unor baze de date, la modul „multiconsolă-multiprelucrare”. „Multiconsolă” în sensul că sistemul trebuie să permită accesul simultan, pentru același „fișier” (bază de date), de la mai multe console (terminale) și „multiprelucrare” în sensul că sistemul trebuie să admită apelul mai multor programe de la același terminal (și apelul simultan al aceleiași program de la mai multe terminale).

Unitatea elementară de transfer între memoria virtuală și memoria reală este reprezentată de **pagină**.

Proiecția spațiului virtual pe spațiul real este dictată de conținutul subpaginilor și se efectuează pe subpagini.

Presupunem că dimensiunea unei subpagini este de 2^8 cuvinte. În acest caz memoria virtuală va fi descompusă în $2^{28} - 1$ subpagini.

Această dimensiune foarte mare pentru majoritatea bazelor de date, face ca spațiul virtual să fie în general un spațiu vid. Mărimea spațiului real asociat unui spațiu virtual este, în general, mult inferioară acestuia. Dimensiunea va fi aleasă de utilizator în funcție de mărimea și natura datelor care se vor stoca efectiv (non-nule). Considerăm că spațiul real are dimensiunea de N subpagini.

În acest context cele două spații pot fi reprezentate grafic ca în figura 8.6.

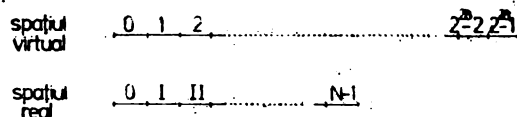
Principial proiecția spațiului virtual pe spațiul real se realizează astfel :

1) se fracționează spațiul virtual în „pliuri”.

Fiecare pliuri va conține N subpagini (dimensiunea spațiului real). Pliurile sînt plasate „unele după altele” și „deasupra spațiului real” ca în figura 8.7.

2) subpaginile spațiului virtual care conțin date sînt proiectate vertical pe spațiul real.

Fig. 8.6. Reprezentarea grafică a unui spațiu virtual și a unui spațiu real descompuse în subpagini

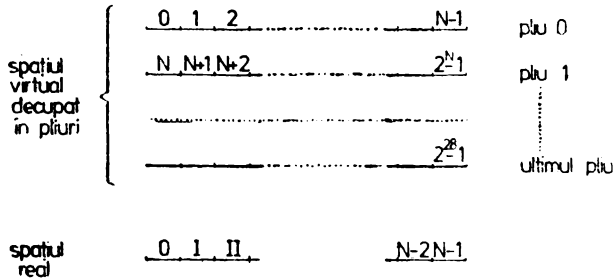

Fig. 8.7. Fraționarea spațiului virtual în pliuri

De exemplu, dacă subpaginile 2, $N + 1$ și $(2^{28} - 1)$ conțin date, atunci vor fi scrise în subpaginile II, I și respectiv $N - 1$ din spațiul real (figura 8.8) conform adreselor obținute aplicând funcția de dispersare: $\partial r_i = \partial v_i \pmod{N}$.

3) din modul de construire a funcției de dispersare constatăm că există mai multe subpagini din spațiul virtual care au drept corespondent o anumită subpagina din spațiul real. De exemplu, dacă dorim să proiectăm subpagina $(N + 2)$ acesteia îi corespunde subpagina II din spațiul real care a fost ocupată. Această stare aparentă este ceea ce am denumit în paragraful anterior „coliziune”. Dacă am efectua efectiv proiecția, informația noastră ar fi denaturată. Pentru a evita această denaturare s-a introdus noțiunea de „squatter”, care reprezintă o „subpagina deplasată” din spațiul real, ca rezultat al unei „excepții de la regula proiecției verticale”. Această excepție se traduce prin: dacă locul destinat unei subpagini din spațiul real este ocupat de o altă subpagina virtuală atunci subpagina virtuală va fi proiectată în prima subpagina liberă din spațiul real.

În figura 8.9 este reprezentat modul de obținere al unui „squatter”, pentru subpagina $(N + 2)$ considerînd că subpagina V este prima subpagina liberă.

Orice acțiune asupra bazei de date este subordonată căutării unui (unor) element(e) ale acesteia. Căutarea se efectuează prin intermediul mecanismului de paginare, care încorporează proiecția, prin operații de citire/scriere.

Privită în contextul realizării corespondenței virtual-real, declanșarea unei operații de citire/scriere în spațiul real se desfășoară astfel:

- la emiterea unui ordin de citire se determină adresa paginii cu care dorim să lucrăm (conform celor specificate anterior);
- în cadrul paginii se detaliază căutarea pînă la nivelul elementar specificat (subpagina, linie, octet, bit);

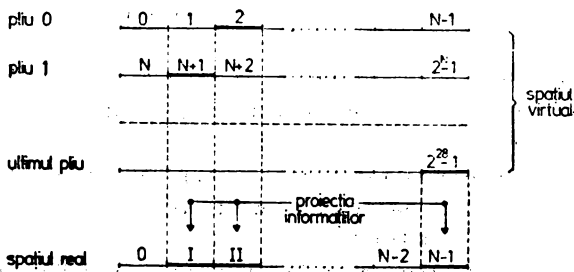

Fig. 8.8. Proiectarea spațiului virtual pe spațiul real

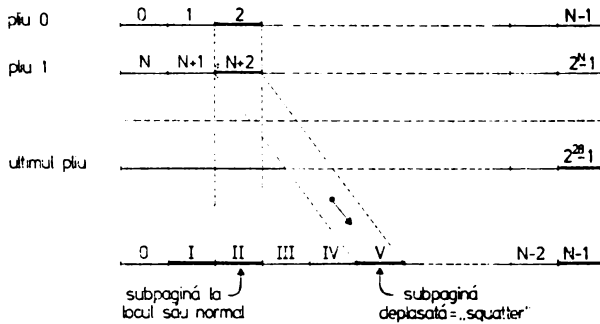

Fig. 8.9. Crearea unui „squatter”

— se efectuează (eventual) modificarea dorită după care pagina trebuie rescrisă în spațiul real.

Este foarte posibil ca la reluarea unui nou ciclu de operații de citire/scriere să dorim să lucrăm cu informații din pagina cu care am lucrat anterior (acest lucru este posibil datorită modului de ocupare a subpaginii/paginii de către informațiile descrise în structură). În aceste condiții este evident faptul că adoptarea unui mod de lucru de genul citire-modificare elementară-scriere este inefficient.

Evitarea situațiilor de acest gen se poate face prin păstrarea paginii, o perioadă de timp, în memorie și rescrierea ei în momentul în care am „terminat” operațiile pe care dorim să le efectuăm cu datele conținute de ea.

Să analizăm posibilitatea accesului multiplu (din partea mai multor utilizatori) la aceeași pagină. Un acces simultan la aceeași pagină poate fi dezastruos (din punct de vedere al conținutului informațional) dacă nu stabilim un anumit sistem de priorități. Să presupunem că acest sistem de priorități este stabilit la modul : fiecare utilizator își efectuează toate operațiile (consecutive) asupra unei pagini, după care o eliberează, pentru un altul. Și în acest caz apare evident faptul că o pagină, odată adusă în memorie, trebuie să rămână aici o perioadă de timp, înainte de rescriere. Păstrarea unei pagini în memoria internă presupune ocuparea, o perioadă de timp, a unui spațiu de memorie operativă. Acest spațiu poate fi foarte mare dacă ținem cont de faptul că putem utiliza simultan un număr oarecare de pagini (utilizarea se referă la același program utilizator în particular, sau la programe diferite — utilizatori diferiți — în conformitate cu accesul multiplu) și că sistemele de prelucrare automată a datelor impun (încă ?) restricții privind dimensiunea zonei de memorie internă utilizată. Din aceste considerente rezultă necesitatea stabilirii modului optim de citire/scriere a unei pagini.

Pentru exemplificarea modului de funcționare a procedurii de citire-scriere a unei pagini presupunem următoarele :

- 1 :: să rezervă o zonă de memorie $\langle ml \rangle$ (memorie de lucru), a cărei dimensiune se — stabilește de utilizator la generarea sistemului, pentru care unitatea de organizare este **cadru** ;
- 2 :: zona de memorie rezervată conține unul sau mai multe cadre ;
- 3 :: fiecare cadru poate conține (la un moment dat) o singură pagină oricare ar fi ea (este independent de context) ;
- 4 :: fiecărui cadru i se atașează un fir de așteptare al sarcinilor care doresc să utilizeze (simultan) pagina pe care o conține ;

5 :: ordinele care se pot executa cu aceste cadre (pagini) sînt :

5.1 :: CITIRE (X, B(<ml>)) ;

5.2 :: SCRIERE (X,B(<ml>)) unde :

— X este adresa virtuală a paginii căreia îi corespunde adresa paginii reale <ap> ;

— B (<ml>) este adresa de bază a zonei de memorie în care se află cadrele.

În aceste condiții procedura de citire/scriere (PCS) funcționează astfel :

PCS1. :: **DACĂ** pagina reală cu adresa <ap> se găsește în memoria centrală (internă) **ATUNCI** se execută operația de citire/scriere ;

PCS2. :: **DACA** pagina reală cu adresa <ap> este în curs de transfer (în curs de prelucrare)

ATUNCI se execută operația de citire/scriere ;

PCS2. :: **DACA** pagina reală cu adresa <ap> este în curs de transfer (în curs de prelucrare)

ATUNCI sarcina este pusă în așteptare pînă la apariția unei întreruperi de sfîrșit de transfer (cel puțin pînă la această întrerupere în cazul în care nu există sarcini prioritare care utilizează pagina) ;

PCS3. :: **DACA** pagina reală cu adresa <ap> nu se găsește în memoria internă

ATUNCI se inițializează operația de citire din spațiul real astfel :

PCS3.1 :: **DACA** există un cadru de memorie liber

ATUNCI acest cadru va primi pagina citită ;

PCS3.2 :: **DACA** nu există un cadru de memorie liber

ATUNCI eliberează cadrul care are cel mai mare timp de neutilizare în perioada staționării sale în memoria internă astfel :

PCS3.2.1 :: **DACĂ** pagina din cadru a fost utilizată numai în operații de tip citire,„

ATUNCI rescrie cadrul cu pagina citită ;

PCS3.2.2 :: **DACA** pagina din cadru a fost utilizată în operații de tip „scriere“ („citirea“ nu contează în acest caz)

ATUNCI pagina este rescrisă pe suportul extern (se activează în prealabil procedura de recuperare a spațiului real, descrisă ulterior) iar pagina citită îi ia locul.

Deoarece cadrele (de lucru) sînt independente de context (pot primi orice pagină reală) iar o pagină poate fi folosită de mai mulți utilizatori simultan fiecare cadru este divizat logic în două zone :

1 — zona antet a cadrului care conține informații cu privire la :

+ starea cadrului (liber sau ocupat) ;

— adresa virtuală a paginii conținute în cadru (starea ocupat) ;

— numărul de sarcini care utilizează cadrul ;

— un indicator care specifică dacă pagina corespunzătoare a fost modificată sau nu ;

— un indicator care conține informații asupra ultimului moment de utilizare etc. ;

2 — zona destinată stocării datelor efective ale unei pagini. Informațiile conținute în această zonă au structura logică determinată de structura logică a paginii virtuale asociate la un moment dat.

Remarcăm faptul că numărul de cadre de memorie asociate unui procesor/program reprezintă un parametru furnizat la momentul execuției. Acest număr este adaptat dinamic, în mod automat, la dimensiunea reală a spațiului de memorie destinat execuției procesorului apelat. Alegerea numărului de cadre permite o optimizare a timpilor de execuție ai programului în sensul creșterii proporționale a vitezei de execuție cu mărirea numărului de cadre rezervate. Evident această mărire a numărului de cadre se efectuează în detrimentul ocupării unui spațiu suplimentar de memorie operativă.

În acest context ansamblul zonelor antet asociate cadrelor de lucru, la un moment dat, formează un veritabil dicționar de gestiune a cadrelor.

Operațiile care se pot efectua cu subpaginile din spațiul real sînt următoarele :

- a) citirea unei subpagini ($\langle ind_1 \rangle \langle ap_1 \rangle \langle asp_1 \rangle$);
 - b) scrierea unei subpagini ($\langle ind_1 \rangle \langle ap_1 \rangle \langle asp_1 \rangle$);
 - c) suprimarea unei subpagini ($\langle ind_1 \rangle \langle ap_1 \rangle \langle asp_1 \rangle$);
- * $\langle ap_1 \rangle$ – permite aducerea în memorie (dacă nu există deja) a paginii care conține subpagina pentru care se dictează acțiunea dorită.
- a) Citirea unei subpagini ($\langle ind_1 \rangle \langle ap_1 \rangle \langle asp_1 \rangle$)
 $\langle asp_1 \rangle$ – punctează pe subpagina căutată ;
 - a1 :: DACĂ $\langle ind_1 \rangle = \langle ind \rangle$ /* dacă au același indicativ de diferențiere
 ATUNCI s-a găsit subpagina căutată ;
 ALTFEL
 - a2 :: efectuează căutarea în subpagina următoare prin $\langle ptr \rangle$:
 - a2.1 :: DACĂ $SQ = 1$ /* squatter ?*/
 ATUNCI reia a1 ;
 - a2.2 :: DACĂ $SQ = 0$ /* cap de lanț ?*
 ATUNCI subpagina nu există ;
 - b) Scrierea unei subpagini ($\langle ind_1 \rangle \langle ap_1 \rangle \langle asp_1 \rangle$)
 $\langle ap_1 \rangle$: pagina ;
 $\langle asp_1 \rangle$: plasează subpagina în pagină ;
 - b1 :: DACĂ $SQ = 0$ SI $\langle ind \rangle = \langle ind \rangle_1$ /* prima sub-pagină $SQ = 0$
 ATUNCI subpagina există deja și este cea căutată ;
 - b2 :: DACĂ $SQ = 0$ SI $\langle ind \rangle \neq \langle ind_1 \rangle$
 ATUNCI se parcurge lanțul prin $\langle ptr \rangle$:
 - b2.1 :: DACĂ $SQ = 1$ SI $\langle ind \rangle = \langle ind_1 \rangle$
 ATUNCI aceasta este subpagina căutată ;
 - b2.2 :: DACĂ $SQ = 0$ /* s-a parcurs lanțul iar subpagina n-a fostă găsită *
 ATUNCI se caută în lista liberă o subpagină vidă pentru a fi scrisă și se inserează în lista precedentă ;
 - b3 :: DACĂ $SQ = 1$
 ATUNCI locul său este ocupat de un „squatter“ :
 - b3.1 :: se caută o subpagină vidă în lista liberă,
 - b3.2 :: se recopiază „squatter“-ul în acest loc, modificînd punctatorii lanțului căruia îi aparține,
 - b3.3 :: subpagina se scrie în vechiul loc al „squatter“-ului ;
 - b4 :: DACĂ adresa subpaginii este aceea a unei subpagini din lista liberă

ATUNCI :

b4.1 :: se scrie subpagina și se actualizează lista liberă (poziționare la valoarea 1 a bitului asociat în șirul de biți de ocupare a subpaginilor) ;

b4.2 :: se modifică punctatorii lanțului a căreia îi aparține subpagina găsită ;

b5 :: în subpagina găsită, conform unuia din cazurile b1 – b4, se caută octetul (k) în care/începând cu care dorim să scriem :

b5.1 :: **DACĂ** valoarea pe care dorim să o scriem este 0 (zero) binar (nedefinit)

ATUNCI se decrementează <NI> cu o valoare egală cu numărul de octeți pe care îi scriem*).

b5.1.1. :: **DACĂ** <NI> = 0

ATUNCI se antrenează procesul de recuperare a subpaginii reale ;

b5.2 :: **DACĂ** valoarea pe care o scriem este diferită de 0 (zero) binar (nedefinit)

ATUNCI se incrementează <NI> cu o valoare egală cu lungimea în octeți a informației pe care o scriem*);

Procesul de recuperare a subpaginii reale este acela descris la operația de ștergere).

Pentru fiecare din cazurile menționate anterior reprezentăm schematic modul de funcționare al algoritmului de scriere plecând de la situația inițială prezentată în figura 8.10.

b1 : scrierea subpaginilor (i, a), (j, a), (l, a) nu antrenează după sine modificarea punctatorilor deoarece se obține o subpagina care există deja ;

b2 : scrierea subpaginii (m, a) antrenează o căutare în lista liberă (deoarece aparține lanțului $i \neq j \neq l \neq m$).

Subpagina este luată din lista liberă și necesită o modificare a punctatorilor (fig. 8.11).

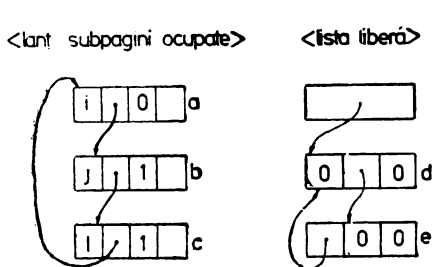

Fig. 8.11. Ocuparea unei subpagini care este „squatter” al listei de subpagini ocupate din lista liberă

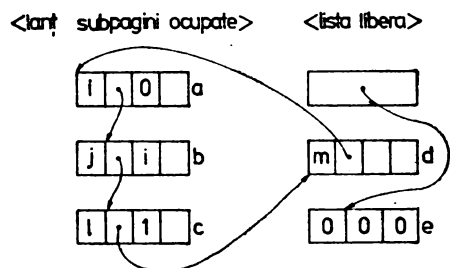

Fig. 8.10. Schema de principiu a unei structuri a spațiului real

* În cazul în care lungimea de octeți a valorii pe care o scriem se întinde pe mai mult de o subpagina va fi căutată (și tratată), conform algoritmului descris fiecare subpagina în parte.

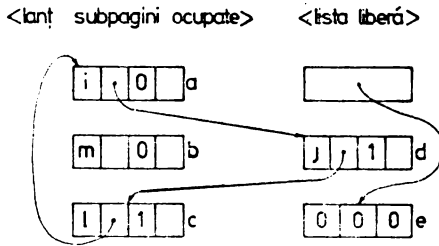

Fig. 8.12. Scrierea unei subpagini al cărei loc este ocupat de un „squatter”

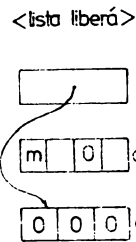

Fig. 8.13. Ocuparea unei subpagini din lista liberă de către o subpagină primară

- b3 : scrierea subpaginii (m, b) : locul pe care trebuie să-l ocupe această subpagina este ocupat de un squatter (j, a). În acest caz squatter-ul este recopiat într-o subpagina din lista liberă iar subpagina (m, b) își ocupă locul (fig. 8.12).
- b4 : scrierea în subpagina (m, d) : această subpagina aparține listei libere ceea ce atrage după sine numai modificarea punctatorilor (fig. 8.13).
- c) **Suprimarea (ștergerea) unei subpagini** ($\langle ind_1 \rangle \langle ap_1 \rangle \langle asp_1 \rangle$)

Suprimarea unei subpagini are loc atunci când toate informațiile pe care le conține sînt șterse prin introducerea caracterului X'00' (nedefinit) (procesul poate apare prin suprimare efectivă (la comanda utilizatorului) sau prin anularea, în timp, valorii informațiilor conținute (contorul de octeți poziționați <NI> ajunge la 0)).

Indiferent de modul în care s-a ajuns la suprimare este necesar ca spațiul real eliberat să fie recuperat pentru utilizări ulterioare.

Pentru subpagina eliberată avem :

c1 :: DACĂ $SQ = 0$

ATUNCI ultima subpagina din lanț este adusă în locul celei eliberate (acest procedeu asigură recompactarea subpaginilor pline) iar ultima subpagina (eliberată acum) este introdusă în lista liberă (figura 8.14).

c'' :: DACĂ $SQ = 1$

ATUNCI se modifică numai punctatorii (figura 8.15).

Imaginea memoriei virtuale

În acest paragraf vom prezenta modul de obținere și interpretare a imaginii memoriei virtuale pentru versiunea V 1.5. sub sistemele de operare SIRIS 3 sau HELIOS.

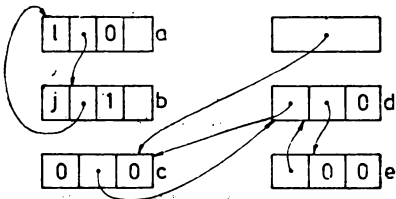

Fig. 8.14. Recuperarea unei subpagini primare

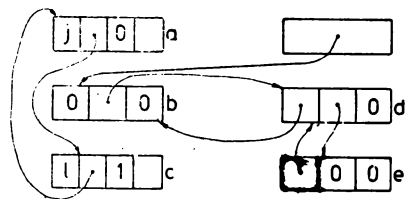

Fig. 8.15. Recuperarea unui „squatter”

Această prezentare are scopul de a familiariza cititorul cu modul practic de implementare logică a acestui concept de memorie virtuală. Menționez că principiile utilizate nu sînt dependente de un anumit tip de calculator sau implementare.

În acest context considerăm că studierea acestui paragraf este oportună indiferent care va fi versiunea pe care cititorul se va decide să lucreze.

În capitolul 3 am considerat faptul că la compilarea structurii, procesorul LDD utilizează tabelele DICOBCK, DICONOM și BROU pentru a construi structura internă a bazei de date. Această structură internă devine, pentru o bază de date oarecare, dicționarul bazei de date și este stocată în spațiul real afectat acesteia.

Codul intern al structurii poate fi afișat la momentul definirii structurii bazei de date sau la efectuarea unei adăugări (chiar voit eronată pentru a nu altera structura existentă) prin utilizarea comenzilor ACTI TB : 44 și ACTI TB : 64 înainte de comanda de lansare a compilatorului LDD.

Imaginea obținută, pe listing sau terminal, sub formă de tabel este construită din linii de forma celor din anexa 1.

Această imagine oferă, în format de reprezentare externă, conținutul tabelor DICOBCK, DICONOM și BROU. Pentru baza de date BDDPERS imaginea memoriei virtuale este prezentată integral în anexa 1.

Structura formală a unei linii este :

```
<ADRESSE> <INDENTIFICATEUR> <FRER-PER> <FILS> <TYP> <CMAX>
<ORIGINE> <TAIL PTPR> <ORG> <ADRDIC> <NBMOY>
```

Cîmpurile conținute de fiecare linie au interpretare diferită în funcție de tipul de obiect pe care îl descrie, astfel :

<ADRESSE> : conține adresa atribuită de compilator fiecărui identificator definit în structură ;

<FRER-PER> : conține :

- pentru <entitate> : adresa din tabel la care se află următoarea informație (conform structurii) de același nivel ;
- pentru celelalte caracteristici (mai puțin ultima) adresa din tabel a următoarei informații aflate la același nivel (dacă caracteristica este de tip bloc atunci conține adresa din tabel a primei informații care urmează după bloc) ;
- pentru ultima caracteristică, declarată într-o entitate sau bloc, conține o valoare negativă care reprezintă un punctator spre blocul (informația) PER asociat ;
- în plus pentru caracteristicile de tip <invers> (generate pe 2 linii) conține în linia a 2-a adresa precedentei informații definite în structură la același nivel ;

<FILS> : conține :

- pentru <entitate> : adresa din tabel la care se află blocul său asociat (o <entitate> este un <bloc> care are mai multe realizări) ;
- pentru <bloc> : adresa din tabel la care se află prima informație definită după declarația de <bloc> ;
- pentru <referire> : adresa din tabel la care se află <entitatea> la care se face referire ;
- pentru <inel> : 0 în cazul în care nu are o caracteristică de tip <referire> asociată ;
 - adresa din tabel la care se află caracteristica de tip <referire> asociată ;

- pentru <valoare numerică> sau <listă-de-valori> conține adresa la care se află dezvoltarea asociată din BROU ;
- pentru < cuvânt > sau <text> valoarea 0 ;
- pentru <invers> :
 - linia 1 : adresa entității pentru care se atașează caracteristica ;
 - linia 2 : adresa precedentei entități definite (înaintea caracteristicii de tip invers) aflată la același nivel.

<TYP> : conține codul intern utilizat pentru simbolizarea tipului caracteristicii astfel :

2 — entitate	12 — cuvânt formal
3 — invers	15 — cuvânt
6 — inel	16 — listă de valori
7 — referire	17 — text
10 — valoare numerică	19 — bloc
11 — zecimal împachetat	20 — formal
13 — zecimal despachetat	

<CMAX> : conține :

- pentru <bloc> valoarea 1 (număr maxim de realizări) ;
- pentru <entitate> numărul maxim de realizări posibile declarat ;
- pentru <text> numărul de linii ale textului ;
- pentru celelalte caracteristici : dacă caracteristica este declarată cheie de acces cîmpul va conține numărul de puncte de intrare în spațiul dicționar ; în caz contrar conține valoarea 0.

Pentru caracteristicile de formal conține :

- pentru <bloc formal> valoarea 1 ;
- pentru <formal logic repetitiv> numărul maxim de realizări (repetări) ;
- pentru celelalte caracteristici valoarea 0 ;

<ORIGINE> : conține :

- pentru blocul <FI.HIER> valoarea 65536 ;
- pentru caracteristicile și entitățile definite la nivel <FICHIER> conține adresa virtuală de origine a acestora (baza adresei este 65536 la care se adaugă spațiul total alocat caracteristicilor definite anterior) ;
- pentru caracteristicile definite în interiorul unei entități (inclusiv entități) conține adresa relativă a cuvîntului de memorie începînd cu care caracteristică își ocupă spațiul alocat (reprezintă distanța față de blocul entitate tată).

Dacă caracteristica este de tip entitate imbricată atunci blocul său asociat va avea atașată deplasarea sa în entitatea tată iar caracteristicile definite în interiorul său vor avea atașată deplasarea față de blocul său (al entității de cel mai mic nivel în care sînt definite) ;

<TAIL PTPR> : în funcție de tipul caracteristicii conține :

- <entitate> : numărul hexa egal cu mărimea, în cuvinte, a zonei alocate unei realizări de entitate ;
- <invers> : semi-cuvîntul stîng conține numărul hexa egal cu numărul de biți alocat contorului asociat șirului de biți generat ; semicuvîntul drept conține tipul funcției de dispersie utilizate.
- <inel> ::
 - valoarea 1 pentru lanț simplu ;
 - valoarea 2 pentru lanț dublu ;

<referire> : valoarea 1 pentru referire pe nume de entitate ;

- valoarea 2 pentru referire cu lanț simplu ;
- valoarea 3 pentru referire cu lanț dublu ;

<cuvînt> : • octetul 1 : adresa relativă a începutului caracteristicii în cuvîntul adresă dat de ORIGINE (numărul bitului) ;

- octetul 2 : mărimea caracteristicii exprimată în octeți ;
- octetul 3 și 4 : — valoarea X'8000' dacă se utilizează funcția de H-code pusă la dispoziție de sistem ;
— adresa programului de H-code al utilizatorului ;

<valoare numerică> :

- octeții 1,3 și 4 idem cuvînt ;
- octetul 2 mărimea caracteristicii exprimată în biți ;

<lista-de-valori> :

- octeții 1, 3 și 4 idem cuvînt ;
- octetul 2 arată numărul de valori din listă ;

<bloc> : idem entitate ;

<text> : mărimea de cuvinte ;

<formal>

<cuvînt formal> } : mărimea în octeți

<valoare numerică> }

<ORG ADDR DIC>

<entitate> } : octetul 1 : numărul de biți (în hexa) strict necesari pentru reprezentarea cu 2/3/4 octeți a numărului de cuvinte (hexa) necesare reprezentării lanțului de biți și contorului său.

<invers> } : — octeții 1—2 neutilizați ;

<referire> } : — octeții 3—4 numărul următoarei linii sursă (hexa) ;

<cuvînt>

<valoare-numerică> } : — octetul 1 : dacă este diferit de 0 atunci caracteristica este cu acces rapid sau discriminant ;

<listă-de-valori> }

• Semnificația biților octetului diferit de 0 este :

- bitul 0 : 1 cînd octetul este diferit de 0 ;
- bitul 3 : 1 cheie unică (acces discriminant) ; 0 cheie dublă (acces rapid) ;
- bitul 4 : 1 lanț dublu
0 lanț simplu
- bitul 5 : 1 lanț ordonat
0 lanț neordonat
- bitul 6 : 1 legătură dublă înainte
0 legătură dublă înapoi
- bitul 7 : 1 H-code perfect

octeții 2/3/4 dacă octetul 1 este la 0 are valoarea 0 ; în caz contrar conține adresa virtuală a începutului dicționarului (adresa calculată ca multiplu de 512).

<NBMOY> : conține pentru :

- <referire> și <inel> : adresa din tabel la care se află inelul, respectiv referirea, asociată ;
- <valoarea numerică> : valoarea (în hexa) diferenței între limitele intervalului declarat ;
- <lista-de-valori> :
 - semicuvântul din stânga : numărul de biți ocupați de un element valoare din listă (determinat de numărul de caractere declarate pentru elementul valoare) exprimat în zecimal împachetat ;
 - semicuvântul din dreapta : numărul de elemente declarate în listă ;
- <entitate> : punctator spre entitatea înglobată dacă entitatea în curs de prelucrare este referită ;
- <invers> : punctator structură pe prima entitate introdusă prin „UN“ în citația de <invers>.

Codificarea extensiilor caracteristicilor în BROU se face astfel :

- pentru <valoare numerică> se memorează :
 - marginea inferioară a intervalului de variație ;
 - marginea superioară a intervalului de variație ;
 - marginea superioară extinsă a intervalului de variație ;
 - punctatorul spre identificatorul caracteristicii din DICONOM ;
- pentru <listă-de-valori> :
 - lungimea reală a valorii din listă ;
 - valoarea definită ;
- pentru fiecare valoare din listă ;
 - punctatorul spre identificatorul caracteristicii din DICONOM.

Completarea tabelii DICONOM se face cu dublete de forma <adresă> <identificator> și pe principiul unicității informației (dacă doi identificatori, descriși la niveluri diferite (sau locuri diferite) ale structurii, sînt identici vom avea o singură realizare în DICONOM).

Pentru această structură compilatorul LDD verifică unicitatea definirii identificatorilor aflați la același nivel în cadrul blocului (inclusiv bloc <FICHIER>), corectitudinea sintactică a declarațiilor de tip, corectitudinea sintactică și contextuală a citațiilor de referință etc.

Pentru fiecare caracteristică compilatorul determină adresa virtuală a realizării fizice a caracteristicii.

Pentru entitățile aflate în structură la nivel <FICHIER> calculează lungimea în cuvinte a acestora.

Dacă structura compilată este corectă atunci codul intern rezultat este memorat în baza de date pentru a constitui modelul de descriere a datelor „fișierului“.

Pe baza adreselor virtuale obținute (prin utilizarea numărului maxim de realizări posibile ale entității avem practic adresa virtuală a realizării fizice a fiecărei caracteristici) prin utilizarea unei funcții de dispersare se realizează corespondența, la momentul exploatării „fișierului“ (crearea și utilizarea „fișierului“), între adresa virtuală a caracteristicii și adresa sa reală (și reciproc).

Optimizarea structurilor la nivelul spațiului virtual

Metoda, utilizată de SGBD-SOCRATE, este aceea de a defini o memorie virtuală, suficient de mare, în care orice informație (din structură) poate exista inițial la o adresă. Fiecare informație elementară (caracteristică) ocupă un anumit spațiu de memorie și cere un anumit tip de adresă. Introducerea caracteristicilor în această memorie virtuală se efectuează în ordinea secvențială a definirii lor în structură și în conformitate cu valoarea la care află contorul de amplasament.

Orice incident apărut la detectarea unei divergențe între tipul de adresă reprezentat de valoarea contorului de amplasament și tipul de adresă cerut de caracteristica prezentată la intrare se rezolvă prin adăugarea unei informații de cadraj. Aceste informații de cadraj reprezintă „puncte albe” în structură, în sensul că ocupă întotdeauna din spațiul rezervat, dar nu sînt adresabile prin metodele puse la dispoziție de SGBD-SOCRATE.

Optimizarea spațiului virtual constă, în esență, în determinarea acelei ordini a informațiilor (caracteristicilor), din structură, care duce la minimalizarea spațiului virtual ocupat.

Această ordine se obține prin :

- 1) gruparea caracteristicilor multiplu de cuvînt sau cuvînt ($\langle \text{text} \rangle$, $\langle \text{referință} \rangle$, $\langle \text{inele} \rangle$, $\langle \text{invers} \rangle$) imediat după DEBUT (pentru $\langle \text{entitate} \rangle$ sau $\langle \text{bloc} \rangle$) ;
- 2) gruparea caracteristicilor de tip $\langle \text{cuvînt} \rangle$, $\langle \text{listă-de-valori} \rangle$, $\langle \text{valoare numerică} \rangle$, de maniera micșorării numărului de biți neutilizați într-un cuvînt memorie.

Optimizarea structurilor la nivelul spațiului real

Spațiul real (memoria externă) este împărțit în pagini (de 1 k, de exemplu), fiecare pagină fiind divizată într-un număr întreg de subpagini a căror mărime (număr întreg de cuvinte) reprezintă un element ales de proiectant în funcție de proprietățile datelor supuse analizei.

Proiecția spațiului virtual, pe spațiul real, se face pe subpagini de $(L - 1)$ cuvinte. L este parametrul furnizat de proiectant, la generarea bazei de date, și este asociat spațiului în dicționarul datelor. Fiecărei subpagini i se atașează un cuvînt de control iar cuvintele de control, ale subpaginilor care aparțin unei pagini, sînt grupate la începutul paginii.

Proiecția unei subpagini din spațiul virtual într-o subpagină din spațiul real se efectuează atunci cînd cel puțin un bit din interiorul său are valoarea 1.

Optimizarea spațiului real constă, în esență, în micșorarea numărului de subpagini proiectate.

Această optimizare se obține prin :

- optimizarea structurii virtuale : reducerea „punctelor albe” duce implicit la un câștig de spațiu real (în conformitate cu cele prezentate anterior) ;
- optimizarea structurii conform metodei frecvențelor de apariție ale caracteristicilor.

Optimizarea structurii bazei de date utilizând metoda frecvențelor de apariție a datelor asociate caracteristicilor

În esență o structură a unei baze de date reprezintă un model al datelor reale.

Obiectele sau fenomenele (caracterizate de date specifice) supuse analizei se înscriu, în general, într-un caz particular al acestui model (anumite caracteristici nu primesc valori). Este evident deci că pentru o realizare particulară a acestui model putem avea un câștig de spațiu real în condițiile în care proiecția spațiului virtual pe spațiul real se face numai pentru acele caracteristici care au primit o valoare. Am arătat anterior că proiecția spațiului virtual pe spațiul real se efectuează atunci când cel puțin un bit, din subpagina respectivă, este poziționat la 1, iar proiecția se efectuează în bloc, la nivel de subpagina.

Ideea optimizării constă în găsirea unei modalități de grupare a caracteristicilor, din structură, care să ducă la o încărcare cât mai bună a subpaginilor proiectate (prin *gruparea trăsăturilor comune ale modelului și „izolarea grupată” a trăsăturilor specifice*).

Optimizarea structurilor conform metodei frecvențelor de apariție a datelor asociate caracteristicilor presupune parcurgerea următorilor pași:

F1 : : se determină frecvența de apariție F_a , a tuturor caracteristicilor din structură (mai puțin $\langle entitate \rangle$ și $\langle bloc \rangle$), astfel :

$$F_a = \frac{N_{ra}}{N_{mre}}, \text{ unde :}$$

- N_{mre} : numărul maxim de realizări posibile ale entității în care este definită informația pentru care se calculează frecvența de apariție ;
- N_{ra} : numărul real de apariții a informației (pentru toate realizările reale care apar la încărcarea inițială a bazei de date).

Determinarea lui N_{ra} se poate face astfel :

F1.1 : : *prin metoda observărilor statistice directe* : se efectuează observări statistice pe datele reale care reprezintă lotul de încărcare (creare) a bazei de date ;

F1.2 : : *prin metoda „spionajului” statistic al bazei de date* : se încarcă baza de date (cu structura optimizată în conformitate cu regulile de optimizare a spațiului virtual și cu cele de optimizare a accesului la informații) cu datele reale, care constituie lotul de încărcare a bazei de date, după care se efectuează teste statistice asupra fiecărei caracteristici (eventual se determină direct F_a asociată) din structură (de exemplu utilizând funcția **D** a limbajului de interogare, pentru a determina numărul de realizări ale caracteristicii cu valoarea diferită de „*nedefinit*”). Deși metoda pare laborioasă este foarte bună în sensul că :

- sistemul proiectat poate funcționa cu această structură (dar nu în condiții optime) ;
- permite efectuarea unor teste de acces asupra caracteristicilor și determinarea celei mai bune metode de acces utilizabile ;
- permite încărcarea bazei de date, cu structura optimizată, luînd ca intrare baza de date cu structura neoptimizată (trecură de la o bază la alta poate fi realizată și la nivel fizic cu programe scrise în limbaj de asamblare).

- * Frecvența de apariție se determină pentru fiecare caracteristică în parte și se asociază acesteia.
- * Pentru bloc și entitate, F_a se determină ca medie a frecvențelor caracteristicilor aflate pe primul nivel (în interiorul lor).

Observație :

Dacă determinarea lui N_{ra} nu se poate face pentru numărul maxim de realizări posibile (N_{mre}) atunci se poate înlocui acest număr cu un număr egal cu numărul de cazuri supuse observării (N_{cso})

Determinarea lui N_{ra} se va face, prin una din metodele descrise, în conformitate cu valoarea lui N_{cso} . Alegerea acestui număr se va face ținându-se cont de faptul că el reprezintă un eșantion al datelor reale, eșantion care trebuie să fie cât mai reprezentativ pentru a nu denatura evoluția reală a caracteristicii observate. În acest caz, calculul frecvențelor de apariție se va face cu formula : $F_a = \frac{N_{ra}}{N_{cso}}$, unde N_{ra} se determină în contextul lui N_{cso} .

- F2 : : se ordonează caracteristicile în ordinea descrescătoare a frecvențelor de apariție (ordonarea nu trebuie să modifice relațiile structurale introduse prin imbricare și grupare). În cazul în care informațiile aparțin unui grup, repetitiv sau nu, se ia în considerare numai frecvența elementului grup : în interiorul grupului caracteristicile se grupează conform regulii enunțate.
- F3 : : se stabilesc *clasele de variație a frecvențelor* caracteristicilor astfel : se determină numele MS_1 și MI_1 ca limită superioară, respectiv inferioară, a intervalului (clasei) de variație a frecvenței i cu proprietățile :
- MS_1 : cea mai mare frecvență de apariție ;
 - $MS_{i+1} < MI_1$;
- cu $i = 1, 2, \dots, n$ unde n este numărul de clase de variație stabilite.
- F4 : : în fiecare clasă de variație a frecvenței astfel stabilită se grupează caracteristicile conform regulilor de optimizare a spațiului virtual.

Observație :

Această aranjare poate genera apariția unor informații de cadraj de tip „puncte albe” atât între două caracteristici succesive din cadrul aceleiași clase de variație a frecvențelor, cât și între clase de variație a frecvențelor adiacente.

„Punctele albe” pot fi evitate prin înlocuirea spațiului rezervat lor cu spațiul rezervat unor caracteristici din structură (*caracteristici definite*) : ideea este aceea de a obține, în cadrul clasei, o aranjare care să diminueze la maxim caracteristicile nedefinite „puncte albe” .

Această aranjare compactă se poate obține luind în considerare următoarele :

- F4.1 : : se caută în cadrul clasei (căutarea se face de sus în jos, adică de la caracteristica după care apare primul „punct alb” în jos) o caracteristică care îndeplinește condițiile de cadraj și spațiu cerute (în particular poate să îndeplinească numai condiția de cadraj, în cazul în care spațiul ocupat de această caracteristică este mai mic decât cel necesar completării golului).

DACA caracteristica este găsită în clasa respectivă

ATUNCI va fi transferată în locul „punctului alb” detectat ;

- F4.2 : : **DACA** nu există în cadrul clasei o caracteristică corespunzătoare (sau caracteristici corespunzătoare, în cazul în care condiția cadrului cerut este îndeplinită de mai multe caracteristici a căror sumă de spații ocupate este mai mică sau egală cu spațiul cerut)

ATUNCI se va căuta o caracteristică (caracteristici) corespunzătoare în celelalte clase, căutarea efectuându-se în ordinea de definire a claselor.

Observație :

Orice transfer de caracteristică presupune recalcularea spațiului cerut de informațiile de tip „punct alb” din clasa din care s-a efectuat transferul.

Metoda este valabilă și pentru rezolvarea incidentelor de cadraj între clase adiacente (rezolvarea acestor incidente se va face după compactarea clasei imediat superioare).

Structura astfel obținută este optimă atât din punct de vedere al spațiului virtual cât și a celui real.

O problemă care apare la această metodă este aceea a determinării dimensiunii intervalelor de variație a frecvențelor. O modalitate de determinare a intervalelor de variație este aceea a împărțirii caracteristicilor (ordonate conform lui F2) pe subpagini. Dacă o caracteristică se întinde pe două subpagini (datorită frecvenței pe care o are și nu a spațiului ocupat — dacă ocupă două subpagini este bine să se analizeze dacă dimensiunea aleasă pentru subpagina este optimă) atunci va fi considerată ca făcând parte din subpagina următoare (deci frecvența ei va fi MS_1 a subpaginii următoare), în subpagina curentă înlocuindu-se cu un „punct alb“.

După determinarea intervalelor de variație se trece la optimizare conform lui F4.

Metoda împărțirii în clase de variație a frecvențelor, combinată cu cea a optimizării spațiului virtual și cu cea a compactării structurii duce evident la un câștig important de spațiu la încărcare : subpaginile proiectate vor fi, în acest caz, încărcate la maxim și de asemenea numărul de subpagini proiectate pe realizare a obiectului real se micșorează la nivel global (prin gruparea caracteristicilor cu frecvențe mici de apariție, în subpagini virtuale cu șanse mici de proiecție).

Dacă informațiile sînt aranjate în structură într-o ordine aleatoare a frecvenței, probabilitatea de ocupare a unui număr mai mare de subpagini reale crește în funcție de gradul de dispersare a caracteristicilor cu frecvențe mari de apariție.

Evident metoda este valabilă numai în cazul în care o realizare a entității (aflate la cel mai înalt nivel <FICHIER>) ocupă cel puțin două subpagini.

În cazul în care informația ocupă numai o subpagina câștigul din spațiu de memorie externă este nul dar gruparea, în sine, pe frecvențe de apariție a datelor aduce un câștig sesizabil de timp de exploatare.

Observație :

Deși implementările mai recente ale SGBD SOCRATE aduc o facilitate importantă prin alinierea automată a primei realizări de entitate la frontieră de subpagina, indicăm utilizarea acestei metode. Utilizarea alinierii automate se va face pentru a controla corectitudinea calculului propriu. Această indicație este făcută din considerentul că spațiul de **cadraj introdus** pentru aliniere în **mod automat** este indisponibil pentru programator. Aceleași raționamente care ne-au adus la ideea optimizării ne obligă să facem utilizabil acest spațiu, și din păcate, acest lucru se poate realiza, deocamdată, numai manual sau semiautomat.

Algoritmul metodelor frecvenței de apariție este utilizabil pentru optimizarea memoriilor paginate, indiferent de implementare.

Optimizarea timpilor de acces necesari regăsirii unei informații

Optimizarea timpilor de acces necesari regăsirii unei informații se realizează prin diminuarea numărului de accesuri, la suportul extern (memoria externă). Această diminuare a numărului de accesuri se realizează prin :

- 1) optimizarea structurii bazei de date ;
- 2) optimizarea programelor de prelucrare.

Optimizarea structurii bazei de date

Optimizarea este privită, în acest caz, din două puncte de vedere :

a) din punctul de vedere expus anterior orice diminuare a numărului de subpagini proiectate duce implicit la micșorarea timpilor de prelucrare în memoria internă și a timpilor de transfer al informațiilor în/din memoria internă din/pe suportul extern ;

b) din punct de vedere al optimizării timpilor de acces la subpagina, structura trebuie să îndeplinească condițiile :

– prima realizare a fiecărei entități trebuie să aibă o adresă multiplu de $L - 1$ subpagina utilă. Acest lucru se realizează fie măbind spațiul ocupat de caracteristicile care o preced fie introducând informații de cadraj ;

– fiecare entitate să ocupe un număr întreg de subpagini. Acest lucru se realizează, de asemenea, fie măbind spațiul ocupat de caracteristicile care o compun, fie introducând informații de cadraj cu frecvență de apariție nulă. În ambele cazuri avem o mărire a spațiului virtual care nu duce la mărirea timpilor de acces ci la diminuarea acestora, diminuare care se datorește îmbunătățirii condițiilor de funcționare a componentelor de acces puse la dispoziție de sistem.

În cazul realizării unei adrese multiplu de subpagina, pentru prima realizare a entității, este recomandabil să se facă următoarea analiză :

– dacă entitatea este la cel mai înalt nivel al bazei de date („FICHIER“) atunci se vor introduce variabile de cadraj (aceste informații vor reprezenta caracteristici fictive utilizabile : se poate mări numărul de elemente Z_1 și Y_1 care au o singură realizare) ;

– dacă entitatea este imbricată atunci este eficientă utilizarea unor caracteristici, aflate la același nivel, drept informații de cadraj (dacă se introduce o informație de cadraj atunci la orice generare a unei realizări a entității înglobante și la generarea primei realizări a entității imbricate acest spațiu va fi transferat sistematic pe suportul extern).

Algoritm de determinare a dimensiunii informației de cadraj

Algoritmul permite determinarea, pentru entitățile unei baze de date, a informației de cadraj necesară pentru :

– alinierea primei realizări la o adresă de subpagina ;

– alinierea lungimii realizării entității la multiplu de subpagina.

Pentru prezentarea algoritmului vom folosi notațiile :

– *variabile globale* :

NOC : număr octeți/cuvînt memorie ;

NBC : număr de biți/cuvînt memorie ;

L : lungimea în cuvinte a unei subpagini ;

NRENTI : numărul de entități din baza de date ;

– *variabile pentru o entitate dată* :

NMRE : numărul maxim de realizări ;

NUMENTI : numele entității ;

LGENTI : lungimea entității ;

LGAL : lungimea recalculată a entității ;

LSB : lungimea șirului de biți în cuvinte ;

- AVROG** : adresa virtuală de origine a primei realizări ;
N : octeți calculați pentru aliniere la adresă multiplu de subpagină a primei realizări ;
NOCENT : numărul de octeți de aliniere a lungimii unei realizări la adresă multiplu de subpagină ;
NRSP : numărul de subpagini ocupate de o realizare ;
 – *variabile de lucru* : **I**, **MODIF**, **RLSB**, **RMODIF**, **RNSP**
 – ⊕ : variabila care urmează va primi restul împărțirii ;

1 : start ;

2 : inițializări :

AVORG := 65536 ;

NOC := 4 ;

NBC := 32 ;

I := 1 ;

3 : citește NUMENTI, NMRE, LGENTI ;

N := 0 ;

/* calcul lungime șir de biți <LSB> */

LSB ⊕ RLSB := (NMRE / NBC) ;

Dacă RLSB > 0

atunci

LSB := LSB + 1 ;

sfd ;

/* calcul octeți <N> de aliniere entitate la adresă

/* multiplu de subpagină

MODIF ⊕ RMODIF := (AVORG + 2 * LSB + 2) / L ;

dacă RMODIF > 0

atunci

MODIF := MODIF - 1 ;

sfd ;

MODIF := (AVORG + 2 * LSB + 2) - (L * MODIF) ;

dacă MODIF > 0

atunci

N := NOC * (L - MODIF) - 1 ;

/* calcul octeți aliniere lungime entitate <NOCENT> la

/* multiplu de subpagină L

NRSP ⊕ RNSP := (LGENTI/L) ;

dacă NRSP = 0

atunci

NOCENT := (L - RNSP) * NOC ;

NRSP := 1 ;

altfel

dacă RNSP > 0

atunci

NOCENT := (L - RNSP) * NOC ;

NRSP := NRSP + 1 ;

sfd ;

sfd ;

LGAL := NRSP * L ;

scrie NUMENTI, AVORG, NMRE, LGENTI, NOCENT, LGAL, LSB, N ;

dacă I < NRENTI

atunci

dacă N ≠ 0

atunci

AVORG := AVORG + (N + 1) / NOC ;

sfd ;

AVORG := AVORG + 2 * LSB + (L * NRSP) * NMRE + 2 ;

 I := I + 1 ;

 salt la 3 ;

sfd

4 : stop.

Optimizarea programelor de prelucrare

Transferul paginilor în/din memoria internă din/in memoria externă se realizează prin intermediul unor „buffere”, numite cadre de lucru, astfel :

— la cererea de acces la o pagină se caută mai întâi în aceste cadre de lucru :

— **DACĂ** pagina căutată există

ATUNCI nu are loc acces la suportul extern ;

— **DACĂ** pagina căutată nu există

ATUNCI se aduce această pagină în cadrul de lucru care conține pagina cu cel mai mare timp de neutilizare în memoria internă (eventual se transferă, în prealabil, pagina veche pe suportul extern sau se recuperează spațiul disc dacă pagina a devenit vidă) ;

— la găsierea paginii dorite se detaliază căutarea pînă la nivelul specificat în program.

Ideea de optimizare constă în aceea că odată găsită o pagină și, în cadrul ei, subpagina să se efectueze toate prelucrările cu informațiile din această subpagina. Pentru argumentare să considerăm următoarele :

— vom numi distanța de paginare între două citații succesive (care aparțin aceleiași unități de program) numărul de accesuri la paginare care se efectuează între momentele de execuție a acestor citații (citație : apel subpagina-prelucrare informație din subpagina) ;

— dacă distanța de paginare este foarte mare este evident că fiecare citație va face apel la citirea paginii de pe suportul extern (o distanță de paginare mare presupune un transfer important de pagini care poate duce la ștergerea paginii considerate de noi din cadrele de lucru) ;

— ideea este de a anula distanța de paginare, anulare care se obține grupînd citațiile care se referă la informații care aparțin aceleiași subpagini (vezi algoritmul frecvențelor-grupare caracteristici pe subpagini).

Determinarea optimă a spațiului dicționar al unei baze de date

Pentru toate implementările și versiunile SOCRATE ABD are posibilitatea stabilirii dimensiunii în unități fizice alocabile (dependente de tipul suportului bazei de date și caracteristicile sistemului de operare gazdă) a spațiului destinat stocării datelor aferente unui spațiu virtual. În general, prin această dimensionare se stabilește de fapt numărul de pagini ale unui spațiu fizic. Dacă pentru spațiul fizic destinat stocării datelor există și posibilitatea determinării mărimii subpaginii pentru celelalte spații această mărime este prestabilită (pentru a simplifica, pe de o parte, algoritmi de gestiune, iar pe de altă parte, și pentru a imprima un caracter de „transparență” accentuată a intervenției acestora în prelucrările curente).

În acest context utilizatorul (ABD în special) are posibilitatea să determine o dimensiune optimă pentru spațiul dicționar al bazei de date utilizând formula :

$$V_{mc} = [L_{sp} * (N_m * K_m + N_p * K_p + N_e * K_e + \sum_{i=1}^n N_{e1} + \sum_{j=1}^m N_{rj})] * (K_{u0} + 1)$$

unde :

V_{mc} : volumul de memorie necesar exprimat în cuvinte ;

L_{sp} : lungimea unei subpagini în cuvinte ;

N_m : numărul de programe de tip macroinstrucțiune care se vor stoca în baza de date ;

K_m : coeficient de corecție a numărului de macroinstrucțiuni ;

N_p : numărul de programe precompilate care se vor stoca în baza de date ;

K_p : coeficient de corecție al numărului de programe precompilate ;

N_e : numărul de programe în format executabil tip „sistem operare gazdă“ stocate în baza de date ;

K_e : coeficient de corecție al numărului de programe executabile.

Coeficienții K_m , K_p și K_e se stabilesc în funcție de evoluția probabilă a numărului elementelor respective pe parcursul exploatării bazei de date. În general, acești coeficienți asigură un spațiu suplimentar necesar stocării unor elemente de tipul respectiv și au aceeași lege de definire cu aceea a prevederii aplicațiilor posibile de realizat pe baza de date respectivă.

N_{e1} : numărul maxim de valori pe care le poate lua caracteristica C_1 declarată cheie de acces (rapidă sau discriminantă).

Pentru o caracteristică declarată cheie de acces N_{c1} se calculează astfel :

— $N_{c1} = Nmre$, dacă caracteristica este declarată într-o entitate de primul nivel ;

— $N_{c1} = \prod_{l=1}^m Nmre_l$, dacă caracteristica aparține unei entități de nivel l ($m \leq Nmi$), unde prin \prod am notat operația de produs iar prin Nmi numărul maxim de imbricări admise, pentru entitate, de implementare ;

— $Nmre$: numărul maxim de realizări declarate pentru entitate ;

Nr_j : reprezintă numărul maxim de asocieri de tip referire pentru caracteristica de tip referire j .

Ca și la declarațiile de chei de acces Nr_j se calculează astfel :

— $Nr_j = Nmre$, dacă caracteristica este declarată într-o entitate de primul nivel ;

— $Nr_j = \prod_{e=1}^m Nmre_e$, dacă caracteristica este declarată într-o entitate imbricată de nivel m ($m \leq Nmi$).

În cazul în care implementarea SOCRATE pe care o utilizăm nu admite programe direct executabile sau caracteristicile de tip referire nu se stochează în spațiul dicționar, elementelor respective din formulă (N_e și Nr_j) li se acordă valoarea 0.

$Ku0$: coeficient de umplere maxim admis pentru subpagină la încărcarea inițială a bazei de date. Acest coeficient este valabil numai pentru implementările care stochează mai multe elemente de același tip pe subpagină.

În cazul în care se stochează un singur element pe o subpagină acest coeficient are valoarea zero.

Dacă Noc este numărul de octeți pe un cuvânt de memorie atunci dimensiunea în octeți a volumului de memorie (Vmo) necesar este :

$$Vmo = Noc * Vmc$$

Considerînd că Vua este dimensiunea în octeți a unei unități alocabile (în sens sistem de operare gazdă) atunci necesarul de unități alocabile (Nua) pentru spațiul dicționar se determină astfel :

$$\frac{Vmo}{Vua} = Q + r, \text{ dacă } \begin{cases} r = \text{zero atunci } Nua = Q * Ko \\ r \neq \text{zero atunci } Nua = (Q + 1) * Ko \end{cases}$$

unde Ko reprezintă coeficientul de umplere optim admis pentru un fișier oarecare de către sistemul de operare gazdă.

Dimensiunea spațiului dicționar poate fi modificată în orice moment. Această modificare necesită o reorganizare a acestui spațiu prin operațiile de restaurare/salvare sens SOCRATE (cap. 6). Indiferent dacă modifică sau nu dimensiunea acestui spațiu ABD trebuie să analizeze în permanență rezultatele aplicării procesorului de statistici pe acest spațiu. Dacă acest procesor semnalează schimbări frecvente de pagini/subpagini pentru găsirea unei informații sau lanțurile de „squatterii” devin prea lungi (ponderea lanțurilor lungi în totalul spațiului alocat) va efectua o operație de salvare/restaurare sens SOCRATE pe acest spațiu. Operația de salvare se va efectua, principal, pe zone de spațiu *disjunct continue* iar restaurarea pe întreg spațiu conform principiului descris în capitolul 6.

Tehnici de construire a programelor de serviciu

Controlul coerenței

Transformările parcurse de o informație, descrise în paragrafele anterioare pot fi rezumate astfel :

$$IV \xrightarrow{(f)} Mv \xrightarrow{(g)} Mr \xrightarrow{(h)} Me$$

IV : ansamblul identificatorilor și valorilor afectate de către utilizator informațiilor sale prin intermediul LMD ;

Mv : ansamblul adreselor virtuale afectate informațiilor de către interpretorul LMD utilizînd structura internă a bazei de date ;

Mr : ansamblul adreselor disc (adreselor de pagină și/sau subpagină) destinate stocării fizice a datelor ;

Mc : ansamblul adreselor din memoria centrală în care sînt prelucrate datele.

Aceste transformări, cu toate că sînt activate prin programele de cereri ale utilizatorului, se execută în mod automat și sînt transparente acestuia. Funcțiile de transfer (f, g, h) sînt funcții realizate prin cooperarea unor module software cu diverse componente hardware ale calculatorului.

În mare, operațiile executate asupra datelor conținute în baza de date de către un utilizator oarecare pot fi grupate astfel :

- 1) — operații de creare, actualizare, modificare sau ștergere ;
- 2) — operații de recuperare și prezentare.

Aceste două mari grupe de operații pot fi combinate.

În cazul operațiilor de tip 1) utilizatorul trebuie să prevadă toate restricțiile modelului datelor privind integritatea bazei de date (teste de validare, controale de coerență logică a unor ansambluri de valori ; clasare logică corectă în ansambluri etc.).

În cazul operațiilor de tip 2) utilizatorul trebuie să modeleze corect algoritmul de regăsire și prezentare externă conform semanticii logice a acestuia.

Prin funcțiunile programate de utilizator cu ajutorul LMD (sau interfeței cu limbaje evolute) care înglobează operații de tip 1. utilizatorul poate aduce baza de date (dacă modul de programare a acestora nu respectă restricțiile de integritate ale modelului datelor) cel mult într-o stare de incoerență logică, din punct de vedere al utilizatorului, stare care este coerență din punct de vedere al SGBD SOCRATE. Repararea acestui gen de incoerență revine în sarcina utilizatorului deoarece el este acela care cunoaște semantica datelor iar prelucrarea acestora se efectuează conform modului și la momentul precizat de el însuși.

Cu toate că modulele software de realizare a funcțiunilor de transfer permit detectarea erorilor de funcționare ale componentelor hardware implicate, există anumite cazuri în care o proastă funcționare a sistemului de calcul poate inhiba însăși detectarea (inhibarea semnalării erorilor de paritate, a erorilor de transfer etc.).

În aceste condiții sau în cazul producerii unor incidente grave (căderi ale surselor de alimentare, variații ale frecvenței curentului în afara limitelor tolerate etc.) o bază de date poate fi adusă într-o stare de incoerență :

- *fizică* : înlănțuiri incorecte ale subpaginilor și/sau paginilor, neconcordanțe între informațiile stocate în cuvântul de control al subpaginilor și conținutul acestora etc.) ;
- *logică* : alterare a conținutului dicționarelor asociate caracteristicilor declarate chei de acces („citește tabele de indecși”), alterare a conținutului șirurilor de biți sau a caracteristicilor de tip referire cu inel a căror gestiune este în sarcina SGBD SOCRATE.

Starea de incoerență fizică este semnalată de către procesorul de statistici și, în principiu, repararea acestui gen de incoerență presupune reluarea prelucrărilor efectuate asupra unei copii a bazei de date definită ca „punct de referință” sau întoarcerea, cu ajutorul fișierelor jurnal, la un „punct de control” în care baza de date nu mai prezintă această incoerență (cap. 8). O stare de incoerență fizică provoacă, în majoritatea cazurilor, în mod automat o stare de incoerență logică a datelor.

Detectarea stării de coerență logică a acestor elemente gestionate de către sistem dar a căror actualizare este efectuată la cererea expresă a utilizatorului se efectuează prin rularea unor programe cu un algoritm standard. Scrierea acestor programe și alegerea momentului rulării lor este sarcina administratorului bazei de date care este singura persoană autorizată să le analizeze rezultatul și să ia o decizie conformă fiecărui caz detectat. Execuția acestor programe de test este imperios necesară înaintea luării deciziei de construire a unui „punct de referință” al bazei de date. Modul de construire a acestor programe precum și cazurile de incoerențe care se pot detecta vor fi prezentate în paragrafele următoare. Pentru această prezentare vom face referire la schema conceptuală prezentată grafic în figura 8.16.

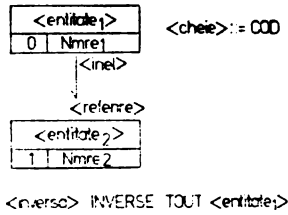

Fig. 8.16. Exemplu de schemă conceptuală

Această schemă poate fi adaptată fiecărui caz particular (chiar dacă declarațiile de tip $\langle \text{inel} \rangle$ și $\langle \text{referire} \rangle$ sînt definite în aceeași entitate) conform declarațiilor efectuate de utilizator. Modificările pe care trebuie să le efectueze acesta se referă la specificarea numelui obiectelor implicate și a citației corecte a acestora.

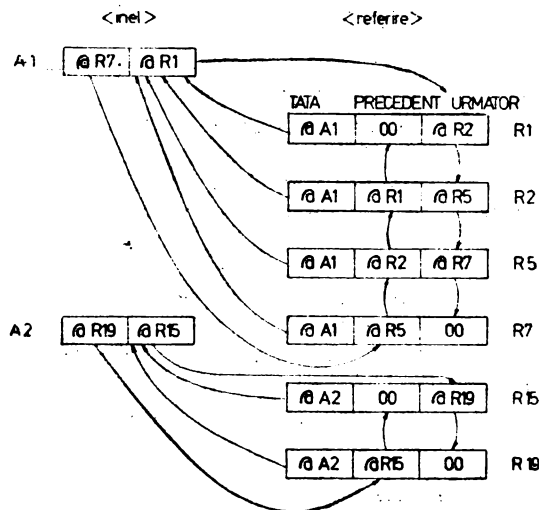
În general, depanarea incoerențelor detectate se execută prin utilizarea fișierelor jurnal care permit întoarcerea la o stare coerentă. În afara acestei tehnici generale vom sugera unele procedee utilizabile pentru refacerea coerenței în fiecare caz particular.

Caracteristici de tip $\langle \text{inel} \rangle$

Pentru a prezenta tipurile de incoerențe care pot fi întîlnite în cazul caracteristicilor de tip $\langle \text{inel} \rangle$ vom considera că acestea sînt declarate cu lanț dublu (cele cu lanț simplu sînt definite ca o restricție a acestora).

O caracteristică de tip $\langle \text{inel} \rangle$ cu lanț dublu se reprezintă pe 2 cuvinte cu semnificația (figura 8.17) :

- cuvîntul 1 (PRIMUL) : adresa virtuală a primei realizări de entitate care a efectuat referire la acest inel (gestionat FIFO) ;

Fig. 8.17. Structura caracteristicilor $\langle \text{referire cu inel} \rangle$ și $\langle \text{inel} \rangle$

- cuvîntul 2 (ULTIMUL) : adresa virtuală a ultimei realizări de entitate care a efectuat referire la acest inel (gestionat LIFO) ; Dacă <inelul> nu grupează nici-o realizare de entitate aceste cuvinte sînt vide.

Caracteristica de tip <referire cu inel> cu lanț dublu asociată se reprezintă pe 3 cuvinte cu semnificația (figura 6.17) :

- cuvîntul 1 (TATA) : adresa virtuală a realizării de entitate care conține caracteristica de tip <inel> la care se asociază ;
- cuvîntul 2 (PRECEDENT) : adresa virtuală a precedentei realizări de entitate care a efectuat referire la același inel (pentru prima realizare din lanț este vid) ;
- cuvîntul 3 (URMĂTOR) : adresa virtuală a următoarei realizări de entitate care a efectuat referire la același inel (pentru ultima realizare din lanț este vid).

Cazurile de incoerență întîlnite la acest tip de caracteristică pot fi :

- 1) rupturi de lanțuri : pointerul PRECEDENT sau URMĂTOR ajunge la valoarea nedefinită dar mai există realizări de entitate care îndeplinesc această condiție. De exemplu, la realizarea R2 cîmpul URMĂTOR, poziționat pe valoare nedefinită, provoacă excluderea din lanț a realizărilor R5 și R7. Orice parcurgere a realizărilor pornind de la capul de lanț nu permite accesul la aceste realizări grupate logic în același ansamblu.
- 2) cicluri în lanț : pointerul PRECEDENT/URMĂTOR punctează spre o realizare definită ulterior, respectiv anterior, pe acest lanț. De exemplu cîmpul URMĂTOR al realizării R5 punctează spre realizarea R1. Acest gen de incoerență provoacă o ciclare la orice tentativă de parcurgere a inelului.
- 3) cîmpul TATA vid : realizarea punctează corect un PRECEDENT și/sau URMĂTOR dar nu trimite la capul de lanț. În cazul unei parcurgeri automate a acestui lanț este imposibilă reîntoarcerea, de la această realizare, la capul de lanț (parcurgeri parțiale ale lanțului imposibile). De exemplu cîmpul TATA al realizării R2 vid.
- 4) cîmpul TATA incorect : realizarea este grupată într-un lanț (cu un anumit TATA) iar cîmpul TATA punctează spre alt cap de lanț. De exemplu realizarea R15 grupată logică în A2 trimite la A1.
- 5) oricare din cîmpurile implicate conțin o adresă virtuală care nu face parte din ansamblul adreselor virtuale alocate pentru <entitatea₁> respectiv <entitatea₂>.

Incoerențele care se încadrează în cazurile 1) —4) pot fi detectate și/sau reparate prin program(e) scris(e) în LMD. Incoerențele de tipul 5) pot fi detectate prin programe scrise în LMD (se provoacă o eroare sistem) dar nu pot fi depanate decît cu ajutorul unor secvențe scrise în limbajul de asamblare și care apelează primitivele interne ale SGBD SOCRATE (pentru construirea altor programe consultați titularul de software SGBD-SOCRATE — ITCI sau CCE. al CSP).

Determinarea coerenței se poate efectua pentru :

- a) stabilirea existenței coerenței ;
- b) stabilirea locului și tipului eventualelor incoerențe.

a) **Determinarea coerenței globale**

Pentru fiecare inel cu lanț dublu sau simplu se execută următoarea secvență de cereri simple :

```

M Y1 = 0   M Yj = 0
POUR TOUT <citație entitate1> X1
  M Yz = D TOUT <inel> DE X1
  M Y1 = Y1 + Yz
FIN

```



```

POUR TOUT <citație entitate2> Xj
  SI EXISTE <referire>
    ALORS
      M Yj = Yj + 1
    FIN
  SI Yj ≠ Yj
    ALORS
      I (1) '** ATENȚIE ** INCOERENȚA LOGICĂ'
      I (+11 -10) Yj I (+1) '#' I (+11 -10) Yj ECRIRE
    FIN

```

Acest mod de detectare permite numai determinarea efectivă a faptului că ansamblul <inel> și <referire> este incoerent sau nu. În cazul incoerențelor nu evidențiază tipul și locul în care există acestea. Mai mult, funcția D poate cicla în cazurile detectării unei erori de tipul 2).

b) Determinarea coerenței, a locului și tipului eventualelor incoerențe

[MY_t := <CKp₁>] /* în cazul în care se dorește oferirea posibilității de */
 [DEPUIS <CKp₂>] /* reluare a programului la incident */
 /* (inițial <CKp₁> și <CKp₂> au valoarea zero) */

```

POUR TOUT <citație entitate1> Xi
  M Yj = NUMDE Xi
  I (1) '* <CKP2> ' I (+11 -10) Yj ECRIRE]
  FAIRE
    M Yi = 0
  POUR TOUT <inel> Xj
    M Yi = Yi + 1
    SI Yi > Nmre2 /* numărul maxim care poate fi grupat */
      ALORS M Zi = 'Y'
      I (1) '** CICLARE ** LA REALIZARE'
      I (+11 -10) Yj I (+1) 'A ENTITATII'
      I (+1) '<entitate1>' ECRIRE I ''
      SORTIE
    FIN
    M Xk = <referire> DE Xj
    SI PAS Xk
      ALORS
        M Ye = NUMDE Xj
        I (1) '** TATA ** VID LA REALIZAREA'
        I (+11 -11) Ye I (+1) 'A ENTITATII'
        I (+1) '<entitate2>' ECRIRE I ''
      SINON
        SI Xk] = Xi
          ALORS
            I (1) '** TATA ** INCORECT LA REALIZAREA '
            M Ye = NUMDE Xj
            I (+11 -10) Ye I (+1) 'A ENTITATII'
            I (+1) '<entitate2>' ECRIRE I ''
          FIN
        FIN
      FIN
    M Yt = Yt + Yi
  FIN
  M Xj = U
  SI Yt > Nmre2
    ALORS /* nu pot detecta dacă am cumva și rupturi, deci: */
      I (1) '*** GRAV *** CARACTERISTICA'
      I (+1) 'ANALIZATA PREZINTA CICLURI.' I (+1) '!ABANDONEZ!'

```

```

    ECRIRE I '
    M Y1 = -500
    I (Y1) 'FORTEZ ABANDON SISTEM'
    /* codul de retur al fazei poate fi testat deoarece este mai mare ca 127 */
    SINON
    M Yj = 0
    POUR TOUT <citație entitate> Xj
    SI EXISTE <referire>
    ALORS
    M Yj = Yj + 1
    FIN
  FIN
SI Yj < Yl
ALORS
  I (1) '** RUPTURI ** DE LANTURI'
  I (+1) 'PE REFERIREA' I (+1) '<referire>'
  I (+1) 'ASOCIATA INELULUI'
  I (+1) '<inel>' ECRIRE I '
FIN
FIN
?

```

Operațiile pe care trebuie să le execute utilizatorul în cazul înlăturării incoerențelor sint :

- să determine și să localizeze fiecare tip de eroare ;
- să marcheze ansamblul realizărilor care conțin legături eronate prin cel puțin una din metodele :
 - gruparea acestora într-o caracteristică de tip <invers> ;
 - salvarea elementelor de identificare a realizărilor de tip <inel> și <referire cu inel> asociate pe un suport magnetic (pot fi salvate și în caracteristici definite în acest scop în structura entității sau dacă proiectantul nu a prevăzut la realizarea structurii acest lucru în eventualele caracteristici de cadraj) ;
- să anuleze aceste realizări ale caracteristicii <referire cu inel> ;
- să testeze, dacă cumva, după această anulare inelul asociat este vid. Dacă inelul nu este vid atunci acesta trebuie anulat fizic pentru a deveni vid ;
- să încarce ansamblul valorilor realizărilor caracteristicii de tip <referire cu inel> în baza de date.

În cazul în care trebuie anulat fizic un <inel> această anulare se poate efectua prin :

- a) -- utilizarea unor programe scrise în limbaj de asamblare ;
- b) -- dacă lungimea realizării de entitate este mai mică decât 32 ko se poate utiliza citirea și scrierea cu format entitate ;
- c) -- ștergerea fizică a realizării de entitate care conține acest inel. Această ștergere trebuie precedată de o operație de salvare a valorilor stocate în realizare (se salvează -- toate eventualele caracteristici de tip <inel> prezente).

Pentru salvarea realizărilor caracteristicii de tip <referire cu inel> și refacearea legăturilor prezentăm în anexa 3 un model de procedură generalizată, adaptabilă la orice tip de relație „1 → n”. Această procedură utilizează un buffer formatat conform următoarei structuri de formal logic generalizat :

FORMAL REFAÇ-LEGATURI

DEBUT

CODANN-ALF MOT 30 /* codul realizării care conține inel */

CODREF-NUM MOT 30 /* codul realizării care conține referire */

CODANN-NUM DILATE (1 9)
 CODREF-NUM DILATE (31 9)

FIN

Această caracteristică este adaptată salvării celor mai lungi coduri și/sau numere de realizări din baza de date.

Caracteristicile definite vor fi utilizate cu semnificația :

- 1) cheia realizării entității care conține caracteristica de tip inel este :
 - ALF : alfanumerică (CODANN-ALF) ;
 - NUM : numerică (CODANN-NUM) ;
 - VID : număr de realizare (CODANN-NUM) ;
- 2) cheia realizării entității care conține caracteristica de tip <referire cu inel> este :
 - ALF : alfanumerică (CODREF-ALF) ;
 - NUM : numerică (CODREF-NUM) ;
 - VID : număr de realizare (CODREF-NUM).

Prin cheie am desemnat caracteristica declarată cheie primară a entității.

Această procedură permite depanarea tuturor tipurilor de erori detectate.

În afara utilizării procedurii prezentate anterior în funcție de natura erorii și de volumul prelucrărilor de efectuat administratorul poate realiza o depanare punctuală a rupturilor de lanț și/sau a ciclărilor în lanț construind programe care înglobează următoarele operații :

- 1 – marcarea adresei realizării entității care conține caracteristica de tip inel implicată într-o variabilă de lucru X_1 ;
 - 2 – parcurgerea secvențială a tuturor realizărilor entității care conține declarația de <referire cu inel> asociată pentru care se efectuează, condițional, operațiile :
 - pentru fiecare caracteristică care referă acest inel se pune referirea la valoarea nedefinit ;
 - se încarcă această referire cu valoarea lui X_1 ;
 - 3 – testarea coerenței logice a noului ansamblu realizat.
- Deși ansamblul acestor operații pare suficient și pentru depanarea erorilor de tip 3) și 4) totuși nu recomandăm utilizarea acestora.

Caracteristici declarate chei de acces

incoerențele care pot fi detectate la acest gen de caracteristici pot fi :

- cicluri în lanțurile de sinonime (similar cicluri la inel) ;
- existența unor valori ale caracteristicii care nu sînt clasate în dicționar ;
- rupturi de lanțuri pentru sinonime.

Pentru determinarea coerenței în cazul caracteristicilor declarate cheie de acces (cu cheie unică sau dublă, ordonată sau neordonată) se execută secvența :

$M Y_1 = 0$ $M Y_1 = 0$

FAIRE

POUR TOUT <citație entitate₁> PAR <cheie> :

$M Y_1 = Y_1 + 1$

 SI $Y_1 > N_{mre_1}$

 ALORS

 I (1) '**CICLARE** LA CHEIA' I (+1) '<cheie>' ECRIRE

 SORTIE

 FIN

FIN

FIN

```

POUR TOUT <cităție entitate1>
  SI EXISTE <cheie>
    ALORS
      M Yj = Yj + 1
    FIN
  FIN
SI Yi > Yj
  ALORS
    I(1) '** CICLARE ** ÎN LANȚUL' I(+1) 'SINONIMELOR' ECRIRE
  SINON
    SI Yj > Yi
      ALORS
        I (1) '** RUPTURI ** IN LANȚUL' I (+1) 'SINONIMELOR' SAU'
        I(+1) 'VALORI NECLASATE IN DICTIONAR' ECRIRE
      FIN
    FIN
?

```

Pentru a reface incoerențele detectate pe ansamblul valorilor asociate unei chei se realizează următoarele operații :

- 1) se parcurg secvențial realizările entității care conțin cheia :
 - se salvează punctual fiecare valoare atribuită cheii (în zone de manevră din entitate, în caracteristici ale unei entități de lucru definită pentru astfel de operații sau pe un fișier extern bazei de date) ;
 - se șterge intrarea asociată din dicționar (prin atribuirea valorii (1) ;
- 2) se parcurg secvențial realizările entității care conțin caracteristica cheie și valorile salvate se atribuie acestei caracteristici ;
- 3) se efectuează testele de coerență.

Șiruri de biți

Incoerențele detectate în cazul șirurilor de biți se referă la neconcordanțe existente între valoarea contorului și numărul de biți poziționați la valoarea 1 în șir.

Pentru fiecare entitate sau caracteristică de tip <invers> se va controla coerența șirului de biți de prezență și a contorului asociat cu secvența :

```

M Yi = D TOUT { <nume invers> } [ <calificare> ]
                { <nume entitate> }
M Yj = 0 M Yk = 0
FAIRE
  M Yj = Yj + 1
  SI Yj > Nmre
    ALORS
      SORTIE
    FIN
  SI EXISTE UN { <nume invers> } Yj [ <calificare> ]
                { <nume entitate> }
    ALORS:
      M Yk = Yk + 1
    FIN
  REFAIRE
FIN
SI Yi > Yk
  ALORS
    M Z1 = 'MAI MARE'
  SINON
    SI Yi < Yk
      ALORS

```

```

      M Z1 = 'MAI MIC'
    FIN
  FIN
  SI Y1 = Yk
  ALORS
    I(1) '##INCOERENTA## CONTOR' I (+1) Z1
    I(+1) 'DECIT NUMARUL REALIZATORILOR' I(+1) 'PREZENTE LA'
    I (+1) '{nume entitate}' ' ECRIRE
           {nume invers }
  FIN

```

Pentru caracteristicile de tip <entitate> depanarea eventualelor erori poate fi efectuată numai cu ajutorul unor secvențe de program scrise în limbaj de asamblare. Aceste secvențe pot fi generalizate în sensul furnizării, în variabilele de lucru, a parametrilor de execuție (adresa virtuală a contorului, valoarea contorului, numărul bitului care trebuie poziționat/șters etc.). Execuția lor va fi lansată prin ordine, EXEC... în programe scrise în LMD.

Pentru caracteristicile de tip <invers> depanarea eventualelor erori poate fi efectuată sau de maniera celei prezentate pentru <entitate> sau prin efectuarea următoarelor operații :

1) ștergerea caracteristicii de tip <invers> prin secvența :

```

M Y1 = 0
FAIRE
  M Y1 = Y1 + 1
  SI Y1 > Nmre ALORS SORTIE FIN
  SE UN <nume invers> Y1 [<calificare>]
  REFAIRE
FIN

```

2) generarea caracteristicii de tip <invers> prin parcurgerea secvențială a caracteristicii inversate și aplicarea filtrului de selecție, pe valorile realizărilor, care constituie criteriul de inversare.

Suprimarea realizărilor de <entitate>

Deoarece gestiunea caracteristicilor de tip <invers> și a caracteristicilor de tip <referire simplă> este în sarcina utilizatorului, acesta este obligat să asigure, înaintea ștergerii realizării de rang Y₁ a unei entități, execuția următoarelor operații :

1) dacă entitatea este grupată formal în <n> caracteristici de tip <invers> atunci pentru fiecare se va executa secvența :

```

SI EXISTE UN <nume invers> Y1 [<calificare>]
  ALORS
    SE UN <nume invers> Y1 [<calificare>]
  FIN

```

2) dacă realizarea este referită de mai multe realizări a <r> entități distincte atunci pentru fiecare entitate se va executa secvența :

```

M X1 = UN <nume entitate> Y1 [<calificare>]
POUR TOUT <nume entitate> [<calificare>]
  SI <referire simplă> [<calificare>] = X1
  ALORS
    M <referire simplă> [<calificare>] = U
  FIN
FIN

```

3) ștergerea efectivă a realizării Y_1 cu instrucțiunea $S UN \langle \text{nume entitate} \rangle Y_1 [\langle \text{calificare} \rangle]$ sau $S X_1$, dacă X_1 desemnează formal și real realizarea implicată.

Reprezentarea relațiilor de tip „ $m \leftrightarrow n$ ”

Acest tip de relații nu sînt acceptate în această formă de SGBD-SCURATE (în particular nici de alte SGBD-uri) de aceea vor fi transformate în relații elementare de tip „ $1 \rightarrow n$ ”.

Dacă avem două entități X și Y aflate în relația „ $m \leftrightarrow n$ ” (o realizare a entității X este posesor pentru mai multe realizări din Y și o realizare a entității Y este posesor pentru mai multe realizări din X), această relație va fi transformată în relații elementare, introducînd o entitate de legătură L , aflată în relația „ $1 \rightarrow n$ ” cu entitatea X și entitatea Y , prin intermediul căreia se realizează legăturile.

Schematic, transformarea relației „ $m \leftrightarrow n$ ” în relații „ $1 \rightarrow n$ ” se prezintă ca în figura 8.18.

Această schemă este generalizată în sensul că X și Y pot desemna aceeași entitate (realizările entității sînt în relația „ $m \leftrightarrow n$ ”).

Structura conceptuală a entității de legătură L este :

```

ENTITE <Nmre1> <identificator enti. leg.>
DEBUT
  <referire Xy>
  <referire Yx>
  [ <cod entitate X> ]
  [ <cod entitate Y> ]
  [ <alte informații> ]
FIN
  
```

$\langle Nmre_1 \rangle$: numărul maxim de realizări al entității de legătură. Acest număr se stabilește cu formula :

$\langle Nmre_1 \rangle = (\langle Nmre x \rangle * \langle Nmre y \rangle) * k$

unde k este un coeficient de reducere a cărui valoare va fi stabilită de proiectant în funcție de proprietățile datelor ;

$\langle \text{referire } X_y \rangle$: identificatorul caracteristicii de tip referire cu inel care grupează pentru entitatea X realizări ale entității y .

$\langle \text{cod entitate } x \rangle$: identificatorul unei caracteristici destinată memorării valorii cheii primare a realizării entității x (sau a numărului de realizare) aflată în relație.

Natura și structura acestei caracteristici este :

– de tipul caracteristicii corespondente din entitatea x , dacă se utilizează cheia ca element de identificare ;

– de tip valoare numerică cu plaja de variație a valorii în intervalul $[1, \langle Nmre x \rangle]$, dacă se utilizează numărul de realizare al entității, ca element de identificare.

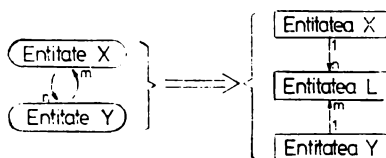

Fig. 8.18. Transformarea relației „ $m \leftrightarrow n$ ” în relații elementare „ $1 \rightarrow n$ ”

Deși aceste elemente sînt redundante, cu caracteristicile de tip referire corespondente, prin introducerea lor se asigură un control logic al coerenței grupajelor. La momentul creerii realizărilor acestei entități se va asigura încărcarea acestor caracteristici în momentul construirii relației (încărcarea referirilor).

Deși această entitate a fost introdusă pentru a permite în principal realizarea fizică a relațiilor de tip „ $m \leftrightarrow n$ ” nu este exclusă și definirea altor tipuri de caracteristici (alte informații) a căror gestiune este în sarcina programelor construite de utilizator.

De exemplu, dacă dorim să reprezentăm relația „produs-materii prime” rezumată prin : „la fabricarea unui anumit produs sînt necesare mai multe materii prime” și „o materie primă poate fi utilizată la fabricarea mai multor tipuri de produse”, care este de tip „ $m \leftrightarrow n$ ”, entitatea de legătură asociată poate conține informații referitoare la consumul specific de materie primă, tehnologia de prelucrare etc.

Pentru a ilustra modul de realizare a relației „ $m \leftrightarrow n$ ” prin entitatea de legătură (fig. 8.19) considerăm faptul că realizarea $\{X_1\}$ se află în relație cu realizările $\{Y_1, Y_3, Y_5\}$ iar realizarea $\{Y_1\}$ se află în relație cu realizările $\{X_1, X_2, X_3\}$.

În această schemă s-au utilizat notațiile :

X_i : realizarea i a entității X ;

INFO(X_i) – informațiile realizării (diferite de legături) ;

\hat{X}_i – adresa virtuală a realizării X_i ;

00 – zero binar (terminator stivă).

În conformitate cu această schemă, pentru a afla care sînt realizările entității Y aflate în relație cu realizarea X_1 se parcurge inelul definit în realizarea X_1 , iar prin referirile la realizările entității Y (relația „1 – 1” cu capul de lanț) devin accesibile informațiile INFO(Y_i) ale acestora.

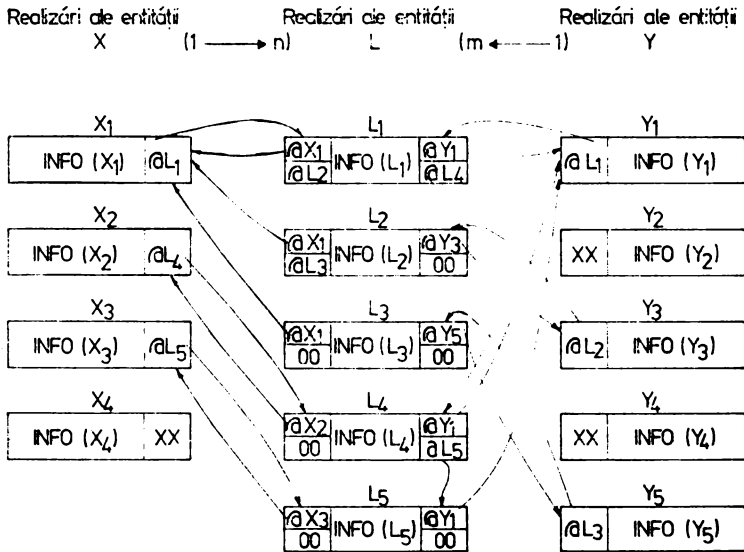

Fig. 8.19. Modul de realizare „fizică a legăturilor între entități aflate în relația „ $m \leftrightarrow n$ ” transformată în relații elementare „1 \rightarrow n”

Parcursarea poate fi ilustrată astfel :

$\partial L_1 : \partial Y_1$ INFO(Y_1)

$\partial L_2 : \partial Y_3$ INFO(Y_3)

$\partial L_3 : \partial Y_5$ INFO(Y_5)

$\langle \text{inel} \rangle : \langle \text{referire} \rangle \rightarrow \langle \text{informații} \rangle$

Precizăm faptul că la o relație de tip „ $m \leftrightarrow n$ ”, transformată, între entitățile X și Y furnizarea datelor necesare grupării realizărilor din Y la o anumită realizare din X permite și construirea relației existente între fiecare dintre realizările entității Y și realizarea din X. Programatorul de aplicație trebuie să prevadă, înaintea execuției secvențelor de generare a unei legături, teste de validare a absenței acesteia (testele se pot aplica sau asupra caracteristicilor de tip referire sau asupra caracteristicilor destinate reținerii cheilor primare ale realizărilor și/sau a numerelor de realizare din entitatea de legătură).

Dacă notăm cu $C(X_i)$ valoarea cheii realizării i a entității X, atunci dacă secvența de asociere (A) este :

1) pentru $X_y : C(X_1) A C(Y_1), C(Y_3), C(Y_5)$, atunci vor fi realizate legăturile :

-- X_1 grupează realizările $\{Y_1, Y_3, Y_5\}$ prin $\{L_1, L_2, L_3\}$;

-- pentru Y_1, Y_3 și Y_5 se vor realiza legăturile cu X_1 prin L_1, L_2 și respectiv L_3 ;

2) pentru $Y_x : C(Y_1) A C(X_1), C(X_2), C(X_3)$, atunci se grupează X_2 și X_3 prin L_4 și L_5 (X_1 este grupat deja din secvența 1).

După efectuarea asocierilor specificate se vor realiza grupajele :

-- $X_1 \{Y_1, Y_3, Y_5\}$ prin $\{L_1, L_2, L_3\}$;

-- $X_2 \{Y_1\}$ prin $\{L_4\}$;

-- $X_3 \{Y_1\}$ prin $\{L_5\}$;

-- $Y_1 \{X_1, X_2, X_3\}$ prin $\{L_1, L_4, L_5\}$;

-- $Y_3 \{X_1\}$ prin $\{L_2\}$;

-- $Y_5 \{X_1\}$ prin $\{L_3\}$.

Analizând aceste asocieri, care decurg din caracteristicile calitative ale datelor, rezultă că am ocupat 5 realizări ale entității de legătură pentru a materializa 10 asocieri. Dacă această proprietate se păstrează pe un eșantion reprezentativ al datelor atunci coeficientul k de reducere a numărului de realizări ale entității de legătură va fi 0,5.

Definirea unor resurse partajate în contextul păstrării reentrantei programelor utilizatorilor conversaționali

Pentru a permite o programare reentrantă a prelucrărilor, SGBD-SOCRATE pune la dispoziția fiecărui utilizator conversațional, conectat la baza de date, un set complet de variabile de lucru proprii (X_i, Y_i, W_i și Z_i). Este posibil, mai ales în cazul înlănțuirii prelucrărilor, ca numărul acestor variabile să fie insuficient. Pentru a elimina acest inconvenient administratorul bazei de date poate pune la dispoziția utilizatorilor o resursă partajată concretizată prin definirea unei entități de LUCRU, care conține caracteristicile capabile să gestioneze variabilele de tip Z_i, W_i și Y_i . Numărul de realizări al acestei entități trebuie să fie, în principiu, cel mult egal cu numărul de utilizatori simultan admiși (la implementarea FELIXC — acest număr poate fi dat de numărul de realizări al entității UTILISATEUR din baza de date în a cărei gestiune se află baza sa de date).

Structura de principiu a acestei entități este de forma :

ENTITE <Nmre> LUCRU

DEBUT

WZ1 MOT /* pentru variabile de */

·
·
·

WZ_i MOT /* tip Zi */

WY₁ DE $-(2^{31}-1) A + (2^{31}-1)$ /* pentru variabile de */

WY_i DE $-(2^{31}-1) A + (2^{31}-1)$ /* tip Y_i */

[WW1 DECIMAL ... WW_i ...] /* pentru variabila W_i dacă
implementarea admite */

FIN

Protocolul de utilizare a realizărilor acestei entități poate fi următorul :

- 1) — la începutul fiecărei prelucrări sau sesiune utilizatorul își rezervă o realizare prin execuția unei macroinstrucțiuni care conține instrucțiunile :

BLOQUER

G UN LUCRU X_i DE XO

LIBERER

- 2) — dacă rezervarea se execută la început de sesiune, pentru întreaga sesiune, atunci dacă sînt apelate mai multe programe succesive care utilizează realizarea rezervată este necesară transmiterea adresei acesteia. Adresa poate fi transmisă prin rezervarea variabilei X_i ca adjectiv de desemnare sau prin conservarea numărului ei de realizare într-o variabilă Y_i cu cererea MY₁=NUMDE X_i. Utilizarea unei forme sau a celeilalte va fi la latitudinea utilizatorului. Variabilele definite vor fi citate prin Wxi DE X_i sau Wzi DE UN LUCRU Y_i DE XO în funcție de opțiunea utilizatorului ;
- 3) — înaintea efectuării deconexiunii (LOGOUT) se va elibera această resursă prin S X_i sau S UN LUCRU Y_i DE XO ;
- 4) — pentru a evita o saturare a acestei resurse cauzată de neexecutarea cerinței 3) se va examina periodic această resursă și se vor suprima realizările definite. Privit în acest context numărul de realizări al entității LUCRU poate fi cu mult mai mare decît numărul de utilizatori admiși să lucreze simultan cu baza de date.

Utilizarea „semafoarelor“ pentru rezolvarea accesului concurent

Pentru rezolvarea accesului concurent SGBD SOCRATE permite blocarea oricărui acces la baza de date pînă cînd este executată o suită de instrucțiuni. Această blocare este disponibilă la nivelul LMD prin comenzile :

— BLOQUER — blocare ;

— LIBERER — deblocare.

Dacă utilizatorul nu este mulțumit de acest mod de lucru atunci acesta are posibilitatea de a gestiona în prelucrările sale protecții mult mai fine. Această gestiune a resurselor poate fi efectuată la nivel de realizare de entitate, grup de caracteristici sau caracteristici prin introducerea unei caracteristici semafor cu valorile binare „LIBER—OCUPAT“.

Toate prelucrările care lucrează cu elementul respectiv trebuie să respecte protocolul :

a) dacă semaforul este în starea „LIBER“ :

- se trece în starea „OCUPAT“ sub controlul comenzilor BLOQUER...LIBERER ;
- se execută prelucrările dorite (accesul la baza de date al celorlalți utilizatori nu mai este blocat) ;
- se eliberează resursa prin poziționarea semaforului, sub controlul comenzilor BLOQUER...LIBERER, în starea „LIBER“ ;

b) dacă semaforul este în starea „OCUPAT“ :

- se semnalează un mesaj, utilizatorului, care anunță această stare și se pune prelucrarea în așteptare.

Utilizatorul de la terminal are posibilitatea :

- să abandoneze prelucrarea ;
- să o pună în așteptare și să o reia după un anumit timp.

Ambele posibilități pot fi incluse în logica internă a programului de cereri pentru a fi executate în mod automat.

¶ Definirea unor resurse globale pentru o bază de date

Dacă facem o comparație cu limbajele algoritmice care solicită rezervarea oricărei variabile înaintea utilizării sale acest mod de lucru a fost păstrat și la LMD SOCRATE. Diferența între LMD și acest tip de limbaje este dată de faptul că toate caracteristicile descrise în structură reprezintă „variabile globale“, în accepțiunea acestei noțiuni utilizate de limbajele algoritmice. Problema pe care dorim să o tratăm este aceea de a defini astfel de „variabile globale“ a căror modificare să nu se repercuteze asupra datelor asociate modelului descris de structură.

Un exemplu de astfel de variabile globale sînt caracteristicile RĂSPUNS, RASP, CONTINUATI etc. descrise în schema conceptuală prezentată în capitolul 3.

Aceste variabile au un identificator cu semantică clară pentru utilizator la momentul solicitării sale într-o prelucrare conversațională. Solicitarea identificatorului utilizează avantajele afișării standard la cererile de comunicare cu exteriorul (M...=EXT) iar calificarea necesară este concisă (M <identificator> DE XO =EXT).

Acestei afirmații i se poate aduce un contraargument : de ce să nu folosim o variabilă de lucru căreia să i se asocieze un text la editare ? Putem afirma că soluția propusă de noi este mai bună din următoarele motive :

1) dacă programele încorporează în cadrul lor texte definite ca literali atunci orice modificare a formei acestor literali necesită :

- modificarea acestui text în toate programele care îl utilizează. Aceste programe pot fi, pentru o bază de date, păstrate sub forma :
 - cod sursă în fișiere de tip „fișier de intrare standard“ ;
 - macroinstrucțiuni și/sau programe precompilate.
- recatalogarea codului macroinstrucțiunilor și programelor precompilate afectate de modificare.

Un exemplu de modificare ar fi transformarea formei de prezentare externă RĂSPUNS : într-o formă imperativă RĂSPUNDEȚI .:

2) introducerea unor literali „în program a căror evoluție este incertă provoacă o legare a programelor de date“ (de acești literali în acest caz).

În cazul utilizării unor variabile globale acțiunile realizate de utilizator pot fi rezumate în cazul modificării lor, pentru exemplul nostru, astfel :

1) se definește o macroinstrucțiune RĂSPUNS

Exemplu :

```
DEFMAC RĂSPUNS : EXP RĂSPUNDEȚI : FDEF ?
```

2) această macroinstrucțiune se va propaga în mod automat în toate programele de tip „fișier de intrare standard” sau macroinstrucțiune, la momentul apelului acestora ;

3) este necesară numai recatalogarea programelor precompilate care o citează.

Mai mult, acest gen de „variabile globale” pot beneficia de restricțiile de validare standard definite la momentul declarării lor. Aceste variabile pot fi definite în orice moment utilizând facilitatea de „adăugare la structură” a unor noi atribute.

Ca exemplu de validare, variabila CONTINUAȚI acceptă răspunsurile DA, NU, Y (yes) și N (not), orice alt răspuns (diferit de U, /, NON, <cr> care sînt răspunsuri ale dialogului conversațional standard) va fi refuzat solicitînd introducerea valorii.

Condițiile de validare pot fi modificate prin redefinirea caracteristicii. De exemplu dacă dorim ca variabila să accepte numai răspunsurile Y și N vom redefini structura modificînd caracteristica astfel : CONTINUAȚI (4 2) (Y N), ceea ce nu va avea nici-o implicație asupra programelor care o citează indiferent de formatul lor de prezentare.

În cadrul utilizării unor „literali” la afișare răspunsul trebuie validat de programator prin logica inclusă în programul său, logică care poate să „cadă” la modificări.

Pentru definirea acestui tip de variabile indicăm ca ele să fie grupate pe pagini iar fiecare grup să fie aliniat la frontieră de pagină. Cu acest mod de definire se asigură prezența lor, la citare, într-un cadru de lucru destinat numai acestor variabile. Avantajul obținut este acela că prin frecvența sa de utilizare cadrul respectiv va fi practic rezident în memoria centrală. Din acest considerent definirea acestor variabile a fost făcută la începutul blocului asociat spațiului virtual „FICHIER”, în cadrul exemplului nostru.

Generarea automată a programelor de întreținere și/sau exploatare a bazei de date

Considerații preliminare

Introducerea automatizării programării [AF1] apare din aceeași necesitate care a dus anterior la utilizarea și introducerea tehnicii de calcul. Aceasta reprezintă unul din pașii care trebuie parcuși în vederea unei reale industrializări a programării. Programarea automată poate fi definită ca totalitatea tehnicilor și metodelor utilizate pentru obținerea automată, prin generarea cu ajutorul calculatorului, a programelor și procedurilor de prelucrare, necesare unei aplicații funcționale. Programele rezultate din generarea automată sînt prezentate în format sursă și au ca suport un limbaj gazdă, în general un limbaj universal, de nivel înalt. Nu este exclusă nici posibilitatea

generării programelor pentru un limbaj specific de tip asamblor, limbaj de comandă al unui sistem de operare etc. Produsele generate sînt portabile în măsura în care limbajul gazdă suport este portabil.

Programele generate automat se aduc la un format executabil efectuînd asupra lor operațiile cerute de sistemul de operare gazdă (de exemplu : compilare, asamblare ediție de legături etc.) sau de software-ul suport pe care se grefează. Codul generat în format sursă poate fi modificat de către programator constituind astfel un suport pentru dezvoltarea programelor de aplicație.

[Metode de generare automată

Metodele investigate, în domeniul generării automate, pot fi materializate prin :

- 1) Construirea unui produs software care primind la intrare informații despre :
 - structura (și descrierea) datelor de intrare,
 - structura (și descrierea) datelor de ieșire,
 - tipurile și algoritmiile operațiilor executate asupra datelor pentru obținerea ieșirilor,

să construiască programele specifice acestor prelucrări.

Acest produs software poate fi construit ca o prelungire firească a unui alt produs de proiectare asistată cu calculatorul (de exemplu pornind de la datele furnizate în urma utilizării produsului PACSIN) sau independent.

În cazul utilizării rezultatelor PACSIN produsul devine, în general, cu un grad de portabilitate scăzut, chiar dacă este realizat într-un limbaj de nivel înalt (va avea cel mult gradul de portabilitate al acestuia).

Pentru utilizarea rezultatelor PACSIN (structura conceptuală descrisă cu LDD, algoritmiile de prelucrare, structura logică a intrărilor etc.) o metodă ar consta în :

- construirea unor macroinstrucțiuni sintactice cu ajutorul LPS ;
- numele acestor macroinstrucțiuni vor fi reprezentate de cuvintele cheie

SOCRATE ;

- formarea, din forma sursă a structurii, a unui program sursă LPS cu apeluri la aceste macroinstrucțiuni. Parametrii de apel vor fi reprezentați de descriptorii asociați caracteristicilor (identificator, limită inferioară, limită superioară, declarație de acces etc.) ;

- compilarea acestui program și obținerea sursei programelor de exploatare. Aceste programe sînt generate conform combinărilor efectuate în macroinstrucțiunile sintactice.

Generarea se poate desfășura parametric în sensul că se pot realiza coduri sursă pe game de operații.

Produsul ar putea construi, conform acestei idei, un mediu atomic de programare pentru baza de date (citații de elemente individuale a căror combinare ar permite obținerea unui program specific).

Construirea unui produs software, independent de produsele existente, sută la sută portabil.

În [A1] acest produs, proiectat logic și realizat fizic parțial denumit SS & PADT (SOCRATE STRUCTURE & Programming Design Tool) ar trebui să dispună de următoarele componente :

- SDT (Structure Design Tool) ;

- SDO (Structure Definition Optimizer) ;
- PDT (Program Design Tool) ;
- POC (Program Optimizer Cod) ;
- RSDT (Relational Structure Design Tool) ;
- RPDT (Relational Programming Design Tool).

Produsul este sută la sută portabil SOCRATE V 1.6. În afara componentelor SDO și POC a căror acțiune este lansată conversațional dar se desfășoară tip „batch processing” restul componentelor sînt „help-by-help”, nivelul de „help” fiind un parametru modificabil dinamic.

SDT permite descrierea asistată a structurilor gestionate cu SGBD SOCRATE. Utilizatorul poate interveni în orice moment pentru a vizualiza structura definită, a efectua modificări în ea, a vizualiza starea de ocupare a spațiului virtual sau a solicita asistența calculatorului. Dacă structura definită este validată de utilizator atunci se construiește în mod automat un tezaur de citații elementare. Acest tezaur va fi utilizat pe parcursul PDT pentru asistarea acestei operații.

PDT permite construirea asistată a programelor de exploatare. Elementele manipulate de program pot fi introduse direct de utilizator, caz în care se verifică corectitudinea sintactică și semantică a citațiilor, sau vor fi selectate prin defilarea pe ecran a caracteristicilor aparținînd unui (unor) domeniu (domenii) ales(e) de utilizator.

Dacă utilizatorul se fixează asupra unui obiect atunci i se solicită ce tip de operație(i) dorește să execute asupra acestuia. În funcție de tipul obiectului și al operației se generează un cod în LMD specific.

Rezultatul generării unui program este catalogat, sub un nume definit de utilizator, nume care trebuie să fie unic.

Dacă există un program cu numele solicitat de utilizator PDT semnalează acest lucru utilizatorului acesta putînd realiza, de exemplu, modificări tip „editor de texte” asupra codului sursă asociat.

În cazul introducerii directe a elementelor de către utilizator se verifică corectitudinea identificatorilor și a citațiilor asociate acestora. Dacă citația este incorectă sau utilizatorul nu o introduce atunci i se prezintă citațiile alternative ale elementului solicitînd alegerea uneia dintre acestea.

SDO realizează o optimizare a structurii obținute conform specificațiilor versiunii de SGBD pentru care se generează și conform criteriilor de optimizare prezentate anterior în acest capitol.

POC realizează optimizarea codului sursă al programului rezultat aplicînd o tehnică de rafinare a acestuia.

RSDT și RPDT, mai puțin dezvoltate actual, vor permite o interfață relațională cu utilizatorul. Acesta va opera cu structura relațională a bazei de date cu ajutorul unui limbaj relațional. Rezultatul generării, din descrierea relațională și programele de exploatare va fi reprezentat de o structură conceptuală SOCRATE și respectiv programe de cereri exprimate în LMD.

Pentru toate componentele rezultatul acțiunii lor poate fi comunicat unei implementări a SGBD SOCRATE sub forma unui fișier de intrare standard. Acest fișier va conține atît comenzile exprimate în limbajul de comandă al sistemului de operare cît și textul exprimat în LDD sau LMD SOCRATE. Singura acțiune de executat, din partea utilizatorului, asupra acestor fișiere va fi reprezentată de lansarea lor în execuție pentru baza de date pe care o exploatează.

2) Construirea unor generatoare de programe specializate pe clase de operații ca : creere, actualizare, ștergere, listare, analiză și interogare etc.

Această metodă este ușor aplicabilă în momentul în care se ajunge la o formalizare a descrierii intrărilor și ieșirilor de date. Programele pot fi generate în bloc (pentru toate tipurile de operații) pornind de la un set limitat de parametri. Setul de parametri combinat cu formalizarea descrierii, formalizare inclusă în general în logica internă a generatorului, va duce la obținerea unor programe variate din punct de vedere funcțional și adaptate perfect unei probleme specifice.

Vom dezvolta mai mult această metodă deoarece, deocamdată, este disponibilă oricărui utilizator.

3) Utilizarea combinată a celor două metode prezentate anterior.

Construirea generatoarelor de programe specializate pe clase de programe

Formalizarea descrierii structurii conceptuale

Structura conceptuală a unei baze de date (BDS), din domeniul economic, realizată cu SGBD SOCRATE se prezintă, văzută prin prisma LDD, ca un ansamblu de relații între entități și/sau elemente aparținând acestor entități.

Această afirmație poate fi rezumată, utilizând notația BNF, astfel :

$\langle \text{structură conceptuală BDS} \rangle ::= \langle \text{relații de agregare} \rangle,$
 $\langle \text{entități nomenclator} \rangle,$
 $\langle \text{entități utilizare} \rangle,$
 $\langle \text{entități documentare} \rangle,$
 $\langle \text{entități nucleu} \rangle$

Entitățile care compun structura conceptuală, privite prin prisma conținutului informațional și a modului de utilizare în programele de exploatare, pot fi grupate în următoarele clase :

- entități de tip nomenclator (dicționar) ;
- entități de tip documentare ;
- entități de tip utilitare ;
- entități de tip nucleu.

Pentru exemplificarea modului de utilizare practică a noțiunilor introduse în continuare se va consulta schema conceptuală descrisă în capitolul 3.

Entitățile de tip nomenclator sînt „externe” celorlalte tipuri de entități și conțin datele în clar aferente informațiilor codificate în acestea și eventual grupări ale realizărilor acestor entități. Între realizările acestor tipuri de entități pot exista diverse relații de grupare care, privite împreună cu relațiile stabilite cu realizările entităților de tip nucleu, definesc reale subdomenii de date și includ diverse căi de parcurgere a acestora.

Entitățile de tip documentare conțin datele cu un anumit grad de repetabilitate temporală aferente unei realizări de tip nucleu (istoric al evoluției unor date). Datele conținute în acest tip de entitate pot da naștere la relații de agregare cu celelalte tipuri de entități.

Entitățile de tip utilitare au rolul de a facilita activitățile de programare și/sau regăsire a datelor și includ date pentru : materializarea relațiilor de tip „ $m \leftrightarrow n$ ”, utilizarea resurselor partajate, definirea unor mecanisme de acces, etc.

Entitățile de tip nucleu conțin datele de bază ale domeniului (subdomeniului) care constituie obiectul principal al sistemului (subsistemului) respectiv.

Relațiile de agregare, stabilite între entitățile care definesc modelul structural, pun în evidență caracteristicile calitative ale datelor, de interdependență-intercondiționare, și pot fi grupate în următoarele tipuri : implicite, explicite și transparente.

Acest grupaj poate fi ilustrat în notația BNF astfel :

$\langle \text{relații de agregare} \rangle ::= \langle \text{implicite} \rangle / \langle \text{explicite} \rangle / \langle \text{transparente} \rangle$

Relațiile de agregare implicite decurg din modul de descriere a modelului structural și sînt reprezentate de entități imbricate, blocuri și caracteristici elementare descrise în cadrul entităților. Modul de producere a acestui tip de relații este modul natural de descriere a structurilor arborescente.

Relațiile de agregare explicite decurg din descrieri explicite și pot fi interpretate ca relații de agregare „forțate”. Aceste relații permit punerea în evidență a rețelilor de date și gruparea datelor pe diverse caracteristici structurale (legături de tip inel-referire).

Relațiile de agregare transparente decurg din descrierea naturală a unor caracteristici identice, din punct de vedere semantic, în entități diferite.

Dintre tipurile de entități prezentate se poate stabili un standard de formalizare pentru entitățile de tip nomenclator și pentru entitățile utilitare utilizate pentru materializarea relațiilor de tip „ $m \leftrightarrow n$ ”.

Formatul general al unei entități de tip nomenclator este :

```
ENTITE <Nmre> <identificator enti.>
  [<cod>]
  [<identificatori inel>]
  [<denumire>]
  [<referințe>]
  [<alte informații>]
FIN
```

unde :

- <Nmre> : numărul maxim de realizări al entității ;
- <identificator enti.> : numele atribut entității de către utilizator ;
- <cod> : identificatorul și tipul caracteristicii de tip cod (cheie primară utilizată la identificarea realizărilor entității). Poate fi de tip numeric (NUM), alfanumeric (ALF) sau poate lipsi (VID) în cazul în care există identitate între conținutul său și numărul de realizare al entității ;
- <identificatori inel> : identificatorii caracteristicilor de tip <inel> care definesc relații între entitățile de tip nomenclator ;
- <denumire> : identificatorii zonelor care conțin denumirea în clar a realizării cu codul <cod> ;
- <referințe> : identificatorii caracteristicilor de tip <referire> definite între entitățile de tip „nomenclator”. Aceste referiri permit evidențierea legăturilor existente între entitatea în cauză și alte entități nomenclator sau între o realizare a entității și anumite realizări ale aceleiași entități. Caracteristicile de tip <referire> pot fi simple sau cu inel asociat ;
- <alte informații> : caracteristicile descrise în cadrul acestora nu ridică probleme la formalizare.

Precizăm faptul că ordinea de definire a caracteristicilor entității este aleasă de proiectant în funcție de rațiuni care privesc optimizarea încărcării realizărilor și a accesului la realizări. Formalizarea nu introduce restricții asupra modului de aranjare a caracteristicilor și a tipului asociat acestora. Pentru a obține o automatizare a pro-

gramării, cu un efort minim din partea utilizatorului, este necesar, în această formalizare, prezența anumitor identificatori construiți în conformitate cu reguli de producție precise. Dacă construirea acestor identificatori se realizează liber atunci numărul de parametri furnizați produsului de generare crește direct proporțional cu gradul de libertate ales. Deoarece nu există restricții asupra modului de descriere a caracteristicilor entității definite prin noțiunea de <alte informații> acestea nu vor fi utilizate în regulile de descriere a tipurilor de modele de descriere deduse din modelul general de formalizare.

Pentru acest model general de formalizare sînt prezentate regulile de producere, sub formă de automate, în figura 8.20.

Pentru exemplificarea modului de deducere a unui tip de model considerăm că entitatea noastră poate să aibă maxim două caracteristici de tip <referire>, denumite <ref₁> și <ref₂>, și cîmpul <denumire> conține maxim două atribute, <den₁> și <den₂>.

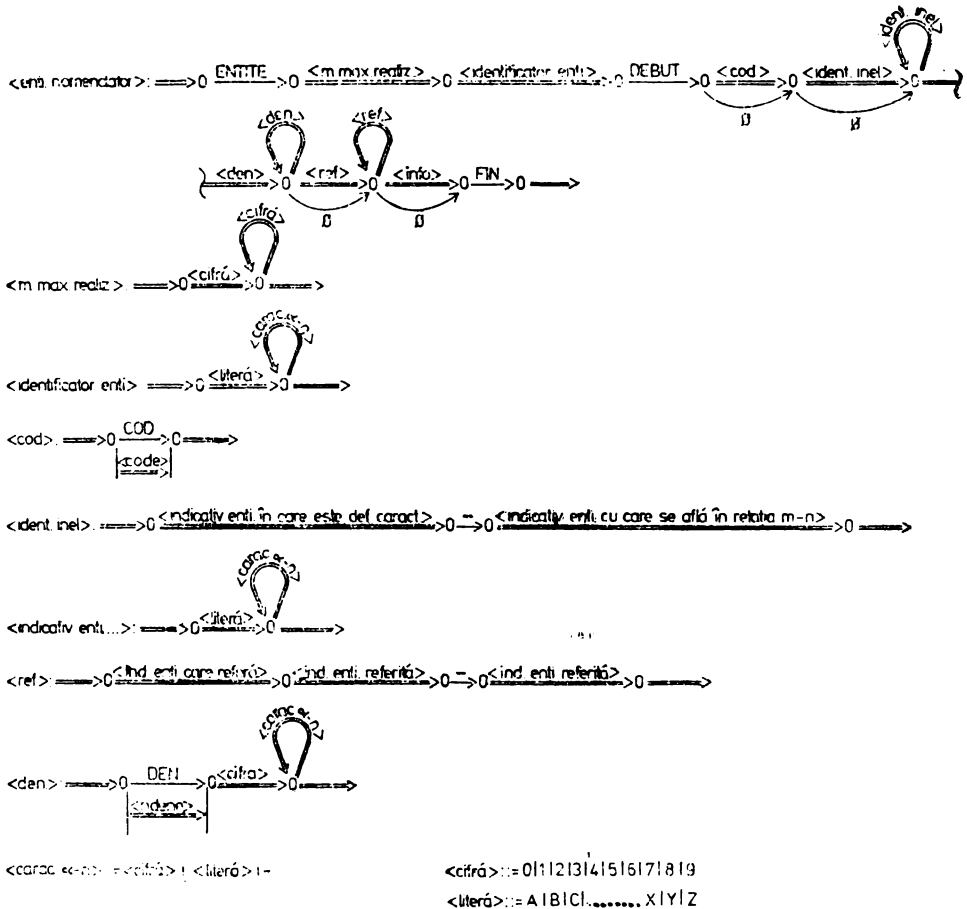

Fig. 8.20. Automatele descrierii entităților de tip nomenclator

Cu aceste precizări, descrierea structurală a unei entități de tip nomenclator este :

$\langle \text{entitate nomenclator} \rangle ::=$
 $[\langle \text{cod} \rangle][\langle \text{identificatori inel} \rangle] \langle \text{den}_1 \rangle |$ (1)
 $[\langle \text{cod} \rangle][\langle \text{identificatori inel} \rangle] \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle |$ (2)
 $[\langle \text{cod} \rangle][\langle \text{identificatori inel} \rangle] \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{ref}_2 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle |$ (3)
 $[\langle \text{cod} \rangle][\langle \text{identificatori inel} \rangle] \langle \text{den}_1 \rangle \langle \text{den}_2 \rangle |$ (4)
 $[\langle \text{cod} \rangle][\langle \text{identificatori inel} \rangle] \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle \langle \text{den}_2 \rangle |$ (5)
 $[\langle \text{cod} \rangle][\langle \text{identificatori inel} \rangle] \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{ref}_2 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle \langle \text{den}_2 \rangle$ (6)

Pentru cazul în care realizările entității vor fi prelucrate în „batch processing” sau în conversațional utilizând ecrane formate (video-formate) fiecărui tip de model i se asociază un format standard de introducere a datelor. Acest format este definit în mod unic pentru toate operațiile de întreținere a realizărilor (creare, adăugare, ștergere, modificare). Selecția uneia din aceste operații va fi efectuată în funcție de conținutul câmpurilor din linia de intrare și conținutul atributelor corespondente, din entitate, la momentul prelucrării. Precizăm, și în acest caz, că ordinea de definire a câmpurilor din format, a structurii și naturii acestora este în sarcina proiectantului. Produsul de generare va recunoaște o anume structură în funcție de tipul de model al entității specificat de utilizator.

Dacă utilizatorul dorește să genereze numai programe conversaționale pentru realizarea operațiilor de creare, ștergere, actualizare și adăugare a realizărilor entității atunci descrierea caracteristicii(lor) de tip formal care se asociază unui model nu mai este necesară.

Cu aceste precizări descrierea de tip $\langle \text{formal} \rangle$ asociată unui model de entitate este :

$\langle \text{macheta nomenclator} \rangle ::=$
 $\langle \text{ident} \rangle \langle \text{cod} \rangle \langle \text{den}_1 \rangle |$ (1)
 $\langle \text{ident} \rangle \langle \text{cod} \rangle \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle |$ (2)
 $\langle \text{ident} \rangle \langle \text{cod} \rangle \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{ref}_2 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle |$ (3)
 $\langle \text{ident} \rangle \langle \text{cod} \rangle \langle \text{den}_1 \rangle \langle \text{den}_2 \rangle |$ (4)
 $\langle \text{ident} \rangle \langle \text{cod} \rangle \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle \langle \text{den}_2 \rangle |$ (5)
 $\langle \text{ident} \rangle \langle \text{cod} \rangle \langle \text{ref}_1 \rangle \langle \text{ref}_2 \rangle \langle \text{den}_1 \rangle \langle \text{den}_2 \rangle$ (6)

unde :

- $\langle \text{ident} \rangle$: identificatorul formatului de prelucrare ;
- $\langle \text{cod} \rangle$: codul/numărul realizării entității ;
- $\langle \text{ref}_1 \rangle$, $\langle \text{ref}_2 \rangle$: codul/numărul realizării entității la care se face referire ;
- $\langle \text{den}_1 \rangle$, $\langle \text{den}_2 \rangle$: denumirea asociată lui $\langle \text{cod} \rangle$.

Precizăm faptul că în aceste formate pot fi descrise și câmpurile destinate atributelor entității prezentate sub numele $\langle \text{alte informații} \rangle$.

În figura 8.21 sînt prezentate automatele regulilor de producere pentru conceptul $\langle \text{macheta nomenclator} \rangle$.

Pentru entitățile de legătură formatul de structură conceptuală generală a fost prezentat în paragraful anterior.

În cazul în care realizările acestei entități vor fi prelucrate în conversațional utilizând ecrane formate sau în „batch processing” acestei structurii i se asociază un format standard ($\langle \text{macheta enti } X_y \rangle$), astfel :

$\langle \text{macheta enti } X_y \rangle ::= \langle \text{cod macheta} \rangle \langle \text{ident. cod enti. } X \rangle \langle \text{tip operație} \rangle (\langle \text{ident cod enti. } Y \rangle [\langle \text{info. enti. leg.} \rangle])$

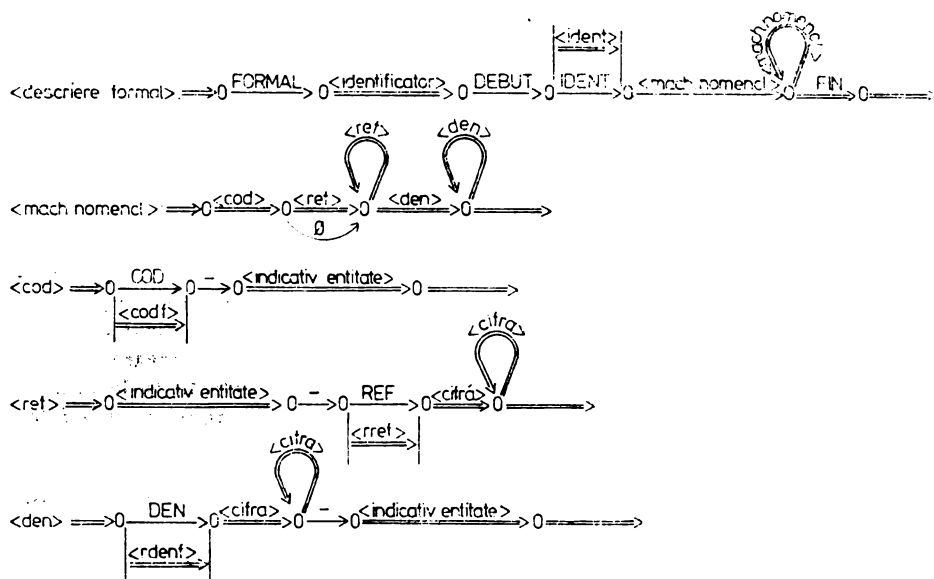

Fig. 8.21. Automatele descrierii formalului asociat entităților de tip nomenclator

unde :

- prin (...) am precizat că elementele incluse se pot repeta de un număr nedeterminat de ori. Acest număr este limitat de dimensiunea elementelor repetabile și dimensiunea liniei de introducere a datelor ;
- $\langle macheta\ enti.\ X_Y \rangle$: identificatorul formatului de preluare a datelor necesare grupării realizărilor entității Y la o realizare a entității X ;
- $\langle cod\ machetă \rangle$: identificatorul zonei, din linia de intrare, destinate recepționării codului machetei ;
- $\langle ident.\ cod\ enti.\ X \rangle$: identificatorul zonei din linia de intrare care conține codul/numărul realizării entității X la care se vor grupa realizările entității Y ;
- $\langle cod\ enti.\ Y \rangle$: identificatorul zonei (zonelor) din linia de intrare care va conține codul realizării din entitatea Y care se grupează la realizarea desemnată din entitatea X ;
- $\langle info.\ enti.\ leg. \rangle$: structura acestei zone este stabilită de ABD. Această zonă desemnează natura și structura datelor destinate caracteristicilor descrise în $\langle alte\ informații \rangle$ din entitatea de legătura L ;
- $\langle tip\ operație \rangle$: identificatorul zonei din linia de intrare care va conține codul operației de efectuat (A — actualizare ; S — ștergere).

Formalizarea descrierii identificatorilor

Pentru descrierea regulilor de producere a simbolurilor nonterminale specificate în paragraful anterior facem precizarea că valorile scrise cu majuscule sînt considerate valori implicite iar valorile date ca simbol non-terminal vor fi substituite de utilizator conform necesităților sale. La apelul generatorului de programe aceste simboluri

non-terminale vor constitui parametri de apel. În funcție de atribuirea unei valori sau nu generatorul va lua în considerare acea valoare sau, respectiv, valoarea implicată.

Formalizarea descrierii identificatorilor caracteristicilor definite în entități de tip nomenclator apare astfel :

-- $\langle cod \rangle ::= COD / \langle code \rangle$

$\langle code \rangle$: identificator ales de proiectant ;

-- $\langle denumire \rangle ::= \{DEN1, DEN2, \dots, DENi\}$
 $\langle rdene \rangle 1, \langle rdene \rangle 2, \dots, \langle rdene \rangle i$

unde :

- Valoarea lui i depinde de modul în care suma lungimilor câmpurilor rezervate prin caracteristicile desemnate de identificatori este mai mare sau egală cu numărul de caractere din denumire ;

- $\langle rdene \rangle$: rădăcina **denumire** din entitate este un identificator ales de utilizator prin care se specifică rădăcina comună din care se formează identificatorii câmpurilor $\langle denumire \rangle$ din toate entitățile de tip nomenclator specificate la un apel al generatorului de programe ;

-- $\langle identificator\ inel \rangle ::=$

$\langle indicativ\ entitate\ în\ care\ este\ definită\ caracteristica \rangle -$

$\langle indicativ\ entitate\ cu\ care\ se\ află\ în\ relația\ „m-n” \rangle$

Celelalte caracteristici de tip inel pot fi descrise cu această regulă sau conform dorinței proiectantului.

$\langle indicative\ entitate... \rangle$: se formează ca un cod mnemonic din numele entității, specificate, astfel :

1) dacă numele entității este format dintr-un singur cuvânt, va fi format din primele trei caractere ale acestuia ;

2) dacă numele entității este compus din :

– două cuvinte : primele două caractere din primul cuvânt și primul caracter care urmează după „-“ ;

– trei sau mai multe cuvinte : primul caracter din primul cuvânt, primul caracter din cel de al doilea cuvânt și primul caracter din cel de al treilea cuvânt ;

3) dacă numele entității este format din 1 – 3 litere va fi preluat în întregime ;

-- $\langle referințe \rangle ::=$ indicativ entitate care referă $\langle indicativ\ entitate\ referință \rangle -$
 $\langle indicativ\ entitate\ referință \rangle$

Regulile de producere pentru acest tip de formalizare sînt prezentate, sub formă de automate, în figura 8.20.

Formalizarea descrierii identificatorilor caracteristicilor definite în formalul asociat unei entități de tip nomenclator apare astfel :

-- $\langle ident \rangle ::= IDENT / \langle ident \rangle$

Va conține, la exploatare, identificatorul machetei de prelucrare. Acest identificator, în varianta „standard” propusă, este identic cu indicativul entității specificate ;

-- $\langle cod \rangle ::= COD - \langle indicativ\ entitate \rangle \langle codf \rangle - \langle identificator\ entitate \rangle$

$\langle codf \rangle$: rădăcina din care se formează identificatorul caracteristicii de tip $\langle cod \rangle$, din fiecare formal asociat entităților specificate la un apel.;

$$\left. \begin{matrix} \langle \text{den } 1 \rangle \\ \langle \text{den } 2 \rangle \\ \vdots \\ \langle \text{den } i \rangle \end{matrix} \right\} ::= \begin{cases} \{ \text{DEN1/DEN2.../DENi} \} - \langle \text{indicativ entitate} \rangle \\ \{ \langle \text{rdenf} \rangle 1 / \langle \text{rdenf} \rangle 2 / \dots / \langle \text{rdenf} \rangle i \} - \langle \text{indicativ entitate} \rangle \end{cases}$$

$\langle \text{rdenf} \rangle$: rădăcina denumire din formal ;

$$\left. \begin{matrix} \langle \text{ref } 1 \rangle \\ \langle \text{ref } 2 \rangle \\ \vdots \\ \langle \text{ref } i \rangle \end{matrix} \right\} ::= \begin{cases} \langle \text{indicativ entitate} \rangle - \{ \text{REF1/REF2/.../REFi} \} \\ \langle \text{indicativ entitate} \rangle - \{ \langle \text{rref} \rangle 1 / \langle \text{rref} \rangle 2 / \dots / \langle \text{rref} \rangle i \} \end{cases}$$

$\langle \text{rref} \rangle$: rădăcina identificatorului zonei destinate recepționării datelor necesare încărcării referinței.

Regulile de producere a acestui tip de caracteristici sînt prezentate, sub formă de automate, în figura 8.21.

Formalizarea descrierii identificatorilor caracteristicilor definite în entitățile de legătură apare astfel :

- $\langle \text{identificator enti. leg.} \rangle ::= \langle \text{identificator enti. X} \rangle - \langle \text{identificator enti. Y} \rangle / \langle \text{identificator enti. X} \rangle - \langle \text{indicativ enti. Y} \rangle / \langle \text{indicativ enti. X} \rangle - \langle \text{identificator enti. Y} \rangle$
- $\langle \text{referire } Xy \rangle ::= \langle \text{indicativ enti. X} \rangle \langle \text{indicativ enti. y} \rangle \langle \text{indicativ enti. x} \rangle$
- $\langle \text{cod entitate } x \rangle ::= \text{COD} - \langle \text{indicativ enti. } x \rangle / \langle \text{rcode} \rangle - \langle \text{indicativ enti. } x \rangle$

Automatele acestor reguli de producție sînt prezentate în figura 8.22.

Formalizarea descrierii identificatorilor caracteristicilor definite în formalul asociat unei entități de legătură apare astfel :

- $\langle \text{cod macheta} \rangle ::= \text{IDENT} / \langle \text{ident} \rangle$

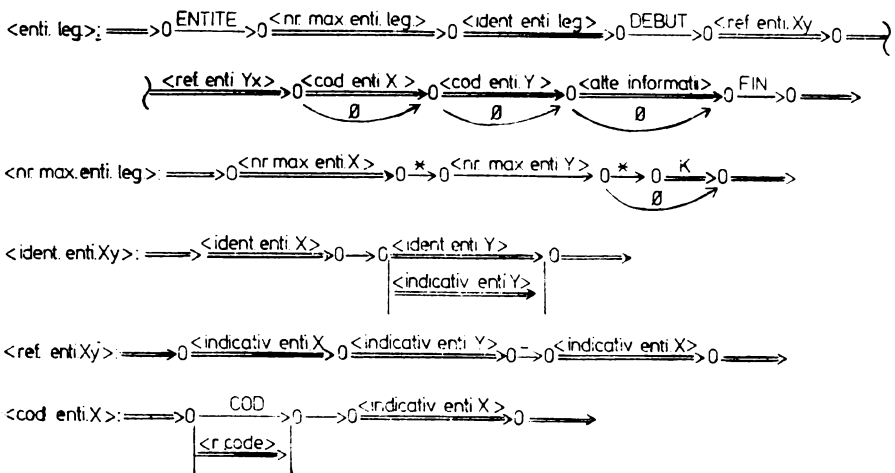

Fig. 8.22. Automatele descrierii entităților de tip „LEGĂTURA“

$\langle \text{ident} \rangle$: va conține la momentul prelucrării (varianta standard) codul machetei (formatului) construit astfel :

$\langle \text{indicativ enti. X} \rangle \langle \text{indicativ enti. Y} \rangle$ pentru entitățile X și Y aflate în relația „m – n”.

– $\langle \text{ident. cod enti X} \rangle ::= \text{COD} - \langle \text{indicativ enti-x} \rangle / \langle \text{rcodf} \rangle - \langle \text{indicativ enti x} \rangle$

– $\langle \text{tip operație} \rangle ::= \{A/S\} / \langle \text{tipop} \rangle$, unde :

A : creare – adăugare relații ;

S : ștergere relații ;

– $\langle \text{info. enti. leg.} \rangle$: nu există restricții asupra modului de definire a identificato-
torilor ;

$\{ \langle \text{ident. cod enti. x} \rangle [\langle \text{infor. enti. leg.} \rangle] \}$ pot fi repetitive ;

În acest caz se va utiliza un formal repetitiv imbricat pentru care avem :

– $\langle \text{nr. max. formal} \rangle$: numărul maxim de repetări (definit de proiectant) ;

– $\langle \text{ident. form. repetitiv} \rangle ::= \text{REPFORM} / \langle \text{reform} \rangle$, identificatorul formalului repetitiv definit.

Automatele asociate acestor formalizări sînt prezentate în figura 8.23.

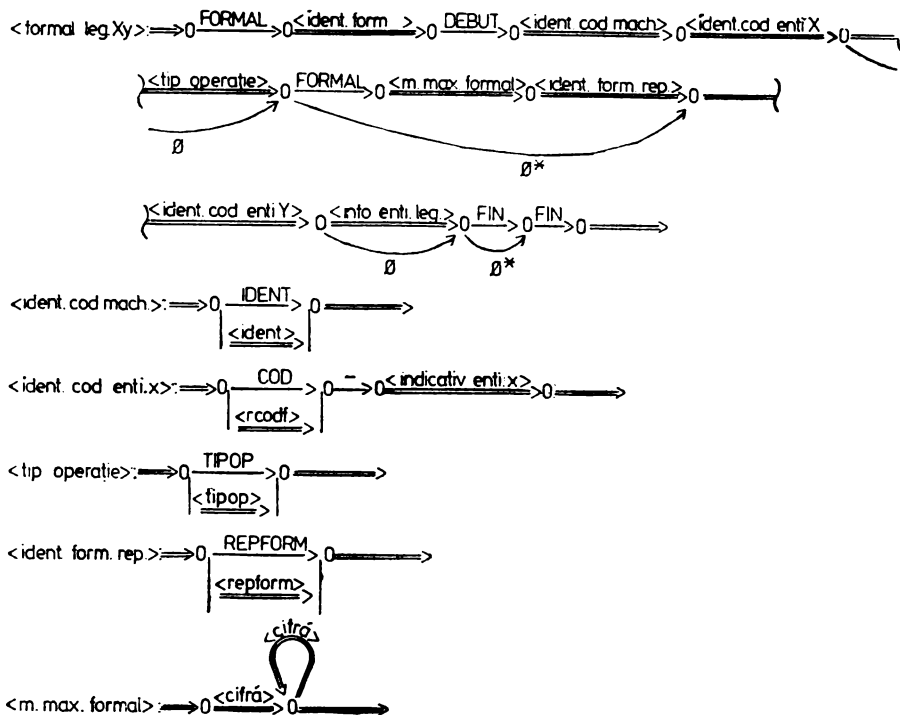

Fig. 8.23. Automatele descrierii formalului pentru entități de tip „LEGATURA”

Principiul funcționării produsului de generare automată

Produsul încorporează în logica sa internă formalizarea generală a descrierii entităților și a caracteristicilor de tip formal asociate („batch processing” sau conversațional cu format). Bazat pe această formalizare și parametrii specificați la apel, produsul realizează următoarele operații:

- validarea parametrilor de apel;
- apelul prototipului de generare din fișierul /biblioteca în care este stocat;
- analiza parametrilor de intrare și generarea, în funcție de valorile acestora, unui fișier (al cărui nume și spațiu rezervat este specificat de utilizator) în formatul cerut de intrarea standard a sistemului.

Acest fișier va conține codul sursă al unor macroinstrucțiuni sau programe pre-compilate specifice gamei de operații cerute pentru fiecare entitate analizată. Codul sursă al fiecărei unități de program este precedat de apeluri, conform limbajului de comandă al implementării SOCRATE, la macrogenerator.

Acest cod sursă astfel obținut poate fi catalogat, sub controlul SGBD-SOCRATE, în spațiul bazei (bazelor) de date specificată(e) de utilizator. Înaintea efectuării operației de catalogare utilizatorul poate interveni, eventual, pentru modificarea acestui cod sursă (prin utilizarea, de exemplu, a funcțiilor editorului de texte al sistemului, a editorului utilizatorului bibliotecar etc.).

După catalogare, în spațiul unei baze de date, programele pot fi utilizate pentru realizarea operației (operațiilor) dorite.

Printre operațiile care pot fi realizate de programele generate enumerăm următoarele:

- creare-actualizare a realizărilor entităților;
- citare parțială a realizărilor de entitate;
- listare a conținutului entităților sub formă de tabel;
- testare a coerenței logice;
- listare în „cascadă” a realizărilor entităților aflate în relații arborescente (relații ierarhice);
- testarea coerenței logice a entităților de tip legătură etc.

Pentru aceste operații enumerate prezentăm în anexa 4, principiul de funcționare al programelor respective.

Generatorul de programe primește la intrare un set de parametri, majoritatea opționali dacă sînt respectate formalizările prezentate anterior, astfel:

```

<parametri-de-apei> ::= <ENTI> [, <TIPREF1>] ... [, <TIPREFi>] [, <TIPENTI>]
                    [, <REDENE>] [, <RDENF>] [, <CODE>] [, <RREF>]
                    [, <RCODF>] [, <CODF>] [, <IDENT>] [, <FORMAL>]
                    [, <REPFORM>] [, <RPROG>] [, <RLIST>] [, <RLOG>]
                    [, <RCOREL>] [, <TIPREL>]

```

```

– <ENTI> ::= ' <nume entitate> ', ' <tip entitate> ' /
          ' <nume entitate> ', ' <tip entitate> ', ' <nume enti. ref> ' /
          ' <nume entitate> ', ' <tip entitate> ', <ENTI>

```

```

<nume enti. ref> ::= <nume enti. ref1> | <nume enti. ref1>, <nume enti ref2> | <nume
enti. ref.>, <nume enti. ref1>

```

<ENTI> : poate avea maxim 64 elemente la un apel;

<nume entitate> : numele entității pentru care se generează programul (programele).

Acest nume este cel definit de ABD la descrierea structurii conceptuale a bazei de date ;

– $\langle \text{tip entitate} \rangle$: tipul modelului de descriere în care se încadrează entitatea ;
 $\langle \text{nume enti. refi} \rangle$: în cazul în care între entități există relații de tip referire simplă sau cu inel se vor specifica numele entității către care se face referirea ;

– $\{ \langle \text{TIPREF1} \rangle / \langle \text{TIPREF2} \rangle / \dots / \langle \text{TIPREFi} \rangle \}$: tipul caracteristicii cheie a realizării entității către care se face referirea i.

$\langle \text{TIPREFi} \rangle ::= \text{NUM} / \text{ALF} / \text{VID}$

• NUM : numeric ;

• ALF : alfanumeric ;

• VID : număr de realizare.

– $\langle \text{TIPENTI} \rangle ::= \text{NUM} / \text{ALF} / \text{VID}$, tipul caracteristicii cheie primară a entității ;

– $\langle \text{RPROG} \rangle$: rădăcina din care se formează numele programului pentru creere-actualizare-modificare realizări (CAM) ;

Numele programului de tip „CAM” se formează astfel :

$\langle \text{nume program CAM} \rangle ::= \text{CAM} - \langle \text{indicativ entitate} \rangle /$

$\langle \text{RPROG} \rangle - \langle \text{indicativ entitate} \rangle$

– $\langle \text{RLIST} \rangle$: rădăcina din care se formează numele programului de listare a realizărilor entității ;

$\langle \text{nume program listare} \rangle ::= \text{LIST} - \langle \text{indicativ entitate} \rangle /$

$\langle \text{RLIST} \rangle - \langle \text{indicativ entitate} \rangle$

– $\langle \text{RLOG} \rangle$: rădăcina din care se formează numele programului de testare a coerenței logice (LOG) a entității ;

$\langle \text{nume program LOG} \rangle ::= \text{LOG} - \langle \text{indicativ entitate} \rangle$

$\text{RLOG} - \langle \text{indicativ entitate} \rangle$

– $\langle \text{RCOREL} \rangle$: rădăcina din care se formează numele programului de testare a coerenței logice între entitățile aflate în relație prin referire cu inel (COREL) ;

$\langle \text{nume program COREL} \rangle ::= \{ \text{COREL} / \langle \text{RCOREL} \rangle \} - \langle \text{indicativ enti. cu inel} \rangle - \langle \text{indicativ enti. cu referire} \rangle$

– $\langle \text{FORMAL} \rangle ::= \text{MACHETA} / \langle \text{identificator formal} \rangle$: numele caracteristicii de tip formal în care este descris formatul datelor de intrare ;

– $\langle \text{TIPREL} \rangle ::= \text{BTCH} / \text{CONV} / \text{FORM}$ – tipul modului de prelucrare ales pentru programele CAM (Restul programelor funcționează implicit, în aceeași formă, și aceeași formă, și în conversațional și în „batch processing”) ;

– BTCH : „batch processing”. Aceste programe sînt construite și pentru a funcționa de tipul FORM. Funcționarea lor în conversațional este identică cu cea a unui program de tip FORM numai dacă lungimea liniei de intrare a datelor nu depășește lungimea liniei terminalului conversațional ;

– CONV : prelucrare conversațională gen „întrebare-răspuns” ;

– FORM : prelucrare conversațională cu ecran (linie) formatat(ă).

Ceilalți parametri din modelul de apel au aceeași semnificație cu cea specificată la definirea regulilor de formalizare.

În anexa 5 este prezentat un exemplu de apel al unui prototip de generare clasat de autori în generația 1-a versiunea 2-a.

Leșirile produsului sînt reprezentate de codul sursă al programelor în formatul de prezentare al intrării standard.

Caracteristic pentru acest tip de produs este faptul că el funcționează pe „clase de modele”. Prin „clasă de modele” înțelegem faptul că produsul este capabil să gene-

reze programe de tipul anunțat pentru diverse modele de descriere dar care au anumite trăsături comune (același tip de cod al entității și entităților referire, aceeași rădăcină pentru anumiți identificatori etc.).

Acest lucru nu diminuează rezultatele obținute : pentru fiecare „clasă de modele“ se va realiza unul sau mai multe apeluri, fiecare apel generînd un fișier. Aceste fișiere pot fi concatenate eventual, cu ajutorul funcțiilor sistemului de operare gazdă.

Mai mult concepția unitară a acestui gen de programe face posibilă monitorizarea lor, ceea ce aduce imense avantaje la exploatarea curentă. În acest sens programele generate pot fi considerate ca un „mediu de programare funcțională“.

Dacă considerăm că programele generate sînt de tip macroinstrucțiune atunci fișierul generat are structura :

```

<cerere de conectare la baza de date specificată de utilizator>
<apel macrogenerator>
:SUPEXP <nume program>?
<apel macrogenerator>
:DEFMAC <nume program>
:EXP
<model expansiune>
:FDED ?
<cerere de deconectare de la baza de date>

```

} această secvență se repetă
} pentru fiecare program cerut la apel

Proiectarea structurii bazelor de date în vederea exploatării simultane

Acest paragraf este destinat tratării modului în care se poate realiza integrarea bazelor de date aflate în exploatare și modului de proiectare a bazelor de date noi în vederea exploatării simultane a acestora. Exploatarea bazelor de date se va efectua local, caz în care aceste baze sînt considerate distribuite local, sau la distanță prin intermediul facilităților oferite de RENAC, caz în care bazele de date sînt distribuite la distanță. Exploatarea „distribuită“ a bazelor de date se va efectua, în condițiile în care versiunile disponibile ale SGBD-SOCRATE nu sînt de tip distribuit, prin intermediul interfeței cu limbaje evaluate.

Pentru a avea o bază comună de discuție vom considera că în structura bazei de date entitățile se încadrează în următoarele tipuri : <entități dicționar>, <entități documentare>, <entități utilitare> și <entități nucleu>. Vom trata în continuare implicațiile integrării bazelor de date, diferențiat, în funcție de starea în care se află acestea :

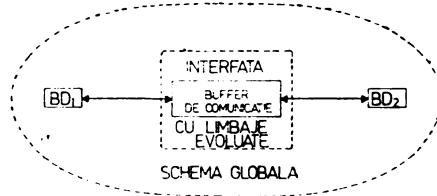
- 1) în exploatare ;
- 2) în proiectare.

Integrarea bazelor de date aflate în exploatare

Acest tip de integrare poate fi încadrat în unul din următoarele cazuri :

a) bazele de date sînt eterogene ca structură dar au elemente comune reprezentate în același mod (ex. : același tip de cod și același conținut – o bază de date

Fig. 8.24. Exploatarea simultană a bazelor de date eterogene utilizând buffere de comunicație

pentru evidența personalului care identifică persoana prin marcă și o bază de date a producției în care se face o evidență a operațiilor realizate de fiecare muncitor identificat unic cu aceeași marcă).

Viziunea integrală asupra celor două baze de date poate fi realizată cu ajutorul interfeței cu limbaje evoluat (COBOL, FORTRAN, ASSIRIS etc.) a SGBD-SOCRATE, utilizând un buffer de comunicație între baze (fig. 8.24), căutarea în fiecare bază efectuându-se prin programe specifice fiecăreia dar pe baza aceluiași criteriu (numai din punct de vedere logic și semantic).

Această viziune integrală este realizată la nivel logic prin structura bufferului de comunicație și logica internă a programelor de exploatare a bazelor de date care utilizează acest buffer.

Dacă strategiile de căutare în bazele de date exploatare simultan nu convin din punct de vedere al timpilor de răspuns se poate introduce o bază de date intermediară (SA) a cărei structură să permită conservarea strategiilor de căutare optime în ambele sensuri (fig. 8.25).

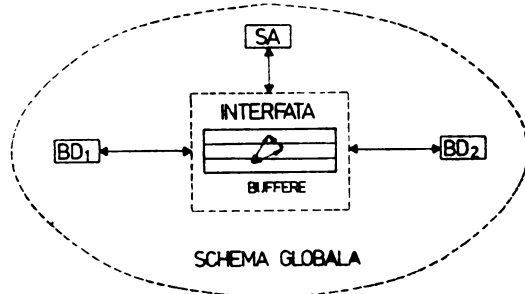
În acest caz orice căutare în bazele de date este subordonată căutării strategiei optime de acces indicată în baza de date intermediară.

Actualizarea informațiilor din BD1 și BD2 incluse în strategia de acces se va efectua, în acest caz, utilizând interfața și considerând baza de date formată din BD1-SA, BD2-SA sau BD1-SA-BD2. Baza de date care conține strategia de acces SA va indica, în general, numerele realizărilor entităților din BD1, respectiv BD2, care conțin elementul de căutare. Strategiile de acces din SA vor fi astfel concepute încât să permită rezolvarea tuturor aplicațiilor comune lui BD1 și BD2.

b) bazele de date sînt eterogene iar elementele comune (semantic) au structuri eterogene și conținut eterogen (ex. : în BD1 <cod> este de tip numeric cu valori numerice iar în BD2 <dcod>, care reprezintă semantic aceeași informație, este alfanumerică cu valori alfanumerice).

În acest caz se va construi o bază de date intermediară care va avea rolul de translator (operator de transformare împreună cu programul) între cele două baze.

Fig. 8.25. Exploatarea simultană a bazelor de date eterogene utilizând o bază de date intermediară care conservă strategiile optime de acces ale bazelor de date

În această bază pot fi implementate și strategiile de căutare în bazele de date pe care le leagă (are rolul de omogenizator al caracteristicii comune). Exploatarea se va efectua similar cazului a).

Această bază de date intermediară poate fi întreținută considerînd-o ca o bază de date distinctă deci prin montare singulară, sau prin montare parțială sau totală cu bazele de date pe care le mediază.

c) bazele de date sînt omogene, ca structură și semantică, în acest caz interfața va face apel la același set de programe catalogat în toate bazele de date (ex. : o bază de date pentru evidența personalului realizată pentru întreprinderi care aparțin aceleiași centrale : aplicațiile la nivel centrală pot fi realizate exploatînd simultan, cu ajutorul interfeței, toate bazele de date). Programul apelat pentru o bază de date sau alta poate să difere conform necesităților utilizatorului.

d) adăugarea de noi atribute la o entitate nucleu (sau la mai multe) a unei baze de date aflată în exploatare.

În acest caz una din soluții ar fi aceea a creerii unei noi baze de date în care structura cuprinde și aceste noi atribute. Datele aflate în baza de date, aflată în exploatare, vor fi extrase pe suport magnetic într-un format ales de utilizator (este preferabil ca acest format să fie de tipul „fișier slash” pentru a utiliza funcția de creare standard a SGBD-SOCRATE), iar baza nouă va fi creată utilizînd valorile salvate în acest fișier și valorile destinate atributelor adăugate (fig. 8.26).

Dacă volumul datelor este mare (bază multivolum) sau există un număr mare de relații (refere-anneau) această acțiune este foarte costisitoare (necesită recatalogarea, în noua bază, a programelor și încărcarea noii baze de date).

O soluție mai bună pentru acest caz este aceea a creerii unei noi baze de date în care vor fi definite entități nucleu cu același nume și același număr de realizări ca în baza de date veche în care vor fi definite atributele noi. În plus aceste entități vor conserva cheile de acces discriminante păstrîndu-se astfel corespondența acestor atribute la o realizare din entitatea de bază (în particular această corespondență va fi dată în mod biunivoc de numărul de realizare). În această bază nouă vor fi definite, eventual, și entități de celelalte tipuri împreună cu relațiile lor sau strategii noi de parcurgere a bazei de date. În acest caz corespondența între realizări (deci viziunea integrală a unei entități de tip nucleu) va fi realizată prin probleme scrise în LMD-SOCRATE exploatate cu ajutorul interfeței cu limbajele de nivel înalt.

Această soluție este mai puțin costisitoare decît prima și are avantajul că fiecare bază de date poate fi exploatată autonom pentru aplicațiile care solicită acest lucru sau simultan pentru cele care au o viziune integrală.

Soluția introduce o anumită redundanță a datelor, redundanță controlabilă prin procedurile automate utilizate. Actualizarea bazei de date trebuie făcută în acest caz avînd ambele baze montate, în cazul în care operațiile de actualizare se efectuează asupra atributelor cuprinse în ambele structuri (fig. 8.27).

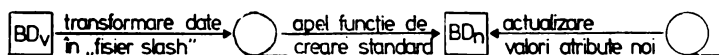
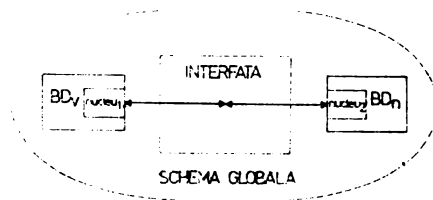

Fig. 8.26. Modificarea structurii bazei de date prin adăugarea de noi atribute

Fig. 8.27. Adăugarea de noi atribute la o bază de date aflată în exploatare utilizând o bază de date adițională

Integrarea bazelor de date aflate în proiectare

În acest caz proiectarea trebuie să conserve structura atributelor, să le afecteze aceleași valori și să conserve strategia de acces la aceste valori. Acest lucru duce la eliminarea introducerii unei baze de date de translatore sau a unei baze de date cu strategii de acces, viziunea integrală urmînd să se efectueze cu ajutorul interfeței cu limbaje evaluate.

○ problemă de distribuire locală pe care dorim să o tratăm este aceea efectuată asupra bazelor de date de mari dimensiuni, cu date cu structură omogenă, dar care nu necesită prezența tuturor datelor pentru toate aplicațiile funcționale (de exemplu o bază de date pentru evidența personalului nu necesită prezența personalului TESA și MUNCITORI pentru toate aplicațiile funcționale, deci poate fi descompusă funcțional).

În acest caz una din soluții este aceea a creerii unei baze de date care să conțină <entități nomenclator>, <entități utilitare> și relațiile dintre acestea pentru întreaga bază de date precum și strategiile de acces pentru toate bazele de date (în general caracteristici inverse). În celelalte baze de date vor fi înregistrate datele care privesc strict acel domeniu (<entități nomenclator>, <entități utilitare>, <entități documentare> și <entități nucleu> împreună cu relațiile lor). Entitățile nucleu din toate bazele de date vor conține în mod obligatoriu atributul (atributele) ale cărui valori constituie criteriul de partajare. Exploatarea se va efectua pentru aplicațiile specifice fiecărei baze de date menținînd numai acea bază de date iar pentru aplicațiile comune se va efectua avînd o schemă globală logică dată prin structura bufferelor și programelor precompilate utilizate, prin intermediul interfeței, de programele de exploatare.

○ altă metodă constă în conservarea în una din bazele de date a <entităților documentare>, <entităților utilitare>, <entităților nomenclatoare> și a relațiilor lor și în conservarea în <entitățile nucleu> numai a cheilor de acces direct, a referirilor și inelelor (fig. 8.28). În cea de-a doua bază de date, vor fi definite celelalte atribute (conservînd cheile de acces direct) și eventual dublurile în <cod> ale referirilor (atribute care să conserve valorile pe baza cărora se actualizează referirile — această soluție prezintă importanță pentru refacerea structurii inelelor în cazul distrugerii coerenței acestora). Actualizarea bazei de date se va efectua avînd la dispoziție viziunea integrală a bazei de date, exploatarea urmînd să se efectueze în funcție de necesitățile aplicațiilor funcționale. Soluția este destul de bună deoarece la bazele de date mari în cazul în care se execută selecții ale datelor după mai multe criterii care includ și atribute secvențiale (AYANT) durata prelucrării este costisitoare în cazul în care întrebările și răspunsurile sînt cerute în mod direct în cadrul aceluiași program. În acest caz este preferabilă efectuarea extragerii unei subscheme a bazei de date în bandă sau disc (subschemă definită prin caracteristici de tip formal) prelucrarea acesteia prin programe clasice (operații de sortare, centralizare, calcule etc.) și reîntoar-

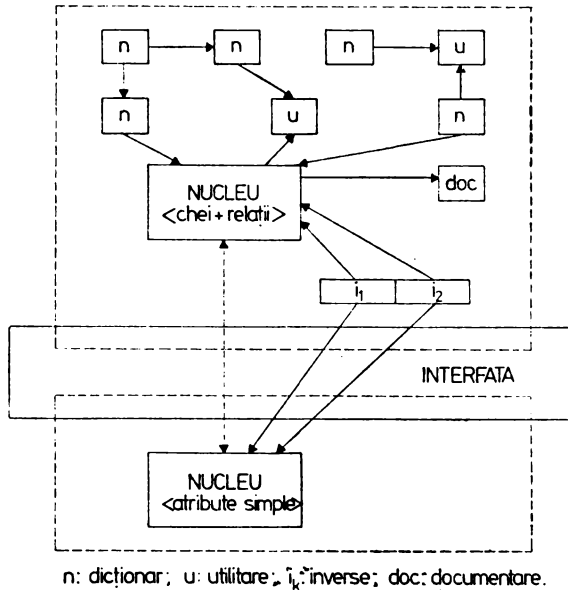

Fig. 8.28. Partajarea bazei de date prin separarea atributelor simple ale entităților nucleu

cerea la baza de date pentru editarea semnificației finale a indicatorilor calculați sau a codurilor utilizate (în general valori aflate în caracteristici definite în entitățile de tip dicționar (nomenclator).

Utilizarea facilităților puse la dispoziție de RENAC se poate realiza înglobînd în rădăcina programului de interfață modulele de acces la rețea.

Pentru implementările FELIX C — se va modifica comanda .TREE, pentru obținerea schemei de reacoperire a segmentelor, astfel :

● TREE rprg %/00 (MARC ... restul argumentelor din comanda standard pentru interfață cu limbaje evoluate).

La exploatarea simultană a mai multor baze de date trebuie poziționat corespunzător indicatorul UN al comenzii .OPTION (UN : nr. baze, unde nr. baze este numărul de baze de date simultan active).

○ bază de date Mini poate comunica cu o bază de date FELIX utilizînd dispozițiile puse la dispoziție de către RENAC tot prin intermediul interfeței. Pentru această implementare este posibilă comunicarea între baze de date aflate în maxim 11 noduri simultan prin lansarea din cadrul unui program, considerat „master” (lansat în nodul care devine coordonator, pentru această aplicație) a unor programe care își desfășoară activitatea pe baze de date aflate în alte noduri (logice sau fizice) considerate „slave”

Concluzii

Acest capitol a fost destinat tratării problemelor de optimizare a structurilor și programelor de aplicație ale unei baze de date. În prima parte este prezentată o metodă de obținere a unei structuri optime din punct de vedere al eliminării anoma-

liilor de exploatare comune oricărei soluții (diferită de relațională) de realizare a unui sistem informatic. În acest context gama beneficiarilor acestor noțiuni este extinsă pe întreg domeniul de activitate informatică în care se proiectează produse informatice care lucrează cu „fișiere”. Această prezentare reprezintă o sinteză a unei tehnici susținute de autori, care poate constitui subiectul unei lucrări independente.

În contextul acestei prezentări se tratează problema optimizării schemelor conceptuale descrise cu LDD-SOCRATE.

Optimizarea este tratată analizând modul de gestiune a informațiilor în spațiile alocate bazei de date. Cu toate că modul de gestiune are o amprentă specific SOCRATE conține principiile de manipulare și gestiune ale unei memorii paginate, care pot fi utile, la nivel de cunoaștere generală, oricărui informatician.

Deși, în ansamblu, capitolul tratează noțiuni independente de implementare, am tratat într-un paragraf modul de analiză a imaginii memoriei virtuale pentru implementarea V 1.5 din următoarele rațiuni :

- această versiune este „înghețată” la acest mod de interpretare ;
- această versiune este disponibilă pentru testare și utilizare în mod gratuit ;
- principiile conținute în această prezentare sînt valabile pe celelalte implementări.

Din aceste considerente recomandăm să fie studiată indiferent care va fi implementarea pentru care optează utilizatorul.

În acest capitol este prezentată o metodă de optimizare pusă la punct în anul 1978 și testată cu foarte bune rezultate pe mai multe structuri de baze de date aflate în prezent în exploatare. Atragem atenția că această metodă trebuie utilizată indiferent dacă implementarea oferă opțiunea realizării automate, la momentul definirii, a alinierii primei realizări de entitate la frontieră de subpagină.

În principiu, algoritmiile de optimizare prezentați sînt destinați ABD.

O altă problemă de optimizare este aceea destinată înzestrării bazei de date cu programe de „serviciu” pentru diverse operații aflate în sarcina ABD. Pentru fiecare tip de program se dă un algoritm generalizat din care se pot obține, prin efectuarea substituțiilor elementelor formale încorporate, programele specifice, rezolvării acestui gen de probleme, unei baze de date particulare.

Aceste tehnici de construire au fost prezentate la optimizare deoarece codul programului rezultat, după substituție, este compact, performant și corect iar utilizatorul nu mai trebuie să-și pună problema obținerii acestui gen de programe.

O parte importantă a capitolului este destinată formalizării structurilor bazelor de date și a descrierii identificatorilor cu scopul principal al oferirii unui mediu algoritmic pentru generarea automată a programelor. Pentru generarea automată este oferită o metodă care cere un efort minim de programare din partea utilizatorilor.

Noțiunile introduse în acest capitol pot fi utilizate de ABD pentru a defini standardele sale impuse pentru o bază de date (conform atribuției sale de a „forța” standardizarea). Chiar dacă ABD nu dorește să genereze automat programele sale formalizarea poate fi utilizată, pe de o parte pentru a avea o regulă de stil riguros formulată la definirea structurii, iar pe de altă parte pentru a beneficia de posibilitatea construirii unor programe generalizate adaptabile parametric, semantic și contextual, la o execuție particulară. Regula de formalizare a fost utilizată parțial la defi-

nirea structurii conceptuale a bazei de date BDDPERS, prezentată ca exemplu în capitolul 3. Utilizarea parțială a formalizării a fost dictată de rațiunea de a nu deforma imaginea, despre descrierea structurii utilizatorului care ia contact cu SGBD-SOCRATE prin această lucrare. Și în acest caz enormele avantaje ale formalizării pot fi observate în modul de construire a exemplelor din capitolul 5, la prezentarea macrogeneratorului.

Ultima parte a capitolului este destinată modului de proiectare a structurii bazelor de date în vederea beneficiarii de avantajele prelucrării distribuite, locale sau la distanță, în contextul unei implementări nespecializate.

9. DEZVOLTĂRI SOCRATE ȘI ALTE SGBD-uri

Introducere

Ultima versiune SOCRATE adusă la noi în țară a fost versiunea V 1.5. Asupra acestei versiuni, diferite centre din țară, au adus o serie de dezvoltări și îmbunătățiri (ICSIT-TCI a realizat versiunea V 1.6R, CTCE Constanța a realizat versiuni pe mini-calculator, introducându-se și unele facilități din V 1.6 și V 1.7, Centrul de Calcul CSP au introdus numerele zecimale etc.).

Francezii, pînă în prezent, au adus o serie de dezvoltări, pe care le vom prezenta în paragrafele următoare. Vom insista mai mult asupra sistemului CLIQ deoarece este versiunea prezentă și deoarece este mai puțin cunoscută la noi în țară, în comparație cu V 1.6, V 1.7 și V 1.8.

O altă direcție a constituit-o dezvoltarea unor subseturi ale SGBD SOCRATE, pentru a răspunde anumitor genuri de aplicații. Asupra acestei direcții nu vom insista. Cei ce doresc informații în plus pot studia cele trei teze de doctorat despre sistemul SOMINE [MATY], [GAILLARD], [SAYETTAT], existente în țară.

O direcție mai importantă este cea a dezvoltării SGBD SOCRATE pentru gestiunea distribuită a datelor, direcție ce va fi abordată în acest capitol.

Dezvoltări ECA AUTOMATION

ECA Automation a propus și a dezvoltat SGBD SOCRATE în trei versiuni noi: V 1.6, V 1.7, V 1.8; pe care le vom trata în continuare, atît pentru a servi ca sursă de informare pentru cei ce doresc să dezvolte SGBD SOCRATE, cît și pentru a cunoaște modul în care se încadrează sistemul pe care îl deține fiecare, în raport cu aceste dezvoltări.

Versiunea V1.6

Versiunea V1.6 a fost propusă în 1976 [V1.6.76] și s-a revenit asupra ei în 1977 [V1.6.77] și în 1978 [V1.6.78]. Dezvoltările și funcțiile noi pe care le-a adus versiunea V1.6 sînt următoarele :

- memoria asociativă și segmentarea,
- apelul direct al programelor compilate,
- jurnal rapid pe disc magnetic,
- posibilitatea de a introduce programe utilizator în baza de baze,
- adăugarea spațiilor virtuale „structură” și „lucru”,
- datarea mesajelor către terminalul de control,
- emiterea unui mesaj către un terminal,
- creșterea numărului de terminale,
- declanșarea unui punct de reluare în funcție de ceas,
- posibilitatea de a defini drepturi de acces la actualizare,
- condiționarea efectului comenzii LOGOUT,
- zona de comunicații în memoria principală,
- contoare de evaluare în modul de lucru conversațional,
- fișiere de date secvențiale pe disc,
- comandă explicită de închidere a fișierelor,
- editare formatată pe caracteristica FORMAL,
- definirea de numere zecimale,
- variabile zecimale W_1 ,
- teste pe caracteristicile FORMAL.

În continuare vom descrie pe scurt fiecare din aceste dezvoltări.

Memoria asociativă. Se rezervă într-o zonă de memorie un număr de cuvinte, în care vor fi plasate informațiile necesare pentru gestiunea programelor indicate de un utilizator. Se evită în acest fel apelurile succesive ale acestor programe și căutarea sistematică în biblioteca de programe compilate.

Zona de segmentare. Când anumite programe, care au fost indicate pentru a figura în memoria asociativă, au o frecvență de execuție mare și talia lor permite aducerea lor completă în memoria principală, utilizatorul are posibilitatea să definească o zonă, numită de segmentare. Astfel, la primul apel programul este adus în memoria principală (zona de segmentare), unde rămîne rezident pentru execuțiile ulterioare. Mai mult, utilizatorul poate defini și un arbore de segmentare. Programul astfel segmentat este încărcat, într-o manieră continuă într-un fișier numit LOAD-GO. La încărcarea în memorie programul este luat din fișierul LOAD-GO.

Apelul direct al programelor compilate. V1.6 autorizează apelul direct al programelor compilate, cu parametrii opționali. Parametrii, atunci cînd există, sînt pasași prin intermediul variabilelor Z_i . Jurnalul rapid pe disc. S-a adăugat, la jurnalele pe bandă, un jurnal rapid pe disc magnetic. Acest jurnal conține toate zonele din baza de date, modificate de la ultimul punct de reluare. În caz de incident, pentru a reveni la ultimul punct de reluare se utilizează acest jurnal. Jurnalele pe bandă magnetică sînt utilizate în continuare, deoarece pot fi folosite pentru a se reveni la un punct de control mai vechi.

Introducerea de programe utilizator în baza de baze. Cu ajutorul SGBD SOCRATE pot fi gestionate, pe același calculator, mai multe baze de date. Programele de aplicații, scrise în limbajul de manipulare a datelor, sînt memorate în spațiile de program ale fiecărei baze de date. S-a observat că există multe programe ce pot fi folosite, fără modificări, de către utilizatorii mai multor baze de date. Pentru a nu mai memora același program pentru fiecare bază de date, V1.6 permite memorarea acestor programe generale în baza de baze, de unde pot fi folosite pentru toate bazele de date..

• **Adăugarea spațiilor virtuale „structură” și „lucru”.** O bază de date utilizează trei tipuri de spații virtuale : fișier, dicționar și program. Spațiul program conține programele bazei de date în format binar executabil. Spațiul fișier conține informații privind baza de date, forma codificată a schemei bazei de date, sursele programelor, sursele macroinstrucțiunilor și forma codificată a macroinstrucțiunilor (este deci un spațiu cu conținut neuniform). Spațiul dicționar conține dicționarul caracteristicilor de tip cheie, numele programelor și al macroinstrucțiunilor. Pentru a se evita coliziunile de nume, precum și preluarea de spațiu de lucru din baza de date pentru lucrul conversațional, V1.6 adaugă încă două noi spații virtuale pentru fiecare bază de date :

- spațiul de structură care să conțină toate informațiile referitoare la schema bazei de date, a programelor și a macroinstrucțiunilor ;
- spațiul de lucru care va conține zonele de lucru ale diverselor procesoare.

• **Datarea mesajelor către terminalul de control** s-a introdus pentru a facilita eventualele căutări privind instanțele în care s-au produs anumite evenimente.

• **Emiterea unui mesaj către un terminal citat** a fost introdusă ca o extensie la posibilitățile existente în V1.5 (transmiterea unui mesaj la toate terminalele sau la toate terminalele aceleiași linii).

• **Creșterea numărului de terminale.** La V1.5 numărul maxim de terminale suportate era limitat la valorile :

- pentru modul de transmitere caracter — 48 de terminale,
- pentru modul de transmitere mesaj — 5 linii a 10 terminale fiecare.

La versiunea V1.6 aceste numere au fost ridicate la valorile : 145 de terminale și respectiv 26 de linii a 10 terminale fiecare.

• **Declanșarea unui punct de reluare în funcție de ceas.** Calculatorul trebuie să aibă opțiunea de ceas și să permită utilizarea macroinstrucțiunii RTIMER.

• **Definirea drepturilor de acces la actualizare.** V1.6 oferă posibilitatea definirii drepturilor de acces la actualizare prin parametrii în ordinul UTI. Orice tentativă de scriere în baza de date se traduce, pentru un utilizator neautorizat, printr-o întrerupere a lucrului :

- sfârșit anormal la interfața cu limbajul de programare,
- trecere la următorul ordin %, în modul batch,
- retur la nivelul \$, în modul de lucru conversațional.

• **Condiționarea efectului comenzii LOGOUT.** La V1.5 orice comandă LOGOUT se traduce, în modul de lucru conversațional, într-o cerere de punct de control, indiferent dacă utilizatorul a făcut sau nu o actualizare în baza de date. La V1.6, comanda LOGOUT provoacă lansarea unui punct de control numai dacă utilizatorul are dreptul de a efectua actualizări.

• **Zonă de comunicații în memoria principală** la care au acces mai mulți utilizatori. Lungimea acestei zone este definită prin ordinul OPTION. Utilizarea acestei zone se face în același fel cu zona descrisă prin FORMAL.

• **Contoare de evaluare în modul de lucru conversațional.** V1.6 a introdus un anumit număr de contoare pentru colecționarea anumitor date statistice. Aceste contoare pot fi listate cu ajutorul comenzii operator STAT sau prin comanda TERM S.

• **Fișiere de date secvențiale pe disc.** V1.6 ridică restricția existentă fișiere de manevră doar pe bandă magnetică — extinzând ordinul ATTACH și pentru fișiere secvențiale pe disc.

Comandă explicită de închidere a fișierelor. La V1.5 nu există un ordin explicit de închidere a fișierelor. V1.6, prin ordinul %RELEASE, adaugă această funcție, permițând eliberarea și, deci, reutilizarea indexului de fișier și a spațiului buffer.

Editare formatată pe caracteristica FORMAL. V1.6 ridică această restricție a lui V1.5.

Definirea de numere zecimale. V1.6 ridică restricția lui V1.5, care admitea în baza de date numai numere întregi, permițând definirea și utilizarea :

- numerelor zecimale (caracteristica DECIMAL),
- numerelor zecimale împachetate sau despachetate (caracteristicile PACKE, DILATE în cadrul blocului FORMAL),
- numerelor în format binar (caracteristica BINAIRE din cadrul blocului FORMAL),

cu următoarea sintaxă :

identificator DECIMAL ([n_1 [$V n_2$] []]) DE $\left\{ \begin{matrix} + \\ - \end{matrix} \right\} nr. 1$ A $\left\{ \begin{matrix} + \\ - \end{matrix} \right\} nr. 2$

identificator $\left\{ \begin{matrix} \text{PACKE} \\ \text{DILATE} \end{matrix} \right\}$ ([n_1] n_1 [$V n_2$] [])

identificator BINAIRE $\left\{ \begin{matrix} [n_1] nr \\ ([n_1] nr) \end{matrix} \right\}$

unde :

n_1 == numărul maxim de cifre pentru partea întregă

n_2 == numărul maxim de cifre pentru partea fracționară

nr_1 1 == limita inferioară a intervalului

nr_2 2 == limita superioară a intervalului

n_i == poziția de început din buffer

nr == poate lua două valori : valoarea 2 (binar semicuvînt) sau valoarea 4 (binar cuvînt).

Variabile zecimale. V1.6 introduce 15 variabile, W_1 , de tip zecimal cu 15 poziții pentru partea întregă și 7 poziții pentru partea zecimală. Variabilele W_1 pot fi folosite în expresii aritmetice, dar nu se permite utilizarea lor în aceeași expresie cu variabilele Y_1 . Sint admise, totuși, transferuri din variabilele Y_1 în W_1 și invers.

Teste pe caracteristicile FORMAL. V1.6 permite teste pe caracteristicile FORMAL, sub forma

SI $\left\{ \begin{matrix} \text{EXISTE} \\ \text{PAS} \end{matrix} \right\}$ caracteristică-din-formal ALORS...

În anexele de la [V1.6.76, V1.6.77, V1.6.78] pot fi găsite structura și sintaxa noilor ordine și parametrii lor.

Versiunea V1.7

Versiunea V1.7 a fost definită în anul 1976 [V1.7.76]. Principalele elemente de noutate pe care le aduce sînt : noțiunea de „schemă externă” (substructura) și posibilitatea de a asocia mai multe spații virtuale la aceeași bază de date. În plus, au fost aduse și alte dezvoltări, mai puțin importante și anume :

- directiva BORNE SOUS-PAGE,
- rezervarea de zone nespecificate,
- optimizarea accesului prin număr de ordine al realizării,
- tratarea condițiilor de eroare la nivelul limbajului de manipulare a datelor;
- cererea STOP.

Asocierea mai multor spații virtuale la aceeași bază. Prin utilizarea unei etichete virtuale la nivelul limbajului de definiție a datelor, se precizează spațiul virtual în care vor figura valorile caracteristicilor care o urmează. Definiția mai multor etichete virtuale pentru aceeași structură, permite repartizarea bazei de date asociate pe mai multe spații virtuale. Fizic aceste spații virtuale se pot afla :

- în același fișier,
- în fișiere diferite.

Printre avantajele acestei tehnici menționăm :

- montarea parțială a suporturilor fizici ai bazei de date,
- fuziunea mai multor baze de date,
- ameliorarea performanțelor printr-o repartiziție, mai bine controlată, a diverselor valori din baza de date.

Sintaxa etichetei virtuale este următoarea :

\$ etichetă <listă de caracteristici LDD> † etichetă

Lista de caracteristici constituie domeniul peste care se extinde eticheta virtuală.

La definiția etichetei virtuale trebuie respectate următoarele reguli :

- \$ etichetă și † etichetă trebuie să apară la același nivel din cadrul structurii,
- o etichetă virtuală poate fi definită fie la nivelul cel mai înalt al structurii, fie imediat în interiorul unei entități de nivel mai înalt,
- orice apariție a unei etichete virtuale într-o structură antrenează dezimbriarea caracteristicilor din domeniul peste care se extinde, în raport cu caracteristicile din afara domeniului.

În tabela 9.1 se prezintă un exemplu în care entitățile PERSOANA și AUTOTURISM sînt definite în două spații virtuale, SPA1 și SPA2.

Tabela 9.1. Exemplificarea spațiilor virtuale

```

$ SPA1
DEBUT
  ENTITE 1000 PERSOANA
  DEBUT
  .
  .
  .
  FIN
  $SPA2
  ENTITE 5 AUTOTURISM
  DEBUT
  .
  .
  .
  FIN
*SPA2
FIN
*SPA1
  
```

Spațiul virtual SPA1

PERSOANA 1
PERSOANA 2
PERSOANA 3
.
.
.

Spațiul virtual SPA2

AUTOTURISM 1
AUTOTURISM 2
AUTOTURISM 3
.
.
.

Fiecare spațiu virtual, definit de o etichetă virtuală, este proiectat într-un spațiu real a cărui dimensiune de subpagină este fixată în funcție de repartiția dorită a datelor. Mai mult, spațiile reale pot fi alocate pe diferite fișiere ale sistemului de exploatare, ceea ce permite lucrul cu montare parțială a volumelor bazei de date. La conectarea la o bază de date utilizatorul precizează diferitele spații virtuale pe care dorește să lucreze.

Substructura. O substructură este un subansamblu de constituenți ai structurii bazei de date care respectă imbricarea ierarhică și ordinea existentă în structură. Pentru caracteristicile de tip REFAIRE, ANNEAU sau INVERSE, citate într-o substructură, trebuie să existe în acea substructură și caracteristicile cu care sînt în relație. Într-o substructură se pot defini drepturi de actualizare, astfel :

- pentru ENTITE, ANNEAU și INVERSE — generare (G), suprimare (S),
- pentru celelalte tipuri de caracteristici — actualizare (M).

În substructură nu apar etichete virtuale. La conectarea la o bază de date, utilizatorul trebuie să specifice substructura pe care va lucra. Un exemplu de definire a substructurilor este prezentat în tabela 9.2.

Tabela 9.2. Definirea substructurilor

Structura	Substructura SUB 1
DEBUT	DEBUT
ENTITE 2000 CENTRALA	ENTITE CENTRALA (G)
DEBUT	DEBUT
NUME TEXTE (10)	NUME (M)
DIR-GENERAL MOT (10)	ENTITE COMPARTIMENT (S)
ENTITE 60 INTREPRINDERE	DEBUT
DEBUT	NR-PERS-MUNCITOR (M)
NUMEI TEXTE (15)	FOND-RETRIBUIRE (M)
ADRESA TEXTE (20)	FIN
BUGET DE 1000 A 5000	FIN
ENTITE 3000 MUNCITOR	FIN
DEBUT	
NUME MOT (20)	Substructura SUB 2
FUNCTIE MOT (10)	DEBUT
SEX (2 8) (MASCULIN FEMININ)	ENTITE CENTRALA (G)
RETRIBUTIA DE 2000 A 10000	DEBUT
VIRSTA DE 18 A 65	NUME
FIN	DIR-GENERAL (M)
ENTITE 7 COMPARTIMENT	ENTITE INTREPRINDERE
DEBUT	DEBUT
NR-PERS-MUNCITOR DE 10 A 50	ADRESA
FOND-RETRIBUIRE DE 100000 A 5000000	BUGET (M)
FIN	FIN
FIN	FIN
FIN	FIN

Directiva BORNE SOUS-PAGE. Această directivă a fost introdusă pentru a forța alinierea la limită de subpagină. Acest lucru este util pentru a optimiza gradul de umplere a spațiului real, pe de o parte, și pentru a micșora timpul de acces la date, pe de altă parte.

Rezervarea de zone nespecificate. Cu ajutorul caracteristicii FILLER se rezervă loc în spațiul fișierului virtual pentru modificarea sau adăugarea ulterioară de caracteristici la structura bazei de date. Caracteristicile FILLER nu trebuie să fie utilizate în limbajul de manipulare a datelor.

Tratarea condițiilor de eroare. La execuția cererilor pot să apară mai multe erori. Codul erorii este introdus de V1.7 într-un registru numit ERREUR. Acest registru poate fi testat în cadrul programelor. Acțiunile ce pot fi efectuate asupra acestui registru sînt :

$$\text{SI ERREUR} = \left. \begin{array}{l} \text{număr-întreg} \\ Y_i \\ U \end{array} \right\} \text{ALORS...FIN}$$

$$\text{SI} \left\{ \begin{array}{l} \text{EXISTE} \\ \text{PAS} \end{array} \right\} \text{ERREUR ALORS...FIN}$$

M ERREUR=U

Valoarea nedefinită (U) din registrul ERREUR specifică faptul că nu a fost detectată nici-o eroare.

Cererea STOP. Cererea STOP permite întreruperea execuției programului de aplicații SOCRATE.

Versiunea V1.8

Versiunea V1.8 [V1.8.77] a fost propusă în anul 1977. Dezvoltările pe care le-a adus V1.8 sînt următoarele :

- introducerea de valori fără validare SOCRATE,
- acces grupat,
- operații logice pe șiruri de biți.

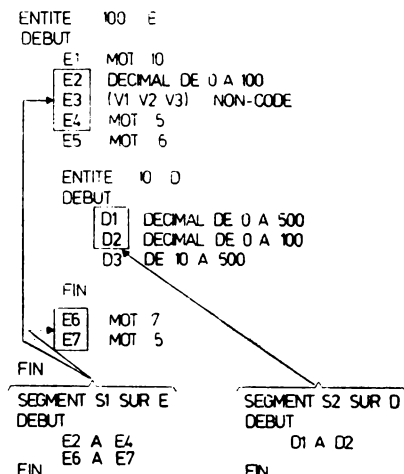
Obiectivele versiunii V1.8 au fost minimizarea acceselor la disc și a timpului de execuție.

Introducerea de valori fără validare SOCRATE. SGBD SOCRATE efectuează o validare și o codificare în format intern la memorarea datelor, pentru caracteristicile de tip : cuvînt, listă de valori și interval numeric. La extragerea acestor date, SOCRATE le decodifică pentru a le reda valorile exploatabile.

Pentru o serie de aplicații, datele sînt, adesea, verificate înainte de a fi furnizate sistemului de gestiune a datelor. Pentru aceste aplicații s-au introdus în V1.8 noțiunile de segment și caracteristică fără validare. Utilizarea noțiunii de segment nu antrenează, pentru caracteristicile care-i aparțin, nici validare și nici codificare. Caracteristicile unui segment se numesc caracteristici fără validare și se definesc astfel : pentru caracteristica de tip cuvînt se rezervă un byte pentru lungimea caracteristicii, care va fi completat de utilizator ; pentru caracteristica listă de valori se adaugă, la definire, cuvintele NON CODEE ; pentru intervalele numerice zecimale nu se schimbă nimic ; pentru caracteristicile binare se introduce NON CODEE.

Acces grupat. Există multe aplicații care solicită accesul la date grupate și nu punctual. Pentru a răspunde la astfel de cereri V1.8 a propus introducerea noțiunii de segment (o zonă din memoria centrală, unde caracteristicile se află plasate într-o manieră

Fig. 9.1. Exemplu de realizare a segmentelor

contiguă. Aceste caracteristici sînt imaginile fidele ale unuia sau ale mai multor grupuri de caracteristici contigue din baza de date. Un segment se caracterizează prin :

- toate caracteristicile sale trebuie să fie de tip NON CODEE (caracteristici fără validare),
- nu sînt permise în cadrul segmentului caracteristicile de tip bloc adresă sau cheie,
- un segment se definește pe o structură sau pe o substructură, dar nu face parte propriu-zis dintr-o bază de date,
- o caracteristică sau un grup de caracteristici poate să aparțină la mai multe segmente.

Se asociază un X_1 segmentului și caracteristicile sale pot fi utilizate în limbajul de manipulare a datelor, calificate cu variabila X_1 respectivă. Nu se realizează nici-o validare sau codificare la operațiile de scriere a caracteristicilor segmentului. Un exemplu de realizare a segmentelor este prezentat în figura 9.1.

Operații logice pe șiruri de biți. Pot fi constituite și parcurse subansambluri de date din realizările unei clase de entități, care răspund unui criteriu. Acest lucru este realizabil utilizînd caracteristicile șir de biți (de exemplu, caracteristica de tip inversă). Pot fi realizate mai multe caracteristici de acest tip. Pentru a realiza căutări combinate pe aceste caracteristici sînt utilizate instrucțiunile SI...ALORS. Dar aceste operații sînt destul de dificil de programat și sînt și costisitoare ca timp de execuție. Pentru a accelera aceste tratări, versiunea V1.8 introduce facilitatea de operații logice pe șiruri de biți. Sintaxa operațiilor logice pe șiruri de biți este următoarea :

$$M \text{ nume-1} = [\text{PAS}] \text{ nume-2} \left\{ \begin{array}{l} \text{ET} \\ \text{OU} \end{array} \right\} [\text{PAS}] \text{ nume-3}$$

unde :

nume-1, 2, 3 pot fi nume de entitate sau de inversă (șir de biți de existență). Pentru a clarifica modul de lucru prezentăm exemplul din tabela 9.3. În șirul de biți LUCRU sînt identificați toți locuitorii din București, care îndeplinesc funcția de cercetător.

Tabelul 9.3. Exemplificarea operațiilor logice pe șiruri de biți

Structura datelor

```

ENTITE 2 500000 LOCUIITOR
  DEBUT
  .
  .
  .
  FIN
BUCURESTEAN INVERSE TOUT LOCUIITOR
CERCETATOR INVERSE TOUT LOCUIITOR
LUCRU          INVERSE TOUT LOCUIITOR

```

Programul

```

M LUCRU == BUCURESTEAN ET CERCETATOR
POUR TOUT LUCRU
.
.
.
FIN

```

Concluzii

Grupul ECA Automation a propus și a implementat mai multe dezvoltări pentru SGBD SOCRATE. Mai importante ni se par următoarele dezvoltări :

- lucrul cu fișiere pe disc magnetic,
- lucrul cu numere zecimale,
- introducerea noțiunii de schemă externă,
- introducerea de programe utilizator în baza de baze,
- asocierea mai multor spații virtuale la aceeași bază de date,
- accesul grupat.

Acestea au ridicat unele restricții majore ale sistemului și au apropiat sistemul de gestiune SOCRATE de un anumit standard (de exemplu, în ceea ce privește nivelele de structurare a datelor s-a apropiat de standardul CODASYL).

Toate dezvoltările ECA Automation au fost folosite de grupul SYSECA la sistemul CLIO, de care ne vom ocupa în paragraful următor.

Dezvoltările grupului SYSECA – Sistemul CLIO**Introducere**

În prezent, SGBD SOCRATE cu funcțiuni în plus, sub o altă filosofie, cu o serie de utilitare noi este comercializat sub numele de CLIO [CLIO].

CLIO este prezentat ca un mediu omogen și complet, de dezvoltare și exploatare a aplicațiilor, destinat informaticienilor și utilizatorilor finali (utilizator neinformatician care beneficiază în mod direct de aplicațiile informaticii) ai întreprinderii. CLIO se compune, în mare, dintr-o metodă de acces, care permite gestiunea bazelor de date de tip rețea (care au la bază modelul de date rețea) și un dicționar de date, care permite gestiunea viziunilor relaționale ale bazelor de date rețea.

Sistemul răspunde la două mari categorii de cerințe ale întreprinderii :

- cerințe de gestiune a datelor, care :
 - pot fi identificate dinainte și, deci, pot fi programate de către informaticieni,
 - sînt repetitive (fac obiectul unei exploatari repetate),
 - sînt dificile (atît din punct de vedere al dezvoltării cît și al exploatarii), dar sînt în număr finit ;
- cerințe de informare și de ajutor a deciziei, care :
 - sînt imprevizibile, deci nu pot fi programate dinainte,
 - sînt punctuale (nerepetitive sau cu o frecvență de repetare scăzută),
 - sînt în număr mare, dar simple.

În figura 9.2 se prezintă componentele CLIO și categoriile de cerințe și utilizatori, satisfăcute de aceste componente.

Pentru gestiunea datelor, CLIO se bazează pe un SGBD cu dublă orientare :

- rețea — pentru necesitățile de gestiune,
- relațională — pentru necesitățile de informare.

Pentru prima categorie de necesități CLIO furnizează :

- pe planul gestionării datelor
 - un instrument evoluat de gestiune a bazelor de date ierarhice și rețea,
 - diferite utilitare de administrare a acestor baze de date,
 - un dicționar de date, întreținut automat ;
- pe planul manipulării datelor
 - interfețe cu limbajele de programare (Cobol, PL/1, Pascal, Fortran, ...),
 - interfețe cu sisteme de gestiune a tranzacțiilor (CICS, TDS, ...),
 - un limbaj de programare interactiv,
 - un macrogenerator condițional, care permite dezvoltarea de macrolimbaje,
 - un editor de rapoarte,
 - o interfață editor de texte,
 - o interfață de gestiune a ecranelor.

Pentru necesitățile de informare CLIO furnizează :

- pe planul gestionării datelor
 - un instrument de gestiune a viziunilor relaționale ale bazelor de date rețea,
 - un dicționar de date,
 - o interfață cu dicționarul de date, care permite utilizatorului să completeze dicționarul cu informații specifice întreprinderii sau să facă acces la informațiile din dicționar ;

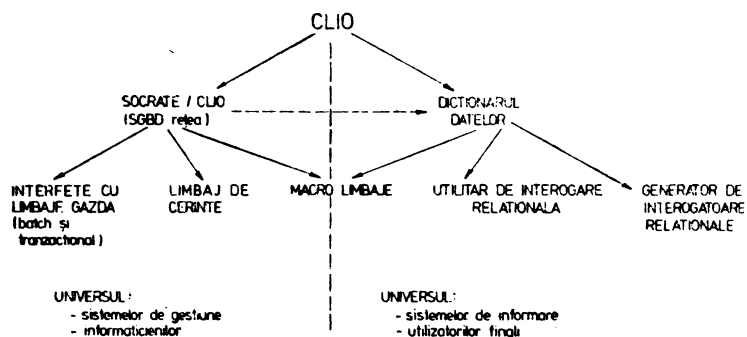

Fig. 9.2. Componentele sistemului CLIO

– pe planul manipulării datelor:

- un interogator relațional, numit și instrument de interogare ghidată,
- macrolimbaje,
- un limbaj de manipulare a datelor,
- un editor de rapoarte,
- un gestionar de ecrane,
- un generator de interogatoare relaționale.

Așa cum reiese din paragraful anterior, CLIO este un produs „deschis” și anume:

– pot fi adăugate noi funcțiuni

- îmbogățirea limbajului de manipulare a datelor (CLIO-DML4),
- definirea altor limbaje de manipulare a datelor,
- definirea altor instrumente de interogare relațională;

– se permit extensii

- evoluția schemei fizice sau modificarea implantării fizice a datelor (schimbarea de suporti de memorare, schimbarea taliei fișierelor),
- evoluția schemei logice (adăugări/ștergeri de entități, cimpuri, relații, chei de acces);

– poate fi transferat, cu eforturi minime pe noi game de calculatoare (80% din produs este codificat într-un limbaj portabil).

În figura 9.3 se prezintă o schemă de ansamblu a componentelor sistemului CLIO. În continuare se prezintă, mai detaliat, componentele mai importante.

Nucleul CLIO

Nucleul sistemului CLIO are trei componente: CLIO-DBN – care permite definirea bazei de date și care gestionează accesul la baza de date, CLIO-DD – dicționarul datelor, CLIO-DBA – un ansamblu de facilități pentru administratorul bazei de date.

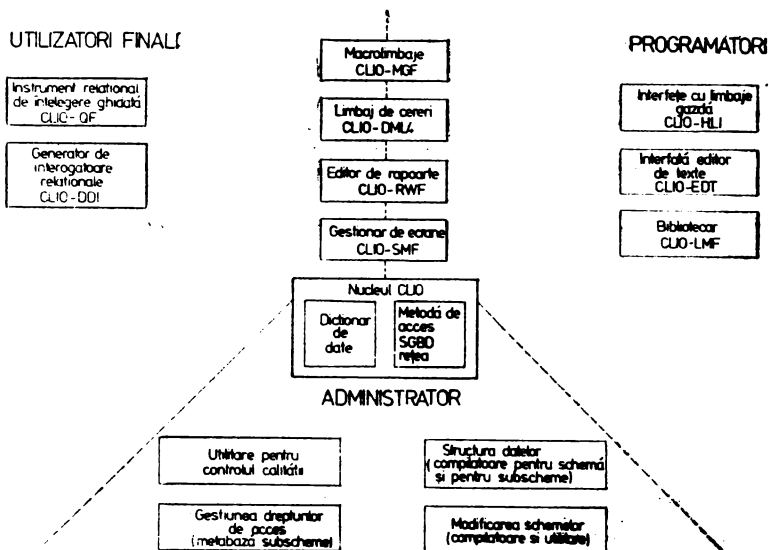

Fig. 9.3. Schema de ansamblu CLIO.

CLIO-DBN

CLIO-DBN este componenta CLIO care permite definirea bazelor de date ierarhice și rețea și gestiunea accesului la aceste baze de date (metodele de acces, controlul concurenței și jurnalizarea).

Structurarea datelor la CLIO se sprijină pe trei concepte : structurare logică, structurare fizică și spații virtuale. Grație acestei structurări, din care numai nivelul logic este văzut de programatori și utilizatori finali, CLIO permite realizarea de aplicații evolutive, independente de suportul fizic al bazei de date.

Nivelul logic. La acest nivel se definesc entitățile, atributele acestor entități, asocierile dintre entități și anumite restricții de integritate a datelor. Strategiile de acces permise sînt : acces prin cheie discriminantă sau multiplă, acces prin număr intern (data base key), acces pe asociere și acces pe inversă.

Nivelul virtual. Un spațiu virtual este un spațiu de adresare de dimensiune foarte mare, pe care este implantată, într-o manieră statică structura logică a unei baze de date. Implantarea statică este realizată rezervînd în cadrul nivelului virtual : o lungime maximă pentru fiecare atribut și numărul maxim de bytes pentru fiecare entitate.

Nivelul fizic. Acest nivel definește fișierele cu acces direct relativ, gestionate de sistemul de operare al calculatorului gazdă, pe care sînt implantate fizic datele. CLIO realizează unele optimizări la nivel fizic și anume :

- tehnici de comprimare a datelor (bit packing, codage etc.),
- structuri variabile de date (numai părțile cu informații ale spațiului virtual au o reprezentare în spațiul fizic asociat),
- alegerea implantării structurii logice pe structura fizică la nivel de atribut în una sau mai multe arii.

O bază de date conține M obiecte (nivel logic) — fiecare obiect cu atributele lui și legăturile dintre obiecte, N spații virtuale (nivelul intermediar) și P fișiere (în sensul sistemului de operare).

CLIO-DD

Dicționarul datelor CLIO-DD reprezintă o descriere centralizată a conținutului bazei de date, un instrument de documentare automată a aplicațiilor, un suport de bază al instrumentului de interogare ghidată și, împreună cu macrogeneratorul condițional, permite dezvoltarea de alte interogatoare relaționale.

Dicționarul datelor este completat automat la compilarea schemei, a structurilor externe și a cererilor de acces. Utilizatorii au acces la informațiile din dicționar și pot chiar să le completeze (identificatori externi, comentarii etc.).

Instrument de descriere. Dicționarul datelor conține identificatorii schemei, ai structurilor de date externe, ai macrocererilor și ai programelor de aplicații. .

Instrument de documentare. Dicționarul datelor permite cunoașterea :

- listei tuturor programelor scrise în CLIO-DML4,
- listei identificatorilor de diferite tipuri, manipulați într-un program,
- statisticilor privind utilizarea identificatorilor datelor,
- listei programelor ce manipulează un anumit identificator,
- descrierii schemei bazei de date,
- descrierii structurilor de date externe,
- listei macroinstrucțiunilor,
- listei programelor externe scrise într-un alt limbaj decît CLIO-DML4 și apelate din programe CLIO-DML4.

CLIO-DD este o aplicație CLIO, numită METABASE, și care conține :

- o schemă de bază de date, numită metastructură. Această metastructură este invariabilă pentru toate bazele de date ;
- programe scrise în limbajul CLIO-DML4, numite metaprograme. Aceste programe permit obținerea automată a documentației ;
- date, numite metadata.

CLIO-DBA

CLIO-DBA reprezintă un ansamblu de facilități pentru administrarea bazelor de date, permițând :

- definirea și controlul accesului la date,
- definirea și controlul condițiilor de utilizare a resurselor (procesoarelor) CLIO,
- definirea și controlul integrității,
- adaptarea structurii logice a datelor la noile cerințe,
- adaptarea structurii fizice a datelor (dimensiunea și suportul fișierelor fizice, repar-tizarea datelor structurii logice pe fișiere fizice, algoritmi de acces) pentru a răspunde cerințelor de performanță,
- măsurarea costurilor de exploatare.

Controlul accesului la date se efectuează la :

- conectarea unui utilizator la o bază de date,
- compilarea cererilor,
- activarea (cerere de execuție) cererilor precompilate și catalogate.

Instrumentul care asigură acest control se bazează pe o metabază numită „repertor al bazelor“ și pe conceptul de subschemă (structură externă). La nivelul entităților se pot defini drepturi de consultare, creare și ștergere. La nivelul câmpurilor se definesc drepturile de consultare și modificare, iar la nivelul asocierilor se definesc drepturile de utilizare, creare și ștergere. Toate aceste drepturi de acces se definesc la nivelul subschemelor. Unei subscheme i se asociază un nume și o listă de utilizatori, care au acces la baza de date prin intermediul acelei subscheme.

Controlul utilizării resurselor. Administratorul bazei de date asociază fiecărui utilizator drepturi specifice, relativ la posibilitatea de a activa sau nu diferite procesoare CLIO, și anume :

- de definire a schemei și subschemelor,
- de compilare a cererilor,
- de gestiune a bibliotecilor de cereri și macroinstrucțiuni,
- de administrare a bazei de date,
- de gestiune a metabazei.

Controlul integrității bazei de date. Sistemul CLIO furnizează o serie de utilitare pentru :

- controlul coerenței căilor de acces ale CLIO și a căilor de acces ale aplicațiilor,
- corectarea anumitor incoerențe ale căilor de acces ale aplicațiilor.

Utilitare la nivelul schemei fizice. Aceste utilitare permit :

- cunoașterea coeficientului de umplere a fișierelor fizice pe care este implantată schema logică,
- obținerea de statistici privind diferiți algoritmi de acces direct la date (statistici asupra funcțiilor de randomizare),
- adaptarea suporturilor și a taliei fișierelor fizice la necesitățile de moment.

Utilitarul de schimbare a suportului salvează și restaurează baza de date fără a perturba implantarea virtuală a structurii logice (programele, pointerii și tabelele de acces). Tot fără a modifica implantarea virtuală a datelor pot fi realizate adăugări de atribute, asocieri și entități pe spațiul virtual existent sau pe un nou spațiu virtual.

Celelalte componente CLIO

CLIO-DML4

CLIO-DML4 este un limbaj de manipulare a datelor, autonom, structurat și deschis (poate fi îmbogățit). CLIO-DML4 este un limbaj de programare complet : teste, bucle, apel de subprograme, manipulare de șiruri de caractere, gestiune de texte, editare, acces la fișiere clasice, secvențiale, pe bandă sau disc magnetic, sortare integrată.

CLIO-HLI

Sistemul CLIO are interfață cu limbajele Cobol, PL/1, Fortran, Pascal și cu limbajul de asamblare. Este o interfață de execuție, apelabilă prin CALL, cu două moduri de exploatare : pe loturi și tranzacțional.

Cererile precompilate sînt produse în mod autonom, pot fi testate independent de programele gazdă și pot fi catalogate în cod executabil într-un spațiu al sistemului bazei de date. Ele sînt paginate conform principiului memoriei virtuale și sînt reentrante.

CLIO-MGF

Macrogeneratorul condițional, CLIO-MGF, permite administratorului unei baze de date să dezvolte :

- extensii ale limbajului de cereri,
- o bibliotecă de macroinstrucțiuni, orientate aplicație, care să ușureze munca de programare,
- un limbaj orientat pe aplicație și pe categorii de utilizatori finali.

CLIO-RWF

Editorul de rapoarte, CLIO-RWF, are două părți :

- o parte declarativă — care corespunde definirii raportului,
- o parte executivă — care realizează lansarea și controlul subprogramului de editare.

CLIO-SMF

Gestionarul de ecrane, CLIO-SMF, furnizează facilități pentru :

- definirea de machete ecran, atunci cînd nu sînt furnizate de constructor,

- interfațarea execuției tranzacțiilor, programate în CLIO-DML4, cu machetele de ecran, definite în prealabil și catalogate.

Scopul principal al acestor facilități a fost acela de a permite programarea în întregime a tranzacțiilor în limbajul CLIO-DML4.

CLIO-QF

CLIO-QF este un instrument de interogare ghidată, de tip relațional, destinat, în principal, utilizatorilor finali.

CLIO-QF este numit relațional deoarece permite :

- utilizatorului să se preocupe exclusiv de ceea ce vrea să facă și nu de cum trebuie să facă ;
- realizarea, în cadrul aceleiași interogări asupra mai multor tabele, a trei operații ale algebrei relaționale : selecția, proiecția și joncțiunea.

CLIO-QF este un instrument cu ghidare în sensul că utilizatorul :

- nu este obligat să cunoască vre-un limbaj de programare. Utilizatorul este ghidat pas cu pas, cu ajutorul mai multor machete ecran, pentru a-și formula cererea ;
- nu este obligat să cunoască schema bazei de date. El dispune de comenzi elementare, care-i permit să vizualizeze : obiectele sau tabelele, numele atributelor tabelor și asocierile funcționale dintre tabele (informații necesare pentru operațiile de joncțiune).

Asocierea funcțională se referă la două obiecte sau tabele și un concept comun celor două tabele, tradus prin prezența aceluiași atribut în cadrul fiecărei tabele. Teoretic, prezența aceleiași coloane în două tabele este suficientă pentru a le asocia funcțional. În practică, din motive de cost de exploatare și timp de răspuns, se impune definirea în prealabil a unor drumuri de acces. Acest lucru se poate realiza în două moduri :

- pointeri fizici — tehnică utilizată la sistemele de tip ierarhic și rețea,
- pointeri simbolici — tehnică utilizată la sistemele relaționale.

CLIO-QF permite definirea în avans a asocierilor funcționale compuse (prin reuniunea asocierilor funcționale elementare), dar care sînt văzute și manipulate ca asocieri funcționale elementare. Asocierile AF1 și AF2 (vezi figura 9.4) indică două asocieri funcționale elementare (la fiecare corespunde un drum de acces). Asocierea funcțională AF3 indică o asociere funcțională între tabelele Comandă și Produs, obținută prin reuniunea asocierilor AF1 și AF2 și care va permite utilizatorului să ajungă la tabele Produs pornind de la tabele Comandă (sau invers), fără să cunoască asocierile AF1 și AF2. O parte a asocierilor funcționale sînt deduse și înregistrate automat din schema „rețea” a bazei de date. La acestea pot fi adăugate asocieri funcționale, care au la bază pointeri simbolici, și asocieri funcționale compuse.

Ghidarea pas cu pas a utilizatorului, pentru a-și formula comenzile, se face cu ajutorul mai multor machete de ecran. Fiecare machetă conține o parte de vizualizare și/sau percepere și o linie care prezintă continuările/înlanțuirile de machete ecran posibile, pornind de la ecranul curent. În fiecare moment, utilizatorul are două alternative :

- să apeleze următoarea machetă ecran, specifică ecranului curent, pentru a continua definirea cererii,
- să abandoneze cererea.

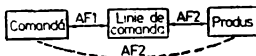

Fig. 9.4. Exemplu de asociere funcțională compusă

CLIO-QF permite utilizatorului să formuleze cereri, conform următorului scenariu :

- — joncțiunea între mai multe tabele (în cadrul unei cereri pot fi joncționate până la 8 tabele) ;
- selecția anumitor linii din fiecare tabelă. Selecția se poate realiza pe mai multe coloane ;
- proiecția pe anumite coloane ale tablei.

Rezultatul oricărei cereri este o tabelă.

CLIO produs portabil

CLIO este un produs portabil (a fost realizat într-un limbaj de nivel înalt). În prezent produsul este disponibil pe următoarele tipuri de calculatoare :

- BULL, modelele :
 - 64 DPS 7 sub sistem de operare GCOS64, cu interfață TDS,
 - 66 DPS 8 sub sistem de operare GCOS3, cu interfață TDS,
 - MINI 6 sub sistem de operare GCOS 400 MFS și DSS, cu interfețe DTF și DFC,
 - MITRA sub sistem de operare MMT2,
 - SOLAR sub sistem de operare TSM, RTES/D sau MPES ;
- DEC VAX subsistemele de operare VMS și UNIX
- IBM 370, 43xx, 303x, 308x, sub sistemele de operare DOS/VSE, OS/MVS și VM/CMS
- 68 000 sub sistemul de operare UNIX.

Dezvoltări distribuite

Noțiuni de baze de date distribuite

○ **bază de date distribuite** este o bază de date (respectă definiția și conceptele bazelor de date), logic integrată (are o singură schemă conceptuală), dar fizic dispersată pe mai multe calculatoare, interconectate în cadrul unei rețele de calculatoare [DAVENPORT]. Noțiunile din domeniul bazelor de date rămân valabile pentru bazele de date distribuite, iar pentru acestea din urmă, apar o serie de noțiuni noi și anume : fragmentarea, replicarea, controlul distribuit, blocarea și realizarea în două faze, mărci de timp și inel virtual.

Fragmentarea (partiționarea). Baza de date (o mulțime de colecții de date și legăturile dintre ele) este fragmentată conform principiilor :

- plasarea datelor memorate în mediul de producere și utilizare a lor, .
- minimizarea transportului de date prin rețeaua de calculatoare.

Fragmentarea, pentru a răspunde acestor principii, se realizează la două nivele :

- partiționarea mulțimii de colecții de date în submulțimi de colecții de date.
- partiționarea unei colecții de date în fragmente.

Fragmentarea colecției de date se poate realiza în două moduri :

- orizontal — fragmentele rezultate au aceeași structură ca și colecția, dar diferă între ele prin datele pe care le conțin,
- vertical — fragmentele rezultate conțin doar o parte, fiecare, din structura colecției.

Uneori se admite și combinarea celor două moduri. Fragmentele rezultate constituie elementele de distribuire a datelor. Totalitatea fragmentelor unei baze de date distribuite, memorate pe un nod al rețelei de calculatoare formează o bază de date locală.

Replicarea. Am afirmat că bazele de date distribuite respectă toate principiile bazelor de date, inclusiv pe cel al redundanței. Totuși, pentru a mări disponibilitatea accesului la date, bazele de date distribuite admit un anumit grad de redundanță (replicarea datelor sau copii multiple ale fragmentelor de date) controlată. Menținerea unei copii de fragment se justifică (din punct de vedere economic) numai dacă se menține inecuația :

$$C_{m_c} + \sum_{i=1}^p C_a l_i + C_a < \sum_{i=1}^p C_a d_i$$

unde :

C_{m_c} este costul de memorare a copiei ;

$C_a l_i$ -- costul accesului local pentru utilizatorul i ;

C_a -- costul de actualizare a copiei ;

$C_a d_i$ -- costul accesului la distanță (la copia primară) pentru utilizatorul i .

Gestiunea copiilor multiple este realizată de către sistemul de gestiune a bazei de date distribuite (SGBDD). Actualizarea copiilor multiple se poate face în două moduri:

- simultan,
- actualizarea copiei primare și aducerea la zi a copiilor secundare cu o anumită întârziere.

Controlul distribuit. Cererile de acces pot solicita date situate pe noduri diferite ale rețelei de calculatoare. Pentru a superviza execuția unor astfel de cereri, un nod trebuie să-și asume rolul de coordonator. Celălalte noduri, care participă la execuția acelei cereri, sînt noduri cooperante. Un nod poate să fie în același timp coordonator (pentru cererile lansate din acel nod) și cooperant (pentru cereri lansate de la alte noduri dar care solicită acces la acest nod). Controlul execuției cererii la distanță se realizează prin schimb de mesaje între coordonatorul cererii și cooperanții acelei cereri.

Blocarea și realizarea în două faze. Pentru a se evita introducerea de inconsistențe în baza de date distribuită, în condiții de concurență, se recurge la blocarea datelor (noțiune folosită și la bazele de date centralizate). Elementul de noutate la bazele de date distribuite îl reprezintă blocarea în două faze, care are la bază următoarele principii :

- nici-o cerere nu are acces la date dacă acestea nu au fost blocate în prealabil (blocate în citire sau în actualizare) ;
- după ce a deblocat un element de dată, acea cerere nu mai poate bloca nici-un element de dată.

Pentru a nu introduce inconsistențe în baza de date distribuită, de data aceasta din cauza diferitelor incidente hardware sau software, se utilizează tehnica de realizare în două faze. Acest tip de realizare împarte execuția unei cereri de actualizare în două faze :

- pregătirea execuției – citirea datelor, scrierea în jurnalele locale a „imaginilor înainte” (date neactualizate) și a „imaginilor după” (datele actualizate) ;
- realizarea sau nerealizarea cererii – introducerea actualizărilor în baza de date distribuite, cînd sistemul funcționează corect, sau înlăturarea efectelor acestei cereri de actualizare cînd apare un incident.

Nodul coordonator, pentru acea cerere, trimite mesajul „PREGĂTEȘTE“ tuturor nodurilor cooperante. Fiecare din nodurile cooperante realizează faza unu la primirea mesajului și returnează mesajul „PREGĂTIT“ la coordonator. Când primește acest mesaj de la toate nodurile cooperante, nodul coordonator le transmite mesajul „REALIZEZA“. La primirea acestui mesaj nodul cooperant realizează faza a doua și transmite coordonatorului mesajul „REALIZAT“. La primirea tuturor acestor mesaje, coordonatorul consideră cererea executată cu succes. Dacă pe perioada acestui proces apare un incident, atunci se emite un mesaj „ABORT“ și toate nodurile cooperante acționează pentru a se reveni la situația de dinaintea lansării acelei cereri. Acest mecanism garantează că fie cererea este executată corect peste tot, fie că nu se execută deloc nicăieri.

Mărci de timp și inel virtual. O cerere de acces la baza de date distribuită poate solicita acces la mai multe baze de date locale. În condiții de concurență trebuie ca cererile să se execute, în ordinea emiterii lor, la toate nodurile implicate. Pentru a realiza acest lucru au fost inventate mai multe mecanisme, dintre care cele mai cunoscute sînt mărcile de timp (timestamps) și inelul virtual.

Mărcile de timp. Fiecare cerere, la emiterea ei, primește automat o marcă de timp (identificatorul nodului plus timpul ceasului local). Fiecare articol din baza de date distribuită are o marcă de timp care se aduce la zi la fiecare actualizare cu marca de timp a cererii care a actualizat-o. Sistemul de gestiune asigură execuția cererilor în ordinea crescătoare a mărcilor de timp ; o cerere este executată dacă marca sa de timp este mai mare decît marca de timp a articolelor de date la care solicită accesul. Pentru a se asigura un ceas unic pe întreaga rețea, la recepționarea unei cereri nodul respectiv verifică ora locală cu ora din marca de timp a cererii primite. Dacă ora locală este mai mică atunci se actualizează ora locală. În acest fel în scurt timp se ajunge practic la o oră unică pe rețea.

Inel virtual. Nodurile rețelei sînt înlănțuite logic, formînd un inel virtual, în care fiecare nod are un predecesor și un succesori bine stabilit. Pe acest inel circulă continuu un tichet. Nodul la care se află tichetul, dacă acesta este liber, poate să emită un mesaj. Tichetul apoi trece pe la toate nodurile și mesajul este preluat de nodurile cooperante. Când tichetul ajunge din nou la nodul care a emis mesajul, tichetul devine liber și pleacă la nodul următor.

Pentru o documentare mai amplă în domeniul bazelor de date distribuite recomandăm următoarea bibliografie [BERKELEY, BERLIN, COJOCARU83, COJOCARU84, COJOCARU85, GARDARIN82, INFOTECH, LINDSAY, MOHAN, STONEBRAKER].

Variante de distribuire pentru SGBD SOCRATE

Realizarea unor versiuni distribuite pentru SGBD SOCRATE a fost luată în considerare de timpuriu [CHUPIN]. Au fost experimentate mai multe soluții, care acoperă o gamă largă de abordări : SOCRATE distribuit, distribuirea unui subset al limbajului și modelului de date SOCRATE, (sistemul FRERES [BOSC]), SOCRATE ca sistem subordonat (sistemul PLEXUS [ZURLUH]), SOCRATE ca sistem de gestiune locală în cadrul unui sistem distribuit (sistemul POLYPHEME [ADIBA79, ADIBA80, DECITREa, DECITREb, DELOBEL]), facilități de acces la distanță din programe SOCRATE (SOCRATE-mini [MIDAS]). În general, prototipurile realizate

(cu excepția lui POLYPHEME) nu au reușit să se impună și acest lucru, în special, din cauza dificultăților modelului de date SOCRATE vis-a-vis de distribuire, în raport cu modelul relațional al datelor.

PLEXUS este un prototip de sistem de gestiune a bazelor de date distribuite, elaborat la Universitatea Paul-Sabatier din Toulouse. Sistemul asigură gestiunea unei baze de date distribuite pe o rețea de microcalculatoare SOLAR 16. Accesul la datele locale se face prin intermediul lui SOCRATE VI.6. În cadrul sistemului PLEXUS, datele sînt structurate pe următoarele niveluri :

- scheme externe,
- schema conceptuală globală,
- schema internă globală,
- scheme conceptuale locale.

PLEXUS prezintă o arhitectură funcțională multistrat. La tratarea unei cereri intervin trei module :

- modulul tranzacțional (MT),
- modulul de control (MC),
- modulul de execuție (ME).

Fiecărui modul îi este atribuită o funcție la nivel global și o funcție la nivel local (figura 9.5), Produsul PLEXUS implementează mare parte din conceptele prezentate anterior (controlul distribuit, blocarea și realizarea în două faze, inelul virtual și replicarea).

POLYPHEME este un prototip de sistem de gestiune a bazelor de date distribuite eterogene. Sistemul a fost implementat pe rețele de calculatoare CYCLADES și TRANSPAC. Ceea ce este caracteristic sistemului POLYPHEME, în raport cu alte SGBD-uri, este faptul că el asigură cooperarea unor baze de date existente, gestionate cu sisteme locale eterogene (SOCRATE, IMS, CODASYL, ...). Această cooperare se exprimă prin posibilitatea definirii unei scheme (globale) unice care să descrie ansamblul bazelor de date, integrate în acest fel într-o bază de date distribuite.

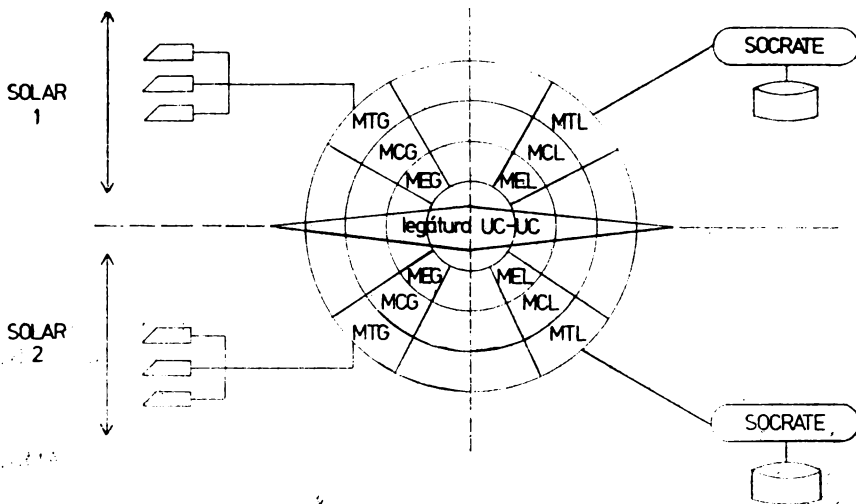
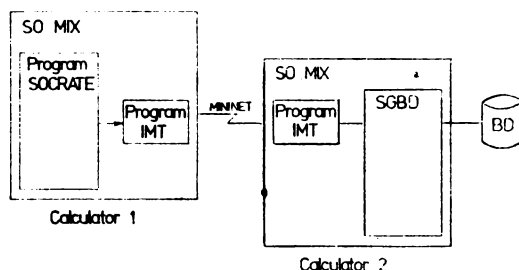

Fig. 9.5. Arhitectura funcțională a sistemului PLEXUS

Fig. 9.6. SOCRATE-mini în regim de teleprelucrare utilizând o rețea de calculatoare

Una din problemele esențiale ale sistemului POLYPHEME este traducerea cererilor pentru scheme globală în cereri pentru schemele locale. La nivel global a fost utilizat modelul relațional, utilizându-se sistemul URANUS. URANUS este un sistem de baze de date relaționale, care oferă următoarele facilități :

- un limbaj relațional de definire a datelor,
- un limbaj de manipulare a datelor bazat pe algebra relațională CODD,
- posibilități de stocare și acces la date relaționale, date ce pot fi extrase dintr-o bază de date nerelațională (de exemplu, SOCRATE).

Uranus poate funcționa și ca SGBD autonom și ca interfață relațională pentru SGBD SOCRATE.

SOCRATE mini (vezi volumul 2) este un SGBD realizat la CTCE Constanța pornind de la facilitățile SOCRATE V1.5. La ultima sa versiune V3, SOCRATE-mini oferă o facilitate de acces la distanță din programe de aplicații SOCRATE. Dintr-un program SOCRATE se poate apela un program, care, prin perechea sa de la distanță, poate avea acces la o altă bază de date (figura 9.6). SGBD-ul de la distanță poate să fie de orice tip. Cele două programe, inclusiv lucrul cu rețeaua, cad în sarcina utilizatorului.

Dezvoltarea tuturor acestor versiuni a avut la bază următoarele motivații :

- ridicarea restricțiilor și anomaliilor versiunilor mai vechi,
- adăugarea de noi facilități,
- alinierea la standardele internaționale,
- asigurarea independenței datelor (structurarea datelor pe mai multe nivele),
- realizarea unui sistem pentru o categorie cât mai largă de utilizatori (adoptarea modelului relațional).

Realizări de SGBD pe minicalculatoare în țara noastră

Ca urmare a extinderii utilizării minicalculatoarelor în economie a crescut interesul pentru dezvoltarea componentelor software pe minicalculatoarele de producție românească din familia I-100 și CORAL.

În acest context au fost realizate, testate, implementate și comercializate cel puțin următoarele SGBD pe minicalculatoare : SOCRATE-MINI (MIDAS), ARGUS și LEDA.

Întrucât SGBD SOCRATE-MINI constituie obiectul volumului 2 al acestei lucrări, considerăm binevenită o prezentare sumară și a celorlalte două sisteme ARGUS și LEDA. La acest mod, cititorul va putea să-și formeze o imagine mai completă asupra SGBD pe minicalculatoare realizate în țara noastră.

SGBD – ARGUS

ARGUS este un sistem de gestiune a bazelor de date pentru minicalculatoare din familia I-100, CORAL sau compatibile cu acestea.

Sistemul ARGUS este realizat de ICSIT-TCI, în conformitate cu specificațiile CODASYL.

ARGUS gestionează structuri de date de tip ierarhic și rețea.

Sistemul asigură următoarele clase de *funcțiuni* :

- descrierea diverselor nivele de structurare a datelor ;
- accesul la datele și relațiile bazei de date ;
- protecția datelor ;
- refacerea stării bazei de date în caz de incident ;
- auxiliare.

Componentele sistemului ARGUS sînt :

- SCH. TSK – Taskul de compilare a schemei sursă a bazei de date ;
- DIC. TSK – Taskul de creare a dicționarului datelor ;
- SBS. TSK – Taskul de compilare a unei subscheme sursă și crearea subschemei obiect ;
- DSH. TSK – Taskul de descriere interactivă a schemei bazei de date și compilarea schemei ;
- DSS. TSK -- Taskul de descriere interactivă a subschemelor și crearea de subscheme obiect ;
- VSD. TSK -- Taskul de proiecție (Mapare) a spațiului virtual al BD în spațiul fizic ;
- INT. TSK – Taskul de inițializare a bazei de date și extindere a domeniilor bazei de date ;
- ARG. TSK – Taskul de tratare a comenzilor LMD ;
- SGL. TSK – Taskul de realizare a operațiilor de intrare/ieșire ;
- LDT. TSK -- Taskul satelit al SGL-ului ;
- LID. TSK – Taskul de listare și modificare a conținutului dicționarului datelor ;
- LSB. TSK -- Taskul de listare și modificare a conținutului unei subscheme obiect ;
- STP. TSK – Taskul de terminare forțată a execuției taskurilor ARG și SGL ;
- ARG. CMD – Fișier de comenzi indirecte pentru instalarea taskurilor ARGUS ;
- LMD. TSK – Taskul care execută precompilarea programelor de acces la baza de date scrise în COBOL + LMD ;
- LMF. TSK – Taskul care acceptă precompilarea programelor de acces la baza de date descrise în FORTRAN + LMD ;
- RBJ. TSK – Taskul care execută refacerea bazei de date după un incident ;
- BDS. TSK – Taskul care execută editarea de situații statistice privind domeniile bazei de date.

În prezent realizatorul ARGUS elaborează versiunea 3 care cuprinde următoarele *facilități suplimentare* :

- utilitar de verificare și refacere a consistenței bazei de date ;
- utilitar pentru reorganizarea bazei de date ;
- modul pentru gestiunea unei baze de date distribuită pe o rețea omogenă de minicalculatoare ;
- utilitar pentru descrierea interactivă a subschemelor folosite de interfața ARGUS-DATARIEVE (taskul DMS).

Performanțele, limitele și restricțiile sistemului de gestiune a bazelor de date ARGUS sînt :

- descrierea unei singure scheme pentru o bază de date ;
- descrierea unui număr nelimitat de subscheme pentru o schemă ;
- numărul taskurilor utilizator în acces concurrent este limitat de restricțiile sistemului de operare și a configurației sistemului de calcul ;
- descrierea a cel mult 128 tipuri de înregistrare într-o schemă sau subschemă ;
- descrierea a cel mult 128 seturi într-o schemă sau subschemă ;
- descrierea a cel mult 125 domenii într-o schemă ;
- într-o înregistrare pot fi descrise cel mult 64 de cîmpuri (elementare, grup, vector) ;
- cheia unei înregistrări poate fi formată din cel mult 5 cîmpuri (elementare sau grup) ;
- lungimea cheii înregistrărilor poate avea cel mult 64 de caractere ;
- numărul de realizări a unui tip de înregistrare nu poate depăși 2 000 000 ;
- lungimea unei realizări de tip înregistrare nu poate fi mai mare de 1 024 bytes ;
- lungimea unui cîmp nu poate fi mai mare de 512 bytes ;
- lungimea unei condiții de validare nu poate fi mai mare de 512 bytes ;
- într-un set nu pot exista mai mult de 5 tipuri de înregistrare declarate

MEMBER ;

- sortarea membrilor într-o realizare de set nu se poate face pe mai mult de o cheie de sortare ;
- numărul suporturilor disc ale bazei de date nu este limitat ;
- numărul de pagini a unui domeniu nu poate fi mai mare de 65 000 ;
- dimensiunea unei pagini nu poate fi mai mare de 8k(b) ;
- asigură interfața cu programe scrise în limbajele COBOL și FORTRAN ;
- asigură interfața ARGUS-DATATRIEVE.

Timpul de acces este redat în tabelele 9.2, 9.3, iar resursele hardware sînt redat în tabelul 9.1.

Sistemul de gestiune a bazelor de date ARGUS costă 65 000 lei (neincluzînd costul cursurilor de pregătire).

Odată cu livrarea produsului, realizatorul asigură asistență tehnică pentru :

- instalarea produsului ;
- realizarea de aplicații care utilizează sistemul ARGUS.

Documentația livrată odată cu produsul cuprinde :

- Manualul de prezentare — ARGUS ;
- Manualul de utilizare — Limbaje de descriere a datelor ;
- Manualul de utilizare — Limbaje de manipulare a datelor ;
- Manual de utilizare — INTERFAȚA ARGUS-DATATRIEVE ;
- Manual — Ghidul de instalare și operare ;
- Exemplu de control pentru ARGUS.

SGBD — LEDA

LEDA — Large Endowment for Data Administration — este un sistem interactiv de tip CODASYL, de gestiune a bazelor de date pentru minicalculatoare din familia I-100, CORAL sau compatibile cu acestea. Este realizat în cadrul Institutului de Tehnică de Calcul și Informatică (ICSIT-TCI).

SGBD LEDA asigură următoarele *funcțiuni* :

- gestiunea bazelor de date cu structuri de date arborescente și rețea ;
- descrierea datelor cu ajutorul limbajelor de descriere a schemei și subschemei ;
- realizarea de aplicații utilizînd limbajul de manipulare a datelor ;
- accesul conversațional la baza de date prin intermediul limbajului de interogare LDA. În cadrul acestuia pot fi declarate variabile ce pot fi utilizate în diferite calcule ;
- vizualizarea schemei și subschemelor bazei de date (utilitarul EFL) ;
- inițializarea bazei de date (utilitarul INL) ;
- obținerea de statistici privind conținutul unor arii sau pagini ale bazei de date (utilitarul EDL) ;
- restaurarea bazei de date.

Sistemul LEDA are următoarele *componente* :

1. LEDA-DDL — Limbajele administratorului bazei de date.

- SDL — Limbajul de descriere a schemelor (Schema Description Language) ;
- SDDL — Limbajul de descriere a subschemelor (Subschema Data Description Language) ;
- DMCL — Limbajul de descriere a interfeței fizice (Device-Media Control Language).

2. LEDA-UTL — Utilitarele bazei de date

- RFL — Inițializarea repertoriului ;
- EFL — Editarea fișierului repertoriu ;
- INL — Inițializarea fișierelor bazei de date ;
- SVL/ESL — Salvarea/restaurarea fișierelor bazei de date ;
- JLS — Listarea jurnalului bazei de date ;
- JCM — Comprimarea mai multor fișiere jurnal într-un singur fișier ;
- JRS — Restaurarea bazei de date pornind de la fișierul jurnal) ;
- DBR — Restaurarea bazei de date ;
- RGN — Generator de rapoarte ;
- EDL — Editor pentru fișiere tip LDA ;
- VRF — Verificarea înlănțuirilor din baza de date specificată ;
- APL — Set de fișiere de comenzi indirecte ;
- QRK — Recuperarea imediată din avarie.

3. LEDA-APL — Limbajele programării aplicative

- DML — Limbajul de manipulare a datelor pentru limbajele gazdă COBOL, FORTRAN, C și MACRO ;
- LDA — Limbaj conversațional de manipulare a datelor.

Enumerarea acestor componente permite formarea unei imagini mai ample asupra posibilităților pe care le oferă sistemul LEDA.

Performanțele, limitele și restricțiile sistemului LEDA sînt :

- organizarea bazei de date pe suporturi multivolum ;
- accesul concurrent a cel mult 30 de utilizatori pe aceeași bază de date ;
- permite 300 de fișiere pentru înregistrările bazei de date (numărul poate fi extins) ;
- pînă la 16 milioane articole într-un fișier al bazei de date ;

- număr nelimitat de cîmpuri pe articol;
- lungimea maximă a unui cîmp este de 250 octeți;
- o subschemă nu admite numai descrierea tipului de articol și cere obligatoriu și o legătură de SET;
- în descrierea setului în SCHEMA bazei de date LEDA nu admite SET pe același tip de articol conform specificațiilor CODASYL (adică același tip de articol să fie și OWNER și MEMBER);

— în descrierea a două seturi pe aceleași tipuri de articole OWNER și MEMBER LEDA nu admite două seturi declarate AUTOMATIC ci unul trebuie să fie declarat manual conform specificațiilor CODASYL;

modul de memorare a articolelor în arii se face după o cheie de randomizare (modul calcul) ceea ce duce la dispersarea articolelor în arie fără o ordonare a cheii iar regăsirea se face în ordinea așezării fără posibilitatea de sortare după cheia CALC. Acest lucru duce la imposibilitatea listării articolelor în ordinea unei anumite chei. Cînd modul de memorare este direct articolele se stochează în ordinea citită din fișierul de intrare, dar regăsirea articolelor după o cheie de selecție se poate face numai secvențial;

confidențialitatea înregistrărilor și jurnalizarea articolelor;

— acces simultan și facilități de actualizare în condițiile multiutilizator.

În ceea ce privește performanțele sub aspectul timpului de acces precum și resursele hardware vor fi redată în paragraful, Resurse și performanțe ARGUS-LEDA, SOCRATE-MINI.

Sistemul de gestiune a bazelor de date LEDA costă 89 000 lei, preț în care intră asistența tehnică oferită de producător pe timp de 1 an și documentația, care cuprinde:

- Ghid LEDA;
- Memento LEDA;
- Manualul de programare — Limbajul de descriere a datelor și a organizării lor logice;
- Manualul de programare — Limbajul de manipulare a datelor;
- Manualul de prezentare și utilizare — Programe utilitare;
- Ghid de instalare și lansare.

Sistemul este livrat pe bandă magnetică și conține:

- Taskurile sistemului LEDA;
- Modulele obiect ale sistemului LEDA;
- Fișierele de comenzi indirecte.

Resurse și performanțe ARGUS, LEDA, SOCRATE-MINI*

În cele ce urmează vom reda doar cîteva elemente de comparație pentru cele trei sisteme, astfel:

- sînt destinate gestiunii bazelor de date pe minicalculatoare;
- ARGUS și LEDA sînt elaborate în concordanță cu specificațiile CODASYL pentru baze de date;
- SOCRATE-MINI este elaborat în concordanță cu specificațiile SOCRATE ale C.I.I.;
- ARGUS și LEDA acceptă interfețe cu limbajele COBOL și FORTRAN;

*) Menționăm că rezultatele au caracter orientativ, testările fiind făcute de colective diferite, în condiții deosebite (relativ apropiate).

- SOCRATE-MINI acceptă interfețe cu toate limbajele care respectă convenția de apel RSX ;
- resursele hardware minime necesare implementării sînt redată în tabelul 9.4.

Tabelul 9.4. Resurse hardware minime necesare implementării

Denumirea resursei	Tip SGBD		
	ARGUS	LEDA	SOCRATE-MINI
— Memorie internă	64 K0	64 K0	120 K0
— Unități de discuri	1	1	1
— Unități de bandă	1	1	1
— Terminale	1	1	1
— Unități de imprimantă	1	1	1

- Timpul de acces utilizator pe operații asupra datelor este redat în tabelul 9.5.

Tabelul 9.5. Timp de acces utilizator pe operații asupra datelor*

Operație	Mod de acces	Precizări	Timp necesar		
			ARGUS	LEDA	SOCRATE-MINI
1	2	3	4	5	6
ÎNCĂRCARE ADĂUGARE		Obs. Timpul de memorare a unei înregistrări depinde de : nr. de seturi la care participă înregistrarea, nr. de cîmpuri din structura înregistrării, regimul de lucru (batch sau conversațional) dacă se lucrează cu jurnal activ sau nu etc. a) Încărcarea unei înregistrări în regim conversațional în funcție de numărul de cîmpuri	1''—2''	1''—2''	1''—2''
		b) Încărcarea a 200 de înregistrări (ARGUS și SOCRATE) și 100 (LEDA) în regim batch, fără a aparține la un SET (ANNEAU)	45''	90''	11''
		c) Introducerea a 38 de înregistrări cu structuri arborescente, participante la 3 legături de SETURI AUTOMATICE în regim „multi-user” și fără jurnal activ (pentru SOCRATE atașarea la set s-a făcut explicit)	45''20	5'30''18	6''

* Pentru ARGUS și LEDA datele ne-au fost puse la dispoziție de către Centrul de calcul electronic al M.I.E.T. București, obținute pe baza testelor efectuate de un colectiv format din : M. Anton, L. Botezatu, E. Ziptzer, GH. Caraman, L. Leu, L. Maxim, C. Cosma, G. Sarbu, O. Stănculescu.

Pentru SOCRATE-MINI datele ne-au fost puse la dispoziție de către Centrul Teritorial de Calcul Electronic Constanța.

Tabelul 9.5 (continuare)

1	2	3	4	5	6
		d) Introducerea în baza de date a 218 înregistrări membru la o realizare de SET AUTOMATIC și cu structură arborescentă, în regim „multi-user” (pentru SOCRATE atașarea s-a făcut explicit)	2'43''70	1 h 9'	29''
		e) Încărcarea a 41 înregistrări de lungime 17 octeți în regim „multi-user” fără participare la SET (ANNEAU) și fără jurnal activ	5''09	1'09''19	2''
MODIFICARE	CHEIE	Modificarea tuturor cimpurilor cu excepția cheii Timpul de acces la înregistrarea solicitată	2'' 1''	2'' 1''	0,041'' 0,037''
STERGERE	CHEIE	Ștergerea unei înregistrări din baza de date. Ștergind o înregistrare de tip OWNER se șterg implicit toate înregistrările de tip MEMBER din cadrul SETULUI respectiv N specifică numărul de înregistrări de tip MEMBER	max. 2''	max. 2''	0,3''*N
INTEROGARE	SECVENȚIAL	Timpul de regăsire și listare într-un fișier de tip LST a 100 înregistrării	1'		12''
	CHEIE	Regăsirea unei înregistrări	1''	1''	0,037''
	CRITERII MULTIPLE	a) Regăsirea unei înregistrări de tip OWNER când înregistrarea curentă este de tip MEMBER	1''	1''	0,035''
		b) Regăsirea membrilor unei realizări de tip SET când înregistrarea curentă este de tip OWNER N specifică numărul de înregistrări de tip MEMBER	1''*N	1''*N	0,034''*N
		c) Regăsirea a două înregistrări de tip OWNER, participante la două SETURI diferite pentru care înregistrarea curentă era de tip MEMBER pentru ambele seturi. Deci regăsirea și listarea acestor 3 înregistrări	2''	2''	—

— Durata de trecere a unei lucrări prin sistem pe etape este redată în tabelul 9.6.

Tabelul 9.6. Durata de trecere a unei lucrări prin sisteme de etape*

Nr. crt.	Etapa	Timp necesar		
		ARGUS	LEDA	SO-CRATE-MINI
1	Compilarea schemei și crearea Dicționarului datelor — cu listarea schemei — fără listarea schemei	1'	1'	34"
		45"	45"	21"
2	Compilarea subschemelor și crearea subschemelor obiect (timp pe fiecare subschemă)	20"	20"	
3	Proiecția spațiului virtual în spațiul fizic (în dialog cu utilizatorul)	2'		
4	Compilarea interfeței fizice (DEVICE-MEDIA) se realizează cu taskul DDL care are drept efect introducerea lui DEVICE-MEDIA în fișierul repertoriu Obținerea modulului obiect al interfeței fizice se realizează cu taskul DMG, iar crearea taskului DEVICE-MEDIA se realizează cu DVM — compilarea cu DDL — compilarea cu DMG — crearea taskului cu DVM		20" 30" 1'	
5	Inițializarea bazei de date, presupune inițializarea cu zerouri a fișierelor bazei de date — pentru LEDA un fișier de 1 000 blocuri — pentru ARGUS și SOCRATE un fișier de 3 000 blocuri	3'	2'	1'30"
6	Precompilarea unui program de aplicație indiferent de mărimea sau complexitatea acestuia (ARGUS, LEDA) Pentru SOCRATE-MINI funcție de complexitatea și mărimea programului	max. 1'	max. 2'	1''—30'
7	Compilarea unui program de aplicație cu ajutorul compilatorului limbajului gazdă (în condițiile în care sistemul nu este prea încărcat și programul nu este prea mare)	2'	3'	
8	LINK — editarea unui program de aplicație	3'—5'	3—7'	

* Datele se bazează pe aceeași sursă ca și cele din tabelul 9.5.

Din prezentarea performanțelor, limitelor și restricțiilor celor trei sisteme se mai pot desprinde o multitudine de asemănări și deosebiri.

Aplicație complexă cu SCBD-SOCRATE

10. PROIECTAREA BAZEI DE DATE PENTRU ACTIVITATEA DE PERSONAL

Metodica de proiectare a unei baze de date

Proiectarea unei baze de date presupune o succesiune logică de activități ce pot fi grupate în etape. Pe parcursul realizării bazei de date se întocmește o documentație avînd ca scop; pe de o parte, facilitarea comunicării între colectivele ce concură la realizarea bazei de date, iar pe de altă parte, de a permite implementarea, exploatarea și întreținerea bazei de date. Documentația reflectă soluțiile date problemelor implicate și ea este supusă spre avizare la încheierea anumitor etape.

La realizarea activității de proiectare a bazei de date participă informaticieni (analști, ingineri de sistem, programatori și operatori), conducerea unității economice în calitate de decident și beneficiar al sistemului informatic și personal-muncitor din compartimentele beneficiare. Fiecare dintre aceste categorii de personal avînd sarcini bine determinate.

În cele ce urmează sintetizăm sub formă tabelară activitățile ocazionate de realizarea și implementarea unei baze de date. În tabel se evidențiază etapele, activitățile din cadrul fiecărei etape precum și responsabilul fiecărei sarcini.

Procedura de realizare și implementare a unei baze de date

Pas activitate	Descrierea activității	Cine răspunde
0	1	2
1	<i>Definirea scopului proiectului bazei de date</i>	
	a. Definirea obiectivului urmărit prin implementarea bazei de date	CCRBD
	b. Determinarea sferei de cuprindere a activităților ce vor fi servite de baza de date	CMRBD
	c. Identificarea subdiviziunilor organizatorice și definirea funcțiilor care în cadrul unității vor utiliza baza de date (identificarea relațiilor interne și externe ale unității economice referitoare la activitatea ce va utiliza baza de date)	CMRBD
	d. Identificarea aplicațiilor existente și planificate care vor fi convertite în sistemul bazei de date	CMRBD
	e. Pregătirea propunerilor pentru conducerea unității și obținerea acordului de continuare	CMRBD
	f. Avizarea propunerilor	CTE

(continuare)

0	1	2
2	<i>Organizarea proiectului bazei de date</i>	
	a. Alegerea (numirea) utilizatorilor pentru echipa de proiectare	CCRBD
	b. Selectarea administratorului bazei de date (ABD)	CCRBD
	c. Elaborarea planului inițial și graficului de implementare a bazei de date	ABD
3	<i>Alegerea sistemului de gestiune a bazei de date</i>	
	a. Studierea cerințelor informaționale și identificarea tipurilor de structuri de date implicate	ABD
	b. Stabilirea criteriilor de alegere a unui SGBD	ABD
	c. Inventarierea SGBD existente	ABD
	d. Alegerea propriu-zisă a SGBD din cadrul celor candidate	ABD
4	<i>Proiectarea structurii conceptuale a bazei de date</i>	
	a. Identificarea și analiza detaliată a informațiilor necesare conducerii (ieșirile sistemului)	AS
	b. Identificarea și analiza datelor de intrare (intrările sistemului) necesare satisfacerii situațiilor de informare-raportare necesare conducerii	AS
	c. Determinarea colecțiilor (entităților) de date și a relațiilor dintre ele	ABD
	d. Specificarea strategiilor de căutare în funcție de nevoile diverselor aplicații și de specificul acestor aplicații	ABD
	e. Specificarea modelelor de acces și cheilor de acces pentru a asigura confidențialitatea și integritatea datelor	ABD
	f. Elaborarea schemei de ansamblu a proiectului bazei de date	ABD
	g. Întocmirea specificațiilor de proiect	AS
	h. Avizarea resurselor necesare realizării bazei de date	CTE
5	<i>Estimarea resurselor necesare realizării bazei de date</i>	
	a. Identificarea fișierelor ce vor fi convertite	CAS
	b. Identificarea programelor specifice aplicațiilor	CAS
	c. Estimarea necesarului de programatori	CAS
	d. Estimarea necesarului de purtători tehnici de informații	CAS
	e. Estimarea configurației de sistem	ABD și INGS
f. Dezvoltarea graficului de realizare și implementare	ABD	
6	<i>Realizarea propriu-zisă a bazei de date în conformitate cu specificațiile SOCRATE</i>	
	a. Generarea bazei de baze	ABD
	b. Generarea bazei de date și formatarea acesteia	ABD
	c. Definirea structurii conceptuale a bazei de date utilizând LDD	ABD
	d. Elaborarea programelor de încărcare, exploatare și actualizare a bazei de date, utilizând LMD	CP
e. Completarea specificațiilor de proiect	CAS și CP	

(continuare)

C	1	2
7	<i>Testarea și experimentarea bazei de date</i>	
	a. Testarea lanțurilor de programe și depanarea acestora	CP
	b. Încărcarea propriu-zisă a bazei de date	ABD
	c. Conversia aplicațiilor existente	CAS și CP
	d. Testarea aplicațiilor noi	CAS și CP
	e. Estimarea performanțelor bazei de date	ABD
	f. Actualizarea și definitivarea documentației de proiect	CAS și CP
g. Avizarea proiectului	CTE	
8	<i>Exploatarea curentă și întreținerea bazei de date</i>	
	a. Exploatarea curentă a bazei de date	B
	b. Ținerea la zi a bazei de date	ABD
	c. Urmărirea performanțelor bazei de date	ABD
	d. Reorganizarea bazei de date	ABD

Notății :

- CCRBD — Comisia de coordonare a realizării bazei de date. Este constituită de către organul de conducere colectivă a unității beneficiare și este compusă din : șefi de compartimente, factori de răspundere din compartimentele de bază, reprezentanți ai unității de proiectare (director, director tehnic, șefi de atelier, șeful de proiect (administratorul bazei de date)).
- CMRBD — Colectivul mixt de realizare a bazei de date. Este format din analiști, programatori, specialiști din compartimentele implicate în realizarea și exploatarea bazei de date.
- CTE — Comisia tehnico-economică de avizare.
- ABD — Administratorul bazei de date (responsabilul de proiect).
- CAS — Colectivul de analiști de sistem.
- CP — Colectivul de programatori.
- INGS — Ingineri de sistem.

Din cele prezentate se poate observa că procedura de realizare și implementare a unei baze de date nu este identică cu metodologia generală de realizare a sistemelor informatice. Ea se regăsește în cadrul general al acestora însă are un caracter mai restrâns, și anume, se referă în mod deosebit la soluția de organizare a datelor. Desigur o parte din activități coincid.

Pentru aplicația noastră, din considerente de spațiu, nu vom insista asupra tuturor activităților enunțate, însă, în mare parte, se va urmări procedura generală de realizare și implementare a unei baze de date.

Obiectivul activității de personal

Activitatea de personal din cadrul unităților economice are drept scop *utilizarea rațională a forței de muncă* în concordanță cu obiectivele planului de dezvoltare economico-socială, ținându-se seama de pregătirea și capacitatea profesională a fiecărei persoane care se încadrează în muncă și de cerințele unitare stabilite pentru fiecare loc de muncă.

Determinarea sferei de cuprindere a activității de personal

Activitatea de personal este realizată de către un compartiment specializat din cadrul unității economice, compartiment a cărui mărime și structură este dictată de volumul activităților desfășurate și de nivelul ierarhic al unității în care funcționează.

Pentru o unitate economică productivă acest compartiment va purta, în referirile noastre, numele de compartimentul de Personal, Învățămînt, Retribuirea muncii (P.I.R.).

În acest context compartimentul P.I.R. își desfășoară activitatea în următoarele domenii specifice :

- stabilirea și asigurarea necesarului de personal pe meserii, funcții și specialități corespunzător planului de producție și investiții ;
- pregătirea și calificarea forței de muncă ;
- perfecționarea, pregătirea și reciclarea personalului-muncitor ;
- aplicarea cu strictețe a reglementărilor legale privind remunerația muncii ;
- încadrarea în muncă ;
- promovarea muncitorilor calificați în categorii de calificare ;
- promovarea în funcții de conducere ;
- promovarea dintr-o funcție inferioară într-o funcție superioară (care nu este funcție de conducere) ;
- trecerea personalului în trepte sau gradații superioare de retribuire ;
- transferarea în interes de serviciu sau la cererea persoanelor încadrate în muncă ;
- schimbarea locului de muncă în cadrul aceleiași localități ;
- desfacerea contractului de muncă ;
- evidența personalului-muncitor ;
- evidența timpului de lucru ;
- programarea concediilor de odihnă.
- elaborarea situațiilor de informare-raportare cu privire la personalul-muncitor și utilizarea forței de muncă etc.

Relațiile interne și externe ale compartimentului P.I.R. — Fluxul informațional

Schematic diagrama sintetică a relațiilor compartimentului P.I.R. cu celelalte compartimente din unitatea economică și din afara acesteia se prezintă ca în figura 10.1.

Fluxul informațional stabilit prin legăturile evidențiate în figura 10.1 poate fi descris astfel :

1. Relațiile compartimentului P.I.R. cu centrala industrială.

a) Transmite centralei :

- deficitul și excedentul de personal-muncitor pe meserii și specialități ;
- propunerile pentru acordarea de retribuții tarifare majorate ;
- propuneri de completare a nomenclatorului de funcții ;
- proiectul planului de formarea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului-muncitor :
- indicatorii specifici de realizarea cărora este condiționată acordarea retribuției tarifare etc. ;

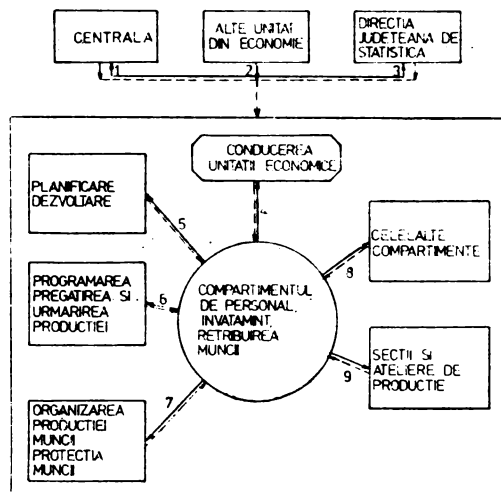

Fig. 10.1. Diagrama de relații a compartimentului de Personal, Învățământ, Retribuire

b) Primește de la centrală :

— indicații, metodologii, norme și instrucțiuni pe probleme de personal, învățământ, retribuirea muncii precum și aprobări privind locurile de muncă cu retribuirea tarifară majorată ;

— planul de formare și perfecționare a pregătirii profesionale a personalului muncitor și de redistribuire a unor specialiști ;

— indicatorii specifici de realizarea cărora este condiționată acordarea retribuirii tarifare etc.

2. Relațiile compartimentului P.I.R. cu alte unități economico-sociale.

a) Transmite către alte unități :

— documente privind transferările în interes de serviciu ;

— cereri de comunicare a antecedentelor penale pentru unele funcții etc. ;

b) Primește de la alte unități economico-sociale :

— documente privind transferările în interes de serviciu ;

— referințe pentru cadrele din nomenclatură ;

— comunicări privind antecedentele penale pentru unele funcții etc.

3. Relațiile compartimentului P.I.R. cu D.J.S.

a) Primește de la DJS metodologii și norme referitoare la indicatorii statistici ceruți.

b) Transmite raportări statistice.

4. Relațiile compartimentului PIR cu conducerea unității economice.

a) Transmite : informări și propuneri pentru îmbunătățirea activității compartimentului, indicatori și rapoarte nominale privind datele aferente personalului ;

b) Primește sarcini și indicații în legătură cu desfășurarea activității compartimentului, cereri de elaborare a unor raportări numerice sau nominale, în afara celor tipizate ;

5. Relațiile compartimentului PIR cu compartimentul Planificare-Dezvoltare.

a) Transmite date privind fundamentarea planului de muncă și a fondului de retribuire ;

b) Primește indicatorii planului forței de muncă și a fondului de retribuire pe compartimente și perioade, instrucțiuni și metodologii de planificare și urmărire a indicatorilor de plan etc.

6. Relațiile compartimentului PIR cu compartimentul Programarea și Urmărirea Producției.

a) Transmite :

- indicații privind aplicarea sistemului de retribuire a muncii ;
- programe de perfecționare a pregătirii profesionale a personalului ;
- informații cu privire la posibilitățile de calificare, recalificare și policalificare a personalului.

– date privind recrutarea forței de muncă, necesarul pe meserii, specialități și perioade de plan etc.

b) Primește :

- aprecieri și calificative anuale ale personalului ;
- date privind necesarul de personal pe meserii, specialități și perioade etc.

7. Relațiile compartimentului PIR cu compartimentul Organizarea Producției, Muncii și Protecția Muncii.

a) Transmite :

– lucrări necesare la elaborarea unor studii și analize privind activitatea de producție și personal-muncitor ;

- programe de formare și perfecționare a pregătirii personalului etc.

b) Primește :

- indicatoarele tarifare de calificare ;
- norme și normative de muncă ;
- criteriile de gradare a întreprinderii, secțiilor, atelierelor, șantierelor etc. ;
- propuneri de programe pentru formarea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului în domeniul organizării producției și a muncii ;
- lucrări în colaborare privind necesarul de personal etc.

8. Relațiile compartimentului P.I.R. cu alte compartimente.

a) Transmite către alte compartimente :

- indicatori privind aplicarea sistemelor de retribuire a muncii ;
- programe de formare și perfecționare a pregătirii personalului ;
- propuneri de promovare și sancționare a personalului ;
- date privind fluctuația și starea disciplinară a personalului etc.

b. Primește :

– propuneri pentru programele de formare și perfecționare a pregătirii profesionale ;

- aprecierile și calificativele anuale ale personalului etc.

9. Relațiile P.I.R. cu Secțiile și Atelierele de Producție se referă la primirea și transmiterea unor date în legătură cu pregătirea profesională și retribuirea personalului muncitor.

În cadrul activității de personal domeniul care vehiculează cel mai mare volum de date pe baza cărora se elaborează indicatorii necesari activității de personal-muncitor este cel de evidență a personalului.

Totodată, acest domeniu presupune și cel mai mare volum de muncă de rutină, de constatare și consemnare, rămânând prea puțin timp pentru activitatea de analiză și decizie privind activitatea de personal.

Din aceste considerente în aplicația noastră ne vom concentra atenția asupra acestei probleme.

Documentele primare folosite în activitatea de personal – intrările sistemului

Fără a intra în prea multe detalii în cele ce urmează se prezintă principalele documente pentru activitatea de personal, astfel :

a) Contractul de muncă.

Formularul cuprinde elementele necesare încheierii în scris a contractului individual de muncă, prin care se concretizează drepturile și obligațiile reciproce ale unității și persoanei încadrate în muncă.

Se completează de compartimentul de personal, pentru persoanele care îndeplinesc condițiile pentru încadrarea în muncă, ținând seama de rezultatele verificării îndeplinirii condițiilor pentru încadrarea în condițiile respective, consemnate în fișa pentru verificarea condițiilor de încadrare.

Formularul circulă la conducerea unității și la persoana încadrată în muncă, se păstrează la unitate la compartimentul de personal. După completare și semnare, contractul de muncă se înregistrează în registrul numerelor matricole, primind ca număr de înregistrare, numărul matricol curent.

b) Contractul de muncă (forma simplificată pentru perioade limitate de încadrare în muncă).

Pentru încadrările în muncă la lucrări cu caracter sezonier în agricultură sau ca personal nepermanent în construcții, întreținerea drumurilor, încărcări-descărcări și alte asemenea, se recomandă folosirea formularului „contract de muncă” într-o formă simplificată, pentru a se reduce la minimum volumul de muncă necesitat de astfel de cazuri, pentru operațiile de încadrare în muncă.

Pentru contractele de muncă de acest tip, nu se folosește fișa pentru verificarea condițiilor de încadrare și nu se înregistrează în registrul numerelor matricole.

c) Dispoziția de desfacere a contractului de muncă.

Se întocmește de compartimentul de personal, la indicația conducerii unității, arătându-se motivele și prevederile legale pe care se întemeiază desfacerea contractului de muncă, precum și organele la care măsura se poate ataca.

Dispoziția de desfacere a contractului de muncă poartă avizul oficiului juridic al unității.

d) Registrul numerelor matricole

Servește ca evidență multiplă a numerelor matricole acordate personalului unității, a carnetelor de muncă și a datei încheierii și încetării contractelor de muncă, înlocuind registrele, personalul intrat și ieșit din serviciu, precum și cel de evidență a carnetelor de muncă.

Se recomandă ca numărul matricol să fie cel al contractului de muncă. Fiecare persoană nou încadrată primește un număr matricol, care constituie codul de identificare în relațiile cu unitatea ; în cazul încetării contractului de muncă, numărul matricol deținut de fostul lucrător, nu se atribuie altei persoane nou încadrate.

e) Fișa personală

Servește la consemnarea pentru fiecare persoană încadrată în muncă, a datelor de identitate, stare civilă, studii, pregătire profesională etc.

Completarea fișei personale se face pe baza actelor originale prezentate de titular la încadrarea sa în muncă și pe parcursul executării contractului de muncă, ținându-se la zi, cu toate modificările ce intervin față de datele înscrise inițial.

Pe baza fișei, se completează și capitolul cu date personale din fișa de evidență a retribuțiilor, ce se transmite la încadrarea în muncă, compartimentului care întocmește statele de retribuții.

f) Registrul de evidență a mișcării personalului

Document de ieșire, servește pentru evidența la zi a efectivului scriptic pe total muncitori și total personal tehnic, economic, de altă specialitate și administrativ, urmărește modificările care au loc în totalul efectivului categoriei respective ca urmare a intrărilor și ieșirilor de personal. Totodată, servește ca evidență pe cauze a plecărilor din unitate în scopul analizei și determinării factorilor care provoacă mișcarea și fluctuația personalului.

Registrul se completează de compartimentul de personal pe total unitate, iar în caz de nevoie și pe sectoarele unde fluctuația este mai mare.

g) Situația utilizării timpului de lucru

Servește la evidențierea zilnică, la nivelul compartimentului, a numărului persoanelor prezente și absente din totalul efectivului scriptic al categoriei de personal respective, fiind un document de ieșire.

Situația din ziua curentă se completează cu datele care rezultă din documentele de prezență cu privire la numărul celor care au venit sau nu la lucru în ziua și schimbul respectiv.

Situația se întocmește pe fiecare schimb, pe muncitori și personal TESA.

h) Evidența persoanelor care îndeplinesc condițiile de trecere într-o gradație (treaptă) superioară de retribuire.

Situația de ieșire în care sînt centralizate persoanele care îndeplinesc condițiile cerute de lege de trecere într-o gradație (treaptă) superioară de retribuire, precum și a persoanelor care n-au vechimea necesară de trecere într-o gradație (treaptă) superioară, dar care datorită unor realizări deosebite în muncă, li se reduce vechimea minimă. Situația este tipizată pe economie.

Cînd o persoană care a plecat din unitate este din nou încadrată, primește numărul matricol deținut anterior, iar în registru se înscrie noua dată a încheierii contractului de muncă. În situația cînd nu se poate identifica numărul matricol anterior, la încadrare se va acorda un număr matricol curent.

Necesitatea introducerii evidenței după numere matricole va fi hotărîtă de către organul de conducere colectivă sau de conducătorul unității, în funcție de specificul de organizare al unității.

La introducerea acestei evidențe, se vor acorda numere matricole în primul rînd personalului existent și contractelor de muncă încheiate pînă la data respectivă, după care fiecărui nou contract de muncă ce se va înregistra în registru, i se va da numărul matricol curent.

Registrul numerelor matricole se păstrează și se completează de compartimentul de personal al unității care efectuează încadrarea în muncă.

i) Carnetul de muncă

Carnetul de muncă constituie actul oficial prin care o persoană încadrată în muncă dovedește vechimea în muncă, vechimea neîntreruptă în muncă și în aceeași unitate, vechimea în funcție sau meserie, retribuția tarifară de încadrare, în vederea obținerii, în condițiile legii, a unor drepturi.

Carnetul de muncă se întocmește, se completează, se păstrează și se utilizează în conformitate cu prevederile Decretului nr. 92/1976 și Ordinul ministrului muncii, publicat în Buletinul Oficial nr. 76 din 29 iulie 1976.

Toate aceste documente sînt tipizate și standardizate sub aspectul conținutului informațional. În ceea ce privește forma de prezentare, acestea, pot fi modificate și proiectate (adaptate) în conformitate cu cerințele prelucrării automate a datelor. Astfel, este indicat ca datele ce urmează a fi preluate și transmise direct din documentele primare să fie încadrate cu linii discrete în „căsuțe”. În măsura în care datele de intrare urmează a fi perforate în cartele, în dreptul fiecărei cifre a indicatorilor ce urmează a fi preluați se vor trece coloanele corespunzătoare din cartele. În acest mod se realizează, o corespondență între informațiile din document și pozițiile corespunzătoare din coloanele cartelei.

În ceea ce privește forma de aranjare a indicatorilor în formular (document), trebuie să se asigure o succesiune logică a datelor ce urmează a fi culese, transmise și prelucrate, respectînd următoarea ordine : în prima parte a formularului vor fi prevăzute datele de identificare, apoi cele de grupare și în final vor fi prevăzute rubricile cu date variabile cantitativ-valorice.

Proiectarea documentelor de intrare în funcție de aceste considerente oferă posibilitatea preîntîmpinării apariției erorilor în procesul de culegere, transmitere și prelucrare a datelor.

Situațiile de informare-raportare privind activitatea de personal – ieșirile sistemului

Se știe în ceea ce privește raportul dintre activitatea de bază din unitatea economică și sistemul informațional, că sistemul informațional reprezintă „umbra” tuturor activităților și proceselor economice, urmărind îndeaproape fluxul tehnologic din unitate, deci modul cum se succed valorile materiale în procesul de producție, cum se respectă legislația și normativele de utilizare a capacităților de producție, a forței de muncă etc.

Pentru buna funcționare a activităților din întreprindere, pentru atingerea obiectivului activității de bază, conducerea întreprinderii trebuie să cunoască în permanență modul concret în care se desfășoară activitatea și să intervină pentru înlăturarea unor eventuali factori perturbatori și limitarea consecințelor acestora. Pentru a putea face față acestor cerințe, sistemului informațional îi revine sarcina, pe de o parte, de a furniza conducerii informații necesare în scopul elaborării deciziilor ce se impun, iar pe de altă parte, de a transmite spre procesul de producție deciziile luate de conducere.

Conducerea formulează cerințe în ceea ce privește modul, conținutul și periodicitatea informațiilor (situațiilor de informare-raportare) ce urmează a fi furnizate prin sistemul informațional, iar calitatea informațiilor și modul lor de prelucrare va influența calitatea deciziilor și implicit eficiența întregii activități din întreprindere.

Plecînd de la o analiză a metodelor de conducere, precum și de la sarcinile conducerii unităților economice în general, apreciem că în formularea cerințelor față de sistem trebuie avute în vedere o serie de considerente, unele dintre ele constituind chiar principii ale informării, cum ar fi :

a) În definirea cerințelor (situațiilor de informare-raportare) trebuie să se aplice principiul selecției indicatorilor necesari fiecărui nivel de conducere și informării prin excepție. Este cunoscut faptul că un volum exagerat de informații nu reprezintă

situația cea mai fericită pentru conducere, o astfel de cantitate de informații generează practic o serie de dificultăți ale căror consecințe nu pot fi ignorate în conducerea operativă a întreprinderii. De aceea, cu ocazia stabilirii cerințelor conducerii, trebuie să se definească toate elementele necesare aplicării principiului „selecției și informării prin excepție” în toate situațiile posibile. A ține seama de acest principiu înseamnă a degreva conducerea de o serie de informații ce nu sînt utile în procesul de conducere, înseamnă a veni în sprijinul acesteia.

Cantitatea exagerată de informații prezintă cel puțin următoarele aspecte negative :

- necesită un volum sporit de muncă ocazionat de culegerea, verificarea, transmiterea, prelucrarea și stocarea datelor ;

- duce la sufocarea conducerii cu un volum de date inutile ceea ce va afecta extrem de mult operativitatea în procesul luării deciziilor ;

- excesul de date culese și prelucrate în paralel, nu este de natură să sprijine conducerea, ci din contră poate să creeze dezorientare prin faptul că aceleași fenomene sau operații pot fi prezentate prin date diferite, uneori contradictorii, pentru lămurirea cărora este necesară o muncă suplimentară de verificare și punere de acord. De aceea, volumul informațiilor trebuie să se stabilească în funcție de cerințele reale ale fiecărui nivel ierarhic de conducere pe baza unei analize aprofundate a acestora și selecționarea lor atentă care să permită eliminarea celor inutile, ne semnificative sau redondante.

b) Stabilirea corespunzătoare a numărului de exemplare a situațiilor de ieșire care se întocmesc, precum și a frecvenței de elaborare a acestora. Deși această problemă reprezintă o consecință directă a aplicării principiului „selecției și informării prin excepție”, totuși datorită multiplelor implicații pe care le are va fi tratată separat.

Numărul de exemplare în care se elaborează situațiile de ieșire, precum și frecvența acestora, va influența volumul datelor și documentelor ce vor circula în sistem, avînd diverse implicații și nu lipsite de importanță. Numărul exemplarelor reclamă un consum mai mare de hîrtie și un volum de muncă suplimentar pentru multiplicare, difuzare, înregistrare, arhivare. Nu trebuie scăpat din vedere faptul că volumul mare de exemplare necesită de asemenea spații de păstrare în perioada curentă și de arhivare după aceea, care presupun încăperi în plus cu toate cheltuielile de amenajare aferente. Totodată, în multe cazuri, numărul de exemplare nu este justificat integral de cerințele conducerii sau compartimentelor prin care circulă, ceea ce face ca o bună parte din ele să nu aibă importanță pentru compartimentele în care circulă. Ca atare ele încarcă inutil volumul de hîrtii, de lucrări precum și munca personalului respectiv cu primirea, înregistrarea, îndosarierea acestora etc.

c) Gradul de prelucrare al informațiilor trebuie să corespundă nivelului ierarhic și să fie în concordanță cu destinația și scopul urmărit prin utilizarea acestor informații. Astfel, la nivel inferior de decizie, informațiile vor avea un grad analitic, vor fi prezentate într-o formă mai „brută” (mai puțin prelucrate), iar la nivelele superioare informațiile trebuie să aibă un grad sporit de sintetizare, ceea ce implică un grad mai mare de prelucrare a datelor (figura 10.2). Totodată, nivelul de prelucrare a datelor trebuie corelat cu scopul în care sînt utilizate informațiile, cu caracterul acestor informații. Astfel, informațiile cu caracter operativ, furnizate zilnic sau săptămînal, vor fi de regulă neprelucrate sau vor prezenta un grad redus de prelucrare, dat fiind funcția acestora de a sesiza cît mai operativ dereglările și anomaliile ce se manifestă în activitate, pentru a da posibilitatea unor intervenții prompte, cu maximă eficacitate.

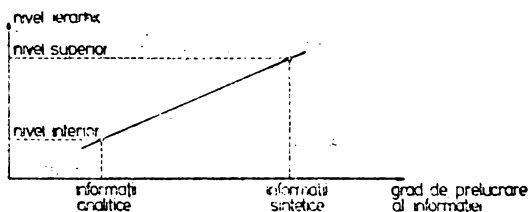

Fig. 10.2. Gradul de prelucrare a informațiilor la diferite nivele de conducere

Din aceste considerente, informațiile care se cer cunoscute zilnic trebuie alese cu mult discernământ, pentru a exprima ceea ce este esențial pentru conducerea curentă; în același timp să nu fie prea numeroase și să solicite un volum prea mare de muncă prin care să pericliteze operativitatea.

Indicatorii care reprezintă o prelucrare mai complexă, pe bază de calcule și corelații stabilite prin luarea în considerare a unui volum mai mare de date diferite, sînt furnizați, de obicei, la intervale de timp mai lungi, presupunînd un volum de muncă mai mare. Datorită faptului că sînt furnizați la intervale mai mari, acești indicatori au un grad de operativitate mai redus, dar în schimb au o valoare informativă mai ridicată întrucît prezintă fenomenele în legătura lor cauzală intimă și permit analiza complexă a rezultatelor, aprecierea nivelului calitativ al deciziilor elaborate și conturarea mai clară și precisă a tendințelor.

d) Indicatorii trebuie prezentați în forma evolutivă pentru a putea sugera o anumită tendință în desfășurarea fenomenului. O informație necorelată cu un nivel anterior și cu obiectivul planificat nu este semnificativă (fig. 10.3).

e) Forma de prezentare a indicatorilor trebuie să avertizeze operativ asupra evoluției necorespunzătoare a unui fenomen.

Totodată, în funcție de limitele de evoluție ale unui fenomen, informația poate servi la fundamentarea deciziei unui factor sau altul la anumite niveluri ierarhice. În cazul în care abaterile constatate devin mai mari decît un anumit nivel prestabilit se impune consultarea factorilor de decizie de la nivelul ierarhic superior, acestea fiind considerate abateri de gradul II. Un astfel de grafic de prezentare a abaterilor nivelului de informații este sugerat în fig. 10.4.

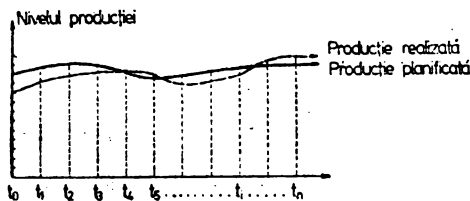

Fig. 10.3. Diagrama producției

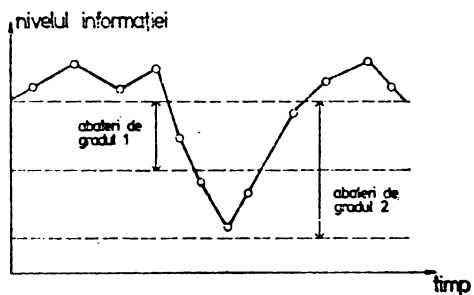

Fig. 10.4. Graficul abaterilor nivelurilor de informații

Fără a intra în detalii, mai sugerăm câteva forme de prezentare a indicatorilor, cum ar fi: reprezentările grafice de tip Gantt, histograme, diagrama de structură circulară, diagrama polară și forma tabelară în multitudinile ei variante, fiind cea mai răspândită.

Plecând de la considerațiile de ordin general cu privire la stabilirea informațiilor necesare conducerii precum și de la concluziile desprinse din studiul „Activității de Personal”, în continuare vor fi prezentate situațiile de informare-raportare ca ieșiri ale sistemului informatic corespunzător acestei activități, astfel:

1. Dare de seamă statistică centralizată: Efectivul personalului pe ramuri (M3).
2. Dare de seamă statistică de stat: Asigurarea muncitorilor calificați pe meserii.
3. Dare de seamă statistică de stat: Îndeplinirea planului de Școlarizare a muncitorilor calificați.
4. Dare de seamă statistică de stat: Asigurarea personalului cu pregătire medie și superioară.
5. Dare de seamă statistică de stat: Cheltuieli de Școlarizare.
6. Dare de seamă statistică de stat: Personalul care primește sporuri de retribuții.
7. Dare de seamă statistică interdepartamentală privind perfecționarea pregătirii profesionale.
8. Dare de seamă statistică departamentală privind mișcarea personalului, sancțiuni și navetiști.
9. Dare de seamă statistică de stat: Repartizarea personalului pe grupe de retribuții.
10. Dare de seamă statistică de stat: Personalul angajat pentru prima oară în anul ...
11. Dare de seamă statistică de stat: Repartizarea muncitorilor pe categorii și trepte.
12. Dare de seamă statistică de stat: Repartizarea personalului TESA pe grupe de funcții și gradații.
13. Dare de seamă statistică de stat: Repartizarea personalului după vechimea neîntreruptă în aceeași unitate.
14. Dare de seamă statistică de stat: Efectivul personalului după județul de domiciliu.
15. Dare de seamă statistică de stat: Repartizarea personalului după anul nașterii.
16. Situația anuală a cadrelor — CAP. 1.
17. Situația anuală a cadrelor — CAP. 2.
18. Situația anuală a cadrelor — CAP. 3.
19. Situația anuală a cadrelor — CAP. 4.
20. Personalul cu obligații militare.
21. Tabel nominal cu tinerii ce urmează să recruteze.
22. Personalul promovat în funcție sau categorie, în condiții normale și cu reducere de stagii.
23. Raporturi între categorii de personal, pe activități.
24. Personalul de conducere directă a producției.
25. Personalul cu studii superioare.
26. Personalul cu studii medii.
27. Situația numerică a personalului cu studii superioare, pe funcții și specialități.
28. Situația numerică a personalului cu studii medii pe funcții și specialități.
29. Situația nominală a muncitorilor pe meserii, categorii de calificare și trepte de retribuție.
30. Situația numerică a personalului pe funcții/meserii, ponderea femeilor.
31. Personalul navetist: funcții din siguranța circulației.
32. Personalul navetist: funcții/meserii care nu sînt din siguranța circulației.
33. Personalul cu funcții de gestiune.
34. Personalul de pază, pompieri și deservire.
35. Personalul cu distincții și decorații.
36. Personalul recompensat.
37. Situația numerică a personalului recompensat.
38. Cadre de conducere eliberate din funcție.
39. Personalul sancționat pentru abateri disciplinare.
40. Situația numerică a personalului sancționat pentru abateri disciplinare.
41. Calificativele acordate personalului.
42. Situația nominală a personalului după: data nașterii, starea civilă, naționalitate, apartenența politică, încadrare.
43. Situația numerică a personalului după: sex, naționalitate, apartenență politică, stare civilă.
44. Situația nominală a personalului după domiciliu și locuință.
45. Situația nominală a personalului după vechime.
46. Personalul ce urmează a se pensiona.
47. Situația numerică a personalului ce urmează a se pensiona.

48. Situația numerică a personalului pensionat.
49. Personalul din siguranța circulației care a efectuat examenul medical și psihotehnic.
50. Cadre didactice din unitățile școlare subordonate.
51. Personalul muncitor care cunoaște limbi străine.
52. Încadrarea în muncă a absolvenților liceelor de specialitate. Școli maiștri și profesionale.
53. Încadrarea în muncă a absolvenților învățământului superior.
54. Stagiarii care au susținut examenul după primul an de activitate.
55. Stagiarii care au susținut lucrarea practică pentru definitivarea în funcție.
56. Personalul care s-a deplasat în interes de serviciu în străinătate.
57. Personalul calificat, pe forme de pregătire profesională.
58. Situația numerică a personalului calificat, pe forme de pregătire profesională.
59. Situația numerică a realizării planului de școlarizare.
60. Personalul perfecționat și în curs de perfecționare.
61. Situația numerică a personalului aflat în curs de perfecționare profesională.
62. Cadre de conducere perfecționate și în curs de perfecționare.
63. Personalul care îndeplinește condițiile pentru acordarea de gradații și trepte.
64. Personalul care îndeplinește condițiile pentru schimbarea sporului de vechime.

Pe lângă aceste cerințe informaționale mai pot exista și altele, însă ele reprezintă doar editări de situații după alte criterii (chei) de grupare, fără să difere prea mult sub aspectul conținutului informațional față de cele prezentate anterior.

Prin satisfacerea acestor cerințe apreciem că sistemul informatic ar putea constitui un adevărat instrument la dispoziția conducerii unității economice, degrevând personalul-muncitor de o serie de activități de rutină și asigurând exactitate și operativitate în activitatea de raportare-informare.

Alegerea sistemului de gestiune – De ce SGBD-SOCRATE ?

Procesul de alegere a unui SGBD presupune următoarele faze :

a) stabilirea cerințelor beneficiarului de sistem și studiul acestora sub aspectul tipurilor de structuri de date ce le implică, timpul de răspuns pentru cerințele respective, metodelor de acces, confidențialitate, tipul aplicațiilor, obiectivele sistemului etc. ;

b) Stabilirea criteriilor de alegere a unui SGBD din cadrul celor candidate, în funcție de cerințele beneficiarului ;

c) Inventarierea SGBD existente și stabilirea corespondenței între cerințele beneficiarului și caracteristicile SGBD, astfel încât să fie capabile să satisfacă cel puțin cerințele prestabilite ;

d) Alegerea propriu-zisă a unui SGBD din cadrul celor candidate în funcție de criteriile prestabilite.

Având în vedere aceste aspecte, considerăm necesar a indica câteva criterii avute în vedere în alegerea unui anumit tip de SGBD, astfel :

a) Portabilitatea SGBD-ului. Prin aceasta înțelegem posibilitatea de a utiliza un SGBD de pe un sistem de calcul pe un altul.

Portabilitatea sistemului de gestiune privit prin prisma portabilității datelor se referă la posibilitatea de a folosi o serie de date utilizate în cadrul unui sistem informatic de către un alt sistem informatic, deci posibilitatea integrării fișierelor deja existente în cadrul unui alt sistem ;

b) Costul sistemului. Acest criteriu trebuie privit prin prisma :

- timpului de ocupare a unității centrale ;
- costului de întreținere și dezvoltare ;
- resurselor hardware imobilizate ;
- costului de adaptare și trecere pe un nou sistem de calcul ;
- costul documentației etc.

c) Facilitățile de implementare, întreținere și exploatare a băncii de date.

Acestea sînt reflectate prin :

- modalitatea de descriere a datelor ;
- tehnicile de organizare și regăsire a datelor, care să permită un acces cît mai rapid la orice informație ;
- timpul cît mai redus pentru actualizare, căutare și răspuns la cererile de informare ;
- editarea operativă a celor mai variate tipuri de situații solicitate de către utilizator ;
- posibilitatea de inserție a unor programe de aplicație, programe de validare de date, de actualizare, rutine statistice, rutine de sortare, rutine de prezentare grafică a ieșirilor etc. ;

d) Posibilitatea gestionării structurilor complexe de date, cum ar fi cele de tip arborescent sau rețea ;

e) Multitudinea metodelor de acces. În funcție de cerințele proprii aplicației, sistemul va trebui să suporte interogări sau actualizări în „timp real“ avînd proceduri de tip conversațional ;

f) Protecția și securitatea datelor din bază ;

g) Specificul aplicației. E cunoscut că programele sînt orientate pe aplicații, cum ar fi : programarea producției, aprovizionare-desfacere, optimizări, prognoze etc. ;

h) Timpul necesar pentru formarea cadrelor care să utilizeze SGBD etc.

Toate aceste criterii de alegere pot fi corelate cu o serie de factori complementari cum ar fi : mentenanța sistemului, facilitățile ce le oferă administratorului băncii de date, calitatea documentației oferită de furnizor, asistență în implementarea sistemului și în pregătirea cadrelor etc.

Toți acești factori alături de criteriile enunțate pot să influențeze succesul în implementarea SGBD și eficiența economică pe ansamblul sistemului informatic.

În acest context, considerentele pentru care optăm pentru SGBD-SOCRATE sînt :

– structurile de date generate de aplicațiile referitoare la activitatea de personal sînt de tip arborescent și rețea, structuri care sînt tratate de SGBD-SOCRATE ;

– asigură confidențialitatea și integritatea datelor din bază ;

– sub aspectul portabilității SGBD, portabilitatea se rezolvă de la sine, întrucît economia națională este dotată aproape în totalitate cu sisteme de calcul din familia FELIX. Totodată, asigurînd interfețe cu limbajele de nivel înalt, oferă și posibilitatea integrării fișierelor deja existente în cadrul unui alt sistem, deci, în acest mod poate fi rezolvată și problema portabilității datelor ;

– SGBD-SOCRATE oferă mai multe tipuri de acces la date : secvențial (parcursere naturală, parcursere inversă, parcursere completă), direct (prin număr de ordine, prin dicționar) și secvențial indexat ;

– SGBD-SOCRATE se livrează de către Întreprinderea de Calculatoare odată cu sistemul de calcul, fiind inclus ca o componentă în costul acestuia ;

- Oferă posibilitatea exploatării acestuia atât în mod batch cât și conversațional ;
- Pentru formarea și instruirea cadrelor se organizează în mod sistematic cursuri de SOCRATE în cadrul Institutului de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Tehnică de Calcul și Informatică — București.

De ce bază de date pentru activitatea de PERSONAL ?

Considerentele pentru care optăm pentru o bază de date privind activitatea de personal sînt :

- Existența unui volum mare de date ce se vehiculează în acest domeniu de activitate. Există multe unități economice în care numărul personalului-muncitor este de peste 10 000, iar cunoașterea informațiilor despre o astfel de colectivitate și conducerea acesteia presupune mari eforturi. În condițiile unei baze de date această problemă se simplifică mult ;
- Datele referitoare la o persoană au în general, o mare stabilitate, ceea ce va ușura activitatea de actualizare a acestora ;
- Oferă posibilitatea accesului la date după o multitudine de chei, spre deosebire de organizarea datelor în fișiere, unde accesul are loc după o singură cheie ;
- Bazele de date oferă posibilitatea definirii unei multitudini de legături între entități. Acest lucru permite reducerea redundanței datelor din bază cu multiplele avantaje ce pot fi obținute în acest mod ;
- Sistemul rămîne deschis la modificările cadrului legal de funcționare a sistemului ;
- Sistemele de gestiune a bazelor de date oferă limbaje de manipulare cu mari facilități în exploatarea interactivă a datelor.

Volumul, stabilitatea datelor precum și multitudinea cheilor de acces la date sînt criterii hotărîtoare în opțiunea de organizarea datelor în baze de date.

Proiectarea structurii conceptuale a bazei de date

Din punct de vedere teoretic, proiectarea structurii bazei de date se încadrează în metodologia generală de realizare a sistemelor informatice, constituind o activitate din cadrul acesteia. În acest context, în activitatea de proiectare a structurii conceptuale a bazei de date se va ține seama de cerințele de informare ale conducerii (ieșirile sistemului) și de informațiile din documentele primare (intrările sistemului) identificate în baza de studiu și analiză a sistemului informațional existent.

În activitatea de proiectare a structurii conceptuale a bazei de date poate fi adoptată una din următoarele variante :

- proiectarea structurii bazei de date plecînd de la cunoașterea cerințelor informaționale ale conducerii (ieșirile sistemului) spre intrările sistemului (metoda ieșiri-intrări) ;

— proiectarea structurii bazei de date plecând de la intrările sistemului spre ieșirile sistemului (metoda intrării-ieșiri).

În primul caz structura conceptuală a bazei de date va fi dată de informațiile de intrare strict necesare pentru satisfacerea cerințelor prestabilite ale conducerii.

Avantajele metodei ieșiri-intrări constau în :

— culegerea, verificarea, transmiterea și stocarea unui volum redus de date, ceea ce va determina antrenarea unor resurse mai reduse de :

- operatori pentru culegerea, verificarea și transmiterea datelor ;
- echipamente de culegere, verificare, transmitere a datelor ;
- purtători tehnici de informații (benzi magnetice, discuri magnetice etc.) ;
- timp calculator necesar pentru încărcarea, întreținerea și prelucrarea datelor.

Dezavantajul metodei ieșiri-intrări derivă din faptul că baza de date nu conține multitudinea informațiilor de intrare din documentele primare decît cele apreciate strict necesare pentru satisfacerea cerințelor prestabilite ale conducerii, ceea ce înseamnă că există pericolul de a nu putea satisface și alte cerințe informaționale ale conducerii care fie că au scăpat formulării inițiale, fie că au apărut noi cerințe neprevăzute. Acest lucru poate determina reproiectarea structurii bazei de date.

În conformitate cu metoda intrării-ieșiri, structura bazei de date va fi dată de multitudinea informațiilor de intrare din documentele primare.

Avantajul acestei metode derivă din faptul că avînd stocate multitudinea datelor de intrare apare posibilitatea satisfacerii oricăror cerințe informaționale, chiar dacă acestea nu au fost prestabilite.

Dezavantajul metodei constă în faptul că se vehiculează cu volume mari de date, ceea ce implică un volum sporit de resurse umane, materiale și timp, ocazionate de culegerea, verificarea, transmiterea, stocarea și prelucrarea datelor.

Indiferent care dintre metode va fi adoptată structura bazei de date va fi dată de mulțimea, mai mult sau mai puțin extinsă, a identificatorilor datelor de intrare ce urmează a fi stocate. Mulțimea identificatorilor datelor de intrare poate fi privită ca o „înregistrare universală”. În cadrul „înregistrării universale” informațiile pot fi grupate în funcție de caracterul semantic al acestora într-o serie de entități (colecții), aplicînd tehnica analizei dependenței funcționale dintre identificatori (atribute) [ISCA85], [DATE92, 87], [DRĂGHICI], [COJOCARU].

În acest mod, pentru aplicația privind conducerea activității de personal au fost deduse următoarele entități : PERSOANA, CALIFICATIVE, PROFESII, FUNCȚII, SPECIALITĂȚI, COPII, JUDEȚE, LOCALITĂȚI, GRADE-MILITARE, NAȚIONALITATE-CETĂȚENIE, SANȚIUNE, SANȚIUNI, RECOMPENSE, RECOMPENSA.

Totodată, cerințele de ordin practic au impus și definirea următoarelor fișiere inverse : MUNCITORI, TESA, BĂRBAȚI și FEMEI asociate entității inversate PERSOANA. Pentru fiecare entitate se face o prezentare descriptivă corespunzătoare, care să pună în evidență o serie de aspecte cum ar fi : identificatorul entității, numărul maxim de realizări, structura fiecărei entități (caracteristicile acesteia), tipul fiecărei caracte-

ristici, restricții pentru valorile asociate identificatorilor, definirea cheilor de regăsire, eventualele legături dintre entitățile bazei de date etc.

În continuare vor fi deduse legăturile (relațiile) dintre entitățile bazei de date. În general legăturile dintre entitățile bazei de date pot fi de următoarele tipuri : „1” la „1” ; „1” la „N” (unul la mulți) și „M” la „N” (mulți la mulți).

Pentru baza de date referitoare la activitatea de PERSONAL relațiile dintre entități apar astfel :

– relațiile de tipul „1” la „1” sînt utilizate pentru a defini legături de forma SOT-SOTIE în cadrul entității PERSONA ; COPIL-PĂRINTE etc. ;

– relațiile de tipul „1” la „M” arată că unei realizări dintr-o entitate A îi corespund mai multe realizări dintr-o altă entitate B (deci o structură arborescentă) și vor fi marcate printr-o săgeată (\rightarrow), astfel :

• PERSONA \rightarrow COPIL (o persoană poate avea mai mulți copii) ;

• PROFESII \rightarrow PERSONA (care sînt persoanele ce au aceeași profesie ; ce profesie are o anumită persoană) ;

• LOCALITĂȚI \rightarrow PERSONA (care sînt persoanele dintr-o anumită localitate) ;

• FUNCȚII \rightarrow PERSONA (care sînt persoanele ce au o aceeași funcție) ;

• SPECIALITATE \rightarrow PERSONA (care sînt persoanele ce au o aceeași specialitate) ;

– relații de tipul „M” la „N” (definesc structuri de tip rețea) și arată că unei realizări din entitatea A îi corespund mai multe realizări din entitatea B și invers, unei realizări din entitatea B pot să-i corespundă una sau mai multe realizări din entitatea A. Acest tip de relații va fi sugerat prin săgeți într-un sens și în altul (\leftrightarrow), astfel :

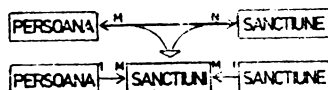
• PERSONA \leftrightarrow SANCTIUNE (o persoană poate avea una sau mai multe sancțiuni, o aceeași sancțiune poate fi dată unei singure persoane sau mai multor persoane ;

• PERSONA — RECOMPENSA (o persoană poate beneficia de una sau mai multe recompense, o anumită recompensă poate fi acordată unei singure persoane sau mai multor persoane.

Tratarea relațiilor de tipul „M” la „N”, presupune conversia acestora în relațiile de tipul „1” la „M”, în scopul reducerii complexității programelor de încărcare, actualizare și exploatare a datelor corespunzătoare acestor structuri. În mod practic această conversie se realizează prin interpunerea unei entități de legătură între cele două entități ce definesc relația „M” la „N”.

Pentru exemplul nostru relațiile de tipul „M” la „N” dintre entitățile PERSONA și SANCTIUNE au fost transformate în relații 1 la „M” prin interpunerea entității SANCTIUNI (fig. 10.5).

Fig. 10.5. Descompunerea unei relații de tipul M la N în relații 1 la N

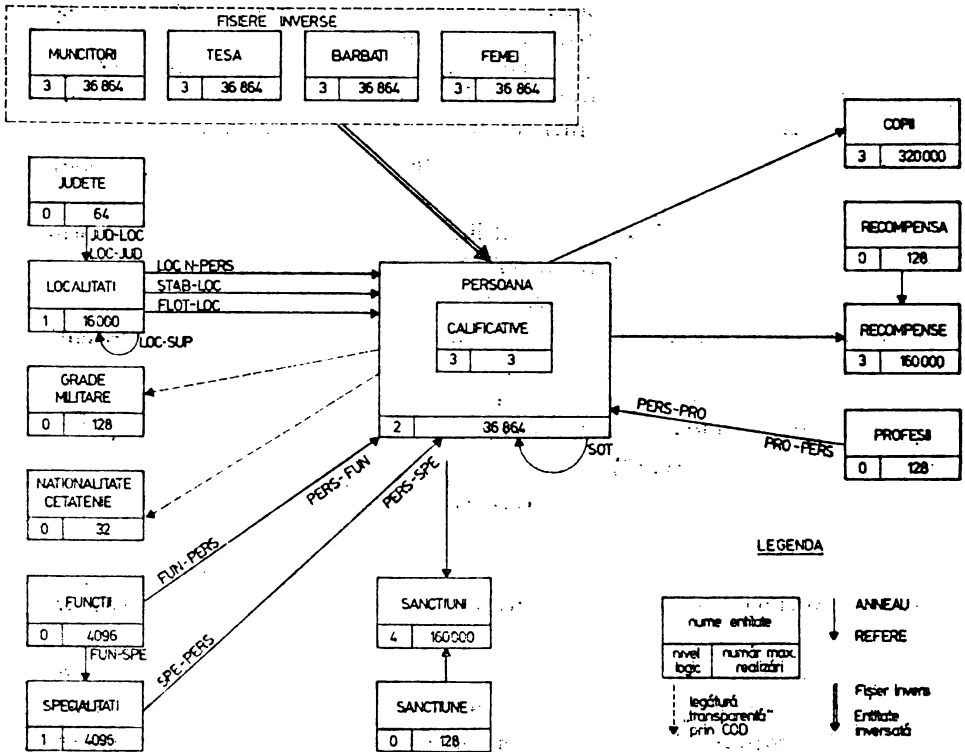

Fig. 10.6. Structura conceptuală a bazei de date

La fel s-a procedat și pentru relațiile dintre PERSOANA și RECOMPENSA:

Legăturile definite pot influența considerabil performanțele soluției informatice sub aspectul timpului necesar încărcării bazei de date, actualizării acesteia, precum și vitezei de regăsire a datelor, motiv pentru care se impune ca acestei activități să i se acorde o atenție deosebită.

Cunoscând entitățile bazei de date, structura fiecărei entități, precum și relațiile dintre entități, se poate trece la întocmirea modelului structurii conceptuale a bazei de date, așa cum este sugerat în figura 10.6.

Odată elaborat modelul se poate trece la testarea structurii conceptuale a bazei de date. Prin această testare se urmărește să se vadă în ce măsură structura virtuală concepută este în măsură să satisfacă cerințele conducerii specificate în pașii anteriori, dacă relațiile dintre entități sînt corespunzător stabilite în vederea regăsirii, informațiilor din mai multe entități și editării unor situații complexe cu date agregate, dacă modul în care au fost definite legăturile dintre entități asigură coerența informațiilor din bază etc. Această testare poate fi asemănată cu parte din activitatea de programare și anume, odată formulată problema se trece la elaborarea și testarea schemei logice de program, apoi se scrie programul corespunzător.

Fiind elaborat și testat modelul corespunzător structurii conceptuale a bazei de date se poate trece la realizarea și implementarea propriu-zisă a bazei de date utilizînd SGBD-SOCRATE.

11. IMPLEMENTAREA BAZEI DE DATE

GENERAREA BAZEI DE BAZE

Asa cum s-a specificat in capitoul 6 aceasta etapa se executa o singura data pentru mai multe baze de date (in exemplul nostru maxim 100). In cazul in care baza de baze exista generata aceasta etapa poate lipsi, utilizatorii urmind sa se conecteze la aceasta prin operatia de generare a bazei de date. Executia acestei etape, precum si gestiunea bazei de baze rezultate este o sarcina care revine administratorului bazei de baze. Acesta va defini protocolul de conectare, pentru o baza de date oarecare.

In acest exemplu de generare este apelata procedura generala PROCGEN pentru instalarea modului SOCRATE-SOCGBDB al carui nume este furnizat ca parametru prin atribuire la identificatorul formal MODUL. Suprtul bibliotecilor cu modulele SOCRATE (parametrul SUPB) este discul sistem.

Baza de baze, numita "BAZA DE BAZE", are dimensiunea fizica de 12 cilindri si este divizata logic (liniile 2-4) astfel:

- FICH: 7 cilindri din care au rezultat 839 pagini cu dimensiunea subpagini de 16 cuvinte (linia 2);
- DICO: 1 cilinru din care au rezultat 113 pagini cu dimensiunea subpagini de 4 (cuvinte);
- PROG: 4 cilindri din care au rezultat 479 pagini cu dimensiunea subpagini de 256 cuvinte (linia 4).

Acesti parametri furnizati pe liniile 2-4 se pot modifica de catre administratorul in functie de necesitatile sale (spatiul real alocat, in general).

Urmeaza descrierea structurii conceptuale a bazei de baze (liniile 5-60) si descrierea formalelor (liniile 61-96) pentru intrarile programelor de serviciu cu care este inzestrata baza de baze (liniile 99-423):

```

.      JOB PERSONAL,AN:1010,PN:SOC
.      * ALOCARE SPATIU PENTRU <BAZA DE BAZE>
.      ALLOC DVT:AD,VS:AD1AD1,AM:ANY,SZ:12,FN:'BAZA DE BAZE'
.      * ALOCARE SPATIU PENTRU <FISIER DE LUCRU SOCRATE>
.      ALLOC DVT:AD,VS:AD1AD1,AM:ANY,SZ:12,FN:'MANEVRA SGBD'
.      * GENERARE BAZA DE BAZE
.      XPROC PROCGEN,MOD
.      MOD &JURNAL:* &
.      MOD &MODUL:SOCSGBDB
.      MOD &SUPB:DV:ADO&
.      ENDMOD
.      FETCH LN:BIBIMTSO,GN:1,VM:1,FN:SOCSGBDB,
.      DV:ADO
.      ASSIGN S,DVT:AD,VS:AD1AD1
.      ASSIGN Q,DVT:AD,VS:AD1AD1
.      LABEL S,AM:OFL,FN:'BAZA DE BAZE'
.      LABEL Q,AM:OFL,FN:'MANEVRA SGBD'
.      * ASSIGN Z,DV:MT00
.      * LABEL Z,FN:'JURNAL'
.      ASSIGN T,DV:AD7
.      * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
.      EST
.      OPTION CS'CF:20,DS:4096'
.      RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0
socgbdb started
nb cadre fich: 20
1
2      839      16      formatage bdb new-look.
3      113      4
4      479      256
5      debut
6      entite 100 base
7      debut
8      nom mot 7
9      beb debut
10     org-struc de 0 a 1999999999
11     org-fich de 0 a 1999999999

```

```

12      org-mac   de 0 a 1999999999
13      entite 10 xbeb
14      debut
15          type ( 10 4 ) ( fich dico prog stru )
16          nbpag   de 0 a 9999999
17          tspag   de 0 a 256
18          longsp  de 0 a 9999999
19          lgchbit de 0 a 9999999
20          dep     de 0 a 9999999
21          sll1    de 0 a 9999999
22          sllpp2  de 0 a 9999999
23          srlpp2  de 0 a 9999999
24          sll32mk de 0 a 9999999
25          srl32mk de 0 a 9999999
26          pp2mask de 0 a 512
27          kmask   de -1999999999 a -13
28          orgrel  de 0 a 9999999
29      nb-cyl    de 0 a 9999999
30      fin
31      fin
32      support debut
33      type ( 9 6 ) ( md17 md25 md50 md100 )
34      entite 20 volume
35      debut
36          nom-proprio mot 14
37          nb-cyl de 0 a 2000
38      fin
39      fin
40      entite 50 utilisateur
41      debut
42          nom      mot 15
43          numero   de 0 a 9999
44          mot-de-passe mot 7
45      droit-utilisateur
46      debut
47          acces-macro ( 15 12 ) /* sur 1 demi-octet */
48                      { imt comp imt+comp mac imt+mac
49                        comp+mac imt+comp+mac restreint }
50      acces-langage ( 15 11 ) /* 1 demi-octet */
51                      { autorise mise-a-jour
52                        creation definition )
53      pw-utilisateur de 1 a 16777215 /* 3 octets*/
54      fin
55      fin
56      fin
57      pw1 mot 20
58      pw2 mot 20
59      pw3 mot 20
60      pw4 mot 20
61      formal carte-vol debut
62          ident mot (3)
63          bid1 mot (1)
64          type mot (5)
65          bid2 mot (1)
66          nom-proprio mot 14
67          bid3 mot (1)
68          nb-cyl dilate (3)
69          bid4 mot (52)
70      fin
71      formal carte-uti debut
72          ident mot (3)
73          bid1 mot (1)
74          nom mot (15)
75          bid2 mot (1)
76          numero dilate (4)
77          bid3 mot (1)

```

```

78          mct-de-passe mot (7)
79          bid4 mot (1)
80          acces-macro mot (12)
81          bid5 mot (1)
82          acces-langage mot (11)
83          bid6 mot (1)
84          pw-utilisateur dilate (8)
85          bid7 mot (14)
86          fin
87          formal carte-org debut
88          ident mot 3
89          bid1 mot 1
90          org-struc dilate 10
91          bid2 mot 1
92          org-fich dilate 10
93          bid3 mot 1
94          org-mac dilate 10
95          bid4 mot 44
96          fin
97          fin
98          ?
!typ !identificateur          !cmax          !tail
-----
!bloc !fichier          1          65429
-----
!enti !base          100          654
-----
!form !carte-vol          1          80
-----
!form !carte-uti          1          80
-----
!form !carte-org          1          80
-----
99          ]defimt entreepw ?
100         entreepw 129/03/73088          0000
101         E!          0001
102         entreepw          0002
103         entreepw29/03/73088 001          0003
104         D3588C GGGGGG          0004
ok prog int enregistre : entreepw
105         :defpro sys1
106         :exp
107         m y1 = 0 g une base x1 m y1 = numde x1
108         pour x1
109             m nom = z1
110             m org-struc de beb = 256
111             m org-fich de beb = 65536
112             m org-mac de beb = 1879048192
113         fin
114         g x6 = un volume de support de une base
115         m x4 = formal carte-vol dans buf 1
116         m y2 = 0
117         faire
118             lire dans buf 1
119                 m z6 = ident de x4
120                 si z6 = 'vol'
121                     alors g un volume x6 de support
122                         de x1
123         m y2 = y2 + 1
124                                     m type de support de x1 =
125                                         type de x4
126                                     sinon sortie fin
127         pour x6
128         m nom-proprio = nom-proprio de x4
129         m nb-cyl = nb-cyl de x4
130         fin
131         refaire

```

```

132   fin
133       si y2 = 0 alors i 'carte vol absente' s x1 fin
134   d x6 = un utilisateur de une base
135   m x5 = formal carte-uti dans buf 1
136   m y2 = 0
137   faire
138       m z6 = ident de x5
139       si z6 = 'uti'
140           alors pour x1 g un utilisateur x6
141   m y2 = y2 + 1
142       fin
143       sinon sortie fin
144   pour x6
145       m nom = nom de x5
146       m numero = numero de x5
147       m mot-de-passe = mot-de-passe de x5
148       m acces-macro de droit-utilisateur
149           = acces-macro de x5
150       m acces-langage de
151           droit-utilisateur
152           = acces-langage de x5
153       m pw-utilisateur de
154           droit-utilisateur
155           = pw-utilisateur de x5
156       fin
157   lire dans buf 1
158   refaire
159   fin
160       si y2 = 0 alors i 'carte uti absente' s x1 fin
161   d x6
162   m x6 = formal carte-org dans buf 1
163   m z6 = ident de x6
164   si z6 = 'org' alors
165   pour x1
166   m org-struc de beb =
167   org-struc de x6
168   m org-fich de beb =
169   org-fich de x6
170   m org-mac de beb =
171   org-mac de x6
172   fin
173   fin
174   m y17 = 0 /* initialise orgrel */
175   m y23 = numde type de support de x1
176   m y24 = d tout volume de support de x1
177   m z7 = type de support de x1
178   m y20 = 4
179   m y21 = 120
180   si z7 = 'diam' ou z7 = 'md17' alors
181   m y20 = 1 m y21 = 30 fin
182   m y19 = y21 * 30
183   :fdef
184   ?
ok prog comp enregistre sys1
185   :defpro sys2 :contxt d x1 = une base
186   :exp
187   g un xbeb x2 y16 de beb de x1
188   pour x2
189       si y15 = 0 alors m y2 = 0 s x2 sortie fin
190       m y14 = y17
191       m tspag = y3
192       m orgrel = y14
193       m type = z5
194       m nb-cyl = y15
195       m nbpag = y2 i type i nbpag
196       m y17 = y17 + y15 * y21 * 4
197   fin

```

```

198 :fdef
199 ?
ok prog comp enregistre sys2
200 :defpro sys3
201 :exp
202 m y1 = 0 pour une base x1 ayant nom = z1 ;
203     m y1 = numde x1
204 m y17 = org-struct de beb de x1
205 m y18 = org-fich de beb de x1
206 m y19 = org-mac de beb de x1
207 m z4 = nom-proprio de un volume de support de x1
208 fin
209 :fdef
210 ?
ok prog comp enregistre sys3
211 :defpro sys4
212 :exp
213 m y2 = 0 m x1 = une base y1
214 pour un utilisateur x2
215     ayant nom = z2 et mot-de-passe = z3 ; de x1
216     m y2 = numde x2
217         m y3 = numde acces-macro de droit-utilisateur
218             de x2
219         m y4 = numde acces-langage de droit-utilisateur
220             de x2
221         m y5 = pw-utilisateur de droit-utilisateur de x2
222     exec entreepw
223     fin
224 :fdef
225 ?
ok prog comp enregistre sys4
226 :defpro sys5
227 :exp
228 m y2 = 0 si z2 = pw4
229     ou z2 = pw3
230     alors m y2 = 1 fin
231 :fdef
232 ?
ok prog comp enregistre sys5
233 :defpro sys6
234 :exp
235 m y2 = 0 si z2 = pw4
236     ou z2 = pw3
237     ou z2 = pw2
238     alors m y2 = 1 fin
239 :fdef
240 ?
ok prog comp enregistre sys6
241 :defpro sys7 :contxt d x1 = une base
242 :exp
243 s x1
244 :fdef
245 ?
ok prog comp enregistre sys7
246 :defpro sys8 :contxt d x1 = une base
247 :exp
248 m y2 = 0 /* pour le cas ou x2 indefini */
249 pour un xbeb x2 y16 de beb de x1
250     m y1 = numde x1
251     m y2 = nbpag de x2
252     m y3 = tspag de x2
253     m y4 = longsp de x2
254     m y5 = lgchbit de x2
255     m y6 = dep de x2
256     m y7 = sll1 de x2
257     m y8 = sllpp2 de x2
258     m y9 = srlpp2 de x2

```

```

259     m y10 = s1132mk   de x2
260     m y11 = srl32mk   de x2
261     m y12 = pp2mask   de x2
262     m y13 = kmask     de x2
263     m y14 = orgrel    de x2
264     m y23 = numde type de support de x1
265     m y24 = d tout volume de support de x1
266     fin
267     :fdef
268     ?
ok prog comp enregistre sys8
269     :defpro sys9 :contxt d x2 = un xbeb de beb de une base
270     :exp
271     pour x2
272         m nbpag      = y2
273         m tspag      = y3
274         m longsp     = y4
275         m lgchbit    = y5
276         m dép       = y6
277         m s111      = y7
278         m s11pp2    = y8
279         m srlpp2    = y9
280         m s1132mk   = y10
281         m srl32mk   = y11
282         m pp2mask   = y12
283         m kmask     = y13
284     fin
285     :fdef
286     ?
ok prog comp enregistre sys9
287     :defpro sys10
288     :exp
289     m y2 = 0 si z2 = pw4
290         alors m y2 = 1 fin
291     :fdef
292     ?
ok prog comp enregistre sys10
293     |defmac edibase | | | |
294     |exp m z1 = '|4|'
295     si z1 = pw1 ou z1 = pw2 ou z1 = pw3 ou z1 = pw4
296     alors
297         m x1 = une base ayant nom = '|1|'
298         et existe un utilisateur ayant nom = '|2|'
299         et mot-de-passe = '|3|' ; ;
300         si existe x1 alors i x1
301         sinon i (1) 'base*utilisateur*mot-de-passe'
302             i (+2) 'inconnu ...' ecrire fin
303         sinon i (1) 'mot de passe incorrect'
304             i (+2) 'requete interdite ...' ecrire fin
305     |fdef ?
ok macro enregistree : edibase
306     |defmac creation-util de la base | | | |
307     |exp m z1 = '|4|'
308     si z1 = pw2 ou z1 = pw3 ou z1 = pw4 alors
309         m x1 = une base ayant nom = '|1|'
310         et existe un utilisateur ayant nom = '|2|'
311         et mot-de-passe = '|3|' ; ;
312         si existe x1 alors
313             c un utilisateur de x1
314         sinon i (1) 'base*utilisateur*mot-de-passe'
315             i (+2) 'inconnu ...' ecrire fin
316         sinon i (1) 'mot de passe incorrect'
317             i (+2) 'requete interdite ...' ecrire fin
318     |fdef ?
ok macro enregistree : creation-util
319     |defmac creabtch-util de la base | | | |
320     |exp m z1 = '|4|'

```



```

321     si z1 = pw2 ou z1 = pw3 ou z1 = pw4 alors
322         m x1 = une base ayant nom = '|1|'
323         et existe un utilisateur ayant nom = '|2|'
324         et mot-de-passe = '|3|' ; ;
325         si existe x1
326         alors m x5 = formal carte-uti dans buf 1
327         lire dans buf 1
328         m z6 = ident de x5
329         si z6 = 'uti' alors
330     g un utilisateur x6 de x1
331     pour x6
332         m nom = nom de x5
333         m numero = numero de x5
334         m mot-de-passe = mot-de-passe de x5
335         m acces-macro de droit-utilisateur =
336         acces-macro de x5
337         m acces-langage de droit-utilisateur =
338         acces-langage de x5
339         m pw-utilisateur de droit-utilisateur =
340         pw-utilisateur de x5
341         i x6
342     fin
343     sinon i 'carte incorrecte ...' fin
344     sinon i (1) 'base*utilisateur*mot-de-passe'
345         i (+2) 'inconnu ...' ecrire fin
346     sinon i (1) 'mot de passe incorrect'
347         i (+2) 'requete interdite ...' ecrire fin
348     ]fdef ?
ok macro enregistree : creabtch-util
349     ]defmac modif-util ] de la base ] ] ] ]
350     ]exp m z1 = '|5|'
351     si z1 = pw2 ou z1 = pw3 ou z1 = pw4 alors
352         m x1 = une base ayant nom = '|2|'
353         et existe un utilisateur ayant nom = '|3|'
354         et mot-de-passe = '|4|' ; ;
355         si existe x1 alors
356             m x2 = un utilisateur
357             ayant nom = '|1|' ; de x1
358             si existe x2 alors
359                 i nom de x2 m nom de x2 = ext
360                 i numero de x2 m numero de x2 = ext
361                 i mot-de-passe de x2
362                 m mot-de-passe de x2 = ext
363                 i acces-macro de droit-utilisateur de x2
364                 m acces-macro de droit-utilisateur de x2 = ext
365                 i acces-langage de droit-utilisateur de x2
366                 m acces-langage de droit-utilisateur de x2 = ext
367                 i pw-utilisateur de droit-utilisateur de x2
368                 m pw-utilisateur de droit-utilisateur de x2 = ext
369                 sinon i 'utilisateur inconnu' fin
370             sinon i (1) 'base*utilisateur*mot-de-passe'
371                 i (+2) 'inconnu ...' ecrire fin
372             sinon i (1) 'mot de passe incorrect'
373                 i (+2) 'requete interdite ...' ecrire fin
374         ]fdef ?
ok macro enregistree : modif-util
375     ]defmac suputil ] de la base ] ] ] ]
376     ]exp m z1 = '|5|'
377     si z1 = pw3 ou z1 = pw4 alors
378         m x1 = une base ayant nom = '|2|'
379         et existe un utilisateur ayant nom = '|3|'
380         et mot-de-passe = '|4|' ; ;
381         si existe x1 alors
382             m x2 = un utilisateur ayant nom = '|1|' ; de x1
383             si existe x2 alors s x2
384                 i (1) 'utilisateur' i(+2) '|1|'
385                 i (+2) 'supprime de la base' i (+2) '|2|'

```



```

.          DV:ADO
.    ASSIGN S,DVT:AD,VS:AD1AD1
.    ASSIGN Q,DVT:AD,VS:AD1AD1
.    LABEL S,AM:OFL,FN:'BAZA DE BAZE'
.    LABEL Q,AM:OFL,FN:'MANEVRA SGBD'
.    * ASSIGN Z,DV:MT00
.    * LABEL Z,FN:'JURNAL'
.    ASSIGN T,DV:AD7
.    * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
.    EST                               FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE
.    OPTION CS'CF:50,DS:4096'
.    RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0,KEY:60
sobtch started
nb cadre fich: 50
% SOC GN:SOCRATE
% RUN FN:0
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 17.56.15.76.
.    1      modif-pw socrate ?
pw1:      2      curs
pw2:      3      socrate
pw3:      4      absolvit la
pw4:      5      ase-bucuresti

pw1:curs
pw2:socrate
pw3:absolvit la
pw4:ase-bucuresti
% LOGOUT
0057 personal an = 1010 ph = 0001 date = 17/11/87-321
h.deb = 17h 56m 00s h.fin = 17h 56m 33s time = 00000604 code = 000
lgp = 00110 mem = 00038 lo = 000056 in = 00034 out = 00000
.    * <SEPARATOR APEL>
.    EOJ

```

GENERAREA BAZEI DE DATE

In acest exemplu baza de date denumita BDDPERS are dimensiunea fizica de 50 cilindri si este divizata logic (comanda % ALLOC) in subspatiile:

FICH: 30 cilindri cu dimensiunea subpagini de 16 cuvinte;

DICO: 10 cilindri cu dimensiunea subpagini de 4 cuvinte;

PROG: 10 cilindri cu dimensiunea subpagini de 256 cuvinte.

Sistemul va calcula, pentru fiecare subspatiu, numarul de pagini in care este decupat. Pentru baza de date se specifica comenzile VOL si UTI . Operatia de formatare este lansata cu comanda % SYSRUN FN:F, pentru toate subspatiile.

```

.    * DEFINIRE CARACTERISTICI TEHNICE PENTRU BAZA DE DATE
.    * ALOCARE SPATIU FIZIC PENTRU BAZA DE DATE
.    ALLOC DVT:AD,VS:AD1AD1,AM:ANY,SZ:50,FN:'BDDPERS'
.    * DEFINIRE UTILIZATORI SI DREPTURI DE ACCES LA BAZA DE DATE
.    * FORMATARE SPATIU FIZIC SI DECUPARE IN SPATII LOGICE
.    XPROC PROCGEN,MOD
.    MOD &JURNAL:* &
.    MOD &SUPB:DV:ADO&
.    MOD &MODUL:SOCGBAS&
.    ENDMOD
.    FETCH LN:BIBIMTSO,GN:1,VN:1,FN:SOCGBAS,
.    DV:ADO
.    ASSIGN S,DVT:AD,VS:AD1AD1
.    ASSIGN Q,DVT:AD,VS:AD1AD1
.    LABEL S,AM:OFL,FN:'BAZA DE BAZE'
.    LABEL Q,AM:OFL,FN:'MANEVRA SGBD'
.    * ASSIGN Z,DV:MT00
.    * LABEL Z,FN:'JURNAL'

```

```

-      ASSIGN T,DV:AD7
-      * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
-      EST                               FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE
-      OPTION CS'CF:50,DS:4096'
-      RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0,KEY:60
socgbas started
nb cadre fich: 50
%      SOC BN:BDPERS
      1      vol md50                050
      2      uti ase                0001 ase      imt+comp+mac autorise      00010101
      3      uti avram              0001 soc      imt+comp+mac definition  00000001
%      4      eof
%      ALLOC FA:(30,16),DA:10,PA:10

type:fich nbpag: 3593/type:dico nbpag: 1193/type:prog nbpag: 1193 ( generation ok.)
%      SYSRUN FN:F
%      LOGOUT
-      EOJ

```

EDITAREA DATELOR TEHNICE ASOCIATE BAZELOR DE DATE
SI UTILIZATORILOR GESTIONATI DE BAZA DE BAZE

In acest exemplu sint apelate trei programe de serviciu intr-o singura sesiune de lucru si sub acelasi apel de procesor :

```

-      XPROC PROCGEN,MOD
-      MOD &SUPB:DV:ADO&
-      ENDMOD
-
-      FETCH LN:BIBIMTSO,GN:1,VN:1,FN:SOCBTCH,DV:ADO
-      ASSIGN S,DVT:AD,VS:AD1AD1
-      ASSIGN Q,DVT:AD,VS:AD1AD1
-      LABEL S,AM:OFL,FN:'BAZA DE BAZE'
-      LABEL Q,AM:OFL,FN:'MANEVRA SGBD'
-      ASSIGN T,DV:AD7
-      * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
-      EST                               FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE
-      OPTION CS'CF:50,DS:4096'
-      RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0,KEY:60
socbtch started nb cadre fich: 50
%      SOC BN:SOCRATE
%      RUN FN:0
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87 a 17.58.52.54.
1      edibase bddpers ase ase ase-bucuresti
2      creabtch-util de la base bddpers ase ase ase-bucuresti
3      fichier bdb ase-bucuresti
4      ?
base 1
nom:bddpers
beb
org-struct: 256 org-fich: 65536 org-mac: 1879048192
xbeb 1
type:fich nbpag:3593 tspag:15 longsp:60 lgchbit:480 dep:64 s111:4
s11pp2:6 srlpp2:1030 s1132mk:18 srl32mk:1042 pp2mask:60
kmask:-262144 orgrel:0      nb-cyl: 30

```

```

xbeb 2
  type:dico  nbpag:1193 tspag:3 longsp:12 lgchbit:160 dep:256 sll1:2
              sllpp2:8 srlpp2:1032 sll32mk:19 srl32mk:1043 pp2mask:252
              kmask:-524288 orgrel:14400  nb-cyl: 10
xbeb 3
  type:prog  nbpag:1193 tspag:255 longsp:1020 lgchbit:160 dep:4 sll1:8
              sllpp2:2 srlpp2:1026 sll32mk:13 srl32mk:1037 pp2mask:0
              kmask:-8192 orgrel:19200  nb-cyl: 10
support
  type:md50
  volum 1
    nom-proprio:
    nb-cyl: 50

    utilisateur 1
      nom:ase
      numero: 1
      mot-de-passe:ase
      droit-utilisateur
        acces-macro:imt+comp+mac
        acces-langage:autorise
        pw-utilisateur: 10101

    utilisateur 2
      nom:avram
      numero: 1
      mot-de-passe:soc
      droit-utilisateur
        acces-macro:imt+comp+mac
        acces-langage:definition
        pw-utilisateur: 1

    5   uti soc                0001 soc          imt+comp+mac definition 000000

utilisateur 3
  nom:soc
  numero: 1
  mot-de-passe:soc
  droit-utilisateur
    acces-macro:imt+comp+mac
    acces-langage:definition
    pw-utilisateur: 1

base 1
  nom:bddpers
  beb
  'org-struct: 256          org-fich: 65536          org-mac: 1879048192
  xbeb 1
    type:fich  nbpag:3593 tspag:15 longsp:60 lgchbit:480 dep:64 sll1:4
              sllpp2:6 srlpp2:1030 sll32mk:18 srl32mk:1042 pp2mask:60
              kmask:-262144 orgrel:0      nb-cyl: 30
  xbeb 2
    type:dico  nbpag:1193 tspag:3 longsp:12 lgchbit:160 dep:256 sll1:2
              sllpp2:8 srlpp2:1032 sll32mk:19 srl32mk:1043 pp2mask:252
              kmask:-524288 orgrel:14400  nb-cyl: 10
  xbeb 3
    type:prog  nbpag:1193 tspag:255 longsp:1020 lgchbit:160 dep:4 sll1:8
              sllpp2:2 srlpp2:1026 sll32mk:13 srl32mk:1037 pp2mask:0

```

```

support          kmask:-8192 orgrel:19200    nb-cyl: 10
  type:md50
  volume 1
  nom-proprio:
  nb-cyl: 50

utilisateur 1
  nom:ase
  numero: 1
  mot-de-passe:ase
  droit-utilisateur
  acces-macro:imt+comp+mac
  acces-langage:autorise
  pw-utilisateur: 10101

utilisateur 2
  nom:avram
  numero: 1
  mot-de-passe:soc
  droit-utilisateur
  acces-macro:imt+comp+mac
  acces-langage:definition
  pw-utilisateur: 1

utilisateur 3
  nom:soc
  numero: 1
  mot-de-passe:soc
  droit-utilisateur
  acces-macro:imt+comp+mac
  acces-langage:definition
  pw-utilisateur: 1

pw1:curs
pw2:socrate
pw3:absolvit la
pw4:ase-bucuresti
eof
%          LOGOUT

0059  personal  an = 1010  ph = 0001  date = 17/11/87-321
h.deb = 17h 58m 34s  h.fin = 17h 59m 20s  time = 00001307  code = 000
lgp = 00110  mem = 00038  lo = 000216  in = 00033  out = 00000

EOJ PERSONAL,AN:1010,PN:,SOC

```

%%

CATALOGAREA PROCEDURILOR SI FORMAREA BIBLIOTECII DE PROCEDURI A APLICATIEI

Catalogarea , intr-o biblioteca sursa , sub forma de proceduri catalogate a structurii conceptuale (STRUCT), a programelor definite (MACRO) si a unei proceduri generale de apel a modulului SOCGBAS (GBASGEN).

```

.      DELETE DV:AD7, FN:'PERSONALSOU'
.      * ALOCARE BIBLIOTECA SURSA PENTRU APLICATIETE
.      ALLOC DV:AD7, FN:'PERSONALSOU', AM:ANY, SZ:5
.      SYSRUN BIBLIO
% OPNLIB R, DV:AD7, GN:1, VN:0, LN:PERSONAL, FT:SOU, INIT
% INCLUDE OL:*1, DL:R, OF:STRUCT
fichier cree      nom = struct      , numero de mise a jour = 1
% INCLUDE OL:*1, DL:R, OF:GBASGEN
fichier cree      nom = gbasgen      , numero de mise a jour = 1
% INCLUDE OL:*1, DL:R, OF:MACRO
fichier cree      nom = macro        , numero de mise a jour = 1
% ENDLIB
0061 personal an = 1010 ph = 0001 date = 17/11/87-321
h.deb = 17h 59m 35s h.fin = 18h 01m 23s time = 00000752 code = 000
lgp = 00110 mem = 00016 lo = 000032 in = 00582 out = 00000
.      *
.      SYSRUN DISPLAY
display started
display 17/11/87 18.01
nom de la bibliotheque : personal
numero de version : 00
numero de generation : 0001
format : sou
nom du periphérique : ad7
display 17/11/87 18.01
nom du fichier : numero de mise a jour : date de creation :
gbasgen 001
macro 001
struct 001

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : gbasgen numero de mise a jour : 001

1: . xproc procgen,mod 1
2: . mod &modul:socgbas& 2
3: . mod &supb:dv:ad0& 3
4: . endmod 4
5: . option cs'cf:50,ds:4096' 5
6: . run time:999,nl:500000,ad:0,0,key:60 6
7: &&& soc bn:&bn;bddpers&,pn:&pn:avram&,an:&an:0001&,pw:&pw:soc& 7
8: &&& sysrun fn:&functia:s&,st:&st:all&&bs& 8
9: &&& logout 9

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : macro numero de mise a jour : 001

1: . xproc procgen,mod 1
2: . mod &supb:dv:ad0& 2
3: . endmod 3
4: . option cs'cf:50,ds:4096' 4
5: . run time:999,nl:500000,ad:0,0,key:60 5
6: &&& soc bn:&bn;bddpers&,pn:&pn:avram&,an:&an:0001&,pw:&pw:soc& 6
7: &&& run fn:m,&lst:lst& 7
8: :defpro pageskip :exp i ' ' :fdef? 8
9: &&& run fn:m,&lst:lst& 9
10: :supexp linast120 ? 10
11: &&& run fn:m,&lst:lst& 11
12: :defmac linast120 :exp 12
13: i { 1 } '*****' 13
14: i {+0} '*****' 14
15: i {+0} '*****' 15

```

```

16:         i (+0) '*****'
17:         ecrire
18:         :fdef?
19:         &%&         run fn:m,&lst:lst&
20:         :supexp linast80
21:         ?
22:         &%&         run fn:m,&lst:lst&
23:         :defmac linast80 : exp
24:         i (1) '*****'
25:         i (+0) '*****'
26:         i (+0) '*****'
27:         ecrire
28:         :fdef?
29:         &%&         run fn:m,&lst:lst&
30:         :supexp capnom ?
31:         &%&         run fn:m,&lst:lst&
32:         :defmac
33:         capnom
34:         :exp
35:         i ' ' , m ;2 = 0
36:         si y1 > 0
37:         alors
38:             i (71) 'pagina:' i (80 -4) y1 ecrire
39:             m y2 = y2 + 1
40:         fin
41:         linast80
42:         i (1) '* cod *' i (30) 'denumire' i(80) '**'

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : macro

```

43:         ecrire
44:         linast80
45:         m y2 = y2 + 4
46:         :fdef?
47:         &%&         run fn:m,&lst:lst&
48:         :supexp lismom ?
49:         &%&         run fn:m,&lst:lst&
50:         :defmac
51:         lismom : denumit : cu : rinduri pe pagina
52:         :exp
53:         faire
54:         d x1
55:         exec pageskip
56:         i ' ' i (15) 'nomenclatorul de' i (+1) ':2:' ecrire
57:         capnom
58:         m y2 = y2 + 2
59:         m y3 = :3: m y3 = y3 - 1
60:         pour tout :l: x1
61:             si y2 >= y3
62:                 alors
63:                     m y1 = y1 + 1
64:                     exec pageskip
65:                     capnom
66:                 fin
67:                 i (1) '**'
68:                 i (9 -7) cod
69:                 i (10) '**'
70:                 i (12) den1
71:                 i (+0) den2
72:                 i (80) '**'
73:             ecrire
74:             linast80
75:             m y2 = y2 + 2
76:         fin
77:         :fdef?
78:         &%&         run fn:m,&lst:lst&

```



```

79: :supexp cartela? 79
80: &% run fn:m,&lst:lst& 80
81: :defmac cartela :exp macheta :fdef? 81
82: :supexp act-p01 ? 82
83: &% run fn:m,&lst:lst& 83
84: &% run fn:m,&lst:lst& 84

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : macro 6

```

85: :defpro act-p01 85
86: :context d x2 = un persoana /* x2 = parametru de apel */ 86
87: :exp m x4 = u 87
88: m x1 = formal pers dans buf 1 88
89: pour x2 /* citatiile din<stinga> in context<persoana> */ 89
90: m z1 = u m z1 = nume de x1 90
91: si existe z1 /* modif,conditionala datorata dublului */ 91
92: alors /* rol al machetei<<creere-actualizare>> */ 92
93: m nume = u /* daca..nume de x1.. */ 93
94: m nume = nume de x1 /* este spatiu */ 94
95: fin /* z1 ramine la */ 95
96: m z1 = u m z1 = prenume de x1 /* valoarea u */ 96
97: si existe z1 /* =====*/ 97
98: alors 98
99: m prenume = u 99
100: m prenume = prenume de x1' 100
101: fin 101
102: si pas an de data-nasterii 102
103: alors m y1 = u 103
104: m y1 = an-nastere de x1 104
105: m y1 = y1 + 1900 105
106: m an de data-nasterii = y1 106
107: m luna de data-nasterii = luna-nastere de x1 107
108: m zi de data-nasterii = zi-nastere de x1 108
109: fin 109
110: /* incarcare refere <<pers-locn>> */ 110
111: m y1 = u m y1 = localit de x1 111
112: m x4 = u m x4 = un localitati avec cod = y1; 112
113: si existe x4 113
114: alors 114
115: m pers-locn de data-nasterii = u /*evit.incoerenta*/ 115
116: m pers-locn de data-nasterii = x4 116
117: fin 117
118: m z1 = u m z1 = cetatenie de x1 118
119: si existe z1 119
120: alors 120
121: m cetatenie = u 121
122: m cetatenie = cetatenie de x1' 122
123: fin 123
124: m z1 = u m z1 = nationalitate de x1 124
125: si existe z1 125
126: alors 126

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : macro

```

127: m nationalitate = u 127
128: m nationalitate = nationalitate de x1 128
129: fin 129
130: m z1 = u m z1 = stare-civila de x1 130
131: si existe z1 131
132: alors 132
133: m stare-civila de x2 = u /* contextul<x2> implicit*/ 133
134: m stare-civila = stare-civila de x1 134
135: fin 135
136: m z1 = u m z1 = tip-apart de x1 136
137: si existe z1 137
138: alors 138
139: m apartenenta = u 139

```

```

140:      m apartenenta = tip-apart de x1          140
141:      m an   de data-pcr = an-apart de x1     141
142:      m z1   de data-pcr = zz-apart de x1     142
143:      m luna de data-pcr = ll-apart de x1     143
144:      fin                                       144
145:      m z1 = u m z1 = seria-livret de x1      145
146:      si existe z1                             146
147:      alors                                    147
148:      m seria de livret de situatia-militara = 148
149:          seria-livret de x1                  149
150:      m nr   de livret de situatia-militara = 150
151:          nr-livret de x1                     151
152:      fin                                       152
153:  -fin /* pentru <pour x2> */                 153
154:  :fdef                                       154
155:  ?                                           155
156:  &&&      run fn:m,&lst:lst&                  156
157:  :supexp act-p02 ?                          157
158:  &&&      run fn:m,&lst:lst&                  158
159:  :defpro act-p02                             159
160:  :contxt d x2 = un persoana                  160
161:  :exp m x1 = formal pers dans buf 1         161
162:  pour x2                                     162
163:  i (1 )      ' scrieti programul pentru'     163
164:  i (+1 )    'tratarea machetei<p02>:'        164
165:  i (+5 )    'eventual modificati programul'  165
166:  i (+0 )    'principal pentru a trata'      166
167:  ecrire                                           167
168:  i (2 30)   'si macheta<p03>;scrieti secventa' 168

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : macro

```

169:      i (+0 )      'de program corespondenta.' 169
170:      ecrire      i '?(mult succes)?'         170
171:      i (1 )      '<marca>:' m z2 = matricol de x1 /* inutil */ 171
172:      i (+15 -13) z2 i (+1 ) '<nume>:' i (+0 16) nume ecrire 172
173:      fin                                       173
174:      :fdef ?                                     174
175:      &&&      run fn:m,&lst:lst&                  175
176:      :lisall ?                                  176
177:      &&&      logout                             177

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : struct 9

```

1:      .      xproc procgen,mod                1
2:      .      mod &supb:dv:ad0&                2
3:      .      endmod                            3
4:      .      option cs'cf:50,ds:4096'          4
5:      .      run time:999,nl:500000,ad:0,0,key:60 5
6:      &&&      soc bn:&bn;bddpers&,pn:&pn:avram&,an:&an:0001&,pw:&pw:soc& 6
7:      &&&      acti tb:64                        7
8:      &&&      run fn:d                          8
9:      debut                                    9
10:     /* variabile de lucru                      */ 10
11:     raspuns mot                               11
12:     rasp mot 15                               12
13:     continuati (4 2) (da nu y n )             13
14:     mnemonica mot 4                           14
15:     codnum   de 1 a 999999999                 15
16:     codalf   mot                              16
17:     caracter (64 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f ) 17
18:     /*-----*/                               18
19:     /*-----*/                               19
20:     muncitori   inverse tout persoana        20
21:     tesa        inverse tout persoana        21
22:     invgen      inverse tout persoana        22
23:     barbati     inverse tout persoana        23

```

```

24: femei          inverse tout persoana          24
25: /*-----*/                                  25
26: /*                                                    26
27: /* entitatea : <persoana>                          27
28: /* << >>                                           28
29: /* -----<< nucleu >> -----*/                29
30: er:1ta 36864  persoana                            30
31: debut                                                31
32: /* <cod>:= saalljnnnc                               32
33: /* -s: sex/secol;                                   33
34: /* -aallzz: data nasterii;                          34
35: /* -jj: judetul; -nnn: numar de ordine;            35
36: /* -c: cifra de control.                            36
37: cod          mot 13 avec cle unique fin            37
38: nume         mot 16 avec cle ordonne fin           38
39: prenume     mot 16                                 39
40: data-asterii  40
41: debut        41
42: an de 1900 a 2100                                  42

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : struct

```

43: luna de 1 a 12                                     43
44: zi de 1 a 31                                       44
45: pers-locn refere locn-pers de un localitati      45
46: fin                                                46
47: cetatenie (15 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f } 47
48: nationalitate (15 1) {1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f } 48
49: stare-civila (4 1) (1 2 3 4 )                    49
50: apartenenta (4 5) (pcr utc odus nm)               50
51: sanct-pol (15 3) (ep vb vba av mus ms )           51
52: data-pcr                                          52
53: debut                                             53
54: an de 1921 a 2100                                  54
55: luna de 1 a 12                                     55
56: zi de 1 a 31                                       56
57: fin                                                57
58: situatia-militara                                58
59: debut                                             59
60: livret                                            60
61: debut                                             61
62: seria mot 3                                       62
63: nr de 0 a 999999                                  63
64: fin                                                64
65: specialitate de 0 a 999                            65
66: comisariat de 0 a 99                               66
67: /* comisariat := cod judet ; */                  67
68: grad de 0 a 99                                     68
69: obligarii (7 1) (1 2 3 4 5 6 7 )                 69
70: fin                                                70
71: grupa-sanguina (4 4) (oi aii biii abiv)           71
72: domiciliu                                          72
73: debut                                             73
74: stabil                                            74
75: debut                                             75
76: loc-stab refere stab-loc de un localitati        76
77: str mot 26                                         77
78: nr mot 4                                           78
79: bl mot 3                                           79
80: sc mot 2                                           80
81: etaj de 0 a 32 (64)                                81
82: ap de 0 a 999                                      82
83: mediu (2 1) (1 2)                                 83
84: naveta                                            84

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : struct

```

85:      debut
86:      distanta de 0 a 99
87:      an-apr de 1900 a 2100
88:      luna-apr de 1 a 12
89:      ziua-apr de 1 a 31
90:      fin
91:      locuinta
92:      debut
93:      supr-loc de 1 a 999
94:      nr-camere de 1 a 32
95:      nr-persoane de 1 a 99
96:      proprietate (7 1) (1 2 3 4 5 6 7 )
97:      fin
98:      buletin-ident
99:      debut
100:      seria mot 2
101:      /* compilatorul <ldd> accepta si linii vide */
102:      nr de 0 a 999999
103:      an-emitere de 1950 a 2100
104:      fin
105:      fin
106:      flotant
107:      debut
108:      loc-flot refere flot-loc de un localitati
109:      str mot 26
110:      nr mot 4
111:      bl mot 3
112:      sc mot 2
113:      etaj de 0 a 32 (64)
114:      ap de 0 a 99
115:      mediu (2 1) (1 2 )
116:      /* 1: urban; 2: rural. */
117:      fin
118:      fin
119:      /* copii persoanei */
120:      pers-copii anneau
121:      sot refere un persoana
122:      pers-fun refere fun-pers de un functii
123:      pers-pro refere pro-pers de un profesii
124:      pers-spe refere spe-pers de un specialitati
125:      pers-san refere san-pers de un sanctiuni
126:      pers-rec anneau

```

display 17/11/87 16.01 nom du fichier : struct

```

127:      avec chaine double fin
128:      entite 3 calificative
129:      debut
130:      an de 1977 a 2100
131:      calific (4 2) (fb b ns st)
132:      /* fb: foarte bun; */
133:      /* b : bun; */
134:      /* ns: nesatisfacator; */
135:      /* st: satisfacator. */
136:      fin
137:      fin
138:      /* entitatea : <judete> */
139:      entite (64) judete
140:      debut
141:      jud-loc anneau
142:      cod de 1 a 99 avec cle unique fin
143:      denl mot
144:      fin
145:      /* entitatea : <localitati> */
146:      entite 16000 localitati
147:      debut
148:      loc-jud refere jud-loc de un judete

```

```

149:      /* localitate de care apartine ierarhic */
150:      sup-loc   refere   loc-sup de un localitati
151:      /* localitati subordonate administrativ */
152:      loc-sup   anneau
153:      /* persoanele nascute in aceiasi localitate */
154:      locn-pers anneau
155:      /* persoanele cu domiciliul stabil in localitate */
156:      stab-loc  anneau
157:      /* persoanele cu domiciliul flotant in localitate */
158:      flot-loc  anneau
159:      cod       de 1 a 999999 avec cle unique fin
160:      den1      mot
161:      den2      mot ( 10 )
162:      fin
163:      /* entitatea : <grade-militare> */
164:      entite 128 grade-militare
165:      debut
166:      cod     de 0 a 99 avec cle unique fin
167:      den1    mot
168:      fin

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : struct

```

169:      /* entitatea : <nationalitate-cetatenie> */
170:      entite ( 32 ) nationalitate-cetatenie
171:      debut
172:      /* cheia realizarii este <numar de realizare> */
173:      den1 mot
174:      fin
175:      /* entitatea : <functii> */
176:      entite 4096 functii
177:      debut
178:      fun-spe   anneau
179:      fun-pers  anneau
180:      cod       de 1 a 9999999 avec cle unique fin
181:      den1      mot
182:      den2      mot
183:      fin
184:      /* entitatea : <specialitati> */
185:      entite 4096 specialitati
186:      debut
187:      spe-fun   refere   fun-spe de un specialitati
188:      spe-pers  anneau
189:      cod       de 1 a 9999999 avec cle unique fin
190:      den1      mot
191:      den2      mot
192:      fin
193:      entite 32000 copii
194:      debut
195:      copii-pers   refere   pers-copii de un persoana
196:      nr-copil     de 1 a 32
197:      nume         mot 16
198:      prenume     mot 14
199:      loc-nastere de 1 a 999999
200:      data-nasterii
201:      debut
202:      an   de 1916 a 2100
203:      zi   de 1 a 31
204:      luna de 1 a 32
205:      fin
206:      rang-alocatie de 0 a 99
207:      invaliditate de 0 a 9
208:      sistare-alcc de 0 a 9
209:      informatii   texte (4 60)
210:      fin

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : struct

```

211: /* ----- */ 211
212: /*          <<atentie>>          */ 212
213: /*   urmeaza doua descrieri de relatii 'm <--> n'   */ 213
214: /* ----- */ 214
215: /* entitatea : <sanctiune>          */ 215
216: entite 128 sanctiune 216
217: debut 217
218:   sanct anneau 218
219:   cod   de 1 a 99 avec cle unique fin 219
220:   den1  mot 220
221:   den2  mot 221
222: fin 222
223: /* entitatea : <sanctiuni>          */ 223
224: entite 160000 sanctiuni 224
225: debut 225
226:   san-sanct refere sanct de un sanctiune 226
227:   san-pers  refere pers-san de un persoana 227
228:   nr-san   de 0 a 99 228
229:   procent  de 0 a 99 229
230:   cl-cat   de 0 a 99 230
231:   gr-tr    de 0 a 99 231
232:   retributie de 0 a 29999 232
233:   functie   de 1 a 4096 233
234:   /* atentie | este numarul de realizare */ 234
235:   /* ----- */ 235
236:   an       de 1944 a 2100 236
237:   luna     de 1 a 12 237
238:   zi       de 1 a 31 238
239:   motiv    texte (255 60) 239
240: fin 240
241: /* entitatea : <profesii>          */ 241
242: entite 128 profesii 242
243: debut 243
244:   pro-per  anneau 244
245:   cod     de 0 a 99 avec cle unique fin 245
246:   den1    mot 246
247: fin 247
248: /* entitatea : <recompensa>        */ 248
249: entite 128 recompensa 249
250: debut 250
251:   rec-pers anneau avec chaine double fin 251
252:   cod     de 1 a 128 avec cle unique fin 252

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : struct

```

253:   den1    mot 253
254:   den2    mot 254
255: fin 255
256: /* entitatea : <recompense>        */ 256
257: entite 160000 257
258: debut 258
259:   perrec-rec refere rec-pers de un recompensa 259
260:   avec chaine double fin 260
261:   recper-rec refere pers-rec de un persoana 261
262:   avec chaine double fin 262
263:   nr-rec  de 1 a 128 263
264:   nr-pers de 1 a 36864 264
265:   an     de 1944 a 2100 265
266:   luna   de 1 a 12 266
267:   zi     de 1 a 31 267
268:   motiv  texte (4 60) 268
269: fin 269
270: fin 270
271: ? 271
272: &%& dacti tb:44 272
273: &%& dacti tb:64 273

```

```

274:   &&&          acti tb:49                               274
275:   &&&          run fn:d                                   275
276:   d                                                    276
277:   /*                                                    277
278:   /* descriere format date de intrare in sistem        278
279:   /* <<<<   adaugare la structura   >>>>                279
280:   /*                                                    280
281:   /* -----*/                                          281
282:   /*   descrierea formatelor pentru incarcare-actualizare */ 282
283:   /*   entitate : <persoana>                            */ 283
284:   /* -----*/                                          284
285:   formal pers                                          285
286:   debut                                               286
287:   ident          mot 3                                  287
288:   matricol       mot (13)                              288
289:   /* -----*/                                          289
290:   /* redefinire componente logice                       */ 290
291:   /* -----*/                                          291
292:   sex            mot   (4 1)                            292
293:   an-nastere    dilate (5 2)                            293
294:   luna-nastere  dilate (7 2)                            294

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : struct

295:   zi-nastere    dilate (9 2)                            295
296:   nume          mot   (16 )                             296
297:   prenume       mot   16                                297
298:   /* < loc nastere >                                     */ 298
299:   judet         dilate ( 2 )                             299
300:   localit       dilate 6                                300
301:   cetatenie     mot   1                                 301
302:   nationalitate mot   1                                 302
303:   stare-civila  mot   1                                 303
304:   /* <apartenenta politica>                             */ 304
305:   tip-apart     mot   4                                 305
306:   an-apart      dilate 4                                 306
307:   ll-apart      dilate 2                                 307
308:   zz-apart      dilate 2                                 308
309:   /* <livret-militar>                                     */ 309
310:   seria-livret  mot   3                                 310
311:   nr-livret     dilate ( 6 )                             311
312:   /* <<<<<< format p02 redefinire p01 >>>>>>           */ 312
313:   /* situatia militara                                   */ 313
314:   specialit     dilate (17 3)                            314
315:   comisariat    dilate (20 2)                            315
316:   grad          dilate (22 2)                            316
317:   obligatii     mot   (24 1)                            317
318:   grupa-sanguina mot (25 4)                            318
319:   /* <buletin de identitate>                             */ 319
320:   seria-bi      mot   29 2                              320
321:   nr-bi         dilate 31 6                              321
322:   an-emit-bi    dilate 37 4                              322
323:   den1-circa    mot   (41 20)                           323
324:   den2-circa    mot   (61 20)                           324
325:   /* -----*/                                          325
326:   /* exercitiu: descrieti un format de intrare pentru   */ 326
327:   /* restul atributelor asociate entitati <persoana>   */ 327
328:   /* -----*/                                          328
329:   fin                                                    329
330:   fin                                                    330
331:   ?                                                      331
332:   &&&          run fn:d                                   332
333:   d                                                    333
334:   /* -----*/                                          334
335:   /* -----*/                                          335
336:   /*   <<macnom>>                                       */ 336

```

```

337: /*          "          */
338: /*-----*/
339: /*          */
340: /*   adaugare la structura formate   */
341: /*   <<nomencatoare>>               */
342: /*-----*/
343: formal          macheta
344: debut
345:   ident          mot 3
346:   filler         mot 77
347: /* <nationalitate-cetatenie> */
348:   cod-nac        mot (4 1)
349:   den1-nac       mot (5 25)
350: /* <grade-militare> */
351:   cod-grm        dilate (4 2)
352:   den1-grm       mot (6 27)
353: /* <judete> */
354:   cod-jud        dilate (4 2)
355:   cifk           dilate (6 1)
356:   den1-jud       mot (7 15)
357: /* <localitati> */
358:   ref1-jud       dilate (4 2)
359:   cod-loc        dilate (6 6)
360:   ref2-loc       dilate (12 6)
361:   den1-loc       mot (18 30)
362:   den2-loc       mot (48 10)
363: /* <profesii> */
364:   cod-pro        dilate (4 2)
365:   den1-pro       mot (6 30)
366:   den2-pro       mot (36 30)
367: /* <specialitati> */
368:   ref1-fun       dilate (4 4)
369:   cod-spe        dilate (8 4)
370:   den1-spe       mot (12 30)
371:   den2-spe       mot (42 30)
372: /* <sanctiuni> */
373:   cod-san        dilate (4 3)
374:   den1-san       mot (7 30)
375:   den2-san       mot (37 30)
376: /* <functii> */
377:   cod-fun        dilate (4 4)
378:   den1-fun       mot (8 30)

```

display 17/11/87 16.01 nom du fichier : struct

```

379:   den2-fun       mot (38 20)
380:   fin
381: /* sfirsit <bloc formal> <macheta> */
382:   fin
383: /* sfirsit <bloc> definire / adaugare <d> */
384:   ?
385:   &&&          logout

```

```

0061 personal an = 1010 ph = 0002 date = 17/11/87-321
h.deb = 18h 01m 23s h.fin = 18h 01m 45s time = 00000298 code = 000
lsp = 00110 mem = 00009 lo = 000616 in = 00003 out = 00000
EQJ

```


GENERAREA AUTOMATA A PROGRAMELOR DE CREERE SI INTRETINERE A REALIZARILOR
ENTITATILOR DE TIP NOMENCLATOR DIN BAZA DE DATE

Este apelat un prototip din generatia 1 pentru entitatile furnizate ca parametru la apel. Rezultatul generarii este procedura CAMIDENT stocata in Biblioteca sistem ZXPROC.

* APEL PROCESOR DE GENERARE PROGRAME

XPROC CAM,MOD

MOD 3,3

mpage <parametrii>

mstring enti='judete','1','localitati','4','localitati', *

'specialitati','4','functii','profesii','1', *

'functii','3','sanctiune','3','recompensa','3', *

'grade-militare','1'

mstring tipref='num'

ENDMOD

COMPILE MAGIRIS.DV:AOO,GN:1,VN:0, *

LN:ZXPROC,FR:CAMIDENT,NLG,OBL

magiris started

liste source magiris 0.0 17/11/87 18.02 z\proc 1 \vn:0,gn:1
texte objet catalogue dans la bibliotheque source
nouveau fichier cree camident
numero de mise a jour un: 001

liste objet	magiris 0.0	17/11/87	18.02	4	
1	% soc	bn:coral,pw:cc,pn:avram,an:1	<sterge>		0
2	%	run fn:m			10
3	:supexp cam-jud	?			20
4	%	run fn:m			30
5	:defmac				40
6	cam-jud				50
7	:exp				60
8	d x1 d x2 d x3 d x4	m y6 = 0	m y7 = 0		70
9	m y1 = 0	m y2 = 0	m y3 = 0	m y4 = 0	80
10	m x1 = formal cartela	dans buf 0			90
11	faire				100
12	lire dans buf 0				110
13	m z1 = ident	de x1			120
14	si z1 = 'cam'	alors sortie fin			130
15	m y4 = y4 + 1				140
16	si z1 = 'jud'				150
17	alors				160
18	m y7 = y7 + 1				170
19	i '?? ident ?? *eronat*'				180
20	refaire				190
21	fin				200
22	m z5 = u	m y1 = u			210
23	m y1 = cod-jud	de x1			220
24	m x2 = un judete	avec cod = y1 ;			230
25	si existe x2				240
26	alors				250
27	m z2 = denl-jud	de x1			260
28	si z2 = ''				270
29	alors				280
30	m denl	de x2 = u			290
31	m cod	de x2 = u			300
32	s x2				310
33	m y2 = y2 + 1	/* stergeri */			320
34	sinon				330
35	m denl	de x2 = denl-jud	de x1		340
36	m y5 = y6 + 1	/* modificari(actualizari) */			350
37	fin				360
38	sinon				370

```

39      g un judete      x3
40      m cod            de x3 = cod-jud      de x1
41      m den1          de x3 = den1-jud     de x1
42      m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */
43      fin
44      . refaire
45      fin
46      i ( 1 ) ' ** au fost citite : '
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02 5
47      i (+10 -10) y4
48      i (+1 ) ' inregistrari < jud > '
49      i (+0 ) ' din care: '
50      ecrire
51      i (+20 -10) y3
52      i (+1 ) ' adaugari(creeri); '
53      ecrire
54      i (+20 -10) y2
55      i (+1 ) ' stengeri(suprimari); '
56      ecrire
57      i (+20 -10) y6
58      i (+1 ) ' modificari(actualizari); '
59      ecrire
60      i (+20 -10) y7
61      i (+1 ) ' eronate '
62      ecrire
63      :fdef ?
64      % run fn:m
65      :supexp cam-loc ?
66      % run fn:m
67      :defmac
68      cam-loc
69      :exp
70      d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0
71      m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
72      m x1 = formal cartela dans buf 0
73      faire
74      lire dans buf 0
75      m z1 = ident de x1
76      si z1 = 'non' alors sortie fin
77      m y4 = y4 + 1
78      si z1 ^= 'loc'
79      alors
80      m y7 = y7 + 1
81      i '?? ident ?? *eronat* '
82      refaire
83      fin
84      m z5 = u m y1 = u
85      m y1 = cod-loc de x1
86      m x2 = un localitati avec cod = y1 ;
87      si existe x2
88      alors
89      m z2 = den1-loc de x1
90      si z2 = ' '
91      alors
92      m den1 de x2 = u
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02 6
93      m cod de x2 = u
94      m den2 de x2 = u
95      m y2 = y2 + 1 /* stengeri */
96      sinon
97      m den1 de x2 = den1-loc de x1
98      m den2 de x2 = den2-loc de x1
99      m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */
100     fin
101     sinon
102     g un localitati x3

```

```

103      m cod          de x3 = cod-loc      de x1          1020
104      m den1        de x3 = den1-loc     de x1          1030
105      m den2        de x3 = den2-loc     de x1          1040
106      m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */ 1050
107      fin          1060
108      m x2 = un localitati      avec cod = y1 ; 1070
109      m y5 = ref1-loc de x1      1080
110      m x4 = un localitati      avec cod = y5 ; 1090
111      m loc-loc de x2 = x4      1100
112      refaire      1110
113      fin          1120
114      i { 1 } ' ** au fost citite : ' 1130
115      i { +10 -10 } y4          1140
116      i { +1 } ' inregistrari < loc > ' 1150
117      i { +0 } ' din care: ' 1160
118      ecrire      1170
119      i { +20 -10 } y3          1180
120      i { +1 } ' adaugari(creeri); ' 1190
121      ecrire      1200
122      i { +20 -10 } y2          1210
123      i { +1 } ' stergeri(suprimari); ' 1220
124      ecrire      1230
125      i { +20 -10 } y6          1240
126      i { +1 } ' modificari(actualizari); ' 1250
127      ecrire      1260
128      i { +20 -10 } y7          1270
129      i { +1 } ' eronate      1280
130      ecrire      1290
131      :fdef ?      1300
132      % run fn:m    1310
133      :supexp cam-spe ? 1320
134      % run fn:m    1330
135      :defmac      1340
136      cam-spe      1350
137      :exp         1360
138      d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0 1370
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02 ?
139      m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0 1380
140      m x1 = formal cartela dans buf 0 1390
141      faire      1400
142      lire dans buf 0 1410
143      m z1 = ident de x1 1420
144      si z1 = 'xxx' alors sortie fin 1430
145      m y4 = y4 + 1 1440
146      si z1 ^= 'spe' 1450
147      alors 1460
148      m y7 = y7 + 1 1470
149      i '?? ident ?? *eronat* 1480
150      refaire 1490
151      fin 1500
152      m z5 = u m y1 = u 1510
153      m y1 = cod-spe de x1 1520
154      m x2 = un specialitati avec cod = y1 ; 1530
155      si existe x2 1540
156      alors 1550
157      m z2 = den1-spe de x1 1560
158      si z2 = ' ' 1570
159      alors 1580
160      m den1 de x2 = u 1590
161      m cod de x2 = u 1600
162      m den2 de x2 = u 1610
163      m y2 = y2 + 1 /* stergeri */ 1620
164      sinon 1630
165      m den1 de x2 = den1-spe de x1 1640
166      m den2 de x2 = den2-spe de x1 1650
167      m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */ 1660
168      fin 1670

```

```

169     sinon
170     g un specialitati      x3
171     m cod      de x3      = cod-spe      de x1
172     m den1     de x3      = den1-spe     de x1
173     m den2     de x3      = den2-spe     de x1
174     m y3 = y3 + 1      /* adaugari(creeri) */
175     fin
176     m x2 = un specialitati      avec cod = y1 ;
177     m y5 = refl-spe de x1
178     m x4 = un functii      avec cod = y5 ;
179     m spe-fun de x2 = x4
180     refaire
181     fin
182     i { 1 } ' ** au fost citite : '
183     i {+10 -10} y4 '
184     i {+1} ' inregistrari < spe > '
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02
185     i {+0} ' din care: '
186     ecrire
187     i {+20 -10} y3
188     i {+1} ' adaugari(creeri); '
189     ecrire
190     i {+20 -10} y2
191     i {+1} ' stergeri(suprimari); '
192     ecrire
193     i {+20 -10} y6
194     i {+1} ' modificari(actualizari); '
195     ecrire
196     i {+20 -10} y7
197     i {+1} ' eronate '
198     ecrire
199     :fdef ? *
200     % run fn:m
201     :supexp cam-pro ?
202     % run fn:m
203     :defmac
204     cam-pro
205     :exp
206     d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0
207     m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
208     m x1 = formal cartela dans buf 0
209     faire
210     lire dans buf 0
211     m z1 = ident de x1
212     si z1 = 'pro' alors sortie fin
213     m y4 = y4 + 1
214     si z1 ^= 'pro'
215     alors
216     m y7 = y7 + 1
217     i '?? ident ?? *eronat* '
218     refaire
219     fin
220     m z5 = u m y1 = u
221     m y1 = cod-pro de x1
222     m x2 = un profesii avec cod = y1 ;
223     si existe x2
224     alors
225     m z2 = den1-pro de x1
226     si z2 = ' '
227     alors
228     m den1 de x2 = u
229     m cod de x2 = u
230     s x2
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02 . 9
231     m y2 = y2 + 1 /* stergeri */
232     sinon
233     m den1 de x2 = den1-pro de x1

```

```

234      m y0 = y0 + 1 /* modificari(actualizari) */
235      fin
236      sinon
237      g un profesii x3
238      m cod de x3 = cod-pro de x1
239      m den1 de x3 = den1-pro de x1
240      m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */
241      fin
242      refaire
243      fin
244      i { 1 } ' ** au fost citite : '
245      i {+10 -10} y4
246      i {+1 } ' inregistrari < pro > '
247      i {+0 } ' din care: '
248      ecrire
249      i {+20 -10} y3
250      i {+1 } ' adaugari(creeri); '
251      ecrire
252      i {+20 -10} y2
253      i {+1 } ' stergeri(suprimari); '
254      ecrire
255      i {+20 -10} y6
256      i {+1 } ' modificari(actualizari); '
257      ecrire
258      i {+20 -10} y7
259      i {+1 } ' eronate '
260      ecrire
261      :fdef ?
262      % run fn:m
263      :supexp cam-fun ?
264      % run fn:m
265      :defmac
266      cam-fun
267      :exp
268      d x1 d x2 d x3 d x4 m y6.= 0 m y7 = 0
269      m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
270      m x1 = formal cartela dans buf 0
271      faire
272      lire dans buf 0
273      m z1 = ident de x1
274      si z1 = 'xxx' alors sortie fin
275      m y4 = y4 + 1
276      si z1 = 'fun'
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02
277      alors
278      m y7 = y7 + 1
279      i '?? ident ?? *eronat* '
280      refaire
281      fin
282      m z5 = u m y1 = u
283      m y1 = cod-fun de x1
284      m x2 = un functii avec cod = y1 ;
285      si existe x2
286      alors
287      m z2 = den1-fun de x1
288      si z2 = ' '
289      alors
290      m den1 de x2 = u
291      m cod de x2 = u
292      m den2 de x2 = u
293      m y2 = y2 + 1 /* stergeri */
294      sinon
295      m den1 de x2 = den1-fun de x1
296      m den2 de x2 = den2-fun de x1
297      m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */
298      fin
299      sinon

```

```

300      g un functii          x3
301      m cod                de x3 = cod-fun          de x1
302      m den1               de x3 = den1-fun         de x1
303      m den2               de x3 = den2-fun         de x1
304      m y3 = y3 + 1        /* adaugari(creeri) */
305      fin
306      refaire
307      fin
308      i { 1 } ' ** au fost citite : '
309      i {+10 -10} y4
310      i {+1 } ' inregistrari < fun > '
311      i {+0 } ' din care: '
312      ecrire
313      i {+20 -10} y3
314      i {+1 } ' adaugari(creeri); '
315      ecrire
316      i {+20 -10} y2
317      i {+1 } ' stergeri(suprimari); '
318      ecrire
319      i {+20 -10} y6
320      i {+1 } ' modificari(actualizari); '
321      ecrire
322      i {+20 -10} y7
323 liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02 11
324      i {+1 } ' eronate '
325      ecrire
326      :fdef ?
327      % run fn:m
328      :supexp cam-san ?
329      % run fn:m
330      :defmac
331      cam-san
332      :exp
333      d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0
334      m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
335      m x1 = formal cartela dans buf 0
336      faire
337      lire dans buf 0
338      m z1 = ident de x1
339      si z1 = 'xxx' alors sortie fin
340      m y4 = y4 + 1
341      si z1 ^= 'san'
342      alors
343      m y7 = y7 + 1
344      i '?? ident ?? *eronat* '
345      refaire
346      fin
347      m z5 = u m y1 = u
348      m y1 = cod-san de x1
349      m x2 = un sanctiune avec cod = y1 ;
350      si existe x2
351      alors
352      m z2 = den1-san de x1
353      si z2 = ' '
354      alors
355      m den1 de x2 = u
356      m cod de x2 = u
357      m den2 de x2 = u
358      m y2 = y2 + 1 /* stergeri */
359      sinon
360      m den1 de x2 = den1-san de x1
361      m den2 de x2 = den2-san de x1
362      m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */
363      fin
364      sinon
365      g un sanctiune x3
366      m cod de x3 = cod-san de x1

```

```

366     m den1      de x3  = den1-san      de x1      3650
367     m den2      de x3  = den2-san      de x1      3660
368     m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */      3670
liste objet      magiris 0.0      17/11/87      18.02      12
369     fin      3680
370     refaire      3690
371     fin      3700
372     i { 1 } ' ** au fost citite : '      3710
373     i {+10 -10} y4      3720
374     i {+1 } ' inregistrari < san > '      3730
375     i {+0 } ' din care: '      3740
376     ecrire      3750
377     i {+20 -10} y3      3760
378     i {+1 } ' adaugari(creeri); '      3770
379     ecrire      3780
380     i {+20 -10} y2      3790
381     i {+1 } ' stergeri(suprimari); '      3800
382     ecrire      3810
383     i {+20 -10} y6      3820
384     i {+1 } ' modificari(actualizari); '      3830
385     ecrire      3840
386     i {+20 -10} y7      3850
387     i {+1 } ' eronate '      3860
388     ecrire      3870
389     :fdef ?      3880
390     %      run fn:m      3890
391     :supexp cam-rec ?      3900
392     %      run fn:m      3910
393     :defmac      3920
394     cam-rec      3930
395     :exp      3940
396     d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0      3950
397     m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0      3960
398     m x1 = formal cartela dans buf 0      3970
399     faire      3980
400     lire dans buf 0      3990
401     m z1 = ident de x1      4000
402     si z1 = 'xxxx' alors sortie fin      4010
403     m y4 = y4 + 1      4020
404     si z1 = 'rec'      4030
405     alors      4040
406     m y7 = y7 + 1      4050
407     i '?? ident ?? *eronat* '      4060
408     refaire      4070
409     fin      4080
410     m z5 = u m y1 = u      4090
411     m y1 = cod-rec de x1      4100
412     m x2 = un recompensa avec cod = y1 ;      4110
413     si existe x2      4120
414     alors      4130
liste objet      magiris 0.0      17/11/87      18.02      13
415     m z2 = den1-rec de x1      4140
416     si z2 = ' '      4150
417     alors      4160
418     m den1 de x2 = u      4170
419     m cod de x2 = u      4180
420     m den2 de x2 = u      4190
421     m y2 = y2 + 1 /* stergeri */      4200
422     sinon      4210
423     m den1 de x2 = den1-rec de x1      4220
424     m den2 de x2 = den2-rec de x1      4230
425     m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */      4240
426     fin      4250
427     sinon      4260
428     g un recompensa x3      4270
429     m cod de x3 = cod-rec de x1      4280
430     m den1 de x3 = den1-rec de x1      4290

```

```

431     m den2      de x3 = den2-rec      de x1      4300
432     m y3 = y3 + 1      /* adaugari(creeri) */      4310
433     fin      4320
434     refaire      4330
435     fin      4340
436     i { 1 } ' ** au fost citite : '      4350
437     i { +10 -10 } y4      4360
438     i { +1 } ' inregistrari < rec > '      4370
439     i { +0 } ' din care: '      4380
440     ecrire      4390
441     i { +20 -10 } y3      4400
442     i { +1 } ' adaugari(creeri); '      4410
443     ecrire      4420
444     i { +20 -10 } y2      4430
445     i { +1 } ' stergeri(suprimari): '      4440
446     ecrire      4450
447     i { +20 -10 } y6      4460
448     i { +1 } ' modificari(actualizari): '      4470
449     ecrire      4480
450     i { +20 -10 } y7      4490
451     i { +1 } ' eronate '      4500
452     ecrire      4510
453     :fdef ?      4520
454     % run fn:m      4530
455     :supexp cam-grm ?      4540
456     % run fn:m      4550
457     :defmac      4560
458     cam-grm      4570
459     :exp      4580
460     d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0      4590
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02 14
461     m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0      4600
462     m x1 = formal cartela dans buf 0      4610
463     faire      4620
464     lire dans buf 0      4630
465     m z1 = ident de x1      4640
466     si z1 = 'xxx' alors sortie fin      4650
467     m y4 = y4 + 1      4660
468     si z1 ^= 'grm'      4670
469     alors      4680
470     m y7 = y7 + 1      4690
471     i '?? ident ?? *eronat* '      4700
472     refaire      4710
473     fin      4720
474     m z5 = u m y1 = u      4730
475     m y1 = cod-grm de x1      4740
476     m x2 = un grade-militare avec cod = y1 ;      4750
477     si existe x2      4760
478     alors      4770
479     m z2 = den1-grm de x1      4780
480     si z2 = ' '      4790
481     alors      4800
482     m den1 de x2 = u      4810
483     m cod de x2 = u      4820
484     s x2      4830
485     m y2 = y2 + 1 /* stergeri */      4840
486     sinon      4850
487     m den1 de x2 = den1-grm de x1      4860
488     m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */      4870
489     fin      4880
490     sinon      4890
491     j un grade-militare x3      4900
492     m cod de x3 = cod-grm de x1      4910
493     m den1 de x3 = den1-grm de x1      4920
494     m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */      4930
495     fin      4940
496     refaire      4950

```



```

497     fin
498     i { 1 } ' ** au fost citite : '
499     i {+10 -10} y4
500     i {+1} ' inregistrari < grm
501     i {+0} ' din care: '
502     ecrire
503     i {+20 -10} y3
504     i {+1} ' adaugari(creeri); '
505     ecrire
506     i {+20 -10} y2
liste objet magiris 0.0 17/11/87 18.02 15
507     i {+1} ' stergeri(suprimari); '
508     ecrire
509     i {+20 -10} y6
510     i {+1} ' modificari(actualizari); '
511     ecrire
512     i {+20 -10} y7
513     i {+1} ' eronate '
514     ecrire
515     :fdef ?
516     % logout
517     . ** o!k!<macro>

```

*****fin magiris

0062 personal an = 1010 ph = 0001 date = 17/11/87-321

h.deb = 18h 01m 47s h.fin = 18h 02m 42s time = 00001196 code = 002

lgp = 00110 mem = 00018 lo = 000592 in = 00034 out = 00000

. * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE

. EST FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE

. EOJ PERSONAL,AN:1010,PN: ,SOC

CĂMPILAREA STRUCTURII CONCEPTUALE A BAZEI DE DATE

În acest exemplu structura se găsește, sub formă de procedură de comenzi, în biblioteca de aplicații denumită PERSONAL, unde a fost catalogată anterior cu ajutorul programului bibliotecar. Pentru această structură se oferă, parțial, imaginea memoriei virtuale rezultate (dicționarul de transformare INTERN/EXTERN).

```

.      JOB PERSONAL,AN:1010,PN:SOC
.      * COMPILARE <STRUCTURA CONCEPTUALA> DESCRISA CU LDD SOCRATE
.      * SI OBTINERE DICTIONAR DE TRANSFORMARE INTERN/EXTERN

.      XPROC *,DVT:AD,VS:AD1AD1,VN:0,FN:'PERSONALSOU/STRUCT',MOD
.      MOD 6
%      ACTI TB:49
%      ACTI TB:44
.      MOD 125,125
.      pers-san anneau
.      MOD 187,187
.      spe-fun refere fun-spe de un functii
.      MOD 195,195
.      copii-pers refere pers-copii de un persoana
.      MOD 244,244
.      pro-pers anneau
.      MOD 257,257
.      entite 160000 recompense
.      MOD 360,360
.      refi-loc dilate (12 6)
.      ENDMOD

.      XPROC PROCGEN,MOD
.      MOD &SUPB:DV:AD0&
.      ENDMOD
.
.      FETCH LN:BIBIMTSO,GN:1,vn.1,FN:SOCBTCH,
.      DV:ADO
.      ASSIGN S,DVT:AD,VS:AD1AD1
.      ASSIGN Q,DVT:AD,VS:AD1AD1
.      LABEL S,AM:OFL,FN:'BAZA DE BAZE'
.      LABEL Q,AM:OFL,FN:'MANEVRA SGBD'
.      * ASSIGN Z,DV:MT00
.      * LABEL Z,FN:'JURNAL'
.      ASSIGN T,DV:AD7
.      * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
.      EST
.      EST
.      FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE

.      OPTION CS'CF:50,DS:4096'
.      RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0,KEY:60

sobtch started

nb cadre fich: 50

%      SOC BN:BDDPERS,PN:AVRAM,AN:0001,PW:SOC
%      ACTI TB:49
%      ACTI TB:44
%      ACTI TB:64
%      RUN FN:D

** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87 a 18.04.31.20.

1  debut

```

```

3  raspuns mot 11
4  rasp mot 15 12
5  continuati (4 2) (da nu y n ) 13
6  mnemonica mot 4 14
7  codnum de 1 a 999999999 15
8  codalf mot 16
9  caracter (64 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f ) 17
10 /*-----*/ 18
11 /* 19
12 muncitori inverse tout persoana 20
13 tesa inverse tout persoana 21
14 invgen inverse tout persoana 22
15 barbati inverse tout persoana 23
16 femei inverse tout persoana 24
17 /*-----*/ 25
18 /* 26
19 /* entitatea : <persoana> 27
20 /* << >> 28
21 /* -----<< nucleu >> -----*/ 29
22 entite 36864 persoana 30
23 debut 31
24 /* <cod>::= saalljnnnc */ 32
25 /* -s: sex/secol; */ 33
26 /* -aallzz: data nasterii; */ 34
27 /* -jj: judetul; -nnn: numar de ordine; */ 35
28 /* -c: cifra de control. */ 36
29 cod mot 13 avec cle unique fin 37
30 nume mot 16 avec cle ordonne fin 38
31 prenume mot 16 39
32 data-nasterii 40
33 debut 41
34 an de 1900 a 2100 42
35 luna de 1 a 12 43
36 zi de 1 a 31 44
37 pers-locn refere locn-pers de un localitati 45
38 fin 46
39 cetatenie (15 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f ) 47
40 nationalitate (15 1) (1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f ) 48
41 stare-civila (4 1) (1 2 3 4 ) 49
42 apartenenta (4 5) (pcr utc odus nm) 50
43 sanct-pol (15 3) (ep vb vba av mus ms ) 51
44 data-pcr 52
45 debut 53
46 an de 1921 a 2100 54
47 luna de 1 a 12 55
48 zi de 1 a 31 56
49 fin 57
50 situatia-militara 58
51 debut 59
52 livret 60
53 debut 61
54 seria mot 3 62
55 nr de 0 a 999999 63
56 fin 64
57 specialitate de 0 a 999 65
58 comisariat de 0 a 99 66
59 /* comisariat := cod judet ; */ 67
60 grad de 0 a 99 68
61 obligarii (7 1) (1 2 3 4 5 6 7 ) 69
62 fin 70
63 grupa-sanguina (4 4) (oi aii biii abiv) 71
64 domiciliu 72
65 debut 73
66 stabil 74
67 debut 75
68 loc-stab refere stab-loc de un localitati 76

```

```

69      str      mot 26                                77
70      nr      mot 4                                  78
71      bl      mot 3                                  79
72      sc      mot 2                                  80
73      etaj   de 0 a 32 (64)                          81
74      ap     de 0 a 999                              82
75      mediu  (2 1) (1 2)                             83
76      naveta                                     84
77      debut                                     85
78          distanta de 0 a 99                          86
79          an-apr  de 1900 a 2100                      87
80          luna-apr de 1 a 12                          88
81          ziua-apr de 1 a 31                          89
82      fin                                         90
83      locuinta                                    91
84      debut                                     92
85          supr-loc de 1 a 999                          93
86          nr-camere de 1 a 32                          94
87          nr-persoane de 1 a 99                       95
88          proprietate (7 1) (1 2 3 4 5 6 7 )          96
89      fin                                         97
90      buletin-ident                              98
91      debut                                     99
92          seria   mot 2                                100
93          /* compilatorul <ldd> accepta si linii vide */ 101
94          nr      de 0 a 999999                       102
95          an-emitere de 1950 a 2100                   103
96      fin                                         104
97      fin                                         105
98      flotant                                     106
99      debut                                     107
100     loc-flot refere flot-loc de un localitati      108
101     str      mot 26                                109
102     nr      mot 4                                  110
103     bl      mot 3                                  111
104     sc      mot 2                                  112
105     etaj   de 0 a 32 (64)                          113
106     ap     de 0 a 99                              114
107     mediu  (2 1) (1 2)                             115
108          /* 1: urban; 2: rural. */                  116
109     fin                                         117
110     fin                                         118
111     /* copii persoanei                          */    119
112     pers-copii anneau                               120
113     sot      refere un persoana                    121
114     pers-fun refere fun-pers de un functii         122
115     pers-pro refere pro-pers de un profesii       123
116     pers-spe refere spe-pers de un specialitati   124
117     pers-san anneau                                126
118     pers-rec anneau                                127
119          avec chaine double fin                    128
120     entite 3 calificative                          129
121     debut                                     130
122         an      de 1977 a 2100                      131
123         calific (4 2) (fb b ns st)                  132
124             /* fb: foarte bun; */                  133
125             /* b : bun; */                          134
126             /* ns: nesatisfacator; */              135
127             /* st: satisfacator. */                136
128     fin                                         137
129     fin                                         138
130     /* entitatea : <judete>                          */ 139
131     entite (64) judete                            140
132     debut                                     141
133         jud-loc anneau                               142
134         cod     de 1 a 99 avec cle unique fin       143
135         den1    mot

```

```

136 fin
137 /* entitatea : <localitai> */
138 entite 16000 localitati
139 debut
140 loc-jud refere jud-loc de un judete
141 /* localitate de care apartine ierarhic */
142 sup-loc refere loc-sup de un localitati
143 /* localitati subordonate administrativ */
144 loc-sup anneau
145 /* persoanele nascute in aceiasi localitate */
146 locn-pers anneau
147 /* persoanele cu domiciliul stabil in localitate */
148 stab-loc anneau
149 /* persoanele cu domiciliul flotant in localitate */
150 flot-loc anneau
151 cod de 1 a 999999 avec cle unique fin
152 den1 mot
153 den2 mot ( 10 )
154 fin
155 /* entitatea : <grade-militare> */
156 entite 128 grade-militare
157 debut
158 cod de 0 a 99 avec cle unique fin
159 den1 mot
160 fin
161 /* entitatea : <nationalitate-cetatenie> */
162 entite ( 32 ) nationalitate-cetatenie
163 debut
164 /* cheia realizarii este <numar de realizare> */
165 den1 mot
166 fin
167 /* entitatea : <functii> */
168 entite 4096 functii
169 debut
170 fun-spe anneau
171 fun-pers anneau
172 cod de 1 a 9999999 avec cle unique fin
173 den1 mot
174 den2 mot
175 fin
176 /* entitatea : <specialitati> */
177 entite 4096 specialitati
178 debut
179 spe-fun refere fun-spe de un functii
180 spe-pers anneau
181 cod de 1 a 9999999 avec cle unique fin
182 den1 mot
183 den2 mot
184 fin
185 entite 320000 copii
186 debut
187 copii-pers refere pers-copii de un persoana
188 nr-copil de 1 a 32
189 nume mot 16
190 prenume mot 14
191 loc-nastere de 1 a 999999
192 data-nasterii
193 debut
194 an de 1916 a 2100
195 zi de 1 a 31
196 luna de 1 a 32
197 fin
198 rang-alocatie de 0 a 99
199 invaliditate de 0 a 9
200 sistare-aloc de 0 a 9
201 informatii texte ( 4 60 )
202 fin

```

```

203 /* ----- */ 211
204 /* <<atentie>> */ 212
205 /* urmeaza doua descrieri de relatii 'm <--> n' */ 213
206 /* ----- */ 214
207 /* entitatea : <sanctiune> */ 215
208 entite 128 sanctiune 216
209 debut 217
210 sanct anneau 218
211 cod de 1 a 99 avec cle unique fin 219
212 den1 mot 220
213 den2 mot 221
214 fin 222
215 /* entitatea : <sanctiuni> */ 223
216 entite 160000 sanctiuni 224
217 debut 225
218 san-sanct refere sanct de un sanctiune 226
219 san-pers refere pers-san de un persoana 227
220 nr-san de 0 a 99 228
221 procent de 0 a 99 229
222 cl-cat de 0 a 99 230
223 gr-tr de 0 a 99 231
224 retributie de 0 a 29999 232
225 functie de 1 a 4096 233
226 /* atentie | este numarul de realizare */ 234
227 /* ----- */ 235
228 an de 1944 a 2100 236
229 luna de 1 a 12 237
230 zi de 1 a 31 238
231 motiv texte (255 60) 239
232 fin 240
233 /* entitatea : <profesii> */ 241
234 entite 128 profesii 242
235 debut 243
236 pro-pers anneau 244
237 cod de 0 a 99 avec cle unique fin 245
238 den1 mot 246
239 fin 247
240 /* entitatea : <recompensa> */ 248
241 entite 128 recompensa 249
242 debut 250
243 rec-pers anneau avec chaine double fin 251
244 cod de 1 a 128 avec cle unique fin 252
245 den1 mot 253
246 den2 mot 254
247 fin 255
248 /* entitatea : <recompense> */ 256
249 entite 160000 recompense 257
250 debut 258
251 perrec-rec refere rec-pers de un recompensa 259
252 avec chaine double fin 260
253 recper-rec refere pers-rec de un persoana 261
254 avec chaine double fin 262
255 nr-rec de 1 a 128 263
256 nr-pers de 1 a 36864 264
257 an de 1944 a 2100 265
258 luna de 1 a 12 266
259 zi de 1 a 31 267
260 motiv texte (4 60) 268
261 fin 269
262 fin 270
263 ? 271
264

```

CODIFICAREA INTERNĂ A STRUCTURII
(IMAGINE PARȚIALĂ)

adresse	identificateur	frer-per	fiis	typ!cmax	origine	tail pptr	org adrdic	nbmoy	
00000100	fichier*****	00000000	0000013c	19 1	65536	26cd9349**	00000000**	00000000**	
0000013c	raspuns*****	00000178	00000000	15 0	65536	001f8000**	00000000**	00000000**	
00000178	rasp*****	000001b4	00000000	15 0	65543	18108000**	00000000**	00000000**	
000001b4	continuati*****	0000022c	000001f0	16 4	65547	18038000**	00000000**	00040004**	
000001f0	Bda Bnu Ay An								
0000022c	mnemonica*****	00000268	00000000	15 0	65548	00058000**	00000000**	00000000**	
00000268	codnum*****	000002a4	00000001	10 0	65550	001e8000**	00000000**	3b9ac9fe**	
000002a4	codalf*****	000002e0	00000000	15 0	65551	001f8000**	00000000**	00000000**	
000002e0	caracter*****	00000448	0000031c	16 64	65558	18078000**	00000000**	0004000f**	
0000031c	1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f								
00000358									
00000394									
000003d0									
0000040c									
00000448	muncitori*****	000004c0	000006a0	3* 36864	65559	00000001**	10000481**	00000000**	
00000484	persoanai 7 8 9 a b c d e f								
000004c0	tesa*****	00000538	000006a0	3* 36864	66713	00000001**	10000481**	00000000**	
000004fc	d								
00000538	persoanai 7 8 9 a b c d e f								
00000574	invgen*****	000005b0	000006a0	3* 36864	67867	00000001**	10000481**	00000000**	
000005b0	persoanai 7 8 9 a b c d e f								
000005ec	barbati*****	00000628	000006a0	3* 36864	69021	00000001**	10000481**	00000000**	
00000628	persoanai 7 8 9 a b c d e f								
00000664	femei*****	000006a0	000006a0	3* 36864	70175	00000001**	10000481**	00000000**	
00000664	persoanai 7 8 9 a b c d e f								
000006a0	persoana*****	00001bb8	000006dc	2* 36864	73635	00000043**	10000481**	00000000**	
000006dc	persoana*****	fffff960	00000718	19 1	0	00000043**	00000000**	00000000**	
00000718	cod*****	00000754	00000000	15 73727	0	000e8000**	9000004e**	00000000**	
00000754	nume*****	00000790	00000000	15 73727	3	10118000**	840000de**	00000000**	
00000790	prenume*****	000007cc	00000000	15 0	7	18118000**	10000000**	00000000**	
000007cc	data-nasterii**	00000934	00000808	19 1	12	00000003**	00000000**	00000000**	
00000808	an*****	00000844	0000076c	10 0	12	00088000**	00000000**	000000c8**	
00000844									
00000880	adresse	identificateur	frer-per	fiis	typ!cmax	origine	tail pptr	org adrdic	nbmoy
00000844	luna*****	00000880	00000001	10 0	12	08048000**	00000000**	00000000**	
00000880	zi*****	000008bc	00000001	10 0	12	0c058000**	00000000**	00000018**	
000008bc	pers-locn*****	fffff834	00001ce4	7* 0	13	00000002**	00000026**	00001e88**	

!type!	!identificteur	!cmax	!tail
!bloc!	fichier	1	651006793
!enti!	persoana	36864	67
!enti!	judete	64	9
!enti!	localitati	16000	20
!enti!	grade-militare	128	8
!enti!	nationalitate-cetatenie	32	8
!enti!	functii	4096	19
!enti!	specialitati	4096	20
!enti!	copii	320000	74
!enti!	sanctiune	128	17
!enti!	sanctiuni	160000	3833
!enti!	profesii	128	9
!enti!	recompensa	128	18
!enti!	recompense	160000	69

```
%      DACTI TB:44      272
%      DACTI TB:64      273
%      ACTI TB:49       274
%      RUN FN:D         275
```

** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.05.10.64.

```
1  d 276
2  /* 277
3  /* descriere format date de intrare in sistem */ 278
4  /* <<< adaugare la structura >>> */ 279
5  /* 280
6  /* ----- */ 281
7  /* descrierea formatelor pentru incarcare-actualizare */ 282
8  /* entitate : <persoana> */ 283
9  /* ----- */ 284
10 formal pers 285
11 debut 286
12 ident mot 3 287
13 matricol mot (13) 288
14 /* ----- */ 289
15 /* redefinire componente logice */ 290
16 /* ----- */ 291
17 sex mot (4 1) 292
18 an-nastere dilate (5 2) 293
19 luna-nastere dilate (7 2) 294
20 zi-nastere dilate (9 2) 295
21 nume mot (16 ) 296
22 prenume mot 16 297
23 /* < loc nastere > */ 298
24 judet dilate ( 2 ) 299
25 localit dilate 6 300
26 cetatenie mot 1 301
```



```

27     nationalitate     mot           1           302
28     stare-civila     mot           1           303
29     /* <apartenenta politica>           */           304
30     tip-apart         mot           4           305
31     an-apart         dilate        4           306
32     ll-apart         dilate        2           307
33     zz-apart         dilate        2           308
34     /* <livret-militar>           */           309
35     seria-livret      mot           3           310
36     nr-livret        dilate        ( 6         311
37     /* <<<<<< format p02 redefinire p01  */           312
38     /* situatia militara           */           313
39     specialit        dilate        (17 3)     314
40     comisarlat       dilate        (20 2)     315
41     grad             dilate        ( 22 2)    316
42     obligatii        mot           (24 1)     317
43     grupa-sanguina   mot           (25 4 )    318
44     /* <buletin de identitate>       */           319
45     seria-bi         mot           29 2       320
46     nr-bi            dilate        31 6       321
47     an-emit-bi       dilate        37 4       322
48     den1-circa       mot           (41 20)    323
49     den2-circa       mot           (61 20)    324
50     /* ----- */           325
51     /* exercitiu: descrieti un format de intrare pentru */           326
52     /* restul atributelor asociate entitati <persoana> */           327
53     /* ----- */           328
54     fin              329
55     fin              330
56     ?                331

```

!typ	!identificateur	!cmax	!tail
!bloc	fichier	1	651006793
!enti	persoana	36864	67
!enti	judete	64	9
!enti	localitati	16000	20
!enti	grade-militare	128	8
!enti	nationalitate-cetatenie	32	8
!enti	functii	4096	19
!enti	specialitati	4096	20
!enti	copii	320000	74
!enti	sanctiune	128	17
!enti	sanctiuni	160000	3833
!enti	profesii	128	9
!enti	recompensa	128	18
!enti	recompense	160000	69
!form	pers	1	80

```

%      RUN FN:D
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87  a 18.05.18.30.

```

```

1     d
2     /* ----- */
3     /* ----- */

```

```

4  /*          <<macnom>>          */          336
5  /*          ' '          */          337
6  /* -----          -----          */          338
7  /*          */          339
8  /*      adaugare la structura formate          */          340
9  /*      <<nomencIatoare>>          */          341
10 /* -----          -----          */          342
11 formal          macheta          343
12 debut          344
13      ident          mot 3          345
14      filler          mot 77          346
15      /* <nationalitate-cetatenie>          */          347
16      cod-nac          mot (4 1)          348
17      den1-nac          mot (5 25)          349
18      /* <grade-militare>          */          350
19      cod-grm          dilate (4 2)          351
20      den1-grm          mot (6 27)          352
21      /*          <judete>          */          353
22      cod-jud          dilate (4 2)          354
23      cifk          dilate (6 1)          355
24      den1-jud          mot (7 15)          356
25      /*          <localitati>          */          357
26      ref1-jud          dilate (4 2)          358
27      cod-loc          dilate (6 6)          359
28      ref1-loc          dilate (12 6)          360
29      den1-loc          mot (18 30)          361
30      den2-loc          mot (48 10)          362
31      /*          <profesii>          */          363
32      cod-pro          dilate (4 2)          364
33      den1-pro          mot (6 30)          365
34      den2-pro          mot (36 30)          366
35      /*          <specialitati>          */          367
36      ref1-fun          dilate (4 4)          368
37      cod-spe          dilate (8 4)          369
38      den1-spe          mot (12 30)          370
39      den2-spe          mot (42 30)          371
40      /*          <sanctiuni>          */          372
41      cod-san          dilate (4 3)          373
42      den1-san          mot (7 30)          374
43      den2-san          mot (37 30)          375
44      /*          <functii>          */          376
45      cod-fun          dilate (4 4)          377
46      den1-fun          mot (8 30)          378
47      den2-fun          mot (38 20)          379
48      fin          380
49      /* sfirsit <bloc formal> <macheta>          */          381
50      fin          382
51      /* sfirsit <bloc> definire / adaugare <d>          */          383
52      ?          384

```

% LOGOUT

385

```

0064 personal an = 1010 ph = 0001 date = 17/11/87-321
h.deb = 18h 03m 57s h.fin = 18h 05m 31s time = 00003083 code = 000
lgp = 00110 mem = 00038 lo = 000960 in = 00442 out = 00000
* APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
EST FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE
EQJ

```

CATALOGAREA PROGRAMELOR PENTRU BAZA DE DATE

In exemplul nostru programele scrise in LMD au fost stocate sub forma unui fisier de comenzi, cu numele MACRO, in biblioteca PERSONAL. Se vor cataloga si programele generate automat care se regasesc in biblioteca sistem 7%PROC sub numele CAMIDENT.

```

.      * COMPILARE/CATALOGARE PROGRAME PENTRU BD
.      XPROC *,DVT:AD,VS:AD1AD1,VN:0, FN:'PERSONALSOU/MACRO',MOD
.      MOD 23,23
: defmac linast80 :exp
.      ENDMOD
.      XPROC PROCGEN,MOD
.      MOD &SUPB:DV:ADO&
.      ENDMOD
.      FETCH LN:BIBIMTSO,GN:1,VN:1, FN:SOCBTCH,
.      DV:ADO
.      ASSIGN S,DVT:AD,VS:AD1AD1
.      ASSIGN Q,DVT:AD,VS:AD1AD1
.      LABEL S,AM:OFL, FN:'BAZA DE BAZI'
.      LABEL Q,AM:OFL, FN:'MANEVRA SGBD'
.      * ASSIGN Z,DV:MI00
.      * LABEL Z, FN:'JURNAL'
.      ASSIGN T,DV:AD7
.      * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
.      EST
.      OPTION CS'CF:50,DS:4096'
.      RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0,KEY:60
sobtch started
nb cadre fich: 50
%      SOC BN:BDDPERS,PN:AVRAM,AN:0001,PW:SOC
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.06.23.02.
1      :defpro pageskip :exp i ' ' :fdef?
ok prog comp enregistre pageskip
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.06.28.34.
1      :supexp linast120 ?
err. macro 301 n1 1 .. linast120
erreur en mode macro
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.06.28.94.
1      :defmac linast120 :exp
2      i { 1 }
3      i {+0}
4      i {+0}
5      i {+0}
6      ecrire
7      :fdef?
ok macro enregistree : linast120
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.06.29.90.
1      :supexp linast80
2      ?
err. macro 301 n1 1 .. linast80
erreur en mode macro
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.06.30.84.
1      :defmac linast80 :exp
2      i { 1 }
3      i {+0}
4      i {+0}
5      ecrire
6      :fdef?

```

```

ok macro enregistree : linast80
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.31.92.
1      :supexp capnom
err. macro 301 nl 1 .. capnom
erreur en mode macro
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.32.88.
1      :defmac
2      capnom
3      :exp
4      i ' ' m y2 = 0
5      si y1 > 0
6      alors
7      i (71) 'pagina:' i (80 -4) y1 ecrire
8      m y2 = y2 + 1
9      fin
10     linast80
11     i (1) '*' c o d *' i (30) 'd e n u m i r e ' i(80) '*'
12     ecrire
13     linast80
14     m y2 = y2 + 4
15     :fdef?
ok macro enregistree : capnom
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.36.12.
1      :supexp lisnom
err. macro 301 nl 1 .. lisnom
erreur en mode macro
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.37.24.
1      :defmac
2      lisnom : denumit : cu : rinduri pe pagina
3      d x1
4      :exp
5      faire
6      d x1
7      exec pageskip
8      i ' ' i (15) 'nomenclatorul de' i (+1) ':2:' ecrire
9      capnom
10     m y2 = y2 + 2
11     m y3 = :3: m y3 = y3 - 1
12     pour tout :1: x1
13     si y2 >= y3
14     alors
15     m y1 = y1 + 1
16     exec pageskip
17     capnom
18     fin
19     i (1) i*'
20     i {9 -7} cod
21     i {10} i*'
22     i {12} den1
23     i {+0} den2
24     i (80) i*'
25     ecrire
26     linast80
27     m y2 = y2 + 2
28     d x1
29     fin
30     fin
31     :fdef?
ok macro enregistree : lisnom
%      RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.41.94.
1      :supexp cartela?

```

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

```

%          RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.42.64.
1      :defmac cartela :exp macheta :fdef?
ok macro enregistree : cartela
%          RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.43.56.
1      :supexp act-p01 ?
err. macro 301 n1 1 .. act-p01
erreur en mode macro
%          RUN FN:M,LST
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.06.44.18.
1      :defpro act-p01
2      :contxt d x2 = un persoana /* x2 = parametru de apel */
3      :exp m x4 = u
4      m x1 = formal pers dans buf 1
5      pour x2 /* citatiile din<stinga> in context<persoana> */
6      m z1 = u m z1 = nume de x1
7      si existe z1 /* modif,conditionala datorata dublului */
8      alors /* rol al machetei<<creere-actualizare>> */
9      m nume = u /* daca..nume de x1.. */
10     m nume = nume de x1 /* este spatiu */
11     fin /* z1 ramine la */
12     m z1 = u m z1 = prenume de x1 /* valoarea u */
13     si existe z1 /* =====*/
14     alors
15     m prenume = u
16     m prenume = prenume de x1
17     fin
18     si pas an de data-nasterii
19     alors m y1 = u
20     m y1 = an-nastere de x1
21     m y1 = y1 + 1900
22     m an de data-nasterii = y1
23     m luna de data-nasterii = luna-nastere de x1
24     m zi de data-nasterii = zi-nastere de x1
25     fin
26     /* incarcare refere <<pers-locn>> */
27     m y1 = u m y1 = localit de x1
28     m x4 = u m x4 = un localitati avec cod = y1;
29     si existe x4
30     alors
31     m pers-locn de data-nasterii = u /*evit.incoerenta*/
32     m pers-locn de data-nasterii = x4
33     fin
34     m z1 = u m z1 = cetatenie de x1
35     si existe z1
36     alors
37     m cetatenie = u
38     m cetatenie = cetatenie de x1
39     fin
40     m z1 = u m z1 = nationalitate de x1
41     si existe z1
42     alors
43     m nationalitate = u
44     m nationalitate = nationalitate de x1
45     fin
46     m z1 = u m z1 = stare-civila de x1
47     si existe z1
48     alors
49     m stare-civila de x2 = u /* contextul<x2> implicit*/
50     m stare-civila = stare-civila de x1
51     fin
52     m z1 = u m z1 = tip-apart de x1
53     si existe z1
54     alors
55     m apartenenta = u

```

```

56         m apartenenta = tip-apart de x1          140
57         m an   de data-pcr = an-apart de x1      141
58     m zi de data-pcr = zz-apart de x1
59     m luna de data-pcr = ll-apart de x1          143
60     fin                                           144
61     m z1 = u m z1 = seria-livret de x1          145
62     si existe z1                                  146
63     alors                                         147
64         m seria de livret de situatia-militara = 148
65             seria-livret de x1                    149
66     m nr   de livret de situatia-militara =     150
67         nr-livret de x1                          151
68     fin                                           152
69     fin /* pentru <pour x2> */                    153
70 :fdef                                             154
71 ?                                                155
ok prog comp enregistre act-p01
% RUN FN:M,LST                                     156
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87 a 18.07.07.42.
1 :supexp act-p02 ?                               157
err. macro 301 n1 1 .. act-p02
erreur en mode macro
% RUN FN:M,LST                                     158
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87 a 18.07.08.18.
1 :defpro act-p02                                  159
2 :contxt d x2 = un persoana                       160
3 :exp m x1 = formal pers dans buf 1                161
4 pour x2                                           162
5 i (1 ) ' scrieti programul pentru'                163
6 i (+1 ) !tratarea machetei<p02>;'                164
7 i (+5 ) !eventual modificati programul'          165
8 i (+0 ) 'principal pentru a trata'                166
9 écrire                                             167
10 i (2 30) 'si macheta<p03>;scrieti secventa'      168
11 i (+0 ) 'de program corespondenta.'             169
12 écrire i '?(mult succes)?'                      170
13 i (1 ) '<marca>;' m z2 = matricol de x1 /* inutil */ 171
14 i (+15 -13) z2 i (+1 ) '<nume>;' i (+0 16) nume écrire 172
15 fin                                              173
16 :fdef ?                                          174
warning er*quot*n1 10 si macheta<p03>;scrieti secven
ok prog comp enregistre act-p02
% RUN FN:M,LST                                     175
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87 a 18.07.15.00.
1 :lisall ?                                         176
c pageskip 1
m linast120 (1
m linast80 (1
m capnom 2
m lisnom m linast80 4
c pageskip
m capnom
m linast80
m cartela 1
c act-p01 4
c act-p02 2
** fin liste **
% LOGOUT                                          177
0065 personal an = 1010 ph = 0001 .date = 17/11/87-321
h.deb = 18h 05m 34s h.fin = 18h 07m 23s time = 00002322 code = 000
lgp = 00110 mem = 00Q38 lo = 000280 in = 00231 out = 00000
* APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
EST
EQJ FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE

```



```

28         s x2
29         m y2 = y2 + 1 /* stergeri */
30     sinon
31         m den1 de x2 = den1-jud de x1
32         m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */
33     fin
34     sinon
35         g un judete x3
36         m cod de x3 = cod-jud de x1
37         m den1 de x3 = den1-jud de x1
38         m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */
39     fin
40     refaire
41     fin
42     i { 1 } ' ** au fost citite : '
43     i {+10 -10} y4
44     i {+1 } ' inregistrari < jud > '
45     i {+0 } ' din care: '
46     ecrire
47     i {+20 -10} y3
48     i {+1 } ' adaugari(creeri); '
49     ecrire
50     i {+20 -10} y2
51     i {+1 } ' stergeri(suprimari); '
52     ecrire
53     i {+20 -10} y6
54     i {+1 } ' modificari(actualizari); '
55     ecrire
56     i {+20 -10} y7
57     i {+1 } ' eronate '
58     ecrire
59     :fdef ?
ok macro enregistree : cam-jud
% RUN FN:M
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.07.59.04.
1 :supexp cam-loc ?
err. macro 301 n1 1 .. cam-loc
erreur en mode macro
% RUN FN:M
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.00.56.
1 :defmac
2 cam-loc
3 :exp
4 d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0
5 m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
6 m x1 = formal cartela dans buf 0
7 faire
8 lire dans buf 0
9 m z1 = ident de x1
10 si z1 = 'xxxx' alors sortie fin
11 m y4 = y4 + 1
12 si z1 ^= 'loc'
13 alors
14 m y7 = y7 + 1
15 i '?? ident ?? *eronat* '
16 refaire
17 fin
18 m z5 = u m y1 = u
19 m y1 = cod-loc de x1
20 m x2 = un localitati avec cod = y1 ;
21 si existe x2
22 alors
23 m z2 = den1-loc de x1
24 si z2 = ' '
25 alors
26 m den1 de x2 = u

```

31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91


```

27      m cod      de x2 = u          92
28      m den2     de x2 = u          93
29      m y2 = y2 + 1 /* stengeri */  94
30      sinon      95
31      m den1     de x2 = den1-loc   de x1  96
32      m den2     de x2 = den2-loc   de x1  97
33      m y6 = y6 + i /* modificari(actualizari) */  98
34      fin        99
35      sinon      100
36      g un localitati x3          101
37      m cod      de x3 = cod-loc    de x1  102
38      m den1     de x3 = den1-loc   de x1  103
39      m den2     de x3 = den2-loc   de x1  104
40      m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */  105
41      fin        106
42      m x2 = un localitati      avec cod = y1 ;  107
43      m y5 = refl-loc de x1      108
44      m x4 = un localitati      avec cod = y5 ;  109
45      m loc-loc de x2 = x4      110
46      refaire  111
47      fin      112
48      i ( 1 ) ' ** au fost citite : '  113
49      i {+10 -10} y4          114
50      i {+1 } ' inregistrari < loc > '  115
51      i {+0 } ' din care: '  116
52      ecrire  117
53      i {+20 -10} y3          118
54      i {+1 } ' adaugari(creeri); '  119
55      ecrire  120
56      i {+20 -10} y2          121
57      i {+1 } ' stengeri(suprimari); '  122
58      ecrire  123
59      i {+20 -10} y6          124
60      i {+1 } ' modificari(actualizari); '  125
61      ecrire  126
62      i {+20 -10} y7          127
63      i {+1 } ' eronate '  128
64      ecrire  129
65      :fdef ?  130
ok macro enregistree : cam-loc
% RUN FN:M  131
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.13.70.
1 :supexp cam-spe ?  132
err. macro 301 n1 1 .. cam-spe
erreur en mode macro
% RUN FN:M  133
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.14.46.
1 :defmac  134
2 cam-spe  135
3 :exp  136
4 d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0  137
5 m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0  138
6 m x1 = formal cartela dans buf 0  139
7 faire  140
8 lire dans buf 0  141
9 m z1 = ident de x1  142
10 si z1 = 'xxxx' alors sortie fin  143
11 m y4 = y4 + 1  144
12 si z1 ^= 'spe'  145
13 alors  146
14 m y7 = y7 + 1  147
15 i '?? ident ?? *eronat* '  148
16 refaire  149
17 fin  150
18 m z5 = u m y1 = u  151
19 m y1 = cod-spe de x1  152
20 m x2 = un specialitati avec cod = y1 ;  153

```

```

21 si existe x. 154
22 alors 155
23 m z2 = den1-spe de x1 156
24 si z2 = ' ' 157
25 alors 158
26 m den1 de x2 = u 159
27 m cod de x2 = u 160
28 m den2 de x2 = u 161
29 m y2 = y2 + 1 /* stergeri */ 162
30 sinon 163
31 m den1 de x2 = den1-spe de x1 164
32 m den2 de x2 = den2-spe de x1 165
33 m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */ 166
34 fin 167
35 sinon 168
36 g un specialitati x3 169
37 m cod de x3 = cod-spe de x1 170
38 m den1 de x3 = den1-spe de x1 171
39 m den2 de x3 = den2-spe de x1 172
40 m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */ 173
41 fin 174
42 m x2 = un specialitati avec cod = y1 ; 175
43 m y5 = refl-spe de x1 176
44 m x4 = un functii avec cod = y5 ; 177
45 m spe-fun de x2 = x4 178
46 refaire 179
47 fin 180
48 i { 1 } ' ** au fost citite : ' 191
49 i { +10 -10 } y4 182
50 i { +1 } ' inregistrari < spe > ' 183
51 i { +0 } ' din care: ' 184
52 ecrire 185
53 i { +20 -10 } y3 186
54 i { +1 } ' adaugari(creeri); ' 187
55 ecrire 188
56 i { +20 -10 } y2 189
57 i { +1 } ' stergeri(suprimari); ' 190
58 ecrire 191
59 i { +20 -10 } y6 192
60 i { +1 } ' modificari(actualizari); ' 193
61 ecrire 194
62 i { +20 -10 } y7 195
63 i { +1 } ' eronate ' 196
64 ecrire 197
65 :fdef ? 198
ok macro enregistree : cam-spe
% RUN FN:M 199
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.23.88.
1 :supexp cam-pro ? 200
err. macro 301 nl 1 .. cam-pro
erreur en mode macro
% RUN FN:M 201
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.24.62.
1 :defmac 202
2 cam-pro 203
3 :exp 204
4 d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0 205
5 m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0 206
6 m x1 = formal cartela dans buf 0 207
7 faire 208
8 lire dans buf 0 209
9 m z1 = ident de x1 210
10 si z1 = 'xxxx' alors sortie fin 211
11 m y4 = y4 + 1 212
12 si z1 = 'pro' 213
13 alors 214
14 m y7 = y7 + 1 215

```

```

15     i '?? ident ?? *eronat* '
16     refaire
17     fin
18     m z5 = u   m y1 = u
19     m y1 = cod-pro de x1
20     m x2 = un   profesii avec cod = y1 ;
21     si existe x2
22     alors
23     m z2 = den1-pro           de x1
24     si z2 = ' '
25     alors
26     m den1 de x2 = u
27     m cod de x2 = u
28     s x2
29     m y2 = y2 + 1 /* stergeri */
30     sinon
31     m den1 de x2 = den1-pro de x1
32     m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */
33     fin
34     sinon
35     g un   profesii x3
36     m cod de x3 = cod-pro de x1
37     m den1 de x3 = den1-pro de x1
38     m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */
39     fin
40     refaire
41     fin
42     i { 1 } ' ** au fost citite : '
43     i { +10 -10 } y4
44     i { +1 } ' inregistrari < pro > '
45     i { +0 } ' din care: '
46     ecrire
47     i { +20 -10 } y3
48     i { +1 } ' adaugari(creeri); '
49     ecrire
50     i { +20 -10 } y2
51     i { +1 } ' stergeri(suprimari); '
52     ecrire
53     i { +20 -10 } y6
54     i { +1 } ' modificari(actualizari); '
55     ecrire
56     i { +20 -10 } y7
57     i { +1 } ' eronate '
58     ecrire
59     :fdef ?
ok macro enregistree : cam-pro
% RUN FN:M
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.30.72.
1 :supexp cam-fun ?
err. macro 301 nl 1 .. cam-fun
erreur en mode macro
% RUN FN:M
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.31.82.
1 :defmac
2 - cam-fun
3 :exp
4 d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0
5 m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
6 m x1 = formal cartela dans buf 0
7 faire
8 lire dans buf 0
9 m z1 = ident de x1
10 si z1 = 'xxxx' alors sortie fin
11 m y4 = y4 + 1
12 si z1 ^= 'fun'
13 alors
14 m y7 = y7 + 1

```

216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277

```

15         i '?? ident ?? *eronat* ' 278
16         refaire 279
17     fin 280
18     m z5 = u m y1 = u 281
19     m y1 = cod-fun de x1 282
20     m x2 = un functii avec cod = y1 ; 283
21     si existe x2 284
22     alors 285
23     m z2 = den1-fun de x1 286
24     si z2 = ' ' 287
25     alors 288
26     m den1 de x2 = u 289
27     m cod de x2 = u 290
28     m den2 de x2 = u 291
29     m y2 = y2 + 1 /* stergeri */ 292
30     sinon 293
31     m den1 de x2 = den1-fun de x1 294
32     m den2 de x2 = den2-fun de x1 295
33     m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */ 296
34     fin 297
35     sinon 298
36     g un functii x3 299
37     m cod de x3 = cod-fun de x1 300
38     m den1 de x3 = den1-fun de x1 301
39     m den2 de x3 = den2-fun de x1 302
40     m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */ 303
41     fin 304
42     refaire 305
43     fin 306
44     i ( 1 ) ' ** au fost citite : ' 307
45     i (+10 -10) y4 ' inregistrari < fun > ' 308
46     i (+1 ) ' din care: ' 309
47     i (+0 ) 310
48     ecrire 311
49     i (+20 -10) y3 ' adaugari(creeri); ' 312
50     i (+1 ) 313
51     ecrire 314
52     i (+20 -10) y2 ' stergeri(suprimari); ' 315
53     i (+1 ) 316
54     ecrire 317
55     i (+20 -10) y6 ' modificari(actualizari); ' 318
56     i (+1 ) 319
57     ecrire 320
58     i (+20 -10) y7 ' eronate ' 321
59     i (+1 ) 322
60     ecrire 323
61     :fdef ? 324
ok macro enregistree : cam-fun
% RUN FN:M 325
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.40.20.
1 :supexp cam-san ? 326
err. macro 301 n\ 1 .. cam-san
erreur en mode macro
% RUN FN:M 327
** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.08.41.60.
1 :defmac 328
2 cam-san 329
3 :exp 330
4 d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0 331
5 m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0 332
6 m x1 = formal cartela dans buf 0 333
7 faire 334
8 lire dans buf 0 335
9 m z1 = ident de x1 336
10 si z1 = 'san' alors sortie fin 337
11 m y4 = y4 + 1 338
12 si z1 ^= 'san' 339

```

```

13      alors
14      m y7 = y7 + 1
15      i {?? ident ?? *eronat* '
16      refaire
17      fin
18      m z5 = u m y1 = u
19      m y1 = cod-san de x1
20      m x2 = un sanctiune avec cod = y1 ;
21      si existe x2
22      alors
23      m z2 = den1-san de x1
24      si z2 = ' '
25      alors
26      m den1 de x2 = u
27      m cod de x2 = u
28      m den2 de x2 = u
29      m y2 = y2 + 1 /* stergeri */
30      sinon
31      m den1 de x2 = den1-san de x1
32      m den2 de x2 = den2-san de x1
33      fin
34      sinon
35      g un sanctiune x3
36      m cod de x3 = cod-san de x1
37      m den1 de x3 = den1-san de x1
38      m den2 de x3 = den2-san de x1
39      m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */
40      fin
41      refaire
42      fin
43      i { 1 } ' ** au fost citite : '
44      i {+10 -10} y4
45      i {+1 } ' inregistrari < san > *
46      i {+0 } ' din care: '
47      ecrire
48      i {+20 -10} y3
49      i {+1 } ' adaugari(creeri); '
50      ecrire
51      i {+20 -10} y2
52      i {+1 } ' stergeri(suprimari); '
53      ecrire
54      i {+20 -10} y6
55      i {+1 } ' modificari(actualizari); '
56      ecrire
57      i {+20 -10} y7
58      i {+1 } ' eronate '
59      ecrire
60      :fdef ?
61      ck macro enregistree : cam-san
62      % RUN FN:M
63      ** socrate started ** vl.5 le: 17/11/87 a 18.08.49.94.
64      1 :supexp cam-rec ?
65      err. macro 301 n1 1 .. cam-rec
66      erreur en mode macro
67      % RUN FN:M
68      ** socrate started ** vl.5 le: 17/11/87 a 18.08.51.46.
69      1 :defmac
70      2 cam-rec
71      3 :exp
72      4 d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0
73      5 m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
74      6 m x1 = formal cartela dans buf 0
75      7 faire
76      8 lire dans buf 0
77      9 m z1 = ident de x1
78      10 si z1 = 'max' alors sortie fin
79      11 m y4 = y4 + 1

```

340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402

```

12      si z1 ^= 'rec'                                403
13      alors                                         404
14          m y7 = y7 + 1                             405
15          i '?? ident ?? *eronat* '                406
16      refaire                                       407
17      fin                                           408
18      m z5 = u   m y1 = u                           409
19      m y1 = cod-rec   de   x1                       410
20      m x2 = un recompensa   avec cod = y1 ;        411
21      si existe x2                                   412
22          alors                                      413
23              m z2 = den1-rec                       de x1 414
24              si z2 = ' '                            415
25                  alors                              416
26                      m den1   de x2   = u          417
27                      m cod    de x2   = u          418
28                      m den2   de x2   = u          419
29                      m y2 = y2 + 1 /* stergeri */ 420
30                  sinon                              421
31                      m den1   de x2   = den1-rec   de x1 422
32                      m den2   de x2   = den2-rec   de x1 423
33                      m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */ 424
34                  fin                                425
35              sinon                                  426
36                  g un recompensa   x3              427
37                      m cod    de x3   = cod-rec     de x1 428
38                      m den1   de x3   = den1-rec   de x1 429
39                      m den2   de x3   = den2-rec   de x1 430
40                      m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */ 431
41                  fin                                432
42          refaire                                    433
43      fin                                           434
44      i { 1 } ' ** au fost citite : ' ' '          435
45      i { +10 -10 } y4                              436
46      i { +1 } ' inregistrari < rec   > '         437
47      i { +0 } ' din care: '                       438
48      ecrire                                        439
49      i { +20 -10 } y3                              440
50      i { +1 } ' adaugari(creeri); '               441
51      ecrire                                        442
52      i { +20 -10 } y2                              443
53      i { +1 } ' stergeri(suprimari); '           444
54      ecrire                                        445
55      i { +20 -10 } y6                              446
56      i { +1 } ' modificari(actualizari); '       447
57      ecrire                                        448
58      i { +20 -10 } y7                              449
59      i { +1 } ' eronate '                         450
60      ecrire                                        451
61      :fdef ?                                       452
ok macro, enregistree : cam-rec
%      RUN FN:M                                       453
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.09.01.00.
1   :supexp cam-grm ?                               454
err. macro 301 n1 1 .. cam-grm
erreur en mode macro
%      RUN FN:M                                       455
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.09.03.76.
1   :defmac                                         456
2   cam-grm                                         457
3   :exp                                             458
4   d x1 d x2 d x3 d x4   m y6 = 0   m y7 = 0      459
5   m y1 = 0   m y2 = 0   m y3 = 0   m y4 = 0   m y5 = 0 460
6   m x1 = formal cartela dans buf 0               461
7   faire                                           462
8   lire dans buf 0                                 463
9   m z1 = ident   de   x1                          464

```

```

10      si z1 = 'roua'      alors sortie fin          465
11      m y4 = y4 + 1      466
12      si z1 ^= 'grm'    467
13      alors             468
14      m y7 = y7 + 1     469
15      i '?? ident ?? *eronat* ' 470
16      refaire           471
17      fin               472
18      m z5 = u m y1 = u 473
19      m y1 = cod-grm de x1 474
20      m x2 = un grade-militaire avec cod = y1 ; 475
21      si existe x2      476
22      alors            477
23      m z2 = den1-grm  de x1 478
24      si z2 = ' '      479
25      alors            480
26      m den1 de x2 = u 481
27      m cod de x2 = u 482
28      s x2             483
29      m y2 = y2 + 1 /* stergeri */ 484
30      sinon            485
31      m den1 de x2 = den1-grm de x1 486
32      m y6 = y6 + 1 /* modificari(actualizari) */ 487
33      fin              488
34      sinon            489
35      g un grade-militaire x3 490
36      m cod de x3 = cod-grm de x1 491
37      m den1 de x3 = den1-grm de x1 492
38      m y3 = y3 + 1 /* adaugari(creeri) */ 493
39      fin              494
40      refaire          495
41      fin              496
42      i ( 1 ) ' ** au fost citite : i 497
43      i (+10 -10) y4 ' 498
44      i (+1 ) ' inregistrari < grm > ' 499
45      i (+0 ) ' din care: ' 500
46      ecrire          501
47      i (+20 -10) y3 ' 502
48      i (+1 ) ' adaugari(creeri); i 503
49      ecrire          504
50      i (+20 -10) y2 ' 505
51      i (+1 ) ' stergeri(suprimari); ' 506
52      ecrire          507
53      i (+20 -10) y6 ' 508
54      i (+1 ) ' modificari(actualizari); ' 509
55      ecrire          510
56      i (+20 -10) y7 ' 511
57      i (+1 ) ' eronate ' 512
58      ecrire          513
59      :fdef ?        514
ok macro enregistree : cam-grm
% LOGOUT 515
0066 personal an = 1010 ph = 0001 date = 17/11/87-321
h.deb = 18h 07m 25s h.fin = 18h 09m 33s time = 00002651 code = 000
lgp = 00110 mem = 00038 lo = 000608 in = 00561 out = 00000
. ** O!K!<MACRO> 516
. * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
. EST FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE
. [OJ PERSONAL,AN:1010,PN: ,SOC

```

EXPLOATAREA SI INTRETINERA BAZEI DE DATE

Se dau exemple de apel al prgramelor catalogate in spatiul bazei de date
si exemple de programe de exploatare necatalogate.

```

.      JOB PERSONAL,AN:1010,PN:SOC
.      XPROC PROCGEN,MOD
.      MOD &SUPB:DV:ADO&
.      ENDMOD
.      FETCH LN:BIBIMTSO,GN:1,VN:1,FN:SOCBTCH,          *          1
.      DV:ADO                                           2
.      ASSIGN S,DVT:AD,VS:AD1AD1                        3
.      ASSIGN Q,DVT:AD,VS:AD1AD1                        4
.      LABEL S,AM:OFL,FN:'BAZA DE BAZE'                5
.      LABEL Q,AM:OFL,FN:'MANEVRA SGBD'                6
.      * ASSIGN Z,DV:MTOO                                7
.      * LABEL Z,FN:'JURNAL'                            8
.      ASSIGN T,DV:AD7                                  9
.      * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE
.      EST                                             FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE;
.      OPTION CS'CF:50,DS:4096'
.      RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0,KEY:60
sobtch started
nb cadre fich: 50
%      SOC BN:BDDPERS,PN:AVRAM,PW:SOC,AN:0001
%      EVAL
%      RUN FN:M
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.17.14.46.
1      :supexp lisnom ?
ok exp macro supprimee : lisnom
%      RUN FN:M
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.17.29.20.
1      :defmac
2      lisnom : denumit : cu : rinduri pe pagina
3      :exp
4      faire
5      d xl
6      exec pageskip
7      i ' ' i (15) 'nomenclatorul de' i (+1) ':2:' ecrire
8      capnom
9      m y2 = y2 + 2
10     m y3 = :3: m y3 = y3 - 1
11     pour tout :1: xl
12     si y2 >= y3
13     alors
14     m y1 = y1 + 1
15     exec pageskip
16     capnom
17     fin
18     i (1) '*'
19     i {9 -7} cod
20     i (10) '*'
21     i {12} den1
22     i {+0} den2
23     i (80) '*'
24     ecrire
25     linast80
26     m y2 = y2 + 2
27     fin
28     :fdef?
ok macro enregistree : lisnom
%      RUN FN:R
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87   a 18.17.44.20.
1      cam-jud ?
t: 420/ 918/ 498

```



```

d: 23/ 646
      2 jud010alba
      3 jud021arad
      4 jud031arges
      5 Jud403municipiul bucuresti
      6 xxxx
** au fost citite :          4 inregistrari < jud    > din care:
      4 adaugari(creeri);
      0 stergeri(suprimari);
      0 modificari(actualizari);
      0 eronate

t: 21/ 190/ 169
d: 2/ 41
%      RUN FN:M
** socrate started ** v1.5    le: 17/11/87  a 18.17.57.54.
      1 :stexp cam-loc?
ok exp macro supprimee : cam-loc
%      RUN FN:M
** socrate started ** v1.5    le: 17/11/87  a 18.17.59.66.
      1 :edimac cam-loc?
      2 45 sa /loc-loc/sup-loc/

45
  m sup-loc de x2 = x4
      3 *
ok macro enregistree : cam-loc
%      RUN FN:R
** socrate started ** v1.5    le: 17/11/87  a 18.18.10.58.
      1 cam-loc ?

t: 562/ 1296/ 734
d: 28/ 1084
      2 loc03000465000000domnesti
      3 loc03000466000465stanesti
      4 loc03000467000465pitrosani
      5 loc03000468000467varzaroaia
      6 loc40007000000000bucuresti
      7 xxxx
** au fost citite :          5 inregistrari < loc    > din care:
      5 adaugari(creeri);
      0 stergeri(suprimari);
      0 modificari(actualizari);
      0 eronate

t: 41/ 194/ 153
d: 11/ 67
%      RUN FN:R
** socrate started ** v1.5    le: 17/11/87  a 18.18.28.36.
      1 i , ,
      2 pour tout localitati x1
      3   ayant pas sup-loc;
      4   i (5 -5) cod   i (+1) den1 i (+0) den2 ecrire
      5   pour tout loc-sup x1
      6   i (10 -5) cod   i (+1) den1 i (+0) den2 ecrire
      7   pour tout localitati x1
      8   pour tout loc-sup x1
      9   i (15 -5) cod   i (+1) den1 i (+0) den2 ecrire
     10   pour tout localitati x1
     11   pour tout loc-sup x1
     12   i (20 -5) cod   i (+1) den1 i (+0) den2 ecrire
     13   pour tout localitati x1
     14   pour tout loc-sup x1
     15   i (25 -5) cod   i (+1) den1 i (+0) den2 ecrire
     16   pour tout localitati x1
     17   si existe sup-loc
     18   alors
     19   i 'err.ff. eroare fatala de date?'
     20   sortie
     21   fin
     22   fin fin fin fin fin ?

```

t: 327/ 688/ 361

d: 0/ 589

465 domnesti
466 stănești
467 pitroși
468 varzaroaia

7000 bucurești

t: 14/ 36/ 22

d: 0/ 35

% RUN FN:0

** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.18.38.86.

1 cam=san ?

t: 464/ 1208/ 744

d: 2/ 922

2 san014excludere
3 san013vot de blam cu avertisment
4 san012vot de blam
5 san011mustrare
6 san008inloc din func-trece alta munc
7 san007retragere 1-6luni din functie
8 san006desf disciplin contract munca
9 san005retrograd 1clasa/categ 1-3luni
10 san004dimin retrib-5-10% 1-3luni
11 san003retragerea 1 gradatii/trepte
12 san002avertisment
13 san001mustrare
14

** au fost citite : 12 inregistrari < san > din care:

12 adaugari(creeri);
0 stergeri(suprimari);
0 modificari(actualizari);
0 eronate

t: 46/ 176/ 130

d: 3/ 113

% RUN FN:0

** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.18.56.72.

1 d x1 d x2
2 m x1=formal macheta dans zona 1
3 faire s x1
4 lire dans zona 1
5 m z1=u m z1=ident de x1 si z1 = 'xxxx' alors sortie fin
6 si z1='nac' alors refaire fin
7 m caracter = cod-nac de x1 m yl=numde caracter
8 si yl=u alors
9 si pas un nationalitate-cetatenie yl
10 alors g un nationalitate-cetatenie yl fin
11 m denl de un nationalitate-cetatenie yl =
12 denl-nac de x1
13 fin
14 refaire fin?

t: 171/ .322/ 151

d: 2/ 383

15 nac6turc
16 nac7italian
17 nac5sarb
18 nac4grec
19 nac3german
20 nac8alte nationalitati
21 nac2maghiar
22 naclroman
23

t: 32/ 146/ 114

d: 3/ 91

% RUN FN:R

** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.19.08.80.

1 d x1 d x2 d x3
2 d x2 = un persoana

```

3   m x1 = formal pers dans buf 1
4   faire
5   s x1 m y1 = u m y2 = u
6   m z1 = u
7   lire dans buf 1
8   m z1 = ident de x1
9   si z1 = 'xxxx' /* test sfirsit fisier cartele */
10  alors
11  i (1) /*creere-actualizare <persoana>'
12  i (+1) 'terminata' ecrire
13  sortie /* iesire din ciclu faire ...refaire...fin */
14  fin
15  si z1 = 'p01'
16  alors
17  m z2 = u m z2 = matricol de x1
18  m x2 = un persoana avec cod = z2;
19  si pas x2
20  alors
21  g un persoana x3
22  m y1 = numde x3
23  m cod de x3 = matricol de xi
24  m x2 = x3
25  fin
26  exec act-p01
27  m z1 = u m z1 = sex de x1
28  si z1 = '1'
29  alors
30  g un barbati de x0 = x2
31  sinon
32  si z1 = '2'
33  alors
34  g un femei de x0 = x2
35  fin fin
36  sinon
37  si z1 = 'p02'
38  alors
39  exec act-p02
40  sinon
41  i (5) 'err.cod macheta eronat' ecrire
42  refaire
43  fin
44  refaire
45  fin
46  refaire
47  fin
48  ?
t: 284/ 614/ 330
d: 4/ 545
49  p011501121020125cojocaru aurelian 40007000111pcr 19800805xyz000001
50  p011471250100101sabau gheorghe 40007000111pcr 19700110xyz000001
zi ****erreur valeur numerique erronee
51  p011521001030101avram vasile 40007000111pcr 19800110xyz000001
apartenenta ****erreur valeur de liste erronee
an ****erreur valeur numerique erronee
52  p012500821400011popa elena 40007000111pcr 19770101
53  p012501003400012dolis florica 40007000111odus
54  p011570101400011negru adrian 40007000112utc
55  p021570101400011
scrieti programul pentru tratarea machetei<p02>;
eventual modificati programul principal pentru a trata
si macheta<p03>;scrieti secvnde program corespondenta.
?(mult succes)?
<marca>; 1570101400011 <nume>;negru
56  xxxx
*creere-actualizare <persoana> terminata
t: 128/ 548/ 420
d: 34/ 277

```

```

%      RUN FN:K
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87 a 18.19.27.58.
1      i '***structura personalului***'
2      m y1 = d tout persoana
3      i (1) 'total personal : ' i (+10 -10) y1 i (+1)
4      ' ,din care : ' ecrire
5      m y1 = d tout tesa de x0
6      i (20) '-tesa:' i (+10 -10) y1 i (+0) ';' ecrire
7      m y1 = d tout muncitori de x0
8      i (20) ' muncitori:' i (+10 -10) y1 i (+0) ';' ecrire
9      m y1 = d tout barbati
10     i (20) '-barbati:' i (+10 -10) y1 i (+0) ';' ecrire
11     m y1 = d tout femei
12     i (20) '-femei:' i (+10 -10) y1 i (+0) '.' ecrire
13     ?
t: 195/ 452/ 257
d: 0/ 305
***structura personalului***
total personal :          6 ,din care :
                        -tesa:          0;
                        -muncitori:      0;
                        -barbati:        4;
                        -femei:          2.

```

t: 10/ 58/ 48

d: 2/ 5

```

%      RUN FN:R
** socrate started ** v1.5   le: 17/11/87 a 18.19.35.04.
1      d x1 d x2
2      m y1 = 1 m y2 = 0 m y3 = 0
3      pour tout persoana x1 par cod;
4      m y3=y3 + 1
5      si y2=0
6      alors
7      exec pageskip
8      i (1) 'registrul numerelor matricole'
9      i (100) 'pagina:'
10     i (+5 -5) y1
11     ecrire
12     i '.'
13     linast120
14     i (1) '* nr. * matricol' i (21) '*nume si prenume'
15     i (82) '* ' i (95) '*observatii' i (120) '* '
16     ecrire
17     i (1) '*crt. * ' i (21) '* ' i (82 15) '*data nasterii*'
18     i (120) '* ' ecrire
19     linast120
20     m y2=5
21     m y1=y1 + 1
22     fin
23     i (1) '* ' i (6 -5) y3 i (7) '* '
24     i (+0) cod i (21) '* '
25     i (+0) nume i (+1) prenume i (82) '* '
26     i (87 -4) an de data-nasterii i (87) '* '
27     i (93 -2) luna de data-nasterii i (93) '* '
28     i (96 -2) zi de data-nasterii i (96) '* ' i (120) '* '
29     ecrire
30     m y2=y2 + 1
31     si y2 > 85
32     alors
33     linast120
34     m y2=0
35     fin
36     linast120
37     fin ?
t: 419/ 938/ 519
d: 10/ 461

```

registru numerelor matricole

pagina: 1

```

.....
* nr. * matricol * nume si prenume * *data nastere** *observatii *
*crt. *
.....
* 1 *1570101400011*negru adrian *1957* 1* 1* *
.....
* 2 *1521001030101*avram vasile *1952* 10* 1* *
.....
* 3 *2501003400012*dolis florica *1950* 10* 3* *
.....
* 4 *2500821400011*popa elena *1950* 8*21* *
.....
* 5 *1501121020125*cojocaru aurelian *1950* 11*21* *
.....
* 6 *1471250100101*sabau gheorghe *1947* 12* * *
.....

```

t: 5633/ 12466/ 6833

d: 1176/ 71889

% RUN FN:M

** socrate started ** vl.5 le: 17/11/87 a 18.22 02 40.

% 1 :lisall?

c pageskip 1

m linast120 1

m linast80 1

m capnom 2

m lisnum m linast80 4

c pageskip

m capnom

m linast80

m cartela 1

c act-p01 4

c act-p02 2

m cam-jud 3

m cam-loc m cartela 4

m cam-spe m cartela 4

m cam-pro m cartela 3

m cam-fun m cartela 3

m cam-sen m cartela 3

m cam-rec m cartela 3

m cam-grm m cartela 3

m cartela

** fin liste **

% LOGOUT

9071 personal an = 1010 ph = 0001 date = 17/11/87-321

n.deb = 18h 16m 52s h.fin = 18h 22m 11s time = 90011164 code = 900

t.jp = 00110 mem = 00038 lo = 000416 in = 00255 out = 00000

EOJ

TESTAREA COERENTEI LOGICE

Exemplele care urmeaza in continuare arata modul de utilizare, pentru un caz particular, a programelor generalizate construite in acest scop.

```

.      * EXEMPLE DE TESTE COERENTA LOGICA COMPONENTE
.
.      XPROC PROCGEN,MOD
.      MOD &SUPB:DV:ADO&
.      ENDMOD
.
.      FETCH LN:BIBIMTSO,GN:1,VN:1,FN:SOCBTCH.      *
.      DV:ADO      1
.      ASSIGN S,DVT:AD,VS:ADIAD1      2
.      ASSIGN Q,DVT:AD,VS:ADIAD1      3
.      LABEL S,AM:OFL,FN:'BAZA DE BAZE'      4
.      LABEL Q,AM:OFL,FN:'MANEVRA SGBD'      5
.      * ASSIGN Z,DV:MT00      6
.      * LABEL Z,FN:'JURNAL'      7
.      ASSIGN T,DV:AD7      8
.      * APPROCHE FIN PROCEDURE CATALOGUEE      9
.      EST      FIN DE LA PROCEDURE CATALOGUEE
.
.      OPTION CS'CF:50,DS:4096'
.      RUN TIME:999,NL:500000,AD:0,0,KEY:60

```

socbtch started

nb cadre fich: 50

% SOC BN:BDDPERS,PN:AVRAM,PW:SOC,AN:0001

% RUN FN:0

** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.22.33.20.

```

1      /* program pentru testare coerenta logica a */
2      /* caracteristicilor de tip: */
3      /* <anneau> */
4      m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 /* anulare variabile */
5      d x1 d x2 /* de lucru<socrate> */
6      pour tout localitati x1
7          m y1 = d tout locn-pers de x1
8          m y2 = y2 + y1
9          fin
10     pour tout persoana x2
11         si existe pers-locn de data-nasterii de x2
12             alors
13                 m y3 = y3 + 1
14             fin
15     fin
16     i (+1) ' <nr.persoane grupate pe locali'
17     i (+0) ' tatea de nastere>:' i (+10 -10) y2
18     i (+1) ' <nr.pers.care refera o localit'
19     i (+0) ' ate>:' i (+10 -10) y3
20     si y2 = y3
21         alors
22             i (+1) '??at..inc. ??'
23         fin
24     ecrire ?

```

<nr.persoane grupate pe localitatea de nastere>: 0

<nr.pers.care refera o localitate>: 0

% RUN FN:0

** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.22.43.72.

```

1  m y1 = 0 m y2 = 0 /* coerenta<inverse> */
2  m y1 = d tout barbati
3  pour tout barbati m y2 = y2 + 1 fin
4  i y1 i y2 si y1 ^= y2 alors i '!' att.inc.logica '!' fin ?

```

y1 : 4

y2 : 4

% RUN FN:0

** socrate started ** v1.5 le: 17/11/87 a 18.22.50.62.

```

1  /* <caracteristici cu cheie */
2  m y1 = 0 m y2 = 0
3  d x1 d x2
4  pour tout persoana par cod;
5  m y1 = y1 + 1
6  fin
7  pour tout persoana x2
8  si existe cod
9  alors
10 m y2 = y2 + 1
11 fin
12 fin
13 i ( 1 ) '<nr.coduri in dictionar>:'
14 i (+10 -10) y1 i (+1) ';' i (+1) '<nr.total coduri>:'
15 i (+10 -10) y2
16 si y1 ^= y2
17 alors
18 i (+3) '!! atentie incoerenta logica !' fin écrire
19 ?

```

<nr.coduri in dictionar>: 6 ;

<nr.total coduri>: 6

% LOGOUT

0072 personal an = 1010 ph = 0001 date = 17/11/87-321

h.deb = 18h 22m 12s h.fin = 18h 25m 39s time = 00006490 code = 000

lgp = 00110 mem = 00038 lo = 000096 in = 00076 out = 00000

EOJ

ANEXE

ANEXA 1

IMAGINEA MEMORIEI VIRTUALE A BAZEI DE DATE <BDDPERS> (rezumat)

adresa	identificator	frer-per	fiis	typ!cmax	origine	tail pptr	org adrdic	nbmoy
0000100	fichier	00000000	000013c	19 1	65536	26cd9349**	00000000**	00000000**
000013c	raspuns	00000178	00000000	15 0	65536	001f8000**	00000000**	00000000**
00000178	rasp	000001b4	00000000	15 0	65543	18108000**	00000000**	00000000**
000001b4	continuati	0000022c	000001f0	16 4	65547	18038000**	00000000**	00040004**
000001f0	Bda Bnu Ay An							
0000022c	mnemonica	00000268	00000000	15 0	65548	00058000**	00000000**	00000000**
00000268	codnum	000002a4	00000001	10 0	65550	001e8000**	00000000**	3b9ac9fe**
000002a4	codalf	000002e0	00000000	15 0	65551	001f8000**	00000000**	00000000**
000002e0	caracter	00000448	0000031c	16 64	65558	18078000**	00000000**	0004000f**
0000031c	1 2 3 4 5 6 7 8 9 a b c d e f							
00000358	00000394 000003d0 0000040c							
00000448	muncitori	000004c0	000006a0	3* 36864	65559	00000001**	10000481**	00000000**
00000484	persoanai 7 8 9 a b c d e f							
000004c0	tesa	00000538	000006a0	3* 36864	66713	00000001**	10000481**	00000000**
000004fc	d persoanai 7 8 9 a b c d e f							
00000538	invgen	000005b0	000006a0	3* 36864	67867	00000001**	10000481**	00000000**
00000574	persoanai 7 8 9 a b c d e f							
000005b0	barbati	00000628	000006a0	3* 36864	69021	00000001**	10000481**	00000000**
000005ec	persoanai 7 8 9 a b c d e f							
00000628	femei	000006a0	000006a0	3* 36864	70175	00000001**	10000481**	00000000**
00000664	persoanai 7 8 9 a b c d e f							
000006a0	persoana	00001bb8	000006dc	2* 36864	73635	00000043**	10000481**	00000000**
000006dc	persoana	fffff960	00000718	19 1	0	00000043**	00000000**	00000000**
00000718	cod	00000754	00000000	15 73727	0	000e8000**	9000004e**	00000000**
00000754	nume	00000790	00000000	15 73727	3	10118000**	840000de**	00000000**
00000790	prenume	000007cc	00000000	15 0	7	18118000**	00000000**	00000000**
000007cc	data-nasterii	00000934	00000808	19 1	12	00000003**	00000000**	00000000**
00000808	an	00000844	0000076c	10 0	12	00088000**	00000000**	000000c8**
00000844	luna	00000880	00000001	10 0	12	08048000**	00000000**	00000000**
00000880	zi	000008bc	00000001	10 0	12	0c058000**	00000000**	0000001e**
000008bc	pers-locn	fffff834	00001ce4	7* 0	13	00000002**	00000026**	00001e88**
000008f8	locn-perslocalitati							
00000934	cetatenie	000009ac	00000970	16 15	15	00048000**	00000000**	0004000f**

ANEXA 2
PROCEDURA LINKCOBO

BIBLIO 000.000 05/12/79 20H 24M 20S

NOM DU FICHIER	LINKCOBO	NUMERO DE MISE A JOUR	1
01 .	SEG SGMATRE		
02 .	ENTSG SGBD		
03 .	ENTSG SOPEN		
04 .	ENTSG SCLOSE		
05 .	ENTSG SSAVE		
06 .	ENTSG STERM		
07 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MTC010		
08 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MTC020		
09 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MTB010		
10 .	SEG SGINOUT		
11 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB070		
12 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB010		
13 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB020		
14 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB030		
15 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB040		
16 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB050		
17 .	MODIFY 0834T610A07F8	V1,5-00	40-01/06
18 .	MODIFY 0838T8639007C	V1,5-00	40-02/06
19 .	MODIFY 083CT3C03000D	V1,5-00	40-03/06
20 .	MODIFY 0840T600008B7	V1,5-00	40-04/06
21 .	MODIFY 0844T61360838	V1,5-00	40-05/06
22 .	MODIFY 0884T0000000D	V1,5-00	40-06/06
23 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB060		
24 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INB080		
25 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INC010		
26 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1INC020		
27 .	SEG MONITEUR		
28 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MOC010		
29 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MOC020		
30 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MOC060		
31 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MOC100		
32 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MOC120		
33 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MOC300		
34 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MON021		
35 .	MODIFY 04E4T005A053C	V1,5-00	23-01/05
36 .	MODIFY 0520T01340528	V1,5-00	23-02/05
37 .	MODIFY 0524T052E0000	V1,5-00	23-03/05
38 .	MODIFY 0528T000A053C	V1,5-00	23-04/05
39 .	MODIFY 052CT6B2D053C	V1,5-00	23-05/05
40 .	MODIFY 0590T60380588	V1,5-00	24-01/09
41 .	MODIFY 0594T6A2C053C	V1,5-00	24-02/09
42 .	CUMPLE ASSIRIS	V1,5-00	24-03/09
43 .	CSECT	V1,5-00	24-04/09
44 .	REF TACHCOUR,LOADCOM,ERRRGN	V1,5-00	24-05/09
45 .	LD4,11 TACHCOUR	V1,5-00	24-06/09
46 .	BAL,8 LOADCOM	V1,5-00	24-07/09
47 .	BRU ERRRGN+X'1C'	V1,5-00	24-08/09
48 .	END	V1,5-00	24-09/09
49 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MON030		
50 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MON061		
51 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MON070		
52 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MON190		
53 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MON250		
54 .	FETCHB LN:BI8RBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1MUL161		
55 .	MODIFY 0038T68390470	V1,5-00	30-01/06
56 .	MODIFY 0224T20110006T0C350230	V1,5-00	30-02/06
57 .	MODIFY 0204T20110006T0Q3502D0	V1,5-00	30-03/06
58 .	MODIFY 0470T050A0070IA5210014	V1,5-00	30-04/06
59 .	MODIFY 0473T05160010I251E0010	V1,5-00	30-05/06
60 .	MODIFY 0480T08880000	V1,5-00	30-06/06

(continuare) ANEXA 2

```

61 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,VN:1,GN:1, FN:V1MON162
62 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1PAG010
63 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1PAG020
64 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1PAG030
65 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1PAG040
66 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1PAG051
67 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1PAG060
68 . . . . . SEG SGCONV
69 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,GN:1,VN:1,UN:255, FN:V1CVN010
70 . . . . . MODIFY 07341002A00F0                                v1.5-00 18-01/01
71 . . . . . SEG SGBBFCT
72 . . . . . FETCHB LN:81BRBNSO,DV:8D;AD08,VN:1,GN:1,UN:255, FN:V1BBF010
73 . . . . . MODIFY 0088110003000                                v1.5-00 33-06/07
74 . . . . . MODIFY 00A0110002FB8                                v1.5-00 04-01/13
75 . . . . . MODIFY 00D0110002FF4                                v1.5-00 04-02/13
76 . . . . . MODIFY 0878100350000                                v1.5-00 21-01/03
77 . . . . . MODIFY 087C100350000                                v1.5-00 21-02/03
78 . . . . . MODIFY 0C0B1500A012C                                v1.5-00 21-03/03
79 . . . . . MODIFY 1524100280000I30580144                    v1.5-00 33-01/07
80 . . . . . MODIFY 152C18639001CI688F0000                    v1.5-00 33-02/07
81 . . . . . MODIFY 1534180000004I80000008                    v1.5-00 33-03/07
82 . . . . . MODIFY 153CI30000144I1038155C                    v1.5-00 33-04/07
83 . . . . . MODIFY 1544130580144                                v1.5-00 33-05/07
84 . . . . . MODIFY 2354110382F0C101210401                    v1.5-00 04-03/13
85 . . . . . MODIFY 2AE4I10382ABC                                v1.5-00 04-04/13
86 . . . . . MODIFY 2D18110383008                                v1.5-00 39-01/22
87 . . . . . MODIFY 2FB8I012A0000I000A0014                    v1.5-00 04-05/13
88 . . . . . MODIFY 2FC0I03960000I00270001                    v1.5-00 04-06/13
89 . . . . . MODIFY 2FC8I020A0000I0068061F                    v1.5-00 04-07/13
90 . . . . . MODIFY 2FD0I03E80004I01210401                    v1.5-00 04-08/13
91 . . . . . MODIFY 2FD8I08880000I52080080                    v1.5-00 04-09/13
92 . . . . . MODIFY 2FE0I000A0004I012A0000                    v1.5-00 04-10/13
93 . . . . . MODIFY 2FEBI0068061FI00680008                    v1.5-00 04-11/13
94 . . . . . MODIFY 2FF0I10382358I03280030                    v1.5-00 04-12/13
95 . . . . . MODIFY 2FF8I525A00F4I08880000                    v1.5-00 04-13/13
96 . . . . . MODIFY 3000I00280000I10381544                    v1.5-00 33-07/07
97 . . . . . MODIFY 3008I000A0000                                v1.5-00 39-02/22
98 . . . . . MODIFY 300CI18353018                                v1.5-00 39-03/22
99 . . . . . MODIFY 3010I00120028                                v1.5-00 39-04/22
100 . . . . . MODIFY 3014I10382D1C                                v1.5-00 39-05/22
101 . . . . . MODIFY 3018I8639001C                                v1.5-00 39-06/22
102 . . . . . MODIFY 301CI180F0000                                v1.5-00 39-07/22
103 . . . . . MODIFY 3020I00000490                                v1.5-00 39-08/22
104 . . . . . MODIFY 3024I30000000                                v1.5-00 39-09/22
105 . . . . . MODIFY 3028IC1D50622                                v1.5-00 39-10/22
106 . . . . . MODIFY 302CI0602C3C7                                v1.5-00 39-11/22
107 . . . . . MODIFY 3030I8639001C                                v1.5-00 39-12/22
108 . . . . . MODIFY 3034I180F0000                                v1.5-00 39-13/22
109 . . . . . MODIFY 3038I00000200                                v1.5-00 39-14/22
110 . . . . . MODIFY 303CI50000000                                v1.5-00 39-15/22
111 . . . . . MODIFY 3040IC1D5D602                                v1.5-00 39-16/22
112 . . . . . MODIFY 3044ID6C3C407                                v1.5-00 39-17/22
113 . . . . . MODIFY 3048I585A0090                                v1.5-00 39-18/22
114 . . . . . MODIFY 304CI8639001C                                v1.5-00 39-19/22
115 . . . . . MODIFY 3050I8883000E                                v1.5-00 39-20/22
116 . . . . . MODIFY 3054I580A0090                                v1.5-00 39-21/22
117 . . . . . MODIFY 3058I10382D44                                v1.5-00 39-22/22
118 . . . . . SEG MAJIS
119 . . . . . SEG INTRPRE
120 . . . . . SEG SGRACE
121 . . . . . TREE $TREE%00($GMAITRE\MONITEUR(MAJIS,INTRPRE,
122 . . . . . SGCONV($GBBFCT,$GINOUT($GRACE)))

```

% DISPLAY OL:A,OF:GENBDB

PROCEDURĂ GENERALIZATĂ PENTRU REFACEREA LEGĂTURILOR DE TIP <referire cu inel>

Parametrii formali utilizați în descrierea procedurilor de extragere/refacere a caracteristicilor de tip <inel> cu semnificația :

- <entiann> : numele entității care conține caracteristica <inel>;
- <inel> : numele caracteristicii de tip <inel>;
- <entiref> : numele entității care conține caracteristica de tip <referire>;
- <referire> : nume caracteristica de tip <referire>;
- <codind> : codul realizării care conține caracteristica de tip <inel>;
- <codann> : caracteristica cheie discriminantă din <entiann>;
- <cod ref> : caracteristica cheie discriminativă din <entiref>;
- <tipcodann> : tipul de cod <codann>;
- <tipcodref> : tipul de cod <codref>;
- <tipcod xxx> : : = ALF/NUM/VID
 - ① ALF : alfanumeric ;
 - ② NUM : numeric ;
 - ③ VID : număr de realizare.

În procedurile prezentate utilizatorul va înlocui parametrii formali, acolo unde apar în text, cu valorile atribuite la apel. În funcție de valoarea parametrului <tip cod xxx> va alege secvențele cu același număr din procedură.

- <tiprel> : tipul de prelucrare ales definit ca punct de intrare :
 - EXTRAG : recuperare valori <referire>;
 - REFAC : refacere legături

– <identi> : numele fișierului pe/de pe care se execută extragerea/refacerea. Indiferent care este tipul de prelucrare ales, secvențele SOCRATE adaptate la cerințele utilizatorului vor fi precedate de liniile de comandă cu următoarea structură de principiu :

```

● <tiprel> * <entiref>
● XPROC PROCGEN
● OPTION CS'CF : 90, OS : 4096'
● <tiprel> RUN TIME : 999,NL : 500000,AD : 0,0
% SOC BN : <nume baza>, PN : <nume uti>, AN : <cont uti>, PW : parola
% ATTACH MTOO
% LABEL FN : ' <identi>'
% ASSIGN DV : MTOO
% FILE RCS : 60, BFS : 2041, RCF : FIX, PRM : {OUT pentru EXTRAG
% INP pentru REFAC
% RUN FN : R

```

[codul sursă al programului adaptat de utilizator conform specificațiilor pentru fiecare] punct de intrare.]

- SKIP ERR, COND : (127, LE, <TIPREL>)

Punctul de intrare <ERR> are structura :

- SKIP SF
- ERR *
- ** INCIDENT FATAL ÎN PROCEDURA DE PRELUCRARE !
- ** ANALIZAȚI EROAREA ȘI RELUAȚI CONFORM INDICAȚIILOR !
- SF *

1) Punctul de intrare <EXTRAG>

D X1 D X2 D X3

M X1 = FORMAL REFAC – LEGATUI DANS BUF O S X1

FAIRE M Z1 = U M Y1 = U

dacă <tipcodann> = 'ALF'

atunci

1

M Z1 = '<codind>'

M CODANN-ALF DE X1 = Z1

M X2 = UN <entiann> AVEC <codann> = Z1 ;

altfel

dacă <tipcodann> = 'NUM'

atunci

2

M Y1 = <codind>

M CODANN-NUM DE X1 = Y1

M X2 = UN <entiann> AVEC <codann> = Y1 ;

altfel

dacă <tipcodann> = 'VID'

atunci

3

M Y1 ; <codind>

M CODANN-NUM DE X1 = Y1

M X2 = UN <entiann> Y1

sfd ;

sfd ;

sfd ;

/• Secvența precedentă permite utilizatorului să aleagă, în funcție de <tipcodann>, modul de stabilire a realizării care conține capul de lanț. Indiferent care este numărul secvenței alese este permisă introducerea unei <calificări> a entității <entiann> conformă cu modelul structural al datelor.

*/

SI PAS X2

ALORS

I (1) '** ERR.FF.NU EXISTĂ O REALIZARE'

I (+1) '<IDENTI>'

Ecrire M Y5 = -65535 I (Y5) '' Ecrire

SORTIE

FIN

M Y5 = 0

POUR TOUT <entiref> X3

AYANT <referire> = X2 ;

M Y5 = Y5 + 1

```

dacă <tipcod ref> = 'ALF'
  atunci
1  M CODREF-ALF DE X1 = <codref> DE X3
  altfel
  dacă <tipcod ref> = 'NUM'
    atunci
2  M CODREF-NUM DE X1 = <codref> DE X3
    altfel
    dacă <tipcodref> = 'VID'
      atunci
3  M Y6 = NUMDE X3
     M CODREF-NUM DE X1 = Y6
      sfd ;
    sfd ;
  sfd ;
M <referire> = U /* ANULEAZĂ REFERIRE
ECRIRE BUF O DANS BANDA O /* SCRIE ARTICOLUL */
FIN /* POUR */
M Z1 = '•OEF' /* MARCHEAZĂ
M CODANN-ALF DE X1 = Z1 /* SFÎRȘIT LOGIC
ECRIRE BUF O DANS BANDA O /*FIȘIER
I (1) '**** AU FOST RECUPERATE : ' I (+10 -10) Y5
I (+1) 'REALIZĂRI DIN' I(+1) '<entiref>'
I (+1) 'CARE REFERĂ' ECRIRE
I (+1) 'REALIZAREA : ' I (+1) <codind> I(+1) 'DIN'
I (+1) '<entiann> ;' ECRIRE
SE UN <inel> DE X2
SI EXISTE <inel> DE X2
ALORS
  I (1) '**** ATENȚIE ! ANULAȚI' I (+1) '<inel>'
  I (+1) 'DIN' I (+1) '<entiann>' I (+1) '?' ECRIRE
  I (5) 'DUPĂ ANULARE RELUAȚI PROCEDURA'
  I (+1) 'DIN PUNCTUL DE INTRARE <REFAC>.' ECRIRE
  M Y5 = -65536 /* poziționarea codului de retur al */
  I (Y5) '' ECRIRE /* fazei la o valoare mai mare ca 127 */
FIN
FIN /* FAIRE */ D X1 D X2 D X3
?
% LOGOUT
• * SFÎRȘIT
2) punctul de intrare <REFAC>
  D X1 D X2 D X3
  M Y4 = 0 M Y5 = 0

```

M X1 = FORMAL REFAC – LEGĂTURI DANS ZONA O
FAIRE

S X1 /* anulare zona de citire a articolelor */
LIRE ARTICOL O DANS ZONA O

M Z2 = U M Z2 = CODANN-ALF DE X1

SI Z2 = '.EOF'

ALORS

I(1) '**** AU FOST REFĂCUTE :'

I(+10 -10) Y5 I(+1) 'LEGĂTURI' I(+1) '<referire>'

I(+1) 'DIN' I(+10 -10) Y4 I (+1) 'CITIRI DIN BANDA.'

ECRIRE

SORTIE

FIN

M Y4 = Y4 + 1

M Z1 = U M Y1 = U

dacă <tipcodann> = 'ALF'

atunci

M Z1 = CODANN-ALF DE X1
M X2 = UN <entiann> AVEC <codann> = Z1 ;

altfel

dacă <tipcodann> = 'NUM'

atunci

M Y1 = CODANN-NUM DE X1
M X2 = UN <entiann> AVEC <codann> = Y1 ;

altfel

dacă <tipcodann> = 'VID'

atunci

M Y1 = CODANN-NUM DE X1
M X2 = UN entian Y1

sfd ;

sfd ;

sfd ;

SI _PAS X2

ALORS

I (1) 'xxERR, FF, NU EXISTĂ...' I (+1) ' <entiann>'

I (+1) 'xxxPRELUCRARE ABANDONATĂ xxx' ECRIRE

M Y1 = -65536 I (Y1) '' ECRIRE

SORTIE /* inutil? */

FIN

M Z2 = U M Y2 = U

```

dacă <tipcodref> = 'ALF'
  alors
1  M Z2 = CODREF-ALF DE X1
   M X3 = UN <entiref> AVEC <codref> = Z2 ;
  altfel
    dacă <tipcodref> = 'NUM'
      atunci
2     M Y2 = CODREF-NUM DE X1
      M Z2 = Y2
      M X3 = UN <entiref> AVEC <codref> = Y2 ;
    altfel
      dacă <tipcodref> = 'VID'
        atunci
3         M Y2 = CODREF-NUM DE X1
          M Z2 = Y2
          M X3 = UN <entiref> Y2
        sfd ;
      sfd ;
  sfd ;

SI PAS X3
  ALORS
  I (1) '**ERR.FF.NU EXISTĂ...' I (+1) '<entiref>'
  I (+1) Z2 ECRIRE
  REFAIRE
FIN
M <referire> DE X3 = U
M <referire> DE X3 = X2
M Y5 = Y5 + 1
REFAIRE
FIN /* REFAIRE */
M Y6 = D TOUT <inel> DE X2
SI Y6 ̸= Y5
  ALORS
  I (1) '****GRAV****NUMĂR LEGĂTURI' I (+1)' PE INEL : '
  I (+10 -10) Y6 I (+1) 'DIFERIT DE NUMĂR REFACERI : '
  I (+10 -10) Y5 ECRIRE
  M Y5 = -65535 I (Y5) '' ECRIRE
FIN
D X1 D X2 D X3
?
% LOGOUT
● ● SFÎRȘIT

```


ANEXA 4

1. Principiul de funcționare al unui program de tip „CAM”

CAM0. start ;
 CAM1. anulare variabile de lucru ;
 CAM2. citește o înregistrare ;
 CAM3. DACĂ $\langle ident \rangle = '$$$'$
 ATUNCI scrie mesaj terminare prelucrare ; mergi la CAM5 ;
 ALTFEL
 DACĂ există o realizare cu codul $\langle cod \rangle$
 ATUNCI
 DACĂ $\langle den1 \rangle = vid$
 ATUNCI șterge realizarea ;
 ALTFEL modifică denumirea prin $\langle den1 \rangle, \langle den2 \rangle, \dots$
 $\langle deni \rangle$;
 ALTFEL crează o realizare cu codul $\langle cod \rangle$ și denumire $\langle den_1 \rangle,$
 $\langle den_2 \rangle, \dots, \langle den_i \rangle$;
 DACĂ $\langle ref_1 \rangle (\langle ref_2 \rangle, \dots, \langle ref_i \rangle)$ este prezent
 ATUNCI
 DACĂ există o realizare a entității referite
 ATUNCI realizează legătura ;
 ALTFEL scrie mesaj de eroare ;
 ALTFEL execută pasul următor ;
 CAM.4 reluare de la CAM2 ;
 CAM.5 sfârșit.

2. Program pentru citare parțială „ $\langle indicativ entitate \rangle$ ”

:DEFMAC $\langle indicativ entitate \rangle :: EXP$

$$UN \langle nume entitate \rangle \left\{ \begin{array}{l} AVEC \\ AYANT \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} COD \\ \langle RCODE \rangle \end{array} \right\} = \left\{ \begin{array}{l} :1 \\ ':1:' \end{array} \right\} ; :FDEF ?$$

Notă : acest tip de citație este cerut în conversațional la încărcarea caracteristicilor de tip referință. Numele programului de citație este indicat de numele caracteristicii de tip referință.

EXEMPLU DE PROTOTIP DE GENERARE

```

SYSRUN BIBLIO
biblio started
biblio 000.000 17/11/87 17h 43m 25s
% OPNLIB R,LN:Z%PROC,GN:1,VN:0,DV:ADO,FT:SOU
% DISPLAY OL:R,OF:PROTCAM
nom de la bibliot heque : z%proc
numero de version : 00
numero de generation : 0001
format : sou
nom du fichier : protcam numero de mise a jour : 1
01 mgo 100,tipenti,eq,'num'
02 mgo 100,tipenti,eq,'alf'
03 mstring tipenti='num'
04 100 mnop
05 mgo 200,tipref,eq,'num'
06 mgo 200,tipref,eq,'num'
07 mstring tipref='alf'
08 200 mnop
09 mstring a='''
10 mstring pp='.'
11 mstring p='% '
12 mstring sp=' '
13 mstring d=':'
14 mindex ind=&m1(enti)
15 mindex k=0
16 mstring sl='/*','+/'
17 mstring bdd='bn:coral,pw:cc,pn:avram,an:1'
18 mindex i=1
19 mindex n=&m1(enti)
20 &p&sp(1,8) soc &bdd <sterge>
21 mpar mcom=0,m1ab=71
22 mark 5000
23 500 mnop
24 mgo 6000,i,gt,n
25 mstring work='&enti(i)'
26 mindex l=&mc(work)
27 mindex j=0
28 700 mnop
29 mindex j=j+1
30 mgo 720,j,eq,1
31 mgo 730,work(j,1),eq,'-'
32 mgo 700
33 720 mnop
34 mstring cnomac='&work(1,3)'
35 mgo 740
36 730 mnop
37 mstring cnomac='&work(1,2)&work(j+1,1)'
38 740 mnop
39 mstring cnoment i='&work'
40 mindex i=i+1
41 mindex j=&enti(i)
42 mindex k=j
43 mgo 790,j,eq,1
44 mgo 790,j,eq,3
45 mgo 760,j,eq,2
46 mgo 760,j,eq,4
biblio 000.000 17/11/87 17h 43m 31s
47 mgo 6500
48 760 mnop
49 mindex i=i+1
50 mstring entiref='&enti(i)'
51 mindex j=0
52 mindex l=&mc(entiref)

```

```

53 770      mnop
54          mindex      j=j+1
55          mgo          780,j,eq,1
56          mgo          775,entiref(j,1),eq,'-'
57          mgo          770
58 780      mnop
59          mstring      cnomref='&entiref(1,3)''
60          mgo          785
61 6000     mnop
62          mgo          7000
63 775      mnop
64          mstring      cnomref='&entiref(1,3)&entiref(j+1,1)''
65 785      mnop
66 790      mnop
67          mindex      i=i+1
68          mpage
69 &p&sp(1,8) run fn:m
70 &d.supexp cam-&cnomac ?
71 &p&sp(1,8) run fn:m
72 &d.defmac
73 cam-&cnomac
74 &d.exp
75 d x1 d x2 d x3 d x4 m y6 = 0 m y7 = 0
76 m y1 = 0 m y2 = 0 m y3 = 0 m y4 = 0 m y5 = 0
77 m x1 = formal cartela dans buf 0
78 faire
79 lire dans buf 0
80 m z1 = ident de x1
81 si z1 = &a.&aaa&a alors sortie fin
82 m y4 = y4 + 1
83 si z1 = &a&cnomac&a
84 alors
85 m y7 = y7 + 1
86 i &a.?? ident ?? *eronat* &a
87 refaire
88 fin
89 m z5 = u m y1 = u
90 mgo 300,tipenti,eq,'num'
91 m z5 = cod-&cnomac de x1
92 m x2 = un &cnomenti avec cod = z5;
93 mgo 310
biblio 000.000 17/11/87 17h 43m 32s
94 300 mnop
95 m y1 = cod-&cnomac de x1
96 m x2 = un &cnomenti avec cod = y1 ;
97 310 mnop
98 si existe x2
99 alors
100 mgo 412,k,le,2
101 mgo 434
102 6500 mnop
103 mgo 7500
104 412 mnop
105 m z2 = den1-&cnomac de x1
106 si z2 = &a &a
107 alors
108 m den1 de x2 = u
109 m cod de x2 = u
110 s x2
111 m y2 = y2 + 1 &s1(1) stergeri &s1(2)
112 sinon
113 m den1 de x2 = den1-&cnomac de x1
114 m y6 = y6 + 1 &s1(1) modificari(actualizari) &s1(2)
115 fin
116 sinon
117 g un &cnomenti x3
118 m cod de x3 = cod-&cnomac de x1

```

```

119     m den1      de x3 = den1-&cnomac de x1
120     m y3 = y3 + 1 &sl(1) adaugari(creeri) &sl(2)
121     mgo 455
122     7000 mnop
123     mgo 9000
124     434 mnop
125     m z2 = den1-&cnomac de x1
126     si z2 = &a &a
127     alors
128     m den1      de x2 = u
129     m cod       de x2 = u
130     m den2      de x2 = u
131     m y2 = y2 + 1 &sl(1) stergeri &sl(2)
132     sinon
133     m den1      de x2 = den1-&cnomac de x1
134     m den2      de x2 = den2-&cnomac de x1
135     m y6 = y6 + 1 &sl(1) modificari(actualizari) &sl(2)
136     fin
137     sinon
138     g un &cnomenti x3
139     m cod       de x3 = cod-&cnomac de x1
140     m den1      de x3 = den1-&cnomac de x1
biblio 000.000 17/11/87 17h 43m 32s
141     m den2      de x3 = den2-&cnomac de x1
142     m y3 = y3 + 1 &sl(1) adaugari(creeri) &sl(2)
143     455 mnop
144     fin
145     mgo 460,k,eq,1
146     mgo 460,k,eq,3
147     mgo 400,tipenti,eq,'num'
148     m x2 = un &cnomenti avec cod = z5;
149     mgo 410
150     7500 mnop
151     mgo 600
152     400 mnop
153     m x2 = un &cnomenti avec cod = y1 ;
154     410 mnop
155     mgo 480,tipref,eq,'num'
156     m z5 = refl-&cnomac de x1
157     m x4 = un &entiref avec cod = z5;
158     mgo 450
159     480 mnop
160     m y5 = refl-&cnomac de x1
161     m x4 = un &entiref avec cod = y5 ;
162     450 mnop
163     m &cnomac-&cnomref de x2 = x4
164     460 mnop
165     refaire
166     fin
167     i ( 1 ) &a ** au fost citite : &a
168     i (+10 -10) y4
169     i (+1 ) &a inregistrari < &cnomac > &a
170     i (+0 ) &a din care: &a
171     ecrire
172     i (+20 -10) y3
173     i (+1 ) &a adaugari(creeri); &a
174     ecrire
175     i (+20 -10) y2
176     i (+1 ) &a stergeri(suprimari); &a
177     ecrire
178     i (+20 -10) y6
179     i (+1 ) &a modificari(actualizari); &a
180     ecrire
181     i (+20 -10) y7
182     i (+1 ) &a eronate &a
183     ecrire
184     &d.fdef ?

```

```

185      mgo 500
186      5000 mnop
187      600  mnop
biblio  000.000 17/11/87 17h 43m 33s
188      &p&sp(1,8) ** ?? parametrii generare eronati ?? abandon ??
189      mgo 999
190      9000 mnop
191      &p&sp(1,8) logout
192      &p&sp(1,8) ** o!k!<macro>
193      99  mnop
194      999  mnop
195      mend

```

% DISPLAY OL:R,OF:CAM

```

biblio  000.000 17/11/87 17h 43m 42s

```

```

nom de la bibliotheque :      z%proc
numero de version :        00
numero de generation :     0001
format :                   sou

```

```

biblio  000.000 17/11/87 17h 43m 42s

```

```

nom du fichier : cam          numero de mise a jour : 1
01 . compile magiris,dv:&dv:ad0&,gn:&gn:l&,vn:&vn:0&,
02 . ln:&ln:z%proc&,fn:&fn:camident&,nl&,obl
03 . mnote <parametrii: mod 3,3 >
04 . mfetch dv:&dv:ad0&,ln:&ln:z%proc&,gn:&gn:p:l&,
05 . vn:&vn:p:0&,fn:&fn:p:protcam&,un:&un:p:255&
06 . mend

```

% DISPLAY OL:R,OF:PROCGEN

```

biblio  000.000 17/11/87 17h 43m 49s

```

```

nom de la bibliotheque :      z%proc
numero de version :        00
numero de generation :     0001
format :                   sou

```

```

biblio  000.000 17/11/87 17h 43m 49s

```

```

nom du fichier : procgen      numero de mise a jour : 1
01 . fetch ln:bibimtso,gn:&gn:l&,vn:&vn:l&,fn:&fn:modul:socbtch&,
02 . &supb:dvt:ad,vs:adladl&
03 . assign s,&sups:dvt:ad,vs:adladl&
04 . assign q,&sups:dvt:ad,vs:adladl&
05 . label s,am:ofl,fn:'&fns:baza de baze&'
06 . label q,am:ofl,fn:'&fnq:manevra sgbd&'
07 . &jurnal:* &assign z,&supj:dv:mt00&
08 . &jurnal:* &label z,fn:'&fnj:jurnal&'
09 . assign t,dv:&supbd:ad7&

```

% ENDLIB

```

display 17/11/87 18.01 nom du fichier : gbasgen

```

3

```

1: . xproc procgen,mod
2: . mod &modul:socgbas&
3: . mod &supb:dv:ad0&
4: . endmod
5: . option cs'cf:50,ds:4096'
6: . run time:999,nl:500000,ad:0,0,key:60
7: &% soc bn:&bn:bddpers&,pn:&pn:avram&,an:&an:0001&,pw:&pw:soc&
8: &% sysrun fn:&functia:s&,st:&st:all&&bs&
9: &% logout

```

ANEXA 6. UN EXEMPLU DE STATISTICA PE BAZA DE DATE ADMITBD (BDDPERS REORGANIZATA PRIN SALVARE-RES- TAURARE SOCRATE (partea I)

NR CADRE FICH: 50
% SOC: BN: ADMITBD, PN: AVRAM, PW: SOC, AN: 2499
% SYSRUN FN: S, ST: ALL

*** STATISTIQUES ETABLIES SUR LA BASE : ADMITBD ***

ESPACE DES FICHIERS		SUR : 95968		(75%)	
NB SS-PAGES OCCUPEES :	70802	SUR : 70802		(23%)	
NB SQUATTERS :	16375	HAUT EST VIDE : 37563		SOIT : 314827	
NB SS-PAGES DONT LE	HAUT EST VIDE :	BAS EST VIDE : 9630		SOIT : 120264	
NB DE CHAINES A 1	ELEMENTS :	44033		SOIT : 0	
NB DE CHAINES A 2	ELEMENTS :	6717		SOIT : 6530	
NB DE CHAINES A 3	ELEMENTS :	2083		SOIT : 3933	
NB DE CHAINES A 4	ELEMENTS :	1052		SOIT : 2983	
NB DE CHAINES A 5	ELEMENTS :	409		SOIT : 1557	
NB DE CHAINES A 6	ELEMENTS :	101		SOIT : 481	
NB DE CHAINES A 7	ELEMENTS :	29		SOIT : 166	
NB DE CHAINES A 8	ELEMENTS :	3		SOIT : 17	

POUR L'EXPLORATION DES CHAINES IL Y A EU :		
44220	FOIS 0	CHANGEMENTS DE PAGE
6769	FOIS 1	CHANGEMENTS DE PAGE
2016	FOIS 2	CHANGEMENTS DE PAGE
954	FOIS 3	CHANGEMENTS DE PAGE
359	FOIS 4	CHANGEMENTS DE PAGE
88	FOIS 5	CHANGEMENTS DE PAGE
23	FOIS 6	CHANGEMENTS DE PAGE

53829	FOIS 0	CHANGEMENTS DE CYLINDRE
569	FOIS 1	CHANGEMENTS DE CYLINDRE
7	FOIS 2	CHANGEMENTS DE CYLINDRE
21	FOIS 3	CHANGEMENTS DE CYLINDRE
1	FOIS 4	CHANGEMENTS DE CYLINDRE

*** STATISTIQUES ETABLIES SUR LA BASE : ADMITBD ***

ESPACE DES DICTIONNAIRES		SUR : 76352		(12%)	
NB SS-PAGES OCCUPEES :	9356	SUR : 9356		(7%)	
NB SQUATTERS :	712	HAUT EST VIDE : 9213		SOIT : 9213	
NB SS-PAGES DONT LE	HAUT EST VIDE :	BAS EST VIDE : 142		SOIT : 568	
NB DE CHAINES A 1	ELEMENTS :	7958		SOIT : 0	
NB DE CHAINES A 2	ELEMENTS :	662		SOIT : 594	
NB DE CHAINES A 3	ELEMENTS :	21		SOIT : 28	
NB DE CHAINES A 4	ELEMENTS :	1		SOIT : 0	
NB DE CHAINES A 6	ELEMENTS :	1		SOIT : 0	

POUR L'EXPLORATION DES CHAINES IL Y A EU :		
8034	FOIS 0	CHANGEMENTS DE PAGE
596	FOIS 1	CHANGEMENTS DE PAGE
13	FOIS 2	CHANGEMENTS DE PAGE

8643	FOIS 0	CHANGEMENTS DE CYLINDRE

*** STATISTIQUES ETABLIES SUR LA BASE : ADMITBD ***

ESPACE DES PROGRAMMES		SUR : 599		(1%)	
NB SS-PAGES OCCUPEES :	9	SUR : 9		(0%)	
NB SQUATTERS :	0	HAUT EST VIDE : 8		SOIT : 8	
NB SS-PAGES DONT LE	HAUT EST VIDE :	BAS EST VIDE :		SOIT : 0	
NB DE CHAINES A 1	ELEMENTS :	9		SOIT : 0	

POUR L'EXPLORATION DES CHAINES IL Y A EU :		
9	FOIS 0	CHANGEMENTS DE PAGE

9	FOIS 0	CHANGEMENTS DE CYLINDRE

FIN PROG UTILITAIRE
% LOGOUT

•SALVB JOB SALVB95,AN:EE71,PN:AVRAM

PROGRAMME DE MAINTENANCE

% SAVE FLE
% OLDFLE DV:AD1, FN: 'ADMITBD'
% NEWFLE DV:MT1, FN: 'ADMITBDADG012'

% END

(partea a II-a)

CTETS					
CTETS					
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	416	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	46	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	123	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	27	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	33	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	5	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	

CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE

CTETS					
CTETS					
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	

CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE
CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE

CTETS					
CTETS					
CHANGEMENTS	DE	PAGES	ET	0	

CHANGEMENTS	DE	CYLINDRE

18

FICHIERS VERSION 15

09/09/85 17H 47M

4
5
6

7

ANEXA 7. UN EXEMPLU DE INCOERENȚA FIZICĂ SEMNALATĂ LA EXECUȚIA UNUI STATISTIC (partea I)

```

NB CADRE FICH: 50
%          SOC BN: ADMITBD, PN: AVRAM, PW: SCC, AN: 2499
%          SYSRUN FN: S, ST: ALL

**** DUMP DE LA BASE : ADMITBD ****      La întâlnirea unei
      ESPACE DES FICHIERS                  Subspațiul FICHIE
**** TETE DE CHAINE ***                   Cap de laț

PAGE NUMERO : 781      ****

SS-PAGE 0 AV 1888537280      PAGE SUIVANTE 805      SS-PAGE SU
      02E7F140 00000001 0843007D 017E4040      088A007D

*** SQUATTER ERRORE ***

PAGE NUMERO : 805      ****

SS-PAGE 28 AV 1888537280      PAGE SUIVANTE 0      SS-PAGE SU
*** ERREUR *** SS-PAGE VIDE      Ar fi trebuit să
      Subpagina este vidă

**** TETE DE CHAINE ***

PAGE NUMERO : 781      ****

SS-PAGE 1 AV 1888537287      PAGE SUIVANTE 805      SS-PAGE SU
      0903C1E3 05C7D6D9 C9C10000 0C9C007D      0401E5C5

*** SQUATTER ERRORE ***

PAGE NUMERO : 805      ****

SS-PAGE 27 AV 1888537287      PAGE SUIVANTE 0      SS-PAGE SU
*** ERREUR *** SS-PAGE VIDE

**** TETE DE CHAINE ***

PAGE NUMERO : 781      ****

SS-PAGE 2 AV 1888537294      PAGE SUIVANTE 805      SS-PAGE SU
      03C3D6C4 0843007D 017E4040 0C81007D      02E9F15E

*** SQUATTER ERRORE ***

PAGE NUMERO : 805      ****

SS-PAGE 25 AV 1888537294      PAGE SUIVANTE 0      SS-PAGE SU
*** ERREUR *** SS-PAGE VIDE

**** TETE DE CHAINE ***

PAGE NUMERO : 781      ****

SS-PAGE 3 AV 1888537301      PAGE SUIVANTE 805      SS-PAGE SU
      015E4040 081F007D 02E20940 0801007D      03D7C1E2

*** SQUATTER ERRORE ***

PAGE NUMERO : 805      ****

SS-PAGE 24 AV 1888537301      PAGE SUIVANTE 0      SS-PAGE SU
*** ERREUR *** SS-PAGE VIDE

```


(partea a II-a)

11
17

și erori se declanșează automat DUMP pe zona care o conține
e

IVANTE 28

02E40540

10890070*

*BXI AHC 'A= HI 'BUN EI *

puncte pe pagina 28

IVANTE C → *acest punctator de fișier este deosebit de mare în pagina 28, subpagina 0 este cap de linie.*

IVANTE 27

C3404040 08890070

*ICATEGORIA < 'DAVEC HI *

IVANTE 0

IVANTE 25

00000001 08350070

*CCODHC 'A= <A 'B21; AH5 *

IVANTE 0

IVANTE 24

00800070 02E7F140

*A; H= 'BSI HA 'CPASC 'BXI *

IVANTE 0

ANEXA 7
(continuare partea I)

*** TETE DE CHAINE ***

PAGE NUMERO : 781 ***

SS-PAGE 21 AV 1888537427 PAGE SUIVANTE 855 SS-PAGE SUI
10890070 C903C1E3 C5C7D6D9 09010000 009C007D

*** SQUATTER ERRONE ***

PAGE NUMERO : 855 ***

SS-PAGE 28 AV 1888537427 PAGE SUIVANTE 0 SS-PAGE SUI,
*** ERREUR *** SS-PAGE VIDE

*** TETE DE CHAINE ***

PAGE NUMERO : 781 ***

SS-PAGE 22 AV 1888537434 PAGE SUIVANTE 1163 SS-PAGE SUI
0889007D 03C3D6C4 0643007D 017E4040 CC81007D

*** SQUATTER ERRONE ***

PAGE NUMERO : 1145 ***

SS-PAGE 0 AV 1881819674 PAGE SUIVANTE 1080 SS-PAGE SUI
0C040001 047AC5E7 D7404040 10890001 14C1D5C9

*** STATISTIQUES ETABLIES SUR LA BASE : ADMITBD ***

IL EXISTE DES ESPACE DES FICHIERS
IL EXISTE DES SQUATTERS NON CHAINES *Exista "squatter" nelna*
NB SS-PAGES OCCUPEES : 70974 SUR : 95968 (73%)
NB SQUATTERS : 16244 SUR : 70974 (22%)
NB SS-PAGES DCNT LE HAUT EST VIDE : 97831 SOIT : 318484
NB SS-PAGES DCNT LE BAS EST VIDE : 9660 SOIT : 120993
NB DE CHAINES A 1 ELEMENTS : 44308 SOIT : C CH
NB DE CHAINES A 2 ELEMENTS : 6777 SOIT : 6591 CH
NB DE CHAINES A 3 ELEMENTS : 2078 SOIT : 3913 CH
NB DE CHAINES A 4 ELEMENTS : 1021 SOIT : 2897 CH
NB DE CHAINES A 5 ELEMENTS : 414 SOIT : 1582 CH
NB DE CHAINES A 6 ELEMENTS : 84 SOIT : 399 CH
NB DE CHAINES A 7 ELEMENTS : 25 SOIT : 142 CH
NB DE CHAINES A 8 ELEMENTS : 3 SOIT : 17 CH

POUR L'EXPLORATION DES CHAINES IL Y A EU
44492 FOIS 0 CHANGEMENTS DE PAGE
6847 FOIS 1 CHANGEMENTS DE PAGE
1977 FOIS 2 CHANGEMENTS DE PAGE
938 FOIS 3 CHANGEMENTS DE PAGE
363 FOIS 4 CHANGEMENTS DE PAGE
72 FOIS 5 CHANGEMENTS DE PAGE
19 FOIS 6 CHANGEMENTS DE PAGE

54125 FOIS 0 CHANGEMENTS DE CYLINDRE
563 FOIS 1 CHANGEMENTS DE CYLINDRE
7 FOIS 2 CHANGEMENTS DE CYLINDRE
14 FOIS 3 CHANGEMENTS DE CYLINDRE
1 FOIS 4 CHANGEMENTS DE CYLINDRE

VIDAGE PARTITION 02 *Prelocare intrerupta prin intervent*

ETAT PROGRAMME 00023398 01140000

REGISTRES R0 R1 R2 R
F2FOF240 10FFFFFF 00028BAC 0028
R8 R9 R10 R
000233FC 00021720 000228D0 E834

MESAJE DE EROARE

Formatul mesajelor : *ER.txxNL n... <șir de caractere>

...<mesaj>

xx — codul erorii în hexazecimal ;

n — numărul liniei sursă la care a fost detectată eroarea ;

<șir de caractere> — șirul de caractere care trebuie să fie realizat ;

t : în funcție de procesorul apelat are valoarea :

— D pentru compilatorul de structură ;

— R pentru procesorul de cereri (requete).

ERORI LA COMPILAREA STRUCTURII

- *ER.D00 NL n...xx...INTERDIT identificator reutilizat în același bloc ;
- *ER.D01 NL n...xx...AU LIEU DE FIN lipsește un FIN după un bloc sau entitate ;
-
- *ER.D02 NL n...xx...AU LIEU DE NOMBRE lipsă margine interval de variație la definirea unei caracteristici numerice ;
- *ER.D03 NL n...xx...AU LIEU DE A lipsește termenul „A” între numerele care definesc marginile intervalului de variație ;
- *ER.D04 NL n...xx...INTERDIT eroare de sintaxa la definirea unei liste de valori (lipsa „sau prezența valorilor „U” sau „NON” etc.) ;
- *ER.D05 NL n...xx...INTERDIT numărul de valori definite în listă este mai mare decât cel declarat ;
- *ER.D06 NL n...xx...AU LIEU DE TYPE DE CARAC lipsește tipul caracteristicii la definire ;
- *ER.D07 NL n...xx...INTERDIT numărul entităților imbricate este mai mare de 7 ;
- *ER.D08 NL n...xx...AU LIEU DE NOM identificator omis sau incorect ;
- *ER.D09 NL n...xx...AU LIEU DE DEBUT comanda de definire incorectă (diferită de DEBUT, D sau S) sau lipsă DEBUT pentru bloc, entitate sau formal ;
- *ER.D0A NL n...xx...INTERDIT numărul maxim de elemente declarat pentru o listă de valori este negativ sau superior lui 65535 sau nul ;
- *ER.D0B NL n...xx...INTERDIT eroare de sintaxă la definirea unei caracteristici valoare numerică ;
- *ER.D0D NL n...xx...INTERDIT eroare de sintaxă la definirea unei caracteristici de tip inel sau referire ;
- *ER.DOFNNL n...xx...SYSTEME oprirea compilării înaintea detectării „?” (prea multe FIN) ;
- *ER.D10 NL n...xx...AU LIEU DE (lipsește)” după (număr...” ;
- *ER.D11 NL n...xx...AU LIEU DE NOMBRE numărul maxim de realizări pentru o entitate este superior lui $(2^{24} - 1)$ sau lipsește ;

- *ER.D12 NL n...xx...INTERDIT eroare la definirea unei caracteristici de tip text (lungimea liniei \neq de 60 sau numărul de linii declarate superior lui 255) ;
- *ER.D13 NL n...xx...INTERDIT lungimea declarată pentru un element valoare dintr-o listă de valori >30 ;
- *ER.D14 N1 n...xx...INTERDIT citarea referinței sau a caracteristicii de tip invers incorectă ;
- *ER.D15 NL n...xx...INTERDIT prea multe imbricări la citarea referinței (restricție sistem) ;
- *ER.D16 NL n...xx...INTERDIT citare entitate nerezolvabilă (identificatorul este necunoscut ; xx — identificatorul caracteristicii care referă) ;
- *ER.D17 NL n...xx...INTERDIT o caracteristică de tip <inel> este citată de mai multe referințe ;
- *ER.D18 NL n...xx...AVÉC eroare în sintaxa de definire a unei caracteristici de tip cheie ;
- *ER.D1A NL n...xx...FORMAL o caracteristică formal trebuie să fie definită fie la nivel extern structurii, fie în altă caracteristică formal ;
- *ER.D1B NL n...xx...FORMAL eroare tip caracteristică formal ;
- *ER.D1C NL n...xx...INTERDIT valoarea atribuită unei caracteristici de tip MOT nulă sau superioară lui 80 ;
- *ER.D1D NL n...xx...FORMAL valoarea atributului lungime a unei caracteristici de tip FORMAL lipsește, este negativă sau prea mare ;
- *ER.D1E NL n...xx...SYSTEME formatul intern construit de sistem depășește 64 K-cuvinte (structură prea mare) ;
- *ER.D1F NL n...xx...SYSTEME structura definită depășește capacitatea virtuală a sistemului ($2^{31} - 1$) ;
- *ER.D20 NL n...xx...DEFINITION...INTERDIT definirea nu este permisă în cazul accesului simultan la baza de date ;
- *ER.D24 N1 n...xx...INTERDIT definirea inelului nu se poate face decât în cadru unei entități ;

Detectarea oricăreia dintre aceste erori provoacă, la terminarea compilării, editarea mesajului-ERREUR EN DEFINITION iar codul intern rezultat nu este stocat în spațiul real.

ERORI LA COMPILAREA CERERILOR

- *ER.R12 NL n...xx...INTERDIT „BLOQUER“ și „LIBERER“ trebuie să constituie un nivel de bloc în care se intră prin BLOQUER și se iese obligatoriu prin LIBERER, de exemplu :
 POUR BLOQUER FIN LIBERER
 FAIRE BLOQUER REFAIRE LIBERER FIN
 BLOQUER SUIVANT LIBERER
 BLOQUER SORTIE LIBERER
 BLOQUER SI ALORS LIBERER FIN sînt utilizări interzise ;
- *ER.R13 NL n...xx...INTERDIT „EXT“, M... = EXT, EXEC <nume program> interzise în blocul BLOQUER LIBERER ;
- *ER.R1E NL n...xx...SYSTEME mărimea codului intern construit pentru program depășește 64 K-octeți ;
- *ER.R20 NL n...xx...INTERDIT cod de comandă eronat ;
 EXT interzisă într-un program precompilat ;

- ER.R21 NL n...xx...AU LIEU DE CODE ACTION lipsește codul comenzii pentru o cerere;
- ER.R22 NL n...xx...AU LIEU DE FIN lipsește FIN după o cerere compusă introdusă de POUR, FAIRE sau SI;
- ER.R23 NL n...xx...AU LIEU DE = lipsește „=” într-o cerere de punere la zi;
- ER.R24 NL n...xx...INTERDIT „REFAIRE” în afara unui ciclu „FAIRE”; „SORTIE” fără „POUR” sau „FAIRE”;
- ER.R25 NL n...xx...AU LIEU DE ALORS lipsa ALORS după SI;
- ER.R26 NL n...xx...INTERDIT eroare în creare sau generare;
- ER.R27 NL n...xx...AU LIEU DE PART DRT partea dreaptă a unei generări sau puneri la zi incorectă sintactic;
- ER.R28 NL n...xx...INTERDIT expresie numerică incompletă;
- ER.R29 NL n...xx...INTERDIT eroare la utilizarea parantezelor în expresii aritmetice;
- ER.R2A NL n...xx...INTERDIT eroare de sintaxă într-o cerere de interogare sau tip de caracteristică neconformă cu cererea;
- ER.R2B NL n...xx...INTERDIT cererea nu se termină prin „?” (imbricare incoerentă a blocurilor „POUR”, „SI”, „FAIRE”);
- ER.R2C NL n...xx...INTERDIT eroare într-o cerere de interogare cu format (lipsa unui număr sau a unei „” în dreapta);
- ER.R2D NL n...xx...INTERDIT identificatorul unei zone de tip „BUFFER” nu este urmat de număr;
- ER.R2E NL n...xx...INTERDIT eroare la extragerea unui sublanț din Z_1 ;
- ER.R2F NL n...xx...INTERDIT eroare de sintaxă la LIRE sau Ecrire;
- ER.R30 NL n...xx...INTERDIT „EXEC” pe un program nedefinit;
- ER.R31 NL n...xx...AU LIEU DE NOM lipsa unui identificator într-o citație;
- ER.R32 NL n...xx...INTERDIT citația formală a unei entități introduse de un alt termen decât „UN”;
- ER.R33 NL n...xx...AU LIEU DE DEBUT CITATION început citație incorect;
- ER.R34 NL n...xx...INTERDIT termenul TOUT interzis în această citație;
- ER.R35 NL n...xx...AU LIEU DE NOM lipsă identificator după AVEC sau PAR;
- ER.R36 NL n...xx...INTERDIT lipsa unei variabile X_1 într-o cerere de definire a unui X_1 sau într-o citare de formal;
- ER.R37 NL n...xx...redefinirea incorectă a unui X_1 ;
- ER.R38 NL n...xx...INTERDIT un astfel de filtru nu este implementat (ENCOURS);
- ER.R39 NL n...xx...AU LIEU DE ; lipsă „;” la sfârșitul unui filtru introdus de „AVEC”, „AYANT”, „TELQUE”, „PAR”;
- ER.R3A N1 n...xx...AU LIEU DE OPERAT COMPAR. lipsă „=” într-un filtru AVEC; lipsă operator comparație într-o condiție;
- ER.R3B NL n...xx...AU LIEU DE PART DRT FILT. partea dreaptă a unui filtru este sintactic incorectă;
- ER.R3C NL n...xx...AU LIEU DE PART DRT FILT. partea dreaptă a unui filtru AVEC incorectă sintactic;
- ER.R3E NL n...xx...INTERDIT „DEPUIS” trebuie să fie urmat de o valoare numerică;

- *ER.R3F NL n .xx>>.INTERDIT eroare sintactică în „SUIVANT“;
- *ER.R40 NL n COMPAR .ENTITE comparațiile de adrese admise sînt limitate la = sau > =;
- *ER.R41 NL n COMPAR .ENTITE în filtre sau puneri la zi dacă partea dreaptă este de tip entitate; partea stîngă trebuie să fie la fel;
- *ER.R42 NL n COMPAR .ENTITE într-un filtru sau punere la zi, comparație de adresă de realizare etc. entitățile citate în stînga și dreapta trebuie să fie formal identice;
- *ER.R43 NL n COMPAR.NUMERIQUE comparare (sau punere la zi) a unui Y₁ cu o caracteristică alfanumerică;
- *ER.R44 NL n COMPAR. în $\left\{ \begin{array}{l} \text{LIRE} \\ \text{ECRIRE} \end{array} \right\} X_1$; în X₁ mărimea entității din spațiul virtual este foarte mare în comparație cu bufferul în memoria centrală;
- *ER.R45 NL n COMPAR numărul indicat pentru un buffer este prea mare;
- *ER.R46 NL n COMPAR NUMERIQUE într-un filtru sau punere la zi, partea dreaptă fiind numerică, partea stîngă nu este conformă;
- *ER.R47 NL n COMPAR.FORMAL într-o punere la zi, partea stîngă fiind o caracteristică formal, dreapta nu este conformă;
- *ER.R48 NL n COMPAR. NUMERIQUE nu sînt respectate limitele la compararea (punerea la zi) a unei caracteristici numerice cu alta;
- *ER.R49 NL n COMPAR.ALPHA comparare sau punere la zi a unei variabile Z₁ sau valoare alfanumerică cu o valoare neconformă sau citația introduce o valoare neconformă;
- *ER.R4B NL n, COMPAR.BLOC OU TEXTE în filtre sau puneri la zi sînt interzise citările caracteristice bloc sau text; lipsă nume bloc după EXISTE sau PAS;
- *ER.R4C NL n COMPAR.NUMERIQUE partea stîngă și partea dreaptă a unui filtru sau punere la zi nu sînt de același tip; NUMDE utilizează cu o caracteristică al cărei tip diferă de: entitate, listă de valori invers sau X₁;
- *ER.R4D NL n COMPAR.VALUER eroare la compararea cu o valoare din listă;
- *ER.R4E NL n COMPAR.FORMAL caracteristică care introduce o citație de formal nu este conformă; reutilizarea unui buffer nedefinit în program;
- *ER.R4F NL n COMPAR.AVEC partea stîngă și partea dreaptă a filtrului nu sînt conforme;
- *ER.R50 NL n CONTEXTE xx NON DÉFINI DANS yy caracteristica <xx> nu este definită structural în contextul <yy>;
- *ER.R51 NL n CONTEXTE X₁, REDEFINI redefinirea lui X₁ citat este interzisă deoarece contrazice o definire precedentă aflată la un nivel superior;
- *ER.R52 NL n CONTEXTE X₁ NON DÉFINI X₁ citat nu este definit;
- *ER.R53 NL n CONTEXTE STRUCTURE interogațiile simple se aplică la orice tip de caracteristică în afara celor de tip bloc și formal;
- *ER.R54 NL n CONTEXTE STRUCTURE caracteristica utilizată ca „tată” nu este definită astfel în structură;
- *ER.R55 NL n CONTEXTE AVEC caracteristicile aflate după AVEC sau PAR nu sînt declarate cu acces direct;
- *ER.R56 NL n CONTEXTE INVERSE „G” cu partea dreaptă nu este admis decât pentru INVERSE; citația din partea dreaptă la generarea unui invers nu este conformă celei asociate caracteristicii inverse la definire;

- *ER.R57 NL n CONTEXTE SE „SE“ (suprimarea ansamblului) nu este permisă decât pentru inel sau invers ; „S“ (suprimare) se aplică numai la entitate, invers sau referință ; „C“ (creație) nu se aplică decât la entități ;
- *ER.R58 NL n CONTEXTE xx NON DEFINI DANS yy structura nu există ;
- *ER.R59 NL n CONTEXTE SYSTEME eroare sistem ; codificare internă transmis eronat ;
- *ER.R5A NL n CONTEXTE SYSTEME eroare sistem : codificare internă eronată ;
- *ER.R5B NL n CONTEXTE PROGRAMME după execuția unui „EXEC“ X₁ reale și formale nu sînt confirmate ; la sfîrșitul programului X₁ locale nu sînt puse la nedefinit ; contextul de execuție al programului nu este conform ;
- *ER.R5C NL n CONTEXTE PROGRAMME eroare de context la execuția unui program.

ERORI LA DEFINIRE MACRO/PRECOMPILE/IMT

Formatul mesajelor :

ERR.MACRO xxx NL n. :. <șir caractere>

xxx : codul zecimal al erorii ;

n : numărul liniei în textul sursă ;

<șir caractere> : șirul de caractere analizat.

1) *Definire macro :*

- *101* numele macro nu trebuie să fie un cuvînt rezervat sau numele altui program ;
- *102* numele atribuit macro a fost atribuit unui program precompilat ;
- *103* numele atribuit macro a fost atribuit unui program IMT ;
- *104* macro deja definită (se poate redefini numai după execuția unui : SUPEXP) ;
- *105* : FDEF interzis în modelul de apel ;
- *106* ? interzis în modelul de apel ;
- *107* numărul de parametri definiți în modelul de apel > decât numărul maxim parametri (16) ;
- *108* absență nume program IMT după PW ;
- *109* absență EXP după numele programului de control ;
- *110* cuvînt cheie sau ? interzis în expansiune ;
- *111* numărul de parametri definiți în expansiune este mai mare decât cel declarat în modelul de apel ;
- *112* un parametru nu poate fi utilizat de două ori în modelul de apel ;
- *113* expansiunea macro depășește limita de 128 Ko ;
- *132* macro redefinită la o altă consolă în timpul DEFMAC pentru aceasta ;

2) *Apel macro*

- *201* separator de apel non conform modelului de apel ;
- *202* ? într-un parametru de apel al unei macro ;

3) *Definirea programelor precompilate*

- *501* un cuvînt cheie sau rezervat nu poate fi atribuit ca nume pentru program ;
- *502* numele unui program nu poate fi acela atribuit unui macro ;
- *503* un nume de program IMT nu poate fi atribuit unui program precompilat ;
- *504* program precompilat definit (nu a fost făcut inactiv prin SUPEXP) ;
- *505* eroare definire program ; EXP absent sau plasat greșit ;

- *508* ? interzis la definirea contextului programului ;
- *509* numele care urmează lui PW nu este al unui program IMT ;
- *510* cuvînt cheie sau ? interzis în expansiune ;
- *511* lipsă PW, CONTXT sau EXP după numele programului ;
- *521* eroare la compilarea programului ;
- *522* program definit de o altă consolă activă în timpul execuției DEFPRO pentru acesta ;
- *531* saturarea numărului de apeluri diferite ale macro, programe precompilate și IMT ;

4) Definirea programelor IMT

- *801* un cuvînt cheie sau rezervat nu poate fi atribuit ca nume pentru un program IMT ;
- *802* un nume de macro nu poate fi atribuit unui program IMT ;
- *803* un nume de program precompilat nu poate fi atribuit unui program IMT ;
- *804* program IMT definit (nu a fost făcut inactiv prin SUPEXP) ;
- *805* un nume de program IMT nu poate avea mai mult de 8 caractere ;
- *806* crearea programelor IMT interzică în conversațional ;
- *811* numele programului de ordinul IMT trebuie să fie cel declarat în LINK ;
- *812* utilizarea SGF interzică ;
- *813* program IMT prea mare (max. 64 ko) ;
- *814* un program IMT nu poate fi segmentat ;
- *815* eroare pe numărul de secvență al liniilor IMT ;
- *816* eroare pe cheia de control (linie IMT invalidă)
- *817* linia PRCGIN absentă sau decalată
- *818* linia TABSEG absentă sau decalată ;
- *819* linia SEGNAME absentă sau decalată ;
- *820* prezența unei linii eronate la începutul sau în cadrul segmentului (cod bloc segment absent) ;
- *821* un program IMT trebuie să fie relocabil ;
- *822* interzică utilizarea unui program IMT vid ;
- *851* linia FIN IMT absentă ;

5) Ediție și suprimare

- *301* numele care urmează lui SUPEXP nu este al unui macro, PRO sau IMT ;
- *302* numele care urmează lui SUPMAC nu este al unui macro ;
- *303* numele care urmează lui SUPPRO nu este al unui program precompilat ;
- *304* numele care urmează lui SUPIMT nu este al unui program IMT ;
- *311* numele care urmează lui EDIMAC nu este al unui macro ;
- *312* numele care urmează lui .EDIPRO nu este al unui program precompilat ;

6) Saturarea spațiilor

- *950* saturarea spațiu macro (s-a atins numărul maxim de macro și programe precompilate) ;
- *951* saturarea spațiu program (s-a atins numărul maxim de programe precompilate și IMT) ;
- *952* saturarea dicționar pentru nume macro și programe ;
- *955* eroare sistem.

7) *Erori la execuție*

COD	MESAJ	EROARE
01	FIN FICHIER	
03	REALISATION DEJA PRESENTE	
06	ENTITE SATUREE	
07	RANG ABSOLU EN DEHORS ENTITE	
09	REALISATION ENTITE ABSENTE	
0E	CLE DEJA PRESENTE	
0F	CLE NON TROUVEE	
52	VALEUR NUMERIQUE ERRONEE	
54	VALEUR DE LISTE ERRONEE	
80	LANCEMENT PROGRAMME IMPOSSIBLE	
90	PROGRAMME PERIME	
FF	ARGUMENT DS TROP PETIT	

8) *Erori sistem**Sintaxă: mesaj*

***** ERREUR NNUMERO <n>

<n> numărul erorii

— **erori generale :**

* IMPOSSM * partiție prea mică

1 eroare depi (valoare prea mare) (DEPI)

2 eroare empi (valoare prea mare) (EMPI)

3 numărul de cadre în memoria secundară prea mic

5 cod operație necunoscut (la COM)

6 eroare salt interpretat (BRIN)

8 saturare tabela programelor precompilate

12 lipsă comanda \$ (inițializare TRACE)

16 eroare în VREP

20 absența comenzi OPTION (FORMAL sau DS prea mic)

— *erori la utilizarea SGT :*

30 LCB activ pe altă sarcină

31 numărul de sarcini active prea mare

32 eroare necunoscută pe ACTP

— *erori la paginare :*

100 eroare parametru tip

101 eroare creare sub-pagină (incoerență fizică) ;

102 eroare calcul sub-pagină reală

103 eroare lungime lanț discriminant/rapid

erori la utilizarea benzilor magnetice :

200 sens intrare-ieșire incompatibil cu PRM

201 lipsă TDF pentru fișier

202 eroare înlănțuire TDF pe sarcină

203 eroare la definirea LCB

204 incompatibilitatea între lungimea cerută și RCS în cazul RCF=FIX

9) *Erori la utilizarea interfeței*

- erori la deschiderea (CALL SOPEN) : mesajele sînt precedate de ** ERR SOPEN.
TROP D'OUVERTURE : mai mult de 20 SOPEN active simultan ;
FICHIER DEJA OUVERT : doua SOPEN pentru un utilizator fără SCLOSE ;
TROP DE Xi DEMANDE : numărul de variabile Xi negativ (NRx)
PAS ASSEZ MEMOIRE : nu a fost rezervat spațiu suficient pentru utilizatorii simultani (UN/OPTION)
PAS ASSEZ MEMOIRE (OPTION/DS) : nu a fost rezervată suficientă memorie dinamică
BASE INCONNUE : baza inexistentă în baza de baze
UTILIZATEUR INCONNUE : utilizator necunoscut
DISQUE ABSENT : eroare SGF la deschiderea fizică a bazei
- erori la execuție (RUN) : mesajele sînt precedate de
** ERR SGBD.
FICHIER NON OUVERTE : nu s-a făcut SOPEN pe baza respectivă
LONGUEURE/TROP GRANDE : lungimea bufferului nu poate depăși 32 k octeți
ADRESSE BUFFER TROP GRANDE : adresa bufferului este prea mare (superioară lui 512 k octeți)
LONGUEURE BUFFER NON MULTIPLE DE MOT : lungimea unui buffer de comunicare trebuie să fie multiplu de cuvînt
NOMBRE DE PROGRAMME INCOHERENT : numărul programelor (NRPGM) este negativ
NOMBRE DE Xi INCOHERENT : NPC sau NX negativ
TROP DE Xi : NPC incoerent (>9)
NOMBRE DE Xi INCOHERENT : numărul variabilelor Yi
(NY) negativ
TROP DE Xi : NY superior numărului admisibil în zona unui utilizator
Yi TROP GRAND : Yi trebuie să nu depășească valoarea maximă reprezentabilă într-un cuvînt binar
Yi NON NUMERIQUE : Yi nu sînt definite cu clauza COMP-3
NOMBRE DE Zi INCOHERENT : numărul variabilelor Zi negativ
TROP DE Zi : numărul variabilelor Zi este superior maximului admis de SOCRATE
PROG. NON RECONNU : un program indicat la CALL SGBD nu există
AU LANCEMENT D'UN PROGRAMME : eroare de context, program definit eronat
FATALE AU RUN : lungimea buff. de comunicație este inferioară lungimii formularului pe care dorim să o plăcăm.

10) *Erori ale limbajului de comandă*

- *** ERREUR *** MOTICLE <nume cuvînt cheie> – utilizarea unui cuvînt cheie eronat –
 - *** ERREUR *** ARGUMENT <nume argument eronat> – utilizarea unui argument eronat –
 - *** ERREUR *** SEQUENCE CARTE % – secvența linie de comandă eronată
 - *** ERREUR CARTE % LUE L'UTILIZATEUR – citirea unei comenzi % de către utilizator –
- Aceste erori provoacă oprirea prelucrării și închide fișierele (bazele de date).

Teste

(continuare de la paginile 15-16)

10. Se scriu următoarele instrucțiuni. Undeva s-a produs o greșeală. Unde este această greșeală și ce se întâmplă la executarea acestor instrucțiuni :

I(30) 'ABSOLVENTII FACULTATII (SC'

I(57) 'OLII: ' I (44) Y1 ECRIRE

Răspuns : Greșeala este pe linia a 2-a, pentru că se încearcă scrierea codului (Y1) din coloana 44, în loc de 63, de exemplu (adică se face suprapunerea de scriere).

Pe listing se va scrie astfel :

ABSOLVENTII F 222222II (SCOLII:

11. Fie următorul program de încărcare :

```
1 D X1 D X2 D X3 D X4
2 M Y2 = 0 M Y3 = 0 M Y4 = 1 M Y5 = U
3 M Y1 = 100
4 M X1 = FORMAL FCOPIL DANS BUFFER 0
5 FAIRE
6 LIRE DANS BUF 0
7 M Y3 = TC DE X1
8 SI Y3 = Y1 ALORS I (5) ' TC NU ESTE 100'
9 ECRIRE
10 REFAIRE
11 SINON
12 M Y2 = MARCA DE X1
13 SI Y2 = 99999 ALORS SORTIE FIN
14 M Y5 = ERCOP DE X1
15 SI EXISTE UN LUCRATOR X2 AVEC MARCA = Y2
16 ALORS
17 G UN COPIL Y5 DE X2
18 FAIRE
19 SI Y4 > Y5 ALORS SORTIE FIN
20 M X4 = FORMAL FCO Y5 DE X1
21 M X5 = UN COPIL Y5 DE X2
22 M NUME-C DE X5 = FNUME DE X4
23 M ANI DE X5 = FANI DE X4
24 REFAIRE FIN
25 REFAIRE FIN
26 ?
```

Întrebare : Ce erori de sintaxă s-au produs ?

Răspuns : Pe linia 15 trebuie după AVEC MARCA = Y2 să se pună ; (este vorba de un filtru). Mai trebuiesc și doi de FIN pentru a „închide” cei doi de „SI”.

12. Se scriu următoarele instrucțiuni :

```
PENTRU TOTI LUCRATOR X7
  ATRIBUIE Z1 = SEX DE X7
  ATRIBUIE Y1 = ANUL-N DE X7
  DACA Z1 = 'MA' SI EXISTA Y1 ATUNCI
```

```
DACA Y1 = 1928 ATUNCI M Y2 = Y2 + 1 DACA-NU
DACA Y1 = 1938 ATUNCI M Y3 = Y3 + 1 DACA-NU
DACA Y1 = 1943 ATUNCI M Y4 = Y4 + 1 DACA-NU
DACA Y1 = 1948 ATUNCI M Y5 = Y5 + 1 CACA-NU
DACA Y1 = 1953 ATUNCI M Y6 = Y6 + 1 DACA-NU
DACA Y1 = 1957 ATUNCI M Y7 = Y7 + 1 DACA-NU
DACA Y1 = 1960 ATUNCI M Y8 = Y8 + 1 DACA-NU
FIN
```

```
FIN FIN FIN FIN FIN FIN FIN
```

Întrebare : Ce greșeli s-au făcut.

Acest grup de instrucțiuni vor funcționa ?

Dacă nu : de ce ?

Dacă da : în ce situație.

Răspuns : — Nu s-a produs nici o greșeală.

— Acest grup de instrucțiuni vor funcționa în cazul în care cuvintele rezervate SOCRATE (POUR, M și ALORS etc.) vor fi „traduse” în cuvinte românești, cu ajutorul MACROGENERATORULUI.

13. Pentru a obține o anumită situație se scriu următoarele instrucțiuni :

```
1  POUR TOUT CADRE X2
2  DE UN SECTIE X3
3  AVEC COD = Y1
4  PAR MARCA
```

Întrebare : Sînt erori de sintaxă ?

Răspuns : Da. Liniile 3 și 4 trebuiau scrise astfel :

```
AVEC COD = Y1 ;
PAR MARCA ;
```

14. Într-un program de încărcare instrucțiunile apar astfel :

```
1  M X1 = FORMAL FLUCRARE DANS BUF 0
.
.
.
7  M Y2 = MARCA DE X1
8  SI Y2 = 99999 ALORS SORTIE
9  SI EXISTE UN LUCRATOR X2 AVEC MARCA = Y2 ;
10 ALORS
11 G UN LUCRĂTOR X3
12 M TIP DE X3 = TIP DE X1
13 M DENUMIRE DE X3 = DENUMIRE DE X1
14 M AM DE X3 = AN DE X3
```

Întrebare : S-a strecurat vreo eroare de sintaxă ?

Răspuns : Da. Pe linia 8 trebuia scris

```
Si Y2 = 99999 ALORS SORTIE FIN
```

iar pe linia 14 :

```
M AN DE X3 = AN DE X1.
```

15. Într-un program de încărcare se scrie :

```
1  M Y2 = 0 M Y3 = 0 M Y4 = 0 M Y5 = 0
.
.
.
7  G UN CURS X3
.
.
.
15 M Y4 = Y4+1
.
.
.
20 I(+2) 'AU FOST GENERATE'
21 I(+2) Y4
22 I(+2) 'REALIZARI DE ENTITATE CURS'
23 ECRIRE
24 ?
```

Întrebare : S-a produs vreo eroare de sintaxă ?

Răspuns : Da. Pe linia 15 dă ER.R50 :

```
Y4+1 NON DEFINI DANS FICHER
```

Observație : Se întîmplă acest lucru cînd $Y4+1$ se scrie fără spațiu în stînga și dreapta lui „+”.
Dacă se scrie

```
M Y4 = Y4 + 1
```

este corect.

16. Această instrucțiune este corect scrisă ?

```
1  SI EXISTE UN LUCRATOR X1 AYANT
2  GR-SANG = '0' ;
3  ALORS
4  I NUME
5  FIN
6  ?
```

Răspuns : Nu. Linia 4 trebuie scrisă astfel :

```
I NUME DE X1
```

17. Se scrie instrucțiunea

```
1      SI EXISTE UN LUCRATOR AYANT
2          GR-SANG = 'G' ;
3      ALORS
4          I UN CALIFICATIV DE X1
5      FIN
6      ?
```

Întrebare : Ce greșeli s-au strecurat.

Răspuns : Linia 1 trebuie scrisă astfel :

```
SI EXISTE UN LUCRATOR X1 AYANT ...
```

Observație : În astfel de cazuri se folosesc calificatori de tip variabilă X1.

18. Se scrie următoarea cerere SI :

```
1      SI EXISTE UN ANGAJAT X1 AYANT MARCA > 5000 ;
2      ALORS
3          I(1) MARCA DE X1
4          I(10) NUME DE X1
5          SINON
6          I(1) 'NU EXISTA MARCA MAI MARE CA 5000'
7      FIN
8      ?
```

Întrebare : Ce erori s-au strecurat ?

Răspuns : După comenzile I cu format trebuie dată comanda ECRIRE, adică după liniile 4 și 6.

19. Se dă următoarea structură :

```
D ENTITE 5000 LUCRATOR
  DEBUT
    .
    .
    .
    caracteristici —
    .
    .
    ENTITE 10 COPIL
  DEBUT
    caracteristici
    .
    .
    .
    .
    .
    NEAM REFERE RUDA DE UN LOC-MUNCA
  FIN
  ENTITE 50 LOC-MUNCA
  DEBUT
    .
    .
    .
    caracteristici
    .
    .
    .
    RUDA ANNEAU
  FIN
  FIN
  FIN
  ?
```

Întrebare : Ținând seama că pentru fiecare entitate s-a definit câte un FORMAL, în vederea încărcării bazelor de date, să se specifice care va fi ordinea de rulare a programelor de încărcare.

Răspuns : După modul cum se face legătura între entități (REFERE și ANNEAU), rezultă că ordinea de rulare a programelor de încărcare va fi :

- programul de încărcare a entității
LOC-MUNCA
- programul de încărcare a entității
LUCRATOR
- programul de încărcare a entității COPIL

Observație : Entitățile nu se încarcă în ordinea declarată în structură, ci după modul de „referire” a uneia față de celelalte.

20. Pentru a obține un anumit raport din baza de date se scrie următorul program :

```

POUR TOUT LUCRATOR X1 PAR NUME AYANT
    JUD-N ; = ARGES' ; ;
    I (10) LOC-N DE X1
    I (34) ANUL-N DE X1
    ECRIRE
FIN
?
```

Întrebare : S-a folosit corect filtrul cu AYANT și criteriul de triere cu PAR ?

Răspuns : Nu. Trebuia scris :

```

POUR TOUT LUCRATOR X1 PAR NUME ;
    AYANT JUD-N = 'ARGES' ;
```

21. Se dorește obținerea unor informații din baza de date cu ajutorul instrucțiunii :

```

I PRENUME DE TOUT LUCRATOR AVEC
    NUME = 'TOMESCU' ;
```

În acest caz se folosește un acces direct prin criteriu introdus prin cuvântul cheie AVEC.

Întrebare : În cazul de față, cînd este permisă folosirea accesului direct prin criteriu ?

Răspuns : În structură trebuia precizată caracteristica (rapidă sau discriminantă) NUME, cu cheie (AVEC CLE sau AVEC CLE UNIQUE).

22. Se scrie următoarea secvență de program pentru obținerea unor informații din baza de date :

```

1 POUR TOUT LUCRATOR X1 PAR NUME ;
2   AYANT JUD-N = 'ARGES'
3   I (10) LOC-N DE X1 ;
4   FIN
5   ?
```

Întrebare : Este corect utilizat filtrul cu AYANT ?

Răspuns : Nu. a) Liniile 2 și 3 trebuiau scrise astfel :

```

    AYANT JUD-N = 'ARGES' ;
    I (10) LOC-N DE X1
```

b) lipsește instrucțiunea ECRIRE.

23. Se dau următoarele variante de comenzi pentru obținerea unei anumite situații :

- a) POUR TOUT LUCRATOR X1
 AYANT SEX = 'MA' ; ET JUD-N = 'IALOMITA' ;
 I (10) NUME DE X1
 I (35) PRENUME DE X1
 ECRIRE FIN ?
- b) POUR TOUT LUCRATOR X1
 AYANT SEX = 'MA' ; ET JUD-N = 'IALOMITA'
 I (10) NUME DE X1
 I (35) PRENUME DE X1
 ECRIRE
 FIN
 ?
- c) POUR TOUT LUCRATOR X1
 AYANT SEX = 'MA' ET JUD-N = 'IALOMITA' ;
 I (10) NUME DE X1
 I (35) PRENUME DE X1
 ECRIRE
 FIN
 ?

Întrebare : Care dintre aceste variante este cea bună.

Răspuns : c).

Secvența corectă este c) deoarece are filtrul corect construit.

24. Realizați un program IMT pentru refacerea contorului șirului de biți de prezență distrus în urma unui incident (hard, de obicei).

Valoarea contorului este detectată utilizând funcția D; $M Y_i = D \text{ TOUT } \langle \text{nume entitate} \rangle \langle \text{calificare} \rangle$. Valoarea reală pe care ar trebui să o aibă este obținută efectuând teste de existență pe șirul biților de prezență. Modul de detectare al acestei anomalii este prezentat în capitolul 8.

Rezolvare:

Prima realizare a unei entități este precedată de două șiruri de biți cu structura:

|contor|șir biți ștergere|contor|șir biți de prezență|

Numărul de biți rezervați pentru contor se calculează plecând de la numărul maxim de realizări declarat pentru entitate (numărul minim de biți necesari pentru a reprezenta în binar această valoare).

Din programe scrise în LMD-SOCRATE se poate avea acces la adresa primei realizări din entitate cu cereri de forma:

$M X_1 = \text{UN } \langle \text{nume entitate} \rangle \ 1 \ \langle \text{calificare} \rangle$

Pentru poziționarea pe <contor> este necesar să se scadă din această adresă valoarea dată de numărul de cuvinte rezervat pentru a memora șirul de biți de prezență. Pentru program considerăm că X_1 conține adresa primei realizări din entitate, iar Y_1 lungimea în cuvinte a șirului de biți. În Y_2 vom furniza programului dimensiunea în biți a controlului iar în Y_3 valoarea pe care ar trebui să o aibă acesta.

Programul construit este inclus în spațiul "program" al bazei de date, cu ajutorul macrogeneratorului dintr-o bibliotecă în format executabil (vezi PROGRAMUL 1). Interpretarea liniilor programului este următoarea:

- liniile 1-6: permit accesul la zonele din BCB (ZONCOM) prin care se transmit argumentele la program;
- liniile 15-19: stabilirea adresei zonei de argumente necesare primitivelor de citire /scriere utilizând paginarea;
- linia 20: adresa primei realizări de entitate furnizată în X_1 este adusă în registrul general 0;
- linia 21: dimensiunea în cuvinte a șirului de biți este adusă din Y_1 în registrul general 1;
- linia 22: prin scădere se află adresa la care găsește valoare contorului;
- linia 24: apel primitivă de citire a unui cuvânt de la adresa dată de registrul general 0. Cuvântul citit va fi plasat în registrul general 0. Din acest cuvânt trebuie să salvăm biții, eventuali, care nu aparțin contorului. Acest lucru se realizează în liniile 25-29;
- liniile 30-31: valoarea contorului plasată în parametrul Y_3 este concatenată cu eventualii biți salvați;
- liniile 32-34: cuvântul obținut prin aceste operații este rescris în baza de date;
- linia 35: reîntoarcere la programul apelant;
- liniile 36-50: descriere primitive de citire /scriere și a tabelii de argumente necesare acestora.

Deși programul construit are o anumită destinație facem următoarele observații asupra modului său de funcționare:

- dacă argumentul Y_1 are o valoare negativă atunci poziționarea sa se va efectua "înainte" față de adresa specificată în X_1 ;
- dacă dimensiune contor este 32 atunci practic programul permite scrierea valorii binare furnizate în variabila Y_3 .

Dacă Y_3 este nedefinit (are valoarea 0 binar) programul ne permite să scriem o valoare nedefinită la adresa specificată (deci putem să ștergem un inel, o referință sau orice altă zonă care conține inconsistențe). Programul poate fi utilizat în cazul remedierii anomaliilor detectate la testarea coerenței bazei de date (capitolul 8).

În general utilizarea acestui gen de program este rezervată administratorului bazei de date. Această rezervare este dictată și de faptul că o proastă utilizare poate duce la consecințe nefavorabile pentru baza de date. De regulă acest gen de program este considerat ca "primitivă", programelor apelante revenindu-le sarcina să testeze parametrii de apel, eventual într-un context bine precizat, și să semnaleze inconsistențele acestora.

Vom prezenta în PROGRAMUL 2 și PROGRAMUL 3 utilizarea programului REFCONT pentru refacerea contorului șirului de biți de prezență al unei entități (VALI) imbricate într-o altă entitate (VERT). Structura logică a acestor entități este:

* Programul 1 este la pag. 490-492.


```
ENTITE 16 VERT
DEBUT
```

```
ENTITE 10000 VALI
DEBUT
```

```
FIN
FIN
```

Șirul de biți de prezență al entității VALI ocupă 313 cuvinte iar numărul de biți pentru contor este 14. În PROGRAMUL 2 este admisă o refacere punctuală a valorii contorului prin specificarea entității de nivel superior (VERT). În PROGRAMUL 1 refacerea se efectuează parcurgând toate realizările entității VERT.

Pentru fiecare refacere de contor se deschide (JNLCO) și se închide o tranzacție (JNLCL) pentru a asigura coerența bazei de date (sînt utilizate primitivile de tranzaționare SOGER). În cazul întreruperii accidentale sau voite a derulării acestei prelucrări se va efectua reluarea modificînd linia 2 cu DEPUIS <nr>, unde <nr> este valoarea afișată pentru ultima realizare de entitate tratată ***VERT:<nr>.

PROGRAMUL 2

```
1 RUN EN:R
```

```
** SOCRATE STARTED ** V1.5 LE:09/02/89 A 07.01.09.08.
```

```
1 D X2
2 FAIRE
3 M Y3=EXT
4 SY Y9=999999 ALORS SORTIE FIN
5 M X2=UN VERT Y9 /* ADRESA VIRTUALA REALIZARE ENTI */
6 M Y2=D TOUT VALI DE X2
7 I (1) VALOARE CONTOR: I (+10 -10) Y2 ECRIRE
8 M Y1=313 /* DIMENSIUNE IN CUVINTE SIR DE BITI */
9 M Y2=14 /* DIMENSIUNE CONTOR */
10 M Y3=0 M Y4=1
11 FAIRE
12 SI Y4>10000 ALORS SORTIE FIN
13 SI EXISTE UN VALI Y4 DE X2
14 ALORS
15 M Y3=Y3 + 1
16 FIN
17 M Y4=Y4 + 1 REFAIRE
18 FIN
19 I (1) NUMAR REALIZARI DEFINITE: I (+10 -10) Y3
20 ECRIRE
21 M X1=UN VALI DE X2 /* ADRESA REALIZARII DIN ENTI */
22 EXEC REPCONT
23 M Y1=D TOUT VALI DE X2
24 I (1) VALOARE NOUA CONTOR: I (+10 -10) Y1 ECRIRE
25 REPAIRS
26 FIN
27 44
VAOARE CONTOR. 7645
NUMAR REALIZARI DEFINITE: 7729
VALOARE NOUA CONTOR: 7729
28 999999
```

PROGRAMUL 3

```
%      RUN FN:R
```

```
** SOCRATE STARTED ** V1.5 LE:09/02/89 A 07.05.29.78.
```

```
1 D X1 D X2
2 DEPUIS 0
3 POUR TOUT VERT X2
4 M Y1=NUMDE X2
5 M Y2=D TOUT VALI DE X2
6 M Y3=1 M Y4=0
7 FAIRE
8 SI Y3>10000 ALORS SORTIE FIN
9 SI EXISTE UN VALI Y3 ALORS M Y4=Y4 + 1 FIN
10 M Y3=Y3 + 1
11 REFAIRE
12 FIN
13 I (1) '***VERT:' I (+3 -2) Y1
14 I (+1) 'CONTOR:'
15 I (+6 -5) Y2
16 I (+1) 'NBIT:' I (+6 -5) Y4
17 SI Y4=Y2
18 ALORS
19 I (+1) '***COERENTA***'
20 SINON
21 I (+1) '****INCOERENTA*****'
22 EXEC JNLCO
23 M X1=UN VALI 1 DE X2
24 M Y1=313 /* DIMENSIUNE SIR BITI PREZENTA VALI */
25 M Y2=14 /* LUNGIME CONTOR VALI (BITI) */
26 M Y3=Y4 /* VALOARE REALA PENTRU CONTOR */
27 EXEC REFCONT /* APEL PROGRAM DE REFACERE VALOARE */
28 /* REALA CONTOR SIR BITI PREZENTA VALI */
29 EXEC JNLCL
30 M Y1=D TOUT VALI DE X2
31 I (+1) 'REFACUT LA:' I (+6 -5) Y1
32 FIN
33 ECRIRE FIN ?
***VERT: 1 CONTOR: 193 NBIT: 193 **COERENTA**
***VERT: 2 CONTOR: 4654 NBIT: 4654 **COERENTA**
***VERT: 3 CONTOR: 1316 NBIT: 1316 **COERENTA**
***VERT: 4 CONTOR: 1118 NBIT: 1118 **COERENTA**
***VERT: 5 CONTOR: 342 NBIT: 342 **COERENTA**
***VERT: 6 CONTOR: 4495 NBIT: 4495 **COERENTA**
***VERT: 7 CONTOR: 9704 NBIT: 9704 **COERENTA**
***VERT: 8 CONTOR: 5014 NBIT: 5014 **COERENTA**
***VERT: 9 CONTOR: 15133 NBIT: 5709 ****INCOERENTA*** REFACUT LA: 5709
***VERT: 10 CONTOR: 2448 NBIT: 2448 **COERENTA**
***VERT: 11 CONTOR: 193 NBIT: 193 **COERENTA**
***VERT: 12 CONTOR: 193 NBIT: 193 **COERENTA**
***VERT: 13 CONTOR: 193 NBIT: 193 **COERENTA**
***VERT: 14 CONTOR: 193 NBIT: 193 **COERENTA**
***VERT: 15 CONTOR: 4528 NBIT: 6229 ****INCOERENTA*** REFACUT LA 6229
***VERT: 16 CONTOR: 5544 NBIT: 5544 **COERENTA**
```

Vom arăma în continuare modalitatea de utilizare a programului REFCONT pentru a șterge conținutul caracteristicii <fun-spe> din entitatea <funcții>, realizarea 10. Ștergerea este necesară deoarece am constatat, prin testele de coerență logică efectuate, că nu mai există o altă cale de reparare a acestei incoerențe. Structura secvenței de ștergere poate fi următoarea:

```
%      RUN FN:R
```

```
M X1 = UN PUNCTII 10 /* adresa realizare din entitate
```

```

M Y1 = 0          /* deplasarea primului cuvint în inel          */
M Y2 = 32         /* lungimea în biti a valorii pe care o scriem          */
M Y3 = U          /* valoarea pe care dorim să o scriem                  */
EXEC REFCONT
M Y1 = -1         /* poziționare "înainte" pe cel de-al 2-lea cuvint     */
                  /* al caracteristicii de tip inel                       */
EXEC REFCONT ?

```

Analizând programul construit nu obținem o imagine a unui "optim" deoarece fiecare apel tratează un singur cuvint de 32 de biți. Considerând faptul că această operație se execută numai în cazuri extrem de rare această utilizare poate fi considerată destul de bună. În cazul în care utilizatorul dorește să ștergă, de exemplu, mai multe cuvinte consecutive putem să construim macroinstrucțiuni parametrizate. De exemplu, construirea unei macroinstrucțiuni STERG care să primească drept parametrii adresa de unde doresc să încep și numărul de cuvinte pe care le șterg poate fi făcută astfel:

```

:DEFMAC STERG : :
:EXP
FAIRE
SI X1 = 0 ALORS SORTIE FIN
M X1 = :1:
M Y1 = 0
M Y2 = 32
M Y3 = U
M Y4 = :2:
FAIRE
SI Y4 = 0 ALORS SORTIE FIN
EXEC REFCONT
M Y4 = Y4 - 1
M Y1 = Y1 - 1
REFAIRE
FIN
FIN
:FDEF ?

```

De exemplu dacă dorim să ștergem realizarea 10 a entității <persoana> care are 67 de cuvinte vom efectua următorul apel:

```

% RUN FN:R
M X2 = UN PERSOANA 10
STERG X2 67 ?

```

25. Să se rezolve parcurgerea unui inel, declarat ca lanț dublu, în ordine inversă.

Rezolvare:

Un inel declarat cu lanț dublu ocupă două cuvinte cu semnificația PRIMUL|ULTIMUL intrat în lanț.

Această parcurgere se va efectua exploatănd cîmpul ULTIMUL pentru a afla adresa realizării de entitate care conține referirea cu lanț dublu asociată. Referirea cu lanț dublu ocupă trei cuvinte de memorie cu semnificația TATA | URMATOR | PRECEDENT. Pentru a realiza parcurgerea din referire se va exploata cîmpul PRECEDENT pentru a afla adresa următoarei entități de prelucrare. Exploatarea se va termina în momentul în care acest cîmp are valoarea nedefinită.

Pentru realizarea acestui scop vom construi două subprograme IMT:

- FROMLAST: acest program primește ca parametrii, la intrare, în X1 adresa realizării de entitate care conține declarația de referire iar în Y1 deplasarea acesteia, în cuvinte, în cadrul entității. Programul furnizează la ieșire, în X2, valoarea conținută de cîmpul ULTIMUL al referirii. Dacă această variabilă este nedefinită atunci înseamnă că nu există realizări grupate pe acest inel. Programul realizează de fapt doar o fixare pe prima realizare de entitate din lanț (vezi PROGRAMUL 4):

- TOFIRST: primește la intrare în variabila X2 adresa entității care conține declarația de referire iar în Y2 deplasarea acestuia în entitate. Furnizează la ieșire în X2 adresa următoarei realizări grupate pe inel. Dacă X2 are valoarea nedefinit înseamnă

că parcurgerea s-a terminat (vezi PROGRAMUL 5).

Prin cooperarea acestor programe se va realiza, de fapt, o parcurgere FIFO a lanțului.

Exemplu de utilizare a programelor FROMLAST și TOFIRST

Pentru o persoană dorim să aflăm ce recompense a avut în ordinea acordării acestora. Vom exploata inelul <pers-rec> din entitatea <persoană> și referirea asociată <recper-rec> din entitatea <recompense>. Pentru fiecare persoană vom imprima numele și prenumele acesteia și pentru fiecare recompensă a sa vom imprima denumirea și data acordării acesteia.

```

M X1 = UN PERSOANA AYANT PERS-REC |= U;
M Y1 = 60 /* deplasarea declaratiei de inel in entitatea persoana */
M X2 = U
I (1) '*' I (+1) NUME DE X1 I (+1) PRENUME DE X1 ECRIRE
FAIRE
EXEC FROMLAST /* fixare pe prima recompensa */
SI X2 = U ALORS SORTIE FIN
M Y2 = 3
FAIRE
SI X2 = U ALORS SORTIE FIN
POUR K2
I (2) '-' I (+1) DEN1 DE PERREC-REC
I (+1) DEN2 DE PERREC-REC
I (+5 -4) AN
I (+3 -2) LUNA
I (+3 -2) ZI
ECRIRE
FIN
EXEC TOFIRST /* fixare pe urmatoarea recompensa */
REFAIRE
FIN
FIN ?

```

PROGRAMUL 1

```

.      DELETE DV:AD6, FN: 'DEFIMT3 IMT'
.      ALLOC DV:AD6, FN: 'DEFIMT3 IMT', AM: ANY, SZ: 10
.      SYSRUN BIBLIO
BIBLIO STARTED

% OPNLIB A. DV:AD6, LN:DEFIMT3, VN:0, GN:1, FT:IMT, INIT

% ENDLIB

.      COMPILE ASSIRIS

ASSIRIS 15.A 09/02/89 06.54

      1 BCB      DSECT
      -2        RES,4    10
00000028 F 3 ADCDRT1 RES,4    1
      4         RES,4    34
000000B4 F 5 TABX1  RES,4    10
000000DC F 6 TABY1  RES,4    26

      7 REFCONT  CSECT
      8         USD,BCB  11
      9 * PARAMETRI DE APEL LA REFACERE CONTOR <SIR DE BITT>
     10 * X1::=ADRESA REALIZARII 1 DIN ENTITATE

```

* Programul 1 aparține testului 24.

```

11 * Y1::=DEPLASARE CONTOR SIR DE BITI
12 * Y2::=DIMENSIUNE CONTOR
13 * Y3::=NUMAR DE BITI POZITIONATI LA I IN SIR
14 *
0000 602A0078 15 LD4I,0 PAVA
0004 B10A0028 F 16 LD4,1 *11.ADCDRTI
0008 01280000 A 17 LD1I,1 X'00'
000C 00160004 A 19 SB4,0 4
0010 605A0074 19 ST4,0 ADPAV
0014 300A00B8 F 20 LD4,0 11.TABXI+4
0018 310A00E0 F 21 LD4,1 11.TABYI+4
001C 00160004 A 22 SB4,0 4
0020 050A0000 A 23 LD4,5 0
0024 64390054 24 BAL,4 LIREC
0028 042A0020 A 25 LD4I,4 32
002C 330A00E4 F 26 LD4,3 11.TABYI+8
0030 0416000C A 27 SB4,4 3*4
0034 012A0000 A 28 LD4I,1 0
0038 04EB0400 A 29 SRL8,0 ,4
003C 390A00E8 F 30 LD4,0 11.TABYI+12
0040 04EB0000 A 31 SLL8,0 ,4
0044 605A007C 32 ST4,0 PAVA+4
0048 000A0014 A 33 LD4,0 5*4
004C 64390064 34 BAL,4 ECRIC
0050 80380020 A 35 BRU *32
00000054 36 LIREC EQU *
0054 610A0074 37 LD4,1 ADPAV
0058 8639001C A 38 DATA,4,4 X'8639001C'
005C 08030004 A 39 DATA,4,4 X'08030004'
0060 80380010 A 40 BRU *16
00000064 41 ECRIC EQU *
0064 610A0074 42 LD4,1 ADPAV
0068 8639001C A 43 DATA,4,4 X'8639001C'
006C 0C030007 A 44 DATA,4,4 X'0C030007'
0070 80380010 A 45 BRU *16
0074 46 ADPAV RES,4 1
00000078 47 PAVA EQU *
0078 00000100 A 49 DATA,4,4 256
007C 00000000 A 49 DATA,4,4 0
0080 00000000 A 50 DATA,4,4 0
51 END REFCONT

```

*** 0000 ERREUR

ASSIRIS 15.A 09/02/89 06.54

*** DENSITE DE COMMENTAIRES 2

*** NOMBRE DE CONSTANTES D'ADRESSE DE TYPE RA:0

MODULE REFCONT TYPE P LONGUEUR 0088

PLUS HAUT NIVEAU D'ERREUR RENCONTRE N=0 (PAS D'ERREUR)

LINK ER:4,DV:AD6,LN:DEFINT3,VN:0,GN:1,FN:REFCONT
LINK STARTED

LINK 15.06.02 09/02/89 06H54M47S

SEGMENT REFCONT NO 1 IMPLANTATION 0
MODULE REFCONT IMPLANTATION 0
LONGUEUR DU SEGMENT 88

LINK 15.06.02 09/02/89 06M54M47S

0 ERREUR EN EDITION DE LIENS
 ADRESSE DE LANCEMENT 0
 LONGUEUR PLUS GRANDE BRANCHE 88
 LONGUEUR DU PROGRAMME EDITE 88

PLUS HAUT NIVEAU D'ERREUR RENCONTRE N=0 (PAS D'ERREUR)

NOUVEAU FICHER CREE

NOM=REFCONT,NUMERO DE MISE A JOUR=1

. FETCH DV:AD0,LN:BIBIMTSO,VN:1,FN:SOCBTCH
 . ASSIGN K,DV:AD1+AD2
 . OPTION CS'CF:59,DS:12000,SF:(,JNLB)'
 .. RUN TIME:99,NL:50000,AD:0,0
 SOCBTCH STARTED

NB CADRE FICH:59

% SOC PN:ASE,PW:SOC,AN:1,BN:BDDPERS
 % RUN FN:M

** SOCRATE STARTED ** V1.5 LE:09/02/89 A 06.56.29.02.

1 :SUPEXP REFCONT ?
 ERR.MACRO 301 NL 1 .. REFCONT
 ERREUR EN MODE MACRO
 % RUN FN:M

** SOCRATE STARTED ** V1.5 LE:09/02/89 A 06.56.29.78.

1 :DEFIMT REFCONT ?
 2 DV:AD6,FN:'DEFIMT3 IMT/REFCONT',VN:0,GN:1,UN:255
 OK PROG IMT ENREGISTRE:REFCONT
 % SAVE
 09/02/89 A 06.56.39.02. VOL:1 NUM.BLOC JRN:128 CKPT NUM:1
 % LOGOUT

PROGRAMUL 4

COMPILE ASSIRIS

ASSIRIS 15.A 09/02/89 06.54

	1	BCB	DSECT	
	2		RES,4	10
00000028	F 3	ADCDRT1	RES,4	1
	4		RES,4	34
000000B4	F 5	TABXI	RES,4	10
000000DC	F 6	TABYI	RES,4	26
	7	FROMLAST	CSECT	
	8	USD,BCB		11
	9	* PARAMETRI DE APEL		
	10	* X1::=ADRESA REALIZARII CARE CONTINE INELUL		
	11	* Y1::=DEPLASARE INEL IN ENTITATE		
	12	* X2::=ADRESA ENTITATII REFERITE		
	13	*		
	14	*		
0000 602A0078	15	LD4I,0	PAVA	
0004 B10A0028	F 16	LD4,1	*11.ADCDRT1	
0008 01280000	A 17	LB1I,1	X'00'	

* Programele 4 și 5 aparțin testului 25.

000C	00160004	A	18	SB4,0	4
0010	605A0074		19	ST4,0	ADPAV
0014	300A00B8	F	20	LD4,0	11.TABXI+4
0018	310A00E0	F	21	LD4,1	11.TABYI+4
001C	001E0004	A	22	AD4,0	4
0020	00270004	A	23	AD4I,0	4
0024	64390054		24	BAL,4	LIRE
0028	305A00BC	F	25	ST4,0	11.TABXI+8
002C	80380020	A	26	BRU	*32
	00000030		27	LIRE	EQU
					*
0030	610A0074		28	LD4,1	ADPAV
0034	8639001C	A	29	DATA,4,4	X'8639001C'
0038	08030004	A	30	DATA,4,4	X'08030004'
003C	80380010	A	31	BRU	*16
0040			32	ADPAV	RES,4
					1
	00000044		33	PAVA	EQU
					*
0044	00000100	A	34	DATA,4,4	256
0048	00000000	A	35	DATA,4,4	0
004C	00000000	A	36	DATA,4,4	0
			37	END	FROMLAST

*** 0000 ERREUR

ASSIRIS 15.A 09/02/89 06.54

*** DENSITE DE COMMENTAIRES 2

*** NOMBRE DE CONSTANTES D'ADRESSE DE TYPE RA:0

MODULE FROMLAST TYPE P LONGUEUR 0050

PLUS HAUT NIVEAU D'ERREUR RENCONTRE N=0 (PAS D'ERREUR)

LINK ER:4,DV:AD6,LN:DEFIMT3,VN:0,GN:1,FN:FROMLAST
LINK STARTED

LINK 15.06.02 09/02/89 06H54M47S
SEGMENT FROMLAST NO 1 IMPLANTATION 0
MODULE FROMLAST IMPLANTATION 0
LONGUEUR DU SEGMENT 50

LINK 15.06.02 09/02/89 06M54M47S

0 ERREUR EN EDITION DE LIENS
ADRESSE DE LANCEMENT 0
LONGUEUR PLUS GRANDE BRANCHE 50
LONGUEUR DU PROGRAMME EDITE 50

PLUS HAUT NIVEAU D'ERREUR RENCONTRE N=0 (PAS D'ERREUR),

NOUVEAU FICHER CREE

NOM=FROMLAST,NUMERO DE MISE A JOUR=1

PROGRAMUL 5

COMPILE ASSIRIS

ASSIRIS 15.A 09/02/89 06.54

	1	BCB	DSECT	
	2		RES,4	10
00000028	F	3	ADCDRT1	RES,4
				1

	4	RES,4	34
000000B4	F 5	TABXI	RES,4 10
000000DC	F 6	TABYI	RES,4 26
	7	TOFIRST	CSECT
	8	USD,BCB	11
	9	* PARAMETRI DE APEL	
	10	* X2::=ADRESA REALIZARII DIN ENTITATE CARE CONTINE REFERIRE	
	11	* Y2::=DEPLASARE REFERIRE IN ENTITATE	
0000	602A0076	12	LD41,0 PAVA
0004	B10A0028	F 13	LD4,1 *11.ADCDRT1
0008	01280000	A 14	LD11,1 X'00'
000C	00160004	A 15	SB4,0 4
0010	605A0074	A 16	ST4,0 ADPAV
0014	300A00B8	F 17	LD4,0 11.TABXI+8
0018	310A00E0	F 18	LD4,1 11.TABYI+8
001C	001E0004	A 19	AD4,0 4
0020	00270C08	A 20	AD41,0 8
0024	64390C54	A 21	BAL,4 LIRE
0028	33CA00E4	F 22	ST4,0 11.TABXI+8
002C	80380020	A 23	BRU *32
	00000C30	A 24	LIRE EQU *
0030	610A0074	A 25	LD4,1 ADPAV
0034	5639001C	A 26	DATA,4,4 X'8639001C'
0038	08030004	A 27	DATA,4,4 X'08030004'
003C	80380010	A 28	BRU *16
0040		A 29	ADPAV RES,4 1
	00000044	A 30	PAVA EQU *
0048	00000100	A 31	DATA,4,4 256
004C	00000000	A 32	DATA,4,4 0
0050	00000000	A 33	DATA,4,4 0
		A 34	END TOFIRST

*** 0000 ERREUR

ASSIRIS 15.A 09/02/89 06.54

*** DENSITE DE COMMENTAIRES 2

*** NOMBRE DE CONSTANTES D'ADRESSE DE TYPE RA:0

MODULE TOFIRST TYPE P LONGUEUR 0088

PLUS HAUT NIVEAU D'ERREUR RENCONTRE N=0 (PAS D'ERREUR)

LINK ER:4,DV:AD6,LN:DEFIMT3,VN:0,GN:1,FN:REPCONT
LINK STARTED

LINK 15.06.02 09/02/89 06H54M47S

SEGMENT TOFIRST NO 1 IMPLANTATION 0

MODULE TOFIRST IMPLANTATION 0

LONGUEUR DU SEGMENT 50

LINK 15.06.02 09/02/89 06M54M47S

0 ERREUR EN EDITION DE LIENS

ADRESSE DE LANCEMENT 0

LONGUEUR PLUS GRANDE BRANCHE 50

LONGUEUR DU PROGRAMME EDITE 50

PLUS HAUT NIVEAU D'ERREUR RENCONTRE N=0 (PAS D'ERREUR)

NOUVEAU FICHIER CREE

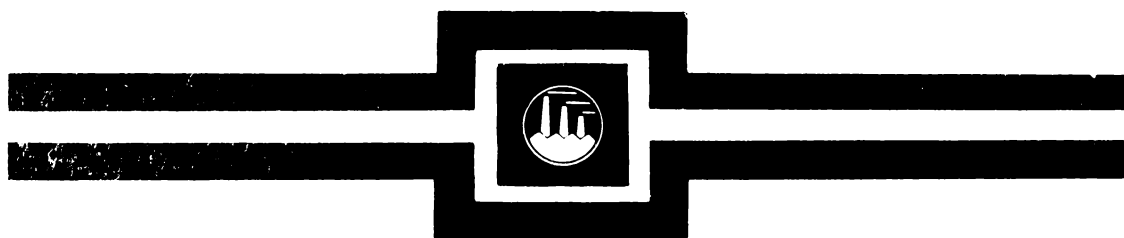
NOM=TOFIRST,NUMERO DE MISE A JOUR=1

BIBLIOGRAFIE pentru ambele volume

- [ADIBA80] Adiba M., J. M. Andrade, P. Decitre, F. Fernandez, N. G. Toan — POLYPHEME : An Experience in Distributed Database System Design and Implementation, *Distributed Data Bases*, North-Holland, 1980.
- [ADIBA79] Adiba M. ș.a. — POLYPHEME : Les premiers conclusions, *Bulletin INRIA nr. 57/1979*, pag. 17—19.
- [ACS82] Avram V., Cojocaru A., Sabău Gh. — Generarea de programe SOCRATE pornind de la structura bazei de date. Generația 1-a :
— versiunea 1 : în volumul *Lucrările celui de al III-lea simpozion „Modelarea cibernetică a proceselor de producție”*, A.S.E., 1982 ;
— versiunea 2 : comunicare la simpozionul ICI '82.
- [A1] Avram V. — *Considerații privind realizarea unui produs portabil SOCRATE, pentru definirea asistată de calculator a structurii conceptuale a bazei de date și generarea automată a programelor aferente acesteia* (manuscris 1986).
- [AF1] Avram V., Felea G. — *Cresterea eficienței realizării sistemelor informatice prin automatizarea proiectării și programării*. Centrul de Calcul al Ministerului Apărării Naționale, 1982.
- [ARGUS] ARGUS — *Manual de prezentare*,
— *Manual de utilizare*,
— *Manual de instalare și operare*.
Institutul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Tehnică de Calcul și Informatică (ICSIT-TCI), București, 1986.
- [BARA] Bara I., Răureanu M. — *Experiment privind arhitectura unui sistem inteligent de gestiune a bazelor de date relaționale*, ICSIT-TCI, 1986.
- [BERKELEY] * * * *Proc. of 6th Berkeley Workshop on Distributed Databases Management and Computer Networks*, Berkeley, feb. 1982, S.U.A.
- [BERLIN] * * * *Proc. of 2nd International Symposium on Distributed Data Bases*, Berlin, sept., 1982.
- [BOSC] Bosc P., A. Chauffant, R. Trepos — FRERES : caractéristiques et utilisations, *Bulletin INRIA nr. 57, 1979*, pag. 14—16.
- [CHUPIN] Chupin J. C. — *Control Concepts of a Logical Network Machine for Data Banks, Information Processing 74*, North-Holland, 1974, pag. 291—295.
- [CLIO] * * * CLIO — *Système de gestion de bases de données*, Presentation Groupe SYSECA 1985.
- [CODD] Codd F. F. — *Relational Completeness of Data Base Sublanguages*, IBM RJ987, 1972.
- [COJOCARU] Cojocaru A. — *Algoritmi de sinteză a relațiilor în forma normală trei*, *Raport ICI, TR-0282*, 1982.
- [COJOCARU83] Cojocaru A. ș.a. — LAMBDA : An Architecture for a Distributed File System, *6th International Seminar on DBMSs*, Matrafured, oct. 1983, Hungary.
- [COJOCARU84] Cojocaru A., Lamor F. — *Comparative Survey on DDBMSs*, WG-19 Workshop, Dresda, feb., 1984, R.D.G.
- [COJOCARU85] Cojocaru A. — *Arhitectura sistemii de administrare a bazelor de date distribuite*, *ședința Grupei de Lucru nr. 19, Praga*, nov. 1985, R.S.C.
- [DATE87] Date C. J. — *An Introduction to Database Systems*, Addison-Wesley, vol. 1, 4th edition, 1987.
- [DAVENPORT] Davenport R. A. — *Design of Distributed Database System*, *The Computer Journal C4, 1*, 1981,.
- [DECITREa] Decitre P., André E. — POLYPHEME project — The DEM Distributed Execution Monitor, *Distributed Data Bases*, North-Holland, 1980, pag. 85—98.
- [DECITREb] Decitre P., Andrade J. — *Technical outline of the Polypheme demonstration prototype*, *Distributed Data Bases*, North-Holland, 1980, pag. 357—360.
- [DELOBEL] * * * *Distributed Data Bases*, North-Holland 1980 (ed. C. Delobel, W. Litwin).
- [DRAGHICI] Drăghici M. — *Îndrumar metodologic pentru proiectarea schemei conceptuale a bazei de date* — ICSIT-TCI, 1986.

- [PCDPS] Pescaru V., Catona I., Duță I., Popescu C., Satran I. — *Fișiere, baze, bănci de date*, Editura tehnică, 1976.
- [DU82] Dumitrache V., Ungurianu M. — *Băncile de date*. Editura științifică și enciclopedică, 1982.
- [GAILLARD] Gaillard M. — *Contribution à la conception, la réalisation et l'utilisation du système de bases de données SOMINE*.
- [GARDARIN82] Gardarin G., Melkanoff M. — *Concurrency Control Principles in Distributed and Centralized Databases*, INRIA Report no. 113, 1982.
- [GARDARIN84] Gardarin G. — *Bases de données, Les systèmes et leurs langages*, Dunod, 1984.
- [IACS83] Ionescu C., Avram V., Cojocaru A., Sabău Gh. — *Generarea de programe SOCRATE pornind de la structura bazei de date. Generația 2-a*, în volumul *Lucrările celui de al IV-lea simpozion „Modelarea cibernetică a proceselor de producție”*, ASE, 1983.
- [INFOTECH] * * * *Distributed Databases, Infotech State of the Art, 1979*, 2 vol:
- [ISCA85] Ionescu C., Sabău Gh., Cojocaru A., Avram V. — *Baze de date relaționale*. Lito A.S.E., 1985.
- [JARDINE] Jardine D. A. — *The ANSI/SPARK DBMS Model*, North-Holland, 1978.
- [KING] King J. — *Evaluating Data Base Management Systems* Von Nostrand Reinhold, 1981.
- [LDA] LEDA — *Manual de utilizare și operare*. ICSIT-TCI, București, 1986.
- [LINDSAY] Lindsay B., Selinger P. G. — *Site Autonomy Issues in R* : A Distributed Database Management System*, IBM Research Report RJ 2527, 1980.
- [MATY] Maty P. — *Contribution à la conception, la réalisation et l'utilisation du système de bases de données SOMINE*.
- [MIDAS] * * * *SOCRATE-mini, V3*, CTCE Constanța, 1987.
- [MOHAN] Mohan C., Lindsay B., Obermarck R. — *Transaction Management in the R* Distributed Database Management System*, ACM TODS, 11, 4, 1986, pag. 378—396.
- [P1] PACSIN *Manual de prezentare*, ICSIT-ITCI, București, 1984.
- [SABAU] Sabău Gh., Avram V., Lungu I. — *Sisteme de gestiune a bazelor de date — sistemul SOCRATE, prezentare și aplicații*, Lito A.S.E., 1982.
- [SAYETTAT] Sayettat C. — *Contribution à la conception, la réalisation et l'utilisation du système de bases de données SOMINE*.
- [SI] SOGER, *Manual de prezentare*, Centrul de Calcul al C.S.P., 1982.
- [S2] J. R. Abrial, J. Bas, G. Beaume, C. HERNERON, R. MORIN, G. VIGLIANO, *Proiect SOCRATE*, Université de Grenoble, 1970.
- [S3] SOMINE, *Contribution à la conception, la réalisation et l'utilisation du système de bases de données :*
 — C. Sayettat : *Interface entre SOMINE et ses utilisateurs et aide à la conception assistée par ordinateur ;*
 — P. Marty : *Structuration des informations dans SOMINE et recherche des structures optimales ;*
 — M. Gaillard : *Gestion des memories de SOMINE et enseignement assisté par ordinateur*. Institut National Polytechnique de Grenoble, 1976.
- [STEEL] Steel T. — *Data Base Standardisation : A Status Report, Data Base Description* (ed. B. Dougne și G. Nijssen), North-Holland, 1975.
- [STONEBRAKER] Stonebraker M. — *Concurrency Control and Consistency of Multiple Copies of Data in Distributed INGRES*, IEEE TSE SE-5, 3, 1979.
- [ULLMAN] Ullman J. D. — *Principles of Database Systems*, Computer Science Press, 1980.
- [V1.6.76] * * * *Ameliorations apportées par la V1.6, Tome 1, ECA Automation, 1976.*
- [V1.6.77] * * * *Ameliorations apportées par la V1.6, Tome 2, ECA Automation, 1977.*
- [V1.6.78] * * * *Ameliorations apportées par la V1.6, Tome 3, ECA Automation, 1978.*
- [V1.7.76] * * * *SOCRATE V1.7. Manual de prezentare, ECA Automation, 1976.*
- [V1.8.77] * * * *Prezentare des ameliorations SOCRATE pour une V1.8, ECA Automation, 1977.*
- [ZURLUH] Zurluh G. — *Le projet PLEXUS — Etude et réalisation d'un système transactionnel de gestion de bases de données réparties*, teză de doctorat 1981.

- **SOCRATE** este sistemul de gestiune al bazelor de date pe calculatoarele românești Felix C, provenit de la familia franceză IRIS-50. Acest SGBD este cunoscut și disponibil de mult timp în toate unitățile de calcul electronic din țară. **SOCRATE-MINI** este un SGBD de același tip, realizat în ultimii ani de specialiști ai Centrului Teritorial de Calcul Constanța pentru minicalculatoarele CORAL/INDEPENDENT și cele compatibile cu familia americană PDP 11.
- Cartea îmbină preocupările a două grupuri de specialiști: primul compus din cadre didactice, analiști și programatori de sistem și aplicații de la Academia de Studii Economice, Institutul de Tehnică de Calcul și Informatică, Comitetul de Stat al Planificării și al doilea — din elaboratori ai produsului-program **SOCRATE-MINI**.

EDITURA TEHNICĂ

- Au rezultat două volume care își merită subtitlul „Totul despre...”, deoarece, pe de o parte, **SOCRATE**, acest SGBD — de tip rețea, mai complex decât unul relațional — este tratat complet, pornind de la limbajele de descriere și de manipulare a datelor, copios exemplificate, până la optimizări și dezvoltări **SOCRATE** și alte SGBD-uri, iar pe de altă parte, **SOCRATE-MINI** este reprezentat prin manualele de lansare-utilizare-operare până la ultima versiune (V 4.0), cu multiple aplicații. Și nu numai atât; fiecare volum se încheie cu câte un studiu de caz, în extenso: o aplicație de personal, respectiv una de transport naval.
- Datorită acestei structurări, spectrul celor interesați este deosebit de larg: informaticieni, cadre didactice, studenți, utilizatori actuali și potențiali de baze de date, din toate domeniile economiei naționale.

ISBN⁹ 973-31-0020-X
ISBN 973-31-0021-8

VOL. 1 + 2 Lei 62